

مه‌سعوود محهمه‌د

زاراوه‌سازیی پیوانه

مەسعوود محەمەد

زاراۋەسازىي پىئوانە

- ۋەشانى يەكەم: «گۇڧارى رۇشنىبىرى نۆي»، ژمارە 111، 112، سالى 1986
- ۋەشانى دوھم: «زاراۋەسازىي پىئوانە»، ژمارەي سپاردنى بە كىتېخانەي مىللى 380، بەغدا، 1988
- ۋەشانى سىيەم: بلاۋ كىردنەۋەي لە ئىنتەرنىتدا سايىتى www.mamosta.net سالى 2004-2010

لەم ۋەشانەي سىيەمى «زاراۋەسازىي پىئوانە» دا، كىتېبى «زاراۋەسازىي پىئوانە»ى يەكەم – سالى 1988، بەراۋرد كراۋە بە ھەردوۋ ئالڧەي يەكەم و دوھمى گۇڧارى «رۇشنىبىرى نۆي»، ژمارە 111 و 112 ى سالى 1986. ئەۋجا سەرلەبەرى كىتېبەكە بەراۋرد كراۋە لەگەل ئەۋ دەستىۋوسانەي بە دىيارى لەلايەن ھاۋسەرى مامۇستا مەسعوود محەمەدەۋە، خاتوۋ نەجلە شىخ رەئوۋف خانەقا، پىشكەش بە سايىتەكەمان كراۋە.

لىستەي زاراۋە زانستىيەكانى بەرگى 4 ى كۆرى زانىارى كورد، 1974، لەم كىتېبەدا زۆر جار ئاماژەي پى كراۋە. لەبەر گرنگىي ئەم لىستەيە بە خۆي و ئەۋ پىشەكىيەي مامۇستا مەسعوود محەمەد كاتى خۆي بۆي نوۋسىۋە، لە كۆتاي ئەم كىتېبەدا كراۋنەتە پاشكۆ.

www.mamosta.net

ناوه پړوک

پېښه کی 5

به شی یه کهم: وشه ی دارپژراو 33

به شی دوه م: ناوی دارپژراو 135

به شی سینه م: وشه ی لیکدراو 249

• وشه ی لیکدراوی «کار و ناو» 259

• وشه ی لیکدراوی «ناو و ناو» 327

پاشکوی 1: بای په یینکه له باراشی زمانی کونینه مان 363

پاشکوی 2: لیسته ی زاراوه زانستییه کان... 443

بینگومان رۆنانی زاراوه له ههر بابەتیک بیت، گەلێک ئەستەمترە له وه‌رگیرانی تیکرای بابەت، چونکە دەشی بابەت هەرحینیک بێ بدیریتەوه به هۆش و پیزانین و سەقافەت و له‌وانەوه دارشتنێکی سەرجه‌می بۆ رێک بخری به‌و زمانە ی که وه‌رگیرانه‌که‌ی پێ ده‌کری، له‌و هه‌ولە‌شدا وه‌رگیر ده‌توانی به‌ پێی پێویست رینگا کورت و درێژ بکاته‌وه تا ده‌گاته‌ ئه‌و ده‌قه‌ی که واتای بابەتی وه‌رگیر دراوه‌ که راده‌گه‌یه‌نی، که‌چی تاکه‌ وشه‌ به‌تیکرای و وشه‌ی زاراوه‌ به‌تایبه‌تی ده‌رفه‌تی دل‌خوازی تیدا یه‌ کجار به‌رته‌نگه‌ و خوا‌یشت‌گۆری تیدا له‌ زه‌حمەت زه‌حمه‌ت‌تره‌ تا ئە‌گه‌ر بمانه‌وی له‌ رێی ویکچواندنه‌وه‌ نمونه‌ به‌پێینه‌وه‌ ده‌توانین ب‌لێن پێکانی مه‌به‌ست له‌ وه‌رگیراندا وه‌ک پێکانی دیواریکه‌، که‌چی پێکانی مه‌به‌ست له‌ رۆنان، یاخود وه‌رگیرانی وشه‌ی ئاسایی وه‌ک پێکانی به‌ردیکه‌ له‌و دیواره‌دا، ئە‌مما پێکانی نیشانه‌ له‌ دانانی زاراوه‌دا وه‌ک پێکانی پنتیکه‌ به‌و به‌رده‌وه‌ تاکه‌ وشه‌ی ئاسایی و تاکه‌ وشه‌ی زاراوه‌ به‌وه‌دا له‌ یه‌ کدی جودا ده‌بنه‌وه‌ که‌:

1) وشه‌ی ئاسایی له‌ دوو زمان، یاخود سه‌د زماندا به‌رهمه‌میک کۆمه‌لایه‌تی مرۆفایه‌تییه‌، که‌ وه‌ک جریوه‌ی چوێلکه‌ و قاسپه‌ی که‌و، تاکه‌ مه‌به‌ستی راگه‌یاندنی نیازی ئاخێوه‌ری ره‌چاو کردوه‌، بێ ئە‌وه‌ی گوێی دا‌بیته‌ زمانیکێ دیکه‌ له‌وه‌دا ئایا بۆ ئە‌و راگه‌یاندنه‌ چ وشه‌ییکی هه‌ل‌ناوه‌ و له‌و هه‌ل‌نانه‌دا چ شتیکی تی‌خویندۆته‌وه‌. هه‌رچی زاراوه‌یه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ مه‌به‌ستیکی نا‌اسایی به‌ مل خۆیه‌وه‌ گرتوه‌، ئە‌وجا به‌ زۆریش له‌ رێی چا‌ولیکه‌ری سەقافه‌تیکی پێشکه‌وتوو، پێوانه‌ و کێشانه‌ی زانستی و هونه‌ری و ئە‌ده‌بی له‌گه‌‌ل‌دا کردوه‌. به‌ رێکه‌وت کورد گوتوه‌تی «به‌رد» عه‌ره‌بیش گوتوه‌تی «حجر». به‌لام به‌ مه‌به‌ست و به‌ ئە‌رک و لێکدانه‌وه‌

کورد له بری «قواعد اللغة» و «قواعد الإملاء»، «پښمان» و «پښتووس» ی دوزییه وه، زور جارانش لهو دوزینه وه په دا هه له ی وه های کرده که ناشی ټاپوره ی ټاخپوره له داهینانی وشه ی عاده تیدا هه له ی ټه وټویی بکات، وه ک که زمانزان هاتوه له بری «ضمیر، Pronoun» زاراوه ی «راناو» ی په سهند کرده یاخود زور کهس له جیگه ی «فعل» ی عهره بی «فرمان» یان به باش زانیوه که چی وشه ی ناپه سهندتر له «راناو»، «فرمان» به زوره ملی نه بی هه ر ده ست ناکه وی.

وشه ی «راناو» ټه گهر له پیشگری «را» - راهاتن - راپسکاوتن - راپووردن... و وشه ی «ناو» په یدا بووی وه ک ټه وه یه لؤکه به ئاسندا بدووریت چونکه پاشگری «را» هه ر له گه ل کاردا دیت. کهس نه ییستوه گوترا بی «رابه رد، راعه لیشیش، رازورنا»... ټه گهر له «ټه را» به واتای «بو» وه هاتبی ده بی بگوتری «ټه رای ناو» وه ک که هه ندیک دهنووسن «بو ناو» هه لبت «بو ناو» له گه ل ناقولای خویدا په سهندتره له «راناو».

وشه ی «فرمان» هه مان «فرمان» ه که به واتای «امر» هاتوه. نه خویندوی کورد له هه ندی شوینی کوردنشیندا ده لین «فرمانی خوم جیبه چی کرد» مه به ستیشیان ټه وه یه که ټه مریکی به سه ریانه وه یاخود پنداویستیکی لینان داوا ده کری جیبه جیان کرده. به شیکی خوینده واری کورد بو ټه وه چوو که فرمان لهو به کاره یتانه دا به واتای «عمل، فعل» هاتوه ټیتر گورج فرمانیان له جیگه ی فیعلی ریزمانی عهره بی هه لئا بو ریزمانی کوردی.

(2) ټاپوره ی خه لق که دین به پیی توانا و بوچوونی زگماکیان وشه ی لیکدراو دروست ده کهن به سه ر باریکه ریگه ی زه وقی زمانزانیاندا به ره و مه به ستی ساده ی ټه و ټه رکه عاده تییه وه ده رون که میش وها ده بی ستمه ی تیدا

بكه‌ن چو‌نكه رابه‌ريان چ‌راى ناوه‌ك‌يى زمانه‌كه‌يانه كه به نه‌ب‌زى د‌ليان لى ده‌دات نه‌ك گ‌ل‌و‌پى خوا‌زارا‌يه‌وه‌ى فه‌لسه‌فه‌ى زمانناسى (فقه اللغة).

له‌و بواره‌ پروونه‌وه‌ خه‌لقه‌كه‌ توانى به‌ لووسول‌يكي و ري‌كوپ‌يكي ب‌ل‌ي: سه‌ربه‌ست، پارز‌و‌نگ، ده‌مه‌وانه، زاره‌ه‌راش، داره‌مه‌يت، ده‌ست‌ك‌يش... ياخود هات و له‌ ر‌ي‌ي به‌كاره‌ي‌نانى ئام‌ي‌رى وه‌كوو كاروبارى جووت و ئاش و خه‌ره‌ك ناوي‌كي له‌ بارى ب‌و هه‌ر يه‌كي‌ك له‌ ورده‌ ئام‌رازى ئه‌و ئام‌يرانه‌ په‌سه‌ند كرد كه‌ له‌گه‌ل كارى ئام‌رازه‌كه‌دا ده‌گون‌ج‌ي‌ت. يه‌كي‌ك له‌گه‌ل جووت خه‌ريك نه‌بووب‌ي ناتوانى له‌ لاوه‌ بير له‌ وشه‌ى لي‌كد‌راوى وه‌ك «به‌نكه‌له‌مه» بكاته‌وه‌ ياخود «ده‌سته‌ندوو» ر‌و بن‌ي‌ت. باباى زمانزان و پس‌پ‌و‌رى ر‌ي‌زمان و ده‌نگناسى و فه‌ره‌ه‌نگ‌نوويسى به‌ ه‌وى خن‌كانى له‌ گو‌مى خو‌پ‌ندنه‌وه‌كانيدا به‌ دره‌نگه‌وه‌ هه‌ناسه‌ له‌ م‌زارى به‌ربه‌ره‌لاى زمانه‌ دا‌يك‌زاكه‌ى خو‌ى هه‌ل‌ده‌ك‌يشى چو‌نكه‌ ده‌ست‌وره‌كانى ناو كن‌يبان ر‌ي‌ي پ‌نده‌گ‌رن و خو‌يان به‌سه‌ر ه‌وشى ئاگا و ونيدا ده‌سه‌پ‌ينن كه‌ ئ‌ي‌تر له‌وانه‌يه‌ زاراوه‌ى ده‌ست‌ورى و ياساى وه‌ها داب‌ري‌زى چ‌ خ‌زم‌ايه‌تى به‌ زمانى خو‌يه‌وه‌ نه‌ب‌ي‌ت و خه‌لك به‌ ب‌ي‌ستنى گو‌ئى قووت ب‌ي‌ت.

ئه‌گه‌ر هات‌بايه‌ لكه‌ ب‌ي‌ته‌ژماره‌كانى زانست و پ‌يشه‌سازى و ته‌كن‌يك كه‌ سه‌رچاوه‌ى داه‌يت‌نانى جو‌ره‌ها دروست‌ك‌راوى سه‌رسوور‌پ‌يتى وه‌كوو فر‌و‌ك و كو‌م‌پ‌يوته‌ر و كه‌شتى ئاسمانين به‌ زمانى كوردى و له‌ مي‌شكى كورد و ب‌و ساختمانى كورد رس‌كaban ته‌وسا زاناي كورد‌يش به‌ ئاسانى زاراوه‌ى له‌بارى ب‌و هه‌زاران هه‌زار ئام‌ي‌رى ورد و درشتى ئه‌و دروست‌ك‌راوانه‌ داده‌نا، هه‌ر وه‌ك له‌ خو‌وه‌ فه‌لاح زاراوه‌ى ب‌و ورده‌ ئام‌رازى كاروبارى جووت دانا، هه‌روه‌هاش «خه‌ره‌ك‌ر‌يس» و وه‌ستاي ئاش.

ئ‌يمه‌ كه‌ ب‌ي‌ين بمانه‌وى زاراوه‌ ب‌و هه‌موو ئام‌ير و ر‌شته‌ و به‌شه‌كانى دروست‌ك‌راويكى وه‌كوو فر‌و‌ك داب‌ن‌ي‌ين پ‌يوسته‌ له‌ پ‌يشه‌وه‌ زانستى فر‌ين به‌

زمانی کوردی بخوینین و بنووسین، که ئەمە هەنگاویکی سەرەتایی ئەوتۆیە بە هیچ زاراوەیە کمان ناگەیەنێ چونکە خۆمان دروستکەری فرۆک نین وەک کە دروستکەری خەرەک و ئاشی ئاویین یاخود بووین. دەبێ لە پاش بەڵەدی لە زانستی فرین و پێردن بە دروست کردنی فرۆک ئنجا ئەرکە هەناسەبەرەکی رەچاو کردنی فەرمانی هەریەک لە وردە ئامێرەکانی هەلبگرین بۆ ئەوەی بتوانین لە دەفتەرخانەی زمانی کوردی بە خۆی و فەرھەنگ و مەتەل و قسەی نەستەق و کەلەپووری پیشینانییەو و شەوی گونجاو لەگەڵ ئەو فەرمانەدا هەلبژیرین و لە باری پێویستدا و شەوی لیکدراو و دەستەواژەی سەرلەبەریش رۆبێنین بەلکوو خواوراستان زاراوەیەکی پرەپێست یاخود هەر نەبێ خزم بەو ئامێرە دەستنیشان بکەین. سەرنجیکی سەرییێ لێمان روون دەکاتەو کەوا رەنگە وردە ئامێری چەند دروستکراوی وەک کوو فرۆکە و فابریقەی هیزی ئەتۆم و چاپەمەنی رۆوبەرۆوی دەیان هەزار و پتریش لە وشەی سەرسەختی دوورە دەستی خزوسلمان بکات کە هۆش تێیدا ئەبەلق دەبێت.

زەحمەتی ئەو کارە لەوەندەش ناوەستی. پێویستە پسپۆرانی لکی هەریەک لە زانستەکان و دروستکراوەکان لە نێوان خۆیاندا ئاگاداری کاری یەکتەر بین، نەکا هەر تاقمە ملی رینگەییەک بگرێ کە لە ئاکامدا زاراوەی بەرەواژی لەیەکدی جودا بۆ وردە ئامێری ئەوتۆ دابنێن هەمان فەرمان جیبەجی دەکات لە دوو دروستکراوی جودادا. راستییەکی ئێمە هەتا ئێستاکە نازانین گەلە پیشکەوتووەکان چۆناوچۆنی بۆیان دەلوێ زاراوەی ریکوپییک بۆ هەموو پێویستیێک دابنێن بێ ئەوەی زاراوەکانیان تیک بئالقی، دەشی بە دەگمەن ریک بکەوێ کە زاراوەییکی ئارکیۆلۆجی لەگەڵ زاراوەییکی فەلسەفەیی میژوو دژی یەکتەر بوەستن، بەلام ئەوەندە لە خۆپێندەو و نووسین دێتە بەر زەینەو دەروەستانیکی ئەوتۆی رەچاو نەکراوە.

بهه رحال ئيمه له باريكدا نين خهفت بو گهله پيشكهوتوانه بخوين و رينبازى بى كوسپيان له زاراوه سازيدا بو رهنگرېژ بكهين. ئيمه تهگه ربتوانين بهره شرهى خومان له ئاو دهرهپهين بهسمانه، كه دهشيه م بو تهو ته رزه تيبينيانه وه دهرؤم مهبهستم روون كردنه وهى لايه نه تهسته مه كانى زاراوه سازيه. دهبى بزائين زاراوه دانان به وهنده پيك نايهت دهست بدهينه قهله م و به پيى هوش پى شكان و دهسه لاتي زمانزانيما بو «سياره» - «گهروك» و بو «طياره» - «فروك، فروكه» دابنين. زاراوه دانان بهر له هه موو شتيك پيوستى به زانستى فهرههنگسازى ههيه چونكه له ئاكامدا بابى فهرههنگيك وشه رو دهنيت. تهوجا وهكوو گوتم، پيوستى بهو زانسته ههيه كه زاراوهى بو داده ندرت. دواى ته مه پيوستى ههيه به زانستى زمان و دهنگناسى¹ و هه موو لكه كانى ديكه كه زمان باوهشى پيدا ده گريت. دهبى بهلانى كه مه وه شاره زايى له زمانىكى پيشكهوتوى ته م سهرده مه پالشتى زاراوه ساز بيت. دهبى زاراوه ساز ههستيار و مووقلاش و وردبين و سهليقه دار بيت.

ئيمه ي كورد له هيج روويه كه وه بو مان نه لواوه بتوانين بابى پيوست، بگره دهيه كى پيوست، ئاماده ي زاراوه سازى بين، سؤز و عاتيفه وها دهكات ليره و له وى ميرخاسيكي كورد به ئهركى ماددى و به راده ي ليها توويى خوى خهريكي گرتنى به شيكى تهو كه لينه زله ي زاراوه ي كوردى بيت، وهك كه مامؤستا كه مال جهلال غهريب و ميرخاسى ديكهش به گياني له خو بووردوانه وه چهنده ساله خهريك و عه و دالن. فهرههنگنووسه كانيشمان لهو مهيدانه دا ههستى پهرووش بو زمانى كوردى پالى پينه ناو هينده ي ههنگ

---

¹ - له ئيسلام به تهنگ سازانى دهنگه كانى وشه و سازانى وشه كانى له گه ل به كتردا بوه. زاراوه ي «تافر الحروف» زور كوئه. ئاخيوهر و نووسه رى رؤزاوا گوئى نه داوه ته ته م لايه نه ده نا نه ده بوو وشه ي Decaxycartica sterone, Anesthesia پهيدا بيت.

که له ههزاران ههزار گۆل شه ربهت ده مژئ بۆ شانه ههنگوینی پوره ههنگ،
 تهوانیش که شکۆلی سوال و سه دهقه و پارانه وه له م و لهو به کۆلدا ده ده ن و
 دی به دی ترخینه به ته سکوی، وشه یه ک له هه وره مان و یه کیک له
 ته رده لان و دوان له بابان و سیان له موکریان ده خه نه تۆمارخانه ی
 فه رهنگی کوردیه وه. سه د هه زار جار کاریان راست بی و ته وه ی مرده
 هه زار ره حمه ت له گوړی، هه رچه ند ده رویشیه که یان بی گه شت و گه رانیسه
 چونکه ته گه ر وهایان نه کردبایه فه رهنگیکی کوردی چاوی له رۆژگار
 هه لئه ده هیتا. تا ده هات فه رهنگنووسی کورد له بنگه سه قافییه کانی ته م
 جیهانه دا ده بوون به پسپوړی فه رهنگ و ده که ووتنه گه شت و پشکنینه وه
 «گورگان نیره هه ری مه لایان ده خوارد» مه گه ر له خه ون ده نا فه رهنگی
 کوردیمان به چاوی خۆمان نه ده دیت.

ئه وه نه دی زانیبیتیم نه م بیستوه تا ئیستا که ش به خویتدن و شه هاده چ
 کوردیک بوو بیه ته پسپوړ و شاره زای فه رهنگ و زاراه. خۆ ته وساش هه ر
 ده میتیه وه فه رهنگ ریک بخریت و زاراه ساز بدریت. نایه ته باوه ریشمه وه
 که سیک کورد له به رنامه یدا بیت بۆ کۆ کر نه وه ی وشه ی کوردی که شکۆلی
 ده رویشی به ته ستوه بگریت.

بیگومان تا ئه و رۆژی لیزانی فه رهنگ و زاراه ی کوردی له کورد په یدا
 ده بی ته گه ر وشه ی کوردی به نووسین نه پاریزری، وه ک که
 فه رهنگنووسه کانمان به شیک زۆریان لی پاراستوه، سامانیکی سه ره له به ری
 وشه ی کوردی تی ده چیت به تاییه تی ته و وشانه ی به سه ر زاری ئیله کان و
 لادیتشینه کانی کورده وهن. تا ته م رۆژه ی که من له به ره و کۆتایی مانگی
 دواینی سالی 1985 خه ریکی ته م نووسینه م خه رمانیکی به پۆزی وشه ی
 کوردی له بابته تی که له پووری وه کوو گه پ و مه ته ل و به یت و بالۆره و کیلان
 و دروون و چین و جوړه ها پیشه سازی و که سب و کاری زه حمه تکیش و
 رووتاریا (پرۆلیتاریا) ی کورد له بیران چۆته وه، چی ماویشه له م بابته ته ته گه ر

بەسەرى رانەگەين لە ماوەيىكى كورتدا تى دەچىت. بە نموونە كەسابەتى لبادچىيەتى، يان مەنجهل سىپى كەردنەو، يان خەرەك رېسى، يان پەرە كەردن يان درويته و خەرمان، يان يارى سى باز و تۆپىنە و چكەندەرە و تەندوورى سوورى و خوازەلى... و سەدان بابەتى فۆلكلورى ئەوتۆيى بە زەينى خۇتدا تى بپەرپتە و بە حىسابىكى سەرىپى لىك بەدەو چەندىن سەدان لە وشەى كوردى سەر بەم وردەكارانە ھەتا ئىستا لە بىران چوونەتەو و لە دەفتەر خانەى زمانە كەمان شوورانەو.

زەخىرەيىكى لە زاراوہى ئەو بابەتە فۆلكلورىيانەدا ھەبوو ھى وەھى تىدا بوو بىتتە بىچەى زاراوہى زانستى، يان مىكانىكى، يان ھەرچى دەبى با بىي وەك ئەوہى لە يارى «تۆپىنە - نان نانانى» شوپىنكى يارىەكەى لى دەست پى دەكرا و ھەر جارە بۆ ئەوئ دەچۆو پى دەگوترا «سەرشار». دەشى ئەم وشەى بۆ گەلىك بابەتى گرنگ بەكار بەپىندرى وەك كە بلىي: سەرشارى پرۆزە كشتوكالىيەكەى شارەزوور و ناوچەى پىنجوين، ئاوايى سەيىدسادقە.

لە يارى «پەلىكانى - ھەلووك» وشەى «پەلىك» ريشەى دەچىتەو بۆ مېژووويىكى زىدە كۆنى زمانى كوردى. لە كۆنى ھەرە كۆنەو پشگرى «يك» بۆ نىسبەت بەكار ھاتو بەلام دەنگى «ك» ھەكەى سواو و ئىستا ماوەتەو دەنگى «ى». لە خويىندەو ھەمدا دىتوومە، مامۇستايانى تۆزىنەو لە پەھلەوى و بەرەزوورتر دوو وشەيان دۆزىو تەو تا ئىستا پاشگرى «يك» يان پىو ماو، ئەوانىش دوو وشەى «تارىك، نەزىك» ن. لە رېي قىاسەو ئاشكرایە وشەى «پەلىك» یش برىتيە لە «پەل + يك» چونكە ئەو دارە بچووكەى پى دەگوترى «پەلىك» لە سەرىكيەو «پەل» دەكرىت تاكوو بە «دەسپەل» لىي بدرىت و ھەلبەزىتەو. لە سەرنج گرتنى خۆمەو وەھى بۆ دەچم كە رېژەيىكى نىسبەتى كوردى و «پەنامەكى، شەوەكى، دەرەكى» شۆويىكى گۆراوى ئەو رېژەى نىسبەتى كۆن كە بەھوى «يك» پىك دەھات واتە لە

بنه‌رتدا «شه‌ویک، ده‌ریک، په‌نامیک...» بوون و له به‌کاره‌ینانی بی نووسیندا گوراون.

به‌هه‌مه‌حال له گورانی شیوه‌ی ټه‌و ریژه‌یه، ټه‌گه‌ر گورایی، چ زه‌ره‌ریکمان نه‌کردوه و ده‌توانین سوودی لی ببینین به‌تایبه‌تی له ریژه‌ی نیسبه‌تی ټه‌و وشانه‌ی که له‌گه‌ل تاکه ده‌نگی «ی» خو به ده‌ست نیسبه‌ته‌وه ناده‌ن، هه‌موو ټه‌و وشانه‌ی کو‌تاییان به «ی» دیت وه‌ک ماسی، سپی، ترۆزی... له نیسبه‌تدا «ی» به‌خویانه‌وه ناگرن. ټنجا ټه‌گه‌ر بلئین: «ماسیه‌کی، سپیه‌کی، ترۆزیه‌کی...» ریژه‌ییکی ره‌سه‌نی کوردیمان به‌کار هیناوه ټه‌و وشانه‌ش که وه‌صفیان تیدا به ټه‌گه‌ر «ی» یان به دوا‌دا هات بو لای تجرید Abstract یان ده‌باته‌وه وه‌ک جوانی، ټازایی، له‌سه‌رخو‌یی.. لیره‌شدا که گوتمان: «جوانه‌کی، ټازایه‌کی، له‌سه‌رخو‌یه‌کی» له‌گرفتی ټیکه‌ل بوونی نیسبه‌ت و تجرید رزگار ده‌بین.

نمونه‌یه‌کی روونکه‌ره‌وه‌تر له وشه‌ی «دز» ده‌هینمه‌وه، که گوتمان «دزی» یه‌کسه‌ر بو «سرقة» ده‌چینه‌وه. «سارقی» ده‌بیته «دزه‌کی». نیسبه‌ت بو دزی ده‌بیته «دزیه‌کی». نیسبه‌ت بو «دزیه‌تی» ده‌بیته «دزیه‌تیه‌کی». وه‌ک که له ټینگلیزیدا وشه‌ی Pecune ده‌شی بیته Pecunious به‌واتای خاوه‌ن پاره. ټه‌میشیان له‌گه‌ل پیشگر ده‌بیته Impecunious به‌واتای بیپاره. Impecuniosity ده‌بیته بیپاره‌یی، افلاس. Pecune به‌پیشگر و پاشگر و به‌ته‌نها چوار ویتنه‌ی وه‌رگرت.

سالی 1975 که له «کور‌ی زانیاری کورد» بووم لیژنه‌ییک به‌ده‌مراستی خو‌م بو زاراوه‌ پیکهات، به‌ټه‌ندامه‌تی ماموستایان شوکور مصطفی، هیمن موکریان، ده‌وره‌حماني حاجی مارف. ده‌وری هه‌زار زاراوه‌ییک ساز درا و له به‌رگی چواره‌می گو‌فاری کور سالی 1976 بلا‌وکرایه‌وه. له‌ویشدا لیژنه‌ پش‌تگیری کرد له به‌کاره‌ینانی پاشگری «ه‌کی» بو ریژه‌ی نیسبه‌ت، پشه‌که‌ی

و لیسته‌ی زاراوه‌کان له لاپه‌ره 433 تا لاپه‌ره 479 ی ئەو گۆفاره‌ی پر کرده‌وه.

شایه‌نی باسه که یه‌که‌م جار ئەم «یک» ی نېسه‌ت و «یه» ناوی مه‌عنا (هه‌ردوو یان بوونه‌ته «ی») له گوتاریکی د. فاروق عمر صدیق که له ژماره‌ییکی گۆفاری کۆری زانیاری کورددا ب‌لاوکرایه‌وه که‌وته به‌ر گوێی کوردی عێراق.

وه‌ک خۆتەر ده‌بینیت ئەم شریته‌یه‌ی تێبینی و لێکدانه‌وه‌یه له تاکه وشه‌ی «په‌لیک» هه‌هات که داروچکه‌ییکی یه‌ک له یارییه کۆنینه‌کانی کورده‌وارییه. بێگومان هه‌رچی که‌له‌پوور هه‌یه له پۆشاک و خۆراک و یاری و ورده پیشه‌سازی و که‌سب و کاری گوزه‌ران، سه‌رله‌به‌ریان، خاوه‌ن وشه‌ی ئەوتۆن که‌لکی فه‌رهه‌نگ و زاراوه‌یان پێوه بیت.

نموونه‌یه‌کی دیکه‌ی ئەم رایه‌م له خانوو دروست کردنی لادێ وهرده‌گرین. ده‌زانین خانووییکی دیواری هه‌لنرابی و سه‌ری نه‌گیرابی پێی ده‌لێن «که‌یل»، هه‌ر یه‌کیکیش له ژووره‌کانی ئەو خانه‌ پێی ده‌لێن «چاوه». به‌و پێیه «چاوه» به‌ بۆشایی ده‌ورگیراو ده‌گوتری. هه‌ر چونکه «ئه‌ستێرک» پیشه‌وه‌ی کراوه‌ته‌وه پێی ده‌لێن «چاوی ئه‌ستێرک» نه‌ک «چاوه‌ی ئه‌ستێرک». له‌مه‌وه ده‌توانین وشه‌ی «چاوه» بۆ «حجیره» Cell و هه‌موو ئەو ئەندام یاخود دروستکراوانه‌ی خاوه‌ن بۆشایی ده‌ورگیراون به‌کاربهێنین. میلله‌ته پیشکه‌وتوه‌کان شه‌رم ناکه‌ن له به‌کارهێنانی Cell که له‌بنه‌رته‌دا به‌ ژووری ژێرزه‌مین ده‌گوتری ئیمه‌ش نابێ کۆمه‌ بکه‌ین له به‌کارهێنانی «چاوه» و غه‌یری چاوه بۆ مه‌به‌ستیکی له‌گه‌ڵی بگونجیت.

له نموونه‌ی چوونه‌وه بۆ بنه‌چه‌کی زمان ئەم ته‌جره‌به‌یه‌ی خۆم ده‌هێنمه‌وه: له گوتاریکدا بۆچوونیکی هه‌له‌ وه‌های لی خۆش هێنام که وشه‌ی «هه‌ناسه»

هیمای تیدا بی بو دهنگی «ه» که له هه ناسه سواریدا ده بیستری، که رتی «ناسه» ش به نه زانراوی ده مینیتته وه. دواتر له کتیبی «فرهنگ ایران باستان»² دا خویندمه وه که له ئافیتستادا «ئهن» به واتای نه فەس وه رگرتن یاخود هه ناسه، هاتوه. له وه وه هه له ی خۆم به سه رگرتته وه، زانیم «ههن» ی هه ناسه ئه وه «ئهن» به وه هه مزه که ی گۆراوه به «ه». دواتر سه رنجم بو ئه وه کشا که له خویندنه وه مدا دیتوو مه «اسه» له ئافیتستادا به واتای «خۆرا» به کارهاتوه که ئه ویش له «ئهت» به واتای «خواردن» وه رگیراوه ته نانهت «کرگس» له «کههر که اسه - کههر که ئاسه» وه هاتوه به واتای «تهیرخۆر» (لاپه ره 223 «فرهنگ ایران باستان») - له وه وه تیگه ی شتم «ئهن ئاسه» بوته «هه ناسه» به واتای «هه وا خواردن». ئنجا ئیتستاکه ده لیم ته گهر «ههن» بکه ین به پیشگر بو ئه وه وشانه ی له پزیشکی یاخود کیمیا یاخود ههر زانستیککی دیکه بیته ده خلی به سه ر هه ناسه و هه واوه هه بی کاریککی سوود به خشان کردوه وه ک بلین: هه نگر، هه ندر، هه نه ست، هه نکورت، هه نمژ...

به بو نه ی هاتنی وشه ی «کههر که» وه ده لیم به پتی بو چوونی خۆم وا ده زانم وشه ی «که له باب» که له به ری سۆران «که ره باب» ی پی ده لین له «کههر که باب» وه هاتوه به واتای «مه لی بابانه، نیر» ته نانهت «که له شیر» یش له «کههر که شیر» وه به واتای «مه لی وه ک شیر» هاتوه به لام دهنگی «ر» ی لاواز تیدا گۆراوه به «ل» وه ک ده سزانین له کونی کونه وه دهنگی «ل» له کوردیدا نه بوه چونکه «ئافیتستا دهنگی «ل» ی تیدا نییه. سه رنج بگریته ده بینیت «که له باب» وه ک ئه وه به بلیت «که له که ل - باب به باب» چونکه هه ردوو وشه ی واتای نیرا به تی ده گه یه نن که چی «کههر که باب» پر به پیستی ئه وه مه له یه.

² انتشارات دانشگاه تهران. بخش نخست. لاپه ره 198 پورداود.

نمونه‌یه‌کی دیکه له چوونه‌وه بۆ بنه‌چه‌کی زمانه‌کامان: پيشگري «وهر» له
وهرچه‌رخان، وهرگرتن، وهرکه‌وتن... دا که‌وا جوړيک سوورانيان تيدايه
ده‌چيته‌وه بۆ فيعلي «فهريته‌ن» ي ئافيس‌تا به واتاي سووران و خول خواردن.
شايه‌ني باسه بلیم «فهري، وهر» له فارسيي ئيستاکه‌دا به‌رچاو ناکه‌وي‌ت.

وشه‌ي «په‌ز» له ئافيس‌تادا «په‌شوو، په‌سوو» بو، له‌وه‌وه دياره «شوان» له
«په‌شوان» هه‌هه‌هاتوه که فارس کردويه‌تي به «چوبان». ده‌توانين وشه‌ي
«په‌ز» که ته‌مه‌نيکي سي هه‌زار سالي هه‌يه بکه‌ين به سه‌رچاوه بۆ هه‌ر
زاراوه‌يکي ئاژه‌لناسي و به‌يته‌ري که پيوه‌ندي به مه‌ره‌وه هه‌بي‌ت.

زورم پي خوش بوو که زانيم له ئافيس‌تا وشه‌ي «ئافه‌نت» به واتاي ده‌فري
ئاو هاتوه (لاپه‌ره 65 له «فرهنگ ايران باستان» ي ناوبراو) - له‌وه‌وه زانيم
«ئافتاوه» ي ئيستاکه‌مان هه‌مان «ئافه‌نت» ي ئافيس‌تايه واتاکه‌ي گوږاوه بۆ
«ده‌فر» و نوونه‌که‌ي سواوه و سه‌رله‌نوئ «ئاو» ي خراوته سه‌ر. دياره
«ئاف» ي «ئافه‌نت»، «ئاو» ه. زور به له‌باري ده‌توانين «ئافه‌نت» که
مالي حه‌لالي کورده له بري «وعاء» به‌کار به‌نين وه‌ک که له «ئافتاوه» دا
جيگه‌ي «وعاء» ي گرتوته‌وه، بو‌شمان هه‌يه که‌رتي «ئاف» بکه‌ين به پيشگر
بۆ هه‌ر وشه‌يه‌کي پيوه‌ندي به «وعاء» هه‌هه‌بي‌ت.

بيگومان ئاو‌ردانه‌وه له رابردووي زمانه‌کامان يارمه‌تیه‌کي گه‌وره‌مان ده‌دات
له رو‌ناني زاراوه و وشه‌ي عاده‌تیشدا. راستيه‌که‌ي زاراوه هه‌تا له وشه‌ي
نه‌بيستراو ساز بدریت که‌متر خه‌لقی لی ده‌سه‌نگريته‌وه. به نمونه، که ده‌لین
ئوکسجين، «مولد الحموضة» پيمان سه‌ير نيه. به‌لام که گوترا «ترشه‌زي»
و‌شتمان ده‌کات. ئه‌م «ترشه‌زي» يه به‌قياس له «شفته‌زي» - که گوږاوي
جفته‌زيه - دیت که به ئافه‌رتيک ده‌گوتري له ساليکدا دوو جاران زاييت.
جگه له‌م لايه‌نه، هه‌لئاني پيوه‌ندي له نيوان زماني ئه‌ده‌بي ئيستاکه‌مان و

زمانی کۆنینه مان، خۆی له خۆیدا گهشه کردنیکی بایه خداری رۆشنیری کوردیه.

چی گوتم له و رووپه رانه دا ده روزه بوو بۆ ناو باسی زاراوه سازی که ته گهر مافی ته وای پنی بدریت ده بی به هه ناسه یه کی دریت تر رینگای چوونه ناو باسه که هه موار بکریت بهر له وهی قه له م له ناوه رۆکی بگه ری. ههر وهک مرؤف به خۆ رَاهیتانی مانگه ها و ساله ها ئنجا ده بیته سوارچاک، ههروه اش به سه رنج گرتن له زمان و به ئەمدیو ئەودیو کردنی پیک هینه ره کانی و هه لسه نگاندنی ئاخوتنی عاده تی له رووی ده سه لاتنی دارشتنی وشه و وردبوونه وه له جووری زاراوه سازی له لایه ن ئاخپوه ری کورد و چوونه وه بۆ بنه چه کی زمانه که و به یه کدی گرتنی زمانی کوردی له گه ل زمانی دیکه له راره وهی وشه رۆناندا و گه لیک باری دیکه ی سه ره به زمان و جووری ئاخوتن و تیکه ه لکیشانی وشه و تیکه به ستنی رسته و... هتد زمانه وان هیزی زاراوه سازی تیدا به ره و فراژووتن ده بیته وه. به دوا ئەم تییینی و روون کردنه واندا دیین بۆ سه ر چه قی باسی زاراوه سازی پتوانه له کوردیدا.

جاریکی دیکه ش دان به وه دا ده یینم، له وزه ی من و هیچ که سه ی کدا نییه، بتوانی نینگای خۆی وه ها فره وان بکات هه موو زانست و ته کنیک و دروستکراوه سه رسوو رینه کانی سه رده م بگریته وه. خۆ ئەگه ر که وانه ی قسه لیکدی بکیشینه وه ده یین چ جایی کورد یاخود میلیله تی له کورد پیشکه و تووتری وه کوو عه ره ب. بگه ره میلیله ته هه لکشیوکانیش ناتوانن له زمانی دایکزی خۆیان زاراوه ساز بده ن بۆ هه موو ئەو که ره سه ته هه مه چه شنه یه ی که خۆیان دروستیان کردوه... له ناچاریه وه به ره و ئەو به رژه وهنده چوون که رازی بن زاراوه ی زمانیکی له کۆنه وه سه لمیندراو بیته سه رچاوه ئەویش له پله ی یه که مدا لاتینییه، به وه شدا خزمه تیکی گه وه ری هاوچه شن کردنی سه قافه تی میلیله تان کرا چونکه ماوه ی تیکگه یشتیان به هه زاران هه زار زاراوه ی موشته ره ک کورت کرده وه. ده یینن له ته له فزیو ن زۆربه ی

زاراوه كانى فىلمسازى سۇقىيەت و پۇلۇنيا و ئەلمانىا و فرەنسە... يەك شتە مەگەر لە رېتووسدا فەرقى پى بىرى.

لەمەوہ پى كۆمە كوردن دەلېم، ئېمەى كورد كە يەكجار داپراوين لە كاروانى زانست و خويندن و تەكنىك ناشى خۇمان بخەينە ژىر بارە قورسەكەى وەرگىراني ئەو وشانەى لە زمانە پېشكەوتوہكانەوہ بە دنياىا بىلابوونەتەوہ وەكوو تەلەفون، كومپيوتر، ستراتوسفير، پەنچەر... چ پىويست نىيە تەلەفون بىكەين بە «دوورەدەنگ» چونكە رووبەرووى زور وشەى دىكە دەبين كە نەتوانين بۇ سەر كوردىيان وەرگىرپن. خۇوبەخت لە كۆنەوہ دووربين لە برى تەلەسكۆپ بەكارهات. ھەر وشەيىكى ئەو تويى ھەبى باوہشى پىدا دەگرين و رەنگە لارىم نەبى لە رېي پىوانەوہ مايكرۇسكۆپيش بىكەين بە «وردبين» چونكە لەگەل سەلىقە دەگونجيت و لە وشە بىگانەكە كورترە و خزميشە لەگەل دووربين. لەم تىبينىيەوہ بۇ دوو خالى گرنگى دەروم.

يەكيان ئەوہيە، ھەر وشەيىكى توانرا، پى ئەوہى زەق لە چاوان بچەقى، بىرى بە كوردى با بىرى، چونكە ھەر وەك شەر بە زەوق و سەلىقە نافروشين شەر بە زمانەكەشمان نافروشين، راستىيەكەى چونكە رېتووسمان بە پىتى عەرەبىيە بە دەست خۆت و خۆم نىيە وشەى كوردى بەو رېتووسە لەبارتر دىتە بەر چاو و ھەست لەوہى وشەى بىگانەى پى بنووسين. بە نموونە وشەى Transmogrification ياخود Transubstantiation زور بە زەق و زۇپى خۆى بە دەست رېتووسى كوردىيەوہ دەدات. رەنگە لەو بارانەدا كە ھەر چارمان نەما وەھا باش پى ئەو جۆرە وشانە بە رېتووسى لاتىنى بنووسين. بەھەمەحال ئېمە لە مەيدانىكى بەرتەسكدا دەتوانين مل بنىيە وەرگىراني زاراوہ سەختەكانى زانست و تەكنىك، كە چووينە ناو رايەلەكانى كارگە و بنگە ئاتۆمىيەكانەوہ سەرەدەرييان لى ناكەين چ جايى ئەوہى لە ناوانيان رېگۆركى دىلخوازانە بىكەين.

دوهمیان ئه‌وه‌یه که ههر هاتین زاراوه‌ی بیگانه به‌کاربه‌نین ناشی به زۆره‌ملی زاراوه‌ییکی زه‌ق و زۆپ به‌سه‌ر زمانه‌که‌ماندا به‌سه‌پنن مادهم پیتشر زاراوه‌ی یه‌کیک له‌ زمانه‌ رۆژه‌لاتیه‌کانمان به‌ ناودا ب‌لاو‌بوو‌پیتته‌وه‌. من ئه‌گه‌ر زووتر له‌ وشه‌ی ئۆتۆمۆبیل- ترۆمبیل رانه‌هاتبامایه‌ چ لاریم له‌ «سه‌یاره‌» نه‌ده‌بوو ههر نه‌بی چونکه‌ ئه‌میان کورتتره‌. که‌ هه‌ستی زگماکی زمانناسیم به‌سه‌ر هه‌ناسه‌ی وشاندا راده‌گرم فه‌له‌کیاتم پی ر‌ه‌وانتره‌ له‌ ئه‌ستروۆنۆمی، ر‌یازیاتیشم پی له‌بارتره‌ له‌ ماتماتیک. ئه‌گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌و وشه‌ رۆژئاواییانه‌ ر‌اهاتبان پیویست نه‌ده‌ما به‌وه‌ی لیان باده‌ینه‌وه‌ بۆ سه‌ر عه‌ره‌بی هه‌روه‌ک ئیستاکه‌ زه‌وقم له‌ «ته‌له‌فۆن» هه‌و بۆ «هاتف» ر‌اناگوێزم مه‌گه‌ر تۆپزی له‌ خۆم بکه‌م.

له‌ عه‌قیده‌ و په‌رستن و مامله‌تی رۆژانه‌ماندا چه‌ندین وشه‌ی عه‌ره‌بی بۆمان بۆته‌ فه‌ره‌ه‌نگۆکی ئاخوتن. چ پی ناوی کۆمه‌ بکه‌ین له‌ زاراوه‌ییک که‌ به‌ کوردی په‌یدا نه‌کری عه‌ره‌بییه‌که‌ی به‌کار به‌نین. تۆ له‌ کورد بگه‌ری و سه‌یری تورک بکه‌، په‌نجا ساڵ دوا‌ی پشت له‌ ئیسلام و عه‌ره‌ب کردن و گۆرینی ر‌یتنوو‌سی عه‌ره‌بی به‌ لاتینی ئنجا ده‌لین و ده‌نوو‌سن «مع‌ مافیه‌». خۆ فارسی ههر خنکاوی وشه‌ی عه‌ره‌بییه‌ تا ئه‌وه‌ی واز له‌ فارسییه‌که‌ ده‌هین بۆ عه‌ره‌بی. ته‌نها مه‌رجیک هه‌بی له‌ په‌سه‌ند کردنی وشه‌ی بیگانه‌ بۆ ئه‌و واتایه‌ی له‌ کوردیدا وشه‌ی نییه‌ ههر هینده‌یه‌ که‌ زه‌ق و سه‌خت نه‌بی وه‌کوو ئیسه‌که‌ماسی به‌ گه‌رووی زمانه‌که‌ماندا نه‌چیتته‌ خوار.

دوا‌ی ئه‌مه‌ بیینه‌ سه‌ر حیسایی که‌سیکی خه‌ریک ده‌بی له‌ کوردیدا زاراوه‌ دا‌بنی. و‌یرای ئه‌و مه‌رجانه‌ی له‌ سه‌ره‌تای نووسینمدا ده‌ستینشانم کردن پیویستی هه‌ره‌ پیویست بۆ زاراوه‌سازی کوردی ئه‌وه‌یه‌ شاره‌زای زاره‌ جودا‌کانی کوردی بی و فه‌ره‌ه‌نگۆکیان بزانی و تا راده‌ی بۆ لوان شاره‌زای بابته‌ فۆلکلۆرییه‌کانیان بی، چونکه‌ سه‌ره‌نجام ههر ده‌بی په‌نا بۆ زمانه‌که‌ی کوردی ببات، ئنجا ئه‌گه‌ر له‌ویدا هه‌زار بوو هه‌رچی زانست و ر‌یزمانی دنیا هه‌یه‌ به‌که‌لکی نای وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌زار تۆن چه‌مه‌تۆ و هه‌زار تۆن شیشه‌ و

هه‌رچی که‌رسته‌ی خانوه ته‌سلیمی ناوه‌ستای بکه‌ی ناتوانی دیواریکی خوار هه‌لنی. که ده‌لیم ده‌بی شاره‌زای زاره جوداکان بی هه‌رگیز له‌بیر ناکه‌م که بارت‌ه‌قای زانیی ته‌و زارانه ده‌بی شاره‌زای نووسینی ته‌ده‌بی و لکه‌کانی زانستی زمان بی و تییاندا مه‌علان بی چونکه له‌میاندا که‌رسته‌ی پوخت و به‌پتوانه هه‌یه که‌وا هه‌م خۆی له‌خۆیدا سامانیکی زمانیه‌ی و هه‌م ده‌بیته‌ی ریک‌خه‌ری ته‌و که‌رسته‌یه‌ی به‌خامی له‌ئاخواتنه‌وه خۆ به‌ده‌ست فه‌ره‌ه‌نگ و زاراه‌سازیه‌وه ده‌دات.

زمانزانی که به‌که‌لکی زاراه‌سازی بیته هه‌ردوو جو‌ری ته‌ده‌بی و به‌مه‌کی ده‌گرته‌وه. خۆ ته‌وه‌ی راست بی زمانی ته‌ده‌بی و ریزمان و لکه‌کانی دیکه‌ی زانستی زمان هه‌مووی هه‌ر نه‌مامی به‌نداری ئاخواتن به‌تایه‌تی له‌زمانیکی وه‌کوو کوردیدا که شیوه ته‌ده‌بیه‌که‌ی جارێ زۆر شلکه و به‌حال شه‌قلیکی جوداکه‌روه‌ی بو‌خۆی دارشته‌وه و ریزمانیشی تا ئیستا له‌سه‌ر ده‌قیکی سه‌لمینراو به‌ته‌واوی نه‌وه‌ستاوه. زاراه‌ساز پاش شاره‌زایی له‌زانستی زمان و زاره جوداکانی زمانی کوردی ده‌بی له‌به‌رنامه‌یدا بی به‌ره‌و ئاسانی و که‌م ته‌رکییه‌وه رینگه‌ ده‌ر بکات. هه‌تا زاراه‌ کورتر و ساده‌تره‌ بی په‌سه‌ندتره. که ساده‌ی و کورتی ده‌ست نه‌که‌وت پتویه‌سته هه‌تا بلوێ زاراه‌ له‌که‌مترین ژماره‌ی که‌رت ساز بدری نه‌ک خۆی لیک بکیشیتته‌وه بو‌ده‌سته‌واژه. به‌نموونه، ته‌و ئامیره‌ی مه‌کینه‌ی جووت که پیتی ده‌لین «خرماشه» و گو‌راوی «خماش» هه‌یه له‌«خمش» به‌واتای «رینه‌وه» دیت. له‌کوردیدا ناوی ئالەت له‌«رین» وه‌رگیراوه و ده‌گوتری «رنه‌ک»- له‌کیشی کوته‌ک، په‌سته‌ک... که له‌کوتان و په‌ستنه‌وه هاتوه. ده‌بی زاراه‌ساز بو‌خرماشه وشه‌ی «رنه‌ک» هه‌لبێژری نه‌ک «زه‌وی رن» یاخود وشه‌ی دیکه‌ی ته‌وتویی که له‌ساده‌ی ده‌رده‌چیت. نموونه‌ییکی دیکه له‌«پارزنین» ده‌هینه‌وه، کابانی ماله‌ کورد «پارزۆنگ» یان لی دارشته‌وه به‌واتای «مصفاه» ته‌م «پارزۆنگه» بو‌هه‌موو ئامیره‌یکی «پارزنین» ده‌ست ده‌دات و به‌هۆی کورتی و ساده‌یه‌وه بو‌زاراه‌ نرخ‌ی ته‌واو نابیت.

ههتا بشی تاکه وشه پهسهنده بو زاراو، که نهشیا ئنجا داریزراو، که بریتیه له وشهییکی سهرهخو و زیادی وهکوو پیشگر و پاشگر. که ئه مومکین نهبوو ئنجا وشه لیكدراو و ئاویتته و دهستهواژه - که بریتین له دوو وشه سهرهخو و له دوو وشه و زیادی... و... هتد.

دهبی ئه مه دهستووری گشتیمان بی بهلام نابی دهستووره که بهلای ناقولاییمانوه ببات. ههر کاتیک وشه ساده دهستی نهدا بو زاراو پهنا دههین بو داریزراو، لیكدراو... ههلبهت ئه تهرزه کارهش دهچیتتهوه بو زهوقی زمانناسی و زاراوهرسازی. ههرگیز وشه لهبار له خووه ههلفهری بو ناو فهرههنگه کانمان.

مهرجیکی دیکه لهو بابتهی که زاراوهرساز و زاراوهرش دهگریتهوه ئهوهیه که ناشی له دارشتن و پیکهوهنانی زاراوهری ههموار بهلاوه بندری بو ئاستهنگ و ههلدیران. له سنووری لواندا کام ریگه کورت و تهخته ئهویان پهسهنده. به کورتی ناشی زاراوهرساز مرجی قورسی وهرسکه بهسه دهقی زاراوهدا بیهپینی و پیوانهی وهها تهسکی تیدا بهکار بهینی بو خنکاندن دهست بدات نهک دهرباز کردن. بهشی زوری ئه ووشانهی له زمانه پیشکهوتوهکاندا بو زاراوهر پهسهند کران ئهگهر رهخنهی تهسک و تروسک و پیوانهی ورد و مووقلاشیان لی بهکار بهینین وهکوو گویری پووچهلیان لی دیت. به نمونه زاراوهری «مربع» جگه له خوی «مستطیل» و «معین» و «شبه منحرف» یش دهگریتهوه چونکه ههموویان چوارگوشهیین. وشه «مستطیل» یش «شبه منحرف» و ئه و فرهگوشانهش دهگریتهوه که دریزووکه نهخشهکیش کران سهرهراي ئهوهی که ههرچی بوونهوهریکی دریزووکه ههبی بهر واتای «مستطیل» دهکهوی وهکوو: گوریس، مار، کرم، شهقام، کلکی مهیموون... ئیمه ئهگهر چاو نهچووینین له کهموکوریی وشه چوارگوشه و بمانهوی زاراوهریهکی بو دابننین که ههر ئه و بگریتهوه دهبی بلین «چوارگوشه ی خاوهن چوار دریزایی وهکوو یهک» و «چوارگوشه ی

نەوود پلەیی». زاراوہ کہ ہات داریشتنہ کە ی لەبار و پێوانەیی بوو
دژمەبەستیش نەبوو تا رادە ی پێناسینیش نیشانە ی پیکابوو بە زاراوہ
وہر دەگیریت و خو شامەدیشی لی دەکریت.

دەبی لە بیرمان بی، لە بنەرەتدا وشە ی زمانی ئاخوتن کہ ہەر خۆ ی دەبیته
وشە ی فەرہەنگ و زمانی ئەدەبی بە ئارەزو ی ئاخوہر ئەو واتایە ی بەخشیوہ
کہ تیمان دەگە یەنێ دەنا هیچ ھۆییک ی بەرہەست نییە بۆ ئەوہ ی کہ
«گۆشت» واتای «لحم». Meat بگە یەنێ، یاخود «رۆشت» رابوردو بیت
و «برۆ» ش فەرمان. دیاردە کانی سروشت لە دەست مرۆفدا نین و بە پێی
دەستوورہ ئەزەلییہ ئەبەدیہ ناچارییە کان روو دەدەن، بەلام دیاردە
کۆمەلایەتیہ کان لە خواز و پێداویست و ھەست و نەست و زانین و نەزانین
و رازی بوون و نارەزامەندی... و... مرۆف سەر ھەلەدەن ھەر بۆیە شە لە
ولایتیکوہ بۆ ولایتیک باری کۆمەلایەتی کہ زمان بەشیکیت ی تا رادە ی
پشتەواژبوون لیک دەترازین. زاراوہ ش ھەر نەبیت جی 50٪ ی دلخوازی
زاراوہ سازی دەبی تیدا ببیتوہ نیوہ کە ی دیکە ش دەچیتوہ بۆ دەستوورہ کانی
زمان و پێداویستی واتا بەدەستوہ دان. لەم روانگەوہ دەلیم دەبی 50٪ کە ی
خوازی زاراوہ ساز بۆ ئاسانی و ھەمواری و چاوپۆشی ژیرانہ بروات وەک کہ
جیھانی بەرہو پیش بۆیەوہ بۆی دەروات.

لەم نمونەدا دەلیم کاتی خۆ ی کہ ویستمان ناویک بۆ «مجمع علمی کردی»
دابینین لە پێشەوہ بریارماندا ناوہ کہ کوردی بیت و ھەموو وشە ی بیگانەمان
بەلاوہ نا یەک لەوان «ئەکادیمی». وشە ی ئەنجومەن ھەلگیرا بۆ «مجلس
المجمع». لە نیوان سەرلەبەری ئەو وشانە ی ھاتنە بەر دەست و زیھنی
ئەندامە کان وشە ی «کۆر» پەسەند کرا، چونکہ کوردییہ و واتای جیگہ و
کۆبوونەوہ ش دەبەخشیت. رەخنە یە کمان لەوہدا لیگیرا کہ «کۆر» بۆ
مەبەستی کاتە کی نەک ھەمەمیشە ی دەگیرێ. لە وەلامدا بە نووسین بلاوم

کردهوه. ههموو زاراهیهک لهم جیهانهدا رهخه ههلهگري تهگهر چاوپوشي لهگهلدا نهکري. بو دهبي تيمه زيده له ههموو جيهان وهها تهسکپنو بين.

وشه «زانيار» بهسهر، «زانيان»، «زانست» دا ههلاواردرا به هوئي تهوهوه که له ريژهي زانيار، پرسيار، بريار، کردار، گوتار... دا لايهني «تجريد» بههيزتره تا «زانيان». ههرچي «زانست» ه بو Science دهروات کهچي «کور» بو زمان و تهدهب و زانست و ميژوو و ههموو لکهکاني روشنبيري پهل دههاويت. «زانيار» خزمي «معرفة» يه و پتر لهگهل «مصدر ميمي» دا ريک دهکهويت که بليين «کوشتار» واتاي «مقتله» مان بهبيردا ديت نهک «قتل».

ههنديک وهها دهزاني «زانيار» ناوي کارا (اسم فاعل) بيت تير که گوترا «زانياري» گويا دهبيتته ناوي مهعنا کهچي «زانيار» خوي ناوي مهعنايه به لي زياد کردني «ي» دهبيتته ريژهي نيسبهت. وشه «دزيار» دهبيتته «دزياري» تنجا له کار ديت چونکه ناشي بليين: تهو ماله دزياره. زور کهس له خويتهواران وهها دهزاني بهختيار، هوشار، جوتيار، زانيار، نووسيار، ههمويان صيفهتن کهچي بهختيار، هوشار، جوتيار، له «بهخت + يار»، «جووت + يار» و «هووش + يار» و بوونهته «صفة»، ههرچي «زانيار، پرسيار، بريار، نووسيار» ه رهفيقي «کردار، رهفتار، گوتار» ه به لي زياد کردني «ار» ي ناوي مهعنا. تهوهنده ههيه تاقمه فيعلي يه کهم ههمووي «ي» يان تيندايه بويه له روالهتدا «يار» دهرسکي، تهنها فيعليک ههبيت لهو بابته فيعلي «کرپار» ه که بوته صفه له تهک فروشاردا. دياره له تهسلدا «کرپي + يار» بو، يهک لهو دوو «ي» هي سواوه.

هيچ بهرههلهستيم نيه لهوهدا هم پاشگري «ار» له شويني گونجاو و باري پيوستدا بچيته پال تهو کارانهي که پيشتر کورد نه يخستوته پاليانهوه، وهک که مشت، بهستن، دروون، رستن ببنه: مشتار، بهستار، دروار، رستار و بليين:

درواری ریکه، به ستاری مه حکمه، مشتاری شیرنه... به زۆریش ئەم «ار» ه
له گهڵ تێپهردا دیت. تهنه «رهفتار، مردار» م دیتوه له تێنپهه «ار» ی به
خۆیهوه گرتی به لام «رهفتار» فارسییه، مرداریش بۆته صفه نهک ناوی
مهعنا.

زاراوه ساز ئاگادار بێ روالهتی وشه فیلی لێ نهکات وهک ئهوهی که «ار» ی
ئه بستراکت له گهڵ «ار» ی بنه رتهی و «ار» ی وشه کانی «بنار، دیوار، لیوار،
ههوار...» به یهک شت بزانی، له «هه نار، مار، سه گسار، دار» دا، «ار»
بنه رتهیه، له «دیوار...» و هاوڕیکانیدا «ار» بۆ لای زهوی ده چیتهوه.

سه رنج بگره «هه نار، ههنگوین، هه ندریشه، ههنجیر، ههنبان» هه مووی
راگهیهنی شیرینی و شتی خۆشه هه ر ده لێ «هه ن» له بنه رته دا پیشگری
ئه و مه به ستهی رایگه یاندوه ده شی به به رفه روانی زیندوو بکریتهوه.

له نمونهی به هه له داچوونی زمانناس «را کردن» ده هینمهوه. به روالهت
وه ها دیاره ئەم «را» یه هه مان پیشگری «راگوشین، راوهستان...» بێت
که چی کورت کراوهی «ههرا» یه به واتای «غار». له فۆلکلۆردا هاتوه:
«قونده که قونده که له سه ر بانان هه را که بۆقه و پیت نالیم» ئاشکرایه ئەم
«ههرا» یه و Hurry ی ئینگلیزی یهک شتن. وا دهزانم «خیرا» ش هه ر
له م ریشه یه هاتوه. له کوردیدا دهنگی «خ» و «ه» به یه کدی ده گۆرین
وهک که «هه ر» ی کوردی و «خر» ی فارسی یهک شتن، ئاخ - ئاه یش
نمونه ن، خۆر - هۆر، خوون - هوون... هتد.

«را کردن»، وهک ده زانیت، تێنپه ره که چی فیعی «کردن» تێپه ره،
پیشگریش سروشتی فیعل ناگۆرێ، به نمونه: داگرتن، راگرتن، هه لگرتن
هه موویان هه ر تێپه رن. «به ر، سه ر» که له شکلی پیشگریدا دین چونکه له
بنه رته دا ناوی جیگه ن خۆیان ده بنه مه فعوولی فیعله که، ناوناوه به کار هینانیکی

پریزپر «شاذ» دیته بهرچاو وهک که «هه لکردن» له واتایه کیدا تینه پهره. ده لئ: بی تو هه لئناکه م. واتا کانی دیکه ی «چرا هه لده که م»، «تالات هه لکرد»... تینه پهرن. له ئاخاوتنی ئیستا که دا ده گوتری «با هه لی کرد» که تینه پهره. راستیه که ی به ئه سل «بای هه لکرد» ه و ئیستاش وه ها ده گوتری لیږده «با» مه فعووله، فاعیلیش له تصور دایه وهک: سروشت، جیهان.

ئه م لابسه پتری به به ره وه یه وهک که بچین بو «تی هه لکردن» و کنه ی تیدا بکه ین. کاری دیکه ش هه ن وه کوو: تیهه لپیچان، تیهه لدان - جی لیکو لینه وه ن به تایبه تی له رووی دۆزینه وه ی ده وری «تی» که له پریوژی شنه وه هاتوه و چۆنیه تی کار کردنی بو سهر ئه و مه فعووله ی ده یی فیعلی «پیچان» هه ی بی، کوا مه فعوول له تیهه لپیچان و تیهه لدان؟

راستیه که ی ئه م جوړه توژینه وه یه به لای ریزمانماندا ده باته وه هه رچه نده پیوه ندیه کیشی به زاراو هه سازیه وه هه ر ده مینی. به هه مه حال پیشگره کانی «تی، پی، لی» که له بنه رته دا پریوژی شن - ن و بوونه ته پیشگر، جیگه ی له بارتریان هه یه بو لیکو لینه وه یان، لیږده هه ر ئه وه نده ده لیم، «لی، تی» هه ردوویان گوډاوی پریوژی شنی «له» ن. ده گوتری «له دارا دوام - لی دوام»، «له تو ناگه م - تیت ناگه م». هه رچی «پی» یه له پریوژی شنی «به» وه هاتوه: به ئیمه یان گوت - پیان گوتین، به دارا ده لیم، پی ده لیم.

هه ر سی پیشگر، له گه ل «فیعل» دا دین به لام «لی، پی» له گه ل رسته ی «مبتدا و خبر» دا دین که فیعلی ئاشکرایان نیه وهک: لیت رازیم، پیمان شادن، ئه م رستانه له کوئی کوندا فیعلی «بوون» verb to be یان هه بوه و سواون... چونکه پیشگری فیعلیشن هیچیان به ناو و راناوی نه لکاوه وه نانوو سین. به مه نده له و سی پیشگره واز ده هینم چونکه له باسه سه ره کییه که م داده برن.

هەر له زه‌مینه‌ی ئاگا له خۆبوون ده‌لێم پێشگری «را» جودایه‌ی له‌و «را» یه‌ی که له تێرپارۆیشتن، تێرپاچوون، تێراکردن، تێرادیتن... دا ده‌یترین. هه‌رچی ئهم «را» یه‌ی دوایه‌ ته‌واوکه‌ری پێشگری «تی» یه، واتای «ناو، ناوه‌ڕۆک» ده‌گه‌یه‌نێ. تێرپارۆیشتن له‌ واتای «به‌ناودا ڕۆیشتن» نزیکه، تێرپاچوونیش «چوونه‌ ناو» ده‌گه‌یه‌نێ. ئنجا دیسانه‌وه‌ نابێ پێشگری «را» و ته‌واوکه‌ری «تی» له‌گه‌ڵ ته‌واوکه‌ری «له» تیکه‌ڵ بن که ئه‌ویش هه‌ر «را» یه. ده‌لێ: له‌ پینجۆین را دێم، له‌ من را دیارن. له‌ زاری سلێمانی ئهم «را» یه‌ نییه‌ له‌جیاتی ده‌لێن: له‌ پینجۆینه‌وه. له‌ منه‌وه. به‌لام ده‌رنه‌که‌وتنی له‌ زاری سلێمانی بێ نیازمان ناکات له‌وه‌ی سه‌رنجی لێ بگرین، تێی بگه‌ین.

«پێ، تی» هه‌ردوو یان ته‌واوکه‌ریکیان هه‌یه: «دا»، که ئه‌ویش به‌ ڕوای ته‌وه‌کوو پێشگری «دا» خۆ ده‌نوێنێ. لێره‌شدا پێویسته‌ زمانزان و زاراوه‌ساز و فه‌ره‌هه‌نگ‌نوس ئاگادار بن و تیکه‌ڵ یه‌کتریان نه‌که‌ن ته‌نانه‌ت له‌ نووسینیشدا ده‌بێ فه‌رقیان بکری. ئه‌گه‌ر «دا» ته‌واوکه‌ر بوو ده‌بێ به‌ پێشگه‌ره‌وه‌ بکه‌یت وه‌ک پێداهاتنه‌وه، تێدا‌زێان. ئه‌گه‌ر پێشگر بوو ده‌بێ له‌ پێشگری «پێ، تی» جودا بێته‌وه‌ وه‌ک: تێدا دانیشتن teda danistin پێدا ڕۆیشتن peda royishtin، پێدا‌گرتن pe dagritin تێرامان te raman.

دیسانه‌وه‌ نابێ «پێ» ی پێشگر له‌گه‌ڵ «پێ» به‌ واتای «قدم» تیکه‌ڵ یه‌کدی ببن: پێ لێهه‌لبێرین، پێدا‌گرتن له‌سه‌ر دو‌ژمنایه‌تی به‌ واتای «قدم» هاتوه‌. کاغه‌ز پێداهه‌ناردن بۆ پێشگه‌ره‌.

که ده‌گوترێ ده‌شی دوو پێشگر به‌ دوا یه‌ک‌دیدا بێن وه‌کوو «تی وه‌پێچان، لێ هه‌لاتن، پێ راها‌تن» ده‌بێ بزانی‌ن که‌وا ته‌نها به‌ هۆی «پێ، لێ، تی» ئهم به‌ دوا یه‌ک‌دی هاتنه‌ مومکین ده‌بێ ده‌نا پێشگه‌ره‌ ناوداره‌کانی «هه‌ڵ، دا، را، وه‌ر» و هه‌رچی هه‌یه‌ به‌دوا یه‌ک‌دیدا نایه‌ن «پێ، لێ» ش پێش «تی» ده‌که‌ونه‌وه‌ لێ، تێگه‌یه‌شتن، پێ تی کردن».

پریپۆزیشن «بۆ» ناواناوه وه کوو پیشگر دیتته به رای هه ندئ فیعله وه وه کوو: بۆهاتن، بۆگه ران، بۆهه ناردن، بۆچوون... «بۆ» خۆی له خۆیدا هیمای بۆ مهودا ههیه وه ک: بۆت ده میئم، بۆت ده گریم. ئنجا به پێی باوه رێ من «بۆ» به به ریه وه ههیه وشه ی فرههنگی دروست بکات له گه ل به شیکی ئه و فیعلانه ی بزووتنه وه یان تیدایه. له نووسینی سه رده مدا «بۆچوون، بۆهاتن، بۆگه ران» باون، دمیکی شه به سه ر زمانه وه ن. له م باوه وه ده شی به مه علانی له گه ل فیعلی دیکه ی گونجاودا به کار بیت و وشه ی تازه ی پێ دابندریت به لام ناشی ههنگاوی به رین به و پریپۆزیشن به او یژین، مهیدانی شی له وشه رۆناندا هه ر له گه ل فیعل، چونکه هه ر له گه ل فیعلیشدا بۆ وشه رۆنان به کار دیت. به راشکاوی راناوی لکاو به دوا خۆیدا ده هینیت وه ک: بۆت دیم، بۆمان راوه ستا، بۆیان چووین. له عه ره بیدا «حروف الجر» به پیش راناوی لکاو ده که ونه وه، نه لکاوه کان حاله تی «جر» و «نصب» ناسه لمینن.

ره چاو کردنی ئه م راستییانه زۆر گرنگه بۆ یه کینکی وشه و زاراوه دابنیت چونکه هه ر وه ک دواتر ده رده که وئ پیشگر و پاشگر ده وران ههیه له دانانی وشه، چ له گه ل فیعل چ له گه ل غه یری فیعلدا بین. که قسه مان له زاراوه ی کوردی بیت ناچارم تییینه کی لابه لایی ده ربیرم هه رچه ند یه کسه ر و خۆی له خۆیدا به ره و زاراوه دروست کردنه وه ناروات. پێویسته چاو به هه موو ئه و زاراوانه دا بگێر دیتته وه که تا ئیستا که وتوونه ته نووسینانه وه، به تایبه تی ئه و زاراوانه ی له کتیی فیترگه کاند بوونه ته به رنامه ی خویندن و له دوا رۆژدا به ته واوی ده چه سپین. راستیه که ی ئه وانه ی زاراوه ی کتیی فیترگه کانیان داناوه کۆشه شیکی زۆریان کردوه بۆ گرته ی هه موو که لیتیک و هه رچی تواناییکی له زمانناسی و زاراوه سازیدا هه یان بوه به کاریان هیناوه، به لام دیسانه وه گومان نییه له وه دا به شیکی ئه و زاراوانه پێویستی یان به گۆرین یاخود راست کردنه وه ههیه.

من دەر فەتەم نیه، لیشم داوانا کرئ، ئەو هەموو کتیبانە کۆ بکەمەو و زاراوە کانیا ن هەلبەسەنگینم، خۆ ئەگەر ئەمەش بکەم هەلە ی هیچ کتیبکی پێ راست ناکریتەو بەلام بە نموونە دەلیم لە کتیبی فیزیای پۆلی دوو می ناوەندی لەجیاتى «پتەو» وشەى «چر» بە کار هاتو. هەرچی «پتەو» بو ماددەى یە کگرتوو دیت وە کوو بەرد، ئاسن، چریش بو دارستان و لیڕەوار و پووشەلان و زەمەند دیت. لە باتى «بارست» کە خۆى واتای مەبەست دەگەیه نى «بارستایى» بە کار هاتو. ئەگەر بە ریکەوت دانەرى ئەو کتیبانە وە کوو من بیان دیتایە لە ئافىستادا «ئافەنت» بو «وعاء» هاتو دەهاتن لەجیاتى «قاپ»، «ئافەنت» یان بە کار دەهینا، چونکە وشەى «قاپ» هەموو جۆرە «وعاء» یک ناگریتەو. هەر لەو کتیبەدا «تۆپەوانە» لەجیاتى «دەمەوانە» هاتو. «تۆپەوانە» گەورە ترە لە «دەمەوانە». فیللینى زارکى شووشە «دەمەوانە» یە.

لە کتیبیکدا دیتم «روداو» لەجیاتى «دیاردە» هاتو بو «ظاهرة». روداو «واقع، حادث» دەگەیه نى. لەو کتیبە باسکراوێ فیزیدا هاتو دەلى: کەلینىکی خر هەیه پێ دەوتریت «بیبیلە». جارێ کەلین دازراوێ کى درێژە ناییتە بازنە. وشەى «خر» یش بو شتى بارستدار دەست دەدات وە کوو تۆپ، گاشە بەرد، سیو... کەلین بارستى نیه ئنجا ئەگەر ئەم رستەیه بە ئاگاداریى زمانزانیک ریک خرابایە رەنگ بوو بگوترايه «کونیکى بازنە یى» یاخود دائیرە یى. لە نموونەى سازاندنى زاراوە بە پێى مەبەست سەیریکى لاپەرە 21، 12 بکە لە کتیبى «مصطلحات علمية - القسم الثالث، بغداد 1985» لە دانانى کۆرى زانیارى عیراق دەبینیت نووسراو:

- مغذ ثانوي   Micronutrient
- مناخ موقعي   Microclimate

لهم دوو زاراوه‌دا جاريکیان micro به «ثانوي» جاريکيشيان به «موقعي» داندراوه. بچووه بو لاپه‌ره 33، 179 ده‌بينيت به‌رانبهر وشه‌ی Water logging وشه‌ی «غدق» هاتوه. ثم نموونانه به‌لگه‌ی بابه‌تناسی و زمانزانيه.

کاری هه‌ره گرنگ له زاراوه‌سازیدا، دواي هه‌موو ټيبينيک و کو کردنه‌وه‌ی هه‌موو که‌ره‌سته‌ينک و رازاندنه‌وه به‌وپه‌ړی لي‌هاتووي و مووقلاشی و ورديني و فره‌زانی و پاش بژارده کردني هه‌موو وشه ساده‌کان که ده‌ست دده‌ن بو زاراوه ياخود به‌رانبهر زاراوه‌ی زمانه پيشکه‌وتوه‌کان ده‌هستن ئنجا ماملت کردني ژيرانه و زانايانه و مه‌علانانه و پسپورانه‌يه له ټيکبه‌ستني وشه چ به دارپژراوی چ به ليکدراوی چ به ثاويته‌ی و ده‌سته‌واژه‌ی بي. راستيه‌که‌ی، گرنگي ثم کاره له‌وانه‌يه مروّف کومه‌ی لی بکات و نه‌وپړت به به‌رخوی هه‌لبريت چونکه هه‌تا بلایي جودايه له بژارده کردني زاراوه‌ی حازر به ده‌ست، ياخود په‌سه‌ند کردني تاکه وشه بو زاراوه. هه‌لبراردني وشه به زاراوه پيويستی به دوو شت هه‌يه و به‌س:

(1) به دوا‌دا گه‌ران.

(2) هه‌ست کردن به سازاني وشه بو زاراوه.

هه‌رچی دروست کردني زاراوه‌يه له ريی ټيک به‌سته‌وه، وپړای ته‌و دوو مه‌رجه پيويستی به زانيني ده‌ستووره‌کانی دارشتن و ټيک به‌ستن هه‌يه. ته‌و زانينه‌ش سه‌رله‌نوئ به‌ند ده‌ی به هه‌ست کردن به سازاني وشه له‌گه‌ل وشه، له‌گه‌ل پيشگر، له‌گه‌ل پاشگر، له‌گه‌ل پيشگر و پاشگر، له‌گه‌ل ټامراز، له‌گه‌ل پيشگر و پاشگر و ټامراز، ده‌وری پريپوزيشن، گوړانی ټيپه‌ر به ټينه‌په‌ر، له‌گه‌ل وشه‌ی راگه‌يه‌نی وه‌کوو «به‌ر»، «ده‌ر»... هتد.

لهم تیبینییهی گۆرانی تیپەر و تینهپەر نمونهی پروونکهرهوه دههینم. بهزۆری
بیری مروّف بوّ ئهوه دهچی که کاری «بوون» له تیپەر کردندا دهگۆرێ به
«کردن» وهک که دهلین:

- ههلبوون - ههّل کردن،
- چاکبوون - چاک کردن،
- فلبوون - فل کردن...

کهچی فیعلی دیکه ههّن له تیپەر کردنی «بوون» دا جیی «کردن»
دهگر نهوه وهک:

- تی بهربوون، تی بهردان - بهربوون، بهردان،
- تی بوون - تی بواندن

«لهبهربوون» دهبیته «لهبهربوون» بهمهدا دیاره «بهربوون» له «تی
بهربوون» دا پیشگره چونکه له تیپەر کردندا نابيته «تی بهربوون» وهک
دیتمان بووه «تی بهردان» لهمهشدا وهکوو پیشگری بیگومان کاری کرد که
دهبینن:

- ههّل هاتن دهبیته ههّل هینان
- ههّل دیران دهبیته ههّل داشتن

ئهم گۆرانهی فیعل له تیپەر و تینهپهردا ویتتهی دیکهی ههّن وهک ئهم
نمونه:

- تی چوون - تی بردن
- کهوتن - خستن
- دههاتن - دههینان

• گهړان - گېړان

«چوون» د هشبیتته «هه ناردن» وهک که بلّی: له خووه نه چوومه سه فەر، باوکم هه ناردمی. «رؤیشتن» چونکه نازاندري بؤ کویتته نابیتته «بردن»، «هه ناردن». هه رچی چوونه ئامانجه که ی ئه وسه ری مه علوومه. رپویشتن دهشی بیتته رواندن که له گهّل «روان» ی واتای «شین بوون» تیکهّل دهبن بهلام دهشی بهم جوړهش تیپه ر بکړیت: کابرا له خووه نه رپویشتن، ناچار بووم دهرم کرد، بهریم کرد، وه دهرم نا...

«هاتن» ناشی بیتته «هاتاندن» چونکه هه روهک هاتنی مروّف له مروّفه که وه ده بیت بی ئه وهی ده خلی که سی به سه روه بی، «هاتاندن» یش ده بی به هیزیکي جادوویی پرووی دابی که له دووره وه بی واسیتته مروّفه که راکیشی. هه رچی «هینان» له بابای هینته ده خلی هه یه به سه ر هاتنی کابراوه یا به شه خسی خو یان به هو ییکي کاریگه ر. که بیین کاره کان له گهّل پینسگر تاقی بکهینه وه ده بینین واتا و سروشتیان به یه که وه داخوازی جوړی فیعل ده کات، به نمونه ده لیین:

- تی چوون - تی بردن
- دهر چوون - دهر بردن

به لام له گهّل پینسگری «وهر» ناشی بگوتری: تی وه رچوون، تی وه ربردن چونکه سروشتی «وهر» له گهّل بردن ناسازی بویه ده گوتری «تی وه ردان» به لام هه ر وهک ده گوتری: ههّل هاتن، ههّل هینان. دهش گوتری: تی وه رهاتن، تی وه رهینان.

به لی گهړان تاقمه فیعلیکي به رچاو په یدا دهبن که به تیپه ر کردن، یاخود له گهّل پینسگر دا هه ر جاره خو ی به کاریکی جودا ده گوریتته وه. پیو یسته

زاراوه ساز، یاخود فەرھه نځنووس هه لہ یان تیدا نه کات. لیږه دا ده سټېژار کردنی
تهو هه موو کارانه مومکین نییه.

به‌شی یه‌که‌م: وشه‌ی دارپ‌ژراو

وه‌ک گوتمان وشه‌ی دارپ‌ژراو ئه‌و وشه‌یه‌یه که له وشه‌یینکی سهربه‌خۆ و له زیادی ئه‌وتۆ پیک هاتبی که سهربه‌خۆ واتا نه‌به‌خشیّت، به‌نموونه ده‌لین:

- حه‌فت - حه‌فتوو،
- چل - چله،
- کار - کارا،
- شیّت - شیّتی.

ئهم وشانه هه‌موویان له وشه‌یینک و تاکه یه‌ک ده‌نگی زیاد که پاشگره پیک هاتوون. له‌م بابته‌هه‌نموونه‌ی زۆرمان هه‌یه وه‌کوو:

- قژ - قژن،
- جل - جلک،
- کولک - کولکن،
- ناز - نازک.

که ده‌لیم تاکه یه‌ک ده‌نگ به‌ پاشگر هاتوه ئاگادارم له‌وه‌ی که له هه‌ندی وشه‌دا وه‌کوو: قژن، نازک، کولکن - قورس کردنیک دیته‌ نیوان کوتایی وشه‌ و ئه‌و پاشگرانه که له‌عه‌ره‌بیدا «کسرة مختلصة» ی پی ده‌لین. زۆر له‌ زمانه‌وانان ئهم قورس کردنه به‌ فونیم داده‌نن. من له‌ نووسینی دیکه‌مدا به‌ درپ‌ژی له‌سه‌ر ئهم قورس کردنه‌م نووسیوه، لیره‌دا هه‌ر ئه‌وه‌نده ده‌لیم هاتنی ئه‌و قورس کردنه‌ بو تاکه مه‌به‌ستی پیکه‌وه هاتنی فونیمه‌کانه، هه‌ر که لزووم

بهو نه بوو نايه ته ناو وشه، كه ههش بوو ئه گهر لزووم نه ما هه لده ستي. به نمونه، ده گوتري «شيلم»، ليره دا قورس كردن له نيوان «ل، م» ههيه به لام كه گوت «شيلمه كه» ياخود «شيلم كړي» قورسايه كه هه لده ستي. كه گوت «شيلممان كړي» قورسايه كه ديته وه... ليره دا چي ديكه له سهر ئه م باسه ناروم.

له بهرايي وشه ي دهنگي «ب» ناوي كارا دروست دهكات وه كوو: بكور، بخو، زور بل... له ناو وشه دا تاكه دهنگي ناوگر ديت وه كوو: پشكووتن - پشكاوتن، بزووتن - بزاون، گنج - گرنج، قرز - قرز، بووردن - بواردن، ژماردن، كه به دواډا بگه رپين سهدان وشه ي ئه وټو ده دوزينه وه به لي زياد كردني تاكه دهنگ بوونه ته دارپژراو.

ليره دا پتويسته تيبيني ئه وه بكه ين كه هاتني دهنگ، چهنديكي ببي، بو سهره تا ياخود كوتايي و ناوه ندي وشه به مهرجي گوريني واتا به پيشگر و ناوگر و پاشگر ده ژميردرئ. با ئه وهش بليم كه من له ژير سهره ناوي «دارپژراو» دا بو شي كردنه وه ي به شيكي زاراوه كان ده چم ناچار ده بم له زور باردا نمونه له غهيري دارپژراو يش به ينمه وه چونكه «واتا كيشه كي - تداعي المعاني» ياخود به رژه وهنديكي باسه كه گه ليك جار ان ئه و داخوازييه دهكات.

ئه و زيادييه ي له گه ل وشه دا «دارپژراو» دروست دهكات له وانه يه پيشگر، پاشگر، ناوگر بيت ههروهك ده شي پيشگر و پاشگر بيت وه ياخود پيشگر و ناوگر بيت... به نمونه:

- «هه لده وه» - پيشگر و پاشگر
- «راپسكاوتن» - پيشگر و ناوگر
- «قرزال» - ناوگر و پاشگر - به زياد كردني «ر» ي ناوگر و «ال» ي پاشگر.

ئەو زىادىيەتچى پىيان دەللىن نىشانە، ۋەكۈ «د» ى كارى ئاينىدە «دەخۇم، دەپۇم...» ۋە كارى رابردوۋى بەردەوام «دەمدىت» ۋە «ەكەى» تەعرىف ۋە «ان» ى كۆ كىرىن ۋە بىزۋىتى «ە» بە دوا ناۋى ئىشارەت بۇكرەۋ «ئەم پىاۋە» ھىچيان ۋەشەى دارپۇتراۋ دروست ناكەن چۈنكە ھەرچى «د» ى ئاينىدە بەشەكى كارەكەيە، ئەۋانى دىكەش تىكەل بە تەكۋىنى ۋەشە نابىن ۋە واتاى ناگۇرن. ئىچا ئەگەر خۋىتەر ياخۇد نوۋسەر ھەبى جۋرىكى دىكە بىر بىكەتەۋە لەۋەدا بىرورامان لىكىدى دەترازى، بەلام ھەر چۈنكى بى جوداىى بىرورە كار ناكەتە سەر زارەۋەسازى.

زىادى ھەيە لە دوو دەنگ پىك دىت ۋە ھەيە لە پىترىش ۋەكۈ:

- پەست - پەستەك،
- پىاۋ - پىاۋەتى،
- كورد - كوردايەتى،
- ترس - ترساندىن، ترسنۆك...ھتە.

ۋەشە لە كوردىدا پەيدا بۈە ھەموۋى ھەر زىادىيە بى ئەۋەى لە دەقى ئىستاكەيدا ۋەشەى سەربەخۇى تىدا بدىترى ۋەكۈ «تىكەل» بە واتاى «مركب». لە تەك ئەۋەدا «پىكەل» كە بە تەنى بىت «مساۋى» دەبەخشىت. دەلىى: ئەم دوو كۆمەلە گەنمە پىكەل. لە بنەرەتدا «پىكەل پىك» بۈە، ئىستاكەش ئەم دەقەى بەكاردىت بەلام «پىكەل» جىى خۇى كىرۋەتەۋە بۇ «مساۋى». لە كىمىادا «مركب» ۋە «مىزىچ» ھەيە. «تىكەل» بۇ «مىزىچ» لەبارە ۋەك كە لە سەرۋە نوۋسىم. ھەرچى «مركب» ە «لىكدرەۋ» ھەلدەگرىت چۈنكە لە كوردىدا دەگۈترى: لم ۋە چەۋەكە لىك بەدە. دواتر توۋشى «تىكەلۋىپىكەل» دەبىنەۋە.

هەر له بابەتی ئەم دوو وشە «پیکەل» و «تیکەل»، دوو وشە «پێ» هەڵا» و «پێ دا» - ڕەنگە بنووسری «پێهەلا، پێدا» باشتەر بیت- بوونەتە وشە فەرھەنگی وە کە یەکیەک بلی: جوگەو جوگە رویشتم، برادەرە کەشی پیرسی: پێهەلا، یان پێدا؟ واتە سەرەژوور یان سەرەژیر.

رێکەوتیکی بەختیارانە یە کە پێشینان رێژە یەکی گورجوگولیان لە پیشگر و کار بو رەوا کردوون کە گوتیانە: پێخەف، رایەخ. لیزان، تیگوشی، هەلکەوت، دابەستە، هەللاتە، پێخۆر، هەلپیتوو، رایەر... هەر لە هەمان بوارەو لەوەتە ی سەقافەت گەشە ی کردو: پێنووس، پێناس، لێخۆر... دارپێژران ئنجا ئەگەر لە پێوێستدا پەرە بەم دەستوورە بدەین و بلیین: «پێپر» بو هەرچی بڕندە یی، دوور نابینم «پێمەرە» لە «پێپر» ەو هاتی.

- پێ سووت: بو هەرچی بسووتینی نە ک بسووتی.
- هەلمژ: بو «مصاص»
- راهین: بو «مدرب»
- پێخست: بو «الة الهدم»
- داسەپین: «فارض الرأي، متعنت»
- وەرگر: متلقي، متسلم

شتیکی دەستووریمان کردو کە میللەتە پێشکەووتووەکان گەلیک بەو لاترەو بەرەو وشەرۆنان و زاراوەسازی رویشتون.

وشە «فروسمان» چاوگی تێنەپەرە بە واتای «سیحر لیکران، دوعا لی خوێندران» دیت. دەگوتری: خو ئەو زەویە لی نەفروسماو هێچ سالیکی دەغل نەهینی. بەر لە 12 سالیک ئەم وشە یەم لە کۆری زانیاری کورد باس کرد لای برادەران. مامۆستایەکی فەرھەنگنووس نەییستبوو پێشتر بیخاتە فەرھەنگە کە یەو. خوالیخۆشبوو مامۆستا زەبیحی بی دەنگ بوو. دوا ی دوو

ساليك بۆ وشە كە چۆۋە و گوتى: بە پرسیار لە بالە كە تىيانم بىست دەلین
«فلیسمان». لە لاپەرە 444 ى گۆفاره كەى كۆر بەرانبەر «الايحاء»
نووسراوه «تى فرۆسماندن» چوكلهى سەر «و» كە زیاده.

من وەها دیتە بەر هەستى زمان-ئاشنايمەو كە چ بەرھەلستىك نەبىنم
لەوهدا «فروسماو» لە برى «مسحور» بى. بە قیاس بلىين «تى فروسماو» بۆ
ئەو كەسەى كە «ايحاء داخلي» بۆ ناو دەروونى كرابى. ئەو بابايش كە
«موحى» بى پى بگوترى «تى فروسم» ياخود «تى فروسمە». تىپەرى
كارەكە «فروسماندن» ئەو كە بلىي: ئەم شووشەيەم فروسماندو نەشكى.
كابرأ پەنديار گويگرەكانى بە چاوبەستەكى فروسماند.

دوو وشە هەن لە نيو وەرزيان گەليك بەكار دیت: «داشۆران» و
«داخوران». داشۆران بۆ «انجراف التربة، تعرية» دەست دەدات. دەلین: بەو
باران و رەھیلە لایەكى زەویەكەم داشۆرا. داخوران پەر بە پىستى «تاكل»ە.

ئىجا ئەگەر كۆمە نەكەين لە بەكارهينانى دەستوورەكانى ريزمان و بە قیاس
لە وشەى ئەوتۆيى بلىين «داشۆر، داخور» بۆ ئەو مادانە ياخود ئەو باران و
فرتەنەيەى داشۆران و داخوران پەيدا دەكەن مافى زاراوەسازى رەوامان
بەكار هیناوه. هەرەك بە قیاس لە «شۆرەك» كە بە زەویەك دەلین خیرا
دابشۆرى، دەتوانين بلىين «خورەك» بۆ زەویەك يان ماددەيەك خیرا
دابخۆرى. كە سەرنج لە وشەكانى: زەمەند، رەهەند، زۆروزەبەند، گەزەند،
سەرنەند... رادەگرم دلّم بۆ ئەو دەچى «خەرەند» لە «خورەند» هەو خراپتە
سەركيشى ئەو تاقمە وشانە چونكە لەم جیھانەدا نمونەيەك نىيە بەقەد
خەرەندەكانى رەواندز داخوران نیشان بدات.

دوو پریۆزیشن «بە، بى» لە داھینانى هەندى وشە دەور دەبینن: یەكەمیان
بۆ ئەرتیبیە و دوهمیان بۆ نەرتیبیە دەگوترى: بەدین، بەسام، بەجیۆرى، بەلەز،

به سهر (پیتوانی به سهر) به نامووس... دهش بگوتری: بیدین، بیپاره، بیکهسی،
بینکار، بیوهخت...

وهک دپاره ههر دووکیان له گه‌ل ههموو جوړه ناودا ده‌گونجین چ ناوی مه‌عنا
بیټ و چ ناوی مادده و چ ناوی کات و جیگا بیټ، له ټاکامدا ټاوه‌لناو (صفه)
پینک ده‌هینن ههر بویه‌یشه له گه‌ل ټاوه‌لناودا نایه‌ن. مه‌گهر له باری تایه‌تیدا
که به‌ده‌گمهن هه‌لده‌گری بگوتری: ټه‌م شاره هه‌ژاره بی پاره‌داره. لیږه‌شدا
راستییه‌که‌ی ناویک قرتاوه، ده‌بوو بگوتری «بی مروی پاره‌دار»، که له‌گه‌ل
ټاوه‌لناودا نایه‌ن به‌ولانه‌ریقه‌وه له‌گه‌ل ټاولکاردا نایه‌ن، ده‌بی بزاین ناویک
ده‌لاله‌تی کاتی هه‌بی نایټه ټاوه‌لکار هه‌تا له رسته‌دا لایه‌نی کاتی به‌مه‌به‌ست
ده‌گیری. که ده‌لین: «به‌هار خو‌شه» وه‌ک ټه‌وه‌یه گوتی‌تمان «به‌رد ره‌قه».
به‌هار و به‌رد له‌و دوو رسته‌یه‌دا وه‌کوو یه‌کدی ناو. که ده‌لین: «به‌هاری
ده‌چمه سه‌فه‌ر»، لیږه‌دا «به‌هار» بوو به ټاوه‌لکار. ده‌توانیت بل‌یټ «سالی بی
به‌هار هیچ نایه‌نیټ» به‌لام ناشی بگوتری «سالی بی به‌هاری».

له پرووی زاراوه‌سازیه‌وه پریپو‌زیشن «بی» له واتادا به‌رانبه‌ر ټامرازی نه‌فی
a ده‌وه‌ستیټ که له به‌رای و‌شه‌ی ټینگلیزیدا دیت وه‌ک: asexual. زور به
سه‌یری ټه‌م a یه‌ که له ټاف‌یستاشدا بو نه‌فی هاتوه وه‌ک له ناوی «مانگی
ټه‌مرداد- ټه‌مه‌ریتات» دا ټه‌م «ټه» یه بو نه‌فیه و واتای ناوه‌که «نه-
مردنه‌ی- بی مردن- خالد» ده‌به‌خشیټ، له عه‌ره‌بیشدا «همزة الإسقاط» که
له به‌رای هه‌ندئ فی‌علی «باب الأفعال» دیت بو نه‌فیه وه‌ک: أعذر- أسقط
العذر، یاخود أفلس- أصبح بلافلس.

به‌هه‌مه‌حال زمان زور لایه‌نی په‌نامی هه‌یه. ټه‌گهر «بی» به ریکه‌وت له‌گه‌ل
«نه» یان «نا» ی نه‌فی ټیک نه‌گیرسین به ټاسانی «صفه»‌ی نه‌ری
دروست ده‌کات. پریپو‌زیشن «به» ش له لای خو‌یه‌وه به
راشکاوی «صفه»‌ی «ټه‌ری» دروست ده‌کات. پریپو‌زیشن «له» ناوناوه

وشه‌ی داریژراو به‌دهسته‌وه ده‌دات وه‌ک: له‌بار، له‌گوین، له‌شه‌ر، له‌سه‌ر، له‌کژ، له‌پاش... پێویسته په‌نابردن بۆ ئەم «له» یه به ته‌قیه و ئاگاداری بێ چونکه بوا‌ری به‌کاره‌ینانی له‌ دارش‌تنی وشه به‌رت‌ه‌سکه و به مه‌علانی نه‌بی زه‌فه‌ری پێ ناب‌رد‌ری، مه‌به‌ستیش لێ‌ره‌دا به‌کاره‌ینانی عاده‌تی و رێزما‌نی نییه و مه‌به‌س زاراوه‌سازیه. ئەمیش ئاوه‌ل‌ناو پیک ده‌ه‌ینیت.

نیشانه‌ی «نه - نا» شی کرد‌نه‌وه‌یان ده‌و‌یت. واتای سلبی «نه» به‌ه‌یز‌تره تا «نا». که یه‌ین له‌گه‌ڵ کاردا تاقی‌یان بکه‌ینه‌وه له‌ دوو خالی گ‌رنگ‌دا «نه» له‌ ڕووی ه‌یز‌ه‌وه به‌سه‌ر «نا» دا را‌ده‌ش‌کی: یه‌کی‌یان ئەوه‌یه که «نه» واتای نه‌هی را‌ده‌گه‌یه‌نی «نه‌که‌ی، نه‌که‌ن، نه‌که‌ین...» که ده‌زانین نه‌هی به‌ه‌یز‌تره له‌ نه‌فی. خالی دوهم ئەوه‌یه که «نه» له‌ نه‌فیدا بۆ را‌برد‌وو به‌کار‌د‌یت وه‌ک که ده‌گو‌تر‌ی: نه‌ڕو‌ی‌یش‌ت، نه‌ڕو‌ی‌یش‌توه، نه‌ڕو‌ی‌یش‌ت‌بوو، نه‌ده‌ڕو‌ی‌یش‌ت. که نه‌فی ڕوودانی را‌برد‌وو ده‌که‌ین ه‌یزی «یقین» له‌ قسه‌ماندا شک ده‌به‌ین چونکه را‌برد‌وو ج‌یی گومان نییه و ده‌قی گ‌رت‌وه ئەگه‌ر به‌ره‌ه‌ل‌ست لێ بگه‌ری له‌وانه‌یه به‌راستی بیزانین. هه‌رچی تاینده‌یه که «نا» ی بۆ به‌کار د‌یت له‌ گومان‌دا‌یه. که ده‌ل‌یت: «دارا ناچ‌یت‌ه سه‌فه‌ر». له‌وانه‌یه سه‌فه‌ر بکات. که گو‌ت «دو‌یتی نه‌باری» له‌وانه‌یه به‌ته‌واوی راست بکه‌یت و نه‌ باری بێ.

ئهم‌جار «نه» و «نا» له‌گه‌ڵ غه‌یری «فیعل» دا تاقی ده‌که‌ینه‌وه و ده‌بینن له‌ هه‌موو ئەو وشانه‌دا که «نه، نا» قبول ده‌که‌ن، ه‌یزی «نه» تیاندا پ‌تره له‌ هی «نا». به‌ نموونه: ناخ‌وش - نه‌خ‌وش، نا‌پ‌یاو - نه‌پ‌یاو. سه‌ره‌رای ئەم ت‌ی‌بینانه، «نه» بارته‌قای ناو و پ‌یش‌گر و پ‌ر‌ی‌پ‌وز‌یشن ده‌توانی ناوی کارای داریژراو دروست بکات وه‌ک که ب‌ل‌یین: نه‌خ‌ۆر، نه‌زان، نه‌ز‌ۆک، نه‌به‌ز، نه‌بیست. له‌مانه‌دا «نه» وشه‌ی دروست کرد پ‌یکه‌ل‌پ‌یک بێ له‌گه‌ڵ: نانخ‌ۆر، لێ زان، پ‌ی خ‌ۆر، رایه‌خ. «نا» ئەم ر‌ه‌فتاره‌ی پ‌ی نا‌کر‌ی. له‌به‌ر تیشکی ئەم ت‌ی‌بینانه‌دا ده‌توانین به‌ه‌وی «نا، نه» زاراوه‌دا ب‌ر‌ێژ‌ین.

له وشەى «نەزۆك» دەتوانىن دەرسىك وەر بگرىن:

وشەى «نەزاو» ئەو بە دەستەو دەدات كە مېنەيەك جارى نەزاو.
«نەزۆك» وەها رادەگەيەنى كە مېنەيەك ھەرگىز نازى. لەمەو ديارە
رېژەى «نەزۆك» سىفەتى ھەمىشەى پىوھىە. ھەر لەم وشەو «گرىنۆك»،
ترسۆك، قىچۆك، بىژۆك، قىچۆك، لەرزۆك... بەبىردا دىتەو كە ئەوانىش
سىفەتى بەردەوام رادەگەيەنن. ھەرچەند ئەم وشانە تىكرایان سىفەتە
ناپەسەندەكان دەلینەو بەلام وشە ھەيە وەك «سەرۆك» پەسەندايەتى پىوھ
بى. ئنجا چەند جىي خۆيەتى بگوترى «سەرۆك كۆمار» و «سەرەك وەزىر»
چونكە يەكەمیان بۆ ماوھى چەند سالىك بە پىي ياسا ھەمىشەيە، دوھمیان
لەوانەيە ھەفتەيەك بەردەوام بى.

كەواتە لە رېي قىاسەو بۆمان ھەيە «صفة»ى ھەمىشەى لەو رېژەو
وەر بگرىن بە رەچاو كردنى ئەو مەرجانەى لە زاراوەسازىدا بەھەند
ھەلدەگىرىن رەنگە رېمان ھەبى «سووتۆك» وەرگىن بە واتاى شتىك
ھەمىشە لە سووتاندا بى. دەلېن «رۆژ سووتۆكە». كە بمانەو بلىن رۆژ
ھەمىشە دەتوانى شت بسووتىنى، دەلېن: «رۆژ سووتىنۆكە». دوو وشەى
«فرۆك» و «گەرۆك» بۆ تەيارە و ئۆتۆمۆبىل بە پىي ئەم دەستوورەش
پەسەندە چونكە قابىليەتى فرىن و گەرانىان ھەمىشە تىدايە. ئەگەر
مەكىنەيتىك لەوانە بى ھەمىشە شت بمژى پىي دەلېن «مژۆك». رەنگە
«بەرۆك» لەووەو ھاتىبى كە ھەمىشە روەو روى خەلقە. قەپانىك كە يەك
دوو كىلۆ تىببات «دزۆك»ى بۆ باشە. ئەگەر تازە عەيبەكەى لى پەيدا
بووى دەلېن قەپانەكە دزە، دز بوە.

لە كۆنەو زاراوھى «لەرزۆك» بۆ كەسىكە لەبەر پىرى بلەرزى. وەها دەبى
لە زوىكەو دەست ياخود سەر لەرزۆك دەبىت بەلام پىويستە لەرزىنەكە
ھەمىشەى بىت. وشەى «گەرۆك» كە بۆ ئۆتۆمۆبىل رۆيىشت بە يەككىك

ده گوترا زور بگهريت و هەر ساته لای که سیک یاخود له مالیک بیت.
 «پسوک» به داویک ده گوتري هه میسه ئاماده ی پسان بیت. «قرچوک»
 یه کیکه رهزلی تیدا ئاشکرا بیت و لی بووبیته خوو. «حهزوک» که سیکه
 پیوه ی دیار بی حهزی له شتانه.

وشه ی «خه مۆکی» که واتای خه فته خواردنی هه میسه یی راده گه یه نی
 نهختیک ریزپه ر (شاذ) بوه که «ی» ی نیسبه تی وه پال دراوه. خه م وه کوو
 حهز ناوی مهعنایه که چی «حهزوک» یه کسه ر بوو به ئاوه لئاو و پیویستی به
 «ی» نیسبه ت نه بوو. سووتان و دزین و له رزین و گه رانیش ناوی مهعنان و
 یه کسه ریش بوونه ته صفه له و ریژه یه دا. ده گوتري خه فوک، ناگوتري
 خه مۆک.

وشه ی «نه خه ندم» بو یه کیکه به ده گمه ن پینکه نی، بگره گه شایی پیوه دیار
 نایی. ده شی ئه م وشه یه به پی مه به ست به کار بیت وه ک ئه وه ی که به ته وی
 بلایی: غهیری مرو هه موو گیانه له به ریک نه خه ندمه، به واتای نه بوونی پینکه نی
 لای. ده شتوانی بلایی: باری ئاشتی جیهانی نه خه ندمه، واته گرژه و کرژه. به
 پیی ده ستوو «خه ندم» بو گه شایی و فره حنایی ده ست ده دات.

په ندیکی پینشینان هه یه، رهنگه خه ریک بی له بیران بچیته وه ده لئ: «ماستی
 نه زموو له نه زموو چاکتره» به واتای تاقیکرایه وه و تاقینه کرایه وه. ده توانین به
 شتیک «قابل للتجربة» بی بلین: «به ره نه زموو». ئه وه ی که تاقی
 نه کرایته وه و ئه وه ی مومکین نه بی تاقی بکریته وه «نه زموو» ی بو ده ست
 ده دات.

ئه ستیره ی گه رۆک دیاره چیه. ئه ستیره کانی که نابزوون «نه گه ر» یان بو
 چاکه. شتیک مردوو یاخود زیندوو که «غیر قابل للتعقیم» بی «نه خه س»
 ی لی دیت. بو ته عقیم به لای منه وه هه ر دوو وشه ی «نه زۆکاندن».

«خەسەندەن» ى لى رەوايە. خەسەندەن ھەرچەند لە بنەرەتدا بۆ نىرە بەلام
 ەھرب دەلى «من باب التغليب» بۆ مەشەش دەسازى. ئىستا زۆر جارەن بە
 «مەلمە» دەلىن مامۇستا. نەزۇكاندەنىش بە «تغليب» بۆ نىرەنە دەروا
 گەردانىشى «نەزۇكاندى، دەينەزۇكىنى، بىنەزۇكىنە - نەزۇكا، دەنەزۇكى،
 بنەزۇكى...» يە ەكوو فەلەكانى «مطاوعة» و بەرەى «اندەن». داوتر باسى
 «مطاوعة» و پاشگرى «اندەن» دىت.

رەوادىتنى «نەزۇكاندەن» گەلىك سىنايتەرە لە رەوا دىتنى «ئەرەى و نەرەى»
 بۆ «موجب و منفي» چونكە لە زۆر باردا «ئەرەى» بۆ نەفە ەك كە
 يەكىك بلى: ەمە بەلايىكى گەورە بەسەر گەرەكى خۆياندا دىتى، لە ەلامدا
 پىيى بلىنەو، ئەرەى؟ واتەكەى: ەھەى پى دەكرەى؟ لەگەل ئەمەشدا ئەرەىتى و
 نەرەىتى كەلىنى بۆ گرتووين. خۆ ئەگەر «ئايەتى و نايەتى» بوونايە لەبارتەر
 دەبوون ئەوسا «ئاياندەن و ناياندەن» بۆ «ايجاب و نفي» لە گەرداندا
 سووديان لى ەردەگىرا. دەستوورى «نفي النفي» كە لە ئىنگلىزىدا
 Negation of negation ى پى دەلىن لە كوردىدا «ئاياندەن ناياندەن» ى پى
 دەگوترا. بۆ «مثبت و منفي» بە پى دەستوورى زمانەكەمان لە تىنەپەرەكەى
 ئاياندەن و ناياندەن ەردەگرەن و دەلىن: «ئايو نايو» ەەر ەك كە لە
 «سووتاندى» «سووتاو» ەردەگرەن نەك سووتانداو.

وشەى «نەيار» بە واتاى كۆنەنەى خۆيەو دەشەى بۆ ماددەيەك بەكار بى كە
 ەز بە ماددەيەكى دىكە ناكە ەك كە زەيت و چەورايى تىكەل بە ئو نابن:
 رۆن نەيارە لەگەل ئو. ئاسن نەيارە لەگەل ەيدۇجىن. «نە» ەك لەو
 نمونانە خۆ دەنوينى كەرەستەيىكى زىدە چالاكى زمانى كوردىيە لە مەيدانى
 خۆيدا. لىرەدا رى نىيە بە ەموو وشەيىكى تاقى بكەمەو، دواترەش دىتەو
 پىشمان، ئەوئەندە دەلىم سوود ەرگرتن لەم وشەيە سنوورى ديارى نىيە. لە
 نمونەدا بەبىر خوتەر دەينەمەو كە دەگوترى ئو پالەپەستۆ ەلناگرەى بە
 ئاسانى دەشەى «نەپەست» ى بۆ بەكار بىت. ئو نەپەستە. ەركاتىك

گه‌یشتینه زاراوه دانان و لیژنه‌ی بۆ رِیک خرا، به هه‌موو بارِیکیدا تاقی ده‌که‌ینه‌وه. «نا» ش به‌ش به‌حالی خوی که‌ره‌سته‌ییکی داهینه‌ره. به زۆریش وشه‌ی نایاو «نه‌ریتی» له وه‌سف دروست ده‌کات که بشی وه‌سفه‌که تیدا به‌رده‌وام نه‌بیت: ناساز، ناخۆش، ناله‌بار، ناحه‌ز، نا‌ئارام، ناکام، نارِیک... هه‌موویان له‌وانه‌ن باریان بگۆرِی. که ده‌لِیین «ناکه‌س» له وشه‌ی «که‌س» مه‌به‌ستمان خه‌لق نییه به‌لکوو مه‌به‌ستمان ئه‌و وه‌سفه‌یه که له «که‌س» دا ره‌چاو ده‌کریت و ده‌یکاته وه‌سف. حاجی قادر ده‌لی:

هه‌ر که‌سیکی که‌سه
ناکه‌س نییه ئه‌لفیکی به‌سه

که‌سی یه‌که‌م ناوه هی دوه‌م و سییه‌م ئاوه‌لناون.

وشه‌ی «ساز» ئاوه‌لناوه ده‌بیته «ناساز» به‌لام «ساز» ده‌بیته فیعل و ده‌کریته: سازا، ده‌سازِی، سازاندی. له «ساز» ی فیعل «نه‌ساز» په‌یدا ده‌بیت وه‌کوو «نه‌خۆر» و «نه‌بیست».

«ره‌وا» به واتای «مشروع، حلال» دیت. نارِه‌وا دژی ره‌وایه، که ده‌کاته هه‌رام. ده‌شی ده‌ستووری «ئاندن» یان بۆ به‌کار به‌ینن و بلِیین «ره‌واندن، نه‌ره‌واندن» له گه‌رداندا ده‌لِیین: ده‌ره‌ویتنی، نارِه‌ویتنی. ده‌شکرِی بینه «ره‌واياندن، نارِه‌واياندن» به واتای «تحلیل، تحریم».

گه‌لیک جاران نووسه‌ری کورد په‌کی له‌سه‌ر وشه‌ییکی ده‌که‌ویت بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گونجان و نه‌سازانی شتیک له شویتیک یاخود بۆ کاریک نیشان بدات. هه‌چ دوودلی ناوی وشه‌ی «ناجۆر» که به ئینگلیزی Unfit له جیگه‌دا به‌کار ده‌هینن، هه‌تا بلِیی بۆ ئه‌و واتایه له‌باره. ده‌لِیی: ئه‌م قوماشه بۆ په‌جامه ناجۆره... تایه‌ی گه‌وره بۆ ئۆتۆمۆبیلی بجووک ناجۆره. بورغه‌که ناجۆر ده‌رچوو... ناقۆلا، هه‌رچه‌ند وشه بنجیه‌که‌ی تورکییه، به‌لای خۆمانه‌وه بۆته

کوردي و له جيی «غير مناسب» ياخود به واتای شتيکی ئيشی پی
 راپهريترئ بهلام جوان نهبي، دهست دهدات. لهم واتايدا ناقولا زاراوه نيه
 بهلام دهشی بهبيردا بيتهوه به زاراوه بو جيی لهبار. وشهيه ک ههيه بايهخداره،
 دهشی هوش ليی بخليسکی، دهليی: فلانه کس «لاشهړه» ه. رهنگه هوشی
 به پهله وایزانی «لا» يه عهرهبييه به واتای «نا» کهچی به واتای «روخ» و
 «تهرهف» هاتوه، وهک «لاری». دهليی: هاته لام. له کرمانجی سهروو
 «لال» به کارديت. «لاشهړ» بو «عدو الحرب» زور سازه.

دوو وشه ی «بهړ»، «دهر» دهشی وهکوو پيشگر له گهل وشه ی سهر بهخودا
 داريژراو دروست بکهين. «بهړ» له بنهړتدا «ديوی پيشهوه»، «لای
 پيشهوه» راده گهيه نی. بهلام له به کارهيناندا وهکوو گهليک وشه ی دیکه
 واتاگوري دهکات. زاراوه ی جلدروان ههيه دهليی: «بهروپشت». وشه ی
 «بهړهلا» که کورته ی «بهړهلاډراو» ه، ئەم «بهړ» ه تييدا کهميک واتای
 گوراوه بهلام تامه که ی ههر پتوه ماوه.

يه کيک له به کارهينانه به پرشته که ی «بهړ» ئهوهيه که وشه ی داريژراو
 وهلای «مفعولية» وه دهبات وهک: بهرپرس، بهرکوت، بهرکول، بهربانگ،
 بهردهست، بهرههست، بهرچاو، بهربار، بهرتاو، بهرشهق... بهلام وههاش دهبي
 وشه ی کارا دروست دهکات وهک: بهرههلاست، بهرگر، بهرمال.

چ مانيعيک نيه لهوهدا «بهترس» بو شتيک بي که ترسی زهره رهمه نديوون
 ياخود گه زه ندديتنی لی بکری وهک که بليی: زينده مال بهترسی مه رگه.
 خهرمانی نزیک پووشن بهترسی سووتانه. دهشی بليی: ئەم ولاته تا
 سنووری کوپي بهرهيزی منه.

«تهک»، «بهترهک» بو «فعل» و «رد فعل» له باره وهک بليی: ته کی بو
 هينا، بهتره کی دايهوه. بهتره کی گه لی زورليکراو خه باته.

«به‌رین» له «به‌ر» هوه هاتوه به‌لام پیشگر نییه چونکه خۆی پاشگری به دواوه‌یه. هه‌روه‌هاش به‌ره‌ی زینی و‌لاخ. و‌ابزانم «به‌ریان» ی شیناورد جو‌ریکی به‌کار هیتانی «به‌ر» ه له واتای ناودا نه‌ک پیشگر. «به‌رچه» له «به‌ر» به واتای «ئمر» هوه هاتوه، نه‌ک «به‌ر» ی به واتای پیشگر. «به‌رته‌سک» یش به واتای مه‌ودا ته‌سکه. ده‌شی ب‌ل‌یین ئه‌و مه‌زرایه به‌رخولی می‌گه‌له‌که‌ی ئیمه‌یه، وه‌ک به‌رخو‌ریه‌تی. له پیمه‌ره‌کاریدا زاراوه‌ی «به‌رکه‌ند کردن» هه‌یه. ل‌یره‌دا «به‌ر» پیشگر نییه. به واتای «پیش» هاتوه. ره‌نگه‌ خو‌یتنده‌واری ئه‌م ر‌و‌ژگاره نه‌زان‌ی «به‌رکه‌ند کردن» چیه. نه‌خو‌یتندوو به‌ه‌وی خه‌ریک بو‌ونه‌وه به‌رکه‌ندی د‌و‌زییه‌وه. وه‌ک که پ‌س‌پ‌و‌ری زاراوه ر‌بی پی نابات.

له بواری «زاراوه‌ی پ‌ی‌وانه» دا ده‌ل‌یم ر‌یم نییه هه‌موو ئه‌و وشانه به‌ه‌نمه‌وه که «به‌ر» تیاندا پیشگره. چ بو دار‌ی‌ژراو بیت و چ بو ل‌یک‌دراو و ئاو‌یت‌ه‌بی. چونکه ئه‌گه‌ر وه‌ها بکه‌م له‌به‌ر ز‌و‌ری زماره‌ی ئه‌و وشانه‌ی پیشگر و پاشگر و پاشگریان هه‌یه به دره‌نگه‌وه له نووسینه‌که‌م ده‌بمه‌وه. به‌ش‌یک‌ی به‌رچاویش له‌و وشانه بو زاراوه ده‌ست ناده‌ن، ه‌ین‌د‌یک‌یشیان «به‌ر» تیاندا پیشگر نییه و وشه‌که‌ی کرد‌و‌ته ل‌یک‌دراو نه‌ک دار‌ی‌ژراو.

که ده‌ل‌ین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌ود‌ی، به‌ره‌وشاخ... به واتای ر‌وه‌و مال و د‌ی و شaxe که ناب‌یت‌ه پیشگر. عه‌ش‌ره‌ت هه‌ن ده‌ل‌ین: به‌ره‌ومال، به‌ره‌وشاخ له میاندا به‌ره‌به‌مال و به‌ره‌به‌شaxe. ر‌اس‌تییه‌که‌ی «به‌ره‌ومال» جو‌شی به «به‌ر» و «ه‌و» خواردوه تا ئه‌گه‌ر پیشگریش نه‌بی له واتای «به‌ره‌به‌مال، شاخ» ی ترازان‌دوه. ئ‌ی‌ستاکه ئه‌م «به‌ره‌و» ه نزیکه له واتای pro ی ئ‌ینگ‌لیزی وه‌ک که ده‌ل‌یین Pronoun مه‌به‌ستمان «به‌ره‌و به‌شی ناو- به‌ره‌و ناو» ه که هه‌زار ه‌ین‌ده‌ی ر‌اناو په‌سه‌ند‌تره.

به‌رای، به‌رودوا، به‌ره‌به‌ره له هیچیاندا «به‌ر» پیشگر نییه. به‌ره‌نگار، که‌رتی سه‌ره‌کی تیدا روون نییه تا بزاین «به‌ر» چ ده‌وری هه‌یه. به‌هه‌مه‌حال ئه‌ویش و به‌ره‌مه‌شکه و هی دیکه‌ش هه‌ن، له‌به‌ر هۆی جودا جودا بریاران له‌سه‌ر نادری. «مصباح‌الدیوان» به‌ری به‌ شیوه‌ییکی بپیشینه له‌ کاره‌یتناوه که ده‌لیت: «ده‌بزانه چ شیرینه که رووح بیت‌هوه به‌ر به‌ر».

لی‌ره‌دا «به‌ر» ی یه‌که‌م پیشگره چونکه ناشی ناو بیت و سه‌ره‌له‌نوی خوی به‌ دوا خویدا به‌یت‌هوه. خه‌لق ده‌لین: «رووحی دیت‌هوه به‌ر» یاخود: «رووحی به‌ به‌ر دیت‌هوه». له‌ شیعی «مصباح‌الدیوان» دا، «به‌ر» ی دوهم ئه‌وه‌یه که خه‌لق ده‌لین به‌ واتای له‌ش. ده‌لی: جلکم له‌به‌ر کرد، ده‌شلی جلکم کرده به‌رم. ده‌لی: شیعرم له‌بر کرد، به‌لام نالی شیعرم کرده به‌رم. به‌کاره‌یتانی جودای دیکه‌ش هه‌یه له‌زووم نابینم درێژه‌ی پی بده‌م.

ره‌نگه‌ ئه‌گه‌ر ده‌سته‌ییکی له‌ زمانه‌وانی لی‌هاتوو بۆی کۆ ببنه‌وه بتوان بریار بده‌ن له‌سه‌ر هیندی که ئه‌گه‌ر «به‌ر» له‌ به‌رای و شه‌ی دیکه‌دا شیوه‌ی پیشگری پتوه نه‌بوو وشه‌ دروست کراوه‌که لی‌کدراو بی نه‌ک دارێژراو. له‌ لایه‌ن فه‌ره‌ه‌نگه‌وه‌ ده‌بی بریار بدری له‌سه‌ر واتای «به‌ر» که وشه‌ییکی سه‌ره‌خۆ بی چونکه واتاگۆری ده‌کات. لی‌ره‌دا من به‌رپرسیاری ئه‌و لی‌کدانه‌وه‌یه نیم چونکه پتوه‌ندی به‌ زاراوه‌ی پتوانه‌وه‌ نییه، جگه‌ له‌وه‌ی که ساغ کردنه‌وه‌که‌ی کیشه‌که‌ش درێژخایینه. له‌ تاک تاکی وشه‌دا که «به‌ر» به‌ سه‌ره‌خۆیی به‌شداری له‌ پیکه‌یتانی کرد دیاره لی‌کدراو دروست ده‌بی ماده‌م وشه‌که‌ی دیکه سه‌ره‌خۆ بی.

له‌م درێژه پیدانه مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه سه‌رنجی خۆت‌ه‌ر له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ بۆ وشه‌ی «به‌ر» رابکیشم به‌لکوه‌ ئه‌و له‌ من باشت‌ر بتوانی زاراوه‌ی لی ساز بدات. له‌ سروشتی «به‌ر» وه‌ بۆ زاراوه‌ برۆم پیشنیازی چه‌ند وشه‌ییکی ده‌که‌م که به‌ قیاس له‌ وشه‌ی دارێژراو خۆ به‌ده‌سته‌وه‌ ده‌ده‌ن.

دهلئين: ئەم شتە «بەرھەست»ە بە واتای مەحسوسە. لەم بوارەووە بۆ
وشەکان دەروم:

- (1) بەربین: قابل للرؤية
- (2) بەرچێژ: قابل للذوق
- (3) بەربین: قابل للشم
- (4) بەرگوت: قابل للنطق به
- (5) بەرتین: ضمن دائرة الحرارة: زەوی بەرتینی پڕۆزە
- (6) بەرتاو: منطقة نفوذ. ئەم ولاتە بەرتاوی دراوسێکە یەتی
- (7) بەرکیش: ضمن جاذبة. مانگ بەرکیشی ئەرزە
- (8) بەرسەنگ: قابل للوزن
- (9) بەرزانست: قابل لفهمه او علمه
- (10) بەرزى: قابل للاخصاب - «شفتەزى» جفتەزىیە کە لە سالیكدادا دوو
جار بزیت.
- (11) بەرگوش: قابل للعصر
- (12) بەرپەست: قابل للانصساط. ئاو بەرپەست نییە
- (13) بەرتوانا: قابل للسيطرة عليه
- (14) بەرتوان: قابل للصهر او الانصهار
- (15) بەرپیچ: قابل للطبي
- (16) بەربەر: قابل للقطع
- (17) بەرمژ: قابل للامتصاص
- (18) بەرمەرگ: قابل للموت Mortal
- (19) بەرکەل: بە نینگۆنیک دەلین گەیشتییتە تەمەنیک کەل لێی بیت
- (20) بەربەرەن: بە شە کەمییە کى بەران قبول بکات دەگوتری
- (21) بەرسەم: قابل للخرق: مەلێک هەیه ناوی «کەندەسمە» یە. نەم
گوت «بەرسەم» چونکە لە گەل سەمى ولاغ تیک دەگیرسینەو.

- 22) بهر کوله: قابل للغلي. بهر کولّ ئه و نه خته چيشته يه مروی برسی
پيش کولانی ته و او ی به په له دهیخوات.
- 23) بهر شور: قابل للغسل. ئه م قوماشه بهر شوره. سابوونیکي کهف بکا و
باش جلکان بشوات ده لّین «به شواره».

وشه ی «دان» و «دانان» وه ها تیکدان، لیک ناترازیڼ خو به دهست «بهر»
هوه بدن و اتاکهشیان پیویتی به زاراه نییه چونکه بوی دهست نادات.
ئه گهر ویسترا بگوتری: ئه م پارویه له وانه یه بدریت دهشی بگوتری ئه م پارویه
دانه کییه. بو دانانیش «دانانه کی» دهست ده دات رهنگه بشگوتری: دانه ک،
دانانه ک، پاشتر جاریکی دیکهش ده گهریمه وه بو «بهر».

بیینه سه ر باسی «دهر»

وشه ی «دهر» له بنه رهدا واتای که لینیک ده گه یه نی که چشتی پندا تیپه ر
بیّت. له عه ره بییدا «فتحه» ئه مه راده گه یه نی. وشه کانی: ده ر، ده رگه،
دهر گه ی دوو ده ری، ده ر وازه، ده روو، ده رووله، هه مووی هه ر «دهر» ه. ئنجا:
دهر به ده ر، ده ره کی، ده ر به ند، دوو به ده ر، ده ر دان، ده راو، ده ری و چه ندین
ریژه ی دیکه له ناو و ئاو له ناو و کار و ئاو له کار هه مووی به هاو به شایه تی
«دهر» پهیدا ده بن. ئه ویش وه کوو «به ر» هه تا بلّی له زاوژی چالا که. به
دوا ئه واند «سه ر، ژیر» چ پیسگری و چ به ده قی بنه رته تی خو یان بی، له
زاراه و وشه رۆناندا کار گوزارن.

وشه ی «دهر» خو ی له خویدا ویرای بو شایی تامی بزوو تنه وهشی تیدایه.
هه رچی «به ر» ه به لای مه ندیدا ده روات، هه تا له گه ل وشه ییکی دیکه دا
ده بزویت یاخود بزوو تنی به سه ر دیت.

به ر له هه موو قسه ييک ده بي بلي م وشه ي «دهروو» به زار اوه بو «مخرج الصوت اللغوي» هينده له باره چي ديکه ي به به ره وه نه بي وه ک که بلي: دهرووي تاوازه ي دهنگي تاوازه دار له پيکي قور گه وه يه. ليره دا زيانتيک هه ست ناکه م که بلي م جوداوازي نيوان «دهروو» و «گهروو» ته وه يه «دهروو» مهوداي کورته، «گهروو» ش مهوداي دريژه. بوشاي نيوان هه ردوو ليوان به ره وه دهر «دهروو» وه و به ره و ناوه وه «گهروو» ه. به لام ناوناوه يه ک وشه ي ريزه پر پهيدا ده بي وه ک که ده گوترا دهرووي کونه کوتر، مهوداييکي هه بوو به عاده ت که ده گوتري دهرووي سه ري شاخ که لينتيکه ره نگه به بازيک لي ده رچيت، گهرووله ي سهرووي شاخ مهوداي هه يه تا به روو کاري هه ردوو ديودا ده گات. له نمووناندا ده رده که وي شويني «دهر» له وشه دا واناگوري پي ده کات:

- 1- چوونه دهر - ده رچوون
- 2- هاتنه دهر - ده رهاتن
- 3- کرده دهر - ده ر کردن «ريگا دهر کردن، ميوان دهر کردن»
- 4- هاويشته دهر - ده ره اويشتن «ده غلي ده راويته - ده ره اويشته»
- 5- کهوتنه دهر - ده ر کهوتن
- 6- خسته دهر - ده ر خستن
- 7- بر دهنه دهر - ده ر بردن
- 8- هه نار دهنه دهر نابيته ده ره ه ناردن، ده ر برينيش نابيته برينه دهر
- 9- هينانه دهر - ده ره يتنان
- 10- ده ربوون - بوونه ده ري نيه
- 11- ده ردان - دانه ده ري نيه

گه يشته دهر، گه يان دهنه دهر نه بوونه ته وشه ي فره هنگي به لکوو هه ر يه که يان ليکنديکي ريزمانيه و لي ري چاو ناكري که رته کاني پيش و پاش بخرين.

به پئی سروشتی «دەر» ئەو کارانهی له گه‌لیدا دین بزووتنه‌وه‌یان تیدایه. هەر بهو پئی له گه‌ل «تی» که ڕوهو ناوه‌وه‌یه گونجانی نابێ. ده‌گوتری: «لی دەر کردن، پی دەر کردن». به‌لام «تی دەر کردن» دوو وشه‌ی دژ به‌یه‌کدی کۆ ده‌کاته‌وه که شتیکی ناجایه‌زه. لێره‌دا ده‌مه‌ته‌قه له‌سه‌ر هیندی هه‌ل‌ناستین ئایا «لی، پی» له‌گه‌ل «دەر کردن» دا پێشگر یاخود به‌پریۆزیشن-ن. به‌لای هه‌ندیکیانه‌وه به‌پریۆزیشن ده‌ژمێردرین چونکه به‌زاهیری واتای کاره‌که‌یان نه‌گۆڕیوه، زمانه‌وانیش هه‌ن ده‌لێن ئەوه‌نده زیده واتایه‌ی که «لی، پی» په‌یدای کردوه ده‌یکات به‌پێشگر. وشه‌ی وه‌کوو «ده‌رمال، ده‌رده‌ست، ده‌رحال، ده‌رحه‌ق، ده‌رله‌حه‌...» له‌فارسییه‌وه هاتوون، ئەو «دەر» ه‌ تیاندا به‌واتای «له» ی پریۆزیشن و وشه‌کان ده‌کاته: له‌مال، له‌ده‌ست، له‌حال، له‌حه‌ق، له‌له‌حه‌.

وشه‌ی «ده‌ره‌کی» به‌واتای «خارجی» دیت. «دەر» لێره‌دا ناوه و پاشگری به‌دوا خۆیدا هیناوه. وشه‌ی «ده‌روه‌ست» که له‌نووسیناندا به‌چا‌ولیکه‌ری زاری سلیمانی ده‌کرێته «ده‌رۆست» (وه‌ک که «رۆشت» ده‌کرێته «رۆشت») ئا‌ئهم وشه‌یه واتاکه‌ی به‌ته‌واوی به‌رانبه‌ر «له‌حه‌ق- له‌حه‌قت نایه‌م» ده‌وه‌ستی. ده‌روه‌ست هاتن و له‌حه‌ق هاتن و ده‌رحه‌ق هاتن، یه‌ک شتن و «دەر» لێره‌دا فارسییه به‌واتای «له». «ده‌روه‌ست هاتن» و «له‌ وه‌ست هاتن» پیکه‌لن. به‌شیکی ئیله‌کان ده‌لێن «پیی ناوه‌ستم» به‌واتای «ده‌روه‌ستی نایه‌م، ده‌رحه‌قی نایه‌م، له‌حه‌قی نایه‌م». «ده‌رحه‌ق هاتن» بۆته «ده‌ره‌قه‌ت هاتن».

وه‌ک «ده‌روه‌ست» وشه‌ی «ده‌رخوارد» یش به‌واتای «له‌خوارد» ه‌. ده‌رخواردی دا = له‌خواردی دا. پێویسته ده‌سبژاری ئەو وشانه بکری «دەر» تیاندا فارسییه بۆ ئەوه‌ی خه‌لق لێیان به‌سه‌هو نه‌چی.

که دېم له باسی دارپژراو و لیکدراودا ناوی وشه ی سهر به خو دهینم ده بی شتیکی تیدا پروون بکه موه: کهرتی دوا ی ناوی کارا له وشه ی وهک «نانخوړ، دهسټېر، دوورین...» که بریتییه له به شتیکی «خواردن، برین، بینین» هیچیان به تنها واتای تهواو نابه خشن، بهو پیته ده بوو وشه ییکی کهرتی تهوتوی تیدا به شدار دهی له به شی «دارپژراو» حساب بکړیت. به لام تهوه ی من زانیبیتم، لهو ده ماندا که دهمراستی لیژنه ی ریزمان بووم له کوړی زانیاری کورد، زوربه ی تهوانه ی له ریزمان ده دوان کهرتی تهوتویان بارتقای وشه ی سهر به خو بایه خدار ده زانی و نرخی تهویان پی ده دا. منیش هیچ به ره لستیم له وده نه کرد چونکه به راستی تهو کهرته پیکه پنه ره ی ناوی کارا دهوریکی گه وره ی هه یه له وشه رونی زمانی کوردیدا. تنها ته گریک هه یی له ریتووس ده رده کهوئ که من وه ها رهوا ده بینم هه ر دوو کهرتی ناوی کارای تهوتوی به یه کهوه بنووسرین وهک: جلدروو، مالذر، بانگدر، چونکه له گهل یه کتردا جو ش خواردوو بوون.

تا له م نمونه یه ی «جو ش خواردوو» که کهرته کانیم له یه کدی جودا کردنه وه ده رده کهوئ که «جو ش خوړ» حه قیه تی به سه ر یه کهوه بنووسرین. «ته لاقخور» جودایه له «ته لاق خواردوو» چونکه یه که میان سیفه تیکی به رده وام راده گه یی.

به هه مه حال به هه ر باریکدا بکه ویت، چ دارپژراو چ لیکدراو حیسابی لیکدانه وه ی ئیمه ټیک ناچیت، ته نانه ت ناوانوه که ناوی بهرکاریش دروست ده بی وهک که بلای: به رخ دزبه ری گورگخوړه، کیشانه ی ته م باسه له جیگه ی خویدا ده مینته وه. هه رچونیک بیت ته م کیشه یه هه لومه رچی خو ی هه یه تا لپی ده دوین. «دهر» له گهل کاری وه کوو: خواردن، کوشتن، کیلان، ژماردن، سپاردن- دا نایه ت چونکه واتای له گهل ته واندنا ناگونجی.

وشەى «دەراو» بە دوو واتا ھاتوھ: يەکیان ڤوھ کیکە ھەمووی لاسکە، لکوپۆی نییە و خوشترین سەرپۆشە بۆ چرووی کەپر کە مروی لەسەر دنویت و دەحەسیتەوھ. «دەراو» یکی دیکە ھەیە باشترین زاراوھە لە جیی «منطلق» بەکار بێت. دەگوترئ: دەراوی ئیشە کەم دۆزییەوھ بە واتای «باری ڤویشتم بەرەو ئیشە کە دۆزییەوھ». ئیمەش دەتوانین بڵین: مروف لە دەراوی خوشووستنەوھ بەرەو فیداکاری دەچیت... دەراوی سەرکەوتن ھەولدانە... لە دەراوی گومانەوھ بۆ دلنایی دەڤویت.

لە قیاسی وشەى وەکوو «سەراسنە»، «بەرچنە» و «خەمەرەوینە» کە ئەگەر مەبەست بە دەستەوھدانى واتایکی تایبەتى نەبوايە دەبوو بگوترئ: سەراسن، بەرچن، خەمەرەوین، ئیمەش دەتوانین ئەم وشانە بۆ ھەندى ئامراز دابەزین:

- 1) دەرکیشە: بۆ ھەر ئامرازیکی شتى پى دەرەبکیشرى وەکوو گاز.
- 2) دەرھینە: بۆ ئامرازیکی شتى پى لە چال و تەنە کە و گۆزە دەرەبھیندرئ. ئەگەر بۆ ئاو دەرھینانى ناو بىر بیت «ھەلکیشە» دەست دەدات. دەوولکە ھەلکیشەيە.
- 3) دەرپەرپنە: بۆ ئامرازیکی بە ھىزى تەنگەتاو کردن و پالەپەستۆ شت دەرپەرپنى.
- 4) دەرخەرە: بۆ ئامرازیکی شتى داپۆشراو و نھینى کە بە چاو نادیتري، ببینیت.

ڤادار دەرخەرەيە. ئامرازی درۆ دۆزەرەوھش دەرخەرەيە. دووربين دەرخەرەيە. لە کيميا ھەندى ماددە دەرخەرەي ماددەى دیکەن. دەرخەرەي دەسکرد، دەرخەرەي سروشتى. سيسمۆگراف کە ھەستى بومەلەرەزە دەکات دەرخەرەيە.

ئەو بزوينەى «ه» واتەى فەتھەى عەرەبى، کە دەچیتە پال وشەى ئەوتۆيى چ «دەر» ی پێوھ بێت و چ پێوھى نەبیت و چ لە بنەرەتەوھ پيشگر و پاشگر

نەبىت بۆ ھەلاۋاردن و دەست نیشان كردنە. كە گوت «سەراسن» ھەرچى سەرەكەى ئاسن بىت بەرى دەكەوئت. كە گوت «سەراسنە» بۆ ماریكى سەر رەقە كە مەشورە ورگى ولاغ دەسمیت و لىی دەردەچیت.

«بەرچن» بۆ ھەموو شتیک دەگونجى میوهى چنراوى تى بکرى. «بەرچنە» بەو دەسقلتارەیه دەگوترى ھەندەى زەنبیلیکە.

لەم راستیەو دەردەكەوئ، دەبوو بۆ Vowel «بزویتە» بەكار بىت نەك «بزوئ» چونكە ئەم «ە» بە عادەتى خوئ قاول لە ھەموو بزوئى دنیادا جودا دەكاتەو. ئەگەر بۆ بنەرەتى پرسیارەكە بچینەو دەبینن «بزئو»، «بزئو» و «بزئوكە» پتر لە جەرگەى زمان رۆچو تا «بزوئ» چونكە «بزوئ» لە ریزەى ئایاندنى «بزواندن» ھو ھاتو كە بەھوئ پاشگرى «اندن» كارى «بزووتن» بۆتە تیپەر «بزواندى»، «دەبزوئى».

«بزووتن» تیپەریكى دیکەى ھەیه بە ھوئ ناوگرى «ا» كە دەيكاتە «بزواتن». لە ئایندەدا «بزواتن» دەبیته «دەبزئوئ». دیارە ناوگر پتر لە پاشگر و پیشگر دەست بۆ ھەناوى وشە دەبات. بەو پیە «بزواتى» پەسەندترە لە «بزواندى» ھەرۆك «خستى» پەسەندترە لە «كەواندى». لە نئو ئیلەكاندا گورانییەكى لەگەل دلدارى بدوئ پى دەلین «بنبزئوكە» نەك «بنبزوئتكە». لە سلیمانیشدا بە مروئ بزوز دەلین «بزئو».

ئىجا مادەم «بزوئ» بۆ قاول دەقى گرتو ھەقمانە دوو بریار بدەین:

- یەکیان ئەو ھەیه كە ناوى كارای وەكوو «بزوئ» لە ھەموو كارە تیپەرەكان وەربرگرن و بلین: بزوئ، رزئ، خنکئ، كولئ، جوئن، (سخان)، رمئ. پسئ... بە مەرجیک بە پاشگرى «اندن» بووبیته تیپەر.

- ئەوھى دىكەيان ئەوھىيە كە «بزیۆه» بۆ ئەو ئامرازانە بیت شتى پى بىزویت وەك كە بلىن: نوئل، بزیۆه. وشەيىكى باوى كوردەوارى ھەيە «سەربزىوى» نەك «سەربزوىتى».

بە قىياس دەيى: رېژنە، جنكىنە، كولېنە، جۆشېنە، رېمېنە، پسىنە... و ھەموو رېژەي ئەوتۆيى ھەريەك بۆ ئامىرىك دابنرى كە لەگەل واتاي كارەكە دەگونجىت.

خوئتەر بمبەخشىت لەوھى كە قسەكانى دوايىم لە باسى «دەر» ى دوور خستەوھ. بەلام ھەرچۆنىك پى ھەمووى ھەر باسى زاراوھەسازيە. دەگەرېمەوھ بۆ وشەي «دەربوون»، «دەر كردن».

«دەر كردن» واتايىكى ھەيە بۆ ھەلدېرىنى دوومەل و كىسى پووك و برىنى خەزنە كردوو... و ... ئەم «دەر كردن» ە كە تېپەرە دەيىتە «دەربوون» ى تېنەپەر. دەشى ئەم بەكارىتانە بە زاراوھە پروات بۆ بەرەللابوونى ئاو ياخود نەوت ياخود ھەر شلەيەكى دىكە كە ھەيى كە لە دەروونى زەوى پەنگاوى دايىتەوھ و لە خوۆھ دەروويىكى بۆ خوۆى كەردىتەوھ.

«دەربوون» لە «دەرھاتن» راگەيەنتەرە و جوادىشە لە «دەلاندن»: «دەلاندن» زەنە كەردنى بەردەوامە. وشەي «سەردەرى» بەپى دەستوور دارپىژراو نىيە، بەلام دەمەوى خىرايى لى بكەم چونكە، كوردى گوتەنى ئىشم پىيەتى. ئەگەر بە دارپىژراوى حىساب بكەين دەيى بلىن سى پاشگىرى تىدا بە دوا يەكديدا ھاتوون، چونكە لىرەدا «ە» + «دەر» + «ى» بەسەر يەكەوھن. لەمانە «دەر» پاشگىر نىيە و ناوھ بە واتاي «خارج» لەكار ھاتوھ.

تۆ بلىى لە رېي قىاسەوھ نەتوانىن بلىن: «ھەستەدەرى» و «ھۆشەدەرى»؟ بۆچى ناتوانىن؟ خو ھەست و ھۆش باشتر دەتوانن بەشتاندا تىپەرن ھەتا كەللەي سەر، ئەگەر «ھەستەدەرى» و «ھۆشەدەرى» بەسەلمىندرى دەشى

ئەو پاشگرەى «ى» يان لى بقرتیت و «هسته‌دهر» و «هۆشه‌دهر» به ئاوه‌لناو بمیننه‌وه، به واتای که‌سیک که هستی به شتان دروست بیت و هۆشى پىيان بشکیت. به‌لى ده‌زانم نه‌گوتراوه «سه‌ردهر» به‌لام «بلقه‌دهر» هه‌یه و قاوله‌که‌شى به دودا هاتوه هه‌تا بو‌یه ک گیانله‌به‌رى ناسراو ته‌رخان بیت.

«سه‌ردهر» به‌پى سروشى وشه‌کان و تیک به‌ستیان به واتای که‌سیک دیت سهرى له ئیشان ده‌رچیت، ئنجا که گوتمان «سه‌ردهر» ده‌بى به‌پى ده‌ستوور به کابراییک بگوتري له راده‌به‌دهر زیره‌ک بیت، وه‌ک به بابایه‌کى زۆر گه‌مزه‌ل ده‌گوتري «مه‌ره‌که‌ره». هه‌موو بیژه‌ییک سهره‌تاییکى هه‌یه، با ئیمه‌ش سهره‌تا دابنیین بو: «سه‌ردهر» و «هۆشه‌دهر».

ئه‌گه‌ر حه‌قى ته‌واو له زاراوه‌سازى و خزمه‌تى زمانه‌که‌ماندا به‌کاربه‌نین ده‌توانین ئه‌م رێژه‌یه بو‌ فیعلیش برویتین و وشه‌ى نایابى لى په‌یدا بکه‌ین، وه‌ک:

- دیته‌دهر: بو‌ که‌سیکى ئەو دیوی په‌رده و دیوار و... و ... بینیت.
- رادیۆ بیسته‌دهر.
- دووربین هه‌یه دیته‌دهر.

زاراوه و وشه‌ى تازه‌ داهاتوو له هه‌ول بیستیاندا خه‌لقى پى گوى قوت ده‌بى، دواتر لیان رادیت. به‌ نمونه، له زمانه‌ پێشکه‌توه‌کانى رۆژوادا بو‌ جو‌ره نه‌خۆشیه‌کى نه‌فسى که هه‌ر جاره به‌ شیوه‌ییک ده‌رده‌که‌وى «مانیا Mania» یان دانا، ئنجا وشه‌یان لى هه‌له‌ینجا بو‌ ئەو نه‌خۆشیانه وه‌ک: Cleptomania شیتى دزی Megalomania شیتى خو‌ به‌ زل زانین و... هتد.

باوه‌ر ده‌که‌م ئه‌م وشانه له سه‌ره‌تادا بو‌ به‌رگوییان ناقولا زیرینگانه‌وه، ئیستاکه چونکه‌ لیان راهاتوون و ده‌لاله‌تى خۆنده‌واریشیان پێوه‌یه له وشه‌ى عاده‌تى

چاکتر به سەر زمانهوه دهسازین. لهبیر مه که «رۆزباش» پهیدا بوو خهلق لینی دهروهویهوه. پزدهری ئیستاکهش که سیککی له عادهتی عهشیرهتی یاخود له ریز و رهفتار دهبرجیت پیتی دهلین «به که چکی دهلی قاشوغ».

وشهی «کهودهری» که له فارسی پیتی دهلین: «کبکدری» بۆ مهلیک به کار دیت گویا له کویتسانی ههره سارد نهبی ههڵ ناکات. لهو دهروبههری ئیمه دا وا مهشووهره که تنهها له قهندیل و ههڵگورد کهودهری دهتیریت. من نازانم تهو «دهر» ه به واتای دههگه، دهروو، هاتوه یاخود شتیکی دیکهیه تا بتوانم زهینی خۆمی تیدا بگێرم به دوا زاراوهی سهربه مهل یان گیانلهبهریکی دیکههی لهم «دهر» هوه وهربگێری. وهک نیشانهی پرسهک، جاری بی وهلامه.

دهگوتری «دهره بههار» ئایا ناشی بگوتری: دههه ئاشتی، دههه جهنگ، دههه گرانی، دههه ههزرانی، دههه گهرما، دههه سههرما؟ چهند لهباره بگوتری: دههه جهنگ بوو ترس و لهرز پهیدا بوو بوو. دههه ئاشتی بوو کهوتبووینه سهه باری کهسابهت. دههه گرانی بوو دهغل ههڵکشابوو. دههه ههزرانی بوو جو له کرپن دههات.

زاراوهی تهوتویی که قیاسی له زاراوهیهکی کوردی کرابیت و به وشهی لهباری کوردی دارپێزراپیت و واتایهکی بێتهگهه بهخشیت بۆچی لینی لاری بین؟

چهند وشهیه کمان ههیه وهکوو «دووبه دهه»، «کونبه دهه»، «شاربه دهه»، «لهحه دهه» دهشی قیاسیان لی بکری بۆ دارشنی زاراوه، یان وشهی تازه.

«دووبه دهه» بهو کونه دهلین له دوو لای شته کونکراوه که دهه بکات. دهنا پیتی دهلین تهو کونه کوپه. ئنجا تهگهه له دوازه یاخود بیست لاهه دهه بکات بۆچی نهلین «دوازه به دهه» و «بیسته دهه». مهکینه ههیه

به چهند لادا کونکونه، دهشی بلیین «مه کینه که شه شهبه ده ره» له جیاتی بلیین: «شهش کونی تیدایه» که تهوسا نازاندري کونه کان کویرن یا راهین.

«دووبه ده ره» وهسفی کونه که ده کات. که گویت «کونبه ده ره» وهسفی شته کونکراوه که ده کات. کونی دووبه ده ره، دیواری کونبه ده ره.

له رپی قیاسه وه ته گهر لووله نهوت له ولاتیکه وه بو ولاتیک رپی بی دهشی بگوترئ ته م لووله یه ولاتبه ده ره.

له ئینگلیزیدا ده گوترئ Transcaucasian به واتای تهو ولاتانه ی به ولای قهفقاسه وهن. با ئیمه بلیین ولاته قهفقاسه به ده ره کان. دهشی بلیین «تهو تهستیرانه ی کاکیشانه ده ره»، وانا به ولای کاکیشانه وهن. بو موباله غه ده لیین مهودا ئاسمان به ده ره کان. بو «ته زهل و ته به د» بلیین: «کاتبه ده ره»: له کاتبه ده ره وه تا کاتبه ده ره. ته گهر بو لایه کیان وشه پهیدا بوو «کاتبه ده ره» بو ته وهی دیکه بیت، چ ته زهل چ ته به د چونکه ههردوو یان کاتبه ده ره ن.

ده بی زاراهه گورجو گوئی و مهودا بری تیدا بیت ده نا ده کرا بلیین: تهو ولاتانه ی به ولای قهفقاسه وهن و Trans به کار نه هینین. زاراهه که که بریتی بوو له وهه گیرانی دهسته واژه له زمانیکه وه بو زمانیک یاخود هه لنانی دهسته واژه بو زاراهه له هه مان زماندا، فری به سه ر زاراهه سازییه وه نییه. به نمونه، له کتبی «مصطلحات علمیه» ی باسکراودا زور دهسته واژه ی به زاراهه داندراون، له بهر چه ژری من. هه ره دهسته واژه ن. له لاپه ره 219 ته مه ده خویتیته وه:

«صراع بین الاقبال و الاعراض» Approach-Avoidance Conflict
ئینگلیزیه که به هوئی تیکبه ستنی دوو وشه ی به رای وینه ی زاراهه ی به خویه وه گرتوه.

له لاپهړه 210 دهخوښتتهوه:

- «ردود فعل قلقه» Anxiety Reactions
- رابطة الطب النفسي الامريكية American Psychiatric Association

ټهم زارواو په بڼه تهخته ناوې داپه ران دهست ددات. وهر گپړانې دهقاوده ق چ هې وشه بېت چ هې رسته به زارواو ناشې. ههر بڼه يشه پيوسته ټهر كې زارواو ساز سووك بكرېت به ودهدا كه تهسكيپوې له گهلدا نه كړيت و هك كه له گهل باباييكي وهر گپړي چيروكدا ده كړيت، چونكه زارواو واتاييكي به رين له مهوداييكي تهسكدا دهخوښتتهوه.

سالي 1978 كه بهينيكي له عهماني ئوردون بووم ماموستا عهلي سهيدو گورانې گوتي: «كوچكردو و جهلادته به گ بهدرخان له وهلامدا زارواوې «پاشبين» ي بڼه Transparent و «پاشروون» يشي بڼه Translucent پيشنيز كرد». راستييه كه پيشنيزه كه زور له جتيه تي و نابې بينه قاقه ي بگيري به رهنه ي دوژمنانه و لي بهداوېوه كړني ناحه زانه. كهنگين وشه ي پاراوتر دوزرايه وه ټه مانه دهپووچتنيه وه.

- شووشه ي پاشبين نه بې بڼه پنجه رهي هول دهست نادات.
- جامي پاشروون بڼه پنجه رهي همام دهست ددات.

له سوود بهدر نيه ليره دا بليتم وشه ي «كوناش» له زور لادې و ئاوايې بهري سوران به واتاي كونكون كراوه و هك ټه وه ي كه بهدهستريزي شهستير تهنه كه يتيك كوناش بكرېت. ټهم «كوناش» له پر به پيستي وشه ي Perforated ديت. و هك بلييت ټهم كاخهزه كوناشه بڼه فايهل سازدراوه. گورزه كاخهزي تهنك هه يه بڼه دهست سرپنه وه، له ماوه ي ههر 15 - 20

سانتیمه‌ترینکدا ریزه کونیکي تیکراوه تاکوو به ئاسانی بیچریت، Perforated
ی بۆ به‌کار دیت که «کوناش» ی راسته‌قینه‌یه.

وشه‌کانی «سه‌ر»، «ژیر»، «ژوور» ته‌وانیش جیگه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ن بۆ
زاراوه‌سازی. «سه‌ر» به‌ واتای «رأس، فوق، علی» دیت. له‌ زمانه
ئه‌ورووپاییه‌کانیشدا sur به‌ واتای «سه‌ر» ڕۆیشتوه.

«سه‌ر» به‌ واتای که‌لله، ناویکی عاده‌تییه‌ وه‌کوو ده‌ست و قاچ و پشت. به
واتای «علی، فوق» ناوی جیگایه‌ و ده‌ش بیته‌ ئاوه‌لکاری جیگه‌. به‌کاره‌ینانی
وه‌هاش هه‌یه‌ «سه‌ر» تێیدا ده‌بیته‌ پێشگر. که‌ ده‌لیی: «سه‌ربانی ئیمه
پانتیه‌» لێره‌دا «سه‌ر» ناوی جیگه‌یه‌. که‌ ده‌لیی: «چوومه‌ سه‌ری» –
«سه‌ره‌وه‌» ده‌بیته‌ ئاوه‌لکار. که‌ ده‌لیی: «له‌ ئه‌زموون سه‌رکه‌وتم» ده‌بیته
پێشگر.

ئه‌م «سه‌رکه‌وتم» ه‌ به‌ واتای «نجاح» ه‌. وه‌ک ئه‌وه‌ نییه‌ بلیی: «له‌ شاخ
سه‌رکه‌وتم». چونکه‌ ده‌شی بلیی: «سه‌ری شاخ که‌وتم» به‌لام ناشی بلیی:
«سه‌ری ئه‌زموون که‌وتم». «سه‌رکه‌وتم» له‌ ڕووی ریزمانه‌وه‌ وه‌ک
«هه‌لکه‌وتم» وه‌هایه‌.

«ئیشه‌که‌ سه‌رده‌گرئ» جودایه‌ له‌وه‌ی بلیی «زه‌نبیله‌که‌ سه‌رده‌گرم» چونکه
نه‌ ده‌شی بلیی «ئیشه‌که‌ سه‌رده‌گرم» نه‌ ده‌شی بلیی «زه‌نبیله‌که‌
سه‌رده‌گرئ».

ئه‌گه‌ر «سه‌ر لی دان» به‌ واتای «زيارة» به‌ ته‌واوی بیته‌ «سه‌ردان» و
بگوترئ «کابرام سه‌ردا» نه‌ک «سه‌ریکم له‌ کابرا دا» ئه‌وسا «سه‌ر»
لێره‌شدا به‌ پێشگر ده‌رواته‌ چونکه‌ له‌ واتای که‌لله‌ی سه‌ر دوور ده‌که‌ویته‌وه‌.

که ده‌لئی: بزنه‌که‌م سهربری وه‌ک ئه‌وه نییه بَلئی: سهری بزنه‌که‌م بری چونکه نابیتته «کوشتنه‌وه». «به‌رۆزوو بووم» شتیکه و «پن بووم» شتیکی دیکه‌یه له پرووی ریزمانه‌وه. «چرام به‌ئاگر کرد» جودایه له «چرام پی کرد» له پرووی ریزمانه‌وه. جیگه‌ی وشه له رسته‌دا باری ریزمانی وشه‌که ده‌گۆرئ. له‌ بوا‌ری زاراوه‌سازیه‌وه ده‌توانین سوورپیک به‌ ده‌وری «سهر» دا بده‌ین.

وشه‌ی «سهر‌که‌وتوو» ناوی کاری عاده‌تییه وه‌کوو: هه‌لکه‌وتوو، دانیشتوو، رابوردوو... به‌لام ده‌شی زاراوه‌ی لی دابرێژین و بَلیین «سهر‌که‌وته» بۆ ئه‌و مادانه‌ی له‌به‌ر سووکی کیشیان بۆ سهره‌وه هه‌لده‌کشن. هه‌ر له‌م روانگه‌وه ده‌توانین «داکه‌وته» بدۆزینه‌وه بۆ ماده‌ی قورس. بۆ «رواسب» زاراوه‌ی «نیشته» له‌ باره. نیشته‌ غه‌یری خَلته‌یه. خَلته‌ی لافاو نابیتته نیشته‌ی لافاو چونکه نیشته‌ له‌سهر خۆ ده‌نیشی. هه‌موو شتیکی «سهر‌او» سهر‌که‌وته‌یه، به‌لام هه‌موو سهر‌که‌وته‌تیک سهر‌او نییه. سهر‌که‌وته، نیشته، داکه‌وته، ده‌شی بین به‌ سی زاراوه.

ده‌مانخوێند هه‌ندئ ماده‌ی له‌باری ره‌قییه‌وه بۆ باری غازی ده‌چیت بی ئه‌وه‌ی به‌ باری شلیدا تی به‌ریت، پیی ده‌گوترا «ماده‌ متسامیه» بۆ ئه‌م زاراوه‌یه «تیئه‌لکسه» خراپ نییه.

که هه‌ر له «سهر» بدوین به‌ نیازی فره‌وان کردنی گۆشه‌نیگا ده‌لیم: «سهر‌کۆنه» ی کوردی له‌ ئاخواتنی ره‌مه‌کی عه‌ره‌بی عیراقدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه که ده‌لین «کۆنه - یتکانون».

«سهر‌باز» فارسییه، له «سرباختن - سهر‌باخته‌ن» هه‌وه و له‌ ئاینده‌دا ده‌بیتته «می‌بازد» و که‌رتی پیکه‌ینه‌ری ناوی کارای لی وه‌رده‌گیرئ بۆ «سرباز».

«سهرامهد» هه مان «سرامد» ی فارسییه، «امد- ئامهد» به واتای «هات» ه. «سهرانسهر» له ریژهی بهرانبهر و دهوړاندوړ کوردییه. ئهوانه‌ی ده‌لین «سهرانسوپی» له‌جیاتی «سهراسوپی» به‌ه‌له‌دا چوون. «سهرئاسو» یه بوته «سهراسو» وه‌ک که «سهرئاو» ده‌بیته «سهراو». سهراسوپی کردن به واتای سهر به‌ئاسودا گرته.

وشه‌ی «سهرتوو»، «سهرتوی»، «سهرتویژ» که به‌واتای «قشطه» یه وشه‌ی «ناوتویژ» ی به دوا خویدا هیناوه، ماوه‌توه «بنتویژ» بیته زاراه یاخود وشه‌ی فهره‌نگی بو توژی ههره‌ژیری. ئه‌گهر له نیون توژاندا مادده‌یه‌ک هه‌بوو که‌متر بوو له توژ ده‌شی پی‌ی بلین «زرتویژ». ئه‌م «زرت» ه بو چشتی دیکه‌ش ده‌ست ده‌دات وه‌ک: زرتچین، زرتیریژ (تیریژ- شریحه) له‌و توویژ‌ه‌دا زرمه‌لا، زرشیخ باوه بو ئه‌وانه‌ی مه‌لا و شیخی ته‌واو نین. له‌ نیو عه‌شره‌تدا گویم لی‌ی بوه‌ گو‌توو‌یانه‌ فلانه‌ خو‌ی به‌ زرمه‌لیک ده‌زانی. وشه‌ی «زرت» ناته‌واوی ده‌گه‌یه‌نی وه‌ک که له‌ زرباب و زرداک و زبربرا... دا ده‌رده‌که‌وئ. «زرت» فهرقی هه‌یه له‌گه‌ل زرت:

«زرت» له‌وانه‌یه بو موباله‌غه و زل کردن بی وه‌ک: زرت‌درو، زرت‌بوختان، هه‌میشه‌ش بو شکانده‌وه به‌کاردیت.

«زرت» له‌ وشه‌ی وه‌کوو «زرت‌توو، زرت‌هه‌نجیر، زرت‌ته‌ماته» دا هه‌مان ناته‌واوی «زرت» به‌ده‌سته‌وه ده‌دات. دیاره له‌گه‌ل روه‌ک وه‌ها ره‌فتار ده‌کات. «زرت‌تیک» له «دازران» ه‌وه وه‌رگیراوه. بجینه‌وه بو «سهروبه‌ر» و هاوړیکانی.

ده‌شی «سهروبه‌ر» بو «اجمالي» به‌ زاراه بروات. «سهروبن کردن» بو «تغطية الاخبار» له‌باره و له‌ویش په‌سندتره.

«سەرەوبن» بۆ فەرھەنگ دەمىننەتەو، «سەرۈبەر»ى شت ھەموو شتەكەيە.
 «سەرۈبن كىردن» بە دۋادا گەپان و پىشكىنەوۋەى تەواو. «سەرەوبن كىردن»
 نەختىك قسە ھەلدەگرئ: دىلەين «سەرەوبن بوون» بە واتاى «وەرگەپان»
 و «سەرەوبن كىردن» بە واتاى «وەرگىپان» ە. راستىيەكەى عەشرەتەكان
 بە زۆرى دىلەين ھەلگەپانەوۋە و ھەلگىپانەوۋە. ئەوانىش باشتريان پىكاوۋە چونكە
 وەرگىپان ھەموو جارەن سەرەوبن كىردنى تىدا نىيە. بەزۆرى بۆ نىو
 ھەلگىپانەوۋە بە كاردىت وەك كە دىلەين: پەرە كىتەكەم وەرگىپان. سەيارەكە
 وەرگەپايە سەر تەنىشت. ناشى بلىنى ھەلگەپايەوۋە. بە كورتى وەرگەپان
 لەتەك ھەلگەپانەوۋە بەجى دەمىننە. ھەلگەپانەوۋە ھەمىشە 180 پلەى
 پىشتەواژبوون رادەگەيەنى وەرگەپان لە زۆر باردا 90 پلەى رادەگەيەنى:

- سەيارەكە وەرگەپايە سەر تەنىشت.
- سەيارەكە ھەلگەپايەوۋە سەرپىشت.
- وەرگىپان بۆ تەرجمەش رۆيىشتەو

«بەسەرگرتنەوۋە» كە پىتۈەندى بە كەللە سەرەوۋە نەماوۋە لە روالەتدا ئەو
 «سەر» ە تىيدا بۆتە پىشگر، گىرتىك بەيدا دەكات بەوۋەدا كە پىرپىۋىزىشنى
 «بە» لە رۆنانى وشەكە بەشدارە و لىنى بۆتە پىشگر. بەو پىيە دەينى بلىين
 پىشگرى «بە» ھاتە بەرايى پىشگرى «سەر». ئىمە گوتوومانە و راستىشمان
 كىردوۋە كە تەنھا سى پىشگرى «لى»، «پى» و «تى» كە بەئەسل
 پىرپىۋىزىشنى دەچنە بەرايى پىشگرى دىكەوۋە. بەسەر گرتنەوۋە، بەسەر كىردنەوۋە،
 بەسەر بىردن، بەسەرچوون: ھەموويان بابەتىكن و گىرتىك ھەيى لە ھەمواندا
 ھەيە، بەلام گىرت نىيە:

سەرنج دەرى دەخات، ئەوۋەى پىشگرە لەو وشانەدا «بەسەر» ە نەك
 تاكتاكيان. دەگوتى: لە بەسەر كىردنەوۋەى مىگەلەكە زانىم بىزنى بەلەپۇش
 نەماوۋە. سەيرى چۆن پىرپىۋىزىشنى «لە» ھاتە بەرايى «بەسەر» ەوۋە-خۆ

ناشی پریپوزیشن به دوا یه کدیدا بین مه گهر «له» که دیتته به رایى «بؤ»-
 وه وهک دهلئى: له بؤ تۆ «من له بؤ تۆمه تۆ له بؤ کیتته؟». دهش توانین بلئین
 تیکرایى که رته کان «به» + «سه ر» + «کردنه وه» بوونه ته یهک وشه و
 «له» یان هاتۆته به رایى. «به سه رهات» له وان جودایه: «سه ر» لیره دا به
 واتای «رأس» ماوه ته وه.

«به سه رهات» له گه ل «به سه رچوون» که هه ردوویان تینه په رن، به راوردیان
 بکه ین ده بینین فره قیان زۆره. ده گوترى: «من به سه ر چووم» به لام ناگوتى
 «من به سه ر هاتم». ده گوترى: «به سه رم هات» به لام ناگوترى: «به سه رم
 چوو». دیاره «سه ر» له «به سه رهات» دا به واتای که لله سه ر ماوه ته وه، له
 «به سه رچوون» یشدا بۆته پیښگرى بیفیل به لام تیکرای وشه ی
 «به سه رهات» بۆته فره هه نگى.

«به سه ردراچوون» و «به سه رداهاتن» جودان له «به سه رچوون» و
 «به سه رهات». هه ردوویان بؤ «موباغته» ی بارىکى تاییه تین، له
 هه ردوویانیشدا «سه ر» به واتای که لله سه ر ماوه ته وه.

دهش «به سه ر گرتنه وه» ببیتته زاراوه. به نمونه له کیمیادا، که مادده یهک
 مادده یه کى دیکه له ته رکیبیکدا بؤ خوى ده دزیتته وه ده لئین «به سه رى
 گرتنه وه» ئۆکسجین له فلانه ته فاعولدا هایدروجینی به سه ر گرتنه وه. میلیهت
 که هۆشى کرایه وه مافه کانى خوى به سه ر ده گرتنه وه.

«سه ره» بؤ زاراوه دهست ده دات. «گای سه ره» ئه و گایه یه له ریزه ولاغى
 تیک به ستراوى خه رمان کوتاندا له په رگى لای ده ره وه بیت. «گای بنه» ئه و
 گایه یه که له په رگى لای ناوه وه یه. ئنجا «سه ره» و «بنه» بؤ هه موو شتیک
 دهست ده دهن که وه کوو ولاغى گیره، سه ره و بنه ی هه ی، له گه ل تییینی
 ئه وه دا که «سه ره» دوایین ولاغه نهک یه که مین. به نمونه: فره کینکى له

سوورانەوێ شەش فرۆکاندا دەکەوێتە لای دەرەوێ ریزیانەوێ دەبیته فرۆکی سەرە. ئەوێ هەرە ناوەوەش فرۆکی بنەیه.

«سەراورد» بۆ شار، زەوێ، رەزوباغ، پرۆژە کشتوکال بە زاراوە دەشی. هەرچەند لە بنەرەتدا بۆ زەوێ رۆنراوە. لە بەرانبەر «سەراورد» دا «دامەن» بە کار دێت. «سەرەتا» بۆ شتی ناماددیه وەکوو «سەرەتا» ی ئیش، نووسین. سال، دەرەس.

رێژە نەیسبەت بۆ ئەم وشانە خوارەوێ بەم جۆرەیه:

- سەر - سەری
- سەرە - سەرەیی
- سەرەک - سەرەکی
- سەرەتا - سەرەتایەکی

دەشی «سەرەتایی» بۆ «سەرەتا» بیته رێژە نەیسبەت بە مەرجیک ئەگەر ویسترا بخریته رێژەیهکی تازە ناوی مەعنا «سەرەتایەتی» بە کار بهێندری. ئیستا بەگشتی «سەرەتایی» رۆیشتوێ و هەلەیشی تیدا نییه بەو مەرجە یاسم کرد.

وشە «سەرەخۆ» لەتەک «سەرە بێگانه» دا راست هاتوێ. «خودبەسەر» ییش هەلگیرانەوێ «سەرەخۆیه» بەلام واتاکە ی هەلنەگەرەوێتەوێ. نەختیک گۆراوێ.

هەر چشتیکی لە جۆری تاقمە چشتیکی وەکوو خۆی یاخود لایەنگری بیت ئەم «سەرە» یە بۆ دەست دەدات وەک «با سەرە گازە»، «ئاسن سەرە مەعدەنە»، «نەوت سەرە سووتەمەنییه»، «رانیه سەرە پارێزگای سلێمانیه».

«سهرینایی» وشهیه کی راگهیه نه چونکه جووته مه بهستی «هۆ و سهرهتا» به دهسته وه ده دات وهک «له سهرینایی مامله تی دویتنی ئەم زهره رم لی کهوت». بهو پینه «سهرینایی» له بری «العله الاولی» ده شیت وهک «سهرینایی بوونه وهر خوازی کردگاره». «سهرینایی شوړش سته مه».

«سهره نیا» که گاسن یاخود کاریکی دیکه لی ده سویت ئاسنگه ر بای پیویست به سهریه وه ده نیته وه، ده گوتری: «سهره نیا ی کرد» له ری قیاسه وه هه موو به سهره وه نانه وه یه ک «سهره نیا» ی بۆ ده ست ده دات. «ئاوه نیا» بهو ره که ده گوتری ئاو بدریت، واته ئاوی پیوی بندری. له قیاسی «سهره نیا» و «ئاوه نیا» ده شی به ئاوکی ژهه راوی کرابی بلیین «ئاوه که ژهه ره نیا کرا» وهک که ده رمان به رووباریکدا ده که ن بۆ کوشتنی زینده وه ره که ی. ئە گه ر سه کوپیک به قور لیدان پانتر کرا ده شی بگوتری «قوره نیا» کرا. ئە گه ر له پرسپاری ریازیاتدا لایه کی موعاده له به تالایی له ناودا هه بوو ده شی بگوتری: «موعاده له که به راستی ناوه نیا بکه». له جیاتی «پری بکه وه». که «سهره نیا» هه بی ده شی «بنه نیا، ته نیسته نیا، رۆخه نیا...» هه بی. «سهر» جاری به به ریه وه ماوه، له باسی وشه ی لیکدر اودا بۆی ده چینه وه.

«ژیر» بریتییه له «سهر» ی به ره واژ. زۆر جارن به واتای «بن» دیت. ناوناوه ش لی ده ترازئ وهک که ده لی «ژیروو». ناتوانی بلی «بنوو». «به ره ژیر» نابیته «به ره بن». «ژیروه مین» نابیته «بنزه مین». «بنی گوم» نابیته «ژیرو گوم». «بنکر» و «بنگره» نابنه «ژیرو کر» و «ژیرو گره».

له «بنه رته» دا «بن» به شی هه ره دامه نی شتانه. بنی مه نه جله، بنی بیر، بنی دیوار (نه ک بندیار). هه رچی «ژیر» ه له بنه رته دا خۆی به شیکی ئەو شته نییه ژیری له گه لدا دیت. ده توانی بلیت: له ژیر بنی بیره که گه نه جیک دوزرایه وه.

«ژیرکەوتن» تا رادەییەک بەرەو واتای سەربەخۆ بۆتەووە بۆ «اندھار»،
 «ھزیمە» دەلێی لایەنی جەنگخواز ژیر کەوت واتە بەزی. کە بلێی: «دارا
 کەوتە ژیر زانا» وەک ئەوێە گوتبێت کەوتە ژیر دارە کە و بەزین لە بەیندا
 نامینی. ھەرۆک «ژیرکەوتن» جودایە لە «کەوتنە ژیر» ھەرۆھاش
 «ژیرخستن» جودایە لە «خستە ژیر».

«ژیروو»، «ژووروو»، «سەروو» بە واتای لای ژیرەو، لای سەرەو و لای
 ژوورەو ھاتوون. ئەم ریزەییە بۆ «بن» و «بەر» نەھاتووە. ناگوتری «بنوو» و
 «بەروو».

لە ئاخوتنی پزەر «ژیررا» و «ژووررا» باوە بەلام بوونەتە «ژیرا» و
 «ژوورا». دەگوتری «ژوورا بۆی چووم» و «ژیرا بۆی بادایەو». دەشگوتری:
 «لە ژیرا» و «لە ژووررا» بە واتای لەلای ژیرەو و لەلای
 ژوورەو.

لە بواری زاراوەسازی دەشی بە Submarine کە «ژیردەریا» رادەگەیەنی
 پێی بگوتری «ژیراوا» نەک «ژیرا» کە بە واتای «راسب» دیت بۆ
 ھەرچی لە ئاو نوقم بیت.

«ژیرخان» و «ژوورخان» و «پاشخان» بۆ بینای تەحتی و فەوقی و بۆ
 خەلفییەت رۆیشتوون. زۆریش لەبارن. کوردی دیوی ئێران «رۆوبەنا» و
 «ژیربەنا» بە کار دەھێن بەلام «بنا» دەنووسن کە راستییە کە «بینا» یە
 نەک «بەنا». ھی دیوی عێراق پەسەندترە.

«ژیرکراس» لە بنەڕەدا بۆ «دەری» ی غەیری پیاو بە کار ھاتووە.
 «ئاوھلکراس» ی پێ گوتراوە. دەشی «ژیرکراس» پەری پێ بدری بە واتای
 «البسة تحتية» بێتە زاراوە. «ژیر» لە زۆربەیی ئەو وشانەدا پیشگر نەبوو
 بەلام چاوپۆشی لی دەکری.

«ژیردهست» و «ژیرکهوا» و وشه ی دیکه ی ئەوتۆیی فەرهنگی.

«ژیرچهنه» که بۆته «ژیرچهنه» خواردنیکى رهزوانه کانی کۆیهیه، له گه‌لیاندا بۆ جیگه‌ی دیکه‌ش ده‌گوێزێته‌وه. به زۆری هۆبه‌ی سه‌رله‌به‌ر له ئیواره‌یه‌ک ئەو ژیرچهنه‌یه ده‌که‌ن به داوه‌تی خۆیان. ئەمیش وشه‌ی فەرهنگیه.

«ژیرچه‌په‌لۆک» پله‌یه‌ک له‌ خوار «ژیردهست» هوه‌ دیت چونکه‌ لیدانی له‌گه‌لدايه. ئەمیش فەرهنگیه.

«ژیرپۆش» به‌ زاراوه‌ ده‌شی بۆ «ألبسة تحتية»، له «ژیرکراس» یش گه‌لیک گونجاوتره. «ژیرکه‌وا» و «سه‌رکه‌وا» خه‌ریکن له‌ بیران بچنه‌وه.

«ژیرلیوخستن» وشه‌ییکی نیشانه‌ پیکاو و ورده. عه‌ره‌بی ره‌مه‌کی ده‌لی: «لغمت». ده‌قی خۆی وشه‌ی «ژیرلیو» به‌ واتای گوته‌ی سه‌رپۆش کراو له‌ بیر بردرايه‌وه و بۆ فەرهنگ و زاراوه‌ش جوانه‌.

«ژیرلیو» ئاوه‌لناوه، ده‌شی بیته‌ ئاوه‌لکار و بگوتری: «ژیرلیوانه‌ مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌وه‌ دا». له‌ نیشه‌دا «ژیرلیوه‌کی» دیت. که‌ گوته‌: «ژیرلیوه‌کی دوا» وه‌ک ئەوه‌یه‌ گوته‌یت: به‌ شیوه‌یه‌کی ژیرلیوانه‌ دوا.

«بن» له‌ به‌کار هیناندا گه‌لیک له «ژیر» ئاوه‌دان تره. «بنه»، «بنگه»، «بنه‌ما»، «بنکه» وشه‌ی ده‌وله‌مه‌ند و خزمی یه‌کدین.

«بنه» بۆ دامه‌زراوی و چه‌سپاوی و هیز هیم‌ا ده‌کات. ده‌گوتری: بنه‌ی هه‌یه‌سه‌ولتان، بنه‌دار. جیگه‌ییکی کۆمه‌لی راوکه‌ران ده‌یکه‌ن به‌ قۆناغی لی کۆبوونه‌وه و خواردن و نووستن، «بنه» ی پێ ده‌لێن. هه‌روه‌ها ئەوانه‌ی خه‌ریکی کاریکن و نشیمه‌نیک ساز ده‌ده‌ن تیدا بجه‌وته‌وه «بنه» ی پێ ده‌لێن. «بنه‌وان» به‌و ئافه‌رته ده‌لێن له‌ بنه‌ی ئەوتۆیی، یان له‌ قۆناغی ده‌می

چاندنی مهره زه و دروونه وهی برنج سهرپهرشتی نانویات و کاروباری ناوه کی قوناغ ده کات. که ده گوتری: فلانه کهس بی بنه وانه مه بهست ئه وه یه کهسی نییه خزمه تی ژووره وهی ماله وهی بکات. پتریش به لای کاباندا ده چیتته وه.

«بنه وان» و «بناوان» له یه کتری جودان. له وه وه ده شی «بنه» بو هه موو به رژه وه نندیک، یاخود پرژه هیکی گه وره بروات وه ک: «بنه ی ئابووری سویرا زور به هیزه». «بنه ی زانستی»، «بنه ی ته نسازی». «بنه ی پیشه سازی». «بنه» به رانه بر «أساس»، «قاعده» ده وهستی. به زاراه بو «مؤسسه» «بنگه» هه تا بلتی له باره. ده گوتری: «بنگه ی دهرمانسازی سهر به بنه ی ته نسازییه». ده شی له م سنووردها به پیی پتویست و سازان وشه ی «بنه»، «بنگه» به کاریین. له عهره بیدا ناوانه تووشی «عسکریتاریا» دیین ده توانین له کوردیدا بلیین: «بنگه ی عه سکه ری».

«بنه ما» و «بنه چه ک» و «بنیچه» تا راده یه کیش «بنه رت» له جیی یه کدی به کار دین. له ئاست «بنه چه ک» دا خیرا «سهره چه ک» به پیشنیزی زاراه ییک خوی ره پیش ده کات. «سهره چه ک» بو ئه م لایه ی شتیک و «بنه چه ک» یش بو لایه دووره که ی یاخود کونه که ی یاخود سهره تاییه که ی ده چیت: بنه چه کی خیزانه که بو زه هاو ده چیتته وه، سهره چه کیش دیتته وه بو بنه ماله ی عه ودا لاغا.

• (س+ص)² «بنه چه ک» ه = س² + 2س.ص + ص²

«سهره چه ک» ه

• ئاوی دهریا بنه چه که، باران سهره چه که.

• فونیم بنه مایه، وشه سهره مایه.

• وشه بنه مایه، رسته سهره مایه.

به هه مه حال پیشنیزی که و ده شی سوودی لی وه ر بگیری ت.

وشەى «بنەبر» بە واتاى نەھىشتىنى شتىك لە بنچەو دەت. دەتوانىن «بنەبر» كەردن بۆ «ئىستىصال» Extermination لەكار بەھىنن وەكوو بنەبر كەردنى نەخۆشى، نەخوئىندەوارى، ھەژارى، كلۆ... دەلەين پەرەپى ستاندنى پىشەسازى دەبىتتە ھۆى بنەبر بوونى ھەژارى. دەرمانى د.د.ت مەلارايى بنەبر كەرد. بنەبر ئەوشتەيە كە ناھىشتى. مەلاريا لىرەدا بنەبرە. بەلای مەنەو دەبى ناوئىكى لەبار بۆ ھۆى بنەبر كەردن بدۆزرىتتەو. وادەزانم «بنەكىش» خراب نىيە.

- مەلاريا بنەبرە «مستأصل» [موستهئصل].
- د.د.ت بنەكىشە «مستأصل» [موستهئصيل].

«بنار» واتاى ئاشكرايە. دەشى بلىين «بنار و بەرزايى» لەجياتى «قاعدة» وارتفاع. ئىمە «بنە» مان دانا بۆ «قاعدة» يەكى وەكوو «مؤسسة». «بنار» بۆ «قاعدة» ى ھەندەسە زۆر لەبارە. لە سروشتدا شاخ بنار و بەرزايىشى ھەيە.

«بنكۆل كەردن» بۆ رمان ياخود ھەلقەندەنە. ئەم وشەيە دەتوانى لە زۆر مەيداندا چالاك بىت وەك راميارى، ئابوورى، رۆشنىبرى و كۆمەلەيەتى. دەلەيى دوژمن دەيەوى باوەرمان... ئابوورىمان... رۆشنىبرىمان بنكۆل بكات.

رەنگە رىم ھەيى بلىم بە قىياس لە «بنكۆل» دەشى وشە پەيدا بى بايى خۆى واتاى بىھىز كەردن بىخىت وەك «بنشل كەردن»، «بنكەل كەردن». «بنسست كەردن»...

«بنگرە» بۆ ئەو بەفرە بەكار دىت كە لە شىوھى تەزرى فەشەلۆك دەبارى و زەوى سارد دەكات و بەفرى لەسەر دەكەوى. دەشى «بنگرد» كە ناوئىكى گىشتىيە «بنگرە» ش و ھەموو شتىكى وەكوو ئەويش بگرىتەو. «بنكر» ى مەنچەل «بنگر» ە. خلتەى قوراو بنگرە. ماددەى چەسپاندنى كاشى بنگرە...

«بىنگر» و لەھىم يە كدى ناگر نه وه. رەنگە بۆ ماددەى لەھىم «چەسپىنە» دەست بدات، ئامىرىكىش لەھىم كرابى «چەسپەك» ى پى بگوترى. وهك «كولەك» كه به نىسك و نوكى باش كولاول دەلین. كهسىكىش شتان لەھىم بكات پى بگوترى «چەسپىن».

«بندىان» و «بىچوو» هەموو دەيزانن. لە قىاسدا دەشى بلىن «بنقول». هەر لە قىاسه وه به نهختىك فرهواندن دهتوانين بلىن: «بنعهرب» و «بنكورد». پلهيهكى دىكهش بهرژىر ئه و «بنه» هەلدەگرى وهك «بنجاف» و «بنخوشناو». كه گەيشتىنه بهرهخوارتر دهگوترى «بهگزاده»، «باشازاده»، «مهلازاده»، «شېخزاده» و «ئاغازاده». تى ناگەم بۆچى زىده لە هەموان به تاكىكى بنهمالەى ئىمه دهگوترى «جهليزاده».

لە كشتوكال و شىناورددا «بنخهرمان» و «بنهلم» كهمبايهخن و پلهيان لە نزخدا بهرهژىر. بۆچى ريمان نه بى بلىن «بنپرۆژه»، «بنههرهم».

«بنهژه وهند» به واتاى «مشروع ثانوي»، «انتاج ثانوي»، «مصلحة ثانوية».

لەم زاراوهيهدا رېم به خۆم داوه «بن» به پىشگر بهكار هاتى نهك به «ناوى زهرف» چونكه لە «بنخهرمان»، «بنپهلك»، «بنبىژنگ» دا ئەم «بن» لە به واتاى «تحت» دىت.

لە رېى قىاسى «بناگوئى» لە «بناغهل»، «بنكهوش»... كه دهبينين لە بناگويدا «نوا» نيه بهسەر ئه و شوپنهى پاش گويدا هاتىته وه كه پى دهگوترى «بناگوئى» بۆچى نه لىن: بناشوورەى قهلات، بناديوارى خانوو، بناكهلهكى باغ؟ تهگەر به دەورى باغه وه چيله و بهرژىنى روهك هەبى «بنا» ى بۆ بهكار نايهت چونكه «نوا» ى هەيه، ده بى بگوترى «بنچيله، بنپهرژىن، بنتامان»...

پیشگره مه شووره کانی «ههَل»، «دا»، «را»، «وهر» که سه ربه فیعلن دهوریان ههیه له زاراو ه سازیدا. (باسی پیشگری «ب» له وشه ی وه کوو «بکوژ»، «بنگیوه» لیره دا ناکهم).

«ههَل» له بنه رتدا واتای بهرزایی ده به خشی به لام وه هاش ده بیت بزوتنه وه که به ره ژیر بروات وه کوو «هه لوه رین»، «هه لزه لین»، «هه لدران»... له مانه و هی وه ک ئه وانده دا «ههَل» ئه و بلندیه راده گه ییتی به ره ژیر بوونه که ی لیوه بوه. به هه مه حال ئاخوتن کیمیا و فیزیا نییه که ده ستووره کانیا یه ک پروو کاریان ههیه بوی ده رۆن. دل و ده روون و هه ست و زانینی مرۆ له وانیه ره چکۆله ی له یه کدی جودا به ره و مه به ست دهر بکات.

«هه لاواردن» بۆ «فرز- افراز» ده ست ده دات. «هه لاویر» ناوی کارایه. «هه لاوارده» ناوی بهرکاره. ئهم «هه لاواردن» له لیسته ی زاراو ه کانی «لیژنه ی زاراو ه ی کۆر» بۆ «تصنیف» پیش نیاز کرابوو که جوړیکه له «فرز». «هه لدران» به واتای له شاخ که وتنه خواره وه له گه ل «دیران» به واتای «سقی» به ته وای وه کوو «هه لداشتن» و «داشتن» ده قه کانیا ن ده گه نه وه یه کتر، به لام «هه لدران» تینه په ره و «دیران» تیه په ره.

«هه لدران» دوو جوړه تیه په ر کردنی ههیه. «هه لدراندن» و «هه لدرین». «هه لداشتن» که «هه لدراندن» ه ریزه ی تینه په ری نییه. «داشتن» یش که «سقی- ارواء» ه تینه په ری له خو ی پهیدا نییه. له هاوواتا که شی که «دیران» ه هه ر پهیدا نییه. که ده لیین «دیراو» به واتای خه تی شیناورد و که ده لیین «ئاودیر» له و «دیران» وه هاتوون.

«هه لداشتن» و «داشتن» له ئاینده دا وه کوو «دیران» ده بنه «هه لده دیری» و «ده دیری» واته له وشه ی خو یان ئاینده یان نه ماوه. «هه لدر» به شویتیکی شاخ ده لیین که خه لقی لی هه لده دیری. «هه لداشته» یه کیکه به ئه نقه ست

هه‌لداشترایی، له باری خۆیدا جینگه‌ی «ضحیه» ده‌گرێته‌وه وه‌ک یه‌کیک له
رامیاریدا لێی بقه‌ومێ پێی بلێن «هه‌لداشته‌ی رامیاریه» به‌مه‌رجیک
لیقه‌ومانی سازدراو بێ بۆی نه‌ک سوچی خۆی بێ.

«هه‌لداشتوو» ناوی کارایه‌ بۆ که‌سیک یه‌کیکی دیکه‌ی هه‌لداشته‌ی.
«هه‌لبه‌زۆک» بۆ شتی وه‌ک لاستیک هه‌لبه‌زێته‌وه جێی خۆیه‌تی.

«هه‌لبه‌ریگاندن»، «هه‌لبه‌رینگاندن» و «هه‌لبه‌رووکاندن» یه‌ک شتن. له
«ئیشکین» و «برینگین» دا که‌رتی دوهم هی هه‌لبه‌رینگاندنه، وا ده‌زانم
باشتری زاراوه‌ بۆ Dehydration وشه‌ی «برینگاندن» بێت. ماده‌یه‌کی
وشک بێته‌وه «برینگ- برینگ» بێت. وشکه‌ره‌وه یاخود هایدروژینمژ
«برینگینه» بێت. له‌کیمیادا ئه‌وی ته‌رایی ده‌دۆزێتی «برینگاو» بێت.

واده‌زانم زه‌وی «بیروون» به‌ واتای زه‌وی وشک، ئه‌و «بیروون» ه‌ی یه‌ک
ریشه‌یه‌ له‌گه‌ڵ «برینگ» دا. شاره‌زایانی شاخ و داخ ده‌لێن شاخی «بیرمه‌ک»
ی قه‌زای رانیه‌ له‌ «بیروونکه» وه‌رگۆراوه‌ چونکه‌ هێچ ئاوی نییه‌ مه‌گه‌ر
به‌فریکی هاوینان له‌ کونه‌به‌فراندا ماوه‌ته‌وه‌ بته‌وێندریته‌وه‌ بۆ خواردنه‌وه‌.

Inflation له‌ عه‌ره‌بی «تضخم» و فارسی «تورم» ی پێی ده‌لێن. چ سه‌یر
نییه‌ ئیمه‌ «هه‌لامسان» ی پێی بلێن چونکه‌ دوو مه‌رجی گرنگی دیارده‌که‌ی
تیدا هاوتۆته‌ دی. یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه‌ «هه‌لامسان» زیاد کردنیکی خۆرسکه‌.
دوهم ئه‌وه‌یه‌ که‌ «هه‌لامسان» یش وه‌کوو دیارده‌که‌ نه‌خۆشی و ده‌رده‌.

«هه‌له‌پاس» به‌ سه‌گیک ده‌گوتری سه‌رشیت کرابی و نه‌زانی چۆناوچۆنی
پاس بکات. واده‌زانم له‌ ده‌قی وشه‌که‌وه‌ ده‌توانین «هه‌له‌پاس» بۆ مرۆیه‌ک
به‌کاربه‌نین که‌ پاسی به‌رژه‌وه‌ندی بیگانه‌ بکات. چونکه‌ هه‌له‌ی له‌ پاس
کردندا کردوه. ئه‌و هه‌له‌یه‌ به‌ پاره‌ بێت و به‌ خۆرایی بێت هه‌ر هه‌له‌ی پاسه‌
و کابراش هه‌ر «هه‌له‌پاس» ه‌.

«هه‌لېژاردن» «انتخاب» ی عهره‌بییه. «هه‌لېژارده» بۆ «منتخب» و «هه‌لېژیر» بۆ «ناخب». له‌و زاراوانه‌ی کاتی خوی لیزنه‌ی کۆر پېشنیازی کردبوون «هه‌لېنجان» بۆ «استنباط» و «هه‌لکشان» بۆ «تسامي Sublimation» و «هه‌لگرته» بۆ «حمل» (منطق) و «هه‌لوه‌ست» بۆ «موقف» و «هه‌لکه‌وت» بۆ «واقع» و «هه‌لپه» بۆ «اندفاع» و «هه‌لوه‌شان» بۆ «تفکک» و «هۆش هه‌لېنج» بۆ «مستنبط عقلي» ره‌چاو کرابوون. زۆریش له‌بارن.

«هه‌لپیتاوتن، هه‌لپه‌رداوتن» بۆ «تشذیب، تقلیم» وشه‌ی فهره‌ه‌نگین. له‌نیو به‌شیک ئیله‌کاندا «هه‌لپیتوو» داریکه هه‌لپیتاوتراپی، به‌زاراوه‌ی روه‌کی ده‌روات. دواتر که ده‌گه‌مه‌ باسی پاشگره‌کانی ناو ده‌وری پاشگری «ستان» دیت و ئهم هه‌لپیتوه‌ی به‌رده‌که‌وی بیته «هه‌لپستان» بۆ ئه‌و لێرانه‌ی که داره‌کانیان له‌ لایه‌ن مرۆقه‌وه هه‌لپیتوو کراون. هه‌لپیتستان به‌ مولکایه‌تی هی خه‌لقه نه‌ک هی حکوممه‌ت چونکه زۆر شویتنی که حکومه‌ت ده‌یان کات به‌ دارستان سالانه خزمه‌ت ده‌کریت و داره‌کانی هه‌لده‌پیتاوترین. له‌ دوایدا ده‌رده‌که‌وی بۆ ئه‌و جیگایانه‌ی ده‌کرین به‌ دارستان زاراوه‌ی تایبه‌تی هه‌یه.

تیکه‌ل له «تیک هه‌ل» بوونه‌وه کورت کراوه‌ته‌وه بۆته وشه‌ییکی فهره‌ه‌نگی ده‌شی له‌ کیمیا بۆ «مزيج» بسه‌پی، بۆ «مرکب»، «لینکداو» ده‌ست ده‌دات. له‌بری «ترکیب» «تیکه‌ل کردن» هه‌یه به‌لام که‌س زیان ناکات ئه‌گه‌ر بیکه‌ینه‌ فیعل و بلیین: «تیکه‌لان»، «تیکه‌لاندان» له‌ تینه‌په‌ر و تیه‌ردا. به‌قیاس «پیک هه‌ل» که بۆته «پیکه‌ل» لپی دیت «پیکه‌لان»، «پیکه‌لاندن» ی لی وه‌ربگیری به‌ تینه‌په‌ر و تیه‌ر. «پیکه‌لاندن» مشته له‌گه‌ل Equation به‌ زاراوه‌ بروات له‌جیاتی پیکه‌ل کردن.

«هه‌لوێزین» هه‌لکردنه‌وه‌یه. ده‌شی بۆ «لفه» ی هه‌ر شتیک بی «هه‌لوێزنه» بروات. «هه‌له‌باش» پر به‌ پیتستی «متهور» دیت.

«ههلاته» به ههويريک دهلین بۆ ههندی جۆری نان و ئهستووک دهست بدات که له برژاندندا پف ههلدیت. ئهم ههلاتهیه بۆ ههموو جۆره ههويريک و له قیاسدا بۆ ماددهی دیکهش که خوش کردن و ریسکاني بويت دهست دهات.

«ههلكوتانهسر» نزيكه له «هجوم مباغت». دهگوتری: ههلكوت ههلكوت خوی گهيانده ههراکه. له گهڵ نهختيک چاوپوشي دهشی «ههلكوت» بۆ «هجوم مباغت» بيته زاراهه: رۆميل به ههلكوت بهندهری «طبرق» ی گرت.

یاری جگینه به جهگ و کهلا (ههلمات) دهکری. بۆ ئهنگاوتن به دوو جۆر کهلا بهرئ کردن ههبوو: یهکیان خشکولی، که لایه که بهسهر ئهزرهوه دهخشی بهرهو نیشانه. ئهوی دیکهیان به کهوانه رهههوا دهکهوت بۆ لای نیشانهی پنی دهگوتری «ههلگرته». ئهم شپوهیه بهتهواوی وهکوو دانه تۆپیکه به کهوانه بۆ لای ههدهف بروات. له زاراهوی عهسکهريدا دهشی بۆ ئهم جۆره تۆپ پیهوانه بگوتری: ههلگرته، یاخود کهوانهیی.

- پیهوان: رمی
- پیهوانی ههلگرته، کهوانهیی
- پیهوانی راستوکی

دهشکری لهجياتی «پیهوان» وشهيينکی ئیله کی که دهلین «ریماشتن» بهکاربهینن. دهلین: بهردیکم ری ماشت، بهردیکی ری دهمالم.

«تینگرتن» یش ههر بهو واتایه دیت بهلام «ریماشتن» له ههموان پهسهندتره.

- ریماشتنی کهوانهیی، ههلگرته

• رېماشتنی راستوکی

هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک، زاراو‌یه بو په‌له کردن له به دواکه‌وتنی بی سوود، ده‌لئی: هه‌لته‌ک هه‌لته‌ک لی‌ره‌وه چوویت بو حه‌له‌ب هیچ‌یشت پی نه‌برا. ده‌توانین وشه‌ی «هه‌لته‌ک» له‌و به‌کار هیتانه داب‌یرین بو واتاینکی راگه‌یه‌ن که به که‌لکی نووسینی ته‌ده‌بی بیت و ره‌گیشی به بنه‌ره‌ته‌وه نه‌چرا‌بی. ده‌لین: خو هیتان و بردنی پیشینان بو دوزینه‌وه‌ی ئیکسیر کاریکی هه‌لته‌کی بوو. یاخود ده‌لین: خو‌ت هه‌لته‌ک مه‌ده بو ته‌و ته‌رزه وریتانه.

داب‌یرنی وشه بو زاراو کاریکی کونینه‌یه، به نمونه: «زکا» به واتای خاوینی دیت که‌چی له شه‌ر‌عدا بوته‌ده‌ر کردنی چه‌نده‌کی داهات به نیازی به‌خشین... «توحید» یه‌ک کردنی هه‌ر شتیک بیت. که‌چی به زاراو بوته «خوا به‌یه‌ک زانین»... زوربه‌ی زاراو‌ی دنیا له‌و باب‌ه‌ته‌یه.

«هه‌له‌داوان» یش خزمی هه‌لکوت هه‌لکوت و هه‌لته‌ک هه‌لته‌که. به‌هه‌له‌داوان بو لای منداله‌کانی چوو. ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه له شویتنی خویدا ده‌میننی به‌لام ده‌شی «هه‌له‌داو» ی لی وه‌ریگری بو زاراو‌یه‌یکی له‌بار. ره‌نگه‌ بشی بگو‌ترئ: هه‌له‌داوم مه‌که بو کاریکی ناچیزه. فلانه نووسه‌ر هه‌له‌داوی به شی‌وازییه‌وه دیاره. مروی هه‌له‌داو به‌که‌لکی زانست و رامیاری نایه‌ت.

• هه‌له‌داو- متسرع

«هه‌ل» پیش‌گریکی ده‌وله‌مه‌ند و به‌پیزه. نمونه‌کانی سه‌ره‌وه بایی پیتاساندن ده‌کات. پیش‌گری «دا» بو به‌ره‌و نزمایی هاتوه، به‌لام ئاخپه‌ری کورد له سنووری لواندا ئاره‌زو‌ی جودا جودای پی جینه‌جی کردوه بی ته‌وه‌ی به‌ره‌واژی بکاته‌وه.

«داهیتان» به واتای «اختراع»، «داهات» به واتای «مورد» زره‌نگینی
 نزم بوونیان پیوه ماوه. تو سهیری چون پیشگری «هه‌ل» که به «هاتن»-هوه
 ده‌لکی رووی پی وهرده‌گیریت‌هوه. «هه‌لهاتن» به واتای «فرار» دوور
 که‌وتنه‌وه‌ی تیدایه نه‌ک نزیك بوونه‌وه. پیشگریه‌کانی دیکه‌ش که له‌گه‌ل
 وشه‌ی هه‌مه‌جوره‌دا جوش خواردوو ده‌بن جوری ره‌فتاریان ده‌گوری.

له‌لاپه‌ره 445 ی گو‌فاره باس کراوه‌که‌ی کو‌ر «دابرین» بو «تصنیف»
 داندراوه. پیشتتر گوتمان «هه‌لاواردن» بو «تصنیف» ره‌چاو کرابوو. لیره‌دا بو
 ئەوه‌ده‌چم که «دابرین»- «تصنیف» بی، «هه‌لاواردن» بو «فرز».
 «دابه‌ره» بو «قطاع» «دابر» بو «قطاع».

له‌لاپه‌ره 443 دا «شیوازه‌کانی دابه‌شین» له‌بری «اسالیب التقسیم» هاتوه.
 له‌وه‌وه‌ده‌بی «دابه‌ش» بو «مقسوم» و «دابه‌شین» بو «قاسم» و
 «دابه‌شه‌ک» بو ئامیری دابه‌شین بیت. ده‌لین: خه‌رمانه‌که دابه‌ش بوو،
 زۆراب دابه‌شین بوو، ته‌نه‌که‌ی سه‌رمال دابه‌شه‌ک بوو.

وا پی ده‌چی «داهیزان» له «هیز» هوه هاتی. له‌مه‌وه‌ده‌توانری «داهیزان»
 بو شتیکی چرو‌سا بی یاخود داله‌نگا بی یاخود روو له‌که‌م کردن بی، به‌کار
 بیت. وه‌ک: داهیزانی ئابووری، داهیزانی کاره‌با، داهیزانی کشتوکال، ئەم
 زاراوانه واتای کو‌نینه‌ی داهیزان ناکوژن.

له‌ری «مفهوم المخالفة» وه‌ده‌شی «راهیزان» بو زیاد کردنی هی‌ز بیت
 وه‌ک بلین: کاره‌با سه‌ریکیان داهیزا، زۆری نه‌برد راهیزایه‌وه. دوو ساله
 ئابووریمان، شکر له‌ راهیزاندایه. له‌ ئینگلیزیدا ئەم جو‌ره وشانه زۆرن وه‌ک
 وشه‌ی Import, Export, Accuse, Excuse.

«دامردن» له «داهیزان» بهره ژیرتره، بریتییه له مردنیکي له سهره خو: نه مامه که ت بو ماوه ییک گه شایه وه و دامرده وه. ټاگری پاوانه که له خو وه دامرد.

«دامرکان»، دامردنه به لام مهرج نییه مردنی پیوه بیت: ټاگره که دامرکا نه م زانی هه لده بیته وه. بهو پییه ده توانین بلین:

- دامرکان - زوال الازدهار
- داهیزان - ضمور اقتصادي، زراعي او من غیرهما
- دامردن - انطفاء او انقضاء اي شی حیوي

ټه و زاراوانه به یینیک به سهر زمان و خامه وه بن ده چه سپین: زورم بیستوه گوتراوه «مه زرا» له مه زره وه هاتوه. وشه که چوته ناو ټاخاوتنی ده شتوده ر تا ټه وهی شویتنیک هه یه له ریزه زوورگی دنده وان پنی ده لین «سهرمه زرا». وا ده زانم وشه ی «دامه زران» ناسه لمپنی «مه زرا» له مه زره وه بیت. «دامه زران» و «مه زرا» دوو قالبی یه ک وشه و هک که مردن و دامردن. ترس و ترسان، هیز و داهیزان هه ر جووته دوو قالبی یه ک وشه ن.

ټیلکی ره وند که ده گه نه شویتنیکي زهنویری پنی بگوتری «مه زرا» گورج بو ی داده به زن و ماوه ییک ټیدا نیشته جی ده بن، واته هه ر که گه یشته مه زرا لی داده مزرین. له مه وه بو هه ندی ده چم، هه ر کاریکی ټارامی و چه سپانی ټیدا بی «دامه زران» ی لی ده وه شیته وه. ده لین: ټابووریمان له سهر بنگه ی زیړ دامه زاوه. فلان له پاریزگه ی که رکوک به ماموستا دامه زرا. هیمانی و دامه زراوی بهرپایه. منداله کان پاش قه پوقیر دامه زران.

- دامه زرانی ټابووری
- دامه زرانی رامیاری

- دامه‌زرانی باری ته‌نسازی
- دامه‌زرانی ئالوگۆری بازرگانی

له فیعلی «وه‌رین» و «وه‌ران» هوه زاراوه ساز ده‌دری بۆ ڕوه‌کی که «نفضیه» ی پێ ده‌لێن. داوه‌راندن تیپه‌ری «داوه‌رین، داوه‌ران» ه. په‌لکه داوه‌رین به ته‌واوی «نفضیه» ده‌گرێته‌وه به کورت کردنه‌وه ده‌شی بییته «داوه‌رین». له عه‌ره‌بیشدا «نفضیه» چاوی لی پۆشراوه ده‌نا نه‌ک هه‌ر په‌لک، تۆزیش ده‌گرێته‌وه.

- دره‌ختی هه‌میشه‌سه‌وز (وه‌ک: هه‌میشه‌به‌هار)
- دره‌ختی داوه‌رین.

له مونا‌سه‌به‌دا ده‌لیم، سه‌وز که کرایه‌وه «سه‌وزه» به واتای «ئه‌سمه‌ر» دیت، له دیوی کوردستانی ئێران ده‌لێن:

سپی سپی شه‌ش تومه‌ن
سوور و سپی شه‌ست تومه‌ن
سه‌وزه‌ی ئه‌علا سی‌صه‌د و شه‌ست‌وشه‌ش تومه‌ن
گۆرانیش هه‌یه ده‌لی:

سه‌وزه مه‌رۆ سه‌وزه‌که، سه‌وزه‌که‌ی مالم
نه‌خۆش نه‌که‌وی سه‌وزه ده‌شکینی مالم

«که‌سک» له به‌ری سو‌ران به واتای سه‌وز، ڕه‌سه‌نتره‌ چونکه کوردی ته‌واوه، هه‌رچی «سه‌وز» ه له‌گه‌ڵ «سبز» ی فارسی براه.

«داهيشتن» زاراهى لى هه لدهستى: ده گوتري: تروزيكه سى بهروولهى داهيشتوه. بيستانه كه شووتى باشى داهيشتوون. به لاي منهوه دهشى پروژهيىكى تهواوكهري پروژهي بنه رهي بي، ياخود دواتر لى كه وتبيته وه، پيى بگوتري پروژهي داهيشته. پروژهي كاني كه دواتر له نهوت ده كه ونه وه هه مووى داهيشتن. «داهي لان» و «داهيشتن». يه ك شتن، ده شبنه وه: داده يلى.

«دابين» به واتاي ئارام و هيوره. «دابين» يه كسه ر بو «استقرار» دهروات ده لين: ولايتيكي دابينه. دابينى بنه ماي گه شه كردنه. له جيگهي خويدا بو «اشباع» يش دهروات. وه ك: ته ماعكار هه موو ئاره زوه كاني به خهلق دابين ده كات.

«اشباع» و «استقرار» له وه دا ده گه نه وه يه كدى كه به «اشباع»، «استقرار» پهيدا ده بي بويه ناوناوه «دابينى» بو ههردوان به كار ديت.

«دامالان» به تهواوى «تخلف» ده گريته وه، ده لى: كه رسواره كه له ئيستر سواره كه دامالا. جيهاني سييه م له كاروان دامالاوه. كه ئاومان وشك بوو دامالان.

«دامالين» تپه رى «دامالان» ه به واتاي «پيست له سه ر هه لگرتن» ديت. به رده كه دهستي مچه ي دامالى. هه ر له و واتايه ده گوتري: خيرا جلكه كانم له بهر خوم دامالى. دامالان بو پيست له سه ر لاچوونيش هاتوه. «دامالين» به واتاي «متخلف كردن» و «بار داله نگاندن» به پيى جيگهي وشه له ئاخاوتندا خو به دهسته وه ده دات، وه ك بلى: بيبارانى ئابوورى ئيمه ي دامالى، داگير كه ر ميلله تي چه وساوه داده مالى.

«دامالان» زور به زياده وه له «دواكه وتن» و «باشكه وتن» راگه يه نه به و واتايه ي «تخلف» ي تازه باسم كرد. ده كرى يه كيى خوى به ئانقه ست دوا بخات به لام هه رگيز به ئانقه ست خوى دانامالى.

«داقوپان» و «قوپان» له نزيكهوه خزمڼ. ههرچي داقوپانه بۇ قوپانيكه لهسرهوه بهرهو ژيړهوه پيدا بووي. له بنهوه بهرهو سهرهوه دهبي هلقوپان يي. له تهنيشتانهوه قوپانه. بههمه حال ئيستاكه كهسي وهها نيهه فهرق بهو بارانه بكات له نووسيندا، ئنجا دهشي بۇ «مقعر» ههمان «قوپاو» بهكار بيت. بۇ «محدب»، «زهق» لهبار. «قوپاوي» و «زهقايي» له بهرانبه «تقعر» و «تحدب» جبي خويانن. قوپان بريته له رووداني قوپاوي. «كوور» يش «محدب» دهگريتهوه بهلام بۇ «احدب» گونجاوه.

«داجهكان»- «ترهل». «داچوران»: ئاو به قهديلاننهوه دادهدات، يان به تكه و ميزاو بهرهوژير دهكليتهوه يبي دهلين «داچوران». رهنگه بشي بلين: پارهي پروژه كه به مهسرهفي بيحي داچورا. هيندهت له سهرمايه كه دزييهوه داتچوران.

ئاويكي له تهختايي زهوي بريتهوه «زهنه» ي پي دهلين، عاردهكه زهنهكاوي پي دهگوتري. له بهرهوهوي زهنهكاوي ناو باغ و كيلگه ماسيدري بۇ لي دهدهن ئاوهكه دهكيشيت. ئه و «ماسيدر» ه «مبزل» يكي بچووكه. ئهگهر له قهدي كهندانان دهر بداتهوه «داچوران» ي بۇ بهكار ديت. له ههندي باري «داچوران»، «تسرب» ي عهرهبي دهست دهدهت بهلام ههرگيز لهگهل «تسرب الاخبار» دا داچوران ناگونجي. خهبر ليك دهكات، دهدهلين، دزه دهكات. راستيهكه ي «دزه كردن» بۇ «تسلل» لهبارتره. دهگوتري: به پي دزيلكه هات. رويي خوي دزييهوه، به دزه هاته ناو خهلق. برينهكه ئاودز بوه.

«دانهواندن» بۇ «خضوع» كورت كراوهي سهردانهواندنه. «دابوون» به واتاي «داهاتنهوه». يه. دابوون تپهريكه ي وهكوو داهاتنهوه دهبيته داهيتانهوه. «دابوون» بۇ مروقه بهلام «داهاتن» بۇ درهخت و خانو كهپر و سابات روييشتوه. داهاتنهوهش بۇ مروقه. «داهاتنهوه» له جبي «ركوع» لهبارتره تا چهمانهوه و كووربوونهوه چونكه ئيرادهي تيدايه.

«داهات» پښتو ټولنې ته ښه ځانګړنه وه ځکه د هغې کارې راپورډووی «هاتن» یې زیاد و که م تېږایه، نه شم بیستوه هیچ کارېکی دیکه رښتیا وه هغې کارېکی. «داهات» ځوی وهرگیراوه له «هات» که به شپوهی «ټاوه لټاوه» به کار هاتوه و ګوتراوه: سالی هات. ټم سال هات، پار نه هات وو. قیاس له م «هات» له بو هیچ کارېکی دیکه رښتیا وه. هر ده لپې ګرنگی بار و ګوزهران به لای خه لقه وه رپې بو «هات» خوش کړوه.

«دپوشین»، «دپوشتن» یه ک شتن. ته نانه رښتیا «پوشتن» به برستر بیت وه که ده بنین ده ګوتري «خوارده و پوشته». «پوشته و پرداغ» بو همومان ټاکرايه، «پوشتن» نه خټیک ځوی له ټسله قالی ټیرانی دزیوته وه به لای قالی کوردیدا له و روهو که هم مو ټو فیعلانه ی له فارسیدا «د» ی چاوګی دواي ټاولیان ماوه له کوردیدا «د» ه که په رپوه. به نمونه:

- دزدیدن - دزین
- خریدن - کرین
- بریدن - برین
- فرمودن - فرموون
- بودن - بوون
- دادن - دان
- شدن - به واتای رفتن، چوون
- نهادن - نان، نیان... هتد

«پوشین» یش وه کوو ټو فیعلانه «د» ه که ی قرتاوه. له فارسی «پوشیدن» له هرچی «ت» ی چاوګه له دواي ټاوله وه ناقرتی وه ک: دیتن، ریتن، هاتن، بزوتن. له مه وه ده لیم «پوشتن» پتر به لای کوردیدا بوته وه.

عەرب لە Cover ی ئینگلیزی کە بە واتای «پۆشین» دیت «تغطية» ی کرد بە زاراوە بۆ بەسەر راگەییشتنی سەرلەبەری دەنگوباس و پروودا وەک کە دەلێن: «تغطية اخبار الامم المتحدة» لە کوردیدا زەحمەتە بۆ سەلمیندری بگوتری: دەنگوباسە کە و کۆبوونەووە کە داپۆشە، بیۆشە. «داپۆش» ناوی کارایە بۆ هەموو شتێک دەروات کە شتان داپۆشیت، ئەگەر لە پۆشینەووە بیت دەبی کەرتیکی لە گەڵ مەفعوولدا بیت وەک: سەریۆش، پرووۆش، شیکپۆش.

وشەی «شیکپۆش» هەڵدەگرێ بە زاراوە بۆ «بیوت الازياء» بروات: ئەم کراسەم لە شیکپۆشی ئەفرۆدیت کرای. شیکپۆشێکی نوێ لای مالى ئیوێ کراوەتەو. «تەریۆش» یەکیک جلی جلیلانە لەبەر بکات، بەتایبەتی، لە تەمەنی کاملیدا.

پیشگری «را»

«ارسان» بێ زیاد و کەم «تصدي» نەک «تحدي» دەگریتەو، بەلام ئەو «تصدي» یە ئەمڕۆ لە باوە کە ناحەزایەتی تێدا یە - لە کۆندا وەها نەبوو. لە بەشێکی بەری سۆران «دارسان» دەلێن کەوا هەم لە گەڵ «لووت دارسان» تێکەڵ دەبیت و هەم نەختیک پشت لە فۆلکلۆرە. بەستۆچکەى کۆنینه ههیه دەلی:

چەندەم گوت خدری بەسێ
بە شەشخانان رامەسێ

ئەگەر بلیی: «دامەرسێ» هاوفاقییەى رێک نابێ لە گەڵ نیوێ دێرى یە کەمدا.

دوو جۆره به کار هینانی ریتزمانی بۆ «راسان» دهست دهدهن. یه کیان دهستووریتره به لّام دژواره: ده لّینی: «فلّانه کهس ههر دهنگ هه لّینی راده سیم». له رابردوودا ده لّینی: «رامسای»، «رایان سیتی»، «رات سانی». له نه هیدا ده لّینی: «رام مه سیتی»، «با رات نه سیمی»، «رام نه سیتی».

جۆری دوهم ئاسانتره، به پرپۆزیشن دیته گهر. وه ک: «فلّانه کهس ههر دهنگ هه لّینی لّی راده سیم». گهردانی «لّی راسان» وه ک «لّی راپه رین» قۆرتی که متره له وهی پیشوو.

ریتزی یه کهم «رای سایی» هی شیوهی «انتقالی» «راسان» ه وه ک «رای هاتم» له چاو «لّینی راهاتم» ئهسته متره. ئیره جینی باسی «انتقالی» و «انتقالی پیچه وانه» ی تیدا نابیته وه ههر ئهم نمونهیه دههینمه وه بۆ چاو پندا خشاندن:

- فیعلی ئاسایی - ده بم
- انتقالی - ده بمی
- انتقالی پیچه وانه - ده بمی

ده گوتری «بۆی راسام» به لّام ده شگوتری «بۆی هه لّساتم» و «بۆت هاتم»...

«راته ولّاندن» بۆ ولاغ له وه راندن ده بی که به گوریسیکی درێژ له له وه رگه ی ده به ستنه وه و به هه موو لایندا بایی درێژی پته که ی ده توانی بۆ له وه ر سوور بخوا. تۆ بلی «راته ولّاندن» له بنه رتدا یه ک ریشه نه بی له گه ل «ته ویله»! «راته ویلاندن»؟

به قیاس له زۆر وشه‌ی وشه‌ی دیکه‌ی کوردی و بینگانه ده‌شی «راته‌ولگه»
 بۆ‌ئەو پ‌اوانه‌ بچ‌و‌وکه‌ بێ که‌ شووره‌ و په‌رژینی به‌ ده‌وردا کیشرا‌بی. له‌وه‌وه
 «راته‌ولگه» خ‌وی ده‌ست ده‌دات بۆ‌ئەو شو‌ینه‌ی ئاژه‌لی تیدا به‌خ‌یو ده‌کریت
 به‌ ناوی «ته‌سمین». «راته‌ولگه» ی مه‌ر، هی گامیش، هی به‌رزه... ئاژه‌لیکی
 له‌و راته‌ولگه‌یه‌ به‌خ‌یو کرابی «راته‌وله» ی پی ده‌گوتری: ئەم مانگایه
 راته‌وله‌یه. ر‌یژه‌ی ناوی کارا «راته‌ولین» بۆ‌ چ‌اود‌یری ئاژه‌له‌کان ده‌سازیت.
 ده‌شی «ل‌یزنه‌ی راته‌ولین» خ‌وی چ‌اود‌یر بیت. مه‌ل له‌گه‌ل راته‌ولگه‌دا
 ناسازی چونکه‌ ر‌اناته‌ول‌ی. م‌ریشک ک‌ۆلیتی ه‌یه‌ ده‌یج‌یت. ده‌توانین په‌ره‌ به‌و
 «ک‌ۆلیته» بستینین، وه‌ک عه‌ره‌ب «من باب التغلیب» و به‌ شو‌یتی م‌ریشک
 و عه‌لیشیش و مه‌لی سه‌ره‌برین ب‌ل‌یین «ک‌ۆلیتستان» چونکه‌ ده‌یان شو‌یتی
 ج‌ودای ت‌یدایه‌ مه‌لی ل‌ی ه‌ه‌له‌نیشیت. «مه‌لستان» بۆ‌ ه‌ه‌موو مه‌لیک ده‌ست
 ده‌دات. وا په‌سه‌ند ده‌کریت «مه‌لستان» بۆ‌ مه‌لی زینه‌ت ب‌ی. چه‌ندم پی
 خ‌ۆشه‌ ب‌بینم به‌سه‌ر ده‌رگای پر‌ۆژه‌ی ئاژه‌ل و م‌ریشک و مه‌ل به‌خ‌یو کردنه‌وه
 نووسرا‌بی: مه‌لستانی قه‌ندیل، راته‌ولگه‌ی ئامیدی، ک‌ۆلیتستانی بازیان.

«ر‌اپه‌رموون» خ‌وی به‌ ته‌نی وشه‌یه‌کی ده‌وله‌مه‌نده. له‌ به‌ری س‌ۆران
 «ت‌یرادیتن» ب‌ارته‌قای ئەوه‌ به‌لام له‌ رووی سامانی زمانه‌وه «ر‌اپه‌رموون»
 ب‌ایه‌خ‌دارتره‌ چونکه‌ «ت‌یرادیتن» قه‌رزدار ی «دیتن» ه‌، «ر‌اپه‌رموون»
 قه‌رزدار نییه. «به‌خ‌ودا ر‌اپه‌رموون» و «له‌ خ‌ۆ ر‌ادیتن» وه‌ک یه‌کن، ده‌بی
 «ر‌اپه‌رموون» له‌بری «عشم» و «ت‌وقع» به‌ سه‌ره‌به‌خ‌ویی له‌کار بیت وه‌ک
 ب‌ل‌یی: «ر‌اپه‌رموونم له‌ باری ئ‌یستاکه‌ی ئ‌ابووریمان، به‌ره‌و گه‌ش‌اوه‌یه»،
 «ر‌اده‌په‌رمووم ه‌یمنا‌یی په‌ره‌بست‌ینی».

«ت‌یرادیتن» د‌ارشت‌ن‌یکی ه‌یه‌ ر‌اگه‌یه‌نه: به‌ ت‌یراد‌یته‌یی و لا‌غه‌که‌م خواسته‌وه.
 له‌ لیسته‌ی زاراوه‌کانی گو‌فاره‌ ب‌اسک‌راوه‌که‌ی ک‌ۆر، ل‌اپه‌ره‌ 461، «ر‌اگه‌یشتن»
 بۆ «اتصال Communication س‌ایک‌ۆل‌وج‌ی» ه‌ات‌وه. له‌ ل‌اپه‌ره‌ 466 دا
 «ر‌اچه‌نین» بۆ «انتفاض Ketabolism» واتای ئەم وشانه‌ له‌ زانستی

سايكولوژى پروون دهبيتهوه. له لاپهړه 477 دا «رايه‌ل» له لايهن ټه‌نجومه‌نى كورپه‌وه بؤ «العارضه‌ الخشبية» پيشنيز كراوه.

«رامووسين» به وټاى «تقبيل Kissing» و «رامووسان» «ماچ» ه، «قبلة»، فارسى «بوسه» ى هه‌يه. «رامووسين» له «ماچ كردن» په‌سندتره چونكه گهردان ده‌كړيت، به‌لام له هه‌موو زارواوه‌كاندا «ماچ» له‌برى «قبلة» باوه. به‌پنى ده‌ستوور «رامووس» ناوى كارايه وه‌ك: «راهيڼ»، «راگر». «رايه‌خ» بوه به‌ ناوى به‌ركار هه‌رچه‌ند له قالبى «رامووس» و «راهيڼ» یشه.

«راهه‌ژين»، «راوه‌شين»، «راقه‌نين»، «راته‌كين»، «رارفين» له قالبى «باوه‌شين» دا بؤ ناوى ټاميرى ټه‌وتؤ دهن كاره‌كه جينه‌جى بكات. ده‌شې بريار بدرى بؤ سووك دهربرين ناوه‌كان كورت بكرينه‌وه و بڼه: راهه‌ژ، راوه‌ش، راقه‌ن، راته‌ك، رارف. «باوه‌شين» له ده‌ست كورت كردنه‌وه دهرچوه.

«راړه‌و» بريتيه له «ريگه‌ړه‌و». پټوه‌ندى به‌ پيشگړه‌وه نيهه. له لاپهړه 455، 456 و 457 ى گوډارى ناوبراوى كوردا 53 زارواوه‌هاتوون به «راړه‌و» ده‌ست پى ده‌كه‌ن به‌ وټاى «مه‌ذهب»- له فه‌لسه‌فه و منطق. به‌ نمونه:

- مذهب المشبهه - راړه‌وى لى چوټيايه‌تى
- مذهب الذريع - راړه‌وى به‌هانه‌گرى
- مذهب تنحية الذات - راړه‌وى خو دهرهاويشتن

«رازانه‌وه» ش ټه‌و «را» يه‌ى بنه‌ره‌تياه. پيشگر نيهه چونكه ده‌بيته: «دهرازيته‌وه» نه‌ك «راده‌زيتيه‌وه»- وه‌ك هه‌ندى كه‌س هه‌له‌ى تيدا ده‌كه‌ن.

«راییچان»، «راییچدان»، «راییچه کدان» وه ک «استنفار» واتا ده به خشی.

«راییچه ک» به واتای «به زور خهلق به رهو کار بردن» دیت. «بیگار» هیندهی «راییچان» شرودر نییه. «راییچان» له واتای فرههنگیدا به رته سکت ره له «استنفار» چونکه دهشی تاکه کهس راییچری، هه رچی «استنفار» ه گستییه. ئنجا ته گهر چاوپوشی لی نه کرئ ده بی بلین: راییچانی گستی. «راییچ» وه ک «رایه خ» ناوی به رکاره چونکه ده گوترئ راییچدان. که سیکي خهلق راده پیچی - «راییچدار» ی بو ده سازی.

له کاری «راییچان» دوو وشه ی گرنگ وه رده گیرین: یه کیان «راییچه کان» به واتای Zigzag. ئهم «ان» ه هی کو کردنه وه نییه به لکوو ئه و «ان» یه که به دوا ناوی به شیکي ئاوا ییه کانی کورده واریدا دیت وه ک: خدران، حاجی ئومهران، ماخو بزان، باله کیان... دواتر پروون ده بیته وه، ئهم «ان» ه پاشگریکه وه کوو «اوه، او- له عه لیاوا، تو پزاوا، تهیراوا» نیشانه ی ئاوا یی و زه وییه.

زور به سهیری له هه لکولینه کانی ناوچه ی قهرهغان دهر کهوت، به ره له وهنده هه زار ساله ناوچه که ناوی «قهه ران» بوه. د. فهو زی رهشید لیمی پرسی ئاخو وشه ی «قهه ران» له و زمانه هیندی ته وروو پییانه ی ده یانزانم هه چ واتا ده به خشیته؟ پیم گوته وه: قاهر به زه وییه ک ده گوترئ سهخت و کهم برشت بی. دهرده کهوئ زه وییه کانی «قهه ران» یش قاهرن. دوور نییه قاهران بوو بیته قهرهغان.

وشه ی دوهم «راییچه به ده وه» یه که له ئینگلیزی Vicious Circle و له عهره بی «حلقة مفرغة» ی پی ده لین. «راییچه کان» بو «زیگزاگ» و «راییچه به ده وه» بو «حلقة مفرغة» دوو زاراوه ی ریکو پیکن.

«راسپاردن» «توصیه» یه. به خوام سپاردیت، واتای دیاره. «ئهسپارده» کهسێکه راسپاردهی بۆ کراوه. Spare ی ئینگلیزی له «سپاردن» نزیکه.

«راسپارده» له جلك و شتی دیکه‌ی دروست کراودا «رادیایی» ده‌گرتته‌وه له‌گه‌ڵ تییینی ئه‌وه‌ی که «را» ی «رادیایی» پیشگر نییه، ره‌نگه کوردیش نه‌بی چونکه ده‌شی له «ره‌ئی - دایی» وه هاتبیت. کورد ده‌لی «بیرورا» له جی «بیر و ره‌ئی». به‌هه‌مه‌حال ئیستا به کوردی حساب ده‌کری.

«رامالدان» له زاراوه‌ی عه‌سکه‌ری به «اكتساح» ده‌روات. وشه‌که له «مالین» هه‌هه‌هاتوه.

«راگویتستن» له‌گه‌ڵ گواستنه‌وه، گویتسته‌وه، گوازینه‌وه‌دا یه‌ک واتایه، یاخود با بلیم به زۆری بۆ یه‌ک مه‌به‌ست به‌کار دین، چونکه جوداوازیه‌کی ورد له نێواندا هه‌یه. «راگویتستن» وشه‌ی عه‌شیره‌ته‌ له‌چاو وشه‌کانی دیکه‌دا ته‌کانیکی تێدا‌یه‌ بایی ئه‌وه‌ی ژیا‌نی نا‌ئارامی شاخ و داخ له ژیا‌نی شار جودا ده‌بیتته‌وه هه‌ر بۆیه‌یه که ده‌گه‌ینه‌ بووک گواستنه‌وه بابای عه‌شیره‌تیش ده‌لی «بووکم گواسته‌وه» نه‌ک «بووکم راگویتست». ده‌لی «ماله‌که‌م و مه‌ره‌که‌م راگویتست».

بچینه سه‌ر باسی پیشگری «وه‌ر».

ئهم پیشگره بزوتنه‌وه‌ییکی که‌وانه‌یی و بازنه‌یی راده‌گه‌یه‌نی. بنه‌چه‌کی «وه‌ر» ده‌چیتته‌وه بۆ «فه‌ریته‌نی» ی ئافیتسا که به واتای سووران هاتوه. پیشگری «وه‌ر» له فارسیدا نییه. به باوه‌ری من فیعلی «وه‌رین» ی کوردی و «فه‌ریته‌ن» ی ئافیتستاش یه‌ک شتن، نه‌ختیک گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوه. له لایه‌ن گۆرانی قالمه‌وه ئه‌وه‌نده جوداوازی نییه له نێوانیاندا گرفت په‌یدا بکات.

که بزاین «په شو»، «په سو» ی ئافیسټا بوو بیتته «په ز» و «په شوان» بوو بیتته «شوان» سه یر نییه، «فه ریتنه» بوو بیتته «وهرین». له کوردیدا که م فیعل هه ن وه کوو «دیتن» دهنگی «ت» تیدا کهوت بیتته نیوان «ن» ی چاوگ و دهنگی «ی». سه یر نییه ئه و «ت» ه قرتایی.

له لایه ن واتاوه «وهرین» سووړانیک له و شته په یدا ده کات که دهوهری. که دوو وشه قالبیان یه ک بوو، یاخود زوړ له یه کدی نزیک بوون، ههر خوځیانن که له دوو ولاتا واتیان دهگوریت. به نمونه «بطیخ» له عیراق بو کاله که. له رۆژئاوای عیراق هه تا میسر به شووتی دهلین. خو ئیمکان نییه وشه ی «بطیخ» له بهر جودایی واتا به دوو وشه ی له یه کدی جودا بژمیردری. ئیستا که دهزاین وشه ی «دیو» بهر له زه ردهشت بو خوا داندرا بوو دواتر کرا به هی غه یری خوا بویه «زیوس» که زووتر گه ییشتبوه ئه وروپا به «خوا» مایه وه. ئه مه باوه یری منه له ئاست «فه ریتنه»، «وهرین» دا.

پیشگری «وهر» په ره سه ندووی نییه، له گه ل چه ند «فعل» ینکدا، ده رده که ویت: وهر گرتن، وهر کهوتن، وهر سووړان، وهر چه رخان، تیوه ریچان، تیوه رهاتن، تیوه ردان، تیوه رچوون، تیوه ر کردن، تیوه ربوون.

وشه ی «تیوه ریخ» که له «یه خسته وه» هاتووه «تیوه ریخستنی» نه هاتوه. ههر ده لپی «تیخستن - تییه خستن» ئه و «وهر» هی چۆته ناوه وه. ههر چو نیک بی «تیوه ریخ» زاراوه ییکی حازر به دهستی بو ره خساندووین له بری «تحشیه» - له «حشو» - وه. ده گوتری: به تیوه ریخ قسه که ی خسته روو، واته له وینه ی که لین پر کردنه وه ی وتوویر، نه ک یه کسه ر و پاته ویا ت، مه بهستی درکاند. ئه م «تحشیه» یه پیوه ندی به «حاشیه» وه نییه که «په راویر» ی ده وړاندووری بابه تی نووسینه نه ک «ناوه روک».

لهو ده نمونه‌ی فعل «وهر» پیشگر تیاندا دهرده‌که‌وئ ته‌نھا چوار
 فیعلیان «وهر» ی بی واسیته‌یان پی‌ویه که به‌لگه‌یه بۆ ده‌گمەن بوونی
 پیشگری «وهر». به‌ئەزموون و لیگه‌رانی بی هەناسه‌سواری بۆ «هەل» ته‌نھا
 لهو کارانه‌ی به «ا، ب، پ، ت، چ» دەست پی ده‌که‌ن 27 نمونه‌م دۆزییه‌وه
 پیشگری «هەل» ی پی‌ویه. له نمونه‌کانی پیشگری «دا» هەتا پیتی «ک»
 30 دانەم دۆزییه‌وه. له بۆ «را» هەتا پیتی «ر» 30 نمونه‌م دۆزییه‌وه.

له لاپه‌ره 61 ی «فره‌نگ ایران باستان»، نووسینی پورداود وشه‌ی Vairya
 هاتوه له ره‌گی var وهرگیراوه. ئەمیان به‌واتای «برگریدن» «هەلبژاردن» و
 «ترجیح» هاتوه. به‌پی واناخوازی var له وشه‌ی «هەل‌واردن»: «هەل»-
 «ئوار»- «دن»- دا به‌دیاردەداته‌وه. «ئا» به‌رای «وار» پیشگری هەبوون
 و «ایجاییه»- له ئافیتس‌ادا وه‌ک: «اخوند» (خوینده‌وار)، ئارام، ئاشنا،
 ئاراسته. «قه‌ریته‌ن» ی پیشتر باسکراو که پیشگری «وهر» ی لی ماوه‌ته‌وه
 جودایه له «قه‌ر» ی Vairya.

«تیوه‌ردان» ده‌شی بۆ «توریط» وهرگیری.

فیعلی وهرگه‌ران، وهرگه‌راندن، وهرگیران یه‌ک ریشه‌ن له بیرم کردبوو. له
 ئاخاوتنی ناو خه‌لق «وهرگه‌ران» به‌واتای «کافر‌بوون» هاتوه. به‌وردی لیک
 بد‌ریته‌وه «وهرگه‌را» بۆ «صبأ» له‌باره وه‌ک که کافره‌کانی قوره‌یش گو‌تیان:
 «صبأ الولید»- «وه‌لید وهرگه‌را». «وهرگیر» بۆ «مقلب» ده‌ست ده‌دات که
 فەردان وهرده‌گیرئ.

«وهرگه‌ران» خویشی بۆ «ارتداد» ده‌ست ده‌دات: کابرا له کوردایه‌تی
 وهرگه‌را. «لیه‌ه‌لگه‌رانه‌وه» بۆ «تمرد» له‌باره: کابرا له حیزبه‌که‌ی
 هەلگه‌رایه‌وه.

بۆ «سماعة» ى تەلەفون بە زاراۋە «ۋەرگرە» رەۋايە كە بەرانبەر وشەى ئىنگىلىزىيە كەى Receiver دىت. فارس «گوشى» (گوڭچكەيى) بۆ بەكار دىتت.

بۆ «مضمد» لە كوردىدا «برىنپىچ» رۆيۈە. بۆ «ضمدات» وشەى «ۋەرپىچە» بە خراپ نازانم. ۋەك ديارە «ۋەر» بە پىنى واتاى بنەرەتى خۆى لە گەل فىعللىك دىت كە بزوتتەۋەى ئاشكرائى تىدا بى. ناشى بگوترى: «ۋەرنووستن» و «ۋەردىتن». بەلام بەپىنى دەستوور دەشى ھەر ۋەك دەگوترى «ھەلفرىن» ىش دەگوترى «ۋەرفرىن» بۆ فرىنلىكى لە سەرەتاۋە كەۋانەى بى. نەگوتراۋە «دافرىن» بەلام لە گەل «لىسىان» كە بە واتاى نىشتە «دالىسىان» م بىستە.

لە زاراۋەى عەسكەرى «انتشار» ھەيە لە گەل «بلاۋبوۋنەۋە»- دا ناگونجى چونكە لە «بلاۋبوۋنەۋە»- دا ئامانج نىيە، بەلام لە «پىۋەربوون» دا ئەۋ ئامانج و نىازە ھەيە كە لە «انتشار عسكرى» دا ھەيە. «پىۋەر كەردن» تىپەرى «پىۋەربوون» ە.

تىبىنى: «تىۋەردان» بۆ «تورىط» بى ناشى «تىۋەرچوون» بۆ «تورىط» بى ھەرچەند لە بنەرەتدا تىپەر و تىننەپەرى ھەمان واتان: كوردى وشەى كۆنى ھەيە بۆ «تورىط» ئەۋىش «تىۋەگلان» ە. تىۋەگلانىكى لى رزگار بوۋنى نەبى دەبىتە «پىۋەربوون».

پاشگر دەۋرىكى زۆر گەۋرەى ھەيە لە وشەرۋان و زاراۋەدا. ئەۋ پاشگرانەى كە ھەر بە دوا «فىعل» دا دىن ئەمانەن:

1) دەنگى «ا» ئەلف ۋەك: ترس- ترسا، ترش- ترشا، سوۋر- سوۋرا...

ئەم دەنگە بە زۆرى فيعلى ئەوتۆ دروست دەكات كە لە خۆو ڕوو دەدەن، كارا (فاعل) تياندا ماندوو نابى. دەلئين: گلا، ههژا، درآ، پسا، نووسا، رما، خلیسكا، سووتا، شینوا... هتد. كارا لەم فيعلاندە دەورى دلخوازی نییه، چونكه یی خوازی ئەو ڕوو دەدەن. من ناوم ناون «كارى ڕوودان» (افعال الوقوع). بەلام لە عەرەبیدا «افعال المطاوعة» یان پى دەلئين و لە چەندین رېژەوه پەیدا دەبن.

2) پاشگریكى دیکە هەیه لەم پاشگرەى «ا» نزیکە، نەختیکى لى دەترازى بەوهدا كە شیوه‌گوێرى راده‌گەیه‌ننى نەك ڕوودانى ڕووت. پاشگری «كا» ئەم دەوره دەبینیت بەلام نمونەى كەمن. دەلئين: بزركا، هه‌لترووشكا، هه‌لپرووكا، پوو‌كایه‌وه، نووسكایه‌وه، دامركا...

جاریکیان قسه‌له‌وه‌ ده‌کرا كە فیعل لە وشەى «هه‌لم» وەرگیری بە واتای «تبخر». هەندیک‌ خاوەن‌ رای‌ گوتیان «هه‌لما، ده‌هه‌لمى». من گوتم: لەبەر شیوه‌گوێرى لە ئاوه‌وه‌ بۆ هه‌لم‌ ده‌بی «هه‌لمكا» یی. پێویسته‌ بلێین ئاوه‌كه‌ هه‌لمكا، ده‌هه‌لمكى.

ده‌شى بۆ بزربوونى منداڵ بلێین: منداڵه‌كه‌ بزرا. بەلام یه‌کیك‌ له‌ پر پیر یی «پیركا»، «ده‌پیركى». ئەگەر پیربوونه‌كه‌ عاده‌تى یی كە فهرقى به‌ر‌هه‌ستى یی نه‌کری ده‌شى بلێین: فلان پیرا، ئەو جار مرد.

توور ده‌پوو‌کیت‌ه‌وه‌، پوو‌کایه‌وه‌ نه‌ك‌ پوایه‌وه‌ چونكه‌ شیوه‌ى ده‌گوێرى. نووزانه‌وه‌ى بنیاده‌م‌ كه‌ راگوێزرا بۆ تاژى و سه‌گ‌ ده‌بیته‌ «نووسكایه‌وه‌». بیستوو‌مه‌ گوتوو‌یانه‌: تاژیه‌ك‌ به‌ردیکى پى كه‌وت‌ قرووسكا.

3) پاشگریكى دیکە «را» ی کارى کارابزهره‌ «مبنى للمجهول»: کوژرا، دیترا، خورا...

ئەم سى پاشىگرە كارى روودان بە دەستەو دەدەن تەننەت «پا» كارى تىپەر
 دەكەنە كارى روودان. تىننەپەرى عادەتى ھىزى پترە لە كارى روودان. بە
 نمونە: «رۆيى» – «دەروا»، بە ئارەزووى رۆيىشتەو كە سەر ھەلەدات،
 كەچى «سووتا – دەسووتى» لە خۆو روودەدات.

ئەم سى پاشىگرە لە ئايندەدا ئەلفەكەيان دەبىتە «ى»:

- سووتا – دەسووتى
- خلىسكا – دەخلىسكى
- دىترا – دەدىترى
- رزا – دەرژى
- بزرکا – دەبزركى
- فروشرا – دەفروشرى

4) زەرە پاشىگرىك ھەيە بە دوا ھەندى فيعلەو لە روالەتدا خۆى بە پاشىگر
 دەنووتى ۋەك:

- خز – خزى
- خش – خشى
- جم – جمى
- فر – فرى
- در – درى
- دز – دزى

ئەم «ى» كۆتايى ۋەشەكان لە چاۋگدا بنەرەتییە: خزىن، فرىن، خشىن، درىن،
 جىمىن. لەمەو دەردەكەوئ «ى» لەو فيعلانەدا ھى كەسى سىيەمى تاك
 نىيە، خۆ دەزانىن لە تىننەپەردا كەسى سىيەمى تاك بە راناو دەرناكەوئ.

که فیعله کان له ئایندهدا گەردان بکەین دەبنه: دەخزم، دەفرم، دەخشم
 دەدرم، دەجم، دەدزم. له ههچیاندا ئه «ی» که به زه پاشگرم دانا
 ده رنه کهوتهوه. له مه وه دیاره پاشگر نییه، چونکه پاشگر له هه موو فیعلیکدا
 ده رده که ویتتهوه.

باسی چۆنیهتی هاتنه وه و نه هاتنه وهی دهنگی پیش نوونی چاوگ زۆری به
 به ره وهیه، لیته دا چی دیکه ی له سه ر نارۆم چونکه ئیشمان پی نییه.

5) پاشگری «اندن» پاشگریکی به هیزه، تینه په ر ده کا به تیپه ر، وه هاش
 ده بی له دهنگی گیانه به ر و بیگیان «فیعل» داده یینی.

فیعلیکی کۆتایی به «ا» هاتبوو ته نها «ندن» ی پتوه ده لکیندری بۆ تیپه ر
 کردن. هه ر فیعلیکی کۆتایی به «ی» هاتبیت ته گه ر «اندن» ی به خۆیه وه
 گرت «ی» ه که ی ده سویت:

- خزین - خزاندن
- سووتان - سووتاندن
- زیره - زیراندن
- رۆیین - رواندن
- هه لستان - هه لستاندن
- گرمه - گرماندن
- له قین - له قاندن
- چوون - چواندن
- بۆره - بۆراندن

له و ده نگانه ی: زیره، گرمه، بۆره... دا بزویتی «ه» - (فه تچه ی عه ره بی) که به
 دوا یانه وه بوو، سوا.

6) پاشگری «هوه» دهمه تهقه هه لده گری له وهدا ئایا «وه» پاشگره یاخود «هوه». لیره دا پیوهی خه ریک نابین، ئه وهنده ده لیم که له کرمانجیی سه روودا به پیشگر دیت و ئیمکان نییه فه تحه که ی به رایى ده رکه ویت. هه ندی عه شیره تی کوردستانی جنوبیش ناوانوه به پیشگر به کاری ده هینن وه ک که ده لین: ئاوه که وه خو، ده رکه که م لی وه که...

ئهم پاشگره گه لیک واناگوپی به فیعل ده کات. نووسه ران له باره یانه وه نووسیوه و زۆری ده وری که له وشه سازیدا ده بینیت روون بوته وه به لام جارئ ماویه تی پشکینه وه ی تیدا بکری به نمونه باسی ئه وه م نه دیت که چۆن له:

- که و تم و هه لستامه وه،
- چووم و هاتمه وه،
- بر دمه وه و دۆراندمه وه،
- سه رکه و تم و هاتمه وه خواری... دا

... فیعلی دوه م به هه لگێرانه وه یاخود شکانده وه ی فیعلی یه که م حساب کراوه و بوته به رده وام بوونی پیچه وانه یی ئه وه ک که دووباره بووبیته وه.

به کاره ی نایکی دیکه ی «هوه» که نه هاته به رچاوم باس کرابی ئه وه یه که ده گو ترئ: هینده باران باری ئاو رویشته وه. دواى شەش سەعات ده وامه به فره که که و ته وه. له مانده دا و له هی دیکه ی وه ک ئه وانیشدا ئاخپوه ری کورد مه به ستیکی ده رنه زه ر کرده که به بی «هوه» ده رنا برئ، خوینه ریش وه کوو ئاخپوه ر با دل بگێرئ بو هه ست کردن به وه مه به سته.

به هه مه مه حال لیره دا ریم نییه له تاک تاکی ئه وه به کاره ی نانه بتوژمه وه ته نانه ت سه رچاوه ی ئه و توژم لا نییه پستی پی بیه ستم به لام، له نمونه دا ده لیم «به فر که و ت» مه به سته ده ستیشانی تیدا نییه مه گه ر ئه وه ی که ده شی له

رېستهي «به فر باري» دا به لگه نيه به فره که دنياي سپي کردي. که ده لني شهوي به فر دهستي پي کرد سبهيني لاي چيسته نگاو کهوته وه، له مه دا زيده درخستنيک ههيه که له رېستهي «به فر کهوت» دا نيه چونکه رهنگه يه کسهر کهوتبي...

ئو پاشگرانه تيکرايان به وه دا له پاشگري دیکه جودا دهنه وه که فيعل وه ک فيعل ده ميټيټه وه دنا پاشگري دیکه ش هه ن به فيعله وه بلکين به لام ده گورن به ناو، يان ناوه لئاو، يان ناوه لکار وه ک:

- کوتان - کوته ک
- زانين - زانا
- سووتان - سووتوو
- بزوتن - بزوز
- ييشتن - ييژينگ
- روانين - روانگه

پاشگري «را» ي کاري کارابر «مبني للمجهول» ده وري سهره کي نابيني له رونا نوي وشه چونکه ده بي پيستر کاري کاراديار «مبني للمعلوم» هه بووي تنجا «را» ي ليکه وتيټه وه و ده ور ببينيت.

بو سوود وه گرتن له و پاشگرانه دوو ريگا هه يه:

يه که ميان ئه وه يه به دوا فيعلي حازر به ده ستدا بگه رين که پاشگري پنه بي. له نمونه ي ئم ريبازه سهيري لاپه ره 446 ي گوڤاره که ي کور بکه ده بينيت:

- رېه خسکان - تکامل - Integration
- سازان - تکيف - Adaptation

• گونجان - توافق - Adjustment

دوهميان تهويه بههوى پاشگره كان فيعلى تازهى نهبيستراو له وشهى كوردى و بيگانه دروست بكهين.

گرتنهبرى رينبازى دوهم بو روناى وشه و زاراهوى تازه سهرهراى تهوه كه كاريكى به ترك و ورده، بهخودا راپهرموونى زاراهوساز و روشنيرانيشى دهوى تهويش به زورهملى و پى له جهرگى خونان نايهته دى. دهپى پهنده له زمانى پيشكهوتووتر وهربگيرى، چون بايى پنيويست، بايى داگردنيس پيهروا له زمانى خويان و بيگانهش وشه و زاراهويان داتاشيوه و به رههايى مهبهستى پى دهردهبرن و بهسهريشيدا زالن.

له وشهى Orient كه به واتاى روزههلاته Oriental يان ههلناوه بو خوهرهلاتى. ئنجا هاتوون ريكوپنيك Orientalization يان قيت راگرتوه به قهدهر قهلاى ميرى سوران. تهگهر دهقاودهق بيكهينه كوردى دهبيته «خوهرهلاتيانندن». ته م وشهيه لهچاو هى ديكه جوجهلهى وشان حيساب دهكرى.

برا عهرهبيه كان هاتوون به رههايى «اكسدة»، «هدرجة»، «بسترة» يان دارشته دهستيان خوش بيت. «زهينهلهكوسه» يان خسته سهر كيشى زمانى خويان بوو به «زين القوس» بهر له ههزار سال «رودريك» يان كرده لزيق... پاتريارك - بطريق و ... هتد.

رؤوايى «الخوارزمي» يان كرده لوگاريتم. ئينگليز دلى نايهت وشهى خوى بو زاراهو بهكاربهيتى له بيگانه دهخوازيتهوه. به نمونه Noctambulism - ليژنهى زاراهوى كور «خهروپى» بو دانا- يهك كهرتى ئينگليزى رهسهنى تيدا نيه. ئنجا ئيمه تهگهر تيكرا هوش و دلان نهكهينهوه بو فرهواندن (به ئانقهست «فرهوان» م كرده فيعل) زمانه كانمان به گرتنهبرى تهو

رېيازانه‌ی که زمانی جیهانی پیشکوه‌وتووی پی ده‌لهمه‌ند بوه ساله و سال
له‌چاو میلله‌تانیتیر دوا ده‌که‌وین.

ئه‌و ساله لیژنه‌ی زاراوه‌ی کۆر که خه‌ریکی زاراوه‌سازی بوو دوودلی نه‌کرد
له‌وه‌دا که هه‌رچی به‌ پیی ده‌ستووره‌ سه‌لمیندراوه‌کانی خوی و ده‌ستووره‌کانی
زمانی کوردی ره‌وا بیت کۆمه‌ی لی نه‌کات. له‌و هه‌زار و ئه‌وه‌نده‌ زاراوه‌ی
پیشنیازی کرد ئه‌و ژماره‌یه‌ له‌و جوړه‌ بوون که فیعلیان به‌ پاشگری «اندن»
کۆتایان دیت ناوناوه‌ش به‌ «ان»:

- (1) رامان - استغراق
- (2) تیرامان - التکامل الذاتي
- (3) سه‌پاندن - الحکم
- (4) ورووژاندن - استدعاء
- (5) کشانه‌وه - انسحاب
- (6) خه‌له‌فان - ذهان الشیخوخة
- (7) چه‌پاندن - الکبت
- (8) لیڭه‌ران - إستقراء
- (9) به‌خۆوه‌گلان - إنغماس الذات
- (10) تیزانگ - الرحم
- (11) گه‌شانه‌وه - انبساط
- (12) ناساندن - تعریف
- (13) هه‌ل‌ژان - الفيض والصدور
- (14) ویچواندن - تمثيل
- (15) هه‌له‌وشان - تفکک
- (16) سه‌لماندن - تصدیق
- (17) په‌له‌ی ژیان - تنازع البقاء
- (18) هه‌ل‌کشان - تسامي

- (19) گونجان - توافق
- (20) سازان - تكيف
- (21) كوژانه وه - انطفاء
- (22) رېيازى قهرساندن - طريقة التقدير
- (23) چه په سان - الجذبة (في الصوفية)
- (24) پله ى شيان - درجة الاحتمال
- (25) تيخزان - الحلول
- (26) سازاندن - اصلاح
- (27) نرخاندن - تقدير
- (28) گهياندن - الدلالة
- (29) شله ژان - شدة الاضطراب
- (30) گونجانندن - توفيق
- (31) زاناندن - الادراك المعرفي

ئەم نموونانە بە گشتی لەبارن، نە خوڤان لە خوڤاندا شەر پینفرۆشتن هەلەدەگرن
نە زمانە کە شمان حەز لە لەمپەرې پێش چەرخی عەرەبانە دەکات. یەکیک
رەخنەى لە وشەییکی بوو دەبى بەلگەى بەهیزی هەبیت و هەتا بۆشی بلوی
وشەى لەباتر پێشکەش بکات. چى بە چاکەى ئەم لیستە یە وه دەلیم بۆ
هەموو کارینکی ئەوتۆی دیکەشی دەلیم.

لە لاپەرە 472 زاراوهى «رەهەندى فراژووتن» بۆ «سیر النمو» Course of
Development لە لاپەرە 474 «سروشتى تاوگير» بۆ «الطبيعة الانفعالية»
Passional Nature، «بەهره گير» بۆ «المكتسب» Acquired هاتوون. ئایا
ئەو زاراوانە لە چیان کەمە؟ هەر چۆنیک بى بەولای تواناوه داوا ناکرێ.

بەکارهینانی ئەو پاشگرانە بۆ داهینانی وشەى تازە بە پێى سروشتیان دەبێ.
پاشگری «ا» ئەلف بۆ داهینانی فیعلی ڕوودانی سافیلکەیه (سافیلکە بەر هیچ

قیاسیک ناکهوئ مه گهر ئه وهی بلیین دهنگیکی له سافیلکهی گۆریوه) که شیوه گۆری تیدا نه بی، به نموونه: زهوی راست و بی کۆسپ پتی دهگوتری «تهخت». «تهختایی» ناوی مهعنايه لهو وهر گیراوه. ئنجا ئه گهر زهوییه ک به هیزیکی سروشتی یاخود به ههولی بنیادهم تهخت بوویی و ویستمان ئهوا «ا» هی لی به کار بهنین، دهلیین: زهویه که تهختا، دهتهختی. ئه گهر زهویه که بهسه بهرزایی گردیکهوه بوو دهشی بلیین: زهویه که ههلهتهختا.

ههلبهت تا ئیستا شتی ئهوتویی له لایه ن کهسهوه له پشت میزی نووسینهوه نهکراوه، قسهمان له دهستوو و له داخوازی وشه و باری روودانه. کهس رهخه نیه له پهیدا بوونی وشه ی «قلقلان» که بهییری خاوه ن بیراند نایهت له کهنگینهوه کهوتوته سهر زمانان. بهلام ئه گهر یهکیک له جینگل خواردن که بهولای قلقلانهویه فیعل دابر یژیت و بلی: کابرا قلقلآ و جینگلا، خهلق جنگلای لی به داویوه دهکن. کی دهویرئ له «ههلهپه» وه بو «ههلبان» بچیت؟ بهلام دهبی خویتندهوار نیگای فرهوان بی بایی ئه وهی له شیوازی بهرهویش چوونی زمانی میللهتان په ند وهربگری بو زمانه کهی خوی. دهبی گویم بو رادیئرئ که دهلیم ناشی له زاراوه ی «ههلهتهختان» وه بو ئه وه بچی که ئه گهر تهختبوونیک له پر رووی دا و شیوه گۆری تیدا بوو، که ههیه، خیرا «تهختکان» ی بو رهچاو بکات چونکه له بهر زهینی مروڤدا «تهختایی» وینه ی بنه رهتیه بو زهوی، زهقایی و دادراوی بهسهریدا دیت بویه دهبی «تهختان» ی لی به کاربهینی به تهواوی وه ک ئه وهی که ئاویک شلوئ بیت و به درماینیک یه کسه ر روون بیته وه ناشی «روونکا» ی بو به کار بیت چونکه شلوئی له لاه بهسه ر ئاودا هاتوه دنا خوی به ئهسل روونه. ئه گهر ئاویک له پر شلوئ بوو دهشی بلیین: «ئاوه که شیلوکا».

به پتی دهستوو چه ندیکی فیعل بهو پاشگهری «ا» ئهلف پهیدا بوو بیت دهشی به «اندن» تیپه ر بکری. ئه وهی «کا» دهیکا به فیعل، ئه ویش ههله گری بیته «کاندی».

پنویسته سهرنجی خوینهر بۆ دیاردەییکی سهر به زمان، که ده کیشیتەوه بۆ
فۆنەتیکیش، رابکیشم: دەنگی ئاخاوتن ههیه چالاکه، ههیشه تەنبەلە. دەنگی
«ک» له ههره چالاکه کانه و له دارشتنی جۆره ها وشه به شدار ده بێ وهک:

- فـرـین- فـرـکـه ی ده مار ناوی مه عنايه
- کوتان- کوته ک ناوی ئامیره
- پهستن — پهسته ک، ناوی بهر کاره
- بنج- بنچک ناوی گشتیه
- چاو- چاویلکه
- خه م- خه مۆک
- شه و- شه وه کی ... هتد

دەنگی «ز» تەنبەلە ههروهه اش ق، ب، ج، ف... زاراهه ساز ده بێ په نا بۆ
دەنگی چالاک به ریت نه ک تەنبەل. لیره دا ریم نیه، لیشم داوا ناکرێ به دوا
هه موو ئەو وشانه بکهوم که ئەگەر پێی به رفه وانی زاراهه سازی بگرمه بهر
ده توانم به «اندن» وشه یان لی سازدهم. یه ک دوو نموونه بۆ ئەم مه بهسته
به سن. به رانه ر «الهدرجة» ده شی «هایدروژاندن» بروات. له بری
«الاکسدة» «ئۆکسیداندن». راستیه که ی «هدرجة» و «اکسدة»
هاورسه ن نین. ده بوو له ئاست «ئۆکسید» دا «هایدرو» - «هایدریت»
فیعل وه ربگیرێ. ئەوسا وشه ی «هایدراندن» په سه ند ده بێ.

بۆ «تشجیر» ده توانین «دره ختاندن»، «لیراندن» بروینین. ئەم زاراهه یه بۆ
پهیدا کردنی لیرستانی گه وره یه. ئەگەر بۆ روویوی بچوک بیت وشه ی
«خیزه ل» هه یه بکریته «خیزه لاندن». له وانه یه هه ریمیک لیره و له وێ
کۆمه له داری لیررویت و به هه مووی بگوتری «خیزلاندن». هه ریمه که ش
پنی بگوتری خیزه لستان نه ک لیرستان.

«ستاندن» و «چاندن» له بنه‌رۀ تدا «ستاندن» و «چاندن» بوه به‌لام به ته‌واوی ئه‌و نوونه‌یان دۆراندوه، ره‌نگه‌ له‌به‌ر ناقولایی به‌ دوا یه‌ کدیدا هاتنی دوو نوون یه‌کیان سوا بیت. گهردانی «اندن» و هاوړیکانی «ا»، «کا»، «را» ده‌ستوورییه. له‌ ئاینده‌دا ئه‌لفه‌که‌یان ده‌بیته «ئ». ده‌سووتینن، ده‌رژن، ده‌په‌شوکی، ده‌دیتړی.

«ده‌سووتینن» که‌ تیپه‌ره، ئه‌و «ئ» یه‌ی دواي «ت» له‌که‌ مه‌به‌سته‌ که‌ له‌ ئه‌لفه‌وه‌ گۆراوه، «ئ» ی دوايی بایه‌خی نییه، چونکه‌ له‌ که‌سی سییه‌می تاکدا ده‌رده‌که‌ویت، که‌ گوټت «ده‌سووتینم» ئه‌و «ئ» یه‌ ده‌روات. چه‌ند ریژه‌به‌کی دیکه‌ی فیعل هه‌یه‌ وه‌ک ئه‌مانه‌ گهردانیان ده‌ستوورییه: کیلان، پیوان، پیکان، کیشان...

بواردن، سپاردن، هه‌ناردن، ژماردن... ته‌نھا «خواردن» ریزپه‌ره. ئه‌م دوو ریژه‌یه‌ش هه‌ر تیپه‌رن وه‌کوو سووتاندن.

له‌به‌ر هوټیکي لیمانه‌وه‌ دیار نییه‌ ته‌نھا ریژه‌ی «بواردن، سپاردن...» به‌ به‌ریه‌وه‌ هه‌یه «سپارده، بزارده، هه‌نارده، بوارد...» ی لی وه‌رگیری به‌ ناوی به‌رکار. لی‌ره‌شدا «خوارد» ریزپه‌ره چونکه‌ ناوی کارایه.

ناشی بلیین سووتده، برژده... هه‌روه‌ک ناشی بلیین: کیلده، هینده... له‌ ریژه‌ی «اندن» بو‌په‌یدا کردنی وشه‌ییک «سووتاندراو» ی لی فام بکریته‌وه‌ ده‌گه‌ریینه‌وه‌ بو‌ تینه‌په‌ره‌که‌ی و ده‌لیین: سووتاو، برژاو... له‌ ریژه‌ی «کیلان» و «ویران» یش دوو فیعلی «کیشان» و «پیوان» ناوی مه‌عنایان لی که‌وتوته‌وه «کیشانه» و «پیوانه».

ریژه‌ی «اندن» و ئه‌و دوو ریژه‌یه‌ی «ویران» و «سپاردن» گهردانیان:

• ده‌دوړیتیم - ده‌برژیتیم

- ده کیلم - ده پیوم
- ده ژمیتم - ده بویرم
- ده سپینم - ده ته قینم
- ده ویرم - ده هینم
- ده سپیرم - ده لده په سپیرم

سهرله بهر ده ستووریه. خواردن نابیته ده خویرم، ده بیته ده خوم. ناوی کارای داریژراویشی ده بیته «نانخور» نه ک «نانخویر».

و شهی «کیلگه» له و ریژه په دا ده ری ده خات که ته نها «کیل» بنه رته بیه. له وشه کانی وردپو، بویر، گورانپیژ - بیژام، ده بیژم... یشه وه مه علووم ده کری که وا به شی به رایان بنه رته تین. به قیاس له «کیلگه» که ئه لفی «کیلان» ی رۋیشتوه ئنجا لی داریژراوه ده بی بو ریژه ی «اندن» یش به شی به رایی ئه لفه که به ئیلینه وه و بلین: سووتگه نه ک سووتینگه به واتای «محرقه».

«سووته ک» بو «حارق» ده روات وه ک که کورد گوتوه تی «جنگ سووته که». به لام ناشی شه قامه ری میژووی کویر بکه پنه وه له و بوارانه دا که ئاخوهری کورد بو وشه سازی رۋیشتوه. گوتراوه:

- خه و - ره وینه له ره واندنه وه
- سه - سپینکه له پساندنه وه
- بن - بزیکه له بزاونته وه
- دادن - ته زین له ته زاندنه وه

نمونه ی «بزاونتن» م هینا به نیازیک بو لیکۋلینه وه و به یه کدی گرتن:

ریژه ی بزاونتن، پالاوتن، پیتاوتن، په ستاوتن، گواستنه وه، قه لاشتن و فیعلی دیکه ش وه کوو ریژه کانی سووتاندن، کیلان، ژماردن ده ستووریه و له

گهرداندا بهیه ک رچه دا ده رۆن: ده بزویم، ده پیتویم، ده پالیویم، ده گویمزهوه، ده قه لیشم.

له قالددا ئەم ریزهیه خزمه له گه ل سپاردن، ژماردن. فهرقیان ئەوهیه که دهنگی به رایى نوونی چاوگ له م تاقمه دا «ت» و له وى دیکه دا «د» ه. به سه رنج ده رده که وئ هه موو ئەو فیه لانه ی دهنگی پيش «د، ت» ی چاوگیان دهنگی «ر» بیت، دهنگی «د» ی بۆ خۆی راکیشاوه. سپار، ژمار، په سار، هه لاوار، بوار... وا بزائم ته نها له «گرتن» دا دهنگی «ت» که وتۆته دواى «ر». له مه وه ده رده که وئ دهنگی «ر» پتر چه ز له «د» ده کات. له لایه کی دیکه شه وه، ئە گه ر له بزاون، پالاوتن، په ستاون... دهنگی «د» هاتبايه ده بوو به پیتی ده ستوو ر هه موو ئەو «د» انه بسوین، ئەوسا ده بوو «و» بیته دهنگی چاوگی که ئەمه ش دژی هه موو ده ستوو رى چاوگی کوردییه، جگه له نافۆلایى ده ربړینى «بزاون، پیتاون...».

ئە گه ر «گواستنه وه»، «گوازدنه وه» بیت ده بی سه رله نوئ به و لایه نه دا بیینه وه که دهنگی «ز» به وه ستاوى له یه ک وشه دا نایه ته به رایى «د». دالى «گوازدنه وه» که گوړا به «ت» له خووه «ز» که گوړا به «س» چونکه «س، ت» هه م دهنگی کپن هه م چه ز له یه کدى ده که ن، هه ر بۆیه له ئاینده دا ده لئین «ده گوازمه وه» چونکه نه «د» له به یندا ما که «ز» لى هه لئى، نه «ت» ما که «س» داوا بکات.

«قه لاشتن» به هوئى ئەوه ی که «ش، ت» کپن و زوړیش چه ز له یه کدى ده که ن رى ده ر که وتنى «د» ی چاوگیان نه داوه. له مه وه ده رده که وئ ئەم دوو ریزهیه له بنه چه کدا، یه ک شتن بۆیه ده شی بگوترئ: پالاوته، په ستاوت، قه لاشته هه مووشى بۆ ناوى به رکارن وه کوو ئەسپارده، ژمارده...

به سوودبه‌خشی ده‌زانم بَلیم ئهم رِیژه ده‌ستووریانه که به‌شی هه‌ره زووری
 فیعلی کوردی ده‌گرنه‌وه، وِی‌رِای فیعلی دیکه‌ی وه‌کوو «دِرین، فرین، برین،
 خزین..» به ته‌واوی ئهو قسه‌یه ره‌ت ده‌کاته‌وه که ده‌لّی فیعلی کوردی
 گه‌ردانی ده‌ستووری پیوه‌ نییه: گه‌ردانی به‌شیک‌ی کهم له فیعلی کوردی
 رِیژه‌په‌ره.

فیعلی «مان» سه‌رنج راکیشه. رِواله‌تی چاوگ و رابوردووی هی فیعلی ساده
 و تینه‌په‌ره به‌لام که به تاینده‌ ده‌دری له‌جیات‌ی ئه‌وه‌ی وه‌ک «زا، ده‌زی»
 ببیته «ما – ده‌می» ده‌گوتری «ده‌مین» که هاوقالّی «ژاندی، ده‌ژیت» ی
 ناساده‌ی تپه‌ره. سه‌یری: «ده‌چینی، ده‌ژیت، ده‌مین» چه‌نده هاوئا‌ه‌ه‌نگ و
 هاوقالّین که‌چی «مان» هه‌تا بَلّی له دوه‌که‌ی دیکه‌ی دووره.

بِی‌گومان «مان» کور‌ت‌کراوه‌ی «ماندن» ه که به ده‌گمه‌نیک‌ی ده‌گمه‌ن له
 کوردیدا به رِیژه‌ی تپه‌ره و ناساده‌ها هاتوه. له فارسیدا «ماندن» به ده‌قی
 کونی پاراستراوه له نووسینی ئه‌ده‌بیدا.

- چاندن – ده‌چینم
- ماندن – ده‌مینم

له کوردی تاکه وشه‌بیکم به‌خه‌بالدا دیت ده‌قی «ماندن» ی تپدا پاراسترای
 ئه‌ویش «ماندوو» له قالّ و رِیژه‌ی «کردوو، بردوو، چاندوو...». «ماندوو»
 ناوی کارایه‌وه. راستیه‌که‌ی «ماندوو – ده‌مینم» میوانی رِیژه‌ی «اندن» ن.

له نووسیناندا هاتوه پاشگری «ئه‌وه» له‌وانه‌یه بوو‌بیته به‌شیک‌ی بنه‌ره‌تی فیعل
 که بی ئهو واتا نابه‌خشی، وه‌ک: لیستنه‌وه، رازانه‌وه، پارانه‌وه. وه‌هاش ده‌بی
 فیعله‌که‌ی بی ئهو پاشگره ده‌چیته‌وه واتا ئه‌سلّیه‌که‌ی، وه‌ک: بردنه‌وه – بردن،
 خواردنه‌وه – خواردن، گرته‌وه – گرتن.

رهنگه فيعلی «چه مانه وه» یه کینک بی لهو تاقمه که له «چه مان» دا واتاییکی دیکه ی نهختیک جودای هه بی. رهنگه بشگوتری «چه مانه وه» نابیته وه «چه ما» چونکه له هه موو جیگایه ک و شاریک و هه ریمیک «چه ما» به کار نایه ت. هه ر چوئیک بیت «چه مانه وه» لیکۆلینه وه ی زمانسانه و زاراهه سازانه هه لده گری. رواله تی «چه مانه وه» و واتاشی له گه ل «که وان» - (که مان - کمان به فارسی) - دا ریک دیت، هه ر ده لئی له بنه رته دا «که مانه وه» بوو بیت و گۆرابیت به «چه مانه وه». وه ها ده بی دهنگی «ک» به دهنگی «چ» ده گۆری وه ک که «چه له مه» و «که له مه» یه ک شتن.

«چه مانه وه» تینه به ره و «چه ماندنه وه» ش تیپه ره. «چه مینه وه» شی هاتوه به لام له تیپه ر کردندا هه ر ده بیته وه «چه ماندنه وه». به قیاس له «خشین، خزین، فرین...» که له گه رداندا ده بنه «ده خشم، ده خزم، ده فرم...» ده بوو چه مینه وه ش بیته «ده چه م» که چی هه ر ده گوتری «ده چه مینه وه». هه رچه ند من لینگه رانی هه موو له هجه کانم نه کردوه ئایا «ده چه م» - «ده چه من» هه یه یان نییه به لام له رینبازی قیاسه وه بۆ وشه که ده رۆم، وه ک که له فیعلی «سووتان» و هی دیکه شدا بۆی رۆیشتم و ده لیم که رتی بنه رته تی فیعله که «چه م» له بار و جیگه ی پیوستدا، ده شی به پیشگری واتای «قوس - تقوس» بروات وه ک که بلین:

- رووکاری قه سره که هه مووی چه مکاره.
- نه قشی قوماشه که هه مووی چه مبه ند (له کیش و واتای ئالقه به ند).
- جوگا که چه مکیش بکه نه ک راستکیش دنا ئاوه که سه ر ئه رز نای.

ئه گه ر «چه م» له به شی پیشه وه ی «که مان» وه هاتی ئه وسا ریمان هه یه ئه و «که م» ه له «که مه ر، که مه ند» دا بدۆزینه وه چونکه که مه ر خو ی باز نه یه که مه ندیش له که مه ر ده به ستر.

له رېښې «واتا کښه کې» وه - «تداعي المعاني» - بڼه وشه يې دیکه دېرېم
پتر سوړ و دهوردانه وهی تېدایه هرچېند له پاشگری «هوه» مان ده دزیته وه
بڼه مه وداى بهرینتر.

وشه «با» له بادان و بادانه وه، که ده شېته «باهه لدان» سهرچاوه
روونی له منه وه دیار نییه. بڼه «با» ته وواتایه ده به خشی؟ زانیمان «ور»
له «فهریتنه» وه هاتوه، وه هاشمان رانواند که «چم» له «که م» ی
که مانه وه هاتې که چې نازانم «با» له کوټه دهرقولاوه. بېگومان له کوندا
درېتر بوه لې قرتاوه. به پې ته وهی که له بهرای «هه ل» هوه دیت خوی
پاشگر نییه جگه له وهی که به سهر به خویش به کار دیت وه که ده لې:
باى خواردوه.

بادانه وه بڼه سوورانه وهی 90 پله یی و 180 پله ییش به کار دیت. یه کیک تا
که مې له قور چه قېی و بیه وى خوی دهر بهی «خوی باهه لده»
«جهر بادهر» دهناسین چیه. ته گهر جهر بادهر هې شتان بهر وه دهر وه
بهی دې «باهه لده» ی پې بگوتړی. په تیک یاخود وایه ریک له وانه یی
بانه خوات دې «بانه خور» ی پې بگوتړی.

به نه هیشتنی بادرای و نه مانى بادرای خاو کر دنه وه و خاوبونه وه ده گوتړی.
شتیکى له وانه یی با بخوات «باخور، باگر» ی بڼه ده ست ددهات.

ټه «با» یه چ پېوه ندی به «با» ی ره شه باوه نییه. ئی حتمالیک له وه دا ده بېنم
که کورت کراوه «باف» بیت که جوریکه له هونینه وه. جا ته گهر ټه
راست بې، زمانى کوردی لهو «باف» ه، به پې زانینی من، ته نها تهو «با»
یه ی به دهسته وه ماوه. که ده لېن «زهر باو - زېر باو» له «زرباف» ی
فارسییه وه هاتوه.

بچینه‌وه بۆ پاشگری «هوه».

- (1) «تیهینانه‌وه» به سوودیک ده‌لین زهره‌ریکی پر کردیته‌وه ده‌شی له‌جیاتی «سد النقص»، «موازنة الخسارة» به‌کار بی‌ت، «تیهاتنه‌وه» تینه‌په‌ریه‌تی. «تیهات» وه‌ک «داهات».
- (2) «به‌سه‌ر کردنه‌وه» ده‌سته‌واژه‌یه به‌واتای «تفقد الثبیت» بیت نه‌ک روو‌که‌شه.
- (3) «سه‌راسویی» بۆ «تفقد» ی عاده‌تی ده‌ست ده‌دات.
- (4) «لیپرسینه‌وه» به‌زاراوه‌ی ره‌سمی بۆ «مسألة» وه‌ک که به‌رپرسیار بۆ «مسؤول» رویشته‌وه و وشه‌ییکی ره‌سه‌نیشه.
- (5) «لیتۆزینه‌وه» «تحقیق رسمي». ئە‌گەر «تۆزەر» بۆ «باحث، محقق» بی «لیتۆز» بۆ «محقق عدلي، جنائي» ده‌ست ده‌دات وه‌ک «لینزان» بۆ «خبیر» و «پسپۆر» بۆ «متخصص».
- (6) «ده‌نگدانه‌وه» بۆ Echo «رجع الصدى»، هه‌روه‌ها بۆ بۆ «انتشار الخبر» له‌باره.
- (7) «ره‌نگدانه‌وه» بۆ «ظهور الاثر» وه‌ک که بلیتی: «به‌رژه‌وه‌ند له‌ره‌فتاری مروّف ره‌نگ ده‌داته‌وه».
- (8) «ره‌نگهینانه‌وه» بۆ «استعادة الازدهار».
- (9) «داهاتنه‌وه» بۆ «ركوع».
- (10) «داهینانه‌وه» بۆ «ترکيع».
- (11) «لیبردنه‌وه» «الغلبة او التغلب على الخصم».
- (12) «پیداهااته‌وه»: «مراجعة».
- (13) «دلدانه‌وه»: «مواساة».
- (14) «دلده‌روه‌وه»: «معزي، مواسي».
- (15) هه‌روه‌ها «پرسه‌کار»: «معزي». «پرسه‌گیر» - «پرسه‌دار»: خاوه‌ن ته‌عزیه.

سى وشە ھەن پىژەيان دەگمەنە: كىردەو، بىردەو، گىرەو... لە سلىمانى
گىرەو باو. رەنگە «گىرەو» و «گىرۆدە» بە يەك وشە بزاندرى، كە
گۆرانى بەسەردا ھاتى، بەلام ھەردوو كيان سەربەخۆن و بەكار دەھىترىن.
يىكەس دەلى: «فەرامۆشم نەكەى من گىرەو ھى تۆم»، ديسان دەلى:
«گىرۆدەى بەندى ژيانى زولمە». وشەكان ناوى بەركارن.

- «كىردەو» بۆ «منجرات» زۆر لەبارە.
- «بىردەو» پىئەندى بە «بىردنەو» ى «رىح» ەو ە نىيە.
- دەگوترى: «كىردەو ى ئەو ە و بىردەو ى شەيتانە». لە گوتەى
«خو لە بۆ خۆى بىردەو» ە ھاتو.
- «بىردەو» بۆ «مستعاد» دەست دەدات بەلام بەم واتايە لە
ەينى «بىردەو» فىعل ھەلئاستى.
- «گىرەو» بە واتاي گىراو و بەند و بەستە، بۆ «مبلغ مرصود»
زاراويىكى باشە. ەك كە بلى: «پارەى گىرەو بۆ خىزەلاندنى
ھەورەمان دوو مليون دىنارە».
- بە قىياس لە «كىردەو» كە «منجز» بى دەتوانىن بلىين:
«گۆزەو» - «المال المنقول». «نەگۆزەو» - «المال غير
المنقول».
- «دیتەو» - «اللقى الاثرية»
- «دۆزەو» - «مكتشفات»
- «خوازەو» - «مستعار» سووكتەرە لە «خوازاىەو» ... ەتد.

پىئوستە قىياس كردن لە «كىردەو» بۆ فىعلى ئەوتۆ يىت بزووتنەو ەيان تىدا
يىت ەكوو «كىردەو» خۆى. راستىيەكەى ئەم مەرچە بۆ قىياس لە
«بىردەو» و «گىرەو» ش ھەر پىئوستە. جگە لەمە دەبى فىعلەكە تىپەر
يىت دەنا بەركار قبوول ناكات. ئنجا ئەگەر وشەى حازبەدەستمان ھەبى

قیاسه که لزومی نامینی. من که «دابهسته» م هه بیت نابیی «بهستهوه» ی بۆ دابنیم.

به پیتی دهستوور ئه گهر فیعلیک «ساده» و «ناساده» ی هه بوو، ریژهی ئه و سی وشه دهگمه نه بۆ ساده که دهچیتتهوه. به نموونه «داهینان» و «داهینانهوه» هه. ئنجا ئه گهر «داهینهوه» په سه ند بکریت بۆ «داهینان» دهروات و دهبیته «مخترعات». «پووچاندنهوه» بۆ «إبطال» باشتیرین زاراهویه. پوولی پۆسته به ته مغه دهپووچیتتهوه. داواکاری له دادگه بی، له زانست بی، به شایه د و به به لگه و به سه نه د دهپووچیتتهوه. به لین به نه هیتانه دی دهپووچیتتهوه. پوولی ئه رزو حال به ئیمزا دهپووچیتتهوه. هه روگیفی بیپرشت له خۆوه دهپووچیتتهوه. «پووچانهوه» تینه په ره، «پووچاندنهوه» تیپه ره، به پیتی داخوازی واتا به کار دین.

«برژاندنهوه» و «گیرساندنهوه» ی برین «تعقیم الجرح» ه. ده زمانه که ده بی پیتی بگوتری «برژیتتهوه، گیرسینهوه». که سیکی کاره که بکات «برژیتتهوه». یاخود ئه و که سه «برژیتتهوه» بیت و «برژیتتهوه» ده زمان بیت. «گیرسینهوه».

«شلانهوه» بۆ رۆیشتنیکه نازی خۆ بادانی تیدا بی به ملا و به ولادا. پیم وایه له شله وه هاتوه که بۆته «شله قا» ش. «شلۆق» له «شله قانهوه» هاتوه. ئه م «شلانهوه» یه بۆ Fluctuation که «تذبذب، تردد، عدم ثبات» ی تیدایه له ئاست باری بازار و نرخ شتان، بگره وه زعی عه سگری نیوان دوو له شکرانیش، به زاراه دهروات. ده مینیتتهوه وه سفیکی ناوی کارای لی وه ربگرین وه که «شلۆق» وه رگیراه بۆ Fluctuant.

فیکرم به زۆر لادا دهروات به لام له سه ر دهقی «شلانگ» که له قالبی «رهش — ره شانگ» خۆی هه لئاوه، راده وستی. ئه میان نه بی «شلۆک»

بەرانبەر «شلۇق» لە ئاۋىتەى بەراورددا خۇ دەنۋىتى. ئەم نەبى «شلەك»
 ۋەك «رۈەك». ۋشەى «شلەك» زۆر باۋە بەلام ھەتا لە نەمام و لە ساۋاى
 دەستىننەۋە پى دەۋى، جگە لەۋەى كە شتىكى خۇى دواتر دەشلىتەۋە
 لەسەرتاۋە «شلەك». لە بەكار ھىناندا دەلىن: «ئابوورى جىھان دۋاى جەنگ
 بۇ ماۋەى چەند سال شلايەۋە». «دارا و دانا لە زۆرانى نىو سەعات پىكدا
 شلانەۋە». «بورسە بازارمان لى دەشلىننەۋە». «بارى كۆمەلەيە تىمان
 ھەموۋى شلانگە» - «ھەموۋى شلۇكە» - «ھەموۋى شلەك».

زاراۋەكە بە بەرىيەۋە ھەيە خۇى لىك بىكىشيتەۋە بۇ تەعبىر تا ئەۋەى بلىن
 «تۇ ۋەزەت باش بو، دۋاى تىشلايت». «تىشلايتەۋە»، «تىۋە شلايت».
 ۋەك «تىۋە گلايت».

«برانەۋە» تىنەپەرە بۇ «انقراض» ھاتۋە. تىپەر كىردنى نابىتە «برىنەۋە»
 دەبىتە «برانەنەۋە» چونكە «برىنەۋە» بۇ «جز الصوف» ھاتۋە. لە گەرداندا
 دەلى: مەيان برىتەۋە، نەك مەيان برەۋە. برانەنەۋە گەلىك لە قەلاچۇ پى
 كىردن لەبارتەرە. «برانەنەۋە» و «بنەبر كىردن» يەك شتن بۇ زاراۋە.

پاشگرە باس كراۋەكان زۆريان بە بەرەۋەيە. بىت و بە تەۋاۋى لەسەر تەنھا
 فىعلى «گەرەن» كە لە «گەر» ەۋە ھاتۋە بدۋىن و ھەموۋ شىۋەكانى بە
 پاشگر و پىشگرەۋە باس بىكەن و گەرەنەۋە و گىرەنەۋە و بەگەرەتەۋە و
 بەگەرەنەنەۋە بەگشت لايەكدا بىخەن و دەستۈرەكانى زاراۋەسازى و
 ۋشەرۋانان لى بەكاربەننن بايى گوتارىكى بى دەۋىت، شتىكى من يا
 يەكىكى دىكە لەۋ بوارانەۋە بىنۋسىت لەۋە تىپەر ناكات كە رۆشنە بىكاتەۋە بۇ
 سەر جىھانى بەرىنى «ۋشە» كە دەزانن «ۋشە» تەرجومانى ژىن و ژيارە.

ئەو پاشگرانەى بە دوا «فيعل» دا دىن و لە فيعلايەتى دەيەخەن زۆرن،
ئەمانە مەشورەكانيان، زەحمەتیشە تاکە کەس ھەموو پاشگرەکان لە ماوہى
کورتدا بدۆزیتەوہ:

1. دەنگى فەتەحە: بەستە، لیکەوتە، ھەلاتە
2. دەنگى ئەلف: زانا، بينا، کارا
3. و: دەنگى واو: خويندوو، داماو
4. ک: دەرک، بەرک
5. ھ: پەستەک، کوتەک، نووسەک
6. کە: فەرکە، سوورکە «سەرەسوورکە»
7. وک: فەرۆک، گەرۆک
8. ان: لەرزان، باران
9. ار: کوشتار، گوتار
10. ەر: بينەر، نووسەر
11. ینگ: بێژینگ، بېرینگ
12. گە: ئیستگە، روانگە
13. پاشگرى تاک تاکى وشە وەک پارزۆنگ، تېزانگ، گوتەنى «واتەنى»،
نیشتمان.
14. مانە: دیمانە، بە قیاس لەو: «شیمانە» بۆ «إحتمال» «گریمانە» بۆ
«فرضية».
15. اک: خۆراک، پۆشاک

دەشى سى وشەى «کردەوہ، بردەوہ، گیرەوہ» لە گەل وشەى دیکە وەکوو:
سووتەن، ئەنگیوہ، زۆنگ (لە زانەوہ ھاتوہ)، کیشانە، پێوانە... و گەلیکی
دیکەش کە لێی بگەرێن دەیدۆزینەوہ بخریتە سەر بەندى سێزدەمین یاخود
ھەندیکیان بخریتە سەر بەندى چواردەمین... خولاسە پاشگرى ئەوتۆی ناچنە

ژیر خال و بهندی به ئەژمار، هەر دیتت بەسەر یەکیکی تازەدا کەوتیت.
هەندیکیش لەو بەندانه خۆیان نمونەیان کەمن بەلام پێشتگۆی ناخرین.

لەو پاشگرانه هەندیکیان بە پێی داخوازی نووسین هاتنە پێشمان،
هەندیکیشیان جارێ قسەیان لێو نەکراوە. لە فێلی «کارانادیار» (مبني
للمجهول) رێژە: دیتراو، خوراو، بیستراو، لە بنەرەدا بەو «و» ه دروست
بوە کە بەدوا فێلی «کارادیار» (مبني للمعلوم) دا دیت وەکوو «خویندوو» و
«هەلستاو» بەلام لە کارانادیاردا ناوی بەرکار (اسم مفعول) پێک دەهینیت،
ئەویش هەر ئاواناوە.

«پارزۆنگ» کە لە «پارزنین» هەو هاتو رێژەکی ریزپەرە دەبوو وەکوو
«بێژینگ، برینگ» ئەویش «پارزینگ» بێ. «سماق پارزن» ئەو
«پارزۆنگ» هە، «بێژینگ» ئارد دادەبێژێ. «برینگ» مەقسەستیک
گەورەیه مەر و بزنی پێ دەبرنەو. «پارزۆنگ» - «مصفاء» ی تەواوە.

بە لێگەرانی درەدەکەوئ هەر تاقمە فێلە لەگەڵ هەندیک لەو پاشگرانه
ئاشنایه. تۆژینەو لەو پاشگرانه بکەین زانیاری نوێیان لێ وەرەگیرن، بە
نمونه: بێژینگ هاو قالب و هاوئەوايه لەگەڵ: گۆلینگ، پلینگ، سینگ،
ترینگ، خرینگ... وشە «گۆل» بۆتە گۆلینگ. پلینگ و لاتى ئیمە پنۆکپنۆکە
هەر پنۆکە بریتییه لە «پل».

«سینگ» لە ژوورەویدا دوو «سی» هەیه. وەها پێ دەچێ هەر وەک لە
برینگ و پێژینگدا پاشگر دەوری هەیه، هەمان پاشگر لەو ناوانە دەوری هەیه.
وا دەزانم ئەو وشە «ینگ» ی لە کۆتاییدا بیت هەمووی پاشگدار و لە
بەشی دارپێژراون. کۆلینگ ئامێریکە زەوی دەکۆڵێ. خرینگ و زرینگ
دەنگیک رادەگەیەنن کە نزیک بێ لە دەنگی «خر» و «زر». دەشی «شینگ»
و تاقەت «مەبەست بەویدا رابگەیهنی کە روهکی «شین» لە تاقەتدايه.

وہک دیارہ ئەو پاشگرانہ ہی وەہایان تیدایە لە گەڵ فیعلیش و ناویشدا دەور دەبینن. نموونە ی دیکە لەم وشانە ی خوارەویدا نیشانمان دەدەن چۆن بە ھەردوو رێبازی فیعل و ناویشدا دین:

پاشگر - نموونە ی ناو

- (1) گە - جوگە، راوگە
- (2) ە - چاکە، کورتە
- (3) و - ژوو، روو، رۆژوو
- (4) ۆک - قرچۆک، بیژۆک
- (5) ەک - کورتەک، دەستەک
- (6) اک - رووناک، پیتاک

پاشگر - نموونە ی فیعل

- (1) گە - ئیستگە، روانگە
- (2) ە - لیکەوتە، بەستە
- (3) و - نووستوو، خویندوو
- (4) ۆک - لەرزۆک، فرۆک
- (5) ەک - نووسەک، کۆلەک
- (6) اک - خۆراک، پۆشاک

ئەمەندە نموونە یە بە کافی دەزانم، هی دیکەش ھەن پێویستمان پێیان نییە.

پاشگرەکان بە پێی دەوریکی دەبینن و لێیان چاوەروان دەکری داوا ی فیعلی ئەوتۆ دەکەن لە گەڵیاندا بگونجی. فیعل ھە یە بە گەلیکیان رازییە چ پاشگر

چ پاشگر. هه‌یشه به‌حال پاشگر و پيشگر قبول ده‌کات. پاشگر و پيشگر و ناوگر - تیکرایان پنیسته زاراو‌یه‌ک هه‌بی بیانگریته‌وه. باشتین وشه «گیره‌ک» ه. «نووسه‌ک» خراب نییه به‌لام دروویه‌ک هه‌یه «نووسه‌که» ی پی ده‌لین، وشه‌که‌ش له «گیر» وه نه‌هاتوه.

له نمونه‌دا ده‌لیم فیعلی «که‌وت» زۆربه‌ی پيشگر و پاشگری فیعلایه‌تی به خۆیه‌وه ده‌گرئ وه‌کوو: هه‌لکه‌وتن، دا‌که‌وتن، وه‌رکه‌وتن، به‌رکه‌وتن، ده‌رکه‌وتن، سه‌رکه‌وتن، ژیرکه‌وتن، لیکه‌وتن، پیکه‌وتن، تیکه‌وتن، که‌وته‌وه، که‌واندن.

که‌چی خواردن هه‌ر «لی‌خواردن»، به‌حالیش «پیشخواردن» ی لی په‌یدا ده‌بی. خواردنه‌وه‌ش خاتری تۆ.

پنیسته زاراو‌ه‌ساز ئه‌و فیعلانه بناسیته‌وه که پێوانه لیکردن هه‌لده‌گرن و ئه‌و فیعلانه‌ش هه‌ست پی بکات وشه‌ی تازه دروست ده‌که‌ن... به‌ پێی بۆ‌چوونی خۆم ئه‌و مه‌رجانه ده‌ست نیشان ده‌که‌م که زاراو‌ه‌دارشتیان به‌ دروستی پی ده‌کرئ، لی‌ره‌شدا له‌ پله‌ی یه‌که‌م به‌ کاره‌ینانی پاشگر مه‌به‌سته:

1) وشه‌ی له‌بار بۆ پاشگر هه‌لبژێرت. به‌ نمونه له‌ وشه‌ی «بێژنگ» که پاشگری «ینگ» ی له‌گه‌ل‌دا‌یه ده‌توانین به‌ قیاس «ژمارینگ» بۆ «حاسبه‌» به‌کار به‌ینین. «بزارکۆل» مان هه‌یه بۆ «الة العزق» و هه‌ر ده‌شمینی به‌لام ده‌توانین بۆ هه‌موو ئاله‌تیکی بزار، له‌ رپی قیاسه‌وه، «بزارینگ» داب‌رێژین.

ئه‌مانه هه‌مووی ناوی ئامیر و له‌ فیعلی تیپه‌ر وه‌گیراون. ناشی باز ده‌ین بۆ تیپه‌په‌ر و ناوی ئامیری فرین و رۆیشتنی لی داب‌رێژین.

وشەى «تيزانگ» بە واتاى مىندالدىن كە ناۋى جىڭايە دەشى پىۋانەى لى بىكرى بۇ دارشتىنى «ھەلدانگ» بۇ شوپىنى شت لى ھەلدان ۋەك جىڭايىكى ئۆتۈمۈبىلى سەكەتى لى فرى دەدەن.

دەشى بۇ دارشتىنى «نۆشانگ» بىرۋىن بە واتاى جىڭايىكى «تەرەمەنى - مېرطبات» ى لى بخورىتەۋە. لە «خواردن» ەۋە بۇ جىڭەى لى خواردن بىرۋىن دوو بوار ھەيە: يە كيان بە پىنى دەستوورى فۇنەتىكى كوردى لەجىياتى «خوارانگ» بلىن: «خوارانگ» چونكە ئەلفى «خواردن» ھەز لە ئەلفى دوەم ناكات. بوارى دوەم ئەۋەيە بلىن «خوارانگ».

قىياس كىردن لە «لەرزان» و «باران» مەرجى ھەيە: فىعللىكى بە قىياس لەۋان زاراۋەى لى ۋەربىگىرى دەپى بزووتنەۋەى تىدا بى. «رەۋان» بۆيە دروست بوە، ئەمما «نوۋستان، نىشتان...» قىياس بەدەرن.

- (2) وشەى ناقۇللايان لى دانەپرېژرى ھەر چەند بە پىنى دەستوورىش رەۋا بن.
- (3) وشەى زىندوۋ لەۋ واتايەى زاراۋەى بۇ دادەندىرى چەنگ نەكەۋى، بەتايىيەتى ئەگەر زاراۋەكە ھىندەى وشەكە شىرن نەبوو. ئەگەر بە ماناى «ژمارىنگ» و «بژارىنگ»... وشەمان ھەبايە پىۋىست نەبوو لە نوى دايانپرېژىن.

«جووت» پىنى ناۋى وشەى نوى بۇ دارىژرى بەلام مەكىنەى جووت لەۋانەيە بە قىياس «كىلنگ» ى بۇ بىش. «حاصود» ىش «دروىنگ» و «دراسة» ش «كوتىنگ» يان لى بە زىاد ناگىرى. «دىنگ» ى بىرنج كوتان مەشوۋرە.

- (4) دەپى رېژەيەكى لە كوردىدا ھەر بۇ تىپەرە ياخود تىپنەپەر بەكار ھاتىبى لە قىياسىدا چاۋەدىرى بىكرى. نوۋسەرم دىتوہ «ھەلستەر» ى بەكار ھىتاۋە و تىپىنى ئەۋەى نەكردوہ ئەم پاشگىرى «ەر» ھى تىپەرە و

بهس. له كونهوه كهس نهی گوتبوو: بیسته، نووسه، بینهر... بهلام له لای نووسه رانهوه به کارهینران به قیاس له «نانهدر» و «ئیشکهر». 5 دهبی له سنووری دهسه لاتی زاراوه سازدا هه موو مهرجه کانی وردی و جوانی له زاراوهی تازه دروست کراودا ره چاو بکرین. که سیش لی داوا ناکری به ولای دهسه لاتوهوه بو هیچ کاریک بجیت.

پاشگریکم پاش خست بو باس لئوه کردنی و له لیستهی پاشگره کاندانهم نووسی تهویش پاشگری «شت» ه. هوی ئەم پاش خستنه له وهوه هات که بیستوومه له که سانیک دهلین پاشگره که فارسییه و هندی جار لهبری «ش» ده کریته «شت» وهک «رهووش، کوشهش، خورش، گوزارش...» که فارسین ده کریته «رهووش، خورش، گوزارش...». کوشهش ده بیته کوشش.

تهوهی من باوه ری پی ده کهم شتی که له ناوه راستدایه: به کار هینانی تهو «ش» ه له فارسیدا گهلیک فره وانتره له «شت» ی کوردی، ده بوو ته گهر کوردی لاسایی فارسی کرد بیته وه وشه ی زوری هه بن که هی فارسی بیت و خواستی بیتیه وه، مه به سیش لیره دا پاشگره نهک له بنه رته دا. کوردی ئایا چهند جارن «ش» و «ت» ی به دوا یه کدیدا هیناوه. بو دهبی فارس بلی «دانش» و کورد بلی «زانست»؟ ههر نه بوایه «زانست» ی گوتبایه. سهیری چون کوشش، «ت» ی پتوه نه نووساوه، ته گهر چاولیکه ری بوایه ده بوو کوششت بوایه. گوزارشت کوردی نییه، به لام برشت، رهووش، خورش، خارش... کوردین. سهیر له وه دایه که کورد له «فعل» دا، ئەم پاشگره ی کهم به کارهیناوه چونکه دهنگی «ش» شهیدای دهنگی «ت» ه و له گه ل هیچ دهنگیکی دیکه هینده ناگونجی. له «بیشتن» هه تا «هیشتن» کوردی حه قده فیعلی ههیه، که من به بیرم دینه وه، بهم «شت» ه کوتایان دیت.

«زانست»، وهك بزائڻم، تاكه فيعله ئهم «ست» هى لى بوويته پاشگر،
 ئه گهر فيعلى ديكهش هه بى ئيستا نايه ته وه بيرم. ئهم وشهيه ئالفهيه كه زمانى
 كوردى به زمانه رۆژاواييه كان ده گه يه نيته وه كه له بهرهى هيندى
 ئه ورووپايين. «زانست» به رانبه ر Gnost ده وه ستى به واتاى «معرفه».
 عه ره به كان له كونه وه «گنوست» يان كرده «الغنوصيه»، «زانست» و
 «گنوست» يه ك واتان، دهنگى «ز» ي به راى زانست به پى ده ستوورىكى
 ئه و به ره زمانانه له گه ل «گ» پىك ده گورينه وه وهك كه «ئاگر» بوته
 «ازر»، «ته زره كه» بوته «تگره كه»، «مه زن» بوته «ماگن» (ماگنا كارتاى
 700 سال و ئه وه ندهى پيش ئيستاى برىتانيا ئه و مه زنه يه) «زىر» و «زهرد»
 هاوېشه ن له گه ل Gold... زانست پىوانه ي لى ناكړى به تاقله يى ده مينيه وه.
 پاشگرى «گه» كه هيماي بو «مكان» ه به به ريه وه هه يه قياسي لى بكړى
 وهك كه به «مطار» بلين: «فرگه»، به جيگه ي نووستن بلين: «خه وگه».
 «خوولگه» و «سوورگه» له بارن بو شوينى پيوست. «جمگه» ئه و شوينه يه
 له قه دپالى گرد و شاخ «جمن» ي لى بووې. «جمگه» كه ده يكه نه
 «جومگه» به واتاى «مفصل» له «جه معگه» وه هاتوه هه روهك
 «جه مسهر» «جه معسهره» به لام بوونه ته كوردى. «مفصل» له كوردى
 ره سه ندا «گرى» يه وهك: گرې پهنجه كان، گرې برېره...
 پاشگرى «نوك» له «گرينوك» و «ترسنوك» دا له وانه يه به هى فيعل و
 به هى ناوى مه عناش پروات. له ميشدا قياس زه حمه ته. ئايا له «گره» و
 «ترس» هه ياخود له «گريان» و «ترسان» هه وه ئه و دوو وشه يه پهيدا
 بوون؟ رهنگه له بارى وه هادا وشه ي ئه و تو به ر قياس بخړى كه ئه و يش
 هه لېگرى به لاي ناو يش و به لاي فيعل يشدا بشكېته وه وهك «ميز» كه ده بيته
 فيعل و ده گوترى «ميس» ئيتر به يه كيكي له ژير خوى بميزى بگوترى
 «ميزنوك». دياره دارشتنى شكانده وه يه.

«جینگەنە» ئەگەر لە «جەنگ» ەو ە کەوتبیتەو ە ئەویش ەلەگري بۆ
 وشەى «جەنگ» و بۆ فيعلى «جەنگان» بېرىتەو ە. لەمەشدا پاشگري «ەنە»
 بەر حيسابى پاشگران دەکەوئ. ئەگەر بسەلمىندري لە جەنگەو ە بە
 راشکاوى وشەى «فيتەنە» بە واتاى «دايکى فيت» ان ديت وەک کە
 دەللى: فيتى تۆيە. «فيتەنە باز» بەدترە لە فيتەنە، فيتەنەش بەدترە لە «بزۆز،
 بزۆ». فۆلکلۆر دەللى:

مشک مشکى دەرکونى
 دەللى ئەگەر فلانم نەدەنى
 دەى کەمە رۆژى فيتەنى

رەنگە ليرەدا «فيتەن» ەەر «فيتەن» بى و کيش و قافىە گۆريپىتى رەنگيشە
 لە «فيتەنە» وە بۆ خاترى کيش و قافىە گۆرابى. «فيتەن» لە وەزنى
 پووشەن، قۆپەن، رەقەن، گىژەن... دايە کە ەموويان ناوى جيگەن لەبەر ئەمە
 بىگومان گۆرانى تىدا پەيدا بوە. دەبى بلىم فيت و فيتەن لەو وشانە نين بەلای
 فيعلش و ناويشدا بچنەو ە، بەلام «فيتەن» ەيند لەبارە خو دەسەپىنى، بە
 قياس لە جینگەنە و بە پشتيوانى فۆلکلۆريش.

وشەى «پەستور» کە لە «پەستن» ەو ە هاتو ە تاکيکە لە تاقمى: رەنجوور،
 مەستور، دەستور، گەنجوور، وەخشوور³ (سيفەتى زەردەشت). تەنھا
 «پەستور» لە بنچەى فيعلەو ە هاتو ە. دەگوتري: ەتا ەيە پەستورى، واتە
 دريغ مەکەن لە خواردن و نۆشين و خوڭگوزەرانى. ديارە ئەم «ى» ەى
 نيسبەت وەها رادەگەينى پەستور ئاو ەلناو بى.

---

³ - لە کتیبى مزديسنا و ادب پارسى- د. محمد معين هاتو ە وشەى «وخشور» لە
 دوو کەرت پىک هاتو ە: «وخشو- بر= وەخشو- بەرە». لە ئافىستادا واتاى ئەم دوو
 وشەيە «گوتەو ە» دەبەخشى. بە دوايى کەوتە سەر قاللى: دەستور، مەستور...

له «دهستور» بهولاره كه له زمانى فارسى و كوردیدا به «قانون» دهلین
 ئهوانى ديكه ههمووى ئاوهلناون. لهناو پارسهكانى هيندستان «دهستور»
 لهقهبى پياوى ريزليگيراره كه دهبيتهوه ئاوهلناو. نايهته بيرم وشهم ديتبى جگه
 له «پهستور» له فاعلهوه هاتبى. به قياس دهشى له «پهستن» به واتاى
 «عابد، مترهب» زاراوهى «پهستور» رۆ بندريت.

جى خويهتى بۆ مه كينهى «رستن» «رستور» دابريژين بهلام دهبى بزائين
 وشه كه «رستن» له چونكه له ئايندهدا دهبيته «دهريسى». وشهى «ريس»
 يش دهنگى «ى» تيداى. له گهڵ ئەمهشدا «رستور» خوشتره له
 «رستور». دهشى «رستور» بيته «رهستور» به پينى ئالوگورى دهنگ،
 ئهوسا ئهميان پهسندتره له «رستور».

سهرنجم بۆ ئهوه دهچى «پاراستن، پهستن، بهستن، گهستن، پهستن، رستن،
 خستن، خواستن، قوستنهوه، بيستن، گواستنهوه» ههمووى تپههه. له تينهپه
 ههر «نووستن، ميستن» م بهبيردا ديت، هيج كاميكيشيان بهكهلكى زاراوه بۆ
 دارشتن نايه. كهواته دهمينيتهوه فاعله تپهههكان بۆ زاراوه. مادهم تاقه
 نمونهى ئەم ريزهيه له فاعلى «پهستور» بيت رهنگه وهها باش بى تهنها
 لهو فاعلانه به «ست» كوتاييان ديت، زاراوه به پاشگري «وور» ساز
 بدريت.

تاقمه وشهى «قۆپه، پووشه، گيژهن، رهقهه» يش تاكه نمونهى
 «سووته» تياندا له بهشى فاعله. وشهكان ههمويان ناوى جينگه.
 «سووتان» وهك «پهستن» نيه هاوقالبى زورى ههبى ناچارمان بكات پيهوه
 بهند بين. دهتوانين ههر وشهيكى لهبار بوو زاراوهى هاوقالبى «سووته» ى
 لى دابريژين.

«رېژهو» ی ئاو جوړی پړانیتي، وهک دهلئی: «ئهم کتلییه رېژهو ی خوښه». دهشی زاراوہی «رېژهن» بؤ «مساقت المیاه» دارېژین که ناوی جینگه یه.

«رېژهو» که له فیعلی «پړانهوه» هاتوه به خو ی و پاشگری «هو» یه وه قیاس هه لده گری. ده توانین به مه کینه یه کی «دایېستن» یاخود «هیلگ» و «سهرند» بلین «بیزهو ی ریکه».

«گوتهن» که له قالبی «گوته نی» دا دهرده که وئ وشه ییکی حازر به دهسته. ته گهر زاراوہی «ژیرییژی» بؤ «منطق» پهره ی نه ستاندا به حقی «گوتهن» بوو له بری «منطق» دابری چونکه که ده گوتری «کورد گوته نی» به را لی بوونه وه ده گوتری به مه شدا جی ژیرایه تی تیدا بؤته وه. «منطق» ی عهره بی ته وه نده پالېشته ی له گه لدا نبیه بؤ Logic. له قورئان هاتوه: «وعلمناه منطق الطیر».

وشه ی «روالته» پاشگریکی پانو پوری به دوا خویدا راکېشاوه «پروو» ی ناوی مادده ی کردوه به ناوی مهعنا. وشه که بریتیه له «پروو» + «الته» به بیریشمدا نایه ت ئهم پاشگره له گه ل وشه ی دیکه دا به کار هاتبی، ته گهر هاتبیتیش ژماره ی ته و وشانه که من. «سوالته» وه کوو «روالته» له سلیمانی باوه به لام گرفت ی له وه دایه که نه بؤته ناوی مهعنا، بویه ناتوانم بریار بدهم له سهر «الته» ی ئهم وشه یه، ئاخو پاشگره یاخود نا. له لایه کی دیکه وه بیرم بؤ ته وه ده روات که «سوالته» له «سووان» هوه هاتبی و بوو بیته ناوی مهعنا به لام وهک که «نفایه» ناوی مهعنا یه و بؤ مادده به کار دیت ته ویش له رېبازیکی نر خاندن و هه لسه نگاندن وه خو ی به مل ته و شره قاپوقاچا خنده دا دایت و له «سوالته» دا ته گهر ده خلی به سهر «سووان» هوه هه بی پاشگره که ناوی مهعنا ی کردوه به ناوی مادده. قیاس ری ده دات «پوالته» به زاراو دابین بؤ ته و شتانه ی پواونه ته وه. له ری قیاسیکی

نەختىكى بەرفرەۋانترەۋە دەتۈن «خوالەت» ھەموو خۈي بەدى مەرۇف، كە
ويسترا غەيرى مەرۇفۇشى، پى بگرينەۋە.

لېرە بە دواۋە فەرھەنگۆكىك بۇ ئەو زاراۋانەى كە لە پېۋانەۋەمان ۋەرگرتن
دەنوۋسمەۋە بە پىى سرەى ھاتنيان بۇ ناو نوۋسینەكە، نەك بە پىى پىتى
ئەبجەدييدان، بەشى دىكەى نوۋسینەكەش كاتى خۈى فەرھەنگۆكى دەبىت.
بۇ يارمەتيدانى خويترە ئەو ۋشانەى كە روون كىرنەۋەيان بويت بە جۇرىك
لە جۇران راقە دەكرين. ئەۋانى دىكەش لە ناو نوۋسینەكەدا خويترە لىيان
حالى دەبىت.

لېږه به دواوه لیسته ی زارواوه کان دیت:

- (1) پرووتاریا - پرولیتاریا
- (2) سه رشار
- (3) چاوه
- (4) ههن، «ئهن» - له ئافیتادا ههناسه یه
- (5) ئافهنت
- (6) ترشه زئ - ئوکسجین
- (7) وردبین - مایکروسکوپ
- (8) رنه ک - خرماشه
- (9) پارزۇنگ
- (10) فره گوښه
- (11) مشتار
- (12) به ستار
- (13) دروار
- (14) رستار
- (15) پیکه ل
- (16) تیکه ل
- (17) ئاویتته
- (18) پیبر - قاطع
- (19) پیسووت
- (20) هه لمز
- (21) راهین
- (22) پیخست - ئاله الهدم
- (23) داسه پین - متعنت
- (24) وه رگر
- (25) فروسماو - مسحور

تیفر و سماو	(26)
تیفر و سم، تیفر و سمه	(27)
داشوران: تعریه، انجراف الترابه	(28)
داخوران: تاگل	(29)
داشور و داخور: عوامل التعریه والتاگل	(30)
خورهک: سریع التاگل	(31)
سووتوک	(32)
سووتینوک	(33)
مژوک	(34)
دزوک	(35)
خه ندم	(36)
نہ خه ندم	(37)
به رئه زموون	(38)
نہ زموو	(39)
نہ گه	(40)
نہ خهس	(41)
نہ زوکاندن - تعقیم	(42)
خه ساندن	(43)
ثایه تی: موجب	(44)
نایه تی: سالب، منفي	(45)
نایاندنی نایاندن: نفي النفي	(46)
ثایاو	(47)
نایاو	(48)
نہ یار	(49)
نہ پهست	(50)
نہ ساز	(51)

رِه‌واندن: حه‌لال کردن	(52)
ناره‌واندن	(53)
ناجۆر: Unfit	(54)
لاشه‌ر: عدو الحرب	(55)
به‌رهیژ	(56)
به‌رترس	(57)
به‌رخول	(58)
دانه‌کی: قابل للعتاء	(59)
دانانه‌کی: قابل للوضع	(60)
ده‌روو	(61)
ده‌راو: منطلق	(62)
ده‌رکیشه	(63)
ده‌رپه‌رینه	(64)
ده‌رهینه	(65)
ده‌رخه‌ره	(66)
رژینه، خنکینه... هتد	(67)
هه‌سته‌ده‌ر	(68)
هۆشه‌ده‌ر	(69)
سه‌ره‌ده‌ر	(70)
بیسته‌ده‌ر	(71)
دیته‌ده‌ر	(72)
ده‌ره‌ناشتی	(73)
ده‌ره‌جه‌نگ	(74)
ده‌ره‌گرانی	(75)
ده‌ره‌هه‌رزانی	(76)
ده‌ره‌گه‌رما	(77)

دهره سه رما	(78)
دوازده به دهر... هتد	(79)
ولا تبه دهر	(80)
قه فقا سبه دهره کان: Trans Caucasian	(81)
ئاسمان به دهر کان	(82)
کا کیشانه دهر کان	(83)
کاتبه دهره: ازل، ابد	(84)
کوناش Perforated	(85)
سه ر که وته	(86)
دا که وته	(87)
نیشته	(88)
تی به لکشه	(89)
بنتویژ	(90)
زرتویژ	(91)
زرتیریژ	(92)
سه روبه ر: إجمالي	(93)
سه روبن کردن: تغطية الاخبار	(94)
به سه ر گر تنه وه	(95)
سه ره	(96)
بنه	(97)
سه ر به...	(98)
سه رینایی	(99)
زه هره نیا	(100)
قوره نیا	(101)
ناوه نیا	(102)
بنه نیا، رپوخه نیا...	(103)

- (104) ژیراوه
- (105) ژیرکراس
- (106) ژیرپوش
- (107) ژیرلیو
- (108) بنگه
- (109) سه ره چه ک
- (110) سه ره ما
- (111) بنه بر کردن
- (112) بنه کیش
- (113) بنار و بهرزایی: قاعدة وارتفاع
- (114) بنکول کردن
- (115) بنشل کردن
- (116) بنکه ل کردن
- (117) بنسست کردن
- (118) بنگره
- (119) چه سپینه: لحیم
- (120) چه سپه ک: مادة اللحیم
- (121) چه سپین: لحام
- (122) بنقول، بنتورک، بنجاف...
- (123) بنپرژه
- (124) بنبه ره هم
- (125) بنبه رژه وه ند
- (126) بناشووره، بنادیوار
- (127) هه لاواردن
- (128) هه لداشته
- (129) هه لداشتوو

هه لېه زوک	(130)
برینکندن: Dehydration	(131)
برینکینه: هایدرؤجینمژ	(132)
هه لامسان	(133)
هه له پاس: ضال الولاء	(134)
هه لېزارده	(135)
هه لېزیر	(136)
هه لپیتوو	(137)
هه لپیتستان	(138)
تیکه لاندن	(139)
پیکه ل	(140)
پیکه لاندن: Equation	(141)
هه له باش: متهور	(142)
هه لکوتانه سهر	(143)
هه لکوت	(144)
هه لگرته	(145)
پنوه نان	(146)
ریماشتن	(147)
ریماشتنی هه لگرته	(148)
ریماشتنی راستوکی	(149)
هه له داو: متسرع	(150)
دابه ش	(151)
دابه شین	(152)
دابه شه ک	(153)
داهیزان	(154)
راهیزان	(155)

دامرکان	(156)
دامردن	(157)
دامه زران	(158)
داوه رین	(159)
داهیشته	(160)
دابین	(161)
دامالان	(162)
دامالین	(163)
قوپاو	(164)
زهق	(165)
داجه کان	(166)
داجوړان	(167)
دزه، دزه کردن: تسلل	(168)
لیک کردن: تسرب الاخبار	(169)
دهلاندن	(170)
داهاتنه وه - رکوع	(171)
به سه ر راگه ییشتن	(172)
شیکپوښ: بیوت الازیاء	(173)
تهړپوښ	(174)
راسان: تصدي	(175)
راته ولگه	(176)
راته وله	(177)
راته ولین	(178)
کولیتستان	(179)
مه لستان	(180)
راپیچان	(181)

رپنچ	(182)
پنچہ کان: Zigzag	(183)
پنچہ بہدہ ورہ: حلقة مفرغة	(184)
تیوہ ریخ	(185)
تیوہ ردان	(186)
وہر گیر	(187)
وہر گہ راو: مرتد	(188)
وہر گرہ: سماعة Receiver	(189)
وہر پنچہ: ضمادات	(190)
وہر فرین	(191)
پنہوہ ربوون	(192)
تیوہ گلان	(193)
ہہ لمان	(194)
پیر کان	(195)
فرہ واندن	(196)
تہ ختان	(197)
ہہ لته ختان	(198)
جینگلان	(199)
ہہ لپان	(200)
شیلو وکان	(201)
ہایدرو جاندن	(202)
ٹو کسیدانندن	(203)
ہایدرانندن	(204)
درہ ختانندن	(205)
لیرانندن	(206)
خیڑہ لانندن	(207)

دروستاندن	(208)
رڼه هاندن	(209)
سپارده	(210)
بڅارده	(211)
هه نارده، بوارده	(212)
سووتکه	(213)
سووته ک	(214)
پالاوته	(215)
په ستاوته	(216)
قه لاشته	(217)
چه مکار	(218)
چه مبه ند	(219)
چه مکیش	(220)
راستکیش	(221)
واتا کیشه کي	(222)
باهه لدر، بانه خور	(223)
باخور، باگر	(224)
تيهينانه وه	(225)
به سهر کردنه وه	(226)
سه راسوي	(227)
ليپر سينه وه	(228)
ليتوژينه وه	(229)
ليتوژ	(230)
ليزان	(231)
پسپور	(232)
دنگدانه وه Echo	(233)

رِه‌نگدانه‌وه	(234)
رِه‌نگه‌یتانه‌وه	(235)
داهاتنه‌وه: ر‌کوع	(236)
داهیتانه‌وه	(237)
لیب‌ر‌دنه‌وه	(238)
پیداهااتنه‌وه	(239)
دَلدانه‌وه	(240)
ده‌ل‌ده‌ره‌وه	(241)
پ‌رسه‌کار	(242)
پ‌رسه‌گیر	(243)
پ‌رسه‌دار	(244)
بر‌ده‌وه	(245)
گیره‌وه	(246)
گو‌یزه‌وه: مال منقول	(247)
نه‌گو‌یزه‌وه	(248)
د‌یت‌ه‌وه	(249)
دۆزه‌وه	(250)
خ‌وازه‌وه	(251)
داهیتنه‌وه	(252)
پ‌وو‌چاندنه‌وه: ا‌بطال	(253)
بر‌ژیتنه‌وه	(254)
گیر‌سینه‌وه	(255)
بر‌ژیتنه‌ک	(256)
گیر‌سینه‌ک	(257)
شلانگ	(258)
شلۆک	(259)

شلہ ک	(260)
پیکداشلانہ وہ	(261)
تیشلان	(262)
براندنہ وہ	(263)
فرگہ	(264)
خہ وگہ	(265)
خولگہ	(266)
سوورگہ	(267)
میزنوک	(268)
فیتہ نہ	(269)
پہرستوور، رہستوور	(270)
ریژہن	(271)
گوتہن،	(272)
پوالہت، خوالہت	(273)

به‌شی دوه‌م: ناوی دارپژراو

وشه‌ییکی له‌یه‌کدی گرتنی ناو و زیادیکی که به‌ته‌ن‌ها وانا نابه‌خشی پینک بیت به‌دارپژراو داده‌ندری. زیادیش که بیت یا به‌پیشه‌وه یا به‌دواوه، ناوناوه‌ش به‌ناوکلیشه‌ی وشه‌وه ده‌لکیت. پیشگر و پاشگر له‌و مه‌یدانه‌دا بایه‌خدارن، ناوگر زیده ده‌گمه‌نه.

پیشگر و پاشگری سه‌ربه به‌ره‌ی ناو که فیعلی تیدا هاوبه‌ش نییه تا‌قمی‌کن هه‌تا بلیی لاسه‌نگ، چونکه پیشگری به‌ره‌ی ناو له‌چاو پاشگره‌کانی نموودیان که‌مه. له‌بیژه ناسه‌ربه‌خۆییه‌کانی که هاتنه به‌ر نووسینمان سی ئامرازی پیوه‌ندی «له، به، بی» ده‌سته‌ییکی که‌م ئه‌ژماری وشه‌ی فهره‌ه‌نگیان پیکه‌یناوه وه‌ک: له‌بار، له‌سه‌ر، به‌دین، به‌پاره، بی‌ه‌ش، بی‌سه‌رم. ئامرازی «بۆ» وه‌ها بزانه‌م تاکه وشه‌ییکی ئه‌وتۆیی چرووکی تروو‌کاندوه ئه‌ویش «بۆ‌ناو» ه.

له‌په‌ناوپه‌سیوی نابه‌رچاوی ئاخاوتنیشدا نموونه‌ی: هه‌تاسه‌ر، هه‌تاهه‌تایی ده‌دۆزرتیه‌وه که‌وا به‌حال قسه‌ی له‌سه‌ر به‌ند ده‌بی چونکه، له‌لایه‌که‌وه نازانین «هه‌تا» به‌ئامرازی پیوه‌ندی دابنن یاخود به‌تیبینی وشه‌ی وه‌کوو «هه‌تا هات ساردی کرد، هه‌تا رۆ‌یشته‌ نه‌خه‌وت» سرووشتی دوو ره‌گه‌ی بده‌ینی. له‌لاییکی دیکه‌شه‌وه بۆ «هه‌تا هه‌تایی» چ ره‌چاو بکه‌ین. هه‌تای یه‌که‌م له‌شونتی ئامرازی پیوه‌ندی دانیشته‌وه، «هه‌تا»ی دوه‌م ده‌وری ناو ده‌بینی. به‌هه‌مه‌حال چۆ‌نیکی حیساب بکه‌ین له‌به‌ر که‌مبایه‌خی ده‌وری له‌رۆ‌نانی وشه، خه‌رمانی فهره‌ه‌نگۆ‌کمان فهرقیکی ئه‌وتۆیی ناکات.

وشه‌ی به‌ره‌ی: لاسه‌نگ، لاسار، لاری، لاپال، لامل... نه‌ختیک دل‌مان ده‌ده‌نه‌وه به‌وه‌دا که تیشوو به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌ن هه‌رچه‌ند که‌رتی پیشه‌وه‌ی سلّه له‌به‌ربار بوون بۆ زاراوه‌ی «پیشگر» چونکه له‌هه‌ندی وشه‌دا- وه‌ک: لاپال که

قه‌دپال ده‌گریته‌وه - جاري تاميكي تيژي «ناو» ي پيوه ماوه. هه‌روه‌هاش لاسه‌نگ، لاري.

چهند وشه‌ييك ههن وه‌كوو: پارشيو، پاراو، پارسه‌نگ، ههر جاره به پرووكاريكي واتاماندا ده‌دات. له «پاراو» دا كه‌رتي «پار» ته‌واوي و تي‌ري ده‌گه‌يه‌ني. له «پارسه‌نگ» دا ههر ده‌ليي «پارچه» ي مه‌به‌سته. له «پارشيو» دا ده‌گه‌ر ره‌مه‌زاني تيدا به‌سته نه‌بي نازانين چي مه‌به‌سته. له وشانه‌ي وه‌كوو: به‌ره‌ه‌ست، ده‌ريچ، سه‌رنيل، نه‌پياو، ناجور - دا پيش‌گره‌كان هي فيعليشن.

وشه ههن له به‌كاره‌يناندا به‌ره‌و پيش‌گر بوونه‌ته‌وه وه‌كوو «شا، ما» له وشه‌ي: شاگول، شاكار، ماکه‌و، مانگا...دا. «شه‌قام» گو‌راوي «شاه‌گام» ه. پيوه‌ي دياره چهند له ده‌سلي خوي دوور كه‌وتوته‌وه. «ماديان» بوته «مايين»، ده‌ويش دوور كه‌وتنه‌وه‌ي پيوه دياره.

پيشتر له وشه‌ي وه‌ك: به‌ره‌ه‌ست، ده‌ريچ، سه‌رنيل، ناشيرن، نه‌خوش... تووشي ده‌و پيش‌گرانه‌ي «به‌ر، ده‌ر، سه‌ر، نا، نه...» بووين كه‌ فيعل و ناو تياندا هاوبه‌شن. تيكراي پيش‌گره‌كان، به‌ كو‌ن و نوينانه‌وه ده‌م ليسته‌يه پيك ده‌هينن به‌ تيبيني ده‌و راستيه‌ي گرنگه‌ي كه‌ هي وه‌هايان تيدايه‌ نموونه‌يان كه‌من، هي وه‌هاشيان هه‌يه قياس هه‌لناگرن: لا، پار، شا، ما، به‌ر، ده‌ر، سه‌ر، نا، نه.

سي‌ ئامرازي پيوه‌ندي «به»، «له» و «بي» ش بخريته‌وه سه‌ر ليسته‌كه ژماره‌يان ده‌گاته 12 پيش‌گر. «لا» و «شا» له تاقي قسه ليكروا د برشتيان هه‌يه و ده‌توانن وشه‌ي نوي به‌ده‌سته‌وه بدن: كي بي ره‌زاي نه‌بي به‌ زاراوه‌ي «شامه‌به‌ست» له بري «القضية المركزية»؟ له‌بهرمه‌ كاتيک كو‌ر خه‌ريكي داناني زاراوه‌ بووين، ده‌نجوومه‌ني كو‌ر بو «الجملة الاصلية» زاراوه‌ي

«شارسته» و بۆ «الجملة الفرعية» زاراوهی «پارسته» ی پیشنیاز کرد، کوردهواری له میژە گوتووتی: شادهمار، شاپەر، شارێ، شاگۆل... له زاراوهیهکیان بهلای گهپدا چۆتهوه که به «شهقشهقانی» ی گوتوه «شای گهمان». دهشی زاراوه که بخهریتهوه سهر ریژهی گشتی و بگوتری «شاگهمه» بۆ یارییه ک که ناوه که ی لیبوهشیتهوه چونکه ئاشکرایه پیشگری «شا» بۆ مهدهحه نه ک شکاندنهوه.

جگه له لایهنی مهدهح پنیوسته «شا» بۆ شتییک به کار بیت که هه بیت نه ک وه ک وشه ی «گرنگ» بۆ هه یه و نییه دهست بدات. هه بوونی شیوهی هه یه، یه کیان ئه و به رهسته مادییه که ده بزانی ئه و ی دیکه ش هه بوونی «اعتباری» وه ک که له نه خسه ی پرۆژه دا لایه نییک به «شا...» دا بندری.

وه ها ده بی پیشگری «شا» له گه ل «سهره کی» یه ک ده گر نه وه وه ک ئه وه ی بلیین. شاپرۆژه، پرۆژه ی سهره کی، وه هاش ده بی له یه کدی ده ترازین. ده لێین: شاکار، شاگۆل. به لام بۆ هه مان واتا نالێین، کاری سهره کی، گۆلی سهره کی. سهره رای ئه م لایه نه «سهره کی» به وشه ی فره هنگی ده مینیته وه چونکه وه ک زاراوه دهست نادات. به کورتی پیشگری «شا» له بواری خۆیدا به که لکی زاراوه ی هه موو بابه تییک دیت به مه رجیک بابه ته که مه ده ح هه لبگری یاخود هه ر نه بی به جۆریک له جۆره کان جینی دهست نیشان کردنیک وه یا هه لاواردنیک تیدا بیته وه.

«لا» پیشگری که که لێن ده گرته وه: هه ر واتاییک یاخود هه له وه ستیک یاخود وینه ییک زه ینکرد کناره گیری تیدا بوو «لا» ی بۆ دهست ده دات. له لاپه ره 468 ی «گۆفاری کۆری زانیاری کورد»، به رگی چواره م 1976 زاراوه ی «لاساری» له به رانه به «Delinquency الجنوح» هاتوه، بۆ «جانح» یش «لاسار». وشه ی «لاشه ر» دهست ده دا بیته زاراوه بۆ هه ر دوو لای

«ئاشتىخواز» و «شەرنەويست» بەلام بۇ دوەميان لەبارترە. «لاشەرى» ناوى مەعنايەتى.

وشەى «لادين» بە يەكك دەگوترى فەرمانبەردارى دين نەبى نەك خوانەناس «ملحد» بىت، وشەكەش كوردىيە نەك عەرەبى. كە گوترا «لادىنى» بە «ى» گوشراو دەبىتە عەرەبى. وشەى «دين» یش كۆنە كوردىيە، لە ئافىستادا «دەئىنە» بوە و گۆراو. «لادين» ھىندەى «بىدين» خەست نىيە. لەو گۆفارەى كۆر، ل 444. بەرانبەر «إلحاد» زاراوہى «بىنخوايەتى» ھاتو. «ملحد» دەبىتە «بىخوا». ئەميان لە «خوانەناس» سفتترە» بۇ قلى «إلحاد» چونكە لە قياسدا كە دەبىن «كەسنەناس» دەزانى «كەس» ھەن بەلام گوئيان ناداتى ھەرۋەھا دەشى خوانەناس برۋاى بە خوا ھەبىت بەلام گوئى نەداتى.

بە پىي قياس دەبى «لافەرمان» و «نافەرمان» بۇ «متمرد» پەسەندتر بى لە «ياغى» چونكە ياغى بە عادەت لە سنوورى دەسەلاتى رەسمى دەردەچىت. ياغى بۇ «عاصى» پتر دەگونجى. لەوانەيە لافەرمان مووچەخۆرى حكومەت بىت بىئەمرى بكات.

«لاچەپ» خۆى زاراوہىە بۇ جىگای «منعزل». دوورەپارىز، كنارگىرە بۇ مروۇف دەشتىن. لاتەرىكىش بۇ مروۇف دەگوترى.

«لاكىش» بە دوو واتا دىت: يەكيان راىەخىكە بەرتەسكتەرە لە «ميانە»، «يەكپارچە» و «سەرەنداز» بە تەنىشتىو ھە ژوور پر دەكانەو. ئەوى دىكە بە يەكك دەلەين جغارەكىش بىت و لەم و لەو جغارە ۋەربگرىت. بە قياس لە «لاكىش» ى جغارە دەشى «لاخۆر» فرەوانتر بكەينەو ھە بۇ «طفيلي».

وشەى «لاترىزە» ھەرچەند بۇ زاراوہ قياس ھەلناگرى بەلام ھەلدەگرى خوينتەر سەرىكى پىدا بگرى چونكە لەوانەيە فرامۆش بكرى. دەگوترى فلان

دەمانچەى بەلاترىزەيدا كىردۈە. ديارە لاترىزە ئەم شوپىنەيە دەمانچە كەى پىئو
شۈر دەپىتەوە لە لەشى مەوۇف.

«لا» لەوانەيە بۇ فەيلىش دەپىتە پىشگر وەك: لادان، لاپردن، لاکىردنەوە.
ناوى كاراش دروست دەكات لەگەل هەندى فەيل وەك: لادى، لاکوت،
لاگىرە. بەلام سەير لەوهدايە لەگەل فەيلەكە نايەت. كەس نالى: لادىن،
لاکوتان، لاگرتن. سەيرىكى دىكەش لەوهدايە كە هەموو جارەن ناوى كارا
دروست ناكات لەگەل ئەو فەيلەنەدا كە دەپىتە پىشگرەن. لىرە بە پىشەوە
كەس نەيگوتەو: لادەر، لاپەر، لاکەرەوە. ئەو نمونەيەى «لاكىش» كەوا بە
قىاس «لاخۇر» مان لىپەلپىنجا، نە خۇى نە «لاخۇر» هىچ كامپىكان بەو
واتايە فەيلەن لىپەلپىنچە: لاكىشان، لاخواردن نەپىستراو. لەم تىپىنەيەو
دەستوورىكى ماملەت كىردمان لەگەل پىشگرى «لا» دا بۇ روون دەپىتەوە.
چەندىكى بمانەوئى ناوى كارا بە بەشدارىي پىشگرى «لا» دروست بكەين
دەپى فەيلەى وەهاى بۇ هەلپىزىن كە بەسەفەتى فەيل لەگەلپىدا نەهاتى. بەو
پىنە كە بلىن «لابىن» بۇ يەكىكى كە لە گۆشەى چاوەو نەك بەرەو پىشەو
شان دەپىن، پىرەوى دەستوورمان تىدا كىردە چونكە «لادىتن» و
«لابىن» نەپىستراو. هەر بە پىي هەمان دەستوور، دەپى ناوى نەخۇشەكە
«لابىنى» پىت نەك «لابىن» و «لادىتن».

وەك ديارە «لا» بەزۆرى لەگەل تىپەردا دىت. تەنھا نمونەى «لاكەوتن»
م بەپىردا دىت لە تىنەپەر، ئەویش ناوى كاراى لى دروست ناپىت مەگەر لە
نۆژەن بوى رۆنىن. ناوى بەركار (اسم مفعول) كە هەر لە تىپەر وەرەگىرى،
ئەویش بەدەگمەن خۇ بەدەستەو دەدات. نە لەو فەيلەنەى كە «لا» يان
پىئو يە و نە لەو ناوەكارايانەى كە لە تىپەر هاتوون، لە هىچ يەكىكان ناوى
بەركار وەرناگىرى. نەپىستراو گوتراپى: لاپراو، لادراو، لاکرايەوە ياخود
گوتراپى: لاكىشراو، لاخوراو، لادىتراو... مەبەسەش ئەو يە كەوا بە
وشەى فەرەنگى و بە سەفەتى سەربەخۇ نەك لە ناوتوئىزى رستەدا كەلنگەر

بئ. «لاهلدرلر» بيستراوه و به سهر زارانشه وهيه: كابرايه كي لاههلدرلر ههل
 دابئ. له مه شدا «لا» سيفه تي پيشگري دؤراندوه چونكه پيشگري «ههل»
 فيعله كه ي بؤخوي دزيه وه ههر بؤيه يش «لاهلدرلر» نايته ناوي بهر كاري
 «لادر». خويتهر ببورئ لهم تيكل بوونه ي ناو و فيعل كه ديم له ژير
 سه ره ناوي «ناوي داريزراو» دا فيعل به تاقى ده كه مه وه: راستيه كه ي دابريني
 ناو له فيعل لهو شويتانه دا كه به يه كدى ده كه نه وه كارى كي په سهند نيه ههر
 وهك دابريني ناوي ساده له داريزو يان له ليكدراو لهو شويتانه دا كه كو يان
 ده كه نه وه ئه ويش بيسووده. ئيمه نه ها تووين بهو عينوانانه «ئوتيلي» پله ي
 يه كه م و دوه ممان كرديته وه به جينگوركي ميوان زهره ر بكه ين.

«لا به لايى» و «تيان» خزن ههر دوو كيان بؤ «غير مباشر» ده ست
 ده دن. به لام ده شي «لا به لايى» بؤ «هامشي، جانبي» برويتن، «تيان» يش
 بؤ «غير مباشر» بمينته وه.

«لامز» به پيچووي بز و مهر و ئاژهل ده گوتري كه غيري داكي خوي
 بمزيت. ده شي به زاراهه بروات بؤ هه ندي شت:

بؤ له غم و ماسيدري ئه وتؤ ئاويك بمزيت به ئه سل مافي شويني ماسيدر و
 له غمه كه ي پتوه نه بئ. ئه م زاراهيه بؤ بيرى نه وتى ئه وتؤ يش ده ست
 ده دات. بؤ پرؤزه كه كه وا بئ خوه هلدانه وه و خؤنؤندن بتواني له ده ره وه ي
 مه يداني بهرچاوي خوي بهرزه وه ندي ماددى و سوود بؤ خوي رابكي شي.
 ريكرخاوي سياسى ده تواني دروشمي لامز هه لگري ت كه خه لقي پي بدزيتيه وه
 له ريخراوي ديكه.

پيشگري «پار» لي رهاو ناكري خوي بؤ زاراهي داريزراو به ده سته وه
 بدات. ته نها ته ماييك هه بي به «پاراو» هيه كه واتاي زيده تيراوي
 ده به خسي ت. ره نگه «تيراو» بؤ «ريان، مشبع» له جي خوي بيت به لام

«پاراو» بهولای ئەو «مشبع» هوهیه که تیراوی تیدا مەبەست بی. له شوێنی وهادا زمانی ئینگلیزی پیشگری over دهخاته بهرای و شهوه. وهک بۆنی ئەم «پار» ه هیماییکی بههیزی تیدا بی بهرهو دهوری سنووری ئاسایی شتان. «پارشێو» ئەم هیمایه‌ی تیدا ئاشکرایه. پاراو بهولای تیراوه‌وهیه. «پارسه‌نگ» بریتیه له سه‌نگیک له‌لاوه بۆ دهسته ته‌رازووی کێشان دیت. له فارسیدا به سالی پار ده‌لێن «پارسال». له کوردیدا «دوینی» و «پار» لیکدی ده‌ترازین به‌لام «پیری» و «پیرار» له یه‌کدی نزیک ده‌بنه‌وه. وشه‌ی «پاروو» به‌رواله‌ت واوی وه‌صفی کارای پێوه‌یه وه‌ک: سه‌روو، ژێروو، ده‌وروو. ئە‌گەر «پاروو» ش له‌و پیشگه‌ره هاتبی سه‌یر نییه‌ چونکه‌ پاروو نه‌ختیکه‌ داده‌بری له شتیکی زۆر. بگه‌ ده‌توانم تێبینی له‌وه‌دا بکه‌م که ده‌گوتری «پاره‌پاره» له‌یه‌کدی جودابوونه‌وه‌ی که‌رته‌کانی تێرا دیاره.

من که ئەم رایانه ده‌رده‌برم له ئاخوتنی ئەم رۆژگاره و رۆژگارانیکی به نووسین پارێزراون هه‌لیاندیتجم. مه‌رج نییه هه‌موو وشه‌ییکی ئەم سه‌رده‌مه خۆی به زمانی ئافێستا و سانسکریتیه‌وه به‌ستبێته‌وه. به نمونه‌ی گۆرانی واتای وشه له ده‌میکه‌وه بۆ ده‌میکی دیکه ده‌لێم: وشه‌ی «گا- گاو» له کونی کوندا به هه‌موو گیانه‌به‌ریکی وه‌کوو مه‌ر و ئازله‌ گوتراوه. دواتر بۆ «مه‌ر» ته‌رخان بوو، ته‌نانه‌ت «گوسفند» ی فارسی که «به‌رخ» ی کوردیه له «گاو سپته»⁴ به واتای گیانه‌به‌ری پێرۆزه‌وه هاتوه. سه‌ره‌نجام وشه‌که «گا، گاو» له قه‌به‌ل ئەو ئازله‌ کرا که ده‌یناسین ئنجا ئە‌گەر وشه‌ی «پار- پارسه‌نگ، پارشێو» له‌گه‌ل زمانی 2500- 3000 سال له‌مه‌وینش نه‌گونجا به‌و واتایه‌ی من بۆی ده‌رۆم جارێ چ به‌لگه‌ په‌یدا نه‌بووه بۆ راست نه‌بوونی رایه‌که‌م هه‌روه‌ک چ به‌لگه‌ی کۆنکریتیش په‌یدا نییه بۆ راست بوونی، به‌لام زه‌ینی مرو‌ف به‌ په‌ناوپه‌سیوی ئاخوتندا ده‌گیرێ.

---

⁴ - بنواره لایه‌ره 80 ی له کتیی فرهنگ ایران باستان، بخش نخست. انتشارات دانشگاه تهران. پورداود.

پاشگره کانی سهر به ناو

له پيشه وه بۆ زره پاشگرىك ده چم كه ده بى لى ره ها بم: زياديه كه به دوا هه ندىك وشه ي «ظرف- ئاوه لكار» دا ديت وه كوو، ماله وه، ژووره وه، دهره وه، سه ره وه، ژيره وه، خواره وه. له زارى به شيكى زورى ناوچه كاني كوردستاندا ده گوتري: مالى، ژوورى... هتد، به دوا ئه واند: به هارى، زستاني، شهوى، رۆژى، سبه ينى، چيشته نكاوى، عه سري، پاييزى، نيوه شهوى، رۆژئاوايى... تا قمى «...هوه» و تا قمى «...ئى» وشه يان تىدايه بۆ يه كدى ده ست نادهن. ژيره وه و بنه وه نابنه ژيرى و بنى. به شى هه ره زورى ئه و وشانه ي «...ئى» ش به خۆ وه ده گرن «... وه» قبول ناكهن، ناگوتري «عه سه ره وه»، «به هاره وه». ئه م زياديه له هه ردوو شيوه دا حاله تى «اعرابى» يه كه له سيفه تى «ئاوه لئاويه وه» خۆ به ده سه ته وه ده دات. ناگوتري «به هارى سى مانگه» چونكه ليره دا به هار ناوه نه ك ئاوه لكار. ناگوتري «بزنى شيرى هيه»، «به ردئ ره قه» چونكه ئاوه لكار نين: به لام پيوسته روونى بكه مه وه كه ئه و ئاوه لكارانه ي پيوه نديان به ژيانى رۆژانه وه زور به هيزه خه ريكن خۆ له «ئاوه لكارى» ده دزنه وه و له شيوه ي ناو دينه ئاخواتنه وه.

وشه كاني «ژوور»، «ژير»، «دهر»، «سه ر»، «بن» كه وا هه م به دائيمى ده وريان له مروف داوه و هه م كه مترىش له «شه و»، «رۆژ»، «به هار»، «عه سر» ناوى زه قن. ئه و قالبه «اعرابى» يه خه ريكه لىيان ببى به قالبى بنه ره تى. ده بوو بگوتري «رۆژى سه رما ژوور خۆشتره له دهر»، كه چى به زورى ده گوتري «ژووره وه (ژوورى) خۆشتره له دهره وه (دهرى)» كه وا يىگومان له واتادا مه به ست ئه وه يه: نووستن، دانىشتن، هه بوون له «ژووره وه» (ژوورى) خۆشتره له «دهره وه» (دهرى).

ئه م باره ي «اعرابى» له ناوچه ي دهره وه ي هه ريى سليمانى له رسته ي وه ك: «چوومه هه وليرى»، «گه ييشتمه به غدايى» دهرده كه ويته وه. ده لى

«رِهواندز بَلنده». «نۆریمه رِهواندزی». فهرقی نیره و مییهش ده کری، وه ک که بَلنی: «به فاتمى ده لیم به ئهحمه دى نالیم». «چوومه دهشتی، ناچمه شاری»، «له سهفینی رادهمینم»، له «که رکوکى ده نووم». ناوی شاخ مامله تی نیرینه ی له گه لدا ده کری. ناوی ئاواپی میینه یه. وشه ی شار نیره. وشه ی دهشت مییه... له ئاخاوتنی کرمانجی سه روودا نیشانه ی میینه «ا» یه و هی نیرینه «ی» یه، له پاشگره ههره گرنگه کانی به ره ی ناو ئه و تاقمه یه که بۆ دروست کردنی ناوی مهنا به کار دیت.

پیشتر گوتم پاشگری «ی» که له «یه» ماوه ته وه ته نها بۆ گۆرینی وه سف به ناوی مهنا دهست ده دات. چونکه وه سف خوی له خویدا ماددی نییه. ته نانه ت که ده للی «واتای جوان» هیچ ماددییه ت به «جوان» ه وه نه ما ئه وه نه بی که به شیوه ی هیزه کی Potential به به ریه وه ماوه بیته وه سفی مادده. دهنگی «ی» ش به ته نها به شتی ره ق و ره ق ناویرئ بیکاته ناماددی.

پاشگره کانی ناوی مهنا جگه له «ی» ئه مانه ن: «هتی»، «ایی»، «ایه تی».

پاشگری «هتی» له دوو حالدا به کار دیت: یه کیان ئه وه یه وشه که وه سف بیته و به «ی» کوتایی هاتبیت، وه ک که «برسی» و «خه نی» ده بنه «برسیه تی» و «خه نیه تی». له سلیمانی ده یکه نه «برسیتی» و «خه نیتی» که له راسته ده ستووری کوردی لاداره چونکه «ی» ئه وتویی که بزوتی به دوا دا بیت ده بیته کورته بزوتیک و «ی» نابزوتن. چ فهرق نییه له وه دا بَللی «ئهمه ته رۆزیه»، «ماسیه کهم دیت»، «من تیرم، دارا برسیه تی» له گه ل ئه وه دا بَلنی: «برسیه تی کوشنده یه». ئاخپوه ریکی ده لی: «برسیتی» ده شلی: «برسیکان» له جیاتى «برسیه کان». تۆ بیته وه سفیک به دوا وشه که دا به یته و بزانه چۆن ده چیته وه سه ر ده قی ره سه نی «برسیکان»: «برسیه

هه‌زاره‌کان» نه‌تگوت «برسی هه‌زاره‌کان». «میسریه کۆنه‌کان» نه‌تگوت «میسری کۆنه‌کان».

ئهم هه‌له‌یه له هه‌موو ئه‌مینداریه‌تییه‌کانی حوکمی زاتی به ته‌خته‌ی گه‌وره به‌سه‌ر ده‌روازه‌کانیانه‌وه تی‌هه‌ل‌کراوه: «ئه‌مینداریتی فلانه‌شت». که‌سیکی به جۆریک له جۆره‌کان خه‌ریکی زمان بیت پیویسته له‌سه‌ری ری‌بازی راست و دروستی ده‌ستووره‌کانی بگری‌ت و گوئی نه‌داته زاری ناوچه. «ئه‌میندارییه‌تی» دارشتنی ده‌ستوورییه، ده‌شی بۆ سووک خویندنه‌وه و ئاسان ده‌برین بنووسری و بگوتری «ئه‌میندارییه‌تی».

حاله‌تی دوهم که «ه‌تی» تیدا به‌کار دیت ئه‌وه‌یه که له به‌ره‌و کۆتایی وشه ده‌نگی «ا» ئه‌لف هه‌بی و وشه‌که‌ش به «ایه‌تی» بگریته ناوی مه‌عنا. وه‌ک: «جیرانه‌تی»، «باوکه‌تی»، «دایکه‌تی».. له‌جیاتی: «جیرانایه‌تی»، «باوکیه‌تی»...

پاشگری «ایه‌تی» به‌لی گه‌ران و سه‌رنج راگرتن بۆم ده‌رکه‌وت له‌گه‌ل ئه‌و وشانه‌دا به‌کار دیت که پتوه‌ندی نیوان مرو‌ف راده‌گه‌یه‌ن وه‌ک

- مه‌رد- مه‌ردایه‌تی
- خزم- خزمایه‌تی
- دۆست- دۆستایه‌تی
- دوژمن- دوژمنایه‌تی

هه‌ر بۆیه ده‌گوتری «کوردايه‌تی»، «مه‌نگورایه‌تی»، «عه‌ره‌بایه‌تی». وشه‌ییکی ئه‌لفی‌شی تیدا بی له‌م شی‌وه‌یه داده‌ریژری: «جاف- جافه‌تی»، «بلباس- بلباسه‌تی» ئه‌ویش به‌پی ده‌ستووری باسکراو. ئهم ریژه‌یه‌ی سه‌ر به «ایه‌تی» لایه‌نی دیکه‌شی هه‌یه، پیویست نابینم لی بدویم له‌ ترسی دریژ خایاندن، ته‌نها نمونه‌ی «خوشک» ده‌هینمه‌وه بۆ روون کردنه‌وه. «خوشک»

به پئی دهستوور هه‌لده‌گرئ ببیته «خوشکایه‌تی» به‌لام له «جیرانه‌تی» و «باوک‌تی» و «دایکه‌تی» دا هه‌لده‌گرئ بگوترئ «خوشکه‌تی»...

ئه‌و وشانه‌ی پاشگری «ایه‌تی» به‌خویانه‌وه ده‌گرن له‌وانه‌ن له‌لایه‌نی ماددییه‌ته‌وه ده‌که‌ونه نیوان ناوی مادده و ئاوه‌لئاوه‌وه. به‌نموونه: «باوک»، «برا»، «دۆست»، «دوژمن»... هینده‌ی «جوان»، «ئازا»، «کورت»... وه‌سفیان تیدا نییه، هینده‌ی «به‌رد»، «دار»، «هه‌وا»... ماددییه‌تی راسته‌قینه‌یان تیدا نییه چونکه له‌وانه‌ن به‌پینج سانییه بگورین. نه‌باوک باوک بیت و نه‌دوژمنیش دوژمن و نه‌براش برا (که‌براییک له‌نیوان برایاندا ته‌نها مایه‌وه نابیته‌برا).

به‌هه‌مه‌حال ئه‌و وه‌سفانه‌ی وه‌کوو «کورد»، «جاف»... یش که‌دائیمین به‌ر هه‌ست و زه‌ق نین، هه‌مووی ئیعتیباریه، جا لیره‌دا رئ چکۆله‌تیک ده‌کریته‌وه بۆ سه‌ر مه‌به‌ستیکی که‌له‌زاراوه‌سازیدا ره‌چاو ده‌کرئ: که‌بمانه‌وی ناوی مه‌عنا له‌شتی زه‌ق و زۆپ و به‌ره‌هه‌ستی وه‌ک قور، بز، هه‌وا، برنج - دابریژین ده‌بی هانا بۆ به‌ر «ایه‌تی» به‌هین، چونکه ئه‌و پتر له‌«ی» و له‌«ایی» - دوا‌ی کمیکی دیکه‌لیی ده‌دویم - به‌شتی ماددی ده‌ویژئ. هه‌رچی ئه‌م دوانه‌ن مامله‌ت له‌گه‌ل ئاوه‌لئاو ده‌که‌ن و به‌س. به‌و پێیه ده‌بی بلین: «به‌ردایه‌تی - قورایه‌تی - برنجایه‌تی - هه‌وايه‌تی» به‌واتای: «به‌ردبوون - قوربوون - برنجبوون - هه‌وابوون» - «الحجرية - الطينية - الارزية - الهوائية» نه‌ک «التحجر، التطين، التآرز، التهوی».

پاشگری «ایه‌تی» ش ده‌میکه به‌سه‌رنج راگرتن بۆم روون بۆته‌وه و له‌سه‌ریشم نووسیه، بۆ مه‌به‌ستیکی ورد به‌کاردیت: ده‌لین دریزئ، پانی، دووری، جوانی... به‌واتای «مطلق» - الطول، العرض، البعد، الجمال. که‌ویستمان نه‌ختیک له‌و «مطلق» ه ده‌ست نیشان بکه‌ین ده‌لین «دریزایی، پانایی، دوورایی»... له‌وشه‌ی «جوانی» - «جوانایی» وه‌رناگیرئ چونکه تا

ئىستا نەشیاوہ ئەو جۆرہ وەسفانە ئالەتیان بۆ دروست بکریت و کەم و زیادى
 ھەر یەکیکیان بخویتیتهوہ. دەلی: «دریژایى ژوورە کە شەش گەزە»،
 «بەرزایى شاخە کە ھەزار مەترە»، بە شەو کە تارمايى دەبینیت و بەردى
 رامال دەکەیتى دەلی «بەردیکم گرتە رەشایى». دەلی: «سپایى بەفرە کە بە
 شەویش دیارە». «دوینی گەشایى گولە کە ئاودارتر بوو»... بەلام دەبی بزانی
 ئەم ریزە نەھاتوہ بۆ ئەوہی ریزە «دریژى - پانى - دوورى - گەشى -
 بەرزى» بکوژیت، بەلکوو لە شوینی خویدا ئەمیان راگەیتەرە لە ھى دیکە.

سەیریکی لاپەرە 435 و بەرەزترتر بکە لە گوڤارە باس کراوہ کەى کۆر،
 دەبینیت لەویدا لیژنە پەسەندى کردوہ کەوا لە بەرانبەر پاشگری ism
 ھەمیشە «ایەتى» بە کار ییت. ھەرۆک رۆژاوايیەکان کۆمە ناکەن لەوہى
 بلین Marxism, Behaviorism کە دەزانین «مارکس» ئادەمییە و
 «بیہاڤیەر» بە واتای «رەوشت» ناوی مەعنايە، عەربیش بە رەھایى لە رپی
 «مصدر صناعي» یەوہ دەلی: «المارکسیة»، «السلوکیة». ئیمەش نابى
 دوودل بین لەوہدا «ایەى» بەپى دەستوورى قەراردادە بۆ ھەردووکیان
 بەکاربینین و بلین «مارکسایەتى»، «رەوشتایەتى».

بەدەم شەرح دانەوہ لە لاپەرە 437 دەخویتیتهوہ:

لیژنە رەچاوى ئەوہى کرد کە ئەگەر وشە لە زمانە پێشکەوتوہکاندا
 کرابى بە «وہسف» Adjective و ئەوجا پاشگری ism بە دوا
 ھاتبى وەيا «مصدر صناعي» لى دروست کرابى لە کوردیشدا ئەم لایە
 بە دەستوور بگیرى. بە نمونە لە زمانى ئینگلیزدا Form بە واتای
 «شیوہ» دیت کە لە عەرەبیدا «صورة» یە وشەى Formal کە بوہ
 بە وەسف لە کوردی «شیوہپەرۆەر» مان بۆ دانا کە بە عەرەبى دەبیته
 «صوري». بە دوا ئەمەدا لە ئینگلیزی Formalism دارپێژراوہ. بەپى

دهستووری به کار هینانی «ایه تی» له کوردیدا وشه که ده بیته
«شیوه پهروه رایه تی» که له عه ره بیدا به ران بهر «الصوریه» ده وهستی.

به دوا ئه مه دا ده خوینیه وه که بۆ Socialism نه کرا وشه له Society
«کۆمه ل» ه وه بۆ کوردی دایرێژرێ، وه ها په سه ند کرا که له «اشتراک -
اشتراکیه» ه وه بۆی بچن و «هاوبه شایه تی» له بری دابندرێ.

ئهم بۆچوونانه ی لیژنه راست و ره وانن. پێره وی کردنیان رینگه هه موار ده کات
و له مه پهر لا ده دات. چهند خۆشه کورد زمان به سه لمینی له «مه زن» ه وه بۆ
«زعامة» پروات و «مه زنايه تی» بۆ پروینی. «مه زنايه تی» جودایه له
«سه روکایه تی». مه لیک فواد سه روکی ده ولت بوو به لام سه عه د زه غلوول
مه زنی بز ووتنه وه ی نیشتمانی میسر بوو.

له کوردیدا پاشگری «دار» وه ها باوه لیی نابیه وه. که رتی «دار» ده بیته
که رتی ناوی کارای لیکدراو. «دارا» وه کوو «دانا»، «بینا»، «جویا»
وه سفیکی سه ره به فاعيله. چ له «داشتن» ه وه هاتییت و چ له «داراب» ه وه
کورت کراییه وه کوردی نییه. «کارا» و «زانا» کوردین چونکه قالدیه که
پشکی زمانی کوردی تیدایه، وشه کانیشی کوردی په تین. به لام «دارا» و
وشه ی وه ک ئه و «جویا»، «هواپیما»... کوردی نین. ئیمه به ران بهر
«دارستن» به واتای «تملک» - چونکه نووسینمان نه بوه فه ره نه گی
زمانه که مان بیاریزی - ته نها «هه بوون» مان ماوه بۆ ئه و واتایه که به
روالته له گه ل هه بوون به واتای «وجود» یه ک ده گر نه وه به لام له گه راندا
چونکه یه کیان تیپه ره ئه وه ی دیکه تیپه ره له یه کدی جودا ده بنه وه.
«هه بوون» به واتای «تملک» و به واتای «وجود» له گه راندا به م
شیوه یه ن:

● من هه مه - هه یه تم - من هه م.

- تۆ ھەتە - ھەيەتت - تۆ ھەيت.
- ئەو ھەيەتتى - ئەو ھەيە.
- ئىمە ھەمانە - ھەيەتمان - ئىمە ھەين.
- ئىوھ ھەتانە - ھەيەتتان - ئىوھ ھەن.
- ئەوان ھەيانە - ھەيەتيان - ئەوان ھەن.

لە رابردودا دەللىي: «ھەمبوو» بە واتاي «تملك». «ھەبووم» بە واتاي «وجود»... بە وردبوونوھ دەردەكەوي ئەم «ھەبوون» - نەي «تملك» - داشتن» لە «ھەقبوون» ھەو كورت كراوھتەوھ كە لەگەل Have ی ئینگلیزی و Avore ی فرەنسەیی یە کدی دەگرەوھ. بەو پىيە «ھەم بوو...» «ھەفم بوو...» بوھ. لە ئایندهدا دەبوو بىتتە «ھەفم دەبى، ياخود دەھەفم بى...» بەلام گۆراوھ و كورت كراوھتەوھ تا ئەوھى لەگەل رىژەي ئايندهي «بوون» لە شكلى «انتقالى پىچەوانە» ى دا يە کدی دەگرەوھ دەبنە «دەبى».

لیرەدا ناتوانم درىژە بە قسەکانم بدەم. بچینەوھ بۆ پاشگري «دار». بە پىي سروشتي «تملك» دەبى «دار» بچیتە دواي شتيكەوھ كە بشى بەر «ھەفەتتى - تملك» بكەويٹ ئيتر ئەو شتە ماددى بيت يا مەعنەوي. واتاي فيعل كە بەندە بە روودان و كاتەوھ، ناشى وەپال «دار» بدریت ھەتا دەخریتە قالبتيكەوھ كە روودان و كاتى لى تەكايیتەوھ. دەللي: ئەم وشەيەي دوو برگەدار واتايەكي بچووکی ھەيە. لەگەل ئەمەشدا وشەي ئەوتويي بەدەگمەن چنگ دەكەوي «دار» بەخۆيەوھ بگريٹ.

قەرزدار كەسيكە پارەي خەلقى لاي. بۆ ئەوھى قەرزى لاي خەلقە دەگوترئ خاوەن قەرز. بەلای منەوھ بۆ زاراوھيكي «الحساب الدائن» و «الحساب المدين» لەيە کدی جودا بکاتەوھ وەها باشە بلين: «ئەژمارى قەرزەوهر» و «ئەژمارى قەرزدار» چونكە پاشگري «وهر» كە دواتر لىي دەدوين،

خاوه نايه تي ئايه تي (ئەريتي) دەبەخشی وه ک: بهههروهه، ژيوهر، بهختهوهه، سهروهه.

وشه ی «پهروهه» که له کوردیدا سهربهخۆ خاوه ن واتايه تا ئهوه ی بنه ماله هه یه پي ده لين «بنه ماله ی پهروهه» پيوهندي به و پاشگروهه نيه چونکه هه مووی يه ک وشه يه.

جهنگاوهه، جهماوهه، سهماوهه، بریتين له (جهنگ اورى فارسى - جهمع اورى عه ره بى و فارسى - ناوى شارى كى رووس).

پاشگه كانى به ره ی ناو ئه وهنده زۆرن دهفته ر بۆ گرتنيان ئاسان نيه. له لیسته ی خواره ودها چه نديكى به بيرمدا بيته وه، له و پاشگرانه، ده يان نووسم، دواتریش پاشگری وشه ی تاكوته را دينه وه پيشمان که ه ی لیسته بۆ گرتن نين.

پاشگر	نموونه
(1) ه	کورته، جه رگه
(2) گ	به رگ، شه نگ
(3) ی	هه ولیری
(4) م	خه ندم، په نام
(5) ن	چلکن، قژن
(6) گه	جیگه، ریگه
(7) و	ژووژوو، رۆژوو
(8) هـم	چواره م
(9) هـمین	پینجه مین
(10) یه ک	ده یه ک
(11) ین	زیرین، ئاسنین
(12) ینه	گلینه، به نگینه
(13) چک	قونچک، گوینچک
(14) وور	دهستوور، رهنجوور
(15) وۆک	بیژۆک، به رۆک
(16) هک	دهسته ک، گشته ک
(17) ک	دارک، شینک
(18) ان	ناوان، وشکان
(19) ار	دیوار، نसार
(20) وۆل	پندۆل، شرۆل
(21) هۆل	گه ندهۆل، ئیشکهۆل
(22) هکه	مۆته که، چه نگیسووته که
(23) هن	پووشه ن، قۆپه ن
(24) یار	به ختیار، جوتیار
(25) هوهـر	به خته وهـر، به هره وهـر

دەرگه‌وان، پاسه‌وان	هوان	(26)
هۆشمه‌ند، سوودمه‌ند	مه‌ند	(27)
كوپره‌وار، خويته‌وار	هوار	(28)
كه‌نده‌لان، زيخه‌لان	ه‌لان	(29)
كوردستان، گولستان	ستان	(30)
سهردار، مه‌ردار	دار	(31)
ده‌سته‌ی ئه‌داتی چووك كردنه‌وه		(32)
پاشگريه‌كاني سه‌ربه‌ره‌نگ، وه‌ك سپي - پات، ره‌ش - تاله		(33)
ده‌سته‌وانه، پيچه‌وانه	هوانه	(34)
ي، هتي، ايي، ئايه‌تي ناوي واتا		(35)
ره‌شكيته، قرتينه	ينه	(36)
ختووكه، خرووكه	ووكه	(37)
ئه‌نگوستيله، پشيله	يله	(38)
گاگوله، ريشوله	وله	(39)
كرينك، گلينيكي چاو	ينك	(40)
ملوانكه، به‌روانكه	وانكه	(41)
شالاو، هاراو	او	(42)
ئاگردان، خويدان	دان	(43)
روژانه، جه‌ژنانه	انه	(44)
شه‌وه‌كي، سيچرته‌كي	ه‌كي	(45)
جگاني، توپاني - جگينه،	اني	(46)
	توپينه	
خرچه، هه‌تيمچه	چه	(47)
شه‌وگار، يادگار	گار	(48)
فريزجار، برنجار	جار	(49)
لاله‌زار، گولزار	زار	(50)

زانیست، باریست	ست	(51)
مه‌شکال، چۆمال	ال	(52)
خه‌ره‌ند، گه‌زه‌ند	هند	(53)
قه‌له‌نده‌ر، ته‌ژه‌نده‌ر	ه‌نده‌ر	(54)
په‌شانگ، برژانگ	انگ	(55)
کرمرژن، شه‌قژن	ژن	(56)
نه‌رمووک، گولۆوک	وووک	(57)
ته‌نگژه، لاوژه	ژه	(58)
نیشتمان، خه‌رمان	مان	(59)
عه‌لیاوا	اوا	(60)
پیشوه، عیشوه	وه	(61)
پاشگری تاکوته‌رای دینه به‌ر هه‌نگاوی تۆژه‌ره‌وه وه‌کوو		(62)
دیمانه، ژنانه (ژنانه جودایه له پۆژانه)، ماریژۆک، به‌نده‌ن...		

هه‌رچه‌ند گومان له‌وه‌دا نیه که پاشگری دیکه هه‌ن، زۆریشن، لییان بگه‌رین هه‌ندیکیان ده‌دۆزینه‌وه، به‌لام چی له سه‌ره‌وه‌دا نووسیمن بایی هه‌موو تیوه‌رامانیک و لی هه‌لینجانیکی و ئه‌ودیه‌و ئه‌مدیه‌و کردنیکیان به‌به‌ره‌وه‌یه. هه‌ندی جار مرۆ تووشی وشه‌ی وه‌ها ده‌بی نازانی چی تیدا بلی، به‌نموونه: له هه‌ندی زاری کوردیدا «که‌ی» به‌ واتای خانوو هاتوه. وشه‌ی «که‌ی» که له هه‌ندی ناوچه به‌کاردیت به‌ واتای «که‌وی» به‌کسه‌ر و بی پیچ «مالی» (= اهلی) راده‌گه‌یه‌نی. ئه‌ویش له «که‌وی» راسته‌ر. ئایه وشه‌ی «که‌یل» که خانووی سه‌رنه‌گیراوه له «که‌ی» + «ل». پیک هاتوه؟ ئه‌گه‌ر وه‌ها بی ئه‌م «ل» هیه هه‌م پاشگه‌ر، هه‌م ناته‌واویش به‌ده‌سته‌وه ده‌دات.

تو بلی «گه‌زگل»، «میزل‌دان» ئه‌و «ل» هیه نیه پێانه‌وه‌یه و به‌عاده‌تی خۆی به‌ره‌و نزمایه‌وه‌ی بر دوون؟ له میزه‌ل‌دانا لامه‌که به‌جیرانه‌تی «د» قه‌له‌و بووه وه‌ک که به‌جیرانه‌تی «ت» ش قه‌له‌و ده‌بی. وشه‌ی «کاکل» که ناوی پیاوانه‌ بیگومان بریتیه له «کاک» + «ل» ئه‌ویش چووک بوونه‌وه‌ی تیدایه. واده‌زانم له‌قه‌بی گورانییژی به‌ناوبانگ «ماملی» لامی چووکایه‌تی پێوه‌یه، به‌لام له که‌لینیکه‌وه ئه‌و بزوتنه‌ی به‌دوا خۆیدا هه‌تاوه. که ئه‌ویش هه‌ر هی چووک کردنه‌وه‌یه.

له‌بوا‌ری زاراوه ده‌پرسم که بشی «کاک» بکریته «کاکل» بۆچی «تاک» به‌زاراوه نه‌بیته «تاکل» به‌ واتای تاکیکی بچووک. که‌وا ره‌نگه‌ زۆر مه‌کینه هه‌بی «تاک» و «تاکل» ی تیدا بی.

ده‌نگی «ل» هه‌روه‌ک له‌ زۆر پاشگری چووک کردنه‌وه‌دا هه‌یه وه‌ک: «مچیل»، «گچکه‌ل»، «وردیله»، «وردیلۆکه»، «عه‌دیلان»، «فسکل»... هه‌روه‌هاش له‌ زۆر وشه‌دا ئه‌و واتایه‌ی چووک کردنه‌وه یاخود که‌م کردنه‌وه راده‌گه‌ینی وه‌کوو «کول»، «شل»، «شه‌ل»، «په‌ل»، «که‌ل»، «سه‌رقه‌ل»، «به‌ل»، «فل»، «خیل»، «دیل»، «گیل»، «سل»، «پسوله»، «چزیلک».

«گول»... وشه ههن وه کوو «زل»، «چه لومل» به لای ته واویدا ده رۆن به لام ژماره یان که من. هیچ ئەداتیکیش نییه یان به بیرمدا نایه ت گه وره یی بنوینیت و لامی تیدا بیت.

چه ند وشه ییکی دیکه ههن سه رنج راکیشن: «کلۆل»، «فسۆس»، «بزۆز». ئایه له واندا «ۆل»، «ۆس»، «ۆز» پاشگرن یا ئاکامی ته رکیبینی ده گمه نی وشه رۆنانن؟ ده لێن: «قوتۆ»، «ترۆ»، «کورۆ»، «ژیرۆ»... سه ید ته ها کوره کانی خوی «پووشۆ»، «دارۆ» ناو نابوون. مامۆستا هلی سه یدۆ گۆرانی باشی ده ناسین. ئایه ئەم «ۆ» به پاشگر حیسابه؟ ئەگه ر نییه، چیه؟

پاشگری «ه» (فه تحه ی عه ره بی) خه ست کردنه وه ده به خشی به و شیوه یه ی زه وقی ئاخیه وه ری کورد مجیزی لیبوه و گوته وتی: «زه رده»، «دهسته»، «رێژه»، «گه له»، «بنه»، «ته قه» هه ر جاره بۆ مه به ستیک و به ره و واتایه ک. ناوی مه عناشی پی دروست کردوه: «چاکه»، «خراپه»، «دریژه»، «کورته». یان وشه ی پی تیک به ستوه، وه ک: «به رده نوێژ»، «سه ره ژن»... وه هاش بوه واتای پی نه گۆریوه، وه ک: «زله»، «تیکه»، «پیسه» وه هاش ده بیت تۆپینه ی به وشه کردوه: «دهسته جلک»، «دهسته دامه»، «دهسته سوار»، «دهسته کچ» (به ر له ره سین)، «دهسته سر»...

له ڕووی زاراوه سازییه وه، له هه ر شویتیک ده رفه ت بوو نابێ کۆمه بکری له به کاره ینانی ئەم پاشگره بۆ خه ست کردنه وه ی واتا. دارتاش هاتن پالشیتیکیان بۆ ده رگا کرد، ناویان لی نا «پاله وانه». بۆچی ئیمه به Condenser نه لێین «پته وه»، «پته وینه»؟ بۆچی له جیی «محرک» نه لێین «گه رپته»؟ «بریک» - «وهستینه»؟ «گه رپته» و «وهستینه» له به ره ی فیعلن. به لام خو نوێژ نییه قیبله گۆری تیدا نه کری.

بورغى دەشى پىيى بلىين «گەوۈك» چونكە گەوۈدارە. لە وشەي «گەوۈ» دا بە ئەسل بزوينى «ە» ھەيە. ياخود «گەوۈك» بۆ ھەموو شتىكى ۋەكوو بورغى بادراو بىت و بورغى «گەوۈكە» بىت. لە لاپەرە 76 كىيىيى فىزييىي پۆلى دوھى ناوھندى «بادۆكە» ھاتوۋە بە واتاي بورغى. ديارە لە بادانەوۋە ھاتوۋە. رېژەي ناوى كارا ياخود ئالەت لە وشەي لىكداروى «با» + «دان» ھە بەم شىۋەيە نارەوايە و كوردى نىيە ۋەك ئەوۋەي كە ناوى ئالەت لە «ھەلېرېن» دابريژين و بلىين «ھەلېۋكە». ئەگەر گوترايە «بادراوۋە» دەستوورى دەبوو، خۆ بەو شىۋە درېشەيەي پىيى با دەدرى دەگوترى «جەربادەر».

ۋشەي «گەوۈك» بۆ «حلىزوني» لەبارە. «پىچەكان» مان بۆ Zigzag دانابوو، دەشى «پىچەك» ى بۆ پروات بە مەرجىك مەبەست رېگەي زىگزاگ نەبىت چونكە بۆ رېگە «پىچەكان» دەستوورىيە لەبەر ئەوۋەي كە پىئوھندى بە جىگە و زەوييەوۋە ھەيە.

لە لىستەي پاشگرەكان بۆ نموۋە پاشگرى «ىنە» دوو ۋشەي «زىپرېنە» و «بەنگىنە» ھاتوون. «بەنگىنە» كە ناوى كۆكە خەست كىرەنەوۋەي تىدايە. ھەرچى «زىپرېنە» يە سەرەراي خەست كىرەنەوۋەي عادەتى «زىرپايەتى» شتەكەش دەبەخشى.

«گلىن» ۋەسفى شتىكە لە «گل» دروست كرايى ياخود پىك ھاتىي. «گلىنە» ئەو لوولېنەيە لە گل دروست كراوۋە و لە ۋەسفى تىپپەپراندوۋە.

تەخت و تەختايى بەو رۋە دەلېن بى قۇرت و كۇسپ بى. «تەختە» بەو دارە دەلېن رۋوى لووسولېك كرايى.

«شەو» كە بوو بە «شەوۋە» دەبىتتە ئەو بوونەوۋەرە ئەفسانەيىيە بە شەو دىتتە سەر بىشكەي مندالى تازەزاو و زەبرى لى دەدات.

«دز» که بوو به «دزه» بۆ واتای «تسلل» ده‌روات.

که به‌راوردی ئه‌و ته‌رزه‌گۆرانه‌ بکه‌ین به‌ هو‌ی پاشگروه‌ ده‌توانین تی‌بگه‌ین تا چ راده‌ییک سوودیان لی وه‌رده‌گیری. به‌ نمونه‌: «که‌ندال» له‌چاو «که‌نده‌لان» بچووک و بی ترس تره‌. هه‌روه‌ها «چۆمال» و «چۆمه‌لان».

به‌قیاس ده‌توانین به‌ یه‌ک تاکه‌ ره‌گی ره‌وک بلیین «ریشه‌». راستیه‌ که‌شی هه‌ر وه‌هایه‌. سه‌رله‌به‌ری «ریشه‌» یه‌ک ره‌وک «ریشال» بیت و به‌ هی کۆمه‌له‌ ره‌وکی که‌ ریشالیان تی‌ک ئالایی و یه‌کیان گرتبی بلیین: «ریشه‌لان». ئه‌م «ریشه‌لان» له‌ زۆر له‌باره‌ بۆ ئه‌و قه‌وزه‌ و ره‌وکه‌نه‌ی سه‌ر تی‌ک ده‌نین و ریشه‌ له‌ یه‌کدی ده‌ئالین، به‌تایبه‌تی له‌ ئاوی داوه‌ستاو یاخود مه‌ند و دایده‌پۆشن تا ئه‌وه‌ی که‌شتی بچووک تی‌یان بر ناکات.

ئه‌م پاشگره‌ له‌ مه‌یدانی خیزه‌لاندن و کشتوکال و شتی سه‌ربه‌ روخ ده‌ریا و ده‌ریاچه‌ و زی و رووبار ده‌وری ده‌بی وه‌ک ئه‌وه‌ی «زیخه‌لان» بۆ ئه‌و شوینه به‌کار بیت که‌ له‌ قه‌راخ ده‌ریا خه‌لق لی‌ی کۆ ده‌بنه‌وه‌ بۆ مه‌له‌ کردنی هاوینان Beach. «زیخمال» بۆ زیخه‌لانی بچووک ده‌وری رووبار و زی ده‌ست ده‌دات.

«چۆمه‌لان» به‌ ته‌واوی ئه‌و دارستانه‌ چروپره‌ ده‌گرته‌وه‌ که‌ به‌ ده‌وری زی گه‌وره‌ی وه‌کوو ئامازۆن ولات ده‌ته‌نیه‌وه‌. «چۆمال» بۆ روویوی به‌رته‌سکتر ده‌ست ده‌دات.

«بیشه‌لان» که‌ گه‌وره‌ کردنی «بیشه‌» یه‌ هینده‌ی «چۆمال» پان نابیت به‌لام له‌و چرتره‌. وا پی ده‌چی «بیشه‌» و Bush خزم بن.

«به‌ست» به‌ رووباری بی‌ئاو ده‌لین. ده‌شی ولاتیکی به‌ستی له‌ یه‌کدی نزیکی زۆر هه‌بیت پی‌ی بگوتری «به‌سته‌لان». «کونده‌لان» به‌و شوینه ده‌لین

كوندى ئاوى لى دادەنن. ھاۋرىي «كوندەلان» كە مەشكەى لى دادەنرى
ئاۋى «مەشكەلان» ە. ئىتر بۇچى «ماستەلان» و «پەنرەلان» مان نەبىت.
«گۆشتەلان» چى عەبە؟ «كوندەلان» و «مەشكەلان» لەجىاتى «ئاۋەلان»
و «دۆيەلان» نەھاتن بەو نىازەى كە «كوندە» و «مەشكە» لە زۆر ئافەتتى
دىكە جودا بكنەۋە كە ئاۋ و دۆيان تى دەكرى.

ھەرچى ماست و پەنر و گۆشت و خواردنى ئەۋتۆيە يەك شوپىيان ھەيە
لىي دادەنرىن بە «ماستەلان» و «پەنرەلان» و «گۆشتەلان» دەناسرىتەۋە.
فارس بۇ «تلاجة» وشەى «يخچال - يەخچال» ى دانا بە واتاى قۇرتى
شەختە. لە كوردىدا قۇرتەبەر و چالەبەر ھەرگىز بۇ فرىجىدېر ناچىتەۋە.
«شەختەلان»، «بەرەلان»، «ساردگە» ھەرسىكىان لەو «يەخچال» ە
پەسەند ترن. «ماستەلان» وشەى دۆدانە و كاسەى ماست و كىسەى ماست
و مەنجەلى ماست ناكوزىت. چونكە لىيان جودايە.

پىۋىست نىيە «شەكرەلان» و «برنجەلان» و «نىسكەلان» رۇ بندرىن
چونكە ئەمانە دەفرى خۇيان ھەيە بە كۆن بوونىش ۋەكوو ماست و پەنر
خراپ نابن. گۆشت زوۋبەزوۋ دەگەنى.

«گەندەل» رۋەكىكە لە ژوۋرەۋەى ياخود لە رەگەكانى عەبىي ھىتابى. تۇ بلىي
«گەندەلى» بۇ «مرض باطني» دەست نەدات. بەھەمەھال ھەر
زىندەۋەرىكى لە ژوۋرەۋە عەبىي ھەبى «گەندەلى» بۇ دەست دەدات.
«گەندەل» ھاۋرىي زۆرن. وشەكانى «بوۋچەل»، «گەمژەل»، «كەچەل»،
«تەنبەل»... ھەموويان بەرەۋ ناپەسەندىن ياخود ناتەۋاۋىن. لە رېبازى قىياس
و بەيەكدى گرتەۋە دەشى لە بۇ Robot وشەى «كۆتەلە» بە زاراۋە
برۋىتىن. چونكە لاسا كىرەنەۋەى ھەيكەلى مروى تىدايە.

«سستهک» به خاکی فشه لۆک ده گوتري. ده توانين به قياس له «کۆتهل» و هاورپکانی «سستهل» به زاراهه دابنيتين بۆ ههرچی بيهيز بي وه کوو مه کينه، درهخت، شيناورد، تهخت و ميز...

«وشکهل»، «هيشکهل» به لکه داری وشکبوويه وه ده لين. به پي ده ستور ده توانين به ههر يميکی درهخته کانی وشک بووين بلين «وشکه لان». ولاتي بيتاو «وشکين» ي پي ده گوتري. ئه گهر روويوي تهسک بوو «بيروون» ي بۆ دهست ده دات. سالي بيتاران «وشکان» ي بۆ به کار ديت. سالي وشکان، ولاتي وشکين، زهوي بيروون.

سه رووي کيو و سه رووي لک و پوي درهخت «تۆقه لان» ي پي ده لين. «تۆقه لان» بۆ «لقاء القمة – Summit» کوبونه وه ي تۆقه لان» له «لووته کان» په سه ندرته. وشه ي «توق» له زاراهه ي وه زيراندا به واتاي «هيزوپيز» روويشته وه که ده لين: زهويه که بيتۆقه، به تۆقه. ههر له مه وه «تۆقه له، تۆقه لان» داکه وتوه.

له ربي قياسه وه ده شي به شوينيکی که مه کينه ي شکست و دروست کراوي مه عه نه ي په ککه وته ي لي فری بدری بلين: «خورد ده لان». ئه و شوينه ي بۆ «نفايات» بي، «شره لان» ي لي ده وه شيته وه. به و پينه شتي ئه وتويي له ههر باب ته يک دهست بکه وي پاشگري «ه لان» بۆ دهست ده دات.

پاشگري «ستان» به لاي ده ستوري زاراهه سازييه وه بۆ هه موو باب ته يک ده روا ت چونکه له کورديدا زور به هاراي له کار هيندراوه. کورد گوتوه تي: ليراستان، کوردستان، ميروستان، ئافره تي زه يستاندار، تاريکستان، کافرستان، گولستان، قه برستان... ئنجا بۆچي به کيلگه کان نه لين: ته ماته ستان، پاقله ستان، نيسکستان وه ک که گوتو مانه بيتستان؟ دارستان؟

ئەگەر لە کەسابەتی بازاردا زاراوەی «گوزەر» نەبواوە وەک کە دەئێت: گوزەری کەبابچیان... نەجاران... عەتاران... بازرگانان - دەشیا بۆ هەموان ئەو «ستان» لە بەکاربێت، هەر کە زمانیش لێیان راھات دەبنە خزم و ئاشنا. قسەى خۆمان بێ، گولستان لە ئێو دزەییان بۆ ناوی ئافرەت بە «گولستان» ڕۆیشتووە.

ئەگەر هەریەک یان خود پڕۆژەى سەر لەبەر بۆ گیانلەبەریک تەرخان کرا ئەو «ستان» لە بە کەلکی دێت وەک: مەرستان، چیلستان، هەنگستان، مەلستان...

پاشگری وشەکانی خەرەند، کەمەند، سەھەند... لە ھەندیک وشەکاندا دیارە بە چییەو ھەو ھەو. «رەھەند» لە «رۆیین»، رەو... ھو ھاتو. وایزەم «کەمەند» لە کەمەرەو ھاتو چونکە تێی دەپنچرا. بە پێی راگەیانندی سەرما لە وشەى «سەھۆل» وەھا پێ دەچێ لە گەل «سەھەند» یە ک بگرنەو چونکە لە کوردەواریدا ئەو کێوەى «سەھەند» وەک زەمەریری عەرەب دەژمێردرا بۆ سەرما، لە کۆنیشەو شاخیکى کوردنشین بوو.

دەشی «گەزەند» لە «گەز، گەستن» ھو ھاتبێ. «پەسەند» سەرچاوەى ڕوونی بێتەگەرەى دیار نییە بەلام ئێ دەچێ لە «پەس» - بە واتای پەز کە لە دەمی زەردەشتدا «پەسوو» یە ک لە دوو ناوەکانى بوە - ھاتبێ لەو ڕووەو کە پەز ھەمووی پیت و بەرەکەتە. ئەگەر ئەم بۆچوونە دروست بێ واتای «پەسەند» لە بەرەکەتدار و بەپیت - ھو ھەلداو. لەتەک ئەم بۆچوونەدا وشەى «گاسپنتە» ی ئافیسیتایم بەبیردا دیتەو کە بە واتای «ژیوەرى» - «پیرۆز» [مقدس] بە مەر گوتراو.

«مەند - مەرەند» ناوی شاریکە. لە کتێبى «فرھنگ ایران باستان» ھاتو کەوا بەپێ ئەوێ «مەند» - «مەریوان»... دەنگى فەتخە ھەبە سەر یە کەم

پیتیانوه دهبی وشه ی «امرداد» [ئه‌م‌ر‌داد] یش فه‌ت‌حه به‌س‌ر میمه‌که‌یه‌وه هه‌بی و واتاشی بریتییه له «بی‌م‌ردن» به‌لام نالی‌ ئایه «مر» ی «مریوان» و «م‌رند» یش هه‌ر به واتای مه‌ر‌گه یان شتیکی دیکه‌یه.

«ره‌ه‌ند» له «ر‌ی‌گه» و «ر‌اه» هوه هاتوه. «سه‌ره‌ند»، «زه‌مه‌ند»، «زه‌به‌ند» بی سه‌رو شوون. به‌لام که ده‌لی «زوروزه‌وه‌ند» ئه‌م «زه‌و» له ده‌شی له «زیو»، «زه‌وی» یه‌وه هات‌بی. چونکه هه‌ردووکیان ده‌لاله‌تی فره‌وانیان هه‌یه، هه‌ر وه‌ک ده‌شی هه‌چ بنه‌ره‌تیکی ئه‌وتویی نه‌بی، وه‌ک «که‌لوپه‌ل»، «ش‌روشی‌تال» ته‌ر‌کیب‌تیکی وشه‌رو‌نان بیت به‌و پاش‌گه‌ری «ه‌ند» خوی رازاند‌ب‌ته‌وه.

به‌هه‌مه‌حال سوود وه‌ر‌گرتن له پاش‌گه‌ری «ه‌ند» به‌نده به‌پیدا کردنی وشه‌ی ئه‌وتو که هاو‌ک‌یشی «خه‌ره‌ند»، «ره‌وه‌ند» بیت. چونکه هه‌موو وشه‌کان هاو‌ک‌یش و هاقل‌بن. نای خه‌یال بو «سوود» – «سووده‌ند»، «خوشه‌ند»، «قه‌لافه‌ته‌ند» به‌روات. هه‌ر وشه‌ییکی به‌زاراوه یاخود به‌شیوه‌ی فره‌ه‌نگی له‌و ر‌ی‌ژ‌گه‌وه هات‌بی پ‌ی‌ویسته له ک‌یش و قال‌بی ده‌گ‌رت‌و‌وی خۆ‌یه‌وه بی. به‌پ‌ی‌ی ئه‌م ت‌ی‌ب‌ی‌ن‌ی‌ان‌ه که ده‌بنه ده‌ست‌و‌وری سوود وه‌ر‌گرتن له‌م پاش‌گه‌ره، ده‌شی له وشه‌ی «گه‌ش» زاراوه‌ی «گه‌شه‌ند» دار‌ی‌ژ‌ین بو سال و باری فره‌حنایی و خوشی و داهات. خه‌ریکم بو‌ی‌رم باز‌یکی فره‌وان به‌دار‌شت‌نی زاراوه له‌و قال‌به‌ی «ره‌وه‌ند»، «که‌مه‌ند» بده‌م و بل‌یم: له «هه‌ژان» هوه زاراوه‌ی «هه‌ژه‌ند» بو کاره‌ساتی گه‌وره‌ی دنیا‌هه‌ژ‌ین پ‌ی‌ش‌ن‌ی‌از بکه‌م.

کاره‌سات که ناوناوه له ج‌ی‌ی «کارته» Catastrophe به‌کار د‌یت ئه‌گه‌ر خوی له «کارته» هوه نه‌هات‌بی ده‌بی پ‌ی‌وه‌ندی به‌کاری مرؤ‌فه‌وه هه‌بی و ته‌نها بو رووداو‌یکی ده‌ست‌کردی مرؤ‌ف له‌کار بیت. هه‌ر‌چی «هه‌ژه‌ند» ه بو ده‌ست‌کردی مرؤ‌ف و سروشت‌یش ده‌روات. ئ‌ی‌تر خو و به‌ختی لای رو‌ش‌ب‌یری کورد.

رېژە «سەمەندەر»، «قەلەندەر»، «چەۋەندەر»، «تەژەندەر»... نەختىكى
 درېژە بە رېژە «رەھەند»، «رەۋەند» داۋە. بىنچەكە «تەژەندەر»
 ئاشكرايە. «تەژى» لە گوتە «تېر و تەژى» دا ھەر خۇيەتى لەم بەيتە
 حاجى قادىر بە ديار داۋەتەۋە كە دەفەرمۇي:

شەۋكەتى جوۋتەى سىمىلت

ناكە، مانەندى كەمە

تەر كەشى تېرى تەژاۋ و

شىرى دەستى رۇستەمە

«تەژاۋ» دەكاتەۋە «تېراۋ». لەمەۋە ديارە «تەژ» + «ەندەر» = «تەژەندەر».
 واتاكەى چىيە كە بە يەككى زلەى زەبەللاخ دەگوتى. وشەكانى ئەم رېژەيە
 ھەمويان ھى ناۋى ماددىن. «تەژەندەر» و «قەلەندەر» ۋەسفىشان تىدايە.
 جىي خۇشيەتى «ەر» لە كۇتايى وشەكاندا ناۋى ماددى دروست كىدى.
 چونكە خۇي ئامىرى ناۋى كارايە.

ئەگەر بىين وشەى «تەژ» ى نىۋەمردوۋ زىندوۋ بىكەينەۋە بە لاپردنى «ەر»
 لە «تەژەندەر» و «تەژەند» بىكەينەۋە ناۋى بە مەبەستى تېرى و خۇشى و
 پىت و بەرەكەت، ئىشىكى باش دەكەين. بەۋەشدا دوۋ وشەمان دەبى
 «گەشەند» و «تەژەند». يەكەمىيان بۇ ئارايشتى روالەت دوەمىيان بۇ ئىروۋى
 ناۋرۇك. چونكە «گەشى» بۇ جوانىيە. «تەژ» بۇ تېرىيە.

ھەر ۋەك لە زاراۋەسازىدا دەشى «تەژەند» لە «تەژەندەر» ۋەۋ ۋەر بگىرى،
 دەتۋانرى لە «رەھەند» ىشەۋە «رەھەندەر» ۋەربگىرى. بەكورتى ئەم دوۋ
 رېژەيە لە خىزم دەكەن و بە بەريانەۋە ھەيە ئالوگۇرىيان بەيەكدى بىرى بە
 مەرجى ئاگاداربوۋن لە ئاكامى ئالوگۇرەكە و بەپى دەستوۋرە بىنجىيەكانى
 زاراۋەسازى.

دەلالەتی خوۆشی و شیرینی ھەبە لە نموونە: «ھەنار، ھەنجیر، ھەنگوین، ھەنبان، ھەندریشە...» لە کوردیدا نموونە ھەبە غەیری ئەنگوست کە «ئەن» ھەبە ماوەتەو و نەگۆراو وەکوو: «ئەنگوتک». جارێ خەلق کە شتی خوۆشی خواردبایە پەنجەکانیان دەلیستەو، ئیستاش دزەیان بۆ دەکەن ئەگەر دۆشاوی شاتووێان پێو بێ یاخود شیرە ی پاقلاوێان لێ بکتێتەو. «ئەنگوست» پاشگری نییە، سەرلەبەری وشەکانیش قیاس ھەلناگرن چونکە ھێمایان بۆ ئامانجێک نییە.

پاشگری «ن» لە وشە ی وەک: «تووک، گۆشت، گوپ، کولک، ھۆکن، وەرگن...» دا ئاوێلناو دروست دەکات، بەزۆریش زیادێک دەخاتە سەر ئەسلە ناوێ کە لەوانەبە بەردەوام نەبێ. وەک دیارە ئەم پاشگرە ھەز لە وشە ی یەک برگەیی دەکات و وەصفیکی پیکیشی دەھێتێت بە چاو دەدیترێ یاخود ھەر نەبێ ھەستی پێ دەکری. «ھۆک» بە ئافەرەتی ھۆکنەو دیارە، شەرمیش بە «شەرمەو» دیارە بەلام ترس ھەموو دەم پەیدا نییە، تەنھا لەباری ترسناکدا دەردەکەوێ بۆیە «ترسۆک» ھاتوێ نەک «ترسن». لەم تێبینیانەو دەتوانم بڵێم کە ویسترا پاشگری «ن» بەکار بێت پێویستە رەچاوی ئەم خالانە بکری:

- (1) وشە بنەرەتیە کە یەک برگەیی بێت.
- (2) زیادییەکی لە ئاوێلناوێ کە پەیدا دەبێ، ھەمیشەیی نەبێ، واتە لەوانە بێت نەمینی. لێرەدا لای زۆری وشەکان رەچاوکران.
- (3) ئەو زیادییە لە نمای خۆرسک پەیدا بووبێ وەکوو «تووک، چلک، گۆشت...» نەک لەلاوێ بۆ ئاوێلناوێ کە ھاتبێ. بە نموونە: «قور، قورن» دروست نییە چونکە لەلاوێ بۆ شتان دێت. دارێکی کرمی بووبێ پێی دەلێن «کرمژن» نەک «کرم» چونکە کرمە کە زادە ی دارە کە نییە.

دەتوانىن لە تەك «گۆشتن» دا بلىين «ئىسكن» بۆ مەروپە كى ئىسك
ئەستور، نەك لەبەر لەرپى و لاوازى ئىسكى لەبن پىستدا بە ديارەوہ بى.
وشەى «ئىسك» كورتكرەوہى «ئىسقان» ە. ئىسقان پتر لە «استخوان» ى
فارسىيەوہ نزيكە. دەقەكەى فارسى بە ھۆى نووسىنەوہ لە كۆنەوہ ماوہتەوہ.
زارى كورد ھەيە دەلى «ئىستك» كە دەنگى «ت» ى تىدا پارىزراوہ.
دەگوترى: ئىسكى سووكە، ناگوترى ئىسقانى سووكە.

وشەى «دوژمن» لە دوو ريشە «دژ» و «منش» ەوہ ھاتوہ پتوہندى بەو
پاشگرەوہ نىيە. بەپى دەستوورى سازشتى وشە و زاراوہرۇنان دەتوانىن بە
زەويەكى زىخى كەم تىكەل بە خاكى بووبى بلىين: «زىخن». بەو پىيە لە
وشەى زىخ وشەكانى: «زىخن، زىخمال، زىخەلان» پەيدا دەبن. لەتەك
«زىخن» دا زەوى ھەيە «كەلەكاوى» ئەو زەويەيە بەردى بە ديارەوہى تىدا
بى. زەوى «روسم» ئەوہيە بەردى ژىر خاكى ھەبى، بۆ جووت زۆر ناراحەتە
كە ھەموو جاران گاسنى لى گير دەبى.

لەبەر تيشكى «شەرمەن» دا بۆ ئەوہ دەچم كە لەجياتى ئەوہى بلىين: فلان
زۆر بە پرسىارە، زاراوہى «پرسن» بەكار بەيئىن و بلىين: فلان كەبراىيكى
پرسنە. ئيمە لە وشەى نامادى كە پاشگرى «ن» ى پتوہ بى «ھۆكن»،
شەرمەن، نەوسن «مان ھەيە، ھەر نەبى من ئەمانەم بەبىردا دىن. چ زەرەر
دەكەين «پرسن» يان بچىتە پال؟ لە چ دەستوورىكى لاداوہ؟ پرسن دەست
دەدات بۆ Curious بە واتاى يەككى «حب الاستطلاع» ى ھەبى،
«پرسنى» ش بۆ Curiosity بىت.

وشەكانى «پرووتەن، پووشەن، گىژەن، چرگەن...» ھەر يەكە لە بارىكەوہ
وہصفى زەوى دەكات، گىژەنىش كە بۆ ئاوہ ھەر دەچىتەوہ بۆ حىسابى زەوى
كە ئاو بەشيكەتى.

«رەقەن» دەشېتە «رەقان». جاران كە لە دوكانەو بەرەرى كۆسەرت دەپەرېتەو بە شۆنېكدا بەرەو كۆنەكۆتر دەپرېشېت پېي دەگوترا رەقانان. ئەم رېژەيە كۆي «رەقان» لە نەك رەقان كۆي رەق بېت، بەلام رەقانان بووبو ناوی كۆك «اسم العلم» بۆ ئەو شۆنە. بەهەمەحال ئەم رېژەيە بۆ زەوى و شتى سەربە زەويە.

«قۆپەن» و «قۆي» خەزەن. قۆپەن بەوئەندە گىايە دەلېن لە دەورويشتى خۆي بېندتر و چرتر بووبى، دواترېش دەيىتە قۆپەنە پووش. قۆيى ئاويك لە سەرچاوەو هەتا دەرژىتە رووبارىكەو گزۇگيا و قەمېش و بى بە دەورويەو سەر تېك دەنېن باشتريىن حەشارگەي بەراز پېك دېتن. پەرينەو لە قۆيى زۆر ئەستەمە مەگەر لە شۆنېكى پېي دەلېن «بارەبەست» و ولاغ و ئازەلى لى ناچەقى و كەندى ئەم بەر و ئەو بەرى ئاوەكەش بەرز نىيە.

قۆيى قەرەداغ لە هەموان ناودارتەر. «بارەبەست» لە بوارە بەستەو هاتوو. زاراو وەرگرتن لەم رېژەيە بەندە بە كېش و قالب و شتى سەربە زەويەو.

پېشتر «زىخەن» مان پېشنياز كرد دەشى «زىخەن» زەويىك بېت لە نىوان زىخمال و زىخندا، ئەوساش نە بۆ كشتوكال و نە بۆ قورەپەستېش دەست دەدات چونكە زىخى زۆرە. وشەي «ليو، لم» بەرانبەر وشەي Silt دەوەستى. دەشى بە «ارض رسوبية» بگوترى «ليو» خاكى عىراق لە بەغدا بەرەژرەو ليوەنە. زەويەكى بە رۆخى رووبارى گەورە و زى لە ليوە پەيدا بووبى راستانىكە پېي دەلېن «رەن».

زەوى هەيە ئاوخاوە پېي دەلېن «دەم وشك»، زەويش هەيە «دەم تەر». «دەم، دەم» يەك شتە. دەشى لە خويندنى كشتوكال و لە مەيدانى ئاودان و روه كدا «وشكەن، تەرەن» بەكار بېت. وشكەن ئاوناو لەلايەن وەرژرەو

به کار دیت، له بری «تهړن» یش شیندار ده بیستری به لام له شیوهی زار او هدا «وشکهن» و «تهړن» له بار ترن.

له ټینګلیزیدا زور بهی ټهو وشانهی زهوی کشتوکال راده ګه یه نن به agr دهست پی ده کن وهک Agriculture, Agrarian ناوی Earth هر نابهن.

له دوو وشه ټینګلیزییه وه بو ټه وه ده چم که پاشگری «ار» له وشه کانی وهک: دیوار، بنار، هه وار، لیوار... دا که ده لاله تی سهر به زه وییه وه هه یه له ګه ل پېشگری agr دا یه ک رېشه بن هر وهک وشه ی زهوی له ګه ل - Geology geo یه ک رېشه نن. به اور دی «ار، agr» لیکولینه وهی پتری ګه ره که لیړه دا ټهو دهر فته تم چنګ ناکه وی، به تایبه تی که یه کیکیان پېشگر و ټه وی دیکه ش پاشګره.

له نمونه ی پاشگر وشه ی «نصار» ی کوردیه که بریتیه له «نسی + ار = نزار». «نسی» به واتای سپهر، سایه دیت.

له مابه ینی که کون و هه یبه تسولتان
نسی ټیوار و و سایه ی سبه ینان

به هه مه حال پاشگری «ار» سهر به زهوی نه ختیک مه کرویه، جاریکیان له وه دا که رواله تی له ګه ل «ار» ی کردار، رفته ر، گوتار... یه کچوونه جاری دیکه ش به وه دا که له کاره ټنانی باریکه ریګه یی کی خزو خلیسکی هه یه چونکه هه ز له وشه ی یه ک بر ګه یی ده کات (به خویه وه ده بنه دوو بر ګه) و ده شبی وشه که پیوه ندی به زه وییه وه هه پی.

له لیسته ی پاشگره کان ئه مانه پتوه نندیان به زهوییه وه ههیه:

1	ان:	خدران، بناوان
2	گه:	ئیسنگه، خولگه
3	ستان:	کوردستان
4	ار:	ههوار، بنار
5	هن:	پووشه ن، گێژهن
6	هلان:	کهندهلان، چۆمهلان
7	مان:	نیشتمان، خهرمان
8	جار:	فریزجار، برنجار
9	زار:	گولزار، لالهزار
10	اوا:	تۆبزاوا، عهلیاوا

راستییه که ی: «کۆسار، نساریش» خزمی برنجار و لالهزارن، رهنگه پاشگری دیکه ش ههیه سهر به زهوی که نایه نه وه یادم.

جگه له وه ههندی پاشگر ناواناوه وشه ی سهر به زهوی ده گرن وه ک «زیخمال». له «رهقان، بناوان، ناوان» دا دیسانه وه لایه نی زهوی زۆر ئاشکرایه. هۆی زۆر بوونی پاشگری ئه وتۆیی که سهر به زهوی هاتوون ده چیته وه بۆ خه ریک بوونی زور به ی کورده واری به کشتوکال و داهاتی زهویوزار، ئه ویش له بهر نه بوونی سه رچاوه ی گوزه ران له پیشه سازی و که سب و کاری شارستانانه.

ئامۆژگاریم ئه وهیه له ده رفه تی تۆژینه وه ی بیندریژتر له بابه تی زاراوه سازی دا لایه نی جوغرافیه و زهویناسی و کشتوکال پشکی رهوای خۆیان وه برگر له بهر تیشکی ئه وه موو پاشگرانه ی پتوه نندیان به خاکه وه ههیه. پشکنینه وه ی میژوو یی له حالوباری زهوی، به تایبه تی له سه رده می «خووری» یه کانه وه و

به هه‌ند هه‌لگرتنی دیراسه‌ی ئافینستا و که‌له‌پووریکی سه‌قافی لئی که‌وتبیته‌وه
 گه‌شگه‌ش ری‌بازی کنه‌ کردن له‌ زمان، به‌ گشتی و له‌ زاراه‌سازی و ئه‌و
 پاشگرانه‌ی روون ده‌کاته‌وه. من له‌ باریکدا نیم‌ بتوانم‌ واز له‌ هه‌موو خه‌ریک
 بوونیک به‌ینم‌ بو‌ ئه‌و توژینه‌وه‌یه. چی له‌و رووپه‌رانه‌دا ده‌دیترئ ئه‌وه‌نده‌م‌ له‌
 ده‌ست دئ له‌ ماوه‌ی سی مانگدا که‌ خاوه‌ن خوا‌یشت کردوویه به‌ سنووری
 کاته‌کی نووسینه‌که، گه‌لێک گه‌لێک تییینی و گو‌شه‌نیگاشم‌ له‌ بیر خۆم
 بردۆته‌وه نه‌کا درێژتر بخایه‌نن له‌وه‌ی خاوه‌ن خوا‌یشت په‌سه‌ندی ده‌کات.
 هه‌رچی وازی‌شی لی ده‌هینم‌ په‌رو‌شیکی بو‌ ده‌خۆم.

ئاخپه‌ره‌ی هه‌ر زمانیک بی ره‌فتاری عه‌جایب له‌ گه‌ل زمانه‌که‌یدا ده‌کات. به‌
 نمونه‌ی ره‌فتاری ئاخپه‌ره‌ی کورد له‌ گه‌ل پاشگری «ار» دا: ده‌گوترئ
 «لیوی ئاو، رو‌خی ئاو» گوتراویشه «لیواری ئاوه‌که» به‌لام نه‌گوتراوه
 «رو‌خاری ئاوه‌که» خو «رو‌خ» سازاوتره‌ له‌ «لیو» که‌ ده‌زانین «لیو» هی
 گیانه‌به‌ری به‌ره‌وپیش بوویه‌وه‌یه. گوتراوه «بناری شاخ» نه‌گوتراوه «ژی‌راری
 شاخ». «کنار» یش هه‌ر خزمه‌ له‌ گه‌ل ئه‌م تاقمه‌دا به‌لام ناتوانم‌ بلێم «کن»
 له‌ وشه‌دا به‌و واتایه‌یه که‌ ئیمه‌ تیی ده‌گه‌ین و ده‌لێین: کن تو، کن ئه‌وان،
 هه‌رچه‌ند تابلێی گونجاوه‌ له‌ وشه‌دا.

به‌ ده‌ستم‌ بوا‌یه له‌جیاتی «لای پێشه‌وه‌ی فلانه‌ شوین» ده‌م‌ گوت «پیشاری
 فلانه‌ شوین، ئنجا پشتاری فلانه‌ شوین، ته‌نیشتاری...» باران له‌ به‌رزایمانه‌وه
 سه‌ره‌ژێر ده‌ییته‌وه به‌لام به‌رد له‌ به‌رزایی شاخه‌وه بانگ‌لۆز ده‌بی چونکه
 ئاسمان بی جیگه‌یه، شاخ جیگه‌یه. گوتراوه: لێژگه، سه‌ره‌وژێر، به‌ره‌وژێر. چ
 ده‌بوو بگوترا‌بایا: به‌ لێژاری لاپاله‌که‌دا چوومه‌ خوارئ، خواره‌وه. تو سه‌یری
 خه‌لق له‌ سه‌ره‌تاوه‌ گوتیان: شکر (شوکر) بو‌ خوا. دواتر لێیان کورت کرده‌وه
 و گوتیان: شوکر باشه. ئه‌مجار وه‌ک عه‌ره‌ب که‌ ده‌لی «منصوب علی
 الظرفیه» خه‌لقه‌که‌ هاتن حاله‌تیکێ «اعرابی» یان هه‌لنا گوتیان «شکری».

ئىمەى مەيلەو خويىندەوار دەبى پەند لەو رەفتارە وەر بگىرەن و بە پىنى دەستوورى رەوا وشەى راگەيەن و کارگوزار دارىژىن و بە ديارى پىشكەشى زمانەكەمانى بگەين. بە نمونە: پاشگىرى «زە» لە وشەى وەكوو «لاووژە، تەنگزە، قىرژە، پىلئىژە، پۆقزە...» دا جوړىك چوو ك كړدنه وە و تەسكە بەرايى و خەست كړدنه وە هەيه. چ روو دەدا ئەگەر بىين وشەى «بنە» كە لە «بنەدار» دا درەختى گەورە رادەگەيەنئى بگەينه «بنەژە» بۆ ئەو روه كانەى نابنە بنەدار وەك بەلاووك و كفر و سووربلەتى و تىروى. «بنەژە» ئەگەر پەسەند بگري - ناشزانم بۆچى پەسەند نە كرى - بە تەواوى بەرانبەر «نجم» ى عەرەبى دەوەستى. دەشى بلىين: هۆوگە بەلە بنەتوويىكە و چەند بنەژە توودر كە و كفر و قەرەقاج و سووربلەتى تىدايه.

«بنە» بۆ شاخيش بەكار دىت وەك دەگوئى: بنەى مام مەحمودە، (بەشكە لە هەيه سولتان). ناتوانم برىار بدم لەسەر هيندى ئايا «بنە» و «بن» يەك ريشەن و گوړاون يان بە ئەسل جوودان. بن، شاخ، چيا، كىو هەموو يەك شتە. «بن» خۆيەتى دەبىتە وە «بەندەن». لە رىژەى «بەندەن» چەند وشەيەك بەبىردا دىن: «كەودەن، گەردەن...» بە دوا ئەواندا «مەعدەن».

وشەى «گەردەن» كىلى واتاى ئەم پاشگىرى «دەن» ه: گەردەن، گەروو يەككىيان دىوى دەرەوەى ملە ئەوى دىكەش «گەروو» دىوى ناوەوہيەتى. لەمە وە ديارە «دەن» ئاشكرايى دەبەخشى. خۆ «بەندەن» يش بەلگەى ئەم لاينەيه. لە هەولير بە ريزە خانووى روهو دەرەوہى قەلاتيان دەگوت: خانوہ كانى سەر بەدەنى. ئەهلى دەشتودەر هەر دەبانگوت «سەر بەدەنى» تومەز ئەوان راستيان دەكرد چونكە ئەو ريزە خانوہ بە ديارەوہن، قەلاتيش لە روو كارى دەرەوہيدا شيوہى «بەندەن» ى شاخانى هەيه. وشەى «بەدەن» بە تەسىرى زمانى عەرەبى بەندەكە دەگوړى وەك كە گەليك وشە بەسەيرى دەگوړين. بىستوو مە لە خەلقى گوندى دەشتى كوڤى گوتوہتى: بە

تاریکوسه لاتیدا هاتم، مهبهستی تاریکستانه، «تارک الصلاة» ی عهره ب خوی لی بار کردوه.

«کهودهن» ئه و ئاشکراییه ی لی بهدر ده داته وه که ساده یی و که مهوشی به دهستییه وه ده دهن ناشزانی «کهو» پاشماوی چ وشه یه که.

مهعدهن، گویا «معدن» ی عهره بی بی. راستیه که ی له میژه ره خنهم له و بۆچونه ههیه. که دین به تووتنی ناو شاخ و فینکستانه کانی شاوور و شیتنه ده لێن «مهعدهن». خه لقی ئه و ناو شاخ و ته لان و لاتهریکانه له کوی ده زانن مهعدهنی عهره یی بۆ ئه و تووتنه به کار بهینن. وه ک من بۆی ده چم وشه که له «مادهن» هه هاتوه. «ما» له واتای «مایه، ماده» دیت وه ک که ده لێ: بنهما، مه گیرانی. «مه گیرانی» = بیزووی «بریتییه له «مایه گیرانی» که مینییه نه مایه له نیرینه ده گری. وشه ی «بنهما» ئه و «ما» یه ی تیدا به واتای «مایه» هاتوه. به و پینه ماددهن ئه و شویتیه مایه، مادده ی لی ده رده کهو، ئه وهنده ههیه دهنگی ئه لف تیدا بۆته «ع» وه ک که له زور وشه دا ئالوگور ده کرین به نمونه: «ساده» سه عده، دابه - دهعا، مابین - مهعه یین...» که واته تووتنی «معدن، ماددهن» تووتنیکی بهرچاوی ناودار ده گه یه نی. وه ک دیاره پاشگری «دهن» یش هه ز ده کا به وشه ی یه ک بر گه ییه وه بلکی.

پاشگری «هک» له وشه ی وه ک: «گشته ک، بهرزه ک، سه ره ک» دا ده شی بچیته دوا ی وشه ی له باره وه و زاراوه دروست بکات. «سه یره ک - علامه تعجب»، «پرسه ک - علامه استفهام»، «نایه ک - علامه سالبه»، «نایه ک - علامه موجبه». وا ده زانم «روه ک» یش دروست کراوی ئه م سه رده مه یه.

ئه گه ره له ری پتوانه وه بۆ «دائره Circle» بروین ده بی واز له باز نه و مازنه بهینین و بلین: «خوله ک، سووره ک». له مه دا وشه مان له فیهل وه رگرت

بەلام زەرەرى تىدا ناكەين، پاشگرەكەش بۆ ناو و فيعليش بە كار ھاتوھ:
«كوتەك» لە کوتانەوھ وەرگىراوھ، «كۆلەكيش» لە كۆلانەوھ.

تووتنىكى كەلەبابە بوويىت و بە نەزانی تىنووى بكەين رەق ھەلدیت و
ناكەويىتەوھ سەر گەشە كردن. بەو تووتنە دەلین «كۆرەك» بوھ واتە نماى
بى برشت بوھ. دەشى بە زاراوھ وەرگىرى بۆ ھەر گياندارىك ياخود پرۆژە و
بەرژەوھەندىك كە پىزى نەمايىت. دەتوانم بلىم ئابوورى بەشى زۆرى ولاتانى
جىھانى سىيەم كۆرەك بوھ... منداڵ ھەيە لە ساوايىدا دەبنىسى و زياد ناك،
كۆرەكى بۆ دەشى.

پاشگرى «ان» لە وشەى: «بناوان، ناوان، وشكان...» دا مامەلەت لەگەل
كشتوكال دەكات كە دەچىتەوھ بۆ حىسابى سەربە زەوى، خاك، لە وشەى
«رەقان» يش ئەو تىبينىەم كرد.

ناوى گەلىك دىي كوردنشين كۆتايى بە «ان» دىت وەك: ئاشووران، حاجى
ئۆمەرەن، خدران، خەلەكان، قلیاسان... پىشتریش تووشى وشەى «بەريان»
ھاتین كە پىئوھەندى بە ئاوھەنياوھ ھەيە. ئەم «ان» ە جودايە لە نیشانەى كۆ
وەك كە لە ناوى ھەندى ئاوايى پەيدايە. بە نموونە: شيواشان، كەلەكان،
چناران، دووگردكان، قەراجان... لە ھەمووياندا «ان» ھى كۆيە.

لەو باوھەرەدام كە لە پرووى زمانەوھ فەرق نىيە لە نيوان:

- تۆپزاوا- تۆبزەن
- عەلياوا- عەليان
- حاجى ئۆمەرەوا- حاجى ئۆمەرەن
- خدرەوا- خدران

ناوی هەر گوندیکی به «ان» کۆتایی هاتبێت ئەگەر «اوا» ی به خۆیهوه نه گرت بزانه «ان» ههکهی نیشانهی کۆیه. به نموونه دێیهکانی: کهلهکان، دووگۆمان، شیواشان، ههواوان... نابنه: کهلهکاوا، دووگوماوا، شیواشاوا، ههواواوا... ناوی تۆبزاوا ئەگەر «تۆبزان» یش بێ، به بهریهوه ههیه بێتهوه تۆبزاوا چونکه وشه ی «تۆبز» تیمان دهگهیهنی که ئاوهدان بوونهوه که به تۆبزی بوه.

زۆر ئاوهدانی ئێرانی ههیه ئەو «ان» هیا ن پێوهیه وهکوو: ئیسفههان «سپاهان»، ههمهدان، مکران، کرمان... وهک بزانه لهمانیشدا پاشگره که واتای ئاواپی پێوهیه. تهنا ته کرمان به پێی داستانهکانیان که شانامه ی فیردهوسی یه کێکیان له پهروه رده بوونی کریمیکه وه ناوی وه رگرتوه (بنواره کارنامه اردشیر بابکان، ل 230-232 د. بهرام فرهوشی). وشه ی «ئیران» خۆی به واتای مهفته نی ئاریایی دیت. (پهراویزی لاپه ره 34 مزدیسنا و ادب پارسی. د. محمد معین. «حتی کلمه ایران خود ازین همین ریشه امده است» ئەو ریشه یه ش وشه ی «اریا» یه).

پاشگری «مان» له وشه کانی: «نیشتمان، خهرمان، هه وره مان، دیلمان، داره مان، بانه مان...» واتای ئاواپی یاخود شویتنی تیدابوون ده گه یه نی. نیشتمان ئاشکرایه. خهرمان به «خه له وخه رمان» دا ئاشکرا ده بی که «خه له وخه له مان» بوه گۆرانیکی ئیسکسووی به سه ردا هاتوه بۆته «خهرمان»: به و پێیه له بنه رته دا خه له مان به واتای «جیگه ی خه له دانان» دیت. «هه وره مان» مه شووره به واتای «جیگه ی خۆر، رۆژ» هاتوه. «دیلمان» به واتای جیگه ی دیل، ئەسیر دیت... ئیتر هه ر ناوه به پێی داخواری واتای که رته کانی. دورمانیش له بهر تیشکی سروشتی خۆیدا هه ر بۆ لای ئەو وشانه ده چیته وه.

وشه ههن وه کوو: «سامان، ده‌رمان، ئامان (= قاپوقاجاغ)» سه‌رچاوه‌یان له منه‌وه روون نییه.

«نه‌رمان» له نه‌رمه‌وه به «ان» بۆته ناوی دارپژراو ههر ده‌چیته‌وه بۆ واتای سه‌ربه زه‌وی. «فه‌رمان» ئه‌و «م» له تییدا بنه‌ره‌تییه. وشه‌ی فارسی ههن وه‌ک: میهمان، دوودمان... تیان نا‌ئالیم هه‌رچه‌ند پشتیوانی له بۆچونه‌که‌م ده‌که‌ن. «فره‌نگ ایران باستان» ئه‌م وشانه به درپژایی باسکراون.

نمونه بۆ پاشگری «جار، زار» له وشه‌کانی «نیرگزار، برنجار، فریزجار، لاله‌زار، گول‌زار» وه‌رده‌گیرین. نمونه‌شیان که‌من. پاشگری «سار» یش ده‌گمه‌نه «پاساری» نیسبه‌ته بۆ «پاسار» که به‌رانبه‌ر «کۆسار» ده‌وه‌ستی نالی ده‌لی:

فه‌رقی کۆساران له پاساران ده‌زانی وه‌ک چیه
وه‌ک عه‌زیزی باز و وه‌ک بی حورمه‌تی پاساریه

به‌لام ده‌قه‌که‌یان به فارسی ماوه‌ته‌وه. ئه‌گه‌ر «کیوسار» بوايه ده‌بوه کوردی، «پینسار» یش هه‌روه‌ها. «نسار» ره‌فیقی ئه‌م دوانه‌یه، پینستر لینی دوام. «نزار» سی به‌شی پاشگره به‌شیک بنه‌ره‌تییه. ده‌بی لینی قرتابی.

وشه‌ی «لاسار» بوو به ئاوه‌لناو و نه‌ختیک حیسابمان لی تیک ده‌دات، «خووسار» قسه‌ه‌لده‌گرئ: «خووز، خووسار» یه‌ک شتن هه‌ر دوویان شه‌خته کردوون. له به‌رانبه‌ردا «خوناو» هه‌یه که به واتای «ندی» ی عه‌ره‌بی و ئاورنگی کوردی دیت. له خووسار، خوناو (خووناو) دا که‌رتی سه‌ره‌کی «خو- خو» موشته‌ره‌که ئه‌دی ئه‌م نوونه‌ی خووناو له چیه‌وه هات؟ خۆ له کدوله‌ی ته‌ریشدا پینوه‌ندی به «خوون- دم» هه‌وه نییه. تۆ بلی سه‌رله‌به‌ری «ناو» پاشگر بیت؟ یاخود بۆ خۆشه‌وایی ئه‌م نوونه به‌ریوه بۆ

ناو وشەكە وەك كە نوونی يانزە، دوانزە سيانزە، شانزە بۆ خوشنەوايى ھاتو؟
بريارم بۆ نادرى.

پيشتەر گوتم دەشى «ستان» بېتە پاشگري ھەريميكي سەرلەبەر «شيلمستان،
پەمۆستان» يېت ليرەدا پيويستە بليم كيگەيكي كە وەرزي پي دەلين
«زەوى» ھەر دەميتي. ئەوسا دەلين زەوى ژمارە پينج لە تەماتەستانەكەي
پردى.

دەگوتري: برنججار (كورت دەبېتەو ھە بۆ برنجار). «فرىزجار، نيرگزار» كە
تووتن پەيدا بوو گوترا «تووتنجار» لەتەك ئەواندا دەگوتري: «گولزار،
لالەزار، نزار، زەويوزار».

بە وردبۆونەو ھەردەكەوي لەو وشانەدا ئەوى كۆتايى بە «ج، ز» ھاتبي
«جار» ي بۆ بەكار ديت (جگە لە تووتن). وابزانم ئەگەر وشە بە «س، ش،
ژ» يش كۆتايى يېت ھەر «جار» ي پيۆ دەلكي چونكە ديارە لەبەر
زەحمەت بوونی دەربريني «زار» بە دوا ئەو دەنگانەدا «جار» يان لي بەكار
ھىناون. «جار» خوى بە زەويينك دەگوتري بزار غەلەبەي لي كردي و
برشتي پي نەھيشتي. زاراوہى «زەويوزار» يش لەلاي خويەو ھە بە تەواوي
ئەم بۆچوونەم دەسەلميني و رەسەن بوونی «زار» رادەگەيەني.

پاشگري «جار» جيگير بوە و رەش بوونەوہى بۆ نيبە. لە ئاکامدا دەليم وەھا
باشە زاراوہکان بەم جۆرە لەكار بين:

- «كيگە» بۆ «حق» بەلام ھى روەك.
- زەوى بۆ «قطعة ارض زراعية» بەر لەوہى ناوي ھيچ روەكيكي
لي بي.
- «جار» بۆ تەماتەجار. شيلمجار، پەموجار... ھتد يېت.

• «ستان» بۇ كىلگەي ھەرىمىك يان پىرۋەزى سەرلەبەر ۋەكوو
«شىلمستان»

• درەخت بەر «جار» ناكەۋى ناگوتى: تىرجار، ھەنجىرجار.

پاشگرى «اوا، اۋە» بە پاشگرى ئاۋايىك دەست دەدات كە يەكك ياخود
لايەنىك دروستى كرديت و بە ناۋى ئەۋەۋە ناۋىرايت ۋەك: «تەيراۋە-
طاھر اۋا»، ئۆمەراۋا. «دەلتاۋە- دەۋلەتاۋە». ۋەھاش دەبىتە موناسەبەي
دروست كىردنى بۇي دەبىتە ناۋ ۋەك: تۇپزاۋا، ماستاۋە.

بەپىي داخۋازى دەنگىسازى ناۋىك كە ئەلفى تىدا بوو ھەز دەكا «اۋە» ى بۇ
بەكار بىت نەك «اۋا». خۆشە بگوتى: ماستاۋە، تۇپزاۋا. بەلام لىرەشدا
ھەموو جارەن دەستۈرەكە پىرەۋى ناكىرى.

پاشگرى «اۋا، اۋە» ئاۋەدانى دەگەيەنى و لە دەقى خۇيدا دەمىنىتەۋە. لەۋانەيە
شۋىتىكى لەكلەك ياخود چەقەلى زۇر بى پىي بگوتى لەكلەكاۋە، چەقەلاۋە.
لە بنەرەتدا بەۋ ئاۋەدانىيە گوتراۋە كە مەۋ بنىياتى نابى.

پاشگرى «انە» دوو واتاى لەيەكدى جودا دەبەخشىت يەكيان لە وشەكانى:
رۇژانە، مانگانە، جەژنانە، سوورانە... دا نىرخ، كرى رادەگەيەنى و ناۋى
عادەتىن. جارەن ھكۈمەت باجى جۇراۋجۇرى دەستاند ۋەك: «رەزانە، مەرانە،
كەرانە (بارانەشى پى دەگوترا، باجىك بوو لەبرى ھەر ۋلاغىكى ھاتبايە شار و
بارى پىۋە بايە ۋەردەگىرا)، پووشانە...».

لە باۋكى خۆم بىستۈە دەگوت، لە سەردەمى عوسمانلى باجى رەزانە ۋەھا
قورس بوو بەسەر رەزەۋانان ناچارى كىردن ۋاز لە كەسبەكە بەتىن، تەنھا لە
رېزەشاخى پىرمەم كە درىژ دەبىتەۋە بۇ باۋاجى و چنارۆك و ھەيەسولتان
ھەتا سەر بە زىي كۆيەۋە دەنى، پىنج ھەزار رەز ويران بوو.

«سووران» سوور به واتای «شادی، خوښی» یه وه هاتوه نه ک رهنگی سوور. حاجی قادر فرمویه تی: «تهماعی سووری نه بی کهس له ژیر چادری شین».

ثم پاشگره خو ی له خویدا وها به پیزه نایه وی یارمه تی بدریت. هر کرپیه ک و نرخکی لهو بو ارانه وه وهر بگیریڼ «انه» ی بو دهست دندات. «سنویه» ی توتوموبیل «سالانه» که ی دیرینی کوردیه «ئه سنافانه» بو هه موو باجیکی له خاوه ن که سب و هونه ر و پیښه ییک وهر بگیری پر به پیستیه تی. «داهاتانه» به ته وای «ضریبه الدخل» ده گریته وه. تا ئیستا به «ضریبه العقار» ده گوتری «ئه ملاکانه». وا بزانه «باج» به و شته ده لین که زاراهو ی «رسم» ی بو رویشته وه ک «رسم الدخل، رسم المشاركة» هه رچی «ضریبه» یه رهنگه «هسته» ی بو دهست دندات.

«انه» ی دوهم ئاوه لکار دروست دکات وه کوو ژانه. کورانه، پیرانه، کوردانه... به واتای: وه کوو ژن، وه کوو کور، وه کوو پیر... که ده لپی جلکی ژانه به رواله ت ئاوه لئاوه. به لام له راستیدا وشه ی جلک واتای «پوشاک» - له پوښینه وه - ده به خښیت. هر وه ک که ده لپی شای دزه ییانه «هه لپه رین» ی تیدا ده خو پرتیه وه. تو بیته وه وشانه ی «ژانه، دزه ییانه، پیرانه...» بخه ره جیگه ی ناویک که له سه ره تاي رسته دا دیت ده بیی دهست نادن. ههروه ها ناشی بین به «موصوف»، ناشنه وه صفی شتیک واتای فیعلی تیدا نه بی. ناگوتری تری مهردانه، به ردی مندالانه، سه رتاشی خزمانه... ده توانی بلپی تاجی شاهانه چونکه له سه ر دهن دری به لام ناگوتری که لله سه ری شاهانه...

به زاراه «به رده عازهبانه» رویشته که جحیلان هیزی خو یانی پی تاقی ده که نه وه. نه گوتراوه «به رده پیرانه، به رده مندالانه، به رده حکومه تانه...» ده لپی «مندالانه جوولایه وه»، «پیاوانه هاته پیتش». نایه ته بیره وه زاراه له ئاوه لکاری ته وتویی دروست بی.

پاشگری «چک» له وشه‌ی «فرچک، قونچک، گوپچک، پنچک...» دا هه‌رچه‌ند له رواله‌تدا جوړیک چووک کړدنه‌وه ده‌به‌خشی به‌لام وازانم به‌لای که‌مایه‌تیدا ناچیته‌وه چونکه به وردبوونه‌وه له واتای ټهو وشانه و هی دیکه‌ش هه‌ست به ئاشکرایي ده‌کړی. «گوئی، پی» وه‌کوو بۆره‌پیاون سه‌رنج راناکیشن به‌لام پیچکی پاچه و گپیه به دپاره‌وه‌به هه‌روه‌هاش گوپچک دپارتره له گوئی. قونچک ټهو «چک» له‌ی پیوه نه‌بی نادیتړی. «فرچک پیوه گرتن» پتر مه‌به‌ست پروون ده‌کاته‌وه. ټهم «فر» له له‌ فورمی ئیستاکه‌یدا واتای به‌ره و زیادی و نما کړدنی هه‌یه وه‌ک که له فراژی، فراژوو بووندا ده‌رده‌که‌وی.

«فره» ش هه‌ر ریژه‌ییکی «فر» ه له کوندا شکل و واتای جوداوازی له‌گه‌ل ئیستاکه‌یدا هه‌بوه. له لاپه‌ره 412 کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی - ده‌خویندریته‌وه مه‌زده‌یه‌سنا...» - دانانی د. محمد معین - له شی کړدنه‌وی «فرایزدی» ده‌لی: فر، فره، فرکیانی، ورج، ورجاوند له ئافیس‌تادا Xvareno, Xvarenah بووه «خقه‌رنه، خقه‌رنوو». له په‌هله‌وی بۆته «خقه‌رره» له ټهرمه‌نی گوتووایانه «پهر». له ئیرانی کون «هقه‌رنه» بوه.

به کورتي ده‌لیم واتای وشه‌که به ئالوگور بۆته «فر، خوره، شکوه، جلال» به پپی لیکدانه‌وه‌ی زاناکانی ټه‌وروپا. دپاره له هقه‌رنه و خقه‌رنه‌وه بۆته «فر». کوردییه‌که‌ی له وشه‌ی «بیغه‌ر» دا وه‌ک خوی ماوه‌ته‌وه. ده‌لین: «فه‌رت بزر بی... فر، فره، فره‌وان یه‌ک ریشنه‌ن هه‌رچه‌ند «فره‌وان» نه‌ختیک بۆ «هقه‌رنه» نزیک بۆته‌وه. «فره‌وان» خوی ئاوه‌لئاوه نابی یه‌کسه‌ر له «فره» وه‌هاتی چونکه «فره» ش ئاوه‌لئاوه. پی ده‌چی شیوه‌ی کونی پاراستی یان له «فر» هوه‌هاتی به واتای ټهو «شکو‌ه» له‌ی که‌گوتمان. له «شکو‌ه» یش زورییه‌که‌ی به مه‌به‌ست گرتوه. وه‌ک «باغه‌وان» بریتییه له «باغ + ه + وان» ټه‌میش بریتییه له «فر + ه + وان». که‌واته «فرچک پیوه گرتن» جیی خویه‌تی هیما‌ی هه‌بی بۆ ټهو نمایه‌ی له ساوادا خوی ده‌نویتنی. دپاره نمایه‌کی له ساواییدا بیت له‌قه‌ده‌ر ساوا ده‌بی. ټهو «چک» له‌ش ده‌ری ده‌خات

پاشگری «چک» - ئەو «فر» دەباتەووە بۆ ساوایی چونکە سەرەتای
دەرکەوتنی رادەگەیهنی که دەکاتەووە تەمەنی مندال.

«بنچک» ئاشکرایە که «بن» یکی شرایەووە دەرکەوتووە بەلام بە بچووکی، بە
پیی باوەرم ئەم «چک» ە لە «فرچک» و «بنچک» دا دژ دەووەستی
بەرانبەر «چک»ی «ئاوچک کردن» و وشەکه دەباتە ریزی ئەو وشانەی
پێیان دەلێن «اضداد» واتە دوو واتای دژ بە یەکدی رادەگەیهنن بەلام تا
رادەهێک «ئاوچک کردن» یش دەرکەوتنیکی تێدایە که وشک بوونیهتی.

یەکیەک لەو «اضداد» انەی کوردی وشە «هیچ» ە که بلی فلانە هیچە -
فلانە هیچ نییە، لە سەلب و ئیجابدا یەک واتای هەیە.

که دەلێن «گورچکی دەرپەری» دەرکەوتنە که لە «دەرپەری» ە که خۆی
دەنویتی... بەلام دەشی «گورج» بنەرەت بی ئەوسا «ک»ی تەنهای پیو
دەبی.

لەو وشە فارسیانەی هینامنەووە «ورج» - «ورجاوند» که دەخوێندریتەووە
«وهرج - وەرجاوهند» بریتییه لە «بهرج»، «بهرجهوهند» ی کوردی که
بۆتە «بەرژەوهند». «بهرج» هەرماوە وەک دەلێن: هەزار دیناریشی تی بچی
هەر بەرجە، واتە مەسلەحەتە. «بهرج» ئاوەلناوە، «بەرژەوهند» بۆتە ناوی
مەعنا تۆمەز «فر، فرە بەرج، بەژەوهند» هەمووی لە یەک ریشەن.

لە ڕووی زاراوەسازییەووە دەشی «چک» لەو بارانەدا کهوا بێمەبەست شتیک
دەردەکەوێ بە کار بێت، وەک که بلی «بهرچک» بۆ بەرھەمیکی یا
ئاکامیکی چاوەروان نەکراو لە کیمیا... لە جەبر... لە کارەبا... دا دەرکەوێ.
«هەلەچک» ئەو هەلەیهیە لە خۆوە دەرەدەکەوێ.

لەم لیکدانەوهیەدا دەگەمە ئەو باوەرە کە ڕووەکی فریز، فریزوو (لە سلیمانی و شویتی دیکەش پیتی دەلێن چیم) ئەو «فر» ە ی بۆیە پێتوێیە چونکە ڕووکێک زۆر بەخێرای دەتەنێتەو. ھەرۆھا وشە ی «بەرۆچک - بەر بەرۆچک» لە وشە ی «بەرۆچک - بەر بەرۆچک» ەو ھاتوێ نە ک وە ک جارێ دەم گوت لە «بەرۆچک» ەو گۆراو. ئەوسا بیرم لە دەوری پاشگری «چک» نە کردبوو ە کە ئاشکرای دەبەخشی. جوداوازی نیوان ئاشکرای «چک» و ئاشکرای «دەن» ئەوێ ە ی «دەن» وەنیە تازە پەیدا ببی، ھەرچی ئاشکرای «چک» ە پەیدا دەبی، تەنانت لە «بەرۆچک» دا دیاربووێ کە بەندە بە ڕۆژیکی زستانە ی ھەوری نەبی. نە بە شەو نە لە غیری زستان نە لە زستاندا سەینان «بەرۆچک» پەیدایە.

پاشگری «گ» ماندوو مان دەکات سەیری ئەم وشانە بکە:

- مەرگ - مەرد
- بەرگ - بەرد
- ڕەنگ - ڕەند

«مەر» خۆی بە واتای مردنە. لە «ئەمەرداد» ئەم راستییەمان باس کرد بریتیە لە «بیمەرگ». «داد» یش بە واتای بەخششە کە ئیتر تیکرای وشە ی «ئەمەرداد» دەبێتە بەخشینی بێرێانەو. دیارە دەنگی «گ» بە دوا «مەر» دا تەئکید ی واتای مردنی کردۆتەو. بابلیین خەستی کردۆتەو. بەرانبەر «مەرگ» - «مەرد» واتای ھەلگەراوەتەو لە «مردن» ەو بۆ زیندووتییەکی چالاک. ئایە دەنگی «د» واتاکە ی ھەلگیرایەو یاخود ڕوالتیکی ڕیکەوتە؟ ئەگەر ڕیکەوت بی ئەدی چ بکەین لە گەل «بەرگ» و «بەرد» دا. «بەرگ» لە واتایە کیدا «پەلکی درەخت» دەبەخشی کە شتیکی زیندو، کەچی «بەرد» مردو. «ڕەنگ» ڕوالتە و بیگیانە، «ڕەند» گیانلەبەریکی چالاکیشە.

«دەنگ»، «زەنگ»: يەكيان ئەوى دىكە شى دەكاتەو. «زەنگ» برىتيە لە لەرەنەوئى دەنگىك وەك «زەن» بىت. پاشگري «گ» كرى بە ناوى ئالەت. «دەنگ» لەبەر تىشكى «زەنگ» دا ھەر دەلى ئەوئىش پاشگري «گ» ھات و بە جۆرە دەنگىكەو نووسا و كرى بە ناو بۆ ھەموو دەنگىك. كە دەلى: تەقە، رەقە، خلیە، ترپە، تەپە، گرمە... ھەريەك دەنگىكى ديارىكراو بە دەستەو دەدەن. ھەرچى «دەنگ» لە شتىكى لى دەبىسىت نابردىتەو بۆ سەرچاوەئىكى ئاشكرا. «دەنگەدەنگ» نە تەقەيە نە رەقە، نە لرمە، نە تەپە، نە شلیە، نە گرمە، نە شرقە، نە ترقە. دەنگەكان كە تىكەل دەبن لە دوورەو نەبزیكى وەكوو «دەن، دەن، دەن» پىك دەھىنن.

«ورگ» كە پاشگرەكە لى بكەیتەو دەمىتەو «ور». زۆر بە سەبرى «ورە بەردان» كە لەگەل «ورگ» يەك رىشەن، ئەو بىھىزىيە بە دەستەو دەدات كە لە سەرەتاو ھىزەكە «ورگ» پەيدای كرىدبوو. «ورە بەردان» بە بەريەو ھەيە «ورگ» یش بەرەلا بكات. ھەرچى «وزە» يە چ ھىماى بۆ «ورگ» ناچیتەو. جا ئەگەر «ورگ» لە واتادا شوئىتى «ورە» بىت جىتى خۆيەتى چونكە عەنبارى خواردنە. خواردنىش دايكى ورە و ھىزە. لەھجە ھەيە دەلى: «ھوورگ». لەو لەھجەيەدا: «ورە» ش «ھوورە» يە.

«ورد» پىوئەندى بە «ور» ى «وگ» لەو نىيە، چونكە لە بنەرتدا «خورد» - «ھورد» ە. «ورچ» یش لە «ھەرس» - «خەرس» ەو ھاتو. ھەيشە دەلى: «ھورچ» - «حورچ».

«چەنگ» و «چەنبۆلە» تىمان دەگەيەنن كە «گە» بە دوا «چەن» دا ھاتو بەلام «چەنگ - چەند»، «بەنگ - بەند»، «سەنگ - سەند» بىردۆزىيان لى ھەل ناستى، ياخود بابلىم من شتىكيان لى ھەلناكرىتم، تا رادەيىك دەشى «سەنگ» دژووەستانىكى ھەبى لەگەل «سەند» ە بەفردا چونكە «سەند» سووكە، ئەمما «بەنگ» خەلق «بەند» دەكات. تۆ بلىتى

لیږه دا ټاڅپوهه کورد ویستی رڼفتاریکی ده گمهن له گهل وشه دا بکات؟
یاخود دالی «بهند» بنه رڼتیهه؟

«چهنگ» و «چهند» یش بیسه روښوین ده میننه وه.

«ههنگ» و «ههنگوین» هیندهی «ماست» و «ماستاو» خزمن به لام
«ههنگ» خوی پڼویستی ههیه به شی کردنه وه. لیږه به پیشه وه گوتومه له
کوردیدا «ههن» پڼشگریکه به واتای شیرنایی و تامی خوش دیت، له
فارسیدا «هن» به دهقی کوڼی ماوه ته وه، له کوردیشدا وشه ههن وه
«تهنگوتک» دهنگی هه مزه تییدا به رده وامه. له «ههنگ» دا پاشگری «گ»
بهو «ههن» هوه نووساوه و ټاله تی شیرنایی که «ههنگ» هه کیه دروست
بوه.

«شه» و «شهنگ» له یه کدی نزیکن، دهنگی «گ» هیندیکي قوزی و
رپیکي خستوته سهر «شه». له درپزه یه را دیاره پاشگری «گ» ههر جاره
به پیی دهست دانی وشه واتا ههل دهنی: «مهر- مردن» ی خه ستر
کرده وه. «ههن» ی شیرنایی کرده «مگس نحل- میښی ههنگوین» وره ی
کرد به مه خزه نی هیز.

رپم هه بی له «مز» هوه «مزگ» هه لده نیم و ده لیم: هم مه مه یه مزگی
خوشره له وی دیکه. ده لیم: داربه پروو له دارمازوو برگ لووستره. ده لیم:
توانگی شیر شان و ملیه تی. رپم هه بی پیوانه ییکی تی هه لکیش ده که م و ده لیم:
پیشتر روونم کرده وه که «هه ناسه» بریتییه له «ههن + اسه» به واتای
هه واخوړ، به پیی روښنایی له ټافستاوه بو وشه که هات. «ههن» که به
ټه سل «هن» بوه و به واتای «نفس- ههوا هه لمشتن» دیت، ههر خویه تی
له وشه ی «هه ناو» دا درده که ویتته وه.

«هه ن + او» به واتای «جیگهی هه ن» وه ک که ده لئی «جیگهی هاراو»
 ئهو «او»ه، تئیدا پاشگری سهر به جیگهی. ئنجا چ ده بی به «غلم» ی
 ماسی بلین «ههنگ»؟ ئه گهر ترسی تیکه لبوون له گهل «ههنگ» ی
 «ههنگوین» ریمان لی بهستی ده توانین بلین «ههنگه» به واتای ئامیری
 هه ناسه.

«زوورگ» به بهرزاییک ده لین ناگاته راده ی کئو، به لام وه کوو کئو له
 دریزایی به کیشه یه، زووریشه نه ک نه رم. ده شی زاراوه ی «خولگ» بو ئهو
 گرد و ته پۆلکه و بانوانه داتاشین که له خول پیک هاتبن. ده لئی: ئهم گرده
 خولگه به لام ناگوترئ ئهم گرده زوورگه چونکه دریزه ی نییه. ده بی بلین
 «زوورگی» یه. گوێزه زووره به لام له زوورگ به رزتره، ئه ویش چیا ییکی
 زوورگییه، خولگ نییه.

پاشگری «گ» سنوور بو به کار هینانی داناندري. چ له ناو چ له فیعل، ئه وه
 نه بی که ناشی به ناقولایی له کار بیت و له دهستوورائی زاراوه ی لادابی.
 ته نانهت ده شی به پاشگری شه وه بلکیت. به نمونه: وشه ی «رهش» ده بیته
 «رهشان» ئه میشیان ده بیته «رهشانگ». ئه مه ده لیم ئاگایشم له وه هه یه که
 بگوترئ به چ مه علوم سهر له به ری «انگ» پاشگر نییه؟ پرسیاره کهش بیجی
 نییه. به لام ساغ کردنه وه ی سوراغیکی بیندریزئ ده وئ چونکه ده بی
 ژماریکی ئهو پاشگرانه تا قی بکریته وه، ئاخو به پاشگره وه ده لکین یان نا. با
 ئهم پرسیاره جاری بمینی. ههر ئه وه نده ده لیم پاشگری «ی» ناوی مه عنا
 ده چیه دوای ئهو ئاوه لئاوانه ی پاشگریان پیوه یه وه کوو:

- پاره دار - پاره داری
- ده رگه وان - ده رگه وانی
- خویتنده وار - خویتنده واری

پاشگری «ک» به زاهیر بۆ چووک کردنه وه بیت به لام راستیه که ی ئه وه یه که چووک کردنه وه له پله ی دوه مدا دیت. تۆ که له وشه ی «دار»- «دارک» داده ریژیت مه به ست شتیکی تایه تییه نه ک داری بچووک. «دارۆکه» داری بچووک. «دارک» هه رچه ند بچووکتره له «دار» به لام «دارۆکه» نییه. «پووشک» یش «پووشۆکه» نییه.

له «دهست» وشه ی «دهستک»- بۆته «دهسک»- داده ریژین که شتیکه هه ر ئه وه نده پتوه ندیه ی به «دهست» ه وه هه یه که جیگه ی له قوله می ده ستدا ده بیته وه...

به بۆنه ی هاتنی نمونه ی «دهستک» ده لیم پاشگریک هه یه «تک» له وانه یه ناوناوه له گه ل «ک» تیک بگیرسین و فهرقیان پێ نه کرێ ههروهک تازه له «دهسک- دهستک» تووشیان هاتین.

له وشه کانی: نیرتک، شوورتک، مۆرتک، عه شیره تی مه نتک، فرتک به ستن...دا پاشگری «تک» هه یه. تیشیاندا هه یه وه ک: «نیرک»، «مۆرک»، «شوورک» له هه ردوو فۆرمدا یه ک واتا ده به خشن. ده بی بلیین دهنگی «ت» تیشیاندا قرتاوه یاخود بیلزووم هاتبوه ناوه وه و ره وییه وه. له «دهسک» دا چونکه به ئه سل وشه که «دهست» ه، دیاره قرتانی تیدا بوه.

ئنجا له مه وه ده بی بلیین هه ر وشه ییکی کۆتایی به «ت» هاتییت ته نها پاشگری «ک» به خۆیه وه ده گریت. به نمونه: ئه گه ر له «خهست» ه وه «خهستک» مان دارشت دیاره «ک» مان پتوه ناوه. ئه م «خهستک» ه دهست ده دات بۆ هه موو شلیکی مه یله و په یت بوو بیته وه با یی ئه وه ی نه رژی. له ئاخاوتندا ده گوتری: ئاوه ته ماته که ماستۆکی بوه. خهستک تیرتره له ماستۆکی. زاراوه ی «هلامی» له کیمیا دا دیت. «هلامی» خهستکه.

وشەى «كورك» لەو ھەو ھاتو ھە دەنگى مريشك لە كورك بووندا ھەك دەنگى «كور» ديتە بەر گوى. لەمياندا پاشگري «ك» خاوەنيكى دروست كرد بۆ وشە بنەرەتتتتھە.

بەكارھتتتتتت پاشگري «ك» دەستوورى قەراردادەى بۆ رەچاۋ ناكري ھەك بۆ «چك، دن، ار...» رەچاۋ كرا چونكە يەخەى ھەموو بابەتتت دەگري و بە ھەموو رۋوداۋاندا واتاگۋري دەكات. تۆ سەيري لە «شل» وشەى «شلك» پەيدا بوو كە ئەويتش ئاۋەلئاۋە بەلام لە ئاۋەو بۆ غەيري ئاۋ رۋىي. ئەمجا «شلكە» ھەك كە دەللى «دەرگا كە شلكە دەكات لەوانەى بى كليل بكريتەو» بوو بە ناۋى مەنا. ليرەدا توۋوشى وشەيتك ھاتين دوو پاشگري بە دواۋەى...

لە زۆر وشەدا، چ بە پاشگري «ك» ھە بىت و چ ھى ديكە، چونكە لەبەر بى نووسين دەقى كۋنى نەپاريتزراۋە، نازانين پاشگر بە چيىھە بەند بوە. «ئەنگوتك» يەك لەوانەى كە نازانين «تك» ياخود «ك» ى پتوھە لكاۋە چونكە مەعلووم نيىھ ئەو ھتندەى لە ئەسلە وشە كە ماۋەتوھە ئايا «گو» يان «گوت» ھە. (پيتتر گوتمان «ئەن، ھەن» پيتگري شيرناى و خوشاين). ئايا پاشگري «تك» ى پتوھە ياخود. وشەى سادەى و «ك» تيتدا بنەرەتتتھە. (لە تەموۋزى 1987 زانيم «گوت» لە ھەندى لەھجەى كوردى واتاى «تۆپ» دەبەخشى).

لە «پشك» دا چونكە خەلق دەلى: پشم بدە، كوا پشى من؟ ديارە «ك» تيتدا پاشگرە. ئايا ئەى خويتنەر وشەى «سەلك» لەو ھەدا كە دەلئين «سەلكوبنك، سەلكە، پياز» بە واتاى «سەر» ديت چۆناۋچۋنى دەنگى «ر» ى گۆرا بە «ل»؟ من ۋەھاى بۆ دەچم، بۆچوونەكەشم بە قياس لە «گوپچك، پتچك» ھەو ديت «سەلك» بە ئەسل «سەرچك» بوە. دەبى گوتراي: گوپچك و پتچك و سەرچك بەلام لە «سەرچك» دا ھەست بە

قورسایى کراوه و وه کوو سه دان وشه ی دیکه گۆراوه بۆ ئه و باره. واشبزانم
 دواى گۆرانى بۆ «سهلک» ئنجا له گهڵ «بنک» دا هاتوه نهک له سه ره تاوه
 چونکه «سه رک و بنک» قورسایان تیدا نییه. ئه دى بۆچى «سه رک و
 بنک» رهش بوونه وه هه ر مایه وه «سهلک و بنک»؟ وه ها بزانه له
 «سه رچک، سهلک» دا ئه و زه قاییه ی باسم کرد خۆى ره پيش ده کات وهک
 هه ستيش ده که ين ئه وه ی «سهلک» له «سهلک و بنک» دا ئه ويان
 به رچاوه. دياره «سهلک» بۆ ئه و مندا لانه یه که له چاو «بنک» له کانه
 ئاشکراترن. ئنجا ده بی وه کوو پيشنانيش به دوا ئه م بۆچوونه مدا بلیم: والله
 اعلم.

پاشگری «ی» نيسبه ت بوارى به کارهينانى دياره و لزومى به مامۆسایى من
 نييه به لام ده بی ئه وه نده بلیم، وشه هه ن ئه م «ی» ی نيسبه تيان تیدا بۆته
 به شى بنه ره تى. له هه موو به رچاوتر وشه ی «کانى» به واتای سه رچاوه ی ئاوه.
 کانى بریتىيه له «کان + ی» چونکه ئاوه که ی له کانه وه ده رده قولیت، وه کوو
 ئاوى حه وز و جۆگه نييه له دووره وه بۆى بێت. له هه جه هه یه ده لى «کانوو»
 له ویشدا «کان» دهنگى «و» ی فاعلیيه ت یاخود «صفة» ی فاعلى به دوا دا
 هاتوه وهک که له «سه روو، ماندوو، رۆشتوو، ئیروو...» دا ده وره که ی
 ئاشکرایه. له «بان» که هاوکیشى «کان» و وهک ئه و ناوى ماددیيه «بانوو»
 دارپژراوه به و پاشگره ی «و». وشه ی «ديارى» ش پاشگری «ی» نيسبه تى
 پێوه یه ئنجا «دييار، ديار» ئاخۆ «ديار» ی عه ربیيه یاخود «ديار» هکه ی
 کوردیيه له و ڕه وه وه هاتوه که کابرای خاوه ن ديارى له بزریيه وه ديار
 ده که ویته وه. رهنگه هه ر ئه مه شى راست بێ.

له زمانى کوردیدا ئه گه ر «ی» ی نيسبه ت چوه دواى ناوى میللەت یاخود
 عه شیرەت ده لاله تی زمان و عاده ت و نه ریت و پۆشاک و خۆراک و
 ده ستووراتى کۆمه لایه تی ده بێت. که که سێکی وه پال میللەت یاخود عه شیرەت

یاخود دین بدریت «ی» نیسبه تی بو به کار نایهت دهلئی: دارا کورده، گولئی
بلباسه، قریاقوس گاوه.

بهندی «دین» نهختیک خلیسکاوییه. کوردهواری له ماوهی 1300 سالدا که
خوی مسلمان بوه هر جووله که و دیان (گاوور) ی به دهوری خویهوه دیتوه
ئیت به خوی گوتوه مسلمان و به ئهوانیشی گوتوه گاوور (دیان) و جوو یاخود
جووله که.

هر دینکی به ناوی پیغه مبه ره که به وه هه ل درایتته وه «ی» نیسبه تی پیوه
لکاندوه ههروه که به مهزه به کانی خوشیه وه لکاندوه (هه نه فی، شافعی...)
تهنانهت گوتوه تی «محهمه دی» له بری مسلمان یاخود عیسایی مووسایی...
ئه میش به بریاری مهنتقیه. چونکه ناشی بگوتری فلانه که س عیسایه یاخود
مووسایه یاخود زهرده شته. یه ک تبینی بچووک لیته دا هه لدهستی:

ده گوتری: فلان یه زیدی یاخود ئیزدییه دهشی ههروه هاش بگوتری. به لام
نه ده بوو بگوتری داسنییه چونکه وشه ی «داسن» وه کوو ئیسلام ناوی
عه قیده که یه. به شی یه که می «دا» له «دیو» وه هاتوه که وا بهر له هاتنی
زهرده شت به خوا و هیزی چاکه گوتراوه. «زیوس» و کهرتی «جو» له
«جوپیتهر» له گه ل «دیو» یه ک ریشه ن هه مووی به واتای خوا. «جوپیتهر»
ده کاته وه «خوا + باوک: پیتهر، پدهر، Father یه ک شتن...» کهرتی «سن»
له «داسنی» وه ک دیتته وه بهر یادم له وشه ی «یه سنه» به واتای
«پهرستن» وه هاتوه...

ئنجا لیته دا هر ده لئی کوردهواری مامله تی مهزه به کانی له گه ل «داسنی»
دا کردوه نه ک دیان و جوو. به هه مه حال «بادینان» که جیرانی داسنییه
ئه ویش له «به دینان- بیه دینان» وه هاتوه که وهختی خوی به کومه له ی
زهرده شتیان گوتراوه به واتای «دین چاکان». وشه ی «دین» له ئافستادا

«دهئینه» بوه [لاپه 3 له «فرهنگ ایران باستان» ی ناوبراو] ئهم باسانه به دريژي له لايه ن زاناکاني ئه ورووپاوه شي کراونه ته وه.

بيينه سهر حيسابي حيزبه سياسييه کان. کوردي له مه سه له ي حيزبايه تييدا چاوليکه ري غه يري خو ي کردوه چونکه له کوندا نه سياسي ته زانيوه نه هيچ مامله تي له گه ل حيزبايه تييدا بوه هه تا ده ستووري نيسبه تي به پي ده قي ميژووي لي به کاربه يتي. وه ک که له خه لقي بيست ئه ويش گوتي: پارتي، به عسي، وه ته ني، ديموقراتي... هتد راستيه که ي ناوانوه ده بيه ين خه لق ده لين: فلان پارته له وه هدا ده چنه وه بو لاي: فلان ئيسلامه، ديانه... ئه مه ده لين ناشزان «پارتي»، بي ده ست لي دان، له Party روظاواوه وه رگراوه و «ي» که ي بنه ره تييه. خه يالايان بو ئه وه ده روا ت که ئه م «ي» ه به «پارت» ه وه لکاو ه ئيتر هي نيسبه ت بيت يا خود هي ناوي مه عنا. له مه وه که ده لين پارته به لاي خو يانه وه حيزبه که ي «پارتي» ده ده نه وه به خا وه نه که ي وه ک که بلني فلان جوانه «جوان» ده ده يته وه به فلان. ري شي تي ده چي وه ها بزاني «ي» له کو تاي «پارتي ديموقراتي کوردستان» دا هي «اضافه» بيت وه ک که ده لي: ده شتي قه راجي مه خمو ور. ئيتر چو ن ده شت له و «ي» ه رزگار ده بي «پارت» يش لي رزگار ده بي.

له موناسه به دا ده لين، وه هاي بو ده چم هه روه ک «په ليک» له کورديدا وه کو و «نزديک. تاريخ» له فارسي و کورديدا پاشگره ئه سليه که ي «يک» ي نيسبه تيان پتوه يه، هه روه ها «باريک، خه ريک» يش هه مان پاشگريان پتوه ماوه به لام تا ئيستا نه گه يشتمه ئه و وشانه ي ده قي کو نيان بنه ره تي «بار، خه ر» بو وييت. رابه رم له م بو چو ونه مدا زه وقي زمانناسي و فوري وشه کان و نمونه ي زيندوه.

پاشگري «و» که پيکه يته ري کارا «فاعل» يا خود وه صفي کارايه پاشگريکي به برشتي فره هه نگه. له گه ل کاردا و له گه ل ناودا وه صفي کارا پيک ده هيني. له

نووسیندا که به دوو «و» دهنووسریت بایه‌خیکی زمانزانی یان فونه‌تیکی یان زاراه‌سازی و وشه‌رؤنانی نییه چونکه له ریتنوسدا وه‌ها خو‌ش هات له نووسه‌ران که به دوو پیتی بنووسن، له‌مه‌شدا دژی سروشتی دهنگ رۆیشتن چونکه، ئاخاوتن ئاگادار نییه له‌وه‌ی نووسه‌ری کورد له بری کورته بزویتیک یه‌ک «و» و له بری دهنگی ته‌واوی بزویتنه‌که دوو «و» داده‌نیت: دهنکه‌که له «ماندوو، ژوو‌وو، پیشوو، برزوو، بیانوو...» یه‌ک دهنکه وه‌ک له ماندوو‌دا «م، ا، ن» یش یه‌ک دهنگن. به‌داخه‌وه به‌دییه‌ش له ئاست عاتیفه و چاولیکه‌ری و کورده‌غیره‌تیدا ته‌ماوی، به‌لکوو، خه‌فه ده‌بی.

پیشتر به‌ر له چه‌ند سالیک، گوتوومه، نووسیومه که واوی دوا‌ی کاری تینه‌به‌ر واوی کارایه: نووستوو، رۆیشتوو، هه‌لستاو (لزووم به‌ دوو واو نه‌ما) فریو (لزووم به‌ دوو واو نه‌ما)، چوو (ده‌بوو سی واو بیت) هه‌موویان «ناوی کارا» (اسم فاعل)ن. به‌لام له‌فۆرمی ئه‌وتۆیدا ریزه‌یینکی له‌ کاری تیه‌ر وه‌ر‌بگرن جینی ئیشکاله، به‌نموونه: که‌ بلّین «گورگ خواردوو» وه‌لای «ناوی به‌ر‌کار» (اسم مفعول) دا ده‌چیته‌وه. که‌ بلّین «ته‌لاق خواردوو» وه‌لای ناوی کارادا ده‌چیته‌وه. هه‌لبه‌ت ده‌زانین ته‌لاق شت ناخوات بویه‌بوو خۆی خوراو ده‌رچوو به‌لام ئه‌م زانینه له‌ می‌شکی من و تۆدا زه‌نه‌ی کرد. وشه‌ی «خواردوو» ده‌وریکی تییدا نه‌بوو. «گورگ خواردوو» ده‌شی هه‌لگیر‌دریته‌وه وه‌لای ناوی کارادا که‌ بلّین پلّینگیکی گورگی خواردبی به‌ «گورگ خواردوو» ی ناوبه‌یین. جا ئه‌گه‌ر مه‌ریکی گورگ خواردبیتی به‌ گورگ خواردووی دابنّین وشه‌که‌ ناوی به‌ر‌کاره. ئه‌گه‌ر پلّینگیکی گورگی خواردبیت به‌ گورگ خواردوو دابندریت وشه‌که‌ ناوی کارایه.

که‌ ده‌لیی: خواردوومه، کردووتانه، کردووته... هه‌روه‌ها خواردووته‌م، کردووتان، کردووته‌ت، بیستوهمان ئایا وشه‌که‌ وه‌ها راده‌گه‌یه‌نی که‌ من خواردووی ئه‌وم و ناوی کارا ده‌رده‌چیت؟ یاخود وه‌ها راده‌گه‌یه‌نی که‌ شتیک خوراوی منه و ناوی به‌ر‌کار ده‌رده‌چیت. که‌ ده‌لیی: نانم خواردوه ئایا تۆ خواردووی نانیت

يان نان خوراوى تۆيە؟ كى دەلى به پىي دارىشنى رىستەي بارى كارايى،
بەركارى وشەكە ناگۆرئ؟ رەنگە لە رىستەي «من خواردوومە» خواردوو كارا
بىت. لە رىستەي «نانم خواردووه» دا بەركار بىت.

دەمەوى به خوينەر بلىم پرسىارەكە كىشەي به دواوويە. ئىمە بىشتر لە بەشى
يەكەمى ئەم نووسىنەدا تووشى نموونەي ئەوتۆ ھاتىن كە پاشگري «ە»-
دەنگى فەتھەي عەرەبى- جاريكيان لە وشەي «خواردە» دا كاراي دروست
كرد جاريكيشيان لە «كوشتە» دا بەركار. زمان دەرپوونەي زۆرن چونكە
تەرجومانى ھۆشى مەروپە كە ھەزارويەك دەرگە و دۆلابى ھەيە. گوتەن
«منطق- گوتەن» ي زمان جودايە لە گوتەني فيزيا و كيميا بگرە لە گوتەني
ئەرسەتۆش چونكە پاش ئەووي لە تەرجەمەي ھۆشەو دەستوور و ياساي بۆ
خۆي دارىشت، سەرەخۆيي پەيدا دەكات وەك كە «ھونەر» رەگى داکوتا
لەو دەرەدەچى بە سادەيي سەروشت بداتەو يەخود بە رچەي ھۆش و گوتەني
رەسميدا بىروات.

بەھەمەھال پاشگري «و» چالاک و زىندو، گريوگاليكى دروستيشى بکات
لەو چالاکيەو دىت. لە ھەندى وشەدا وەكوو: ئىروو، پشوو، داسوو... نازانين
پاشگرەكە بە چيەو بەندە چونكە بى ئەو پاشگرە وانا نامىنى. لە وشەي
«داسوو» دا كە «داس» دەمىنيتەو بە رىكەوت وانا ھەيە چونكە پتوھەندى
«داس» بە داسوھە نىيە. داسوو بىرژۆلەي گۆلەگەنم و جۆيە كە قرژ
دەوھەستى.

پشوو بىنەرەتەكەي ديار نىيە بەلام دەگوتري: فلان پەست بوو پيشى
خواردووه. وابزانم مەبەستيش لە پيش خواردنەو دا ھەناسەي قوول بەرەو
ژوورەو بەردنە. ئنجا ئەگەر «پيش» بىنەرەت بىت بە سوان بۆتە پشوو.

دیاردەییکی سەرنج ڕاکێش ئەوەیە کە لەو وشانەی زەرف یاخود ناوی زەرفن تەنھا وشەکانی: سەر، خوار، ژێر، دەر، پێش، پاش ئەم پاشگرە بە خۆیانەو دەگرن و لە واتای خۆیاندا وشەی دارپژراو دروست دەکەن. «سەروو، ژێروو، خواروو» صیفەتی کاران. «دەروو» ناوی جیگایە. «پێشوو» ڕەنگە صیفەت بیت (سابق) ڕەنگیشە وەکوو «پاشوو» بە واتای ئەندامی و لاغ بیت. وشەکانی دیکەی وەکوو: بن، بەر، شەو، بەیان، بەهار، هاوین، پاییز، درەنگ... هیچیان ئەم «و» بە خۆیانەو ناگرن. «ڕۆژ، بەهار» کە دەبنە «ڕۆژوو، بەهاروو» لە واتای خۆیان دەردەچن. «درەنگ» ئاوەلناو، لە تەکید «زوو» ئەم «و» ە ی پێوەیە بەلام بێ «و» چی بە بەرەو نامینی بە بنەرەت وەرگیری. ئەگەر «زود» ی فارسی لێ بە پێوانە بگرین ئەوسا «و» ە کە ی دەبێتە بنەرەتی وەک «خوو». «زوو» لە کوردیدا واتای صیفەتی کارای پێوە دیارە. «دەلوو» تورکییە بە واتای شیت هاتووە.

«زینوو» بە باوەری من لە «زین» ی و لاغەو بە پاشگری «و» بۆتە ناوی ئەو شوێنەی شاخ کە وەکوو زین کەلینی نێوان دوو بەرزاییە. «زین» لە ئافستادا «زەئینە» بوە بە واتای ئەمرازی جەنگ. «تەبەرزین» ئەو وشەیی لە واتای ئەسڵیدا تێدایە... «زینووی شیخ» ناوی جیگایە کە لە نزیکی حاجی ئۆمەرەن.

«گەروو» پێشتر لیکمان دایەو لە تەک «گەردەن» دا بە لێ دارنینی «وو» لە وشە کە دەمینیتەو «گەر». کەرتی «گەر» بە زاهیر هیچ واتایەک ڕاناکەینەتی بەلام وەک من بۆی بچم خزمایەتی ھەیە لە گەل «گەر» بە واتای سووران کە ویتە ی دائیرە پێک دەھێتی. «گەروو» لە ژوورەو، «گەردن» لە دەرەو ھەردووک دائیرەین. بە پێی بنەچەکی وشە کە لە ئافستادا و ھەخامەنشی و پەھلەوی و فارسیی ئیستا کە دا دەبێ دەنگێکی «د» ی دۆراندبێ و لە کۆندا «گەردوو» بووبێ. «گەردەن» لە خۆو دایکی لێ دەسوێ. بنۆرە لاپەرە 200 لە «فرھنگ ایران باستان» و ماددە ی

«گوتوفه ریته» - «فه ریته» بۆته «گیران» ی کوردی و «گردانیدن» ی فارسی. سهیر بکه تۆش وه کوو من بۆ ئه وه ده چیت که ئه و «ت» ه له «فه ریته» بۆته دال له فارسی. له کوردیدا وشه ی «گهردوونه» ی ملی ئاژه ل ئه و «د» ه ی ماوه.

من به قوولبوونه وه ی ناچاری بۆ ئه م شی کردنه وه یه ده رۆم دهنه باسی زاراهه ی پیوانه له فۆرمی ئیستا که ی وشه ی کوردی په کی له سه ر ریشه ی سی هه زار ساله ی وشه کانمان نه که وتوه. له زۆر وشه ی وه کوو «گهردوونه» دا ده بیه ی هه ندی له هجه ی کوردی دالیکه تی ده ترنجین. وشه ی «پینه» له زاری به شیکه عه شیرته کاند «پنو» ه ئنجا له په ناویه سیوی ناو شاخه کاند گویت لی ده بی ده لێن «پندوو». هه تا ساغ نه بیته وه ئایا له کۆندا وشه که دالی هه بوه یان نه ی بوه نازانین دالی «پندوو» ره سه نه یان دوومه لی زمانه.

له کورده واری، به تایبه تی لای ئیله کان، مه یلی به کارهینانی پاشگری «و» بۆ دروست کردنی سیفه تی فاعیل یان شتیکی وه کوو سیفه ت پیوه ندی به شتی دیکه وه دروست بکات مه یلیکی ئاشکرایه. له وشه کانی «دروو، پزوو، رنوو، زهردوو، داسوو، هه موو، ختوو، خزوو، پشوو...» و چه ندین وشه ی دیکه ی ئه وتویدا ده وری ئه و «و» ه ی کو تاییان ئاشکرایه.

سه گ که ته مه نی ده بیته سالیکی ده لێن: سنووی هاتوته وه. ئه گه ر وشه که له «سن» ی عه ره بیه وه هاتی ده وری «و» هه ر دیاره که ته مه ن له په راویزی سالیکی ده چه سپینی.

مه به س له م نمووانه که وا که میکن له تیکرای ئه و بارانه ی پاشگری «و» یان تیدا به کار دیت ئه وه یه ره چاوی به رفه وانی ده وری پاشگره که بکه ی تا ئه گه ر زاراهه ییک پینشیاز کرا زه ق له چاوان نه چه قی. ریمان هه یه له جیاتی ده سه وازه ی «کین له دل، له هه ناو» هه ر له وشه ی «کین» زاراهه دابریژین

و بَلّين: «کينوو» له کيش و ئاههنگي «تينوو» به لّام ده بې بزانيڼ
 کورده واري «تينوو» ی وه کوو نه خوښی داناوه که ده لّی «تينوومه، تينوومانه»
 بارتەقاي «مه لاريامه»، «سهریشه مانه» «کينوو» مامله تي ته وتویي قبول
 ناکات. تينوو، برسي، سه رما، گهرما، تازيه، خوښی، په له... و کوومه ليک وشه ی
 دیکه که هه مه چه شنهن له واتادا، هينديک ئاوه لّانوان هينديک ناوی مه عنان
 هينديک ناوی عاده تين، وه کوو نه خوښی له رسته دا به کار ديّت. ده لّی:
 برسيمه، گهرماته، تازيه تانه، خوښمانه، په له يه تي... بيستوومه گوتراوه: خو
 پساو هتيت نيه بؤ گيره که لیناخوړيت؟ ده گوتري: مه رکه که قرانيه تي... ئەم
 به کاره يتانه ههر له و وشانه دا ره وايه که کورد به ره وای ديتوه تهنانه ت
 نه يگوتوه ده غله که ژهنگيه تي ههر چهنه ژهنگ بؤ ده غل وه ک مه لاريامه بؤ
 مرو. ده گوتري ژهنگي لي داوه.

«ولاغ جه له کردن» ته وويه به ريز ريشمه ی يه کيکيان له هی پيش خو ی
 قايم ده کريت و قه تار ده به ستن و کابرای قه تار جي سواری ولاغی
 ههره پيشه وه ده بيت و ده لّنايه له ودها هيچيان له ريگه لانادهن. له رېي
 قياسه وه ده توانين بلّين «جه لوو» بؤ ته و ولاغی جه له کرابي. ئنجا ههروه ک
 «قطار» ی عهره بي به واتای «جه لوو» بؤ Train چه سپا ده شي «جه لوو»
 بؤ شه مه نده فه ريش به کار به يّنين: سواری جه لوو بووم توش به جه لوو سه فه ر
 بکه. کورد که ده لّی «قه تاري ولاغان» ههر ته و «قطر، يقطر» ی عهره بييه
 له قالب دراوه. «جه لوو» وشه يکي ره سه ني پتوانه يه. ديّه کي شيخ بزيتيان
 هه يه ناوی «جه له مؤرد» ه نازانم ثايا له گه ل ولاغ خزمه ياخود له بواريکي
 دیکه وه هاتوه.

زور به سه يري ته و زارانه ی چه ز به به پاشگري «و» ده که ن و دين هه موو
 ته و پاشگرانه ی له به ري سوړان ده يانکه ن به «ی» وه ک: پيشی، پاشی،
 خواردی، کردی، بيژي... ته و زارانه ده يانکه نه وه به «و» و ده لّين: پيشوو،
 پاشوو، خواریو، کردوو، بيژوو... ههر خويان وشه کانی وه ک: که روو، دروو،

گروو، خروو - ی بهری سوران ده که نه: که پروی، دروی، گروی، خرووی...
شیلوو ده که نه شلوی. بۆچی وهها ده که نه؟ نازانم. «دروون» که ههقی
خۆیه تی بیهته «دروونه» بۆچی دهیکه نه «دروینه»؟ نازانم. بۆچی
«دروومان» ناکه نه «درویمان»؟ نازانم. رهنگه خویتهر تۆیش نهیزانی...

به فریکی له رۆژی سامالدا بای به هیز له شاخانه وه هه لیده گریته و ده که ویتته
نزماییکانه وه پتی ده لین «که ره سیسه». به فریکی له شیدده تی سه رمادا
وشک و ورد بباری پی ده لین «که ره پوو».

هه نجیریکی به نه گری پی ده لین «که ره هه نجیر». «که ره شانه» بی
هه نگینه.

له م به کارهیتانه نه زۆک و بیبرشته ی وشه ی «که ره» وه بو ئه وه ده چم که
وشه ی «که روو» ش هه ره له «که ره» وه هاتی. چونکه هه رچی «که روو»
هه لی پی که لکی پیوه نامی پی. زه رده شه خۆی ئه وه که سانه ی نه هاته سه ره
ثایینه که ی پی گوتن «که ره پ» به واتای «که ره». تو بلی چ پیوه ندی هه بی
له نیوان «که ره پ» و «که ره پوو» دا؟ به زاهیر دوور نییه به فریکی وشکی
سوو کی بیئاو، له ری ئاوه لئاوی «که ره پوو» وه به لیچواندن برابیتته وه بو
«که ره پ» ی حه ق نه سه لماندوو.

ده زانم وشه ی «که ره پ» خۆی ئاوه لئاوه به لام له کوردیدا ئاوه لئاو هه یه به
پاشگری «و» کراوه ته وه ئاوه لئاویکی تازه وه ک: «خوار - خواروو»، «زینده -
زیندوو»...

له ری قیاسه وه بۆمان هه یه ئه وه ماددانه ی شیرنایان تیدایه پیمان بلیین:
«شه کروو»، «قه ندوو». ئه وه ماددانه ی شیرنای دروست ده که نه پیمان بلیین:
«شه کرین»، «قه ندین». هه روه ها به هه مان قیاس ده لیین: «ترشوو -
ترشین»، «سویروو - سویرین».

نابی کۆمه بکهین لهوهدا که «سوێروو» به ڕیکهوت له گهڵ دهعبای «سوێروو» دا به ڕوآلت یه ک دهگرنهوه دهن دهبی «نانکهه...» و ههموو دارشتنیکی ئهوتویش ڕهش بکهینهوه.

«تال- تالوو» ش به ڕوه کیک دهلین په لک پانی نه رمی له بهر زاری ئازهل خوش، به لام که دهستوه که مان سه لماند ئه وسا «تالوو- تالین» به زاراهه ده ڕۆن.

وشه ی «زهردوو» پشتگیری له و پشینیازهم ده کات چونکه ڕهنگی زهرد به و پاشگروه خوی به سه ر نه خوشی «زهرتک- زهردوو» دا بری. به تیینی ئه وهی که له «زهردوو» دا ئاوه لئاوه گۆرا به ناوی واتا. دهبی «سووروو- ڕه شوو- سه وزوو» ش له هه مان بواردای به زاراهه برۆن.

ئاوه لئاوی «کویر» که وشه ییکی لی دابرێژری نه خوشی بگه یه نی ده بیته «کوێروو» که زاراهه ییکی زیندوه له نیوان وه رزیراندا. «کوێروو» پیشی ده لین «کویرک». «کوێروو» ههموو گوله گه نمه که داده گری به لام له و بارانه دا که ههمووی شته که ڕهش نابی ده لین «لاره شه» ئنجا بی دوودلی «ڕه شوو» له ته ک «لاره شه دا» ئه و نه خوشی یاخود ئه و حاله ته یه که ڕه شایی هه مه گیر بی. هه رمینی «لاسۆره- لاسووره» ش هه مان ده روازه مان لی ده کاته وه بۆ به کار هینانی «سووروو».

وشه ی «حه فتوو» له ته ک «حه فته- چله» دا بیرگیریمان پی ده کات. هوی جودابوونه وه ی فۆرمی «حه فتوو» له وه وه نه هاته وه که ده ست نیشان کردنی ده چیته وه بۆ جودابوونی مونا سه به که ی له مونا سه به ی حه فته و چله، چونکه «چله» خوی وه ک «حه فتوو» بۆ ته مه نی مندالیش ده چیته وه. به ویتیه ده بوو بگوتری: «چله ی هاوین و زستان»، «حه فتوو، چلووی مندال». حه فتوو

ئاھەنگىكى ژىكەلەي خۆشكەلەي «گۆزەبانە» ى بۆ بەرپا دەكرىت. دەبىتە
ھۆى ھەلاۋاردنى «حەفتوو» ى مندال لە «حەفتە» و لە «چلە» ش.

ھەر لەم سەبەبە ھە ناوھەكەي «حەفتوو» پتر بۆ رۆژى «حەفتەم» دەچىتە ھە
لە ھەي ھەكوو رۆژانى «حەفتە» و «چلە» ھەموو رۆژىكى پشكى تەواۋى لە
ناوھەكە ھەبى. ھەموو رۆژىكى چلەي زەبىستاندار و مندالەكەي بەرتەقاي
رۆژەكانى دىكەيەتى. ھەروەھاش «يەكشەم» و «پىنجشەم» و «ھەينى»
نوئىژى جوممەي لى دەرچى لە نر خدا پىكەلپىكن.

لە بەراورد كردندا ۋا دەر دەكەۋى پاشگرى «و» لە پاشگرى «ە» بە پىزترە
بى بۆيە «حەفتوو» ى بۆ خۆى دابرى.

بايەخدان بە دياردە ۋەھا لە خەلق دەكات بايەخ بە ناوھەكەشى بىدەن ۋەك كە
ھاتن «حەفتەۋانە» -يان بۆ حەفت ئەستىرەكەي ئاسمان دانا لە برى
«حەفتە» گوتىشيان «حەفتەۋانە حەفتى شەرىف، ھەر حەفتەكەي قىطبي
شەرىف».

لەمەۋە دەلىم ئەگەر مۇناسەبەيەك بايەخى بە رۆژى بىستەم ياخود چلەم،
شەستەم... دا دەبى: «بىستوو، چلوو، شەستوو» ى بۆ بەكار بى نەك، بىستە،
چلە، شەستە. ئاگادارىش بىن لە ھەي كە دارشتنى وشە لەو رېژگەۋە بۆ
ژمارەي ئەوتۆ كۆتايى بە قاۋول ھاتىي زۆر ناقتا و ناھەز دەر دەچى: دوو،
سى، نۆ، دە، يازدە... نۆزدە، سى، پەنجا، حەفتا و ھەشتا لە مۇناسەبەدا رېژگەي
دىكەي پى رەۋايە ۋەك كە كوردىش لە «نۆمىنەي حاجىيان» ھەروەھاي
كردو. شەش رۆژەي مەعلۇمى نەكردە «شەشە». لەبەر حورمەتەكەي
ھات گوتى: «شەشەلان»، يان «شەشەكان». ئىنجا ئەگەر مۇناسەبەي
سەرەخىر داۋاي لى كردين دەبى بلىين: «دوھەمىنە، سىيەمىنە، دەيەمىنە...
نۆزدەمىنە، پەنجامىنە... ھتد». نەك نۆزدەيەمىنە، شازدەيەمىنە، ھەشتايەمىنە.

وشه‌ی «گۆزه‌بانه» کورت کرایه‌وه‌ی «گۆی زوبانه، زمانه» یه به بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی که به‌دی ده‌کری منداڵه‌که گۆی و زمانی دروستن. ده‌ست خاویته‌ی لیم داوا ده‌کا بَلیم نه‌جیبه‌ی خوشکه گه‌وره‌م ئهم وشه‌یه‌ی ڕوون کرده‌وه.

چیا‌یک هه‌یه له ناوچه‌ی، وابزانم، شارباژێر ناوی «که‌توو» ه. ئه‌گه‌ر له «که‌ت» هه‌هاتبێ ده‌لاله‌تی بچووکی و ناته‌واوی ده‌به‌خشی. زۆر به‌سه‌یری «که‌ت» که ناته‌واوه به‌پاشگری «ه» ده‌بیته «که‌ته» به‌واتای مڕۆی زرت‌ه‌بۆزی قه‌وی هه‌یکه‌ل. تۆ بَلێی وشه‌که له‌وانه‌ بێ پێی ده‌گوتری «أضداد» یان ده‌وری «ه» به‌به‌ریه‌وه هه‌یه شت هه‌لگێرت‌ه‌وه؟ یان ریکه‌وت دوو وشه‌که‌ی له‌یه‌ک‌دی نزیک کرد‌وته‌وه یان قرتان و سوان یه‌کیانی به‌ره‌و ئه‌وی دیکه‌ برده‌وه؟ بریارم بۆ نادری.

دوو وشه‌ی کۆیستانی یه‌کیان «رَنوو» ئه‌وی دیکه‌یان «باپزوو» دوو حاله‌تی له‌یه‌ک‌دی جودای که‌له‌که کردنی به‌فر نیشان ده‌ده‌ن: رَنوو ئه‌و به‌فریه‌ له‌ بارینی ئاساییدا به‌زیاده‌وه ده‌که‌وت‌ه‌ سه‌ر یه‌ک‌دی. که‌ کزی به‌فر ره‌ش بوونه‌وه دیت ئه‌و شویت‌ه به‌فری ده‌می‌نی. رَنووی وه‌هاش هه‌یه کۆن و نوێی تیکه‌ل ده‌بنه‌وه. «باپزوو» ئه‌و به‌فریه‌ بای به‌رده‌وام له‌ جیگه‌یه‌کی ده‌په‌ستی تا ئه‌وه‌ی وه‌ها ده‌بێ دۆلێک پڕ له‌ به‌فر ده‌بێ. رَنوو له‌به‌ر ساده‌یی په‌یدا بوونی، وشه‌ی ساده‌ی داخوازی کرد. باپزوو به‌به‌شداریی «با» وشه‌ی لیک‌دراوی ویست. له‌هه‌ردوو وشه‌دا هه‌ست به‌ده‌وری پاشگری «و» ده‌کری به‌تایبه‌تی له‌ «باپزوو» دا که ده‌بوو بزانی «پزوو» که‌رتی چ فیه‌لیکه‌ وه‌ک که‌ ده‌زانی له‌ «بابردوو» دا که‌رتی بردوو له‌ بردنه‌وه‌یه: ره‌نگه‌ وشه‌که له‌به‌ر زۆر کۆن بوونی گۆرانیکی به‌رچاوی به‌سه‌ردا هاتبێ تا ئه‌وه‌ی ده‌شی «باپه‌ستوو» بووبیت. یاخود «بایزوو» بووبیت به‌واتای «پیز وه‌رگرتن له‌ با»، به‌لام له‌هیچیان دَلْیا نیم.

ئاوہلناویک له «ناز» هوه هاتیی «نازک، ناسک و نازدار» ه. که بمانهوی
 یه کیکی هه لدهینهوه به ئاوہلناویکی «ناز کردن» بیه خشییت هیچ وشه مان
 نییه. به قیاس دهشی «نازوو» به کاربهینین له و واتایه دا. که بلیین: فلان به
 نازوفیزه یاخود ناز ده کات. مه هاره تی زمانزانی تیدا نییه که بلیین: فلان
 نازوه، رسته ییکی تیروته سه لمان به کار هیناوه وه ک ئه وهی که بلیین: فلان
 خوازوکه له چاو: فلان شتان ده خوازیتته وه، پاراوتر و شیرنتر دواوین.

پاشگره کانی: «چی، مه ند، هوه، هوار. هوان» ئاوہلناو دروست ده کهن به
 وه صفی مروف، ناوناوهش هی گیانله به ران:

- ئوتووچی، مه تبه خچی، چایه چی، حه مامچی...
- هوشمهند، خیره ومهند، گله مهند، حه سره ته ومهند...
- به خته وه، گه شته وه، بیره وه، زینده وه...
- خوینده وه، که ره وه، کویره وه، ئاسته وه...
- داره وه، مه له وه، ده ره وه، سه گه وه...

پاشگری «چی، هوان» له گه ل ناوی مادده دا دین. «مه ند، هوه» به ناوی
 واتاوه ده لکین. (زینده وه جیی گرفته). پاشگری «هوار» به زوری له گه ل
 ئاوہلناو دا دیت. وشه ی «ئاسته وه» ده مه ته قه هه لده گری. وشه که به واتای
 شوینته واری کونینه دیت، بویه ده گوتری: ئاسته واری برایه وه. ئنجا دهشی
 «ئاسته وه و شوینته وه» به لای «ئاست هه وه، شوین هه وه» دا بشکینه وه،
 به لام بدریتته وه به تا قمی خوینده وه و که ره وه پتر له گه ل چه ژری زمانناسیدا
 ده سازی و باشتیش له گه ل «ئاسته وه برانه وه» ریک دیت. چونکه ئه وهی
 ده بریتته وه که سانی خاوه ن «ئاست و شوین» ن. که ده گوتری: شوینته واری
 کویر بۆوه. یاخود وه جاغ کویره مه به ست له نه مانی میراتگر و وه چه و نه وهیه.
 کورده واری به عمومی نازانی وه جاغ ئاگردانه.

به قیاس له خوینده‌واری ده‌شی «بینه‌وار، بیسته‌وار، چیژه‌وار...» به زاراهه
برۆن به واتای نیگافره‌وان. زانای ده‌لاله‌تی ده‌نگوباس، سۆسه‌کردوو به نه‌ینی
شتان له ڕووداوی بچوو‌کدا. «سۆسه‌وار» یش بۆی ده‌لوێ.

«به‌رج» مان زانی چیه، ده‌شی به زاراهه «به‌رجه‌وار» له جیگه‌ی
به‌رژه‌وه‌ندبین وه‌ربگیرێ. ئه‌میان به قیاس له «که‌ره‌وار، کویره‌وار» که‌وا
وه‌کوو «به‌رج» ئاوه‌ل‌ناون ڕۆده‌ندری. «به‌رجه‌وه‌ر» واته‌ خاوه‌ند مه‌سله‌حه‌ت.

به باوه‌ری من قالبی «خوینده‌وار، کویره‌وار» له‌چاو قالبی «به‌خته‌وه‌ر،
گه‌شته‌وه‌ر» زی‌ده‌ فره‌وانییک راده‌گه‌یه‌نی. به‌ نموونه: له «سۆسه» کردن
زاراوه‌ی «سۆسه‌وار» و «سۆسه‌وه‌ر» وه‌ربگیرن. سۆسه‌وار به‌و واتایه‌ دیت که
له‌ سه‌ره‌وه‌ بۆی چووین. هه‌رچی «سۆسه‌وه‌ر» ده‌بی به‌ که‌سیک بگوتری
قابیلیه‌تی سۆسه‌ کردنی هه‌بی بی‌ ئه‌وه‌ی وه‌کوو سۆسه‌وار هه‌مای
سۆسه‌کراوه‌کان به‌ره‌و ئاکامی دوورتر تیگات.

کویره‌وار به‌ کابراییک ده‌گوتری هه‌ستی تیگه‌یشتنی شتانی زۆر بی‌هیزی تا
ئه‌وه‌ی به‌ نه‌خویندوو گوترا کویره‌وار. «کویره‌وه‌ری» به‌ ره‌نجی هه‌ژاریک
ده‌گوتری حه‌سانه‌وه‌ و تیر بوونی تیدا نه‌بی. «کویره‌وار» له‌ شی کردنه‌وه‌دا
واتای «وه‌کوو کویر» ی پێوه‌ ده‌دیتری. کویره‌وه‌ری «پێ به‌ره‌و خۆشی
ده‌رنه‌کردن» راده‌گه‌یه‌نی.

له‌ قیاسدا «بینه‌وار» به‌ واتای نیگافره‌وان وه‌ربگیرێ ده‌بی «دیده‌وار» بۆ
که‌سیک بی‌ وردیاتی دیتراوه‌کان به‌ ڕوونی ببینی. «دیته‌وار» له‌ گه‌ل
«بینه‌وار» دا یه‌ک واتان.

دیسانه‌وه‌ له‌ قیاسدا «بینه‌وه‌ر» له‌ ته‌ک «بینه‌وار» دا ده‌بی به‌و زینده‌وه‌ره
بگوتری که‌ هه‌زی دیتنی هه‌بی یاخود به‌ ئاله‌تییک بگوتری که‌ وه‌کوو دووربین
بۆ «پێ دیتن» دروست کرایت و سه‌قه‌ت نه‌بووی، وه‌ک که‌ بلێن: ئه‌م

چاویلکه یه م له میژ هه کرپوه هه رینه وهریشه. له م بۆچوونه را ده بی بلین: هه رچی بینینی پپوه نه ما «کویر» ی پپ ده گوتری: ته م دوورینه کویره.

- بینه وار - نیگافره وان
- بینه وهر - خاوه ن هیزی دیتن
- دیده وار - روون بین (نه ک گهش بین)
- دیته وار - بینه وار
- دیده وهر - خاوه ن چاو
- دیته وهر - بینه وهر

ده زانین «زینده وهر» بریتیه له «خاوه ن زینده وه تی» به لام به زاراوه ی ئاخاوتن بۆ به شیک له زیندوان ته رخا ن کراوه. که به سه لمینین قالی «هوار» له چاو قالی «هوه» زنده فره وانی تیدا بی جتی خویه تی «زینده وار» به ولای «زینده وهر» هوه به ره وه زیندوو تیه وه بروت. چ مانع نایینم له وه دا «زینده وار» بۆ زیندوو ییکی هه می شه، نه مر به کار بیت. «نه مر» له نایه تی «سلب السلب، نفی النفی» هوه «خلود» ده به خشی، «زینده وار» یه کسه ر و به نایه تی «نه مری» راده گه ینی. به لای رای منه وه «زینده وار» بۆ «هه می شه زیندوو» بی، «نه مر» بۆ «Immortal- لایموت» بی. ته گه ر واتای وشه ی زیندوه تی له زمانه پپشکه و توه کاندایه ی پپشگری Omni پپوه لکابایه وه ک که ده لین Omni Potent, Omnipresent ته ویان بۆ زاراوه ی زینده وار ده چۆوه.

له و قیاسه وه زاراوه ی «بوونه وهر» که بۆ «موجود» هه لئرا ریمان هه یه «بوونه وار» دارپژین بۆ ته و بوونه وهرانه ی کو تایان نایه ت. زینده وار بۆ زیندوو ی هه می شه. بوونه وار بۆ بوونه وهری بی برانه وه:

- زینده وهر - زینده وار

• بوونه‌وهر - بوونه‌وار

به ناشوكرى نه‌بى له زينده‌وهران ههر «خدرى زينده» مان هه‌يه. خوا ئه‌و «وصف»‌ه‌ى بۆ ناسازى چونكه به‌ولاي وه‌صفى «اعتبارى» ئه‌وتۆوه‌يه.

له‌ بوارى زمانزانييه‌وه‌ وشه‌ى «زيندوو» سازشتى پتر هه‌يه بۆ خوا هه‌تا زينده‌وار چونكه ساده‌تره‌. كه‌ گوټ «ههر زيندوو» به‌ ته‌واوى و بى شه‌ريك بۆ خدا ده‌چيته‌وه‌ چونكه له‌ واتاى «واجب الحياه» نزىكه‌. زيندوو، زينده‌، زينده‌وهر، زينده‌وار له‌ چارچيوه‌ى «ممکن الحياه» دا خوار و ژوورىان هه‌يه.

ديسانه‌وه‌ له‌ رى پى پىوانه‌وه‌ كه‌ «خوينده‌وار» بۆ «متعلم» بى ده‌بى «خوينده‌وهر، خوينده‌وهر» بۆ كه‌سىك بى خه‌ت و سه‌وداى هه‌بى، واته «امى» نه‌بى، «خوينته‌ر» زاراوه‌يىكى نوپيه به‌ واتاى «قارىء» - كه‌سىك كتيب و رۆژنامه و گوټار... ده‌خوينتته‌وه‌ - هاتوه‌. «خوينته‌ر» له‌وانه‌يه خوينده‌وار بىت و له‌وانه‌يشه‌ خوينته‌وهر بىت.

وشه‌ى ئاسته‌وار ده‌ست ده‌دا له‌ واتاى Archeologist «ئاسته‌وارناس» ياخود به‌ كورتى «ئاسته‌ناس» ى لى دابريژرى. به‌ واتاى «الاماكن الأثرية» ده‌شى «ئاسته‌جى - ئاسته‌جىگه‌» بروات.

به‌ر له‌ ده‌ سالىك له‌ نووسينيكمدا بۆ ئه‌وه‌ چووبووم كه‌ وا ره‌نگه‌ «ئاسه‌وار» هه‌مان «ئار، ئاسار» ى عه‌ره‌بى بىت شيوه‌گوټرى تىدا كرايىت. مامۆستا حه‌سه‌ن قزلى له‌ گوتاريكىدا كه‌ گوټارى كوټ به‌ سه‌ره‌رشتى كردنى خۆم بۆى بلاوكرده‌وه‌ رايگه‌يانده‌ كه‌ له‌وه‌دا سه‌هووم كردوه‌ «ئاسته‌وار» كوردى ر‌ه‌سه‌نه به‌ واتاى شوپنه‌وارى كۆن هاتوه‌. ئه‌وسا راستىيه‌كه‌م لى ون بوو، به‌و گوتاره‌ى مامۆستا قزلى لىم روون بۆوه‌.

«گهشته‌وهر» بۆ «سیاح» له‌باره. «گهشته‌وار» ده‌بێ به‌که‌سیک بگوتری
وه‌کوو سه‌ندباد هه‌موو عومری له‌ گه‌شت و گه‌ران رابواردی.

له‌گه‌ل «به‌خته‌وهر» دا «به‌ختیار» جیی به‌خته‌واری گرتوه.

له‌ تاقمی «ه‌وار» «کورده‌واری»، له‌ تاقمی «ه‌وهر» «کویره‌وهری» له‌ قالبی
ناوی واتادا به‌کار هاتوون. کورده‌واری هه‌رچه‌ند قالبه‌که‌ی هی ناوی واتایه
به‌لام هه‌ر بۆ کورد ده‌چیته‌وه‌ نه‌ک کوردایه‌تی.

عه‌ره‌بیش که‌ ده‌لی «العروبة» مه‌به‌ستی هه‌موو عه‌ره‌به. ده‌بییه‌ن ده‌گوتری
Humanity که‌ ناوی مه‌عنايه، ئه‌ویش به‌ مه‌به‌ستی هه‌موو «Human، مرؤ،
ئاده‌می» دیت.

«کویره‌وهری» بازی به‌سه‌ر «کویره‌وهر» دا داوه. ئیمه‌ ده‌توانین، هه‌قیسمانه،
ئه‌و بنه‌ره‌ته‌ هه‌لئینه‌وه‌ و بلێین: کویره‌وهر به‌ واتای ئه‌و که‌سه‌ی که‌
«کویره‌وهری» ی بۆ به‌کار دیت. فلانه‌که‌س به‌دبه‌ختیکی کویره‌وهره... به‌و
حه‌سقیلییه‌ت کویره‌وهرم مه‌که... چوار سالی ره‌به‌ق کویره‌وهر بوون.

«کۆله‌وار» به‌یه‌کیک ده‌لێن له‌ سروشتدا بیده‌سته‌لات و بێپرشت بیت و
هیچ کاریک به‌ته‌واوی نه‌باته‌سه‌ر. «کۆل» خۆی که‌سیکه‌ په‌نجه‌کانی ده‌ستی
به‌ سووتان یاخود نه‌خۆشی و باداری له‌کار که‌وتبن. به‌و پێیه‌ «کۆل» عه‌یبی
ماددی پێوه‌ دیاره، کۆله‌وار عه‌یبی «اعتباری» راده‌گه‌یه‌نی. که‌ره‌وار و
کویره‌واریش وه‌ک کۆله‌وار عه‌یب له‌ گۆی و چاوی که‌ر و کویر بۆیان بۆته
عه‌یبی اعتباری. ئاسته‌وار و خۆنده‌وار له‌ ناوی واتاوه‌ بوونه‌ته‌ ئاوه‌لناو،
شوینه‌وار له‌ ناوی ماددییه‌وه‌ هاتوه‌.

له‌ زینده‌وهره‌وه‌ بۆ زینده‌وار چووین. له‌ رپی پێچه‌وانه‌وه‌، به‌ره‌و «مه‌رگه‌وهر»
ه‌وه‌ ده‌چین به‌ واتای Mortal- که‌ «قابل للموت» ده‌گه‌یه‌نی.

وشه‌ی Mortal بۆ کوشه‌ندهش هاتوه به‌لام زمانى کوردی وه‌ها به ره‌هایی یه‌ک رینگا له تاکه وشه‌وه بۆ سه‌ر دوو واتای دژ به‌یه‌کتر ده‌رناکات. له‌به‌ر ئه‌مه «مه‌رگه‌وه‌ر» هه‌ر بۆ «قابل للموت» ده‌ست ده‌دات وه‌ک که به‌هره‌وه‌ر به واتای خاوه‌ن به‌هره‌ دیت و نابریته‌وه بۆ به‌هره‌به‌خش.

قالبی حه‌مامچی و ده‌رگه‌وان له مه‌به‌ستدا خزمی یه‌کترن به‌لام به‌ زۆری له پاشگری «چی» دا خاوه‌نایه‌تی ده‌رده‌که‌وئ. له حه‌مامچییه‌تیدا زه‌ره‌ر و قازانج بۆ حه‌مامچی ده‌چیته‌وه، هه‌رچی ده‌رگه‌وان و سه‌گه‌وان و به‌رخه‌وانه کریگرتیه. به‌شادری زه‌ره‌ر و قازانج نییه. مه‌له‌وان و داره‌وان و شاخه‌وان خاوه‌ن مه‌هاره‌تن. ئوتوچی و چایچی و مه‌ته‌بخچی خاوه‌ن که‌سابه‌تن. باری وه‌هاش هه‌یه‌ هه‌ردوو قالب بۆ یه‌ک شت به‌کار دین وه‌ک که ده‌لین: قه‌یاغه‌وان و قه‌یاغچی. به‌لام به‌ پێی راسته‌ ده‌ستوو ده‌بوو قه‌یاغچی بۆ حیسابی خۆی قه‌یاغ بگێڕێ هه‌رچه‌ند له حکومه‌تیش قه‌یاغه‌که‌ی به‌کری گرتبێ، قه‌یاغه‌وانیش خۆی به‌ مووچه قه‌یاغ بگێڕێ. مه‌ته‌بخچی له ده‌ستوو ترازاه‌ چونکه له زه‌ره‌ر و قازانجدا نییه ده‌بوو بگوترێ مه‌ته‌بخه‌وان به‌لام چونکه چیشته‌ لێناکه‌ی به‌مله‌وه‌یه نه‌ک ته‌نها چاوه‌دیتری کردنی مه‌ته‌بخ، لایه‌نی که‌سابه‌تی خاوه‌نایه‌تی غه‌له‌به‌ی له ناوه‌که‌ی کرد.

ره‌زه‌وان ده‌شی خۆی خاوه‌ن ره‌ز بی هه‌روه‌ک مومکینه به‌ کری گیرایی، هه‌رچی باغه‌وانه خزمه‌تی باغ ده‌کات به‌ کری. خاوه‌ن باغ پێی ناگوترێ باغه‌وان. ئه‌گه‌ر له‌ته‌ک مه‌له‌واندا گوتمان «مه‌له‌چی» ده‌بی مه‌به‌ستمان یه‌کیک بی ئاگاداری هه‌وزی مه‌له‌ تیدا کردن بی، ره‌نگه‌ بۆ خۆی مه‌له‌وان نه‌بی. له دارشتمنی وشه و زاراوه به‌ هۆی ئه‌م دوو پاشگه‌روه ده‌بی جگه له ره‌چاو کردنی مه‌رجه‌کانی زاراوه‌سازی ئه‌م لایه‌نه‌ش ره‌چاو بکری که «چی» پتر له «وان» خاوه‌نایه‌تی ده‌به‌خشی. ده‌بوو له‌جیاتی «نۆبه‌تچی» بگوترێ «نۆبه‌ته‌وان» چونکه فه‌رقی نییه له‌گه‌ڵ پاسه‌وان. نۆبه‌تچی جو‌ریکه له

پاسەوان. ئىنجا ئەگەر لە «نۆرە» زاراۋەمان دارىشت دەبى بلىين: «نۆرەۋان»
وەك كە بلىين: پزىشكى نۆرەۋان. ئەجزاخانى نۆرەۋان.

كوردى رەسەن لەجياتى نۆبەتچى دەيگوت: «نۆبەدار» وەك كە دەيگوت
«قەننەدار» بۇ كەسيكى سەرپەرشتى دەكرد لە تووتن و قەننەي
سەرۋكەكەي. بە خاۋەن چايەخانەيان دەگوت چايچى. كەسيكى سەرۋبەرى
سەماۋەر و قۆريە و چايە ليتانى كەردبايە لە ديۋەخانان پتيان دەگوت
«چاپەز».

بەقياس لە شارەۋان دەبى سەرۋكى «وحدة ادارية» پتي بگوتري «كارەۋان»
چونكە ھەموو كاريك دەگريئەۋە: قايمقام و پاريزگار كارەۋان... دەبى بە
«كناس» بگوتري «گەسكەۋان».

بە قياس لە كارۋانچى سايقي تەكسى «گەرۋكچى» يە. شۇفېر «ليخوپ، ئازير،
ئازۋەر» ى بۇ دەست دەدات.

نۆرەي كوردى بەرانبەر «نوبە» ى عەرەبىيە بەلام زياتر «دور» بەكار
دەھيتن. ھەمان «دور» بۇ رۋلېش لە كارادايە: دور فلان في التأريخ. ئىمە
«نۆرە» مان لە نيۋەي رېنگا بەجى ھېشت كە ھەر لە برى «نوبە» مان دانا
كەچى ھاتين «سەبارەت» مان ۋەھا بەكارھېتنا نە پتوۋەندى بە كوردىيەۋە ماۋە
نە لەگەل ھېچ راستە بەكارھېتايكى ۋشەي عەرەبى جووت رۋىشتو، چونكە
«سەبارەت» لە واتاي «سەبەب، سۈنگە» ديت نەك نىسبەت. لە فۆلكلور
ھەيە دەلى «سەبارەت بە تۆ من لىرە بەندم» واتە: لەبەر تۆ، سەبەب بە
تۆ... خۆ ھەر نەبى «نۆرە» لەگەل «دور» ى عەرەبى بەو واتاي «نوبە»
ھاتو، بەراستىش ھاتو ھاتو ئيتىر بۇچى ئەۋان بلىين: الدور عليك، ھو دورك، جا
بشلىين: دورك في المسألة واضح و دور خالد في اليرموك لاينكر، كەچى لە

خۆمانمان حەرام کرد بڵیین: نۆرەى پاشای کۆرە لە سیاسەتى سەدەى
نۆزدەمین دیاره؟

سەیرە ئەمما سەیر، بڵیین بە راناو و فرمان و سەبارەت و بادۆکە... رازی بین
و لە «نۆرەى پاشا و شیخ و مەلا و قازى» ھەلگەرپیننەو... نووسەرەن دەبى
«نۆرە» بە واتای «رۆل» لە کاربەینن وەک وشەینک ھاوبەش لە واتای
«نوبە» و «دور» بڵیین: دارا نۆرەینکى باشى دیت لە ئاگربرپەکە. نۆرەى
دایک لە پەرورەردەى منداڵ ھەرە کاریگەرە.

وشەى «بیلایەن» بۆ «غیر متحيز» رۆیشتو. بۆ «متحيز» دەبى بڵیین
«لایەنجى». لە کوردیدا «وساطة» «ناوبژى» بۆ دەگوترى، کە ویستمان
«وسیط» دابنیین پێى ناوی بنیین «ناوبژیکەر» تەنھا «ناوبژ» بەسە بە
لادانى «ى» ناوی مەعنا وەک کە «جوانى» ئەو «ى» لە لادرا دەبیتە
«جوان» و پێى ناوی بڵیین «جوانیدار، خاوەن جوانى».

لەبرى «مأمور المخزن» ئەنبارچى پەسەندترە لە ئەنبارەوان. عەنبار بە
خۆرایى کەوتۆتە سەر زاران تا ئەوێ لە گەڵ «حمال» تیکەڵ بوە بە
ھەردووکان دەلێن عەمبال. لە خۆپەندەویدا بە پێى داخوازی فۆنەتیک
دەگوترى ئەمبار وەک کە دەگوترى: عەمبەر، کەمبۆسک... بەلام دەبى
بنووسین: ئەنبار، عەنبەر، بەرانبەر، کەنبۆسک، چەنبۆلە، چەنبەر...

«ئاشچى» بۆ کەسێکى چىشت لى بنى کوردییەکی رەسەنە. کە دەگوترى
«لە ناشتا» بە واتای «لە خورینى» لە «نا ئاشتا» وە ھاتوێ چونکە «ئاش»
لە وشەکەدا واتای «خواردن» دەگەینى (ل. 223 فرھنگ ایران باستان).
«چىشتخانە» لۆقنتەى لزووم نییە بکریتە «ئاشخانە» ئەگەر «چىشتچى»
لەسەر زمان قورس نەبوايە بە خزمایەتى «چىشتخانە» ئەو گونجاوتر دەبوو
لە «ئاشچى».

«خەبىرى غابات» - «لېرەوان» ى بۇ دەست دەدات، وەك «شاخەوان» كە
 شارەزايى لە شاخ رادەگەينى. رېمان نىيە بە رەھايى زاراۋەى وەكوو
 «لېرەوان» بۇ پىسپۇرى ھەر شتىك دابىيىن. بە نمونە ئەگەر «دەغلەوان»
 مان بۇ «خەبىرى دەغل» دانا گورج «تووتنەوان» لېمان ھەل دەۋەشېننېتەۋە.
 دەبى بلىيىن «تووتنەناس»، «دەغلەناس»، «دارناس» («درەخت ناس»).
 ئالېرەدا «دارەوان» بۇ كەسپكە لە چوونە سەردار شارەزايى بى نەك لە
 درەخت بزاني. دەبى بە پارىز بۇ زاراۋە برۆين.

بەقياس لە «دۇلچى»، «دەھۇلچى» دەگوترى «عوودچى»، «كەمانەچى»،
 «گيتارچى»، «پيانوچى»... ۋەستايەكى دروستيان بكات ياخود چاكيان بكاتەۋە
 يىي دەگوترى «عوودساز»، «كەمانەساز»...

«زورنائهنگىو» ۋ «نەيزەن» دەقيان گرتوۋ. ئەمانىش بە ۋەستاكانيان
 دەگوترى «زورناساز»، «نەيساز»، «بلوئرساز». ئەۋەى بۇريەش ليدەدا
 «بۇريەزەن» ى بۇ گوتراۋە. لە تەمسيلەكاني «دريد لحام» كە «نهاد قلعي»
 بە «حسنى البورزان» ناۋ دەھات ئەم «بۇريەزەن» يە.

تاقمى «ھۆشمەند» دەۋلەمەند، ئاۋەلناۋ لە ناۋى واتا دروست دەكەن. نابى لە
 پەنا «دەۋلەمەند» دا بلىيىن «پارەمەند». دەشى بگوترى: «پەرۋشمەند»
 ۋەك كە گوترا «ھۆشمەند». «سۆزمەند» ىش بوارى ھەيە. ھەرچى
 «سۆزناك» ە بە شتىك دەگوترى سۆزبەخش بى نەك سۆزدار. «دلسۆز»
 بۇ «مخلص» جىي خوى گرتوۋ، «سۆزمەند» لەۋانەيە غەربىيى كەسوكار ۋ
 ۋلاتى بكات.

بەزورى ئەۋ پاشگرە ھەستىكى دەروونى پىنۋەيە لەبەر ئەمە: ئارەزوومەند،
 ھيوامەند، ئاۋاتمەند، نيازمەند، سەۋدامەند، ھەزوومەند... ھەمويان راست ۋ
 دەستوورين. «ئاۋتەخۋاز» ۋ «ھيوادار» ھەر يەك لە بواريكەۋە ھاتوۋە كوئىر

نابنهوه. «حه زوومه‌ند» وهك «حه سره ته‌ومه‌ند» و «خیره‌ومه‌ند» قالبیكى ده‌گمه‌نه.

«سیامه‌ند» چ سه‌ره‌ده‌رى لى ناكړئ. له كونی كۇندا «سیامك» گوتراوه، ئیتر ده‌شى كورد گوتنه‌نى، به گویی ماموستا، خرابیته سه‌ر قالبی ټه‌و وشانه. به‌لام باریكه ریگه‌یه‌ك شك ده‌بم به‌ره‌و سازشتیك ده‌ربكات. له ئافیس‌تادا «سای Say» به واتای حه‌سانه‌وه هاته‌وه. له زور ئیله‌كاندا ده‌لین «سامه‌وه- ده‌سیمه‌وه» نزیك‌تره له سه‌رچاوه‌ی كونی‌نه. ده‌شى «سیامه‌ند» پیوه‌ندی‌یه‌كى به‌و ریشه‌یه‌وه هه‌بی به واتای «تاره‌زوومه‌ندی سای»... دوور نابینم كه ده‌گوتړئ له «سایه‌ی تۆ» به ټه‌سل له‌و «سای» ه‌ی ئافیس‌تاوه هاتبی ته‌نانه‌ت «نسی» ش به لیكدانه‌وه‌ی ورد بۆ ټه‌و سه‌رچاوه‌یه بچیته‌وه.

هه‌ر له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا (280 فرهنگ...) ده‌خوینیته‌وه كه شارى «نسا» له پیشگری «نى»- به واتای پیشگری «دا» (وهك له «داسه‌كنان» و «داهاتن») - و ټه‌و «سای» ه‌ی ئافیس‌تاییه كه به هه‌ردوو‌کیان واتای «داحه‌سانه‌وه- داسانه‌وه» راده‌گه‌یه‌نن.

به‌و پییه «نسی» و «نسا» یه‌ك ریشه‌ن، دیاره كه وشه‌كه بۆ واتای سینه‌ر بر‌دراوه‌ته‌وه له‌وه‌وه‌یه كه له سه‌فه‌رى هاویناندا یاخود له غه‌یری سه‌فه‌ریشدا خه‌لق له «سینه‌ر- سایه- نسی» دا ده‌سیته‌وه.

واتای پیشگری «نى»، من به نیازی تیگه‌یاندن به «دا» ى كوردی لیک ده‌ده‌مه‌وه. له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لئى: «بمعنى فرود و زیر و پاین» هاته‌وه، «نسا» ش «نشتگاه، فرودگاه، ایستگاه، ابادی» لیک ده‌داته‌وه. ټه‌وه‌ی من ده‌لینم «داسانه‌وه» ده‌قاوده‌قى وشه‌ی «نسا- نیسای» ه‌. زور به سه‌یری ټه‌م «دا» یه له‌گه‌ل «نى» ى ئافیس‌تادا به باریكه‌ریگه‌ییكى پیچه‌لپنج ده‌گه‌نه‌وه یه‌كدی. له‌هجه هه‌یه ده‌لئى: «به‌ردی ده‌زل، پیاوی ده‌قوز»... له‌هجه‌ش هه‌یه ټه‌و

«ده» يه دهگورپيت و دهليت «بهردى نهل، پياوى نهقوز»... ههر دهلي پيشگرى «دا» بهم ريگهيه دا هاتوه: «نى- نه- ده- دا». رهنگه ئامانجيشم نهپىكا بى.

ئەو پىنج پاشگرەى «چى- مەند- ەوەر- ەوار- ەوان» بە تىكرابى ھىز و پىزىيان بەبرشته. كە بمانەوئ دەتوانين بۆ ماوہيە كى گەلىك بىندريژتر بە دوويان بكەوين و سەدان و ەزاران وشەيان لەگەلدا تاقى بكەينەوہ و فەرھەنگو كى زاراوہى نوپيان لى پىك بەئنين. بەلام ئيمە نہاتووین تاقى كردنەوہى ھەموو فەرھەنگى زمان بە ئەستوۋە بگرين، بەلكوو دەمانەوئ رىچكۆلەى دەستوورەكانى زاراوہسازى ياخود مەرجهكانى ئەو كارە ھەلسەنگينين چى لەو رووپەرانەى دوايشدا خەرىكى ئەو پىنج پاشگرە بوو، بەشى مەبەست دەكات.

دەبى بە خويئەر بليم ھەلىنجانى دەستوورى زاراوہ لە دەستوورەكانى زمان و تانوپوى شيرازەى ناوەرۆكى وەكوو دۆزينەوہى دەستوورى حساب و ئاسمان و ئاتوم نىيە كە ھىندەى سفرەى رىكخراوى داوہتان رىك و بىگرفت بى. زمان زىندوہ، بە پىي زىندوہتى بزۆزە، بە پىي بزۆزى فرە رىبازە. بە پىي فرە رىبازى فرە ياسايە. گەلىك جارائيش پشت لە ھەموو ياساكانى خوئى دەكات. ئەو زاراوہيەى كە خووتالە پەسەنديش بيت لە دور و شەوچرا دروست ناكري. ئەوپەرى جوانيەكەى لەوہ تىپەر ناكات بە قەدەر وشەى «كەستەك» و «پىپلكە» و «بەلمەبزنج» ئاشنا يتە بەر گوپيان.

كەس بەتەما نەبى لە خويئەندەوہى زاراوہى نوپدا ترنگەى عود ببىستيت يان رەنگەكانى پەلكەزىرپنە ببىنيت. خويئەر دلنپايى لەوہدا كە ئەگەر زووتر «ھەژەند» و «گەشەند» ى بەكار بەيتابايە دواتر بە زاراوہ «تەژەندەر» ى پىشكەش كرابايە چاوى لىي ھەلدەبەزىيەوہ. ئەگەر لە منداليەوہ گوپىستى «ھۆشنيا» بووبايە و ئىستا بەقياس «دلنيا» ى بۆ نووسرابايە سەيرى لەمىش

دههاتهوه. هه موو ئه زاراهه سه لميندراو و له زمان خوښ هاتوانه زهماني
 عه باسييه كان كه له يوناني و سه قافه تي ديكه وه وهر گير درانه سر عهره بي له
 سه ره تاوه و هه گالته يان پي كرا به حيكايه ت كه و تنه ناو نووسينانه وه، له وه
 بگهړي كه به شي زوري زانسته كاني وهك فلهك و هه نده سه و فله سه فه به
 كفر داده ندران.

هر له بيرمه خويندمه وه يه كيك له وان هه زانست و زاراهه نوپه كاني به لاه
 كاري شهيتان و جندوكه بوو، دهلي «جاءني من يدعي الهندسة، نكت نكتة
 نقط منها نقطة...» ئيتر دهست دهكات به هيچاندن و پوچاندني تا ئه وه ي كه
 باسي «نقطه» دهكات گويا هه نده سه زانه كه گوتوه تي نه پانايي هه يه نه
 دريژايي، به كافي داده نيټ و دهلي چوڼ دهبي غه يري خوا، بي پانايي و
 دريژايي بيټ.

من خوم له هه ندي زاراهه كاني كه خوم پيشنيازم كردوون ره خنم هه يه، به
 نمونه كه هاتم «ليړه وان» م به پسپوري غابات دانا به قياس له
 «شاخه وان» ده زماني «شاخه وان» له ناوه روك و سروشتي شاخ ئاگادار نپه
 هر ئه وه نده ده زاني به مه علاني پي هه لگهړي و لي دابه زي نه ختيكيش
 فيري ته بياتي خاك و بهر و روهك و زه نه و وشكايه كاني ده بيټ كه
 هه مووي بريتيه له شاره زايي روو كه ش. به لام ريم له خوم ته سك نه كرده وه
 و به زاراهه كه رازي بووم هر نه بي له بهر دوو هو ي سه ره كي:

يه كيان ئه وه يه كه وا گه ليك زاراهه ي جهرگه ي زانسته
 ته تبقيه كانيش كه موكووري ئه وتويان تيدايه چاوپوشي تيدا كراوه، ده شبي
 چاوپوشي بكرئ.

دوهميان ئه وه يه، «ليړه وان» به جيرانه تي داره وان و شاخه وان و مه له وان
 هه رگيز مه ترسي ئه وه ي لي ناكري بو ده رگه وان و پاسه وان بچي ته وه كه هيچ

زانينيان تيدا نيهه. جا «لير» يش شتيكى قوتوقچ نيهه وهك بنه دار كه
 ته گهر گوترا «ليرهوان» خيال بو تهو مه هارته بر وا كه «دارهوان»
 رايده گه يه نئ. «ليرهوان» به هه موو لايه كدا هه لگير و وه رگيرى پى بكرىت
 ههر ده چيته وه بو شاره زايى له «لير».

كورد كه هات له ناو هه موو وشه كانى: بهن، كيو، كهز، شاخ ته نها «شاخ» ى
 په سهند كرد بو «شاخهوان» له وهو بوو كه «شاخ» خو ى ده لاله تى به رد و
 سوورى ماهى و شويتى سه ختى هه يه. له وانه يه «بهن» يان «كهز» يان
 «كيو» هه پى هه مووى زورگ و نه رمان بيت به لام شاخ وه ها نيهه. تهو هينده
 فهرقه له نيوان «شاخ» و وشه كانى ديكه به سه بو هه لاواردنى به نيازى
 دارشتنى «شاخهوان».

ئيسنا كه بگوتري «كهزهوان» واتا ى چاودير، پاسهوان، سه رپه رشت و
 بهرپرسى بارى كهز راده گه يه نئ، نهك شاره زاي «تسلق الجبال». كه گوترا
 «مهلهوان» و نه گوترا «ئاوهوان» بويه بوو كه «ئاوهوان» بو چاوديرى
 لوله ئاوى ناو شار يان جوگه ى كنگه دهست ده دات. «جووان» ى برنج
 بهرپرسى كه رخ و پاراوى مه رزه يه كه ئاوه كه به هه موو برنجاردا بلاو
 بكا ته وه. بهرپرسى پهيدا كردنى ئاوه نيهه. ته گهر جيرانيك ئاوى مه رزه كه ى
 برى، «جووان» يه خه ى ناگرئ. له بارى وه هادا ده شى يه كيك «ئاوچى» بئ،
 پاراستنى ئاوه كه ى به كرئ پى سپيردرا بئ. ورده فهرقى ته و توپى ههر وهك
 ليره به پيشه وه يارمه تى كورد و غه يرى كوردى داوه بو دهر برپى مه به ست
 ده بئ يارمه تى من و توش بدات بو دارشتنى وشه ى نوئ.

پيشينان هاتن بو راگه ياندى «دريره» ى حاله تيك وشه ى بنه رتيان دووباره
 كرده وه و گوتيان چه نه چهن، ته قه تهق، غه لبه غه لب، قيژه قيژه، ته په ته پ،
 خو ره خو ر... كه ده نگه كه له يهك نه وا ى دهرچوو و باريان له وشه سازيه كه
 گو رى و گوتيان: هه راوه وريا، زرموه وور، شلپوشپان، ملچوه وور... له به رى

سۆران هەندى گەمە كە يەك كەرەستە تىدا بە كار بىت دارىشتىكى
 تايىبە تىيان بۇ بە كار هىناو، وەك: رگرگانى، ساپساپانى، شەقشەقانى،
 گەنمگەنمانى. كە كەرەستە كە لە يەككى تىپەراند رېژەى دەگورن و دەلېن:
 جگانی، مووشانى، كەلایانى، تۆپانى، چاوشىركانى.

«كەلایانى» چونكە لە گەل گویز و جگ و مووشىش رۆىشتو ناو كەى
 بەسەردا برا با هەر «كەلا» بە تەنھاش بە كار بىت. هەيشە دەلې، ياخود
 دەىگوت، «كەلا- كەلایانى». دەیانگوت: «بازبازانى» كە هەر بازدان
 مەبەست بايە. كە ژمارەى تىدا رەچاودە كرا دەگوترا «سىپاز»، «يەكباز»،
 «سىنگەوباز».

«كلاوكلوانى» لە دەستوورى لادابوو چونكە شتىك وەك ئەنگوستىلە و
 ئەستى لە ژىر كلاو كاندەشارايەو. لە رۆژھەلانى كۆيە پىنى دەگوترا
 «كارەمستىنە». لە دىوى كوردستانى ئىران دەیانگوت «جۆرەبانى» چونكە
 هەر گۆرەووى چەلى بۇ بە كار دەھات. «جورب» ى عەرەبى لە «گۆرەووى»
 يەو ھاتو.

تۆ بلى ئەگەر يەككى وەكوو من رەچاوى ئەو دەستوورانەى كرد لە رۆنانى
 زاراوەدا كەس پىنى رازى بى؟ خويتەر چ دەلې لەوەدا بۇ «ملاكە» زاراوەى
 «كۆلەمستانى» پىشنىاز بكەم؟ ئەگەر بە «فوتبول» بلىم «تۆپەپىيانى»
 پىرەوى «كارەمستانى» م كردو، ئاخۆ لىمى دەسەلمىن؟ بۇ «باسكت
 بۆل»- «تۆپەسەبەتانى- تۆپەسەبەتى- تۆپەتۆرانى» وەرەگرى؟ ئەدى «الكرة
 الطائرة» چۆنە لە گەل «تۆپە دەستانى» ياخود «ھەلمەقۆيانى» كە لە
 «ھەلمەقۆ» وە بە پىنى فرەوانترى يارىيە كە لىنى زىاد كراو؟ لە قىياسى
 «ملانى» كە بۇ «مصارعة» پر بە پىستە ئەگەر بۇ «بىنبركى» ياخود
 «كىتېركى- پىشېركى» لە مەلەدا بلىن «مەلەوانى»- نەك «مەلەوانى»-
 ياخود «مەلانى»- بەلىقرتانى بزوتىنى كۆتايى مەلە- چ دەگوتى؟ مەلە

يارىبه به لّام «مه لانی» بىنبړکى و پىشبرکى تىدايه و ده بېته «مسابقه». کورد هات «شه تره نج» ى خسته ژير ده ستوورى يارى و پى گوت «سه رترنجانى». «سپړسکانى» و «نورسکانى» له هه مان ده ستووره وه هاتوون. دامه به هاراوى وهک خوى مايه وه به لّام هه يه ده لى دامانى.

«شه تره نج» به ئه سل «شهش رهنګ» بوه چونکه به مه ليکه وه شهش رهنګ به ردی تىدايه. «بىدق» یش «پياده» يه گوراوه به پى ده ستووراتى زمانى عهره بى، وهک که «که ند- که ندک» گورا به «خندق».

رهنگه کان، سوور، سپى، زهرد... هه ر يه که پاشگريک به دوا خویدا ده هينى و ده گوتړى: «سپيات، سوور کال، شينکال، زهردباو، بوره (ولاغى بوره، بوره پياو) ره شتاله». قالبى دیکه يان هه يه به لّام به مه به ستى رهنګ نييه، وهک ده گوتړى: «زه رتک (زهردوو)، زهردينه، سورکه (سوريژه)، سپينه، ره شکينه، شيناک، سه وزه، که سکه...» ئه م قالبانه به ده قى خويان ده ميننه وه و رى ده رناکه ن بؤ مه لېه ندى زاراوه سازى مه گه ر به تیکه ه لکيش له گه ل وشه ي دیکه دا.

وشه ي «رهنگ» خوى چهند وشه ي دیکه ي لى که وتوته وه وهک: «رهنگى، رهنگين، رهنګال، رهنگاوى، رهنگاورهنگ...» بؤ ته له فيزيونى «ملون» نازانم چ زاراوه يک داندراره يان نا. «رهنگال» و «رهنگين» ههردوو کيان به واتاى «ملون» دين. ئه گه ر خهت و شيريان له نيواندا بکړى زه رهرىکى نييه. من دره هم بؤ هاويشت «رهنگين» ده رچوو.

له مه کته بى سه رته تاي بووين ده مانخوينده وه: په رى تاووس ژه نگاره. به قياس ده کړى «رهنگار» دابرشترى به لّام رهنگينه که چ عه بى نييه.

قوماش هه بوو پيان ده گوت «صدر الحمام» رهنگگوري ده كرد. مه شووره كه بزمنشكيش رهنگ ده گوري. به پيني دهستووري ئاسان كردن دهشي وشه كان ببنه: رهنگور، رهنگوري له جياتي رهنگگور و رهنگگوري.

وشه ي «رهنگاندهوه» هه يه به واتاي ريځخستن و جوان كردن به تاييه تي بو ئاخوتن. گه ليك كه س ده لي: قسه كه مه ريځگينه وه له جياتي مه رهنگينه وه. راستيه كه ي «رهنگاندن» و «رهنگاندهوه» بو «تلوين» به گشي دروستن، هينده هه يه رهنگاندهوه فره رهنگتر ده ده چي. ده شي «رهنگاندهوه» به زاراهو بو «زخرفة» بروات.

«قيرژه» به جيگه ييك ده لين قيري لي هه بيت. «رهنگژه» بو جيگه ييك ده ست ده دات شان رهنگ بكاته وه، به عه رهي «مصبغة» ي پي ده لين. «صباغ» له كورد ي «رهنگين» ي بو ده ست ده دات له قابلي «بزوين» كه شت ده بزوي تي رهنگيتيش شت ده رهنگيني. مه به ست له صباغ بويه چي نيه.

سه رژمار كردني پاشگره كان ي چووك كردنه وه نه ختيك بالقوولي پي ده وي. چووك كردنه وه جوړي وه هاي هه يه به بزوي تي فه تحه پيك دي ت، وه ك: شله توو، زره ته ماته، زره هه نجير... چووك كردنه وه ي هه يه:

- 1) به «ؤ» ده بي وه ك: قوتو، كورؤ... هه يه
- 2) به «ك» ده بي وه ك: بنك،...
- 3) به «چه» ده بي: ناوچه، نالچه،
- 4) به «يل» ده بي وه ك: خريل، مچيل، گورچيل...
- 5) به «يله»: گوجيله، پشيله، كورتيله...
- 6) به «ؤك»: ئاوده لوك، دهوك...
- 7) به «ؤكه»: مه روك و بزئوكه، شارؤكه...
- 8) به «ؤچكه»: ئاگروچكه، شارؤچكه...

9) به «يلكه»: ئاشيلكه، خانيلكه، ئاويلكه...

10) به «ولكه»: داسوولكه، ماسوولكه،...

11) به «ۆلكه»: گردۆلكه، تەپۆلكه، خرۆكه...

12) به «هله» كاكهله و بابەله، دايەله...

13) به «هكه»: سهوزهكه، كورتهكه شيرن سيۆه، تهزرهكه...

14) به «هله»: گردهله، كورتهله...

15) به «كهلانه»: خرکه لانه، ژيکه لانه...

پاشگري ديكهش هەن لزووم ناکا هەموويان دەر دەست ببن، تەنانهت
هەندى پاشگر كه به نيازى غەبرى چووك كردهوه هاتوون ديسانەوه
چووك كردهوهيان تىدايه وهك: قرچۆك، بنچك...

ئەگەر بە چاوى ماملەتى زاراوه سازى سەبرى پاشگرەكانى چووك كردهوه
بكهين دەبى له پيشەوه هەموويان بنووسين. جا سەرنجيان لى بگري تا بزاني
هەر پاشگرە لە گەل چ بابەتيكدا هاتوہ بۆ ئەوہى لە كاتى پنيوستدا پاشگرى
لەبار بۆ وشە ھەلبژيرين، ئەگەر نا بەكارھينانەكە دەبیتە كارى سەرىپى و
دووبەختى. بە نمونە: ھەرگيز ناگوتري و نہ گوتراوه «دەرگەجە، شيرەكە،
خەنجەرەلانه، نيسكولكە...» لە تووتنەوانىكم پرسى بۆچى ئەو ھەموو
شيناوردەى بە دەم تووتنەوه چاندوہ، پىي گوتمەوہ: چى ئەوتۆ نين: دوو قله
ماشيلكهيه، لاتىك ترۆزيلكهيه و، سى چوار خەتە تەماتيلكه و نەختيكيش
شووتيلكهيه بۆ مندالەكان راستىيەكەشى ئەوبوو شيناوہردەكەى بۆ خۆى بوو
نيوہى لى نەدەدايه خاوەن زەوى و ئاوہكە وەك كە نيوہى تووتنەكەى
دەدايه... سەبرى چۆن ھەموو شىنايىيەكانى بە يەك پاشگر چووك كردهوہ. لە
بارى ئىستاكەمدا ئەو گردوكوپەم بۆ ناكري، بە ناچارى لە پاشگرەكان
دەگەرپم بۆ دەرفەتى ديكە... خوينەريش لەلای خويەوہ دەتوانى بيرگيرىيان
تىدا بكات، ھەر نەبى ھينديكيان لى ساغ دەكاتەوہ.

پاشگری «ۆل» له وشەى وهك: «پندۆل، پیتۆل، شرۆل، کلۆل یان كولۆل...» له بنه‌ره‌تدا سیفه‌تیکی زگماک له مرۆدا نیشان ده‌دات. «پندۆل»، ییگومان له «په‌ند» هوه‌ هاتوه‌، کلۆل، كولۆلیش به‌گه‌ل ته‌و تاقمه‌ كه‌وت كه‌ پیتشر باسمان كرد و چه‌ند دانه‌یه‌ كمان لی دۆزییه‌وه‌ ته‌ویش «فسۆس، بزۆز...» بوو. ته‌و سیفه‌ته‌ی پاشگری «ۆل» په‌یدای ده‌كات په‌سه‌ند و نا‌په‌سه‌ندیش ده‌یگریته‌وه‌، به‌پیی ر‌واله‌ت سه‌هۆل و فشۆل به‌ر ته‌م تاقمه‌ ده‌كه‌ون، سه‌هۆل پیوه‌ندی به‌ مرۆقه‌وه‌ نییه‌، له‌وانه‌یه‌ ر‌یکه‌وت و ویتته‌ی قالد له‌م ر‌یژه‌یه‌ی ر‌اگرتبی، له‌ وشه‌كانه‌وه‌ دیاره‌ ته‌م پاشگره‌ ئاوه‌لناو دروست ده‌كات، به‌ دوا ناوی واتا و ناوی ماده‌ده‌شدا دیت ته‌نانه‌ت له‌ «شرۆل» دا به‌ دوا ئاوه‌لناودا هاتوه‌.

وشه‌ی «كاكۆل» كه‌ به‌و پرچه‌ ده‌لین نیرینه‌ به‌سه‌ر پاشه‌ملدا به‌ری ده‌داته‌وه‌ به‌ زاهیر له‌ «كاك» هوه‌ هاتوه‌ و پاشگری «ۆل» ی پیوه‌یه‌. واته‌ هه‌مووی وشه‌كه‌ بنه‌ره‌تی نییه‌. وه‌ها پی ده‌چی «كاك» به‌ نیازی ته‌وه‌ی پرچی پاشه‌ملی پیاو له‌ كه‌زی ئافره‌ت جودا بیته‌وه‌ به‌كار هیتراوه‌، هه‌ر چونكه‌ به‌ زۆریش می‌ردمندا له‌ كاكۆلی ده‌بی وشه‌ی كاك بژارده‌ كراوه‌، له‌وانه‌ بوو ته‌گه‌ر له‌ ته‌سلدا پیاوی كامل كاكۆلی به‌ردابایه‌وه‌ پیاو گوتبایه‌ «مامۆل». وشه‌ی كاكۆل هه‌رچه‌ند بو ته‌و موه‌ باسكراوه‌ داندراوه‌ به‌لام هه‌م له‌ واتای كاك و هه‌م له‌ دارشته‌كه‌یدا تامی ئاوه‌لناوی پیوه‌یه‌. كه‌ بلیین «مووی كاكۆل» مه‌یلیكمان وه‌لای واتای وه‌كوو «مووی ره‌ش» ده‌روات نه‌ك «مووی پیاو».

ناپی ته‌م ر‌یژه‌یه‌ له‌گه‌ل وشه‌ی وه‌كوو: «بنكۆل، سمكۆل» تیکه‌ل بیت كه‌ له‌ «كۆلین» هوه‌ هاتوه‌. وشه‌ی «گرۆل» یش كه‌ به‌كاره‌ینانی دانیشته‌وانی ده‌ورو به‌ری سلیمانییه‌ جیی تۆژینه‌وه‌یه‌ چونكه‌ له‌ به‌ری سو‌ران ده‌لین «گلوهر» و نازانین کامیان ره‌سه‌نن گرۆلیش ناوه‌ نه‌ك ئاوه‌لناو كه‌ ده‌زانین پاشگره‌كه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا بو وه‌سفه‌. له‌ به‌ری ولاتی کۆیی به‌سته‌ی شایی هه‌یه‌ له‌

وہسفی کراسی یاردا کہ باسی مہسرفہ کھی دہکات، دہلی: بہ پینسہدی
دیش گلوہریان بری. پینسہد کورتہی پینجسہدہ.

کہ بیین لہ وشہی «سہخت» سہختۆل دابریژین بہسہر شہقامہری
زاراوسازیدا رۆیشتووین: ئاوەلناوی «سہخت» بہ پاشگری «ۆل» زیدہ
واتاییکی پی دەدرئ و دەبیته «سہختۆل» کہ ہەر ئاوەلناوہ. واتاکہی لہ
دہست زاراوساز یاخود زوربہی زمانزان و خویندہواری کوردداہہ ئایا بۆ چی
و کوی ببردیتہوہ؟ بہلای منہوہ بۆ «متعنن، مستبد برأیہ» ئا و لیل ناکات.
«سہرسہخت» لہ جیی خۆیدا دەمیئتہوہ بہ واتای سہررہق.

دہشی «سہختۆل» کہ دہست لہ رہئی خۆی گیر دہکات، بۆ کاری عادہتی
رۆژانہ نەرم و نیان بی. «نەرمۆل» و «نەرمۆلہ» کۆن. دہشی بگوترئ: فلان
لہ باوہردا سہختۆلہ، لہ کردہوہدا نەرمۆلہ، بہ واتای «مرن [مہرن –
عہرہبی]». لہ گہل «خہست» دا گوتراوہ «خہست و خۆل» ئە گەر
بگوتراہیہ «خہستۆل» چ عہیییک نەدہہاتہ سہر وشہکە.

دہگوترئ ہیندہی لیدا شل و کفتی کرد. وہا ماندوو بوو کفت بوو. «شل»،
«کفت» ہەردووہیان دہست دہدەن ئەو پاشگرہیان بہ دوادا بیت و ببنہ:
«شلۆل»، «کفتۆل» بہ واتای «شلی» و «کفتی» کہ زگماک بیت. «شلۆل»
کہ سیکہ ہەمیشہ خاووخلیسک بی. «کفتۆل» کہ سیکہ ہەموو دہم دہلی بہ
تیلایان لیدراوہ و ہیزی پی نەماوہ. «قیتۆل، زیتۆل» پیچہوانہی شلۆل و
کفتۆل ئەوانیش بہ زگماگی. وا بزائم وشہی «رہشۆل» لہ گہل گۆرانییژی
مہردی کوردپہرورہدا سہری نایہوہ. سەد ہەزار رەحمەت لہ گۆرہ پاکہکە.

پیشتر «سیستہل» مان بہ زاراوہ پینشیاز کرد. «سیستۆل» یش بۆ مروؤف
لہبارہ. «سیستہک» بۆ خاکہ. بہ نەختیک چاوپۆشی دہتوانین «گہرمۆل» بۆ
ئافرہتیک بہ زاراوہ دابنیین کہ کیشی زاہەندی بہہیزی و دلی نیرینہ بۆ

خوی ږاکیشی. ثم گهرمؤله جودایه له «هوکن» که ئافره تیکه مهیلی نیری زور به هیزه. «سندؤل»: قورتیکی ږیک، له شاخ یان بهرد هله ده کولری و برنج و دانه ویله ی تیدا ده کوتری. به سهر زیی بچو که وه له نیو سعاته ږیگه دوور له قه لادزه، دیی «سندؤلان» هه یه ناوه که ی بریتیه له کوی «سندؤل» - نازانین که رتی «سند» له چیه وه هاتوه، ته گهر واتاشی هه بی نایزانین. به زاهیر له چیروکیکی فولکلوریدا که ده لی میرووله و که له باب چوونه لای کونده بوؤ بو شهرع بانگیان کرد: کوندی له سهر سندی، ده بی «سند» به رزایی بیت ئیتر چه ندی هه بی ده بی بابی ته وه بکات کوندی شهرع پرسی به سهریه وه هالبنیشی. ږهنگه «سند» ته و بهرده بی که ده کرته دهسکه جوئی و له سندؤلان دانه ویله و برنجی پی ده کوتن، که قوتیش بکریته وه به کورسی دهست ده دا بو کونده بو له سهری هه لنیشیت وه کوو دادپرس به سهر کورسیه وه. جا ته گهر ته مه راست بی ته وسا وشه که قالیکی تازه وهرده گریت و ده بیته کورترکراوه ی «سندؤل» واته «قورتی سند» و پیوه ندی به پاشگری «ؤل» وه نامینی.

به داخه وه نه بوونی نووسینی کوردی شوینه واری گه لیک وشه ی کویر کردوته وه گه لیک وشه ش ههر به جاری مردن. وشه ی که رت ده توانی یارمه تیمان بدات بو گرتنی که لیتیک: هه ندی شت هه یه له دروست کراو له شتی سروشتی بریتیه له چه ند که رتی به یه که وه نووساو. ده لین: فلانه شت بربره، که رت که رته، ته عبیره که ش ته وواو نییه چونکه به یه که وه نووسانی که رته کان نشان نادات، ناچاری نه بی دل پیی دابین نابی. ته گهر رازی بین به «که رتؤل» ته و که لینه ی پی ده گرین. پیشر بو Perforated پینشیازی «کوناش» م کرد که وشه ییکی زیندوه، لی ره دا که رتؤل وشه یه که روحی به بهر دیت.

ته و هیلکه دانه ی پیی ده لین ته به قی هیلکه که رتؤل. بربره ی پشت وه کوو ناوه که ی که رتؤل. زنجیری «دبابه» که رتؤل. له له شی گیانله بهری ئیسکدار

شتیک ههیه له ئیسک نه‌رمتره ده‌کروژتری و «کروژه» ی ناو لی ده‌نین، به زۆری پێی ده‌گوتری کرتکرته. ده‌شی ئەمیان «کرتۆل» ی بۆ برۆات.

ئەم چەند وشە‌یهی دوایی له‌سێفەتی مرۆی لادا وه‌ک که «کاکۆل» یش لێی لادابوو منیش پێ‌هوی ئەو سازشتم کرد که کۆنینه کردووایه. وشە‌کان به‌هه‌مه‌حال ئاوه‌لناون.

پاشگری «هوانه» وه‌ک له «ده‌سته‌هوانه، چه‌په‌هوانه، قه‌ره‌هوانه» دا دیاره ئۆگر گرتن و ئاشنایی شتیک، که‌سێک به‌ شتیکه‌وه ده‌رده‌خات. فەرق زۆره له نێوان ئاشنایی کلیل و قفل له‌گه‌ڵ ئاشنایی نێوان دمه‌هوانه و زارکی شووشه‌یی‌ک. چونکه وشه‌ی کلیل له‌ دارش‌تیدا هی‌مای ئاشنای وه‌لای شتیکه‌وه په‌یدا نیه، هه‌رچی دمه‌هوانه‌یه‌وه له‌ رێی پاشگره‌که‌وه ئەو ئاشناییه ده‌به‌خشی. «تۆپه‌هوانه» ش دمه‌هوانه‌ییکی گه‌وره‌یه ئاخیه‌ری کورد هات رێی به‌ خۆی دا جارێکیان له «دم- دم» هوه ناوه‌که رۆب‌نی جارێکی‌شان له‌ تۆپه‌که‌وه که ده‌چێته ناو دمه‌هوه، وشه‌که رۆب‌نی.

ئیمه‌ش ئە‌گه‌ر ده‌رفه‌تمان یاخود برمان پێی شکا ده‌بی ره‌فتاری ئە‌وتۆی بکه‌ین به‌ پێی داخوازی مۆسیقا و «تفعیل» ی وشه. ده‌سته‌هوانه. ده‌سته‌هوانه هه‌م ده‌ستکیش و هه‌م په‌نجه‌هوانه‌شی پێ ده‌لێن. له‌ته‌ک ده‌ستکیشدا پاژنه‌کیشمان هه‌یه که له‌ میاندا کیشه‌که بۆ پاژنه‌یه، له‌ویاندا کیشه‌که بۆ ده‌ستکیشه‌که‌یه پتر له‌وه‌ی بۆ ده‌ست بیت. پاژنه‌کیش پاژنه‌ ده‌کیشی، ده‌ستکیش له‌ لایه‌ن ده‌سته‌وه ده‌کیشری. پاژنه‌کیش ناوی کارایه، ده‌ستکیش ناوی به‌رکاره. ده‌بینین پاژنه‌ بۆ خۆی لێی ناوه‌شیته‌وه شت بکیشی، خۆی ده‌کیشری. ده‌ست، ئامیری چالاکیه جێی خۆیه‌تی خۆی کارا بیت و ده‌ستکرد و ده‌ستکه‌نه و ده‌ستکیش و ده‌ستخۆر هه‌موویان به‌کار بن.

له دهستېرېدا دهسته که بهرکاره چونکه خوی بر دراوه: دهستېراست،
 دهستخاوین، دهستدریژ... هه موویان وه صفن و فیعلیان تیدا نییه بۆ لایه نی کارا
 و بهرکار بچنه وه. مه به ستم له و دریژه یه ئه وه یه بزاین زاراهه ساز وه کوو
 خاوه ن زمانه که بۆی هه یه رېتاز گوږی بکات بۆ سه ر ئامانج به مه رجیک
 رېتازه که ی دۆزیبته وه.

«لووته وانه» له جی خه زیمه خوی به لووته وه نا (به لّام فه ری بزر بی بۆ
 خوی و ئیسک قورسییه که ی... یه ک فیلمی هیندی سه یر نا که م لووته وانه به
 لووتی ئافره ته کانیه وه بیت).

له ته ک لووته وانه دا بیر بۆ گواره ده روات که له «گوشواره» وه هاتوه. به
 قیاس ده شی گو یچکه وانه بۆ گواره دابریژری به لّام چ سوود له وه دایه وشه به
 وشه بکوژین. ئیمه کارمان به و «سماعة» ی پزیشکی هه یه که دهنگی پی
 ده بیستری. گو یچکه وانه، گو ییه وانه خراب نییه به لّام نه ختیکی مه ودا له
 زاراهه که کورت ده کاته وه چونکه مه رج نییه هه موو جارن ئامیری ده نگ بیستن
 به گو یوه بخری: ئه و ئامیره ی ده نگ ده داته وه له ناو را دیو یا خود ته له فیزیو ن
 گو یچکه وانه ی بۆ ناشی. وه ها ره و ده بینم «بیسته وانه» بۆ «سماعة» بیت.
 ئنجا ئه گه ر بگو تری ره نگه ئامیریکی هه بی یا خود په یدا بی له گه ل ژماره ی
 بیستدا پیوه ندی هه بیت و ئه م بیسته وانه یه ی تی بئالقی ده لّیم بۆ ئه میان
 «بیسته وان» راستره. به هه مه حال ده توانین به نیازی سووک ده ربړین بلّین
 «بیسه وانه» له جیاتی بیسته وانه.

کورد بۆ عه ینه ک «چاویلکه» ی به کاره یتنا و رېتازیکی ره مه کی شیرنی تیدا
 گرت به ره وه ک که هات بۆ ئه و ره شکه و پیشکه ی له گه رمای هاویندا به سه ر
 خاکی به ره هه تا وه دینه به رچا و «دراویلکه» ی به کاره یتنا. له بواری
 زاراهه سازییه وه به قیاس له دهسته وانه و بیسه وانه ده بی بلّین «دیده وانه».
 پیشتر دوو ربین و وردبینمان بۆ ته له سکۆپ و مایکرو سکۆپ هه لّیژارد (له

به‌شی یه‌که‌می ئه‌م نووسینه‌دا «عهینه‌ک» مابووه بۆ ئه‌م شویتنه که له به‌شی ناودا زاراوه‌ی بۆ ره‌چاو بکری).

وشه‌ی «دیده‌وان، چاوه‌وان» که ئامیری تیدا نییه، هه‌رچهند بابای چاوه‌وان به‌هێزترین دووربینیش به‌چاوه‌وه بگریت، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه له دارشتنه‌که ئامیر په‌یدا نییه.

مامله‌تیکێ رێتیارانه‌م له‌گه‌ڵ ژیکه‌له‌دا هه‌یه:

وشه‌ی «ژیکه‌له» له «ژی- به‌واتای ژیان» هه‌هاتوه ژیکه‌له و ژیکه‌لانه به مه‌به‌ستی خۆژییه‌تی له رێی چالاکی و خۆ خۆشه‌ویست کردنه‌وه سه‌ریان هه‌لداوه. «ژیهر» یش له سه‌رچاوه‌ی «ژی»یه‌وه بۆ «گیانله‌به‌ر» دارشتراوه. زمانزان هه‌ن، یه‌کیک له‌وان هه‌ژاری سابلأغی، ده‌لێن «پزیشک» ی دکتۆر له «فزیشیه‌ن» هه‌هه‌هاتوه به‌لکوو له «بژیشک» هه‌هاتوه که پێشگری «ب» ی فاعیلییه‌ت (وه‌ک له: بژیو، بکوژدا) و «ژی» ی ژیان و پاشگری «شک» پێکیان هێناوه به‌ واتای ژیانبه‌خش، ژیانپاریز.

ئه‌م پێشه‌کیانه‌م به‌ ده‌وری «ژیکه‌له» وه‌گیرا بۆ ده‌ربڕینی گۆشه‌نیگاییکێ تاییه‌تی: «ژیکه‌له» له‌ته‌ک «مرده‌له» دا که یه‌که‌میان له ژیان و دوه‌میان له مردنه‌وه هاتوه ده‌رده‌که‌وێ که پاشگری «ه‌له» ی به‌ دوا‌دا هاتوه، خۆی قالمی «ژیک» ی هه‌به‌وه. وه‌ها ده‌زانم ئه‌م «ک» هه‌مان پاشگری نیسه‌تی «یک» ی کۆنه که پێشتر باسم کرد و گوتم زمانزانان دوو وشه‌ی «نزدیک، تاریک» یان به‌ ده‌قی کۆنیان ده‌ستنیشان کردوه، منیش خۆم «په‌لیک» م به‌ نموونه‌ی سێهه‌م پێشکه‌ش کرد گوته‌شیم دلم بۆ ئه‌وه ده‌چی «باریک، خه‌ریک» یش رێژه‌ی نیسه‌ت بن به‌ پاشگری «یک» به‌لام نازانم «بار، خه‌ر» له چیه‌وه ماونه‌ته‌وه. وا لی‌ره‌شدا به‌سه‌ر ژیکه‌له، ژیکه‌لانه‌دا ده‌که‌وم و هه‌مان پاشگری نیسه‌تی تیدا ده‌بینم هێنده هه‌یه چونکه «ژی» ده‌نگی

«ی» له کۆتاییدا ههیه «یک» هه مووی ده رناکه ویتتهوه، هه «ک» به زیادهوه دیت بۆ وشه که چونکه بزوین به بزویتتهوه نالکی وه ک که ده لێی «ترۆزی ئاوێژه، ماسی ده ریا» «ی» ئیزافه و وه صف تیده چن هه رچهند نووسهران له نووسیندا زیندووین ده که نهوه بی ئه وهی له ده مدا ده نگ بده نهوه ئه ویش به نیازی تیگه یاندن. ژیکه له ئه گه ر به و پاشگره ی «یک» ی نیه به ت نه بوایه نه ده بوه ئاوه لئاو. مرده له ش له پی شه وه «مرده» ی لی دروست بوه بۆ ته ئاوه لئاو ئنجا «ه له» ی پی وه لکاوه. «ه له» یه کسه ر به فیعله وه نالکی هه رچی پاشگری «ه» یه به فیعله وه ده نووسی وه ک: «کرده، برده، خوارده، کوشته...». په حا، تۆژینه وه له زمان چ شه ریک به مرۆ ده فروشی!

پاشگری «انگ» له چهند وشه یه کدا وه کوو: «برژانگ، ره شانگ، قه رانگ...» دا هه ر جاره وشه به ره و رووکاریک ده بات. برژانگ به پنی ئه وهی «برژۆله» شی پی ده گو ترئ دیاره که رتی «برژ» ی بنه ره تییه. وه ها پی ده چی له گه ل «بژ» که مووی سه ر ملی ولاغه یه ک ریشه بن و له برژانگدا ناوگریک ها توه بۆی و جودای کردۆته وه. به عاده ت ناوگر یان هه ر گیره کینک بی زیادییک به سه ر ئه سلئ وشه وه ده نیت. له برژانگدا قه واره ی موو که م بۆته وه به لام نرخ و بایه خی به ده وری چاوه وه زیادی کردوه. نازانین «برژ» به ته نها چ را ده گه یه نی.

به زۆره ملی ناتوانین له گه ل «په رژ، په رژین» دا یه کینکیان بکه ینه وه به نامه ی ئه وهی برژانگ په رژینی چاوه. ئه و رۆژه ی بنه چه کی «برژ» یش ده دۆژینه وه هه ر ده مینی بزانی پاشگری «انگ» بۆچی زیده له هه زاران وشه به و چهند وشه یه گیر سایه وه.

له ره شانگدا «انگ» ناوی جیگه ی دروست کرد. قه رانگ ئامیره. ره فتاره که ی بی سه رو به ره. ره شانگ شویتیکه له سه ره تاوه «سووتن» ی پی گو تراوه که

تازه سووتاوه وه کوو قه ترانی ره شه. دواى ماوه ينيک رهنگه کهى زر دهبى پيى ده لّين ره شانگ.

«ره شان» به تهنه بؤ بزى و تاقمه کهى به کار ديت، «سپيان» يش بؤ مه ر و تاقمه کهى. قه رانگ دارده ستىکى يه ک دوو مه ترييه سه ريکى چوکلّه ي هه يه لکه دارى به رزى پي نزم ده که نه وه بؤ ميوه چنين يان هه لپيتاوتن... يان...

له بيتوين دييک هه يه ناوى «وه رانگه» يه، راستيه کهى دوو دين: وه رانگه ي سه روو، وه رانگه ي خواروو. به زاهير وه رانگه خرمى ره شانگ و قه رانگ بيت به لام وه ک له هه لکوّلينه کانى گردى شمشاره ي نزيک ده ربه ندى سه نگه سه ر ده رده که ويى فه رمانده ييکى جيرانى شمشاره به ر له 3700 سال ناوى «نه وى رام شه روور» بوه و ابزانم «وه رانگه سه روو» به ئه سل له و ناوه وه ماوه ته وه وه ک که شمشاره خوى ئه وسا «شووشه را» بوه.

«کامه ريان»، «شيمه رينى» بووه، «قوره شينه»، «کوره شانوم» بووه... دييک هه يه ناوى «به ردانگه» يه ئه ويش خرمى قه رانگ و برژانگه. هه ر ده لّيى ريژه ي برژانگ که بؤ ناوى ئاوايى به کار هات بزوينى فه تحه ي پيوه ده لکيندرئ.

وشه کانى «بانگ، جانگ، مانگ...» تهنه مانگه که يان له کؤنه وه مه علومه چ بوه ئه وانى ديه که سه ره ده رى له بنه چه که يان ناکه م، ناچيته وه عه قليشه وه به ريکه وت ئه و «انگ» له دوور و دريژه به دوا تاکه ده نگدا هات و چه ندين وشه ي دروست کرد، وه ک دياريشه پاشگريه که خو له فيعل نادات. روانگه بريتيه له «روانين + گه» بوته «روانگه» وه ک که فرين + گه ده بيته: فرگه. به و پنيه پاشگريه کهى روانگه «گه» يه نه ک «انگه».

وشه ي «له رز» ناوى چاوگه دواتر فيعلى لى وه رگيراهه بوو به «له رزين». له «ترس و له رز، له رزوتا» دا ئه م لايه نه ئاشکرايه. ترسيش وه کوو له رزه.

دەشی ھەردوو وشە بخەیتە قالبی رەشانگ و برژانگ و بگوتری: «ترسانگ، لەرزانگ» بۆ دەم و کات و سالی وەکوو ئەو سالانەى ھەرای لوبنانى تیدا بەردەوامە.

دەشی بگوتری: لەرزانگی رۆژەکەى بۆمباردمانى دێیە کەمان لە بیر ناکەم. ئەو سالەى کۆى پیکورە بە بەر دەغلى و لاتەووە نیشت چ ترسانگیگ بوو. ترسانگ و لەرزانگی شەرى یە کەم لەتەک شەرى دوەمدا ھەر خۆ نانوتى... کە ترس و لەرز بۆ جینگە بوو دەبی «ترسانگە» و «لەرزانگە» بە کار بیت. کە ترسانگەى دۆلى شەیدانت تێپەراند پشٹی لى بکەو. لەرزانگەى پیاوتوقین لىپرستانەکەى شاخى بەمۆیە.

بە باوەرى من حەقى خۆمانە لە جینی «ثلاجة Glacier» دا بلیین: «بەفرانگە». ھەرچى ھەرەسە لەگەڵ Avalanche دا ھاووتایە. ئەگەر سالیکی بەفرى زۆر بی دەشی بلیین «بەفرانگ» و بە دلخوزى خۆمان وەکوو رەشانگ کە شویتىکى رەش دەگەیهنى بە فرانگیش بە ئاوەلناو دابینیین و بلیین: پار سالیکی بەفرانگ بوو. «سالی سەخت» لەوانەى زۆر ساردی بەلام بەفر و بارانى کەم بی. وشەى «سەخت» بە بەریەووە ھەیه «سەختانگ» ی لى وەرگیرى بۆ سەردەمى سەخت و ناخۆش کە ترس و لەرزى کوشتن و برینی تیدا نەبی وەک کە تیجارەتى دەرەووە بوەستى یاخود باران کەم بی یاخود نەخۆشى ئازەل و درەخت زۆری...

ئیمە «گەشەند، تەژەند» مان پێش نیاز کرد. «سەختانگ» پێچەوانەى ئەوانە. سەخت ناچیتە قالبى رەووەند و سەھەند وەک کە «گەش، تەژ، ھەژ» چوون: سەختەند ھاو قالبیان نییە. گەش، تەژ، ھەژ، وەکوو رەش لیان دى بینە «گەشانگ، تەژانگ، ھەژانگ» بەلام کارمان بەو قالبەیانەووە نەماو. سەخت خۆى ئاوەلناو و دەشی بگوترى شویتى سەخت. رێژەى «سەختانگ» بۆ سەخت دەست نادات. وەک دەبینى «بەفر، ترس، لەرز» ھىچیان ئاوەلناو

نین. سەخت وە کوو رەش ئاوەلناو. وەک کە رەشانگ هات. سەختانگ هات،
رەشانگە نە هاتو سەختانگەش نایەت.

گوتم برژانگ، برژۆلە دەسەلمینن کە «برژ» بنەرەتی وشە کە بیّت.
راستییه کە ی ئەگەر زەین بدەینە وشە ی «برژانگ» کە لە بەشیکی بەرینی
کوردستاندا بە کار دیت لەتە ک «بژ» ی و لاغدا هەر دەلیی پاشگری «انگ»
نە ک ناوگری «ر» لە یە کدی جودا کردوونەتو. بەهەمە حال مەسەلە کە
دەمینیتەو بو یە کالا کردنی.

پاشگری «یتە» لە وشەکانی: «زەردیتە، سپیتە، رەشکینە، وەردیتە،
شلکینە...» دا واتای هەمەبابەت دەبەخشی: سێ وشە ی بەرای پەنگی جیگا
یاخود ئەندام یاخود شتیک نیشان دەدەن. وەردیتە نەخۆشی چاو. شلکینە
بۆتە شلک ئنجا بۆتە جوورە نانیک. قرتیتە ئامیرە. تەنها یە ک سیفەت کوپان
دەکاتەو کە هیچ کامیکیان لە بۆ تاکە یە ک مەبەست بەو لاو نارۆن. قرتیتە
دەبی قرتە ی لەگەڵدا بیّت، بقرتیت. وەردیتە تەراخۆمایە ئەوانی دیکە رەنگی
شویتی دیاری کراون.

لە پەلپیتە نازانین «پەلپ» چییە، خو ناشی لە پەلپ پێ گرتنەو هاتبێ.
بەرەلپیتە لەو هەدا کە «هەل» چۆتە بەرای بەشی بنەرەتی وشە کەو و
ناشزانین واتای چییە، لیمان روون نابێ ئایا ئەو کەرتە، فیلە یاخود فیل
نییە. کە بلپین لە قالی «هەلپیتە» یە دەبی وەکوو «هینان» ئەویش لە
«پینان» هە هاتبێ کە دەرزانین فیلە ئەوتۆمان نییە. ئەگەر بلپین لە قالی
«هەلستیتە» یە دەبی ئەویش وەکوو «ستاندن» لە «باندن» هە هاتو کە
دەرزانین ئەو فیلەشمان نییە. ئەم ستاندنە جودایە لەو ستاندنە ی بە واتای
غەب، اخذ بالقوة. هەلستان و هەلستاندن کە لە ئینگلیزی Stand و لە
فارسیدا «استادن» هە باسیکی سەر بەخۆی هە یە جێ ناییتەو.

«دروونه» له قالبی دروینه دا خوی له ووشانه نزیك ده كاته وه له گهډ
به رهه لېښه دهنه دوو فیعلی هم قالبه. له لایه ن فیعله وه قرتینه ش له
گوماندايه، ثایا له قرتاندن یاخود له دهنگی «قرت» ه وه هاتوه.

له قالبی وشه كانړا دياره دهنگی «ك» له «رېشكینه» دا بؤ هاو قالب كړدنيه تی
دهنا ده بوو سپیکینه و زهر دكینه ش هاتبان. هم به لگه یه به سه بؤ هوهی
بزاین قالبی یارییه كان وه ك: «جگینه، توپینه، مووشینه، سهرمه قولاتینه»
جودان له ووشانه ی سهره وه چونكه له یارییه كاندا هاو قالب بوون مهرج نییه،
جگه له وهی كه له هه موویاندا یه ك مهبهستی به رچاو كه ناوانانی یارییه،
تاشكرایه. له پډهر به یاری «دوگله مهری» (كه به هسل گورگله مهری بوه)
دهلین: «دایه مهم دږه كینه».

له لاپهړه 457 ی «گوڅاری كږی زانیاری كورد»، بهرگی چوارهم 1976،
وشه ی «سهلمینه» بؤ «مسلمات» پېشنیاز كراوه له لایه ن لیژنه ی زاراوه.
ه گهر قالبی «سهلمینه» كه سهر به پاشگری «اندن» هوهیه به هاوړی
دانبین له گهډ ره شكینه و قرتینه، مهیدان له بهر زاراوه ساز پان دهیته وه به
كه یفی خوی ته راتینه ی تیدا بكات، تهنها سنووریک به دهوری مهیدانه كه وهیه
ه ویش قالب سهلماندوویه تی كه دهی له كیشی «قرتینه» زاراوه به هو ی
پاشگری «ینه» وه ساز بدریت. به لام سهلماندنی دارشتنی زاراوه له
فیعلانه ی «اندن» یان پیوهیه وها ده كات پاشگره كه له «ینه» بشوریت
چونكه فیعله كانی «اندن» له خو یانه وه به گهر دان ه و «ینه، ین» پیدا
ده كهن. كه واته دهی دان به وهدا بهینین كه تهنها ه و فیعلانه ی له بنه رهدا
«ناوی چاوگ» یان هه یه وه ك: «ترس، لهرز، سووړ، خول» پاشگری
«ینه» یان پی رها ده دیتری به مهرجی رچاو كړدنی قالبه كه. ترس و لهرز
بؤ قالبه كه دهست دهدهن. سووړ، خول دهست نادهن.

ترش له باره، ئه گهر «ترشینه» بۆ شتیک دهست بدات پتوهندی به ترش، ترشان، ترشاندنوه هه بی زاراوه ییکی ریکوپیک ده رده چیت. ئیمه بۆ ئۆکسجین «ترشه زئ» مان په سهند کرد، دهشی ئهم «ترشینه» یه به کار بیت بۆ ههر مادده یه کی «ترش» ی تیدا بیت و به وه وه واته به ترشه که وه بناسریتته وه. ترخینه کاری خراپ ناکاته سهر ترشینه، به پیچه وانه وه پشتگیری ده کات لی چونکه به لگه ی چالاکی قالبه که نیشان ده دات.

زمان هه تا له سهر دهستور بروات و وشه ی هاو قالبی هه بن پتر لی دیار ده دا که ره گی به سه قافه تیکه وه به ستر او ته وه. وشه ی ریزیه ر و نافه رمان بۆ یاسا خه فه که ری زمانه. کهم بوونی یاسا له زماندا وه ها ده کات ههر وشه ی وه ها سه ره خو بی به تاییه تی ئه زبه ر بکری. تۆ سه یری چه ند خو شه که کۆمه له فیعلیکی سه ره له به ر له قالبی پتوان یاخود سپاردن یاخود پالاوتن یاخود فیعله کانی روودان و پاشگری «اندن» ... به زانیی دهستوره که یان هه موویان گهردان بکرین و له رابورد وه وه بۆ داهاتوو بیتگرفت بابده نه وه.

ئنجا ئه گهر وشه ی تازه داهینراویش بدریتته وه به قالبی سه لمینراو له زماندا له روونا کاییدا زاو زئ ده کات. هه تا له زووشه وه زمان بکه ویتته سهر رپیازی یاسا و دهستور که متر به دهست زاره جودا کانی و لکه لیکتر از اوه کانی وه دۆش داده مینی. زمانی پیشکه وتوو که له ده میکه وه پتوانه ی تیدا کراوه له پیشه وه میلله ته که ی به وه دا هه ساندۆته وه که هه موویان له شیوه ی نووسراوی ده گهن، ئنجا شاره زای ههر یه کیک له لکه بی ئه ژماره کانی زانستدا که چاوی به دروستکراویک که وت و ناوه که ی به هیمایان سه ره له به ر خویتده وه ده زانی له چی دروست کراوه، بۆچی دروست کراوه ههر ده لیی بۆلیسه نیشانه کانی سهر رپوبان ده خویتیتته وه.

له لای خۆمه وه که هه ولکی بچووک بۆ خزمه تی زمانی کوردی ده ده م ده مه وی ههر زاراوه ییکی ره پیشی به خه م ده ور و به ری خو ی و ئه و قالبه ی

دهقى پټوه ده گړئ روون بکه مه وه د ه نا پيشنيازه که م وه کوو کارى خه توشير دټه بهرچاوان. ته وهى نووسينه که شم ده خوټنټه وه سوودىک وه رناگرئ که مومکينه له نووسينى روون وه رېگرئ. هه لبت من ناليم چى به پيشنيازى داده نيم ليم بسه لم پندري: داوا ده که م هه لم راست بکړي ته وه و چه نديکى بشى وشه ي له بارتر بدوزري ته وه و رپيازى هه موارتر و ده ستورى شا کاتر بگري ته بهر به لام مامله ته که له گهل نووسينه که مدا له بهر خاتر و سوودى زمانى کوردى دوستانه و رپتموو بيت. ده ستوره کان کوپر نه کړي ته وه. له سهرنجه کانم کورتيڼى و ته سکیوى نه کړئ. ناموزگار يکى کردبتم به هه ند هه لېگرئ، خو من دانانه که ي ناخه مه هه نېانى خو مه وه.

وا له گهل پاشگرى «پته» دا ټيک ټالوين، خوټه ريش ته ماشاچيه: ياخو چاويلکه کانى شش له سهر شش بن. تو سه یرى وشه ي ترخينه: پاشگره که ي لى دابريت «ترخ» ده ميټنه وه، ماناى چى؟ پاشگر يکى زه ق و زوپ به هيچه وه نالکى. ته گهر ره فتارى وه ها له زماندا جايه ز بى ئيمه ش وه کوو بهرده سته که ي کابراى «نحوى» که لپى پرسى: هل سقعت العتاريف؟ گوتى مولانا حب ظلم... ئيمه ش به ټاره زو ناو له سيسمو گراف ده نيڼ هافه لکوټ... په لپينه چيه؟ مالى زهر د و سپى و ره ش و شل و قرت و درو... پته ټاوايى د ه نا که س ناتوانى پشت به ترخينه بيه ستى ياخود خو ي به وه رد پته ته يار بکات. هه ر نه يسه!!

شتيکى له م پاشگره دا جپى دلنبايى بى ته مه يه له وشه کانى زهر دټه، سپينه، ره شکپنه و شلکپنه وه ده زانين به ره ها يى به دوا ټاوه لټاودا هاتوه. به لام ته م راستيهه رڼ له به شه کانى دیکه ي ټاخوتن، که به به ريانه وه هه بى بو زار اوه سازى و وشه روټان به کاربين، کوپر ناکاته وه. وه ک به سهرنج راگرتن بوم دهرده که وى چوار مهرج هه يه له زار اوه يکى به هو ي «پته» وه دابريژري:

- مەرجى يەكەم: رەچاۋ كەردنى قالدەكە: ناشى لە كىشى سېيىنە، پەلپىنە دەرجى.
  - مەرجى دوەم: فەيلى بەرەي «اندن» ئەگەر لە بنەرەتدا ناۋى چاۋگى نەبوو لەگەل پاشگىرى «يىنە» دا ناگونجى چونكە «اندن» خۆى لە ئايندەدا دەيىتەو «يىن».
  - مەرجى سېيەم: ئەو يەكە «يىنە» ئاۋەلناۋ دروست ناكات ھەر چەند وشەكە لە ئەسلدا ئاۋەلناۋ يىت وەكوو سېى، زەرد، شل...
  - مەرجى چوارەم: ناۋىكى دروست بىكات بۆ تاكە يەك شت دەچىتەو نەك وەكوو خۇراک و پۇشاك و چەك و ميوە چەندىن شت بگىرتەو.
- ئەم چوار مەرجانە تايىبەتى «يىنە» ن. مەرجى ھەمەكىش كە لېرە بە پېشەو پېياندا تېپەرپىن ھەمىشە رەچاۋ دەكرىن. لەو بەولاولە چ كۆسپىك ناينىم لە پېش بەكارھىتەنى «يىنە» دا بە نمونە: «ھۆندەنە» «كەزىلەيى» و «گورزەوھۆن» ى ھەيە كە داۋەكانى پترن لە كەزىلەيى. بە رەھايى دەتوانرى «گورزىن» بۆ يەك لەوان ھۆندراۋانە يىت، بابلىين جۇرىك لەو وايەرانەى بۆ كارەبا ياخود گەرۆك بەكار دىن «گورزىنە» ى پى بگوترى.
- «چەرمىنە» بە ئامىرىكى دەستنىشان كراۋ بگوترى كە لە چەرم دروست كرايى. «چەرمىن» ھەموو ئەو شتانە دەگرىتەو كە چەرمىن. چەرمىنە خۆى چەرمىنە. دەشى بە سىلفى گەرۆك بگوترى «ئاگرىنە». بە «سكان» كەكى بگوترى «سووركىنە» خۆى ناۋى چاۋگە. «گەركىنە» پتر بۆ مەكىنەكەى دەست دەدات.
- مەبەس لە قالب و كىش ئەو يەكە وشەيىكى لەو پاشگەرەو بگەۋىتەو سى بىرگەيى يىت. «سووركىنە و گەركىنە» ئەو «ك» ەيان تى ترنجا ھەتا ئەوانىش وەكوو دوو وشەى «رەشكىنە، شلىكىنە» كىشيان تىروەسەل بى دەنا رەشىنە، شلىنە، سوورىنە، گەرپىنە ھەموۋيان سى بىرگەيىن بەلام ھاۋقالب نابىن

له گهل ترخینه، په لپینه، قرینه...دا ته گهر سووړکینه و گهرکینه په سهند نه کرین، دهشی «گهرین، سووړین» له ریژهی «سووړاندن، گهراندن» هوه وهر بگرین. به چاو لپوشین.

و شهی «جله» یش بو «سکان» دهست ددهات. زور جاران گویم لی بوه له وتووژدا گوتراوه: جلهوی سه یاره که به دهست خومه ویه. جلهوه که ی له دهست خوندایه ناگات له جلهوی بی...

پاشگری «ینه» له گهل «ین» له وهدا یه ک و اتان که هه ردو وکیان ده لاله تی ته و مادده یان تیدایه که شتی لی دروست کراوه. «گلینه» لولینه یه له گل دروست کراوه. «زیرین» هه ر شتیکی له زیر دروست کرابی. جوداوازیان له وه دایه که «ینه» یه ک شت ده گریته وه. «ین» بو جینسی ته و شتانه یه که له یه ک ماده دروست ده کرین. هه لبت که ده لین «زیرین» به «مجاز» بو غیری ماده دهش دهروات وه ک که بلین: وشه زیرینه کانت به زیاد بی. ههروه اش که ده لین «په لکه زیرینه» به مه جاز بو «قوس قزح» رویشیت. که بلین «کورسی زیرین» ناو و ناوه ل ناو بی ته وهی تاکه کورسی دهست نیشان بکه ین که بلین «کورسیه زیرینه» ده بی مه به ستمان کورسیکی ناسراو بی. «مسین» هه رچی له مس دروست کرابی ده گریته وه. «مسینه» (بوته مسینه) به و هه و جوشه ده لین له مس دروست کراوه. «تاو ریشمین» ناوه ل ناویکی عاده تییه وه کوو «زیوین» به لام نه «تاو ریشمین» و نه «زیوینه» مان نین. له «په شم» - «په شمینه» ناوی سه ریو شیکه. کورد هاتوه گوتوه تی: «سییه مینه ی هه دیس» و «سییه مین» ی پی هه لاوردوه بو ته و بایه خه ی به ژماره ی سی دراوه. پی شتریش تووشی «نومینه» ی حاجیان هاتین. له «نومینه» دا نه گوترا «نویه مینه» وه ک که گوترا «سییه مینه». هه رچی «نومینه» یه تاکه یه ک روژه له هه موو سالد، «سییه مینه» و «هه فته مینه»... هه موو شتیک ده گرنه وه سی یاخود هه فت بی و گه شبینی

تیدا بکری وهیا پیروژ بی. بیستووشمه هه ندی کهس گوتووایانه «سیمینه» به لام جاران به دهگمه نه بی نه ده بیسترا.

«بهنگینه» ناوی مرویه. له «بهنگ» هوه بوته ئاوه ناوی «بهنگین» له ویشهوه بو «بهنگینه» ی حیکایه تان. «رهنگین» مان پیشکesh کرد بو «ملون». «رهنگینه» دهست ده دات بو ههر تاکه شتیکی له وانه ی لایه نی «رهنگینی» یان پیوه دیاره. به لای منهوه له ههموان رهواتر بهم زاراهیه «قرحیه» ی چاوه. لیڕه دا غه له به ی رهنگ وه های کرد مامله تی شتی ماددی له گه لدا بکه ین دهن «رهنگ» خوی ناماددیه.

«خه لوز» و «ره ژوو» یه ک واتان. ده شی «ره ژوینه» بو ههر ئامیریکی کاره بایی و غهیری کاره بایی بیته که له مه کینه دا ره ژووی تی ده کریته و بهو هویه وه کار ده کات. ئەم جوړه به کاره ی تانه له عه ره بیدا «تغلیب» ی پی ده لین دهن ئامیره که خوی خه لوز نییه.

له سلیمانی ژوور هه یه «گه نجینه» ی پی ده لین. ئەویش ههر به «تغلیب» ناوه که ی وه رگرتوه دهن ئەوی تیدایه «گه نج» نییه، ژووره کهش «گه نج» نییه. به قیاس له «گه نجینه» ده شی بهو شوینه ی ئوتوموبیل که رونی گریزی تی ده کهن بگوتری «رۆنینه». له ته ک ئەوه دا «ئاوینه» بو شوینی ئاو تی کردن دهست ده دات. «رۆندان» و «ئاودان» یش لیڕه دا له بیر ناکرین.

پاشگری «دان» بو ده فری ههر شتیکی بیته دهست ده دات، وه ک ئاگردان، شه کردان، گولدان ناوانوه له بهر هه بوونی دهنگی ئەلف له وشه دا گوتراوه: «ناندین» و «کادین» که چی گوتراویشه «چادان». «ئاگردان» ئەلفی یه که می له دوه می دووره.

به دوا دا گه ران بو دۆزینه وه ی جوړی له کاره ی تانی ئەم پاشگره بیلزومه چونکه به قیاس لهو وشه به رچاوانه ی وه کوو خویدان، شه کردان، به فردان، گولدان،

ئاگردان، هیلکه‌دان، سیکه‌دان... هەر شتیکی لیوه‌شاهه له ده‌فر بکری بۆ هه‌لگرتن و پاراستنی، به‌و پاشگره ده‌لکینریت و وشه‌ی نوێ دروست ده‌کات. ئەوه‌نده هه‌یه که پێشتر شتیکی ده‌فری خۆی ناو‌نرابوو لزووم نییه له‌به‌ر خاتری پاشگره که هه‌لوه‌شیتته‌وه. خه‌لق ئاردی له جه‌وال ده‌کرد و ده‌گوترا جه‌والی ئارد، لزووم نییه «ئارد‌دان» قوت بێته‌وه «هیلکه‌دان» و «سیکه‌دان» پێشیان ده‌گوتری «هیلکه‌دانه» و «سیکه‌دانه». دیاره به‌بۆنه‌ی ئەوه‌ی که ئەندامی روح‌له‌به‌رن دروشم‌یکیان بۆ زیاد کراوه.

پاشگری «همه‌نی» وه‌ک له وشه‌کانی: خواردمه‌نی، سووته‌مه‌نی، شیرمه‌نی... دا ده‌رده‌که‌وێ شتیکی دروست ده‌کات که بۆ «استه‌لاک» ده‌ست بدات. راستیه‌که‌ی به‌و دوا‌یه ناچاری وه‌های له نووسه‌ران کرد په‌ره‌ بدەن به له‌کار هێنانی دهن‌ا له کۆنه‌وه چهند وشه‌ییک هه‌بوون به‌و پاشگره‌وه ناسرابوون زۆربه‌شیان خۆراک بوون، یه‌ک له‌وان «سه‌مه‌نی» که نازانین بێ له «همه‌نی» چی ده‌مینیتته‌وه واتای هه‌بی. په‌ره پێدانه که هه‌نگاوێکی دۆستانه‌ بوو له‌گه‌ڵ زمانی کوردی، خۆشامه‌دیشی لی کرا. له‌گه‌ڵ ئەمه‌شدا سنووربه‌زاندن تا ئەوه‌ی بگه‌ینه «کۆتره‌مه‌نی» و «گه‌راجمه‌نی» کاریکی نا‌ره‌وا و بیلزووم و بێسوودیشه. نا‌ره‌وا‌یه‌که له خۆوه دیاره. بیلزوومیه‌که له‌وه‌وه دیت که پاشگری دیکه یاخود قالبی دیکه دوا‌یان نه‌براه‌ته‌وه. هێنده‌مان پاشگر هه‌ن به‌شی هه‌موو جو‌ره دارشتنیک ده‌که‌ن. بێسوودیه‌که‌ش له زمانی شیوانه‌وه دیت.

نازانم بۆچی وشه‌یه‌کیان دانه‌رشت له‌و «همه‌نی» یه بۆ ئامرازی نووسین له قه‌له‌م و کاغه‌ز و مه‌ره‌که‌ب و لاستیک و نازانم چی. «خه‌ته‌مه‌نی» بێ «نامه‌مه‌نی» بێ، «نووسه‌مه‌نی» بێ... «یه‌مه‌نی» یه‌کیان پیکه‌وه نابایه به پێلاه‌وه ده‌چوونه به‌هه‌شت.

«خواردمه‌نی» هه‌ر خواردن ده‌گریتته‌وه. «ساردمه‌نی» ش هه‌ر ئەو ساردایانه‌ی تێدا مه‌به‌سته که له کزی گه‌رمادا بۆ فێنک بوونه‌وه له‌کار دێن.

«نۆشه مەنى» بەرانبەر «خواردە مەنى» دا بۆ ھەموو «مەشرووب» يېك دەست دەدات، ساردېي يان گەرم. دۆندرمە بەر «ساردە مەنى» دەكەوي بەلام «نۆشه مەنى» ناىگريته وە.

كە «سووتە مەنى» ھەبى بۆچى «دروە مەنى» مان نەبى بۆ ھەموو ئەسبابى دروومان؟ «تەقە مەنى» بازوكاش دەگريته وە، «دروە مەنى» مەكىنەى سينجەر بگريته وە. بواری بەكارهينانى ئەو پاشگرە زۆر ڤوونە پيى ناوي لەسەرى ڤرۆم.

پاشگرەكانى ئەم نموونانەى ژيەرە وە سەير بکړين:

- مۆتەكە، چەنگسووتەكە، سەوزەكە، تەزرەكە - ەكە
- ختوو كە، خروو كە (خرويلكە)، ھەنووكە - ووكە
- ئەنگوستيلە، پشيلە، كرميلە، ماميلە - يلە
- كرېتك، گلېتك - یتک
- ملوانكە، بەروانكە - وانكە
- شەوگار، ڤۆزگار، سازگار - گار
- كرمژن، شەقژن، ڤەپژن - ژن
- نرمووك، گولوووك - ووك
- رېشوە، عېشوە - وە
- پاشگرى تاكوتهراى وەك لە دەستەندا، دەستەندوو - دا دەديترى.

ھينديك لەو پاشگرانە بە ئاشكرايى تېكەل بە قالبەكانى چووك كردنە وە دەبن. وەكوو لە وشەكانى: سەوزەكە، كرميلە، ختوو كە، نەرمووك كە ھەر يەكەيان نویتەرى پاشگرېكن. ملوانكە خزمى چووك كرايە وە. ھينديكيان نموونەيان كەمن وەكوو تاقمى كرېتك، ملوانكە، رېشوە.

کۆمەلەى «شەقۇن»، وشەى «کرمۇن» ى لى دەرچى ئەوانى دىكە: شەقۇن،
رەپۇن.. بە زۆرى ھەرە زۆر دەلالەتى جۆرى دەنگ دەبەخشن.

وشەى «گرمۇن» ھەيە بەلام دەبىتە «گرمۇنە» و بۆ خۆى بە لايە کدا
دەرۋات بى سەروشوون. دەگوترى «زىرەۋالەى لى ھەلستاند» و «زىرە»
تىکەل بە «زەرد» دەبى لە «زەردەۋالە» دا ئەۋىش بە رۋالەتى، چونکە
ئەميان «زەرد» و «ئال»ەيە.

لە وشەى «دىمانە» ئەم «مانە» پاشگرە و زۆر بە دەگمەن لە کار دىت.
کاتى خۆى لە کۆر «شىمانە»، «گرىمانە» بۆ «احتمال» و «افتراض» بە
قياس لە دىمانە ۋەرگىران. دەبىنم ناۋاۋە بە کارىش دىن. «تازىمانە»
دەبىستىر لى رېژەيەيە. ناۋ ھەيە «قەلىۋوت» – بە تەۋاۋى بەرانبەر
«ھەلفوت» ى مىسرى دەۋەستى – چەندى پاشگرە؟ خۆت بلى.

بە لىگەرەن و گوۋى ھەلخستن مەۋ توۋشى پاشگرى دىكەى نابەرچاۋ و
دەگمەن دەبى، لەگەل ئەمانەى سەرۋە تىكرایان تۆژىنەۋەيىكى سەرۋەخۆى
لەسەرەخۆيان دەۋىت و بە نىازى زاراۋە دانان سەرنج لى گرتنى بە
زىادەۋەيان گەرەكە چونكە دەرۋونەيان رۋون نىيە. توخوا «مەچچەچە» ى
ھەۋلىر چى لەگەلدا دەگوترى؟

لە كۆيى دەگوترى «فلانە كەس زۆر ئامۇژناكە» بە واتاى خاۋەن سەبر و
خۆگىرىيە. «ئامۇژناك» كوردىيەكى پەتییە. بەبىرىشما نايەت لەم قالبە
وشەى كوردى دىكەى رەسەنمان ھەبى چونكە پاشگرەكە دەمىكە لە كوردى
تەكاۋەتەۋە تەنانت سەمناك (سامناك)، سۆزناك، ترسناك لە كوردىدا
دەكرىتە بەسام، بەسۆز، بەترس.

له وشه‌ی ترسه‌وه «مه‌ترسی» م بیر ده‌که‌وێته‌وه که پیشگریکی په‌نام و
پاشگری «ی» ی ناوی مه‌عنا‌ی پێوه‌یه. به‌بیرمدا نایه‌ت ئه‌م پاشگره‌ به
وشه‌ی دیکه‌وه لکایی.

تاقمی شه‌وگار، رۆژگار، کردگار... زرین‌گه‌دار و دل‌کێشه. وشه‌ی ئامۆژگاری که
هه‌ر به‌و «ی» ی ناوی مه‌عنا‌وه له‌کار دێت لی‌مان داوا ده‌کات «ئامۆژگار»
ی لی زیندوو بکه‌ینه‌وه.

«ئامۆژناک» که‌سیکی بوو خۆی ده‌لده‌ره‌وه‌ی خۆی بوو. «ئامۆژگار» که‌سیکه
په‌ندی ئامۆژناکی و خۆگیری به‌خه‌لق ده‌لی. ده‌بی بویرین بلیین «هه‌ر تو
ئامۆژگارم بویت». وه‌ک ئه‌م وشه‌یه «بیره‌وه‌ری» ش ده‌بی «بیره‌وه‌ر» به
واتای «به‌بیره‌ینه‌وه» بکه‌وێته‌ گه‌ر. «بیره‌وه‌ر» به‌ واتای «مفکره» یه. وه‌ک
ئه‌و ده‌فته‌را‌نه‌ی بایی سالی‌ک رو‌وپه‌ره‌یان رۆژ و جه‌ژن و کژ... و ... یان
تێدا‌یه. «بیره‌وه‌ر» کوردی‌تره له «یاداشت».

قالبی «کردگار» هه‌لده‌گرێ پێوانه‌ی له‌گه‌لدا به‌کار بێت. بۆچی «مردگار»
عه‌زرائیل نه‌بی؟ «شیوه‌کار»- که له‌ میسر بۆته شوی‌کار- به‌ واتای جوان و
رێک دێت. «شیوه‌گار» بۆ که‌سیک ده‌بی خه‌لق جوان بکات. بۆچی نه‌بیته
زاراوه؟ «سالون التجمیل» له‌سه‌ری بنووسری «سالونی شیوه‌گاری» چ
عه‌بی‌کی نییه. ئه‌م «گار» ه به‌ به‌ریه‌وه‌ هه‌یه وشه‌یه‌کی له‌باری بۆ
بدۆزریته‌وه و «معجزة» ی پێک بێت. من ئێستا وشه‌ی ئه‌وتۆم به‌بیردا
نایه‌ت.

«خوازگار» که له‌ فارسی‌دا ده‌لێن «خواستگار- خواستار» که‌سیکه‌ خاوه‌ن
داخوازی شتی‌ک بی، چ قه‌یدی هه‌یه خاوه‌ن «عریضة» «خوازگار» ی پی
بگوتری. داخوازی ناو «عریضة» ش «خواز» بی. «عریضة» خۆی
«خوازانامه» بی. «خوازپرس» که‌سیکه له «خوازانامه» ده‌پشکنیته‌وه. مه‌رج

نییه هه موو جارن «دادپرس» (قاضی) - جارن دهیان گوت حاکم - به سهر
«خوازنامه» رابگات.

«خوازگار» کابرای خاوهن «خواز» ه. که سیکی له دادگا به رانبهر
«دادپرس» له سهر مافی خوی ده کاته وه «دادخواز» ه. ئیتر له وانه یه خوازگار
خوی بیت یاخود یه کیکی دیکه بی یاسا ری پی دابی بترنجیته ناو کیشه ی
دادپرسی (مرافعة - محاکمة).

«مدعی» پی ده لئین «داواکار». بۆ «مدعی علیه» به قیاس له دهستگیر،
خواگیر، مه لاگیر (خواگیر به، و مه لاگیر مه به)، لغاگیر که هه موویان
به رکارن ده بی پی بلین «داواگیر». که سیکی وه ک پاریزهر (محامی) داوا
بگری پی ده لئین «داواگر».

«خوازگار» هه موو جارن کاری به دادگه نابی، زۆربه ی «خوازنامه کان» بۆ
غهیری دادگه ده رۆن. له کۆنی کۆندا «دادستان» بۆ دادگه (محکمة) به کار
هاتوه.

ده بوو زووتر بلیم که «پهروهردگار» و «مردگار» مان له یه کتردا خوینده وه،
ده بوو بلیم «زیندگار» به واتای «باعث الحیة - خالق الحیة - گیان
به به رهین» پر به پیستییه تی.

«خویندکار» بۆ قوتابی پله ی خویندنی بالا رۆیشتوه. «خویندگار» که سیکه
ئه وان خوینکارانه لی فیتر ده بن، لای ده خوینن.

«دیندار» کابرایکی دیندۆسته. «دینزان» شاره زای دینه. «دینگار»
که سیکه ده یه وی خه لق به ییته سهر دینیک که خوی رای لییه - «مبشر» به
ته واوی «دینگار» ه. به لام یه کیکی وه کوو «مه سیح» که موژده ی رزگاری

کاتبه‌دهری به خەلق راده‌گه‌یه‌نی ده‌بیته «موژده‌گار». (کاتبه‌دهری = ته‌به‌دی).

له‌ سیاسه‌تدا چه‌پرۆ هه‌یه. که‌سیکی خاوه‌ن فه‌لسه‌فه‌ی چه‌پ بی، پیی ناگوتری چه‌پرۆ چونکه به‌ بالای کورته، ده‌بی «چه‌پگار» ی پی بلیین. مارکس، ئه‌نگلز، لینین، ماو، هه‌موویان چه‌پگارن.

که‌سیکی هه‌ز به‌ جه‌نگ بکات جه‌نگخوازه. ئه‌و زله‌زلانه‌ی شه‌ر هه‌لده‌گیرسین «جه‌نگگار - جه‌نگار» ن. ره‌نگه جه‌نگار خۆی یه‌کسه‌ر شه‌ر هه‌لایسین نه‌بی به‌لام ماکی شه‌ره‌که لای ئه‌وه. جه‌نگیز و جه‌نگیزه له‌ کوردیدا «جه‌نگاوه‌ر» ه که وشه‌که فارسییه. (ئا لی‌ره‌دا تووشی پاشگری «یز، یزه بووین»). «په‌رستگار» بو «عابد، ناسک» ده‌روات.

خولگه‌ی «گار» وه‌ک فه‌لاح ده‌لین «حه‌ولی به‌ مه‌ودایه دره‌نگ ئۆ ده‌داته‌وه». ته‌نها به‌ ناوی واتاوه‌ش ده‌لکی. له‌ زیندگاردایا ئه‌و داله وه‌ک له‌ زینده‌وه‌ردا هی واتایه نه‌ک مادده. به‌و مه‌رجه باسکراوانه و به‌ مه‌رجی که پیشبر کئی بیلزووم له‌گه‌ل پاشگری دیکه‌دا نه‌کات و جیان پی له‌ق بکات هه‌ر وشه‌ییکی له‌بار هه‌بی جیی خۆیه‌تی پیوه‌ی بلکی و زاراوه‌ی تازه دابه‌یتنی. له‌ په‌روه‌ردگار و کردگاردایاره، له‌ فیعلی سه‌نه‌رمیش لاری نییه. قالبه‌که به‌ زۆری پیوه‌ندی له‌ نیوان دوو لایه‌ندا په‌یدا ده‌کات.

له‌ رۆژگار و شه‌وگاردا، درێژه‌ی به‌ کاتیان داوه تا ئه‌وه‌ی که باباییکی که‌سه‌ردار ده‌لی: شه‌وگار کردی و من کردم، تاکه شه‌وه‌که وه‌ها درێژ ده‌کاته‌وه بارتەقای رۆژگار بی. به‌ ریتموونی ده‌لیم: خواردگار، نووستگار جایه‌ز نین چونکه پیوه‌ندیان به‌ هه‌چه‌وه نابه‌ستی وه‌ک که «په‌روه‌ردگار، کردگار، دینگار، موژده‌گار، خویتندگار...» دا ئه‌و پیوه‌ندییه ئاشکرایه.

پاشگره کانی سهر به ئه ژمار وه کوو: «دهیه ک، سییه م، چواره مین» له باری ئیستا که ی زمان و سه قافه تمان چ دهوړیکیان لئ ره چاو ناکړئ بۆ لایه نی زار او ه سازی. وشه ی وه کوو: یه کانه، سییمینه ی ه دیس، هفتوو، ههفته وانه... چستی دهق گرتوون و نه زوکن، نه خوین نه ژماره کان به ټیگرایی زار او ه نانینه وه.

بۆ ثانیة و ثالثة... Second, Third ی کات، دوهم و سییه م حازر به دهستن به لām به راستی له هه موو زمانه کاند و شه ی ناوۆلا و بیجین. که «دهقیقه - وردیله» شهستییه کی سهعات بئ بۆچی شهستییه کی وردیله دوهم بئ؟ دوهمی چی و سییه می چی؟ دهقیقه و Minute یه ک واتان، ثانیة و Second یش ههروه ها: به دهستم بوایه ثانیه م ده کرده ئۆنباشی داشم دهنه به سه دیه کی دهقیقه، ئنجا رۆژانی شه موۆش دهم کرده نیو دهقیقه... چ ناوه کانیا ن بیت و چ نرخه کانیا ن بیت هه مووی ههر به ئاره زۆ دهست نیشان کراون پیوه ندییا ن به راستییه کی جیهانییه وه نییه وه ک که شوبات به 28 رۆژ داندرا ههر به ریکه وت بوه، هه ز ده که ی بیکه 32 رۆژ له مانگیکی دیکه ی بۆ داشکینه. به هه مه حال له ئیمه به ده سه لاتتر که تنه که یان کرده، ئیعترا زیش بیسووده.

لیسته‌ی زاراو‌ی پیشنیازکراو

[لهم چاپه‌دا به مه‌به‌ستی ئاسانکاری لیسته‌که به‌پیی سه‌ردنیر پۆلین کراوه -
/www.mamosta.net]

1 [پیشگری «شا»]

- شامه‌به‌ست
- شارسته، پارسته
- شاگه‌مه
- شاپرۆژه

2 [پیشگری «لا»]

- لاشه‌ر، لاشه‌ری
- لادین، لادینی
- لافه‌رمان، نافه‌رمان
- لاچه‌پ، لاتهریک
- لاخۆر - طفیلی
- لایین، لایینی
- لابه‌لایی، تییان
- لامژ، دروشمی لامژ

3 پاشگری «ئایه‌تی»

- به‌ردایه‌تی، قورایه‌تی
- مه‌زن، مه‌زنایه‌تی

4 [پاشگری «ل»]

- تاک، تاکل

- که ی، که یل

(5) [پاشگری «لان»]

- وشه که لان

- توقه لان Summit

- خورده لان

- شره لان

(6) [پاشگری «ستان»]

- ته ماته ستان، پاقله ستان...

- مه رستان، هه نگستان...

(7) [پاشگری «هند»]

- گه شه ند

- هه ژه ند

- ته ژه ند

- ره هه ند، ره هه نده ر

(8) [پاشگری «ه» / «پته»]

- گه پته

- وه ستینه

- پته وه، پته وینه

(9) [پاشگری «هک»]

- گه وه ک

- گه وه که «بورغی»

- پیچہ ک

10) پاشگری «ه / ال / ه لان»

- بنه ژه «نجم»

- دزه «تسلل»

- ریشه، ریشال، ریشه لان

- زیخه لان Beach

- چومه لان (غابات سلفاس)

- بیشه Bush

- بهسته لان

11) [پاشگری «نگ»]

- توانگ

- هه نگ، هه نگه «غلصم»

12) [پاشگری «لان»]

- مهسته لان، گوشته لان. په نیره لان

- شه خته لان، به فره لان، ساردگه

13) [پاشگری «هل»]

- گه نده لی «مرض باطنی»

- کوته ل Robot

- سسته ل

14) [پاشگری «ار»]

- ته نیشتر

- پیشار

- پشتار

- بهرزار

- لیزار

(15) [پاشگری «ن / هن»]

- ئیسکن

- مادهن

- گهردهن، بهندهن

- زیخن

- پرسن Curious

- زیخه ن

- لیوهن

- وشکه ن، ته رهن

(16) [پاشگری «چک»]

- بهرچک

- هه له چک

- بهرۆچک، بهرۆژچک

(17) [پاشگری «گ»]

- مزگ

- برگ

- خۆلگ

(18) [پاشگری «وو»]

- کینوو

- جه لوو

- کەرەپ، کەرپو
- شە کروو، قەندوو

(19) [پاشگری «وو / ین»]

- شە کرین، قەندین
- ترشوو، ترشین
- سویروو، سویرین
- تالوو، تالین

(20) [پاشگری «هەر»]

- خوینتەهەر، خوینتەهەر
- هەقبوون
- ئەژمارى قەرزەهەر / ئەژمارى قەرزدار

(21) [پاشگری «هک»]

- سەیرەک، پەرسەک
- نایەک، ئایەک
- خولەک، سوورەک
- کورەک

(22) [پاشگری «ان / انه»]

- خەلەمان (خەرمان)
- کینگە، زەوی، تەماتەجار، شیلەستان
- ئەسنافانە
- داھاتانە (ضریبة الدخل)
- ئەملاکانە

- بهرده عازهبانه

(23) [پاشگری «ک»]

- فرچک
- خهستک

(24) [پاشگری «وو»]

- سووورو، رهشوو، سهووزوو
- بیستوو، چلوو، شهستوو - هفتوو
- رنوو، باپزوو (باپهستوو، بایپزوو)
- نازوو

(25) [پاشگری «ینه»]

- دوهینه، سییهینه، نوژدهینه، پهنجامین
- پهنجامینه...

(26) [پاشگری «هوار»]

- ئاستهوار
- بیستهوار، چیژهوار
- سوّسهوار، چیژهوار
- بهرجهوار، بهرجهوه (بهرژهوهند)
- ئاستهوارناس، ئاستهناس
- ئاستهجی، ئاستهجیگه
- گهشتهوار

(27) [پاشگری «چی»]

- مهلهچی

- بىلايەن، لايەنچى
- گەرۋەكچى، ئاۋىر
- ئەنبارچى
- ئاشچى
- عوودچى، كەمانچە، پىيانوچى
- عوودساز، كەمانەساز

(28) [پاشگىرى «وان»]

- لىپەوان
- نۆبەتەوان
- نۆرەوان
- كارەوان
- نۆرە (دور)

(29) [پاشگىرى «دار»]

- نۆرەدار
- نۆبەدار
- ناوبىز

(30) [پاشگىرى «وەر / وار»]

- كۆپرەوەر
- سۆسەوەر
- يىنەوار
- يىنەوەر
- دىدەوار
- دىدەوەر
- دىتەوار

- دیتەوار زیندەوار

- بوونەوار

- مەرگەوەر

(31) [پاشگری «مەند»]

- پەرۆشمەند

- سۆزمەند

- نیازمەند، سەودامەند، حەزوومەند...

- بەرج، بەرجەوەند، بەرژەوەند

(32) [پاشگری «انی»]

- کۆلەمستانی

- تۆپەپیانی

- تۆپەسەبەتانی، ... سەبەتی، ... تۆرانی

- ھەلمەقویانی، تۆپەدەستانی

- ملانی

- مەلەوانی، مەلانی

(33) [رەنگ + پاشگری «اندن - اندنەو»]

- رەنگاندن «تلوین»

- رەنگاندنەو «زخرفە»

- رەنگین «ملون»

- رەنگۆر، رەنگۆری

(34) [پاشگری «ۆل»]

- نەرمۆل «مرن - مەرن - ى عەرەبی»

- خەستۆل

- شلۇڭ
- كفتۇڭ
- قىتۇڭ
- زىتۇڭ
- سىستۇڭ
- گەرمۇڭ
- كەرتۇڭ
- سەختۇڭ

(35) [پاشگرى «وان / وانه»]

- بىستەوانە، بىستەوانە
- بىستەوان
- دىدەوانە

(36) [پاشگرى «انگ»]

- رەش، رەشان، رەشانگ
- ترسانگ، ترسانگە
- لەرزانگ، لەرزانگە
- ترسانگە، لەرزانگە
- بەفرانگ، بەفرانگە
- سەختانگ

(37) [پاشگرى «ىنە»]

- ترشىنە
- گورزىنە
- چەرمىنە
- ئاگرىنە

- سوور كينه، گه پرينه
- سوورين، گه پرين
- جلّه و (سكان، سوور كين)

(38) [پاشگري «ينه / دان»]

- رهنگزه
- رهنگين
- رهنگينه
- رهژوينه
- پړونينه، پړندان
- ئاوينه، ئاودان

(39) [پاشگري «مهني»]

- نۆشه مهني
- دروه مهني

(40) [پاشگري «گار»]

- ئاموژگار
- خوازگار
- خواز
- خوازانامه
- خوازپرس
- دادخواز
- داواگر
- داواكار (مدعي)
- داواگير (مدعي عليه)
- دادپرسی، (مرافعة، محاکمة)

- بیره‌وهر
- مردگار
- شیوه‌گار
- زیندگار
- خویندگار
- دینگار، موژده‌گار
- چه‌پگار
- جه‌نگگار، جه‌نگار
- په‌رستگار

به‌شی سییه‌م: وشه‌ی لیکدراو

به‌شی یه‌که‌م و دوه‌می ئه‌م نووسینه له زاراوه‌ی وشه‌ی دارپژراو دوا که بریتیه له تاکه وشه‌یه‌کی واتادار و ئه‌و زیادیه‌ی به‌ته‌ن‌ها واتا نابه‌خشیت چ پیشگر بیت و چ ناوگر و چ پاشگر. ئه‌م نموناننه‌ی خواره‌وه له وشه‌ی دارپژراو مه‌به‌ست روون ده‌که‌نه‌وه:

(1)	وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل پیشگر
	• پاره	بیپاره
	• هات	هه‌له‌هات
(2)	وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل پاشگر
	• به‌رد	به‌رده‌لان
	• سووتا	سووتاندی
(3)	وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل ناوگر
	• گنج	گرنج
	• پشکووت	پشکاوتی
(4)	وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل دوو پیشگر
	• بوو	پیوه‌ربوو
(5)	وشه‌ی ساده	له‌گه‌ل دوو پاشگر

- پاره
- پاره‌دار - پاره‌داری
- برژا
- برژاندمانه‌وه

پێویست نیه لیسته‌ی نموونان درێژ بکه‌ینه‌وه، هه‌روا به‌ پێوه ده‌لیم:

- نموونه‌ی پێشگر و ناوگر: «رَپسکاوتن» - له‌ رَپسکووتنه‌وه: و لا‌غه‌که‌ خۆی رَپسکاوت.
- نموونه‌ی پێشگر و پاشگر «هه‌لدانه‌وه»، «تیه‌ه‌لچوونه‌وه»، ئه‌میان دوو پێشگری هه‌یه. هتد...

چه‌ندێکی زیادی بێواتای سه‌ربه‌خۆ به‌ وشه‌وه‌ بلکیت، چ به‌ کاره‌وه‌ چ به‌ ناوه‌وه، دارپێژراوی لی پیک دیت.

له‌م به‌شه‌ی سییه‌می لیکۆلینه‌وه‌ که‌دا وشه‌ی لیکدراو قسه‌ی لێوه‌ ده‌کریت که‌ پتر له‌ وشه‌یه‌کی واتادار به‌شدار ده‌بی له‌ پیک هه‌تانی، ئیتر چه‌ندێکی زیادی بی واتاشی پێوه‌ بلکیت هه‌ر لیکدراو ده‌مینیتته‌وه‌.

لێره‌دا تێوه‌ریخیکی خیرا و کورت پێویسته‌ بایی ئه‌وه‌ بکات زاراوه‌ی دارپێژراو له‌به‌ر چاوی خوێنه‌ر ره‌وا بیت ئه‌ویش له‌و ره‌وه‌وه‌ که‌ نووسین و بیروپرای ئه‌وتۆ که‌وتۆته‌ کتیب و گوتارانه‌وه‌ که‌ زمانی کوردی یه‌ کجاره‌کی له‌و زمانانه‌ داده‌نیت پێیان ده‌گوتری «إلصاقی» چونکه‌ هه‌موو زیاده‌کی له‌لاوه‌ به‌ وشه‌وه‌ بلکیت هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تا یاخود له‌ کۆتایی وشه‌ بنه‌ره‌تیه‌که‌ به‌ند ده‌بیت که‌ ئیتر هه‌ر ده‌بیتته‌وه‌ پێوه‌ نووسان و ناگاته‌ را‌ده‌ی «اشتقاق».

بێگومان زمانی کوردی و غه‌یری کوردیش له‌چاو عه‌ره‌بی لایه‌نی «دارپشتن» (اشتقاق) یان کزه‌ تا ئه‌گه‌ر ناوگر له‌به‌یندا هه‌لستی (که‌ ده‌زانین له‌ کوردیی ناوگر هه‌یه) به‌حاله‌ هێزوپێزیکیی به‌ره‌و دارپشتن به‌ کوردیه‌وه‌ ده‌مینیت. ئه‌مه‌

راستییه که ی سهره تای و به رههسته زحمهت لی به سهوو بچین به لام
حیکایه ته که له وهنده دا ناوهستی.

بی ئه وهی «ناوگر» بکه م به داروه کازی خو به سهروهه گرتن ری به خوم
دهدهم بلیم له کوردیدا دیاردهی ئه و تو هیه زاراهوی لیکدراو له دارپژراو
جودا بکاته وه. له نمونه ی گهردانکاری «گهران» (دوران) دههینمه وه
ههروهک «دار» له تیپه ر کردندا دهبیته «دور» ههروهه «گهرا» ش له
تیپه ردا دهبیته «گیرای». ئه م گورانه هه ر گورانی دهنگ نییه به لکوو له
بابه تی ئه و گوشینه یه که «دور» هی کرد به تیپه ر.

«ژمران» تیپه په ره به واتای نزیک له «تعدد». له به رانه ر «عد» دهبیته
«ژماردن». ئه م ئه لفه به ناوگر دانانیم چونکه وه کوو «پشکه و تن- پشکاوتن»
نییه قالبی وشه که ی نه گویری بی: ئه گه ر له جیاتی «ژماردن» بووبایه
«ژماران» ئه وسا ناوگری رووت دهوو چونکه دهقی وشه که ی نه گویریوه ئه وه
نه بی که ئه لفه که ترنجاوه ته کلیشه ی کاره که وهک ناوگر.

له زور رهوهه سهیری زمانی کوردی بکریت دروشمی «اشتقاق» ی پیوه دیار
دهبیته بی ئه وه له «إلصاق» بشوری. به هه مه حال مه به ست لی ره دا ره وابوونی
زاراهوی «دارپژراو» ه له به رانه ر «لیکدراو» دا.

که بین یه کسه ر رووبه رووی «دارپژراو» بین ده بی له پیشگر و پاشگره وه بو
کیشه که بچین. لی ره شدا هه وه ل جار بابه تی «کار» هه لده سه نگینین چونکه
ئه ویان بزوتر و چالاکتره له بابه تی «ناو» که داوه ستاوه و بی جووله یه.

ئه و بیژانه ی له ده ره وهی دهقی «کار» به پیشه وهی کاره وه ده نووسین و
واتا گویری پی ده که ن به سی جووری سه ره کی دابهش ده بن:

1- نیشانه ی ئاینده و

2- فرمان و

3- نه هی و نه فیه

وه ک: ده کات، بکه، مه کهن، نه رۆیین، ناکهن. [«مه» بۆ «نهی صریح». «نه» بۆ «نهی ناصریح»].

ئهم نیشانانه پتر له پیشگر و له وشهیه کی دیکه ی به به رای کاره وه بلکیت له گه ل ده قی کاره که جۆش خواردوو ده بن تا ئه وه ی ده توانین مامله تی مؤرفیمی بنجی وشه یان له گه لدا بکه ی. هه رچه ند له دیارده ی جۆش خواردندا نیشانه ی نه فی هینده ی سی نیشانه که ی دیکه چه سپاو نییه، ئه مه ش راستیه که سه لیه هه ستی پێ ده کات و لیره دا مه ودای درێزه پێدان نییه، دیسانه وه که به راورد بکری له گه ل نیشانه ی «مضارع» ی عه رهبی ده بینین نیشانه ی «ده» له کاری «ده رۆم، ده خۆن، ده بینیت...» دا سه ره رای به ده سته وه دانی زه مانی ئاینده لایه نی «تایه تی- ایجابیه» ی رهودانیش راده گه یه نی چونکه «نا» ی نه فی له گه لدا کۆ نابیته وه.

ئه گه ر «ده» هه ر نیشانه بایه بۆ داهاوو به راشکاوی ده مانگوت «ناده رۆم، ده نارۆم». هه ر چونکه ئه و «نه» یه که به واتای neither, nor دیت لایه نی «تایه تی- ایجابیه» ی کار بۆ خۆی ده دۆزیته وه و نه فی ده کات بی ئه وه ی ده لاله تی کاتی تیدا بیت ده خلی به سه ر نیشانه ی «ده» وه نابیت و ده یه ئیلته وه بۆ راگه یاندنی کات و ده گوتری: نه ده کات و نه ده خوات. له رابوردووی به رده وامیشدا ده گوتری: نه ده نووست نه راده کشا. له گه ل «ب» ی ئه مر وه یا «الترام» یشدا ئه و «نه» یه کۆ ده بیته وه و ده گوتری: «نه» بکه ی نه بخۆی ته ماشای سای گه رده نی بکه ی «(فۆلکلۆر). هه ر خۆشیه تی له گه ل ناو و راناودا دیت و ده گوتری: نه من نه تۆ هه چمان پێ ده کری.

نیشانه‌ی «مضارعة» ی عهره‌بی ههر چونکه ده‌لاله‌تی کات راده‌گه‌یه‌نیت و ده‌خلی به‌سه‌ر «ایجابیه» وه نییه له‌گه‌ل نه‌فی و نه‌هی و «جازم» و «ناصب» یش دیت وه‌ک: لایعلم، مایعلم، لن یعلم، لم یعلم.

«ده» ی کوردی هه‌روه‌ک له‌گه‌ل نه‌فیدا نه‌هات، له‌به‌ر عه‌ینی سه‌به‌ب، له‌گه‌ل نه‌هی و فه‌رمان و التزامیش نایه‌ت.

ئه‌م نیشانه‌ن له‌کاری: ده‌کات، مه‌که، نه‌که‌ن، بکه‌ن، ناکه‌ن که‌وا بی‌گومان گه‌لێک پتر له‌پیشگر به‌کاره‌که‌وه لکاوه ئه‌وه‌یان لی وه‌شایه‌وه که‌وا به‌شیک له‌وانه‌ی به‌ده‌ستووراتی ریت‌نوسه‌وه خه‌ریک بوون پیش‌نیاز بکه‌ن که ئه‌گه‌ر راناو که‌وته نیوان نیشانه‌کان و کاره‌وه هه‌موو به‌یه‌که‌وه بلکیت‌درین وه‌ک: بمگره، نه‌تگرت...

هه‌روه‌ها که پیش‌گریش که‌وته به‌رایانه‌وه سه‌رله‌به‌ریان به‌یه‌که‌وه بنووسرین وه‌ک: هه‌له‌نگری، هه‌له‌ناگرم، هه‌له‌بگره... به‌لام که راناو که‌وته دوا‌ی پیش‌گره‌وه ده‌بی جودا بکریته‌وه و بنووسری: هه‌لم گرت، هه‌لت گرت، هه‌لیان ده‌گرن...

ئه‌م مامله‌تجوداییه له‌وه‌وه‌یه که پتوه‌ندی نیشانه‌کان به‌کاره‌وه قیاس ناکری له پتوه‌ندی پیش‌گر پتیه‌وه. ههر ئه‌م تبیینیه‌ی هیزی پتوه‌ندی وه‌های کرد که پیش‌گر به‌کاره‌وه بلکیت و وشه‌ی سه‌ربه‌خو پتیه‌وه نه‌لکی. ده‌نووسین: هه‌لگرت، لیکۆلینه‌وه... به‌لام ده‌نووسین: ده‌ستسپینه‌وه، دابه‌ش کردن.

له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وی به‌دوا نیشانه‌دا پیش‌گر به‌دوه‌می دیت و به‌دوا ئه‌ودا وشه‌ی واتادار به‌سپیه‌می دیت. که ده‌لین: نه‌مگرت، هه‌لمنه‌گرت، سه‌رمه‌له‌نگرت ده‌بینین ههر جاره راناوه‌که راده‌گوێزیت بۆ ئه‌و زیادییه‌ی یان ئه‌و به‌شه‌ی که‌متر پتوه‌ندی به‌کاره‌که‌وه هه‌یه.

سهریکیش له بهرهی «ناو» خوار بکهیتهوه، لهویشدا ناوگر به دهنگ ناهینین. بهراورد کردنی ناوی لیکدراوی وهک: سهرئاسنه، بهردهنوئیز، پهپووسلیمانکه لهگهل پارهدار، پیاوهتی، کورته، دهستک... بکهین! چهند جودایه دوو ناوی زهق و زوپ به دوا یه کدیدا بین لهچاو ناویک و یهک کورته بزوین؟ که «داربهروو» لیکدراو بیت چؤن دهشی «دارک» یش به لیکدراو بناسریت؟ لهگهل چیدا «دار» لیکي داوه تا بؤته «دارک»؟ دارهکه بسرهوه چی دهمین؟ «جوان» و «جوانکیله» چهند لیک ترازاون ههتا بین به لیکدراو؟ وشهی «سهر» لهگهل «سهره، سهروو» فهرقی چهنده ههتا پیتان بلین لیکدراو وهک که به «سهرمازهله، سهرئاسنه» دهلین لیکدراو؟

سهره، سهروو، سهرین، سهرینایی پله له دوا پلهی ناوی دارپژراون که ئهگهر مومکین بی هیندهی دیکهش پلهیان به دوا دا بیت لیکدراو پهیدا نابی. راستیه کهی راناوی «انا اکتب» چهند جودایه له «کتب» بزوتی «ناوی واتا» ی کۆتایی «جوانی» ش ئهوهنده جودایه له «بهخت» ی وشهی «جوانبهخت» - مه بهسیش جودایی دهوری بیژه کانه.

قسه زوره، لهوانهیه بهدوا ی بکهوین بۆ ماوهیهکی دریز له بابتهی تۆزینه وهمان ده دزیته وه. که پیویست بوو بۆی دهگه پینه وه.

با بچینه وه بۆ ئهسلای مه بهس که وشهی لیکدراوه.

ئهم به شهی نووسینیش دهشی وه کوو هه موو بابتهیکی دیکه، به تیکرایی و سهرله بهر بدریته بهر لیکۆلینه وه به لام دهستووراتی خوئندن و خوئندنه وهی ریکخراو داخوازی جوهره هه لاواردن و کهرت کردن و هه لبرینه وه به ک دهکات که هه ندیکی یارمه تی تیکه یشتن دهکات هه ندیکیشی له شیوهی «طقوس» بؤته کاری عادهت پیوه گرتن.

من رېبازېک ده گرمه بهر، که به پټی ره چاو کردنی جووته سوودی: 1-
 رېکوپینکی، 2- روون کردنه وه. رېبازه که رهنگه ناوناوه له ناوه راست و
 ناوناوهش له قهراغی کینگه ی توژینه وه بروات، حه زیش ده کات با له و
 شوپنه وه بروات که بوی لار ده بیته وه.

من که پټم نه کړی نیازی خوّم له قالبی سهلمیندراو دارپژم نایم له ترسی
 ره خنه نیازه که م بکوژم. ده ربړینی بیرو را به تیکه لپیکه لیش بیت سوو دیکي
 هه بیی رایده که یه نیت، خو ته گهر بیتسوود بوو ریکی و نارایشت به هانای
 نایه ن.

له سهره تاوه ئاشکرایه وشه ی واتادار یا له بهشی بهره ی ناوه یا له بهره ی کار.
 ئامراز و نیشانه و ئامیر له خووه واتای ته واو نابه خشن. ناوناوه یه ک تووشی
 وشه ی وه کوو: پېدا، پېهه لا، پټوه، پټرا، له ورا ده بین که له زهیندا ده قیان به
 واتای ته واوه به ستوه به لام به هه ندیان هه لئاگرین چونکه واتایه کی هه یانه له
 لاوه پټیان به خشراوه نه ک زاوژی هه ناوی خو یانه، به زوریش له بنه رته دا
 وشه ی واتاداریان له گه لدا بوه لیان سواوه. که ده لپی «پټوه بوو» مه به سته
 بلپی به ته له وه یان به داوه وه بوو... «پېدا» ش «به جو گایه دا» بوه،
 «پېهه لا» ش «به جو گایه هه لدا» بوه. جو گاش نه بی شاخ و گرد بوه...

که وشه ی واتادار بریتی بی له بهره ی ناو و کار، تپوه رمانیکی خیرا وشه ی
 لیکدراو به سی جوړ دابهش ده کات که ناشی پتر له و سی جوړه په یدا بی:

1) لیکدراوی کار و کار

2) لیکدراوی ناو و ناو

3) لیکدراوی کار و ناو

به روا له ت چ به ره ه لستیکی هو شه کی و گوته نی (منطقی) نایه ته پیش هم
 دابهش کردنه هه رچه ند مرو پتر له «ناو» راده په رموی نه ک له «کار» که

له گهل يه کيکي وه کوو خویدا بیت چونکه کهله کردنی دوو یاخود سی کار بهو جورهی وشه ی لیکدراو پهیدا بکات به ئاسانی و راشکاو ی بووز ناخوات.

تا رادهیه ک «چاوگ» که وه کوو «کار» روودانی تیدایه لپی ره چاو ده کریت بی واوی عه تف دوو سی دانه ی به دوا یه کتردا قه تار بین ئه ویش به هوی لیکچوونی له گهل ناودا که له هه ردوویان «کات» پهیدا نییه. ناوناوهیه ک که ده گوتری: هاتوچو، بگره به رده، بینه و به ره، سه ره پای ئه وه ی که به شیکیان به هوی واوی عه تف دوو کاریان تیدا کو بته وه ژماره شیان زور که مه، بایی پیوانه لی کردن ناکه ن یاخود زه حمه ته پیوانه یان لی بکری. له بهر ئه مه لزووم ناینیم کار و کار، چاوگ و چاوگ به سه ره باس دابنیم، خو ئه گهر، خواوراستان، شیا پیوانه یان لی بکریت بایی توانا دیکه ین.

له به ره ی کار ریژه یه کی به که لکی توژینه وه ی پیوانه بیت ئه وه یه که ناوی کارا و ناوی بهر کاری لیکدراوی پی پهیدا ده بیت، وه ک:

- شیرمژ «ناوی کارا»
- سه رکوت «ناوی بهر کار»

له به شه کانی پیشترا گوتوومه له م ریژه یه دا که رتی دوه می که له قه دی کار (یان ره گی کار) وه رده گیر ی به ته نها واتای ته واو نابه خشیت، ناوناوه یک نه بی به ریکه وت له گهل وشه یه کی واتادار یه ک ده گریته وه وه ک که له نمونه کاند «مژ» و «کوت» واتایان هه یه. به لام به هوی گرنگی ده وری که رته که له وشه سازیدا، زمانناسان مامله تی وشه ی واتاداری له گهلدا ده که ن و به خاوه ن واتای داده نین. له مه شدا به هه له نه چوون چونکه ئه و که رته یه که سه ر له وشه یه کی واتادار ده که ویتته وه و شیوه ی ئه وه ی پیوه ده مینیتته وه.

راستییه کی تا ئیستا نه مدیت توژینه وه له چونیته تی دارشتنی ئه م به شه ی کار کراییت و ریبازی لیکدانه وه گه یشتبیتته ئه و ئه نجامه که تیمان بگه یه نی

چۆناوچۆنى ناوى كاراي ليكدراو له كاريكى تازه داکهوتوو رۆبنين: له لای خۆمهوه سه رنجم گرتوه ماوهشم برپوه له دهستووراني وه رگرتنى ئەو به شەى كار كه ناوى كارا (يان بهر كار) دروست ده كات، ئەوهشم دۆزپوه تهوه كه هه موو كار ههستوورپيه كاني رپژهى روودان و «اندن» و كار هه كاني رپژهى «سپاردن، پالاوتن، كپلان، خزین» رپيازی روونيان هه يه بۆ رۆنان ياخود وه رگرتنى كه رتى كارا و بهر كار لپيان. زۆربهى كار هه رپزه رپه كانيشم دهستنيشان كرده كه به دهستوور ناكهون به لام ده رفهت نه بووه چى پپى گه يشتووم قالى بكه مه وه و بیده مه بهر ياسای دهق به ستوو. هه رچونيك بيت ئەم فه رمانه جارى جپبه چى نه كراوه.

له نمونه نى مانه وهى شپوهى كار هه بنه رپه تپه كه به و به شەى كارا و بهر كار هه وه، «خواردن» دهه ينمه وه كه ده بيته «نانخۆر» - ناوى كاريه، مه لاخۆره - ناوى بهر كار هه. دياره ئەم «خۆر» ه له خواردنه وه هاتوه. كه ده شلپى «خۆرا» بۆ «زۆرخۆر» و «خۆراك» به و واتا ئاشكرايه وه له هه مواندا كه رتى «خۆر» به رچاوه.

ئەم راستپيه به وه دا هه لئاوه شپته وه كه كه رتى هه نديك له كار هه كان پتر له كه رتى هه نديكى كه دروشمى بنه رپه ته كه يانپان پپوه دياره وه ك كه ده گوتري «بانگوش» پپوه نديى «گوش» به كارى «گوشين» هوه ئاشكراتره له پپوه نديى «نانكه ر» به «كردن» هوه.

لپره شدا كه ده لپى «ده سكر د» و ناوى بهر كاري لى هه لده نپين هه موو قه دى كار هه كه ت له و ليكدانه دا پاراستوه. به كورتى ده لپم، چۆنيه تى پپكهاتنى ناوى كارا و بهر كاري ليكدراو له گرنگى كه رتى كار هه كه داناله نكپنيت.

له م چاو خشانده نى خپرا به جۆر و چۆنيه تپى هه لئانى وشەى ليكدراودا بۆ ئەوه چووین كه ده وری كار به شپوهيه كى بنه رپه تى له گه ل وشەى به رهى ناودا

دەردە کەوئیت. لەمەو دەگەم بە ئەنجامی دابەش بوونی لیکۆلینەووی
«زاراوی لیکدراو» بۆ دوو سەرەباس:

(1) زاراوی لیکدراوی کار و ناو

(2) زاراوی لیکدراوی ناو و ناو

زیادیەکی بچیتە پال تەریکی وشەیی هەر کامیک لەو جۆرە زاراویە هەر
ئەوێندەیی لی دەکەوئیتەووە کە زاراوە کە تیررەنگتر دەکات، لزو میس نابینم بۆ
ئەو زاراوە تیررەنگانە «ئاوئیتە» بە کاربەینم و بیکەم بە بەشی سییەم لە تەک
دوو بەشە کە ی سەرەویدا چونکە هیچ جودایی بنەرەتی لە نیوان زاراوەکاندا
پەیدا نابێ بەلام چ «دەستکەوت» بێت و چ «دەستکەوتوو»، «دەستکەوتە»
بێت، بئگرفت «لیکدراو» ی بۆ دەروات و هەستیش بە کەمایەتی لە
زاراوە کە ناکرێ تا بڵیین لە ئاست دەستکەوتە کەدا کورت دەهینن.

وشەیی «بن بەردە قیلە» کە ناوی ڕووەکیکە بە دەست «لیکدراو» ەو زەرەر
ناکات. لە پێشەو دەوری لیکدراوی کار و ناو هەلنیین.

وشه‌ی لیکدراوی «کار و ناو»

که ده‌لیم «کار و ناو» ده‌شیا به پی‌ی شویتنی هەر که‌رتیه‌یان له وشه‌که‌دا «ناو» پيش بیه‌خه‌م چونکه له به‌رایي دیت وه‌ک: به‌رتیلخۆر، سه‌رېر، گۆلچن، ماسیدر، به‌لام «کار» له‌و لیکدانه‌دا ده‌وریکي زی‌ده گرنگي هه‌یه به‌هۆی بزۆزی و چالاکی و کاریگه‌ریه‌کی تیندایه، هه‌رچی ناوه‌ خۆی له‌ خۆیدا مه‌ند و وه‌ستاوه ناتوانی وشه‌یه‌کی دیکه‌ بگيریت و ببزیت. سه‌یری «ئاودیر، بلویرژهن، مه‌ودابر» بکه، له‌ هه‌مواندا که‌رتی «کار» تاو بۆ که‌رتی «ناو» ده‌بات. له‌و وشه‌ لیکدراوانه‌شدا که‌ ناوی به‌رکارن وه‌ک: مه‌لاخۆره، دزنه‌به‌ره، دیسانه‌وه که‌رتی کاره‌که‌ تاوی کارای ناو وشه‌که «مه‌لا، دز» بۆ ئه‌و شته ده‌بات که‌ به‌رکاره.

بۆ ئه‌وه‌ی خوینهر لیم حالی بیت ده‌بی بلیم:

- کار به‌ واتای فیعل
- کارا به‌ واتای فاعل
- ناوی کارا به‌ واتای اسم‌ الفاعل
- به‌رکار به‌ واتای مفعول
- ناوی به‌رکار به‌ واتای اسم‌ مفعول

به‌شیک له‌ خوینهران راهاتووی زاراوه‌کانی ریزمانی عه‌ره‌بین، به‌شیکیشیان له‌جیاتی کار وشه‌ی «فرمان» به‌کار ده‌هینن که‌ چ پێوه‌ندیه‌کی به‌ واتای کار و فیعله‌وه‌ نییه. هه‌ندیک له‌ جی کارا «بکه‌ر» ده‌لین...

پێویسته‌ لێره‌شدا ئه‌وه‌ش بلیم که‌ له‌ به‌ره‌ی «ناو و ناو» یشدا ئه‌و که‌رتیه‌ی وه‌صفی تیدا کاریگه‌رتره‌ له‌ هه‌لنانی وشه‌ لیکدراوه‌که‌. به‌ نمونه‌ له‌ «دارتوو» جو‌ریک جودا بوونه‌وه‌ هه‌یه‌ له‌لایه‌ن جۆش خواردنه‌وه‌ له‌چاو «داري‌ توو» دا

که اضافه‌یه کی ساردوسره و لیکدراو نییه به‌لام «دارتوو» ش له‌چاو «بنه‌توو» و «داره‌به‌ن» دا که زیده وه‌صفیکیان تیدایه قالییکی داوه‌ستاوی هه‌یه. «بنه‌توو» و «داره‌به‌ن» یش له‌چاو «ره‌شه‌توو» که وه‌صفی راستینه‌ی تیدایه که‌متر جۆش خواردوو بوون، هه‌رچی وه‌صفی «ره‌ش» له‌جودا ناکریتته‌وه له «توو».

که بگه‌ریتته‌وه بو فهره‌ه‌نگۆکی کۆتایی به‌شی یه‌که‌م و دوه‌می⁵ ئەم نووسینه ئەم وشه لیکدراوانه‌ی «کار و ناو» دینه به‌رچاو:

- سه‌ره‌که‌وته، ژیرپۆش، بنکۆل، بنگره، تیکه‌لاندن، پیکه‌لاندن، به‌سه‌رپراگه‌یشتن، شیکپۆش، ته‌رپۆش، پیکداشلانه‌وه، لاخۆر، لابین، لامژ، دادپرس، دادخواز، خوازپرس، داواگیر، داواگر.

بیگومان وشه‌ی دیکه‌ش هه‌ن وه‌ک ئەمانه له ناوتویژی نووسینه‌که‌دا.

هاتنی ئەم وشانه له‌و شوێنانه‌دا نه‌ختیک له‌ راسته‌شه‌قامی رینکخستن و پۆلپۆل کردنی بابته‌ی لاداوه‌ چونکه له‌و دوو به‌شه‌دا لیکۆلینه‌وه له‌ وشه‌ی دارپژراو ده‌کرا نه‌ک لیکدراو به‌لام هه‌ر له‌و نووسینه‌نه‌دا ناوانه‌ رامگه‌یانده‌وه که مه‌رجی هه‌ره سه‌ره‌کی له‌ نووسیندا به‌ده‌سته‌وه دانی مه‌به‌سته‌وه، خو خه‌ریکی نوێژ کردن نین که نابێ سجدو پێش رکوع بکه‌ویتته‌وه. به‌ نموونه ده‌لێم، که هاتین له‌ ده‌وری «لا» پشکنینه‌وه بکه‌ین چ قه‌یدی هه‌یه به

---

⁵ - به‌شی یه‌که‌م و دوه‌می ئەم لیکۆلینه‌وه‌یه، زووتر له‌ ژماره‌ 111 و 112 ی «گۆفاری رۆشنبیری نوێ»، سالی 1986 ب‌لاوکراونه‌ته‌وه.

تەنەشت «لابەلایى» دا سەرىكىش لە «لاخۆر، لامز» خوار بکەينەو.
بەهەمەحال ئەمە قەناعەتمە، لىشى رازىم.⁶

وشەى لىکدرەوى «کار و ناو» وەک لە نووسىنى کۆنترەدا دەرم بېرەو، دوو
جۆرى هەيە:

- گرنگەکەيان ئەوہەيە کە وەکوو لە وشەکانى «لامز، گۆشتخۆر، بىکۆل،
تەرپۆش» دا دەردەکەوێت صىفەتى هەمىشەيى دروست دەکات.
- جۆرى دوهم ئەوہەيە وەک: «خواگرتوو، نانخواردوو، گۆلچىو،
گەنمپىواو...» راگەيەنى «صفة» ى کاتەکى نابەردەوامە. کە دەللى
«کابراى تەلاق خواردوو» مەبەست پياوئىکى لە رىکەوتدا تەلاقى
بەسەر زاردا هاتو نەک تەلاق خواردنى بە پارە لى بۆبىتە پىشە و
پى بگوترى «تەلاقخۆر». هەلبەت دەشى تەلاقخۆر هەر خوى لە
رىکەوتى شەرعیدا تەلاقخواردوو بىت.

بە سەرنج راگرتن دەردەکەوێت، رىژەى «صفة» ى بەردەوام پتر لە گەل
کارى تىپەر دەگونجىت. زۆر کارى تىنەپەر هەن ئەم رىژەيەيان لى هەلناستى
وەک کارى «نووستن» کە هەر «نووستوو» ى لى وەردەگىرىت. خەوتنىش
وەک نووستن هەر «خەوتوو» ى هەيە. لە «خۆشخەو، بىخەو» دا ئەم
«خەو» ه ناوى چاوگە نەک رەگ وەيا قەدى کارە هەر بۆيەيشە ئامرازى
«بى» چۆتە بەرايى خەوہە لە وشەى «بىخەو» دا.

---

⁶ - مامۆستا ئىبراھىم بالدار لە گوتارى «زاراوە و زمان» لە «کاروانى زانىارى

ئەمرۆ» دا کە يەکسەر بە دوا بەشى دوهمى تۆزىنەوہەکەم لە ژمارە 112 ى
«رۆشنىبرى نوى» دا بلأو کرايەوہ بە چاوى رەزامەندىيەوہ سەبرى بەشى يەکەمى
نووسىنەکەمى کردبوو. رەخنەى لە شىوازم نەگرتبوو. چونکە لەبىر کرابوو بنووسرى
«بەشى يەکەم» مامۆستا بالدار داواى بەردەوام بوونى کردبوو... فەرموون!

له کارى «بران» هەر «براو- دوابراو» ههيه که تینهپه ره بهلام له «برین» که تینهپه «دهستبر، قۆلبر، چیمبر...» ههيه. له بهران بهر «براو» یش ریژهی «بریو» ی ههيه وهک که دهلی: جۆگاکه ی شهقامبریویان پر کردهوه. ئەم «شهقامبریو» ه جودایه له وهی بگوتری: هه موو جۆگه یه کی شهقامبر پر ده کریته وه، چونکه لی ره دا وه صفیکی گشتی و بهردهوام به بهر قسه که ده که ویت.

له کهوتن، هه لستان، رۆیشتندا وشهکانی «دهستکهوت، به رهه لست، خوشرۆ» بهم ریژهیهی «صفة» ی بهردهوام هاتوون بهلام دهستکهوت و به رهه لست له صفت شۆراون. کارى تیپه ریش هه موو جارن لهم ریژهیه «صفة» پهیدا ناکات. راستریش ئە وهیه بلیم ئە وهی پهیدای دهکات هه موو جارن دهوری «صفة» ی نادریتی. که دهلی: «دهسخۆر» ناوی خواردنت لی دروست کردوه نهک «صفة» بهلام «نانخۆر، زۆرخۆر» «صفة» ن. وشه ی «سهردر» یش «صفة» نییه. سهردر بهو هینده پارچه چنراوه دهلین که جۆلا له بری هه قدهستی خۆی گلی ده داته وه. ئاشکرایه که وشه ی وه کوو دهسخۆر و شه ورۆ لهو روه وه واتای وه صفیان دۆراندوه که له ناوی گشتی دابراون بۆ شتیکی دهستنیشان کراو ده نا ئە گهر هه رچی به دهست خورابایه دهستخۆر مابایه وه و هه رچی به پارچه دابرایه به سهردر رۆیشتبایه هه ر دوو وشه ده بوونه «صفة».

له لایه ن زاراوه سازییه وه هه روهک له لایه ن «فقه اللغة» یشه وه ده بی بزانی که بهردهوامی و نابهردهوامی هه ریهک لهو دوو ریژهیه به تهواوی گونجاوه له گه ل ئەو سه رچاوهیهی ریژه که ی لی وه ردگیری: هه رچی «صفة» ی نابهردهوامه کار له رابردووی وه ردگیری. رابوردووش به سه ر چوه و براوه ته وه. بیته نوونی چاوگ لابده کارى رابوردووی لی دروست ده بیته. له جیاتى راناو واویکی بزوینی پیوه بلکینه ده بیته ریژه ی کارا و ده لاله تی رابوردووی هه یه:

- دیتن - دیتوو
- هاتن - هاتوو
- کردن - کردوو... هتد

هه‌رچی رِژهی به‌رده‌وامه له به‌یکه‌ری «چاوگ» به گه‌ردانی کاته‌کانی کاره‌وه، واته له سه‌رجه‌می ئەو گرووپه وشه‌یهی که به‌ره‌ی تاکه کار پینکده‌هینن، وهرده‌گیریت ئیتر به‌پیتی داخوازی ده‌ستووراتی ئەوتۆ که جاری تۆژینه‌وه تیدا نه‌کراوه به‌لام به زۆری مه‌یلی ئەو رِژه‌یه به‌لای ئاینده و فه‌رمان (امر) دا ده‌چیته‌وه، کاریش هه‌یه گه‌ردانی رِزپه‌ره وه‌یا رِیگۆری ده‌کات وه‌ک که «فه‌رموو» له ئاینده و ئەمردا ده‌بیته «ده‌فه‌رموی، به‌فه‌رموو» ده‌گوتری «حوکم فه‌رما» که به نیه‌سه‌ت کوردیه‌یه ده‌چیته‌وه بۆ ناوی چاوگ که «فه‌رمان» ه ئە‌گه‌ر وه‌ها نه‌بی بَلِین پِره‌ویی ده‌ستووری غه‌یری کوردی کراوه که له رابوردوودا «فرمود» و له ئاینده و ئەمردا «می‌فرماید، به‌فرما» ده‌رده‌چیت. مه‌به‌ستی بنجیش له‌م ورده‌کارییه ئەوه‌یه بزانی بۆچی رِژهی به‌رده‌وام له‌گه‌ل به‌رده‌وامی ده‌گونجیت، نه‌ک بزانی له چیه‌وه سه‌ر هه‌لده‌دات، که ئەمیش ئامانجیکی که‌مبایه‌خ نییه به‌لام لیره‌دا ماوه کورته بۆ خه‌ریک بوونی.

به‌نیه‌سه‌ت زاراوه‌سازوه هه‌ردوو شیوه‌ی به‌رده‌وام و کاته‌کی سه‌رچاوه‌ی که‌لک لی وهرگرتن، ئەویش به پیتی داخوازی مه‌به‌ست له زاراوه‌که. ئایا «صفة» یکی به‌رده‌وامی تیدا به مه‌به‌ست ده‌گیریت یان کاته‌کی. له نمونه‌دا ده‌لیم، له‌وانه‌یه ئامرازیک هه‌ر له ده‌می ره‌شه‌بادا به‌گه‌ر بیت ئیتر پیتی بگوتری «باگیراو» نه‌ک «باگیر» ته‌نانه‌ت قوماش هه‌بوو ناوی «بابردوو» بوو.

به‌قیاس له پاژنه‌کیش ده‌توانین ئەم «کیش» ه بۆ هه‌موو ئامێریک به‌کاربه‌نین که وه‌کوو پاژنه‌کیش شت بخاته جیی له‌بار: ئاسنیکي فیه‌ران له

تېخستنه‌وې تايه‌ی گه‌رۆک به‌کار ده‌يښتن «تايه‌کېش» ې بۆ ده‌ست ده‌دات. ته‌گه‌ر ئاميرېک هه‌بې گه‌لېک شتان بخاته‌وه جې خۇيانه‌وه، به‌کمېک چاوپوښې، «هه‌مه‌کېش» ې لې ده‌وه‌شېته‌وه.

به‌کاره‌يښتني «کېش» له‌رېي قياسي پاژنه‌کېشه‌وه که‌وا رهنگه‌ بۆ جوړه‌ها ئامير که‌لکې لې وه‌رېگيرېت، رې کوير ناکاته‌وه له‌وه‌ی به‌پېي لوان له‌ بواري دېکەش به‌کار بېت وه‌ک که‌ کورد له‌ کونه‌وه کردوويه‌تي. ديتت له‌ به‌شيکې پېشووترې ته‌م نووسينه «چه‌مکېش» م پېشياز کرد بۆ جوگه‌يه‌ک که‌ له‌ شووه‌ی که‌وانه‌ رابکېشېت: جوگا که‌ چه‌مکېش بکه‌ نه‌ک راستکېش.

ده‌گوترې ديمه‌نې ته‌م شاخه‌ چەند دلکېشه، سه‌رنجکېشه. خولاسه‌ جوړه‌ها به‌کاره‌يښتني له‌م «کېشه» هه‌يه. خەلق ليرە به‌پېشه‌وه بۆ «ساطور» هاتوون «قيمه‌کېش» يان روناوه‌ خو ته‌گه‌ر له‌ راسته‌ شەقامې پېوانه‌وه بۆي چووبانايه‌ ده‌بوو بلېن «قيمه‌که‌ر». به‌لای منه‌وه رې هه‌يه، ئاميرېکې شتان وه‌کوو هه‌رشته‌ هه‌لېرېته‌وه پېي بگوترې «هه‌رشته‌کېش». کارگه‌ی «معجنات» واته‌ «هه‌ويره‌مه‌نې» ته‌م هه‌رشته‌کېشه‌ی پېويسته. ده‌شې له‌ کارگه‌ی پېشه‌سازي گه‌وره‌ ئامير هه‌بې ئاسن و مه‌عه‌دنې دېکه‌ وه‌ک هه‌رشته‌ هه‌لېرېته‌وه له‌ويشدا ده‌شې هه‌رشته‌کېش وه‌ياخود «فتيلکېش» بروات وه‌ک که‌ بلېي: ته‌م مه‌کينه‌ فتيلکېشه‌ زور به‌برشته‌.

سه‌يرې ته‌م دوو دېره‌ بکه‌يت گونجاني زاراوه‌که‌ت لې روون ده‌بېت:

- ساطوري قيمه‌کېش گوشت ده‌کا به‌ قيمه‌
- مه‌کينه‌ی فتيلکېش مه‌عه‌دن ده‌کا به‌ فتيل

له‌ وشه‌کاني: خواگير، مه‌لاگير، لغاوگير جوړېک گرتني مه‌عه‌نوي هه‌به‌ رې ده‌دات قياسي لې هه‌لبستې و وشه‌ی «چاوگير» روښين بۆ که‌سيکې که‌ له‌

رېڼی چاو تېږېڼی مغناطیسیه وه چه په سابیت. چاوگیر به ته وای له جی
Mesmerized دیت. له فهره نگی «المورد» ټمه ده خوښتیه وه:

- مسمری، فاتن، ساحر Mesmeric
- المسمریة. التنويم المغنطیسی Mesmerism
- یمسمر، ینوم مغنطیسیا Mesmerize

چونکه پټوانه ی چاوگیر له مه لاگیر، خواگیر کړا ده بی ټه میښ هر بو بهر کار
بیت وه ک به بلې: کابرا وه های نوریمی چاوگیر بووم.

ده شی «چاوگیری» بو حاله تی «چاوگیر کران» به کار بیت له بهرانبه
Mesmerism دیاره که مه به ست حاله تی ټو که سه بیت که خوی
«چاوگیر کهر» ه و خه لقی خه وینه، وشه ی «چاوگیره» ده روات.

خوړاواپیه کان وشه ی Mesmer یان له ناوی زانای ټه لمانی وه رگرت که
چاوی هیزیکی وه های تیدا بوو خه لقی پی ده خه ویندرا با ټیمه ش له خودی
«چاو» به رېبازی ده ستووری زاراوه سازی کوردیدا «چاوگیر، چاوگیری،
چاوگره، چاوگره یی» دابهینین. به لام هر له رېبازی ده ستووراتی وشه روناوه
ده شی بو: فاتن، ساحر، مسمری زاراوه ی «چاوگر» به کار بیت چونکه له م
رېژه به دا وشه که ده بیته ناوی کارا وه ک که «بنگره» ناوی کارایه، ټه وهنده
هه به که «چاوگر» لزومی به بزوینی کو تای «بنگره» نیه چونکه لیړه دا که
ده لېښ چاوگر ناوی گشتیمان مه به سته نه ک وه کوو بنگره که ته نها ټو ورده
به فره مان مه به ست بیت که بهر له به فری کلؤ کلؤ ده باریت و زهوی
ده تنیتیه وه و به فره که ی له سهر ده که ویت. کاتیک ویستمان بلین که سیکي
مه علوم چاوگر بوو، خه لقی چاوگیر ده کرد ټه وسا «چاوگره» ی پی
ده گو تر ی. هه رچی چاوگر بیت بو هه موو جوړه «فاتن، ساحر» ده ست
ده دات.

به کارهينانی بزوينی «ه- فتهحهی عهرهبی» له کوتایی وشه به نیازی دابړینی ناویک له ناوی گشتی شتیکی باوه وهک که دهلین «سهوزه» هاتوین ئه و به شه شیناییه مان له ټیکړایی گیا دابړی که به که لکی خواردن دیت و دهچیندریت. یان که دهلین «چله» چل رږژی ناوه پراستی هاوین و زستان له کزه کانیان داده پړین.

له «ولاتی دلگیر» دا ناوی کارای لیکدراو پټک دیتیت، که دهشلین:

- «ولاتی دلگیر» ئه وولاته یه دهل ده گړیت، دلگیره
- «عاشقی دلگیر» ئه و عاشقه یه دلی گیراوه، دلگیراوه.

له مه وه تا راده یه ک پروون ده بیته وه که وشه هه ن له یه ک ته رکییدا جاریک بهر کارن و جاریک کاران به مهرچیک وه صف کراوه که بگوریت ئیتر هه ر جاره له رسته دا چی لی بوه شیتته وه له کارا و بهر کار ئه و «صفه» ه وهرده گړی. که گوتمان «ولات ده لگیره» وهک به دیه یه دیاره که ولات غه مناک نابی (مه گهر به مه جاز).

که گوتمان «ئه حمه د له قسه ی یاره که ی ده لگیر بوو» دیاره غه مگین بوه. که گوتمان «مه پری گورگخواردوو» دیاره مه پره که بهر کاره. که گوتمان «گورگی مه پرخواردوو» گورگه که کارایه. نابی لیړه دا خه یال بو ئه وه بچیت که وشه ی ئه وتویی له و تاقمه ن که به عهره بی «اضداد» یان پی دهلین و بی ئه وه ی بخړیته رسته دوو واتای دژ به یه کدی ده به خشن وهک وشه ی «جون» که بو «ابيض» و «اسود» یش ده روا ت. له دلگیردا ئه م «گیر» ه هه ر یه ک واتای هه یه هه رچند جاریکیان بو کارا و جاریکیان بو بهر کار ده چیتته وه. له ئینگلیزی که دهلین Mortal به کوشنده و «به رمهرگ» (قابل للموت) دیت. له لاپه ره 193 ی ژماره 112، رږشنیری نوی بو ئه م Mortal ه زاراوه ی «مه رگه وه ر» م پیشنیاز کردوه ئه ویش به قیاس له زینده وه ر. Mortal له

اضداد نییه چونکه «کوشنده» - «مهرگه‌خش» و «مهرگه‌وهر»
هه‌ردووکیان مهرگیان پیوه‌یه. ته‌گه‌ر بۆ «زینده‌وهر» و «مهرگه‌وهر»
رۆیشتبایه ده‌بوو به «ضد».

له‌م سه‌رنجه‌وه ده‌مه‌وئ به‌ خوینته‌ر رابگه‌یه‌نم که پیویسته له‌ رۆنانی زاراوه‌دا،
کاتیک ویستمان زاراوه‌ی وه‌کوو «دلگیر» بۆ کارا و به‌رکار رۆبنین ته‌و
زاراوه‌یه هه‌لگیر جاریکیان وه‌کوو «ولاتی دلگیر» کارا بیت و جاریکیشیان
وه‌کوو «عاشقی دلگیر» به‌رکار بیت. زاراوه‌ی «چاوگیر» که به‌رکاره ناشی بۆ
لای کارا بچیته‌وه: ته‌وه‌ی که خه‌لق چاوگیر ده‌کات هه‌ر «چاوگره» ی بۆ
ده‌ست ده‌دات.

که بگه‌ریته‌وه بۆ لیسته‌ی زاراوه‌کان ده‌بینیت زاراوه‌ی «داواگیر» له‌ بری
«مدعی علیه» و قالبی به‌رکاری پی دراوه وه‌کوو خواگیر، چاوگیر. بۆ
«مدعی» له‌ هه‌مان ستووندا «داواکار» هاته‌وه. بۆ «محامي» له‌ ده‌عوادا
«داواگر» پینشیا‌ز کراوه. ته‌م وشانه‌ش به‌ هه‌مان رینازی پینانه‌ی چاوگیر
رۆنراون.

ده‌زانین «ده‌سته‌به‌ره» چیه و چۆن هه‌لده‌گیریت. ئنجا ته‌گه‌ر به‌سه‌ر
ره‌وره‌وه بوو ده‌شی له‌جیاتى عه‌ره‌بانه پینی بگوتریت «چه‌رخه‌به‌ره». هه‌رچه‌ند
چه‌رخه‌به‌ره‌ش به‌ ده‌ست پالی پیوه‌ دهندریت به‌لام قورساییه‌که‌ی به‌سه‌ر
زه‌ویه‌وه ده‌بیت نه‌ک به‌سه‌ر ده‌ستانه‌وه. ره‌نگه‌ مه‌کینه چه‌رخه‌به‌ره راکیشی.

به‌ر له‌ 2700 سال مه‌زنه‌ پیاویکی ماده‌کان که باپیره‌ گه‌وره‌ی کورده‌ ناوی
Ispabara «ئیسپه‌ باره» بوو که بریتیه له‌ «ئه‌سپه‌به‌ره» وه‌کوو
«ده‌سته‌به‌ره» دواتر بوه به‌ «ئه‌سقار» له‌ په‌هله‌وی و پاشان گۆراوه به
«سوار». بیگومان به‌ر له‌و ساله به‌ سه‌دان سال ته‌م ریزه‌یه باوبوه، به‌و پیته

ئەم ناوی لىكدراوى «كار و ناو» رەگى بۇ مېژوويه كى زىدە كۆنى زمانى كوردى دەچىتەوه (بنوارە لاپەرە 222، فرهنگ ايران باستان، پورداود).

«بىر» كە دەستى مەژ گەيشتە ئاوه كەى پىي دەلېن «دەست ھەلېنج». ئىنجا ئەگەر بىرىك يا ھەر ئاويك دەست ھەلېنج نەبوو دەشى «پەت ھەلېنج»ى پى بگوتريت. «پەت» لەم زاراوھەدا ئەو درىژايە رادەگەيەنى كە بەولای درىژاي دەستى مەژيە. «گوريس ھەلېنج» و «زنجير ھەلېنج» دروستن. بەلام قورسن لەسەر زمان. ئاوى پەت ھەلېنج دەشى دەولكەى بۇ بەكار بيت وەيا بە مەكىنە ھەلبكىشريت.

زاراوى ئەوتۆي، كە دەشى لە رستەدا، بى زاراوه واتاى وەرېگريت، لەكەلك ناكەويت چونكە ماوه و ئەرك كورت دەكاتەوه. دەبينيت لە خەريتەدا بەسەر ھەندىك پروبارى نەناسراوھە نووسراوه Perennial بە واتاى ئەو كە ئاوه كەى چوار كزەيە و وشك ناكات، خۇ خەريتەسازەكانيش دەيانتوانى زاراوھە بەولواوە بنين و رستەى لە جيگەدا بەكار بھينن. لە كوردى «چار كزە»، «ھەميشەرە» رەوان بۇ ئەو واتايە دەست دەدەن.

«كوپراو» ئاويكە لە ھاوين ياخود لە پاييز وشك دەبيت، دواى پەلەى تەواو دەژيتەوه. بۆيەيە ئاوه كەى رانيە كە لە ئاشگير پترە پىي دەلېن «كوپرەكانى». نيوەى دوھى بەيتىكم لە بىر ماوه كە كاتى خۇى مەرحووم رەشيد صدق، قايمقامى رانيە بوو، لە مونسەبەى ژيانەوھى ئەو ئاوه دايئابوو: چاوى شەرمى ھەلبىرى وا كوپرەكانى زايەوه.

وشەى «دەلخواز» پىوانەى لى دەكرىت بەوھەدا كە بلىين «ھۆشخواز» بۇ شتىكى يا ئەنجامىكى ھۆش بىخوازيت نەك دل و ئارەزۆ. ديارە وشەكە ناوى بەركارە و لە واتاى كارادا ناروات ھەرەك دەلخوازش ناروات. كەسىكى

مافی دلخواز کردنی پی بدریت پی دهلین «سه‌ریشک». ناوناه به‌هه‌له ده‌گوتری: خوت دلخواز به.

وشه‌ی «ناوبژی» له هه‌موو پرویه‌که‌وه، چ فره‌ه‌نگی چ زاراوه‌یی چ صه‌رفی، لی‌کۆلینه‌وه‌ی ده‌ویت. ناوبژی به واتای «حه‌که‌مبون» هاتوه دیاره «ناوبژ» خۆی حه‌که‌مه. له ته‌رکیبه‌که‌وه دیاره که‌رتی «بژ» پاشماوه‌ی کاره و وشه‌ی «ناوبژ» ی به ناوی کارا هه‌لناه. ئاخۆ ئه‌م «بژ» ه له چیه‌وه هاتوه؟

وه‌ک بۆی ده‌چم «بژ» بنه‌مای «بژار» ه وه‌ک که «گوت» بنه‌مای «گوتار» ه یاخود «کرد» بنه‌مای «کردار» ه. بژار ناوی واتایه و بۆته ناوی چاوگ که کورد هات و کاری «بژاردن» ی لی دروست کرد. «بژار» به ر‌ببازی «توسع» دا به‌و گیایانه گوترا که له کیلگه‌دا زه‌ره‌به‌خشن و هه‌لده‌کیشری‌ن. له‌مه‌وه ده‌توانم ب‌لیم «ناوبژ، ناوبژی» هه‌مان «ناوبژیتر، ناوبژیتری» یه که ئه‌گه‌ر له «بژاردن» ه وه بۆ «حه‌که‌م» چووباین ر‌ومان ده‌نان. که‌واته «ناوبژ» که‌سیکه له ن‌تواندا لایه‌نه به‌ده‌کانی کیشه‌یه‌ک بژار ده‌کات، به نیازی بژار کردنی ئه‌و لایه‌نانه‌ی په‌سه‌ندن بۆ نزیک خسته‌وه.

به‌قیاس له «ناوبژ» ده‌شی به‌و لیژنه‌ی له به‌ره‌وانی و ناوبژیدا فره‌عین ب‌گوتری «لیژنه‌ی لابژ» وه‌ک که ب‌لین: له کیشه‌ی سنووری چین و پرووسیدا چوار لیژنه خه‌ریکی لابژی کردنن یان خه‌ریکی لابژین.

ئه‌گه‌ر مه‌ودای پ‌توانه ته‌سک نه‌که‌ینه‌وه ده‌توانین بۆ ئه‌و دووربین و ر‌اداران‌ه‌ی ر‌استیه‌یه زی‌ده دووره‌کانی ئاسمان و بۆشایی لیک ده‌ده‌نه‌وه و لیک ده‌که‌نه‌وه زاراوه‌ی «دووربژ» ب‌رویتین. دووربین هه‌یه دووربژه هه‌یشه دووربژ نیه. ر‌ی هه‌یه ئه‌م وشه‌یه‌ی دووربژ ب‌ب‌ته فره‌ه‌نگی که بۆ که‌سیک به‌کار بیت له دووره‌وه حه‌که‌مایه‌تی بکات. هه‌ر له‌م بواره‌وه ده‌توانین بۆ «دراسة بالمراسه» زاراوه‌ی «دوورخویتی» ر‌و‌بنیتین. دوورخوین له «خویتدن» ه وه وه‌رگیراوه

نهک له «خویندنهوه» وه: کهسینک له دوورهوه نووسراو بخوینتیهوه
«دوورخویننهوه» ی بو دهست دهدات.

کهسینکی گهچ و ئاو تیکهَل بکات بو بهر دهستی وهستای بهننا «گهچگرهوه»
ی پی دهلین. لیره دا گرتهوه واتای «سرشتن» ی فارس و «جبل» ی
عهره بی ده به خشیت. ئیمه «سرشت» که دهنگی «ر» تیدا کورته بزویتیکی
ههره کزی «کسره» ی پیوهیه ده گورین به «سروشت». سروشت به واتای
«طبیعة» و «جبله» به واتای «طبیعة» هردوویان له واتای گرتهوه
هاتوون. دهلین «جبله اسمنت» کورده کهش هر دهلی: جهبله چه مه نتویه ک
بگره وه. «جبله» ده قادهق ده بیته «گیره وه» چونکه «مجبولة» ی تیدا
مه به سته. دهلین: ئیشه که به هه مووی دوو یاخو سی گیره وه ی چه مه نتو و
گه چی پی ده ویت. ده گوتری قوری گیرایه وه، به لام «گیره وه یه ک قور»
عه یاره یه ک راده گه یه نیت. به نمونه: گیره وه ی عهره بانه یی، دوو عهره بانه یی،
دوازده باری.

وشه کانی «سه رکوت، به رکوت، پیشیل» ناوی بهر کارن. «سه رشکین،
چاوشکین» به کارایی و بهرکاری هاتوون. هه تا ئیستا بو کهس نه لواوه
سه رجومله ی ئه و کاره لیکدراوانه به پانایی زمانی کوردیدا به سه ربکاته وه و
بزایت چهندیان کاران، چهندیان کارا و بهرکارن و چهندیان بهرکارن، ئنجا
چهندیان «صفة» ی بهردهوام و چهندیان نابهردهوام راده گه یه نن، له چ
ئاسویه کیشه وه دیار نییه توژینه وه ی ئه وتویی دهست پی بکریت. له بهر ئه مه
به کهس ناکری جاری دهستووری گشتی بو پیوانه کردن له و کاره لیکدراوانه
هه لیتجیت، هر ئه وهنده له توانادایه که پیوانه له کاری لیکدراوی راگه یین بو
رؤنانی زاراوه ی بایه خدار بکریت، ئه ویش له په راویزی نرخاندنیکي
زمانناسانه ی ئه و وشانه دا. له و سه رکوت، به رکوت، پیشیل، سه رشکین،
چاوشکینی سه ره وه دا سه رنجم بو «پیشیل» ده روا ت که له پیوانه یه کی
بازهاوێژه وه بو وشه ی «ناوشیل» برؤم له بری «خباطة».

له ږووی ریزمانه وه «تیکه لشیل» راستره به لام به پیی دهستووراتی زاراهو سازی که ئاسانی و کورتی مہرجی په سہندایه تی زاراهون «ناوشیل» له بارتره، راستییہ که شی، «خباطه» له ناوه وهی مه کینه که وه که ره سته ی چه مہنتو گرتنه وه ده شیلټ. ده توانین به کوردیہ کی ږهوان بلیین: ئەم ناوشیلہ له نیو سہ عاتدا دوو گیره وهی چه مہنتوی شیل یاخود خو شی کرد، له جیاتی: ئەم خباطہ یه دوو جہ بلہ ی خو ش کرد. «ناوشیل» له زوویہ که وه ئاشنای مه کینه ی خباطہ یه بهر له وهی به زاراهو دابندریټ چونکه له کونی کونہ وه به شیلان قوری سواغ خو ش ده کرا. ده گوترا: قورہ کهم شیلہ هتا خو شم کرد.

چاوشکین کردن واتایه کی به هیزی ترساندنې تیدایه. ئەمہ له لاییکه وه. له لایه کی دیکه شه وه که ده لیین «ههست و نهست» وها داده نیین که «نهست» بو ههستی دهروون، نهفس، «شعور باطن» دهروات. بهو پییه «نهست شکین کردن» ده بیته کار کردنی سہلبی له «عقل باطن» Subconscious «هو شی ون». ئەم زاراهو یه له لایه ن دار شتنه وه یاخود لیکنده وه چ عیپی نییه به لام کو بوونه وهی دوو دهنگی «س» و «ش» له نزیک یه کدی قورسایي ده خاته گو کردنیان. ئەمہ ده لییم هہر له بیر شمه که کورد «دهستشکین» ی به کار هی ناوه و گوپی نه داو ته تهو قورساییه. ئە گہر وشه یه کی دیکه هہی قورسایي په یدا نه کات ئهویان له بارتر ده بیټ دہنا ئەمیان حازر به دهست ده مینیتته وه.

به قیاس له «دهستکوژ» که بهر کاره ږی هہیه «نهستکوژ» بو حاله تیکی په ژاره تر له «نهستشکین» به کار بیټ.

به قیاس له «دهلمردوو» ده شی «نهستمر دوو» په سہند بکریټ. ئەم ږستانه ی خواره وه پتر چونیہ تی وشه کان ږوون ده که نه وه.

- زۆردار بەردەستەکانی خۆی نەستشکین دەکات.
- نەستکوژی گەورە دوژمنە.
- دیل نەستکوژ دەکری.
- منداڵەکە بە ترساندن نەستمردوو بوو. فلانەکەس بە منداڵی فلانەکەسی جووچکە ترسین کردووە.

لە نموونەی دوهمی سەرەوهدا «نەستکوژ» جاریکیان کارا و جاریکیان بەرکار بوو. بەراستی ئەم دارشتنە، یان ئەم لیکدانە، بە پێی دەستووری زمان بۆ هەردوو جۆر دەست دەدات. بەلام لە کۆنەوه ئاخێوەری کورد هەندێ کاری لەم رێژگەیدا وەها بە کار هێناوە کە هەر بۆ بەرکار بیت دەنا دەبوو هەموویان دووڕەگە بن. منیش لە «نەستکوژ» دا هەستم کرد کە زاراوەکە بە هۆی هیزی کوشتن بۆ کارایی خوشجێلەوترە. بۆیە بوو وەها بە کار هێنا دووڕەگە دەرچیت.

لە لاپەرە 474 ی بەرگی چواری «گۆفاری کۆری زانیاری کورد» 1976، «چەپاندن» لە لایەن لیژنەی زاراوەوە کە خۆم دەمراستی بووم، بە واتای «کبت» پیشنێاز کراوە. بەدوای ئەودا «بەهرەگیر» بۆ «المکتسب» هاتووە کە ئەمیان لیکدانێکی بەرکارە.

لە «چەپاندن» ەوه «هەستچەپین»، «نەستچەپین»، «گیانچەپین»، «حەزچەپین»... هتد بە رەهایی وەرەگیرین. لە بەرانبەر «بەهرەگیر» کە بەرکارە، «بەهرەگر» بە واتای «مکتسب» - بکسر السین - دیت.

لە لاپەرە 466 ی هەمان گۆفاردای ئەم زاراوە لیکدراوانەی کار هەن:

- لایەنگیری - إنحياز
- گۆشەگیری - إنعزال اجتماعي
- بەخۆوەگلان - إنغماس فی الذات

• تاوگیری - إنفعال

زاراوهی ریکوپیکن، رهنگه هی باستر چهنگ نه کهون. دهشی ناوی کارایان لی
وهربگیریت و ئهم وشانه لیک بدرین:

• لایهنگیر - منحاز

• گوشهگیر - منعزل

• بهخۆوهگلاو - منغمس فی الذات

• تاوگیر - منفعل

لهتهک «بهخۆوهگلاو» وشهی «خۆپهسه‌ند» دیت که هیندهی «به
خۆوهگلاو» له خۆویستی رۆنه‌چوه. «خۆپهسه‌ند» به ته‌واوی «معجب
بنفسه» ده‌گه‌یه‌نیت، که به‌سه‌ر زارانه‌وه له کوردیدا «راله‌خۆ» رۆیشتوه. له
لاپه‌ره 465 ی هه‌مان گۆفار هاتوه.

• ده‌روونبینی - الاستبصار Insight

• پاشبینی - الاستبصار الخلفي Hindsight

• ده‌روونبین - ده‌بیته که‌سیک که ده‌توانی ده‌روونی خه‌لقی بخوینیته‌وه.

• پاشبین - ده‌بیته که‌سیک توانای «پاشبینی» ی هه‌بیت.

به‌پێوانه له‌م زاراوانه ده‌توانین «ونبین» بۆ که‌سیک به‌ زاراوه دابنیین که
شتی به‌ چاو نه‌دیتراو ببینیت. لێره به‌ پێشه‌وه «گه‌شبین» و «ره‌شبین» بۆ
«متفائل» و «متشائم» رۆیشتوه.

له‌ نووسیناندا، به‌تایبه‌تی هی خۆم، زۆر جار وشهی «روویۆ» له‌ جیی
«مساحة» به‌کار هاتوه. ئهم «روویۆ» ه بۆ «مساحة سطحية» ده‌ست
ده‌دات. هه‌رچی «مساحة حجمية» یه «ناویۆ» ی ده‌روات. ده‌میکه
«کارگیر» به‌واتای «مدیر» رۆیشتوه. «کارساز» یش زۆر کونه. «کارامه»

ش ههروهه. لهو ناوهدا به پێوانه دهتوانين له جێی «المخرج» Director وشه ی «کاربین» رۆننن. «اخراج» ی عه ره بی زۆر کۆنه، مه به سیش لێی ئه و «ده ره ئنان» ه نیه که فلیمسازه کانی کورد تێده گهن. مه لایه ک چه ن دین کات به هه ول و لێگه ران و به دوا دا گه ران هه دیسیکی ساغ ده کرده وه. ده گو ترا «أخرج فلان». ته نانه ت که مه به س ته وا و کردن و تیدا قالدبونه وه له زانستی که بوایه ده گو ترا «فلان تخرج في الشيء الفلاني» نه ک «تخرج من...». «کاربین» له «کارناس» پتر به لای Direction دا ده چته وه چونکه چالاکی تیدایه وه که ده گو تر ی «فلانه که س پیدایستی ئه م ئیشه ده بینیت». نه ک «ده ناسیت». ده زانیت و ده ناسیت له وانه یه هه ر به فکر و چا و بیت. نه ک به کرده وه.

«ده ره ئنان»- بۆ «اخراج»- ده بی به ته واوی له واتای «ده ر کردن» ته کابیتته وه. که بیت و رپوی له کون ته نگه تا و بکهیت به دوو که ل، ئه گه ر له لای خۆ ته وه بیتته ده ری ده لێی: رپویه که م به قانگ دان ده ره ئنا. رپویه که... ده ره ات. ئه گه ر له کونیک دیکه وه ده رباز بیت، ده لێی: ده رم کرد، ده رچوو.

ده ر کردن، ده ر په راندن له چا و ده ره ئنان پشته و گاز ده بیتته وه. هه رچی «اخراج» ی عه ره بییه بۆ ده ره ئنان و ده ر کردن و ده ر په راندن رۆشسته به لام له بابته ی سه قافیدا «اخراج» پشووی درێژه. ئه م ورده کارییه ش له «ده ره ئنان» ی فیلمی کوردی به خه یالی فلیمسازه کاندانه هاته وه، له گه ل ریزم بۆیان. له وانه بوو خه یالیان له «اخراج» بۆ «ده ر کردن» چووبایه.

به هه مه حال «کاربین» له به رانه ر «مخرج» گه لیک له بار ته تا «ده ره ئنه ر». چ لاریم نییه له وه ی بگو تر ی «کاربینی ئه م فیلمه کیه؟»، «کام کاربین ئه م فیلمه ی ده ره ئنا وه؟» وه ک که ده گو تر ی «چ مه ی ته ریک ئه م ته سه په ی په روه رده کرده؟».

«دنه» به واتای «حفز» و «دنه‌دەر» - «حافز» رۆیشتوه. هه‌رنه‌بی له لاپه‌ره 470 له هه‌مان گۆفاری باسکراودا هاتوه. له پینچه‌وانه‌دا «دنه‌کوت» به قیاس له «سه‌رکوت» یاخود «دنه‌کوژ» به قیاس له زۆر وشه‌ی دیکه‌ی وه‌ک خۆی هه‌ردوو‌یان ده‌ست ده‌ده‌ن. ده‌شی بگوتری: قسه‌ی دوینیت دنه‌دەر بوو، قسه‌ی ئه‌م‌رۆکه‌ت دنه‌کوته، دنه‌کوژه.

«سه‌رشکینی» ی هه‌موو دنه‌یه‌ک له مرۆدا ده‌کوتی، ده‌کوژی. به‌لام دیاره «دنه‌کوشتن» وێرانکه‌رت‌ره له «دنه‌کوتان». هه‌رچی «دنه‌کوتان» له نزیک له «تثیبت». «دنه‌کوشتن» هه‌زیش ده‌کوژیت.

له زاراوه به‌پێژه‌کانی پێش‌نیاز کرابوو له لایه‌ن لیژنه‌ی زاراوه‌ی کۆره‌وه، زاراوه‌ی «واتاکیشه‌کیه‌تی» بوو له به‌رانبه‌ر «تداعي المعاني» Associationism، پێوه‌نانی «ه‌تی» به‌ کۆتایی زاراوه‌که‌وه له‌و ڕوه‌وه بوو که ⁷ism ی رۆژاوا داوای ده‌کات.

من لی‌ره‌دا قیاس له «واتاکیشه‌کی» ده‌که‌م که نایه‌سته‌مه‌وه به‌ فه‌لسه‌فه و ژیریژی. «گوتنه‌» په‌سه‌ند‌تره له «ژیریژی». وه‌ک ده‌ش‌زانین سه‌رچاوه‌ی زاراوه‌که «گوریسکیشه‌کی» بوه. هه‌ر وه‌ک واتایه‌ک - واتایه‌کی دیکه راده‌کیشیت و شیرازه‌هۆنی واتا دروست ده‌بیت، هه‌موو هه‌ستیکی مرۆفیش له‌وانه‌یه‌یه‌ک‌دی بکیشن وه‌ک «گومانکیشه‌کی» که گومان غه‌له‌به‌ی له هۆش کرد یه‌کیان ته‌وی دیکه راده‌کیشیت. ئاواتکیشه‌کی، هیاوکیشه‌کی، ترسکیشه‌کی، ته‌ماکیشه‌کی، خه‌یاکیشه‌کی، فریوکیشه‌کی، درۆکیشه‌کی...

مه‌رجی بنجی له به‌کار هینانی ئه‌م وشانه‌ ئه‌وه‌یه که «کیش» ی تیندایی نه‌ک هه‌سته‌که یان ئاره‌زو‌ه‌که له سه‌ره‌تاوه‌ فره‌وان بوو‌یت. به‌ نموونه ئه‌گه‌ر کابرایه‌ک به‌ ته‌بیات زه‌ه‌درۆ بکات، درۆکیشه‌کیی بۆ ده‌ست نادات. له‌وانه‌یه

⁷ - بگه‌ریوه بۆ لاپه‌ره 435، 445 له‌و ژماره‌یه‌ی گۆفاری کۆری زانیاری کورد.

بابايه کي راستگو تووشي درويه کي ناچاري بيت، ئيتړ به دهست خوي نه مينيت، بهرپتهوه درو کيشه کي بو پينه کړدني درو بنه رته تيه کي.

«په له کوتکه» له روويه که وه بوره خم مایه تي هه يه له گهل ټو «کيش» ه. هر له و بواره وه «دل کوتکه» و «کلکه کوته» هاتوون. ده توانين «قسه کوتکه»، «گوته کوتکه» له حال نکدا به کار بهتین که يه کيک به قسه يه ک ياخود کړده وه يه که وه تنگه تاوي خه جاله تي بوو بیت. ئيتړ قسه ي شش و حفت دهرپه ريتيت. به نمونه ده ليين: کابرا دروي لي سپي ببوه، که وتوبه قسه کوتکه. ټم «قسه کوتکه»، «گوته کوتکه» يه جودايه له «قسه کوتانه وه» که وا رهنکه تنگه تاوي تيدا نه بیت و هر پيدا هاتنه وه ي هه مان قسه بیت.

له وشه ي «تنگه کيشي» زيني ولاغه به رزه وه بو هندی زار او ده روم. له جياتي «قايشپانکه» و «قايشي کوله ر» و هه موو ټو ئاميرانه ي ئيشي ټو تويي ده کن «چه رخکيش»، «چه رخگير» روايه. چونکه هه مويان له ئاکامي گه راني چه رخکيه وه ده که ونه ئيش. جاران يه کيک له جياتي کاره با په تي پانکه ي راده کيشا پي ده گوترا «پانکه کيش». مه کينه يه کي له به رزايي گرده وه ئوي ژيرييه وه هه لکيشيت «ئاوکيش» بیت. مه کينه هه يه ئاو ده کيشيت بي ټوه ي سه ري بيه خيت «ئاومز» ي بو باشه. «ئاوکيش» کور تکر ايه وه ي «ئاوه لکيش» ه.

بیر گيراني کي خيرا ټم وشانه له ليکنداني «دهست» و «کار» ده دوزيته وه:

- ده ستار (ده ستهار)، ده ستبازي، ده ستبري، ده ستبه ند، ده سته پر، ده ستخور، ده ستکاري، ده سترد، ده سترکوژ، ده سترکوت، ده سکه نه، ده زگره، ده سترگر، ده ستمال، ده ستنووس، ده سته به ره، ده سته سر، ده سترچين، ده سته وه که ري، ده سترپژ.

ئەمانە 21 وشەى لىكدراون، ھى دىكەش ھەن بدۆزىتەوہ.
«دەستەمۆ» شىواوہ لە «دەستئەزموو» ھاتوہ. فارسىيەكەى «دەست
ازمو» ە.

لەو وشە لىكدراوانەى «كار» و «سەر» كە خىرا بەبىردا بىن، ئەمانەم
دۆزىەوہ:

- سەراورد (سەرھاورد)، سەربر، سەربەست، سەربەر، سەربۆش،
سەربىچ، سەرتاش، سەردر، سەررۆ، سەرژمىر، سەرشكىن، سەركردە،
سەركوت، سەركەوتوو، سەركىل، سەرناس، سەرھەلقەنە...

ئەمانە ھەڤدە وشەن.

لە وشەى «كار» و «بى» ئەم لىكدراوانە و ھى دىكەش بە لى گەران
دەردەكەون:

- پىئەرە (بۆتە پىمەرە)، پىئەست، پىئزىلكە، پىئەرەكە، پىئىل، پىكوتە،
پىمال، پىگىرى، پىكىشان. ئەمانە 9 وشەن.

پىلپىھەلبرىن، پىلپىن، پىتتوەرچوون، پىلنگرتەوہ، پىداگرتن... و وشەى دىكەى
ئەوتۆيش ھەن لە شىوہى چاوگى دەستەواژەى كە لە رستەدا بە پى
تەركىبىيان ھەلدەوہشەنەوہ. جارئ ئەو لىكدراوہيان لى پەيدا نەبوہ. كەس
نەھات بلى يان بنووسى: پىلپىھەلبر، پىلپىنەر، پىداگر...

لە بارى دىكەوہ دەبىنن «كىشان» ئەمانەى لى دەكەونەوہ:

- پانىكىش، دەستكىش، سەركىش (ئەمە لە لىستەى سەرەوہدا نىيە)،
مووكىش، بەردكىش، قوركىش، سندووقكىش، زىلكىش (بۆ ھەمامى)

جاران زبلی کو ده کرده وه به ولاغ ده یکیشایه وه، لاکیش، دلکیش،
گلکیش، دارکیش، گوریسکیشه کی، هه لکیشودا کیش، دوو که لکیش.
ته مانه پازده وشه ن...

ئجنا ته گهر هه موو زمانی کوردی له م روانگه وه به سهر بکهینه وه و وشه کانی
سه ژمیر بکهینه فرهه نگیکی به پیزمان لی وه چنگ ده که ویت، چه ندیکی
بلنی به پیوانه وشه تازهبابهت، داریزراو و لیکدراویان لی وهرده گرین به لام
ته مه کاریکی بیندریزه و خو تهرخان کردنی ده ویت تا به ته نجام ده گات.
لیردها پیوه نیشتنی ته مه فره مانه به من ناکریت. من هه ره ته وهنده ده توانم له
جغزی توانادا ده ربونه بو ناو باسه که بکه مه وه بایی ته وهی یارمه تی تیدا
گه ران و پیدا نورینی ته و کیلگانه بکات که به ره می زمانی لی به لگیری ته وه.
له نموندها ده لیم:

«ته یاربون و ته یار کردن و ته یاری» واتاکه ی به ده وری «کفایه، اکتفاء» دا
ده گه ریت. «خوته یار کردن»، «اکتفاء ذاتی» یه. «خوته یارکاری» بریتیه له
خه ریکبون به خوته یار کردن. یه کیکی وه یا ده وله تیک خوی ته یار کردیت
ده بی «صفة» یکی کارایی نابهرده وامی بو به کار بیت نه ک به رده وام. ته لمانیا
ده وله تیکی خوته یار کردوو. لیردها چونکه گه یشتن به ته یاری وه ک گه یشتن
به قوناغ یه کجاره کییه نه ک هه رده م له نوئ پیی ده گات، ناشی بلیت
ته لمانیا خو ته یار که ره چونکه ته م رسته یه وه ها ده گه یه نیت که ته لمانیا
به رده وام له هه ولی خو ته یار کردن وه ک ته وهی یه کیکی به رده وام بیت له
گه یشتن به قوناغ که چی دوا ی گه یشتن به قوناغ ته و «صفة» هی پیوه
نامینیت هه تا روو له قوناغ یکی دیکه ده کات. به نموونه ده لین: دارا بابایه کی
به قوناغ گه یستوه. ده شی ده وله تیش هه ژار بیت و ته یاری پیوه نه مینیت،
ته وسا ده بیته ده وله تیکی له ته یاری که وتوو. ته گهر میلله تیک توانی دوژمنی
له خاکی خوی دهر بکات ده بیته: دوژمن دهر کردوو، ته ماما ته گهر دووژمن له
دوا دووژمن خاکی بگرن ده ریان بکات ته وسا ده بیته دوژمن دهر که ره.

كابلرايك يەك خەزنەى دۆزىيىتەو پىنى دەلّين خەزنەدۆزىو، ئەگەر پىسپۇرى خەزنە دۆزىنەو بىت پىنى دەلّين خەزنەدۆزەو ياخود كورت دەكرىتەو بۇ خەزنەدۆز.

پىويستە بلىم «دۆز» لە دۆزىنەو دا خىزمايەتتى نىيە لەگەل «دۆز» ى پىنەدۆز: ھەرچى يەكەميانە لە بنەرەتدا «دۆز» ە چونكە رابردوۈكەى «دۆزىنەو» يە و چاۋگى «دۆزىنەو» يە. لە «پىنەدۆز» دا رابردوۈى «دوخت» ە بە واتاى «دروۈى». لە ئايندەدا دەبىتە «مى دوزد» وەك كە «سوخت، ريخت، پخت...» دەبنە «مى سوزد، مى ريزد، مى پزد...»، «پىنەدۆز» لە كوردى رەسەندا دەبىتە «پىنەدروۈ» وەك ئىمەندروۈ، كالەكدروۈ، جلدروۈ...

لە فۇلكلۇر ھاتو: «نۇ لەو ھۆزى، نۇ لەو ھۆزى، نۇ لە ھۆزى برايمە قۆزى، نۇ لە تاۋى خۆى دەدۆزى». ئەم «دەدۆزى» ھى دۆزىنەو يە لىرەشدا مەبەست لىي خۇ نۆرىنە.

لە نووسىنى كۆنترىمدا «دلوپرىژ» م بە واتاى «قطارة» لەكار ھىناۋە. ئەگەر ئامىرەكە زىدە كون تەسك بوو دەشى «تنۆكرىژ» ى بۇ برۈات.

«برىنپىچ» بۇ «مضمۇد» رۇيشتوۋە «برىنكار» بۇ «جراح» Surgeon لەبارە لە جىي «عملية جراحية – Surgical operation» تەنھا «برىنكارى» بەسە چونكە وشەى «كار» جىي «عملية» ى گرتۆتەو.

«دەستچىن» پىوانە ھەلدەگرىت بەتايىبەتى كەوا خەرىكە مەكىنە جىگەى دەست بگرىتەو. دەشى بە مەكىنەى ئەوتۆ دەغل و دانەۋىلە بچىنىت بگوترى:

• دەغلچىن – دەغلچىن

• دانه چین - دانه پزین

له وه به ولاوه: مه کینه ی شه تلچین، نه مامچین، سه وزه چین، گياچین. مه کینه هه به لوکه ده چنیت «لوکه چن» بوی ده روات. له وانه به میوه چن، بیستانچن په یدا بین. گولچن بۆته ناوی کوک «گولچن».

ده گوتری: ئاورپژ، ده سترپژ، ده نگرپژ، ئاورپژ به عهره بی «مسیل» وه ک که بللی: ئاورپژ بانی ئیمه ده چته کولان. «ره نگرپژ کردن» زور نریکه له «تدشین». وشه به کی دیکه هه به «ناوکرپژ»: ئه شوپنه ی پشتی ولاغ که ده که وپته به رانه ر ناوکی، «ناوکرپژ» ی بی ده لین. مه شووره که ناوکرپژ بریندار بوو زه حمه ته چاک ببته وه. دیاره مه به ست له ناوکرپژ ئه وه به که ئه گهر ئاو له شوپنه وه بتکیت به سهر ناوکدا ده رپژیت. ده توانین «لارپژ» به و اتایه وه ربگرین که ئابووری یان هیز یان چالاکي روو له شوینی پتویست نه کات و به لادا فیرۆ بروات. زور جارن ئاوه روگه ی بارن روو له پلووسک ناکات و لارپژ ده پیت. ده لین: له نه شاره زایی به رپوه به رانه وه پاره ی بودجه مان لارپژ روپی، لارپژ بوو.

سه ره ژیری، که له رپژ بۆ ئاویکه له ده فره که یدا جینی نایبته وه لپی ده رپژیت. ده توانین به بودجه به کی له پتویست زیاد پر بیت بلین: بودجه که که له رپژه. وه زاره ت هینده ی کتیب بۆ قوتابخانه کان هه نارد که له رپژ ی کردن.

ئهم «رپژ» ه راستیه کی لی وه رده گیریت که رابردوی کاره که و چاوگی «رپشتن» ه نه ک «رپشتن». رپشتن، بپشتن، چپشتن، نپشتن (ناشتن) خزمن له گه رانداندا.

• رشان ده بپته رشانندی - ده رپشین.

• رژان ده بپته رژاندی - ده رپژیت.

● رېشتن ده بېته رېشتی - ده رېژي.

«رشتن» به واتای کل له چاو کردن هاتوه هرچند له ټاينده دا ده بېته وه
ده رېژي. ههروهه ک «رېشتن» ده که نه «رشتن»، «رېشتن» یش ده که نه
«رېشتن» که به کاره ټانیکي ناوچه يی بازار يیه. شاعیری سلیماني ده لي:

له و رېژه وه رېشته

توراوه دلي من

نه یگوت «رېشته». «گه یشته» یش ده که نه به «گه شته». که چی نالی
ده لي:

کي ده ستي ده گاته به ی و ناری نه گه یشته ووت

نه یگوت «نه گه شته ووت». حاجی قادر ده لي:

که پیر بووم ټيگه یشتم

ده ستي گرتم

تو بلې ټه م نمونانه به س بن؟ واده زانم کورده غیره تی له و به ټیز تره به
مه نټیق چاری بکړیت مه گهر خو ی له خو به وه بره و ټه وه، ده نا به رده وام ده بي.

پېشتر «دهروونين» م بو که سينک پېشنياز کرد که دهروونی خه لک
بخو ټيټه وه. «ناوین» که سينکه ناوه وه ی شتی ماددی و ناماددی ببینیت، وه یا
ټی بگات. «ناوین» ده وه سټيټه به ران بهر «رواله ټين». ده سټشکين،
شه رمشکين، سه رشکين، قرشه شکين مه شوورن. «شه رمشکين» ټه و پاره وه یا
دياري به زاوا به بوو کی هه وه ل شهوی ده دا تا کوو شه رمی بشکيت. نه زانان
کردوو يانه به «سه رمه شقانه» که له «شه رمشکانه» وه هاتوه.

جاران خەرمان «قرشەشکین» دەکرا. هەم بۆ ئەوەی لە سووتان بەدوور بێت و هەم بە نیازی ئامادە کردنی بۆ کوتان. بە جەنجەر یا بە گیرە ئەو قرشەیه که شکاوه دەکووتری، دەبێتە «ورده». ورده بریتییه له کا و دانی تیکهڵ. ورده به تارمه ههڵدەبستری و شەنەبا دەکرێت و دانەکه به جی دەمێنێت و کایه که با دووری دهخاتهوه. مه کینهی ئەم زەمانە دەدرووێت و دەشکێنێت و ورده دهکات و دان له کایه که جودا دهکاتهوه. ئەم مه کینهیه «دراسة» ی پی دهلێن. له دهپرأسه دا هەر کوتانه که به بنه مای زاراوه که داندراوه. له زمانی ئەورووپاییه کاندای Combine که به واتای تیکبهستن و تیکهه لکێش و لیکدان دیت بهو مه کینهیه دهگوتری. ئەویش چونکه کاری چەند مه کینهی له یه کدی جودا دهکات. چەندی بیرم دهگیرم بۆ لیکدانیکهی هه موو لایه نی دهغل سوور کردن بگریته وه هەر وشه ی «شەنە کوت» م بۆ دیت به واتای کوتان و شەنە کردن، دروینەم بۆ ناترنجیته ناو وشه که وه. مه کینهی «شەنە کوت» ییش که به زاراوه وه بگریته نهختیکی چاوپۆشی له گه لدا دهیت چونکه پیش و پاشیک له ریز کردنی وشه کاندای هیه، وه که له «زانکو» دا هیه و چاوی لی پۆشراوه. پاش و پیشه که ی «شەنە کوت» له رووی ریزمانه وه دروسته چونکه کهرتی «کوت» که له «کوتان» هه هاتوه له جی رهوای خویدایه. هه رچی «زان» له «زانکو» دا جی گوڕکی پی کراوه، پشت له دهستووره.

له زۆر ئاواپی کوردهواری شویتنیکي راستایی پان و بهرین دیاری دهکری بۆ ئەوەی هه موو خەرمانه کانی لی کو بگریته وه. ئەو شوینه و دهستووره که ی که خەرمانه کانی پی ریک دهخریت، «گه له خەرمان» ی پی دهلێن. هەر ئەو «گه له» یه که له «گه له کوپی» دا ده رکه وتوه. «کوپی» ش ئەو «کو» یه که له «زانکو» دا ده رکه وتوه، هەر بۆیه ش وه ها دهگوتری چونکه هه موو جوړه که سان دهگریته وه. «گه له» خه لقی که کو دهبیته وه. یاخود چەندین کۆمه ل وه کوو خەرمان دهبنه «گه ل». ده بوو به پیی دهستووری زمان بگوتری

«گهله کۆلنج» له جياتى «زانکۆ» هه چهند ئه ویش به ش به حالى خۆى نافۆلايه. له کۆنه وهش گوتراوه «گهله گورگ».

«گهله کۆيى» ههچ خزمایه تى له گهله «کۆبه» نیه. رێژه که هى ناوى واتابه. وهک که ده لێى «سه ره خۆيى» مه به ست «استقلال» ه. له ویشدا «تجمع الاشتات» ه. ئهم «گهله» ده شى به مه علانى بۆ «مجمع» بروات وهک که بڵین: «گهله چنکاری» به واتای «مجمع الانسجة»، «مجمع معامل النسیج». وهک دياره وشه ی «گهله» مه یلى به لای تا قمى ناودایه نهک کار. بۆیه ده بی له لیکدراوى «ناو» و «ناو» که لکی لی وه ربگیریت.

جاران که هیشتا له مالان هه مام په یدا نه بوو بوو، که سیکی بیویستبا له قولینچکی ژووریک «سه رشۆرک» ی دروست ده کرد. له پنیوستدا خۆشوشتن و غوسل دهر کردنى تیدا ده کرا. «سه رشۆر» که سیکه خهلق بشوات. به قیاس ده توانین به و جیگایه ی جلکی لی بشۆریت بڵین: «جلشۆرک». ئه وه ی قابوقاجاغی تیدا ده شۆریت «قاپشۆرک» بیت. «غساله» پنی بگوتری «جلشۆر» و «قاپشۆر». رابه رایه تیی زمانى دایکزا له م ته رزه قالبانه دهر ده که ویت. ئه گه ر لیره به پیشه وه «سه رشۆرک» نه گوترا بایه ده بوو ئیستا که مامۆستای زماناس به پیوانه ی ده ستووراتى وشه رپۆنان به و شۆینه بڵیت «سه رشۆرگه». ئه ویش ئه گه ر بیویرابایه لیره دا «شۆر» به کار به یئیت له جياتى «شووش»، «شووش» که ده بیته «شووشگه» یا خود «شووشگه». وهک «فرگه، ئیستگه، خولگه، برگه».

ده بی له بیریش نه که ین قالبی «شۆرک» له گه له که رتى ناودا دیت به ته نها. ناشی بڵین «شۆرکم هه یه له ژووره که م». ئه مه له لایه که وه و له لایه کی دیکه شه وه. که بچینه وه بۆ وشه ی «ناوبریشک» که گۆراوى «نابریژک» ه و له گه له «سه رشۆرک» یه ک قالبن ده بینین «نابریژک» ناوى ئامیره نهک ناوى جیگه. له مه وه وه ها دهر ده که ویت که ئهم قالبه له بنه رته دا ناوى ئامیره

دروست ده کات، که «سه شوپرک» یشی لی دروست کراوه مامله تی ناوی
ثامیری له گهلدا کراوه وهک بلئی بچووک بوونی تهو شوینه و که مبابه خیی
به کارهینانی وهای کرده به ثامیر بژمپر دریت.

دهینی له «لانک» یشدا که به واتای بیسکه یه و بوته ناوی ثامیر «لانک»
بچووک کراوه تهوه بهو پاشگره ی «ک». «لان» گه وره تره له «لانک» وهک
که ده گوتری لانی شیر و لانی به راز. «هیک لانه» بوته «هی لانه- هیلانه»
به واتای شوینی «هیک- هیلکه». هیک له گهل Egg خز مه هیلکه ش له گهل
Yolk خز مه که زه ردینه ی هیلکه ییه. وهک بلئی Yonder خز می «ویندر» ه
که ده گوتری «له ویندری فلانم ناسی». ویندر و Yonder بو شوینی
دوورن. وهها دهینم «هه ندران» یش هه ر له و بواره وه سه ری هه لداوه.

له «نابریژک» که بوته «ناوبریشک» سی خالی به رچاو تی ده خویندریته وه:

1. یه کیان تهوه یه که «نان» له بهر قورسی بوته «ناو» چونکه «و» و
«ب» هه ردوویان دهنگی لیوین به ته نیشت یه که وه سووک ده ردین.
2. دوه میان تهوه یه دهنگی «ژ» له «بریژک» دا به خزمایه تی دهنگی
«ک» بوته «ش» چونکه هه ردوویان دهنگی کین.

به عاده ت له جیرانه تیدا کپ ده بیته ئاوازه دار، به لام لیږدها نه هاتوون کافه که
بکه ن به گاف چونکه به زوری و هاراوی کافی چووک کردنه وه له کوتایی
وشه دا وه کوو خوئی ده هیلدریته وه. به نمونه له کاری «برین- درین» ده لین
«برک- درک» وه کوو برکه دار و توو درک. ده لین شلک، په لک، مه مک،
بنک... له هه مواندا کافه که به لای چوک کردنه وه دا ده چیته وه و هه ر وه کوو
خویشی ده مینیته وه. هه رچه ند به دوا ئاوازه داریشدا هاتوه.

وشه ی «ناز» که به پاشگری «ک» ده بیته «نازک» به زوری ده کریته
«ناسک» له بهر خاتری تهو کافه. له هه ندی هه ریما ده لین: «نازگ» و

کافه که ده گۆریت به ئاوازه داری «گ». نازک، ناسک، نازگ ههرسییان دهستوورین.

تیخویندنهوهی ئەم تهرزه یاسایانهی دهنگسازی پێوهندی ههیه به زاراوهسای و وشهڕۆنانهوه، دهیی بزانی له «مژگ» دا ئەم گافه پاشگر و «مژ» بنهڕهتییه. له «به‌رگ» دا گافه که شهرحی پێویسته. له «ده‌رگه» دا «گه» ئامرازی جینگهیه. له «ده‌رک» دا کافه که هی چووک کردنهوهیه.

به‌رگ، مژگ، خولگ، مه‌رگ، ورگ (هورگ)، ده‌نگ، زه‌نگ... به باوه‌ری من هه‌موویان له رێژگه‌یه‌کی وشه‌ڕۆنانهوه به‌ربوونه‌ته.

«به‌ر» له گۆته‌ی وه‌کوو له‌به‌ر کردن، به به‌رمه‌وه ناچیت - ئه‌وه به دیار ده‌که‌ویت که پێوه‌ندی به له‌شه‌وه هه‌یه. ده‌شگوتری «به‌روپشت» هه‌ر بۆ له‌ش ده‌چیت‌ه‌وه. که‌واته «گ» له «به‌رگ» دا قوماشی کردوه به پۆشاک به ده‌وری له‌شه‌وه.

«مژگ» که به‌راورد بکریت له‌گه‌ڵ «مژگه» تیمان ده‌گه‌یه‌نی که واتایه‌کی دروست کردوه نه «مشتن» به‌ته‌نها نه «مژگه» یه به ته‌نها. «مژگی ئەم مه‌مه‌یه خۆشه» به‌و واتایه دیت که «مشتن» له «مژگه‌ی» مه‌مه‌که خۆشه.

«خولگ» خولانه‌وه‌یه له جینگه‌یه‌کی دیاری کراودا نه‌ک به به‌ره‌للای. «مه‌رگ» به ئەسل له «مه‌ر» هه‌هاته‌وه به واتای «مردن». له نووسینی دیکه‌مدا «ئه‌مه‌رتات» م‌شی کردۆته‌وه بۆ خوینه‌ری کورد که بریتیه له «ئه‌ی نه‌فی و «مه‌ر» به واتای «مردن» و «تات» ی ئەداتی ناوی واتا که تیکرایان ده‌بێته «بیمردنایه‌تی - خلود». هه‌رچی «مه‌رگ» به‌ مردن به مل زیندووێکدا ده‌بریت. «مه‌رگی پیاو» خه‌ستهره له «مردنی پیاو» له لایه‌ن تیخزانی واتا که یانه‌وه بۆ ناو کلیشه‌ی مرۆ.

«ورگ» (هورگ) م له نووسینی پيشووتردا شی کردۆتهوه، ههر وههاش «دهنگ». «زهنگ» و «دهنگ» له «زهن» و «دهن» هوه كهوتوونهتهوه كه گافه كه هاتوه چي لهو دوو وشهوه دهبيستريت كردوهتي به ناويكي واتادار.

وشه ي «وهزگ» كه له پرسته ي «لهتاوان وهزگي دا» دهردهكهويت «مردن» دهگهيه نيت، به لام مردنيكي به سفتوسۆ. ئا ئهم وشهيه دژواره و ر ئ پي بردني تهسته مه. لهوانهيه به ئهسل له «قهز» ي ئافيستاهه هاتي كه به واتاي «فرين» ه. «قهزه» له ئافيستادا به مهل گوتراوه كه دهكاتوه «فرنده». «قهزه» خۆيه تي بوته «باز – باشووكه» (لاپه ره 314 ي فرهنگ ايران باستان).

ئه گهر «وهزگ» بريتيبي له «قهزگ» دياره ئه وشه دهگهيه ني له مرۆدا كه كاتيكي «وهزگ» ده دات وه كوو مهل، له لهشي دهرده چيت و ده فریت. ده وري «گ» له «وهزگ» دا ئه وه دهبيت كه فرينه كه به مردنه كه وه ده به ستيته وه. له مه وه «وهزگي دا» ده بيته «فرگي دا». ئهم بۆچوونه به هيزتره له وه ي ديكه كه ههر ئيستا دهينووسم. لهوانهيه «وهزگ» له «وزه + گ» هوه گۆراييت. به واتاي ئه وشه ي وزه ي پيوهيه، ئيتر «وهزگي دا» ده بيته «وزه گي دا» به واتاي ئه وشه ي دا كه وزه ي پيوه بو. كه دهكاتوه گيان، زيندوه تي. له «وهزگ دان» دا به كار هيناني «دان» بيرمان بۆ لاي تهعبيريكي ديكه دا ده باته وه ته ویش به واتاي روهو مهرگ بوونه وهيه و كاري «دان» ي له گه لدا ديت.

ده ليين «فلان ئاوزنگيان ده دات». «ئاوزنگي» ياخود «ئاوزنگيان» له «ئاوي زينده گي» ياخود «ئاوي زينده گاني» يه وه هاتوه. «ئاوزنگ» كه سوار پيه كاني ده خاته ناو له «هاوگوزينگ». ياخود «هاوزين» هوه هاتوه. ئه گهر له شتيكي ديكه وه هاتبيت من نه مبيستوه.

له باره‌ی «ورگ - هورگ» شتینکم هه‌یه بیخه‌مه سه‌ر قسه‌کانی لیره به پیشه‌وه که له نووسینی دیکه‌مدا گوتومن. وشه‌ی «خورشید» به واتای «رۆژ - خۆر - هۆر» له ئافیس‌تادا «هه‌هه‌ر خشه‌ئیه» بوه. به واتای تیشکده‌ری توند و به‌هه‌یز (ل. 58 فرهنگ ایران باستان - پورداود). «هه‌هه‌ر» به ئاسانی بۆ «وره - هوره» ده‌گۆریت. سه‌یر نییه «هه‌هه‌رک» و «هورگ» و «ورگ» یه‌ک شت بن.

وشه‌ی دیکه زۆرن پاشگری «گ» یان پینوه‌یه وه‌ک «چرگ، ره‌نگ، سه‌نگ، میرگ...» سه‌رچاوه‌ی ڕوونیان له منه‌وه دیار نییه. «زه‌رگ» له «زه‌رق - مزراق» هه‌هه‌هاتوه، کوردی نییه. وشه‌ی «به‌رگ» له فارسی ده‌نوسن «برگ» به واتای «گه‌لا» دیت که له زۆر شویتی کوردستان ده‌لێن «په‌لک». فارس ده‌لێ «برگ و بار» به واتای «په‌لک و به‌ر» (ثمر).

خوینته‌ر لیم وه‌رس نه‌بی که درێژه به‌م لیکۆلینه‌وه‌ی نیوه‌کۆلاو ده‌ده‌م: زاراوه‌ی بێنج نابێته پێوانه. دوور نابینم له به‌ری سۆران که به «سک - بطن» ده‌لێن «زگ» وه‌ها بزائن «وه‌زگ» بریتی بی له «وه» به واتای «به» ی پێوه‌ندی و له «زگ» ئیتر بۆ ئه‌وه بچن مه‌به‌ست «به‌زگدان» بێت و به‌لێلی واتای مردنی لێهه‌لێنجن. که خه‌لق «چه‌له‌مه‌شکینه» بکه‌نه «ته‌ره‌ومشکانی»، «ته‌ره» ش به ته‌له بزائن و مشکێ پێ بگرن له‌و گه‌په‌دا ده‌بی له‌گه‌ل «وه‌زگ» چۆن بن!

نووسه‌ری کوردم دیتوه له باره‌ی زمانه‌وه نووسیوه‌تی و پێی داگرتوه له‌سه‌ر نه‌بوونی وشه‌ی «چیم» له کوردیدا به واتای «فریز - ثیل» هه‌له‌به‌ت نه‌شی بیستبوو که پیمه‌ره‌یه‌کی فیرزجاری پێ بکێلن پێی ده‌گوتری «چیمبر». نه‌یزانیبوو له «رایه‌خ» دا ئه‌و «یه» یه‌ چیه‌ تومه‌ز له له‌هجه‌ی ناوچه‌ی ئه‌ودا هه‌ر «خستن» هه‌بوه، «یه‌خستن» له‌وێ به‌کار نایه‌ت. عه‌یب نییه

له وهدا مرو شتيك نه زانې به لام له خوينده وار به دوور ده زاندرې دواى ټاگادار
كړدنه وه سوور بې له سهر هه له... بگه پيمه وه بو «نانبريشك».

3. خالى سيپهم نه وه يه كه هم «ى» له شپوهى ناوگر دا هاتوه نه ك
گهر داني وشه «برش، برژان، برژاندن - برژاندى، ده برژينى...»
دهنگى «ى» تيدا نه هاتوه له نيوان «ر - ژ» وه ك كه وه وتوته
نيوانيانه وه له وشه «نانبريشك» دا.

ته گهر «نانبريشك» بوايه نه ده بوه ناوگر چونكه نه وسا «ى» له كه بريتي
ده بوو له دهنگى ټلف كه له چاوگ و رابوردوودا كه وتوته كوټايى «برژ» هوه
و سهره تاي پاشگرى «اندن» ه: «برژاندى - ده برژينى». وه ك بزلم
«بريشكه» ش هم ناوگرى تيدايه. سه يري چوڼ دهنگى «ك»
«نانبريشك» ى كرد به ناوى ټامير. «بريشك» يش به پاشگرى «ه» بووه
«بريشكه» ى ناوى بهر كار. له تيوه راماني نه وتوه نه بيت كه س له خه زانه ى
غهبه وه نازانيت كافيك به كوټايى كاره وه بنيت بو ناوى ټامير ټنجا
بزويټيكيش به كافه وه بنيت بو ناوى بهر كار.

به نيازى خو ټاقى كړدنه وه ديم ده ليم: به رينيازى «نانبريشك» دا ده روم بو
كارى «سپاردن». «پوول سپيرك» ى لى هه لډينجم به قاسه ى پاره.
«سپيركه» ش وه ك بهر كار (اسم مفعول) وه رده گرم به «وديعه». «سپارده،
ته سپارده» هاتوه له ريژگه ى بزارده. له «سپيرك» هوه نزيكه به لام ده شى
«سپيره كه» بو «قاصر» ى لاي «وصي» به صيفه ت پروات ياخود
قاصريكى به بريارى دادگه درابيته «وصي» خوى «سپيركه» بيت.

«سپاردن» بكريته «سپيرك». «سپيركه» هيچ ناوگرى بو نه هاتوه، ټلفى
سپاردن بوته «يى». ده بې له ريژه ى «اندن» هوه بو ټاقى كړدنه وه بروين
چونكه «برژاندن» پاشگرى «اندن» ى پيوه يه، ده بې ټاگامان له وه بيت كه

دهنگی پیش «ک» له وشه‌ی وهک «بریشک» ده‌یه‌نینه‌وه له‌وانه‌بی به وه‌ستاوی گو بکریټ نهک ناچاری «کسره مختلسه» مان بکات. دهنگی «ش» له به‌رای «ک» هه‌لده‌گریټ به ته‌واوی بوه‌ستیندریټ که‌چی دهنگی «ت، د» ناوه‌ستیندرین. به نمونه: «کرتاندن» ده‌بیته «کریټک»...

«ترساندن»، «قرساندن» ده‌بنه: «تریسک»، «قریسک» که هه‌رگیز ناچنه دل‌وه. که‌س نالی: «پیاو تریسک» له‌جیاتی «پیاو ترسین» وه‌یا بلّی «زیان قریسک» له‌جیاتی «زیان قرسین»... وشه‌ی «پریسکه» که بیگی‌رنه‌وه بو ټه‌و بنه‌ره‌ته‌ی به قیاس له «بریشکه» پی ده‌گه‌ین ده‌بیته «پرساندن».

«ستیرک» ده‌بیته «ستراندن». هیچ کامیک له‌مانه پیانه‌وه دیار نییه له کاری ټه‌وتویی که‌وتبیته‌وه. هه‌رچی «ستیرک» له چ وشه‌ی ناویشی وهک به‌رکار له به‌رای نییه بیته خزمی «نانبریټشک». ټه‌گه‌ر «ستیرکه» بایه به رواله‌ت وه‌کوو «بریشکه» هه‌وجه‌ی ناوی به‌رای نه‌ده‌بوو.

وه‌ها پی ده‌چی پیوانه له‌م «نانبریټشکه» و له «بریشکه» ده‌گمه‌نه. ره‌نگه هه‌ر «سپیرک - سپیرکه»، «ژمیرک - ژمیرکه» ی لی به‌چه‌نگ بکه‌ویټ ټه‌ویش له قالبیکی جودا له «برژاندن» هاتوه. ټه‌گه‌ر ټه‌م پیوانه‌یه به‌عه‌یاره وه‌ربگیریټ ده‌بی «کاتژمیر» بیته «کاتژمیرک» بو «سه‌عات Watch». «کاتژمیر» بو مرو ده‌چیته‌وه نهک ناوی ټاله‌ت. به‌هه‌مه‌حال هه‌رچی نووسه‌ریټک «کاتژمیر، کاتژمیرک» له واتای «ساعة Hour» به‌کار به‌یه‌نیټ خه‌تایه‌کی گه‌وره ده‌کات چونکه «کاتژمیر» هه‌ر ټاله‌ت راده‌گه‌یه‌نیټ، دارشته‌که‌ی ټه‌وه نییه «کات» به‌ده‌سته‌وه بدات. «سه‌عات» ی عه‌ره‌بی (ساعة) له بنه‌ره‌تدا و له دارشتنیشدا بو ټاله‌ت نه‌گوتراوه، له رپی ته‌غلیبه‌وه به‌ټاله‌ته‌که ده‌گوتری. که بلّیټ «دوو کاتژمیر نووستم» وهک ټه‌وه‌یه بلّیټ: «دوو ټاله‌تی کات ژماردن نووستم». به‌داخه‌وه زور به‌ئیسک‌قورسی ټه‌م «کاتژمیر» خو‌ی کرد به‌سه‌عات و به «اله قیاس الوقت» واته Watch

و Hour. ئىمە دەبىي شوكرانە ژمىر بىن كەس نەھات «سالنامە» ى
دیوارانى بە «سال» دابنى ئىتر بلى: «دوو سالنامە لە دەرەوھى ولات بووم».

«ژمىرك» بۆ «عداد» لەبارە. بە قیاس وشەى «بژىرك، بژىركە»
و ەردە گىرىن. وشەى «بژىرك» بۆ ھەر ئامىركى بژارى پى بىركى، رەنگە
دەست بدات. «بژار كۆل» ى تەقلیدى دەمینىتەو ە بۆ ناوکیل كردن و
بىخكیش كردنى گىای شىناورد. ھەرچى «بژىرك» ە لەوانەىە برنج و گەنم
و دانەوئلەش بژار بکات لە زىخ و گلینە و داروو جان و ھەرچى دىكەى
ھەبىت. «بژىركە» بۆ ئەو شتانەى لە بژار كراو ە دەگىرىن دەست دەدات.
ھەول جار خەياللى «بژار كۆل» نەیدەھىشت دەست بۆ «بژىرك» بىم ھەتا
بە روونى بۆم ئاشكرا بوو كە ھەریە كەیان بۆ جوړىك لە جوړانى بژار كردن
دەست دەدەن.

لە ئاست وشەى «گوى گرتن» ھەلۆەستىك پىوېستە. كورد كە گوتى «گوى
گرتن» مەبەستى نەختىك جودا بوو لە «گوى راگرتن». «گوى بگرە»
فەرقى ھەىە لەگەل «گوى را بگرە». «گوى راگرتن» لەچاو «گوى گرتن»
سەرىپىترە دەلىلى: «گوى را بگرە، ئاخۆ دەنگى كاروانە كە دەبىسیت». «گوى
بگرە لە قسەكانم، باشیان تىنگە!».

«ھەست گرتن» و «ھەست راگرتنىش» لە قیاسدا دەبى و ھا دەربچن.
لەمەو ە دەشى ئامراز ھەبى بۆ ھەلگرتنەو ەى دەنگوبەنگى رادیو و ھاى
ئەملاو ئەولا پىى بگوترى «ھەستگر» و ەك «گوینگر». مەرجى ئەم
«ھەستگر» ە ئەو ەىە بە شتىك بگوترىت بنگەى ھەمىشەىى ھەبىت. ئەگەر
ئامرازىك بۆ ماو ەى كورت لەو مەبەستەدا بەكار بىت و دواتر را بگويزرىت
«ھەستراگرە» ى بۆ دەروات.

نابى بىر بۆ «وېتە گرتن» و «وېتە راگرتن» بىرۋات چۈنكى لەمياندا «وېتە» خۇي دەگىرىت، لە گوى گرتن و ھەست راگرتن، گوى و «ھەست، دەنگوبەنگ دەگرن. «ھەست» خۇي دەورى كامپىرا دەبىنىت دەنگ دەورى وېتە.

لە «سەرسوركى» بە واتاي «دوار» دەتوانىن زاراۋەي: «ھەستسوركى، دلسوركى، ھەزەسوركى» ۋەربگىرىن، بە دوا ئەواندا «سۆسەسوركى». «سەرسوركى» پىۋىست بە «ھۆشەسوركى» ناھىلىت چۈنكى يەك شتن. ھەرچى ھەستە جودايە لە ھۆش.

«دلسوركى» لەچاو «دلگىران» شىۋانى تىدايە. «ھەز» ىش بەھىزترە لە «دل بۆچو» بايى ئەۋەي «شەيە، شەۋە، رغبە» جودا بى لە «مىل». «ھۆشەسوركى» و «ھەزەسوركى» ئەو بزۋىتەيان تىدا بەكار ھات بۆ لابردنى قورسايى نيۋان «ش، س» و «ز، س». «سۆسە كردن» ھەست كىرنىكى پەنام و تەماۋىيە. «سۆسە» ۋەك «ھاجس» وايە لەچاو «ھس».

لە «زۆرزان» ھەۋە تا «كەمەزان» و «ھىچنەزان» سەرلەبەرى ئادەمىزاد دەگىرىتەۋە كە بلىين «ھەمووزان» بە واتاي «عالم بىكل شى Omniscient» كە دەكاتە «كردگار، خوا».

ئەو سىفەتەنەي بە پىشگىرى Omni دەست پى دەكەن و ھەموويان بۆ پەرۋەردگار دەچنەۋە ئەمانەن:

- Omnificent كلي الابداع
- Omnipotent كلي القدرة، قادر على كل شئ
- Omnipresent حاضر في كل مكان

بۇ «كلي القدرة» «هه مووتوان» گرى تىدا نىيە. بۇ «كلي الابداع» له «جوانكارى» يەوۈ بۇى بچين به لى كورت كردنەوۈ و به برىارى خاوەن راين «هه موو كار» عەيى ناپى. ئەم تەرزە رەفتارە زۆر جارەن كراوۈ. به نموونە له بەرىتانيا كە بەلىت Continent مەبەست ئەورووپا يە ئەوۈى ناوۈ بېتىن، كۆنتىنېنتالېش بى گرفت نىسبەتە بۇ ئەوروپا. ئۆمىپىرىسېنت دەمىنېتەوۈ جارۈ بۇى ناچم.

له تاقمى Omni وشەى دىكە هەن بۇ غەبرى خالق، يە كيان Omnivorous به واتاى گياندارىكى گۆشتخۆر و گياخۆر بىت. بۇ ئەمیان «هه موو خۆر، گشتخۆر» به خراب نازانم. Omnifarious هەيە به واتاى «متنوع الاشكال». بۇ ئەمیان له «هه موو» لا دەدەين و دەلېن «فرەوېتە، فرەشېوۈ».

له زمانە رۆژاوايە كاندا كەوانەى وشەسازى يە كجار لەبەر يەك كېشراوۈتەوۈ: لەم وشانەدا Omni چوۈ سەر صىفەت كەچى دەچىتە سەر «بەس Bus» به واتاى «پاس» و دەلېن Omnibus كە ئەگەر له رېنازى وشە كانى پېشەوۈ بۇى بچين دەبى بلىن «هه موو پاس»، مەبەسېش «پاسى هه موو» ه. له عەرەبى «حافلة» يان بۇ رۆناوۈ كە دەكاتە «پر، قەلەبالغ». له كوردى «پاس» رۆشەوۈ و لەقىش ناكرى بۇ وشەيەكى دىكە كە پىوېستمان پىي نىيە.

وشەى «پر كېشى» له خۆوۈ بۇ Assault ى ئىنگلىزى ساز دراوۈ ئەوېش به واتاى «هەولۈ دەست درېژى لى كردن». له ئىنگلىزىدا بۇ واتاى دىكەى نزىك لەم و دوورېش لەم هاتوۈ، بەلام ئەمیان بنەرەتېيە.

وشە كانى: «پەرگىر، لاگىر، كەنارگىر» رى دەردەكەن بۇ سەر وشەى «ناوۈندگىر» به واتاى كەسكى ياخود دەستەو تاقمىكى نە چەپ نە راست

«خۆگنخاندن» بۇ «تلكوء» دەرۋات. «خۇبواردن» نىزىك دەبىتتەۋە لە «اعفاء الذات»، بەلام ھەۋىش نىيە. «خۇنەناس كىردن» ىش خىزمى «خۇبواردن» ە.

لە فەرھەنگى «المورد» دەۋرى 200 وشە ھاتۋە بە Self دەست پى دەكات. دەۋرى ھەشتىە كىكىم لى ھەلاۋاردن، وا لە ژىرەۋە دەيانوۋوسمەۋە لە گەل زاراۋە ھاۋواتايان لە كوردىدا، ئەۋىش بە پى بۇچوۋنى خۇم:

- Self-abandonment – خۇنەۋىستى
- Self-abnegation, Self-denial – انكار الذات – خۇناياندن
- Self-abasement – اتهام الذات – خۇدانە گومان
- Self-abuse – اذلال الذات – خۇشكاندن
- Self-accusation – انتقاص من الذات – خۇداشكاندن
- Self-acting – ذاتي الفعل – الي – خۇكار
- Self-action – الفعل الذاتي – خۇكارى
- Self-adjusting – ذاتي الانضباط – خۇپىكخەر
- Self-approbation – الاستغراق في الذات – بەخۇۋە گلان
- Self-assertion – تأكيد الذات – خۇچە سپاندن
- Self-born – ناشئ في باطن الذات – دەرۋوزنا
- Self-conceit – عجب، غرور – باغلبوون
- Self-conscious – واع ذاته – بەخۇزان
- Self-consistent – متاوق الاجزاء، منسجم مع ذاته – بەخۇگونجاۋ
- Self-contradictory – مناقض نفسه – خۇھەلۋەشىن
- Self-control – ضبط النفس – خۇگرى
- Self-deceit – خداع النفس – خۇفريۋاندن
- Self-reformation – اصلاح الذات – خۇدروستاندن
- Self-realization – تحقيق الذات – خۇبەدپهيتان

- Self-closing – ذاتی الانغلاق – خوداخەر
- Self-rising – ذاتی الاختمار، ذاتی قابل للاختمار – خودگور (وهكوو خوړسك)

له كوردیدا وشه ی دیکه هه ن به «خۆ» دهست یی ده که ن وه کوو خو کوژی، خو کوژ، خو هه لکیش، خو ره پیش کردن... لیسته ی سهره وهش دهشی دریزتر بکیشیته وه. له نمونه کاند وشه ی وه ها هه یه پتر له واتاداریکی تیدایه که له گه ل کاردا هاتوون، وه ک: خودانه گومان، خو به دیهیتان. وشهش هه ن جگه له ناو و کار ئامرازی پتوهندیان تیدایه وه کوو: به خو وه گلان، به خو زان...

وشه ی «به خوداشکانه وه» که وردورد داره بهش بکریت وه ها دهرده چیت: «به – خو – دا – شکان – ه وه». زمانه زیندوه پیشکه وتوه کان ئه و تهرزه که رته پیشگریان له زور بابته هه یه. هه ریه که کومه لیک وشه ی تازه به دوا خو یاندا دههینن، وه کوو: Homo به واتای «هاوچوو» و بنه رته که شی له گه ل «هه م – هاو» یه ک شته. له نمونه دا Homogamy به واتای «هاو ره سین» دیت. Homonym «هاو ناو»...

پیشگری Poly به واتای «فره» یه. ئه مه یان هه شتا و یه ک وشه ی به دوا خویدا هیتاوه. له نمونه دا:

- Polyandrous – فره میرد – ژنیکه له میردیکه پتر هه بیت.
- Polychrome – فره رهنگ
- Polycotyledon – فره گری – گیای فره گری. ئه م «فره گری» یه – فره قهف، فره لک، فره رگ بو بهر زهین راده کیشیت.
- Polydactylous – فره قامک – فره په نجه – به زوری ئه وانیه قامکیان زیادن پتیان ده لین «شه شه» چونکه شهش قامکیان هه یه. ره نکه پتریشیان هه بیت، هه ر «شه شه» یان پی ده گوتریت.

• Polygamy – فره‌ژنه. پیاوینکی له ژنیکې پتر ماره کړدې.

پېشگری mono-, mon- به واتای «تاک» دیت وهک:

• Monandrous «تاکمېرده». ژنیکې یه ک مېردی هه‌بیت

• Monarch تاکه‌مه‌زن، به عه‌ره‌بی «عاهل» ی پې ده‌گوتريت.

تهم نمونانه‌ی به دوا پېشگره‌کاندا هاتن کاربان تېدا نه‌بوو، مه‌به‌ست به‌ده‌سته‌وه دانی ده‌وری پېشگر بوو له زمانه پېشکه‌وتوه‌کاندا، به‌تایبه‌تی له داهینانی وشه‌ی سهر به زانسته‌کان.

له‌گه‌ل پېشگری Hydro حه‌فتا وشه‌ی سهر به زانسته‌کان له «المورد» دا هاتوون. هه‌موو «تاو» یاخود «هایدرؤجین» راده‌گه‌یه‌نن.

راستییه‌که‌ی چاره‌سهر کړدنی گرفتې وه‌ها گه‌وره له وشه و زاراوه‌سازیدا تا ته‌وه‌ی له قالبینکی خوشبیزدا به کوردی وشه داده‌نین که Hydrochloric جودا ده‌کاته‌وه له Hydrochloride ده جارن سهرسور‌کیمان تووش ده‌بیت. «المورد» یش به ناچاری له واتادا ههر وشه‌کانی به پیتی عه‌ره‌بی نووسیوه‌ته‌وه. زه‌فه‌ر بردن به فه‌رمانی وه‌ها گه‌وره و ورد و فره‌بابه‌ت له وزه‌ی کاری سهرپیندا نیه. پاش زانینی زانسته‌کان خو ته‌رخان کړدنی ساله‌و سالی ده‌وی.

له‌و وشانه به Self «خو» ده‌ستیان پې ده‌کرد یه‌کینکیان که به واتای «تلقیح ذاتی» دیت له گرنگه‌کان بوو به‌لام قالبینکی بوی داده‌نیم پنیوستی به له‌سهر کړدنه‌وه هه‌یه، ته‌ویش به شه‌رح نه‌بیت ناکريت.

له فره‌ه‌نگی «المورد» دوو وشه‌م هاتنه به‌رچاو به‌و واتایه. یه‌کینکیان Self-fertilization ته‌وه‌ی دیکه‌ش Self-pollination. له کوردیدا ده‌لین

«گرتن» بۇ حامىلەبوون. لە بىزىزىو كىرىدىغا بەرى سۇران «مەگىرانى»
(مايەگىرانى) بەكار دەھىنىت كە ئەۋىش دەچىتەۋە بۇ بىنچەي «گرتن».
مەبەستىش ئەۋەيە كە مەيە «مايە» ى نىرىنەي گىرتە. ديارە «مايە» ش
«ماددە» يە.

دەتوانىن بۇ حامىلەبوون «مايەگىربوون» بەكار بەيتىن. دەلەين ئەم ئافىرەتە
پىۋەي ديارە «مايەگىر» ە. واتە «حامىلە» يە. «مايەگىربوون» دەكاتەۋە
«مايە گرتن» - «الحبل». كە بمانەۋى تىپەرى رىشەي كارى «گىر» بۇ
«تلقىح» بەكار بەيتىن دوو رىگەمان لەپىشە. يەكىيان «مايەگىر كىرىدىن»
ئەۋى دىكەيان بە يارمەتى دان مومكىنە «گىراندىن» بىت.

ۋشەي «گىر» سەربەخۇ بەكار دىت ۋەك كە دەگوتىر «ھەرمىيەكە گىر»،
گەروو دەگرى. لىرەدا «گىر» بە «قابىز» دىت. ئىجا ۋەك كە زووتر
پىشنىازمان كىر لە «دروست» كە ۋەكوو «گىر» ئاۋەلناۋە، «دروستاندن»
دابرېژىن. لىرەشدا بە قىاس رېمان دەپى «گىر» بە ھۋى «اندن» ەۋە
«گىراندىن» دابرېژىن ۋ بلىين «باخەۋانەكە خورماكانى گىراند - مايەگىرى
كىرىدىن». «تلقىح ذاتى» لەم دوو رىگەۋە دەشى «خۇ مايەگىر كىرىدىن» بىت ۋ
دەشى «خۇگىراندىن» بىت.

دەپى بلىين «مايە گرتن» ۋ «مايەگىر كىرىدىن» ناپىتە «ئاۋس كىرىدىن».
ھەرچى «مايەگىر كىرىدىن» ە تەنھا «اخصاب، تلقىح» رادەگەيەنەت، نەك
«زىگ ئاۋسان» ۋ «حەمل بەديار كەۋتن» خۇ كە بىين «مايەگىر كىرىدىن» ى
رۋەك لىك بدەينەۋە «ئاۋسى» لەخۋە رەش دەبىتەۋە.

ۋشەي Fertilization بۇ «تسميد» ىش دەروات. لە كوردىدا بە كىلگەيەكى
بىرشتى نەبىت دەگوتىر «بىتۋقە». يەكىك ھەموو زەۋىيەكەي داچاندىت
دەلى «لە تۋقم كىرىدىن». «بىتۋق» لەگەل «بىتھىز» يەك شتە. رەنگە

«توقهله» ش هەر لهو «توق» هوه كه وتبیتهوه. بهلام من وشه
 بو هه ناستی له «توق» كه بو «تسمید - تقویه» له بار بیت كه بلیم
 «زهویه كه به توق كرد» له رووی وشه رۆنانهوه فهرقی نییه له گه
 «دیواره كه به قوتتهرات دا». خو ناشكری بلیم «زهویم توقاند»...

له بهشیکی پیشووتری ئهم نووسینه دا وشه «تهژ» - «تهژندهر» -
 «تهژاو» هاتوه به شهرحهوه. وههای بو دهچم كه «تهژ» له بار بیت بو
 «تسمید - تقویه». له میسر كه دهلین «تقاوی» مه بهست جه معی وشه
 «تقویه» یه كه له كشتوكال بو ساز كردنی زهوی و بههیز كردنی به كار
 دیت. ئه گهر «تهژاندن» بو «تقویه» و بو ههرچی زهوی پی به توق ده بیت
 له كار بیت وا دهزانم له بواری نووسیندا سوودمان به زهویه كانمان گه یاندوه.

نهختیک په راویزی «تهژ» لهو «تهژاندن» هدا لیک کیشراوتهوه. بهلام
 سهیریك له وهدا نییه چونكه «تهژاندهر» یش بایی خوی ئه و مامهله تهی
 کردوه كه هاتوه جاریکیان «تهژ» ی کردوه به ئاوه لئاوینکی ده گمه،
 جاریکیشیان له واتای «تیری» ی هه لکشاندوه بو ئه و نما کردنه ی دوا
 تیری پهیدا دهی. كه دهسلین «تیری و تهژی» ههر دووباره کردنه وهی
 واتای «تیر» به مه بهست ناگرن، گه شانه وهشی له گه لدايه. رهنگه بابایه کی تیر
 بیت بهلام تیروتهژی نه بیت.

ده گه ریتمه وه بو وشه «تاکه مهزن» كه به «عاهل» م له قه له م دابوو.
 ولاتیکی «تاکه مهزن» ی به سهروه بیت دهبی پینی بگوتری «تاکه مهزن»، له
 ریژه ی «تاکژنه»، «تاکمیرده»، «فره ژنه». كه سیك لایه نگیری
 «تاکه مهزن» بیت پینی ده گوتریت «تاکه مهزنی» كه ئه مه نیسه ته. ئه گهر
 ویستمان ناوی مهعنا له «تاکه مهزن» وه گرین دهلین «تاکه مهزنایه تی».
 نیسه ته بو «تاکه مهزن» ده بیته «تاکه مهزنی» وه ك كه «بیتواته» -
 ده رگه له «ده بنه» «بیتواته یی» - ده رگه له یی.

ناوی مه‌عنا له «تاکمه‌زنه» هەر به پێی ده‌ستووراتی ئاسایی ده‌بیته
 «تاکمه‌زنه‌تی». ئەم ریزه وشه‌یه‌ی خواره‌وه مه‌به‌ست ڕوون ده‌کاته‌وه:

- تاکمه‌زن - عاهل
- تاکمه‌زنی - ملکی
- تاکمه‌زنایه‌تی - عاهلیه، ملکیه
- تاکمه‌زنه - نظام او بلد ملکی
- تاکمه‌زنه‌یی - منسوب الی نظام ملکی
- تاکمه‌زنه‌تی - کون النظام ملکیا او عاهلیا

به‌کار هێنانی ئەم وشانه، ته‌گه‌ر چانسیان هه‌بیته و به‌کار بین، نابێ له‌ ڕێی
 چاویلکه‌ری له‌ زمانیکه‌ی دیکه‌وه بیته چونکه‌ بواریان به‌ره‌و واتاکانیان جودا
 بۆته‌وه له‌ بواری وشه‌ بیگانه‌کان. که‌ ده‌لێین Monarchist ده‌شی له
 Monarch و له‌ Monarchy یه‌وه هاتبیته که‌چی له‌ کوردیدا «تاکمه‌زنی»
 و «تاکمه‌زنه‌یی» هه‌یه به‌لام له‌ لایه‌کی دیکه‌وه Monarchal و
 Monarchial هه‌یه، که‌ دیاره له‌ مۆنارک و مۆنارکی - یه‌وه هاتوون. ئەمانه
 نیه‌به‌ت و وه‌سف به‌لام جودان له‌ مۆنارکیست. هه‌رچی مۆنارکیسته سه‌ربه
 باوه‌ری سیاسیه‌ی بۆ کابرایه‌ک هه‌ز له‌ ڕژیمی شایه‌تی بکات. مۆنارکال
 ده‌چیته‌وه بۆ شتیکی پێوه‌ندی به‌ تاکمه‌زنه‌وه، واته‌ به‌ مۆنارکه‌وه، هه‌بیته وه‌ک
 که‌ بلیی پۆشاکه‌ی تاکمه‌زنانه.

وشه‌ی «تاکمه‌زنانه» رێژه‌ی ئاوه‌لکاره، هه‌ر بۆ ئه‌و بارانه ده‌ست ده‌دات که
 له‌ رسته‌دا واتای «کار» (فعل) هه‌بیته. له‌ پۆشاکدا «پۆشین» هه‌یه - وه‌ک
 له‌ خۆراکدا خواردن هه‌یه - جلکپۆشینێ لێ ده‌فامریته‌وه بۆیه ده‌گوترێ جلکی
 ژنانه، به‌لام ناگوترێ به‌رد و دار و هه‌نجیری پیاوانه یاخود شیتانه.

فەرھەنگى «المورد» نەيتوانىيۈە بايى ھەموو رېژەكان وشەى عەرەبى
 بدۆزىتەو. ناچار بوە بە شەرح واتايان لى بداتەو، لەویشدا سەرکەوتوو نىيە.
 لە ئاست مۇنارکال، مۇنارکىال، مۇنارکىست وشەى «ملكى»
 ھىناوئەو تەنھا بۇ مۇنارکىست شتىكى بەسەرۈە ناوہ کە دەلى: «مناصر
 للملكية أو مؤمن بمبادئها».

من وھا پەسەند دەکەم بۇ «مۇنارکال» لە کوردیدا «تاکەمەزنەكى» بە کار
 بىت مادەم ئاوەلکاری «تاکەمەزنە» جىنى نەبىت وەک «کورسى
 تاکەمەزنەكى – الكرسي الملكي». «تاکەمەزنەكى» بۇ «تاکەمەزنە»... تا ئەو
 رۆژەى دەگەين بە پلەى ئەو وردىنى و وردخوینىيەى رۆژاوايىەکان لە
 وشەسازیدا دەیکەن ماوہ پرینى ساللەهای بەرەوپیئش چوونمان دەوئ،
 بەرەوپیئش چوونیش ھەر لەسەر رووى کاخەز کەلکى نایىت، دەبى ئامانج لە
 وشەکان وھا خەست بووئتەو کە ئەگەر Monarchal لە جىنى
 Monarchist بە کار بەئین زەق خۆى بنوئىت وەک ئەوہى بەرد لە جىنى
 شاخ يان قەسپۆک ھاتىت.

دواى مۇنارکىست و مۇنارکال ئنجا Royalist و Royal دىن. رۆيالىزم و
 رۆيالىتى و کۆمەلک وشەى دیکەش دەمىن مامەلەتیاں لەگەلدا بکرىت.
 بىنگومان زمانەکەمان لە 60-70 سالى رابوردودا ھەنگاوى بەرىنى ھەلناوہ
 تا گەشتىنە پلەى تەعبىر لە خۆ دانەوہ بە جۆرىک بابايەكى بەر لە 50 سال
 نە بىرى لى دەکردەو نە پىشى دەکرا خۆى تىدا خەرىک بکات. ئنجا
 زمانەکەش بە کەرەستەى کوردى خۆى ئەوئەندە تەژى کردوہ بتوانى بابەتى
 لىوہ دوان بىگرفت دەربرپت.

شاعىرەکانمان تىياندا ھەيە ھەلبەستى رەنگىن دەھۆنەوہ و بە وشە و رستەى
 وھا قەشەنگ بەلای دەسکەگولدا دەچنەوہ. ديارە زىھن ئاوس بوون بە ھەر
 بابەتىکەوہ بىت مەلۇتکە لە دوا مەلۇتکەى ئەو بابەتە دەزىت. تا ئىستا بابەتە

ئەدەبىي و ھونەرىيەكان خۇيان بەسەر قەلەمى نووسەرى كورددا زال كىردە.
 ھەر دەبوو وەھاش بىت. كاتىك رېكارى ژيان و خەرىكبوون لە خۆو ھەلەكشا
 بۆ ئاشناپوون لەگەل زانست و ئابوورى و رامپارى و نەفس و سىروشتبەدەر
 تا ئەو ھى خوتەنەرى ئاسايى بىتە كىريارى ھەلەت نووسەرىش يەخەيان
 دەگىرت و قالپان بۆ ھەلەنەت و وشەيان بۆ پەيدا دەكات. خەرىكبوونى
 يەككى وەكوو منىش كە بە تەكلىفى بنگەيەكى رۆشنىرى كوردى كە لە
 تەركىبى زمانەكەمان دەكات، ئەویش دەگەرتەو بۆ ئەو ھەنگاوانەى ماوەيان
 بىرەو لە سەقافەت و خوتەنەوارى كوردى، دىنا بەرەيار لەسەر ساجى
 عەلىيەو ەگەشەند و ھەزەند و كاتەدەر و ھاورەسىن و خۆدانە گومان و
 سەدان وشەى دىكە وەكوو ئىلھامى دەرۆشايەتى بەسەر بلىمەتى مامۇستا
 كاك مەسعوود مەمەددا ھەلەدەرژا. ھى من بىت يا ھى يەككى لە من
 پىگەشتووتر بىت، وشەى لەبار و نالەبارىش پۇقزەى نەمامى 60-70 سالى
 خوتەنەوارى تازەمانە، بەم قەسەشدا دەورى خۆم و غەيرى خۆم
 ناپوچىنمەو ەچونكە ھەر وەك گىا بى زەورى نارووت، ھەرەھا بى تۆوى
 گىاش شىناى پەيدا نابىت. سەقافەتىش دەيەوت ھەم سەقافەت ھەبىت و
 ھەم مەروى لىھاتووش ھەبىت پتەوى خەرىك بىت. بەھەمەحال ئەم
 فەلسەفەى لە پەنا وشەسازى و زاراوەسازىيەو خۆى تىكرد. پتەوندى زىندەلى
 بە بابەتى نووسىنەكەو نىيە. «زىندەل - عضوى».

پىشتەر «ئىسپەبارە»ى مىدىيىم ناو ھىنا كە «ئەسپەبەرە» يە و دواتر بوە بە
 «سوار». ئەگەر پىشمان نەكرى بزائىن لە «ئەسپەبەرە»ى مىژووى
 مەبەست ئەو بوو «ئەسپ مەرو ببات» ياخود «مەرو ئەسپ ببات» - كە
 ئەگەر يەكەمىان بىت ناوى كارا دەرەچىت دىنا دەبىتە ناوى بەركار - ئىستا
 لە تەك «دەستەبەرە» و «چەرخەبەرە» دا «ئەسپەبەرە» ش بە ناوى
 بەركار دەرەوات. تۆ بلىرى رى نەبى بە زاراوە وشەى «ئاوەبەرە» بۆ ھەموو
 شتىك بىت كە لە ئاودا بۆ راگويستىن و سوارى بەكار بىت؟

له ئافىستادا Apa Navaya هاتوه: واته ئاويكى «نافه» بروينيت. دياره «ئهپه» ئاوهكهى كوردىي ئىستاكهيه. وشهى «نافه» به واتاكهى ئافىستا له كورديدا نهماوه چونكه دهستمان له دهريايان برا، ماینهوه له گهل كه له ك. «نافه» خويهتى له رۆزاوا به Navy – «هيزى دهريا» و Navigation و رېژهى ديكهش دهرده كه ويتهوه. له فارسيدا «ناو» پاشماوهى «نافه» ى ئافىستايه. كه شتييه وان (ملاح) كه پيى دهلين «ناخدا» كورتكراوهى «ناوخدا» يه به واتاي خاوهن «ناو – ناهه» له فره نسهي Eua Navigable «ئو ئافيگابل» هه مان «ئهپه ناههيه» ده گه يه نيت. (لاپه ره 248 فرهنگ ايران باستان).

«ئاوه به ره» ناوى بهر كاره بو شتيكى ئاويبات، له رپي زارواه ته نها بو شتي به كه لكى راگوستن بيت، ده چيت. وشهى «ئاومالك» هه يه بو پرژوپاليكى ئاوى جوگه يان رووبار يان لافاو هه ليبريت. ئه گهر بليين «ئاوبهر» وشه كه ده بيه ناوى كارا به واتاي شتيكى ئاويبات. به لام ده شي «ئاوبهر» تايهت بكرى بو ئاميريك وهك كه به سه ياره ي تانكه ر بليين «ئاوبهر»، ناوى گشتيش بو ههر شتيكى ئاويبات. ههر ئه م «ئاوبهر» ه ده مي نيه ته وه كه له رسته دا ده زاندرى تانكه ر مه به ست نيه. به لام ريمان هه يه ليكيان جودا بكه ينه وه ئه ويش به گرته به ري قياس له «كاره كه ر».

- «كاركه ر» ناوى گشتيه بو ههر شتيكى ياخود كه سيكى ئيش بكات.
- «كاره كه ر» به ئافره تيك ده گو ترى خزمه تي خيزانيك بكات چ به پاره چ به نانوزگ.

ئنجا ده شي به تانكه ر بليين «ئاوه به ره» و له «ئاوبهر» ى گشتى دابرين.

ئاخپوه ري كورد له كونه وه ورده مه هاره تي به كار هيناوه بو زالبوون به سه ر ئاسته نكي ته عبيردا به نموونه: وشهى «ئاومالك» له كارايى شورا و بوو به

به رکار له رېښې به کار هېناني ئهم پاشگره کورتيله يه ي دهنګي «ک» هر وه ک پېشتر دېتمان له وشه ي «سه رشورک» دا ناوې جېگای دروست کرد.

نمونه يه کي دېکه له «مردله» دهه ښم که نېشانه ي چووک کردنه وه ي «هله» خرايه دواي مردنه وه و واتاگورېي تېدا کرد. وشه ي «مه لاخوره» ته گهر «مه لاخور» بوايه له وانه بوو به راسته حېسابي دهستوراتي ئاخوتن به واتي شتيک بېت که ئه و مه لا بخوات.

له قياسي «ئاوه بهره» که ناوې به رکاره وشه ي «بايه بهره» مان دېته پېش يو بالون. دهستووري سووک دهربرېن لېمان داوا ده کات «بايه بهره» په سه ند بکه ين کهوا له روا له تدا تيکه ل به رېژه ي «مه لاخوره»، «گورگنه خوره» ده بېته وه. لېره دا شتيک له ته کويني «دهسته بهره»، «ئاوه بهره»، «چه رخه بهره» دا که هه مووي ناوې ئامېرن وها ده کات «بايه بهره» — بايه بهره» ش هه ر له و بواره وه مؤرکي ره وای لي بدريت و «بايه بهره» به ناوې ئامېر وه ربگيريت.

سه رنجيکي مه يله و ورد له ئادگاري هېنديک وشه ديارده يه کمان دهه ښته به رچاو، بوره دهستووريکي لي فام ده کريت. ده لېين:

- ده سه کنه، پېکوته، پندزه، ده مه ته قه، په نجه شکانه، پاشه کسه، په له فره، په له کوته

وشه کان که رتي يه که میان ناوې ئه نداميکي زينده وه ريان پتوه يه وه ک: ده ست، پې، دم، په نجه، پاش، په ل. وشه کان هه مويان ناوې واتا له قالبې ناوې چاوگ به دهسته وه ده دن. له هه مواندا به رده وامي به دي ده کريت. له مه وه ده رده که وېت که رېژه که به و پاژگره بچو که وه و ئه نداميکي زينده وه وه رده که ده يه کي درېژه دار پېک دهه ښت.

به لّام له وانه يه وشه ی ریزپه ریش په یدا ببن، رهنگه یه کیک له وان
 «په ره وازه» بیت که ئاوه لّناوه. که ده لّیم «رهنگه» له ووه یه وشه ی «واز» ی
 سه رده م هر چه ند له «فهز» ی ئافیتا به واتای «فرین» که وتوته وه به لّام
 ئاخپوه ری کورد له بیرى نه ماوه بنه چه ی وشه که کار بوه یان شتیکی دیکه
 به لگه ش ئه ووه یه که «په له فره» به هه مان واتایه که چی نه ئه ویش و نه
 «باله فره» ش ئاوه لّناویان پیک نه هیناوه.

وشه ی «په له فره» له «په ره فره» وه هاتوه له بهر قورسیی دوو «ر» ی قه لّو،
 یه که میان بوته «ل». ده گوتری «دلّه کوته - دلّه کوتکه» به لّام ناگوتری
 «چاوفره - چاوفرکه». تۆ بلّی له بهر که مده وامی بیت نه گوتراوه
 «چاوفرکه»؟ به هه مه حال مه ودا له بهر ئه م ریزیه بو زاراوه سازی ته سک و
 کورته چونکه ئه و ئه ندامانه ی هه لّده گرن بنه مای وشه ی ده وامه دار پیک
 بهینن خویان که من.

رهنگه بشی «گویدزه» به قیاس له «پیدزه» رۆ بندریت به واتای
 خۆدزینه وه ی ته دریجی له بیستنی قسه. مه رج نییه «گویدزه» هه موو جارن
 له ئاخوتنی ئاخپوه ریکی عاده تی بیت، ده شی ده ولّه تیک گویدزه بکات له
 داخوازیه کانی ده ولّه تیکی دیکه وه یا دانیشتوانی شاریک، ئه ندامانی حیزبیک...
 هتد. «گویدزه» نابیته «خو کهر کردن».

هه ر به قیاس ده شی «چاودزه» بروات به واتای چاودزینه وه له چاوه دیری
 وه یا سه یر کردنی موراچه به. ده توانین بلّین «دارا چاودزیه تی له باغه که ی
 من بو باغه که ی تۆ». «چاودزه» ش هه ر «چاودزه» یه.

هه ر ئه ندامیک شیا بخریته پال ره گی کاریکه وه بو وه گیر هینانی ناوی
 واتایه کی له بار دوودلی تیدا ناکریت به لّام به پیی ده ستوور، نابی له جیی
 ئه ندامی له ش هه ست و هۆش و خولیا و خه ون و شتی ئه وتویی ناماددی

به کار بېت. کاتیک له کومه له زماناسیکي دهسه لات پیدراو ټو ریځایه کرایه وه ټهوسا دهشی هیزه نامادیه کانی سهر به گیانله بهر (به تاییه تی ټاده میزاد) له بریتی ټه ندامی لهش بېن.

و شهی «مله چه رخ» که له لاپه ره 464 ی گوځاری کوږی زانیاری کورد، بهرگی چواره م، سالی 1976 هاتوه بو Tropism (الانتحاء) هه موو مهرجه کانی: 1- ټه ندام، 2- بهرده وامیی ټیدایه به لام له دهستووری لاداو که ده بوو «مله چه رخ» بوایه.

ټه م ریژه یه ی «مله چه رخ» له نیوه ی ریځای بهینی «بابه ره» و «سهر سوړکی» دایه. و شهی «چه رخ» له په راویژیکي بهرته سکدا گهردان ده کریت، چونکه له زور شوینی کوردستان به ناو رویشته نه ک کار. په ننگه ټه میس هو ی له دهستوور لادانی بېت. نه بیستراوه بگو تر ی «مله سووړی».

«سهر سوړکی»، «چاوبه سته کی» و چی دیکه ش هه بېت هه مووی و شهی ماددین. «گوریسکی شه کی» ش ماددیه وه ختی خو ی «واتا کی شه کی» مان به پیوانه لی وهر گرتوو، له م به شه شدا «گومان کی شه کی و هیوا کی شه کی و ټاوا کی شه کی و ترسکی شه کی» مان پیشنیاز کرد. ټه م وشانه ی «واتا، گومان، هیوا، ټاوات، ترس» هه موویان به ته نه اش ناماددین. هه رچی «گوریس، چاو، سهر» ن خو یان ماددین به لام له «بینبرکی» دا «بین» نامادیه بویه یه شیا واتا و گومان و هیوا... بخریته ټه م ریژه یه وه... «بینبرکی» و شه یه کی کونه پیوانه ی لی ده کریت.

له «چاوبه سته کی» بزوینی «ه - فه تحه ی عه ره بی» هاته دوا ی «به ست» ټه ویش بو لابر دنی قورسایي دهر برینی دهنگی «ت» له به رایي «ک» دا دنا ده بوو ټیه که بقرتیت. له «دهسشور، دهسکیش، دهزنوژ، دهزگره...» دا ټیه که قرتاوه. وها پی ده چیت له مانه دا قرتاوه بو سووک دهر برین،

قرتانە كەش قوربانى بوو بۇ فۇنىمىكى وشەى سەربەخۆ. لە «چاوبەستەكى» دا ئەگەر قرتابايە دەبۇە قوربانىيى پاشگرىكى بىنھىز كە خۆى وەك پاشكۆ دەبۇو بە تىيەكەوۈە بنووسىت. بزۈپتە كە «ە - فەتە» ھات بۇ پاراستنى تىيەكە و بەگەرختىنى پاشگرەكە. وەك «چاوبەستەكى» وشەى «سىجرتەكى» ش ئەم بزۈپتەى تىدا ھات بۇ لابرەنى قورسايىيەكە. چەند ئەستەمە بگوترى «چاوبەستكى، سىجرتكى» چەندىش لە حساب دوورە بگوترى «چاوبەستى»، «سىجرتى» بە لادانى كافى پاشگرەكە. «چاوبەستەكى» لە روى دەستورى وشەسازىيەوۈە خزمایەتىيەكى نىيە لەگەل «شەوۈكى، بەيانەكى، دەرەكى، دەرەكى...» ئەمانە رىژەى نىسبەتن و ئاوەلنەون كە برىتىن لە ناوى ماددى.

وەك ديارە لە وشەكانى «بىنبركى، سىجرتەكى، ھەلپەركى، چاوبەستەكى، دايەمەمدورەكىنە، گورىسكىشەكى» لە بنەرەتدا ئەم رىژەى بۇ ناوى يارى تەرخان كراوۈ. «كىبەركى» ش ھەر يارىيە. «سەرسوركى» بە زورى لە فۇرمى «سەرسوركە» بەكار دىت. لە نىوان ھەندى ئىلى شاخاوى دەبىتە «سەرسوركى». بە عادەتى يارىيەكان جموجۇل و بزۈپتەيان تىدايە، ئنجا ئەگەر وىسترا ناوى نوى بۇ يارىيەك رۆ بندرىت وەھا پەسەند دەكرىت كە يارىيەكە بزۈوتن و چالاكى تىدا بىت پتر لەوۈى رەچاوى دەستورەتى تىدا كرا بىت. يارى ھەيە خنكاوۈ لە ياسا و دەستور وەك: تۆپىنە، مووشىنە، جگىنە. لەبەرى سۇران دەگوترى تۆپانى، مووشانى، جگانى. لەبەرى بابان «خۆلەپەتەنى» لاسايى بەرى سۇرانى تىدا كراوۈتەوۈ. لە كۆپى و شۈپتى سەربە كۆپى «كەلابەگوزانى» باوۈە ياخود جارەن باوۈ، دەستەواژەى بۇ بەكار ھاتوۈ. شەترەنج خراوۈتە بەر قالبى يارىيە دەستوردار و بۆتە «سەرتەرنجانى».

لەم تىبىنىيانەوۈە بۇ ئەوۈ دەرۇم كەوا پىويستە ھەتا بلوى پىرەوى لەو دەستورەنە بكرىت مەرچىش نىيە وشەى ناقۇلاى دەستورى ھەلاواردرى

به سهر وشه يه كي ئيسكسو وكدا كه قالبي «تويينه» ي له شويئي «بينبركي»
ي بو به كار بيت.

مندال بووم، گهمه يه كي مندالانهم دانا ناوم لي نا «خريلاني». له بيرم نه ماوه
چوناوچوني بو تهو ناوه چووم به لام ههر دهبي دهنگدانه وه ي ناوي يارييه كاني
تهوسا بوويت، له زهينمدا زرينگايته وه. يارييه كي ديكهم دانا ناوم نا
«كللاوشاردنه وه» دهبوو «كللاوشيركي» بي، كه ته گهر له سهر دهستووري
كوبي بوايه دهبوو بليين «كللاوشيلكاني» چونكه «چاوشيركي» له كوبي
كراوته «چاوشيلكاني» له كيشي «توپاني و كهلاياني و رگاني و مووشاني و
جگاني...».

له زارواه كاني سهر به فلاحهت «چلهبر» هه يه وهك له بيرم ماييت. له
سهرماوسولي چلهدا زهوي جووت دهكهن بو فهوتاندني كرم و گه زنده يه كي
زه رهر به دهغل و دان يان شيناورد بگه يه نيت. ته م زارواه يه ش ههر به رهو
تامانجي «بنهبر» دهچيت كه مه به ست نه هيشتنه.

له بواري ته مانهدا «پيمه ربه» هه يه كه دين گاوليشي هه موو باغ يان رهز به
پيمه ره ده كيلن نهك ته نها دره خته كاني «بنپيمه ره» دهكهن. وهك ته مانه:
«گردهبر» هه يه. ته م ريژه يه به تاشكرا دياره «حسم» ي تيدا يه وهك له
«قهولوبريه» يان له «بريه» ي ته نهادا هه يه. «بريه» خوي تهويه ري يه كلا
كردني لي ده فامريته وه وهك كه دهليين «له بريه ي به پينج دينار...»
«بريه» ده شي بو «قرار قطعي، نهائي» بروات. ده شي كه مه سه له يه كي
گرنك له بنه ره ته وه چاره سهر بكرت بگوتري «كيشه بر كرا» وهك كه
زه وي «چلهبر» ده كرى. «هه راي جو كه ندي سويس كيشه بر نه بووه»
دره ختيكي بته وي نه يه لييت، ره گه ژير خاكه كاني ده بريته وه و دهر يت. ته مه
«رپشه بر، ره گبر» ي پي بگوتريت. كه ويستت ره گه كانيشي دهر كيشيت
دهبي «رپشه كيش، ره گكيش» ي بكه يت. ده توانين بليين: له ره گ و

ریشه‌وهم دهرهینا، به‌لام له‌مه‌وه زاراه و وشه‌ی تازه‌مان ده‌ست نه‌که‌وتوه و مه‌وداشمان کورت نه‌کردۆته‌وه. «ریشه‌کیش کردن» به‌عه‌ره‌بی «إستئصال» ی پی ده‌لین به‌واتای «اخرج الاصل». له‌ئینگلیزی Extermination به‌همان واتا دیت که بریتیه له ex و له term به‌واتای کۆتایی هه‌ر لایه‌کی خه‌تیک یان شتیک بیت.

Ex له‌ زۆر وشه‌دا بۆ «ده‌ر -» به‌کار هاتوه وه‌ک Export «صادرات - تصدیر».

له‌ سه‌ره‌تاکانی ئەم نووسینه‌ وشه‌ی «بنه‌ر کردن» بۆ «إستئصال» Extermination پێش‌یاز کراوه‌ لی‌ره‌دا «ریشه‌کیش» به‌ نویی هات بۆ ئەو زاراه‌یه‌. من خۆم له‌ به‌راورددا ریشه‌کیش کردنم بۆ «إستئصال» به‌لاوه‌ له‌بارتره‌ هه‌رچی بنه‌ر کردنه‌ هینده‌ی ریشه‌کیش رۆ ناچیت به‌لام پتر له‌و به‌ پانایدا بۆ گه‌لیک جووری «نه‌ه‌یشتن» په‌ل ده‌هاویت. ده‌لین: مه‌لاریا له‌ شاره‌زوور بنه‌ر کرا، نه‌خوینده‌واری بنه‌ر بوو، پارهی نه‌وت برسیه‌تی بنه‌ر کرد. ده‌شلیین: قازانجی ریاخۆر سه‌رمایه‌یی قه‌رزدار ریشه‌کیش ده‌کات. ژیا‌ری نوێ ده‌ماری قبیله‌گه‌ریی ریشه‌کیش کرد. ئامسان هه‌یه‌ به‌ برینکاری نه‌بی ریشه‌کیش نا‌کریت (یوجد تورم لا یستأصل الا بعملية جراحية). به‌ کورتی له‌ هه‌رش‌تیکدا که‌ قولا‌یی و رۆچوون هه‌بوو یان ره‌گ و ده‌ماری لی بیته‌وه‌ چ ده‌ماری ماددی چ مه‌عنه‌وه‌ی، ریشه‌کیش بۆی ده‌ست ده‌دات. له‌وانه‌یشه‌ باری وه‌ها په‌یدا بیته‌ بنه‌ر کردن و ریشه‌کیش کردنی‌شی لی بوه‌شیته‌وه‌. ئەمما یی‌گومان که‌ دره‌ختیک ریشه‌کیش بک‌ریت ناشی بنه‌بری بۆ به‌کار بیت. هه‌لبه‌ت جودا کردنه‌وه‌ی باریک له‌ باریکی دیکه‌ ده‌جیته‌وه‌ بۆ سه‌لیقه‌ی ئاخوهر نا‌وناوه‌یه‌ک نه‌بی وه‌ها ریک ده‌که‌ویت زاراه له‌ خۆوه‌ په‌یدا بوه‌ بی‌ ئەوه‌ی مامۆستایان ده‌ستووراتی وشه‌رۆنانیان لی به‌کار هیتابیت وه‌ک که‌ زۆر جارن له‌ په‌ندی‌پیشیان رسته‌ی ئەوتۆ دیت هه‌تا له‌ کۆنینان دی نه‌که‌ویت نازانیت له‌ چیه‌وه‌ هاتوه‌. ئەم ده‌گه‌مانه‌ پێوانه‌ هه‌لنا‌گرن.

ده‌گوتري: ئاوه‌که‌م چۆرېر کرد واته وه‌هام چاوه‌گه لي گرت دلۆپي پيدا نه‌يه‌ت ياخود ئاوي لي نه‌چۆرېته‌وه. له‌وانه‌يه چۆرېر کردن نه‌توانی هه‌موو ته‌راي و زنه‌ي ئاو وشک بکات، ئنجا به پېپه‌ست بيت وه‌يا گلرېژ کردن بيت هه‌موو زنه‌ي ئاوه‌که وشکايي هات ده‌شي بلين: «نمبر» ياخود «زهنه‌برم» کرد.

وشه‌ي «وشک» خۆي ده‌شي بخريته قالي کار وه‌ک که «دز» خراوه‌ته ئه‌و قالبه‌وه. هه‌ر دوو وشه ئاوه‌لنان. ئه‌وه‌نده هه‌يه چونکه «دز» واتاي کارا (فاعل) ي تيدايه «دزين» ده‌بيته تېپه‌ر، هه‌رچي وشکه‌که بوو بو کار ده‌بيته تينه‌په‌ر: وشکا، ده‌وشکي. بۆ تېپه‌ر «اندن» ي له‌گه‌لدا ديت و ده‌گوتري «وشکاندن». له به‌شي به‌که‌مي ئه‌م باسه‌دا «برينکاندن» بۆ Dehydration هاتوه که ده‌کاته‌وه وشکاندن به‌لام پتر پيوه‌ندي به کيمياوه هه‌يه. له ئاست Dehydration فه‌ره‌نگي «المورد» ده‌نووسيت: ازالة الماء او عنصرية من مرکب کيمياي. پيشگري Hydro, Hydr له هه‌ندئ وشه‌دا ته‌نها هيمای بۆ هاي‌دروژين هه‌يه. له Hydrogen دا که‌رتي Hydro ئاوه‌گه‌يه‌نيت، پاشگري gen ده‌يکات به «مولد الماء» - «ئاوه‌زي». له به‌شيکي رابردووي ئه‌م نووسينه‌دا گوتم که ئۆکسجين به کوردی ده‌بيته «ترشه‌زي». ئه‌م «ترشه‌زي» يه‌شم به پيوانه‌ي له «شفته‌زي» وه‌رگرت. به ريکه‌وت «ئاوه‌زي» به واتاي هاي‌دروژين له‌گه‌ل «ئاوه‌زي» ي کۆنینه به‌ک ده‌گرته‌وه چونکه هه‌ردوو يان له‌يه‌ک واتادا کۆ ده‌بنه‌وه: زه‌ويی ئاوه‌زي، ئاوده‌زيته‌وه، هاي‌دروژينيش هه‌روه‌ها. ده‌شي بۆ ئه‌وه‌ي له يه‌کديان جودا بکه‌ينه‌وه به هاي‌دروژين بگوتري «ئاو‌زي»، ئه‌وساش ئۆکسجين هه‌ر ترشه‌زي ده‌مينيته‌وه چونکه «ترش‌زي» به هۆي جيرانه‌تي ده‌نگي «ش» له‌گه‌ل ده‌نگي «ز» دا قورس و ئه‌سته‌م ده‌رده‌چيت.

له وشه‌کانی «سجرت‌ه‌کي» و «چاوه‌سته‌کي» دا ديتمان بزويني «ه» - فه‌تحه‌ي عه‌ره‌بي» بۆ مه‌به‌ستيني تايبه‌تي هاته‌ ناو وشه‌کانه‌وه. له «ترشه‌زي» شدا هه‌روه‌ها. «ئاوه‌زي» نابي له‌گه‌ل «هاو‌زي» تیکه‌ل بيت که

له دزه یاتیدا دهیکه نه «ئاوزه» ئه میان له «هاوزا - هاوزاد» هوه هاتوه به واتای هاوته مهن که دوو کهس له یه ک کانداهات بیتنه دونیا.

وشه ی «زان» له کوردیدا بۆ دوو واتای to be born و to give birth هاتوه. هه موو ده زانین که ده گوتری «ژنه که زا» چ ده گه یه نیت. هه رچه ند خه ریکه له بیران بچیته وه ئه م ما له بنه رته دا «زا» بۆ منداله کهش ده چیته وه که بگوتری «منداله که زا». حاجی قادر له م نیوه به یته دا هه مان واتای مه به ست بوه: «هه ر که سی زا به ناعه لاجی مرد» له فارسیشدا ههروه ها به کار هاتوه «تو گوئی که اصلا ز مادر نه زاد». به واتای «هه ر ده لئی به ئه سل له دایکی نه زاوه».

مندالێکی به مردووی به ریته وه له سکی دایکی پنی ده لێن «مرده زنی» بوو. «زان» تپه ریشه و تینه په ریشه. که ده لئی «مه ره که زا» تینه په ره. که ده لئی «مه ره که به رخیکی نیر زا» واتای تپه ری هه یه هه رچه ند راناوی کارای تیدا ده رنه که وتوه وه ک که ده لئی «به رخیکی نیری هینا» راناو ده رکه وتوه. که ده سلێ «زا» راناوی کارای تیدا ده رناکه ویت هه رچه ند مه به ستیش تپه ری کاره که بیت. وه ک بلێ به رکاری «زا» جیگه ی «تمیز» ی عه ره بی ده گریته وه که «منسوب» ه به لام «مفعول به» نیه.

له نمونه ی ئه م ته رزه به کار هیتانه ویته ی دیکه هه ن. ده لئی «قورسای» ده غله که به شی هه وا دوو کیلو هه لکشاوه». ئه م «دوو کیلو» یه له جیگه ی به رکاره به لام رسته که خوی هی تینه په ره. ده لئی «چار سه عات نووستم»، «پینج دینار تیشکا». ئه مانه سه ره به ریزمانن به لام پیوه ندیه کیشی به وشه رۆناه وه هه یه، چونکه وشه رۆنان له زمانناسیه وه دی. ریزمانیش زمانناسیه.

بىسىم يەككى خۇمئاسايى وشەي «تېزۆل» ى دانا بوو لە برى «موتوربه،
 پئوهند». گۇيا موتوربه خۇي «زۆل» ە كه له لاوه به درهختىكى دىكهوه
 دەرۆيت. دەبى «تى» ش پيشگر بىت وهك له «تىگەيشتن» و «تېبىنى» دا
 پيشگره. له رووى ريزمانهوه «تېزۆل» جمرانهى راناوه، چونكه له
 هەردوو كياندا پيشگرى كار چۆته سەر ناو. روون كردنهوهى ئەوتۆيى
 هەرچەند يەكسەر ناشكىتهوه بۆ روئانى زاراوه، ئەوهندهى تيدا بەسته دەبىت
 كه له كاتى خەرىك بوونى كه سىك يا لىژنهيهك به زاراوه دانان ماوهى
 چەند هەنگاوىكى له بەردا روژن كرد بىت. له مەشدا مەبەستم نيه بلىم
 نووسينه كهى من دەبىته چراى خوئنه ران بەلام زۆروكم زىممەتى خۆم له
 قەرزدارى رەها دەكەم بەو شتەى دەينووسم.

راستىيه كهى له بوارى زاراوه سازى و وشەرۆناندا رېنموونى گشتى و فشوفۆل
 دادى كهس نادات، چونكه پسپۆرىش بىدەنگ بىت لهخۆوه دەرزانين زاراوهى
 كورت و شىك و نيشانه پىكاو پەسەندتره له هى دريژ و ئىسكقورس و هەلە.
 چەندىكى لهو تەرزە قسە لووس و لەبارانەت بۆ بكەمە ئامۆزگارى هەر بايى
 ئەو سەركارەم بۆ كردووى كه له پالەوه بى ئەرک و خۆ جوولاندنەوه
 دەيگوت گەنمە كه لەسەر گەنم بكەن و جۆيه كەش لەسەر جۆيه كه... له
 قورئاندا كه دەفەرموئەت: «اتقوا الله» ئەگەر پىغەمبەر (د.) بۆت روون
 نەكاتهوه «تەقوا» چيه رەنگ بوو خەلك ئەوه بكات كه «تەقوا» نيه.

به دريژايى ميژوو «تاكىك» گرنگتر و كاريگەرتر بوو له «ستراتيج».
 هەرچى زانستى كۆن و نوێ هەيه له بارەى شيعرهوه به عروضى و رەهايهوه
 ناكاته شاعير ئەگەر شيعر نەهۆنيتەوه... با بچمهوه سەر تەقەلەكانى ئەو
 خەياتيهى بى ماموستا فيرى بووم.

له كوردى سەردەم «برىنپىچ» و «برىنكار - جراح» پيشنيزى منه و
 «دەنگىش» و «پزىشك» هەن. «مامان» يش بۆ «قابلة» لەبارە. لەو

بارەدا كە منداڭبوون بەزەحمەت دەكەوئەت و ئامىر بۆ دەرھىنانى بەكار دىت جىي خۇيەتى بەو ئامىرە بگوترى «منداڭكيش» وەكوو «دداڭكيش» و «موو كيش».

لەو وشە لىكدراوانەى «كيش» تىياندا بەشدارە «خاوكيش» بەلاى منەو لە ھەموويان ھونەراوى و وردەكارترە. لە دەمىكيشەو، پشناوپشت، بەسەر زارائەوھىە. لە تاقمە زاراوہى ئەمجارەيان كە ھەتا «منداڭكيش» ھاتوہ زاراوہى «ناوشىل» بۆ «خاباطە» م لە ھەموان پىن رىكوپىكتەرە چونكە چەژى پوختەكارى و سادەبى لە دارشتىدا ھەيە. ھەتا بىللى كوردانەيە بەلام دەبى بزائىن و بەتەما بىن كە ھاتىن زاراوہى سەر بە وردىياتى زانست و تەكنىك و لكەكانى فەلسەفە و فىكر دابىن ئەو نەرمونىانيەى «خاوكيش» و «ناوشىل» بىتتە تەيرى فرىو.

لىرەدا دەگەمە كۆسپىكى ئاستەنگ كە ئومىدم كزە بە لى سەر كەوتنى. سى وشەى «لىك، پىك، تىك» كە ژمارەى «يەك» يان تىدايە لە گەلىك وشەى لىكدراودا بەشدار دەبن، تا بلىي زەحمەتە سەردەرى بگرى لە جوړى بەكار ھىتائىان بۆ داھىتائى وشە و زاراوہى تازەبابەت.

- لىكدان، لىكچوون، لىكھاتن، لىكوەرگرتن، لىكدابران، لىكترازان، لىكبوونەو، لىككردنەو، لىكپرسىنەو...
- پىككەوتن، پىكبىران، پىكگەيشتن، پىكچوون، پىكھاتنەو، پىككردن، پىكوەربوون، پىكوەنان، پىكداھاتن...
- تىكچوون، تىكھاویشتن، تىكخزان، تىكبەربوون، تىكبەردان، تىكگەيشتن، تىكھەلدايى، تىكھەلقزان، تىكوپىكدان، تىكولىكنان...

چونكە كەرتى «تىك، لىك، پىك» ژمارەى يەكى تىدايە بە وشەى واتادار حىساب دەكرىن و لەگەل كاردە دەبنە وشەى لىكدراو. لە نووسىنى كۆنترمدا

گوتومه «تی، لی» گۆراون، ئەسلیان «له» یه، که هاته بهرای کار و راناوی لکاو دهبیته: «تی، لی» وهک:

• «له تۆ دهگه م – تیت دهگه م»

• «له تۆ رازیم – لیت رازیم»

وهه هاش دهبی «تی» ناچیتته وه بۆ «له» وهک تیکۆشین، تیبردن، تییهتانه وه...

«پی» گۆراوی «به» یه، که دیتته بهرای کار و راناوی لکاو، وهک:

• «به تۆ دهلیم – پیت دهلیم»،

• «به تۆ خوشه – پیت خوشه»

له مه وه دیاره «تیک، لیک» کورتکراوه ی «له یه ک – له یه کتر» ه. به لام دیسانه وه هه موو جارن «تیک» ناچیتته وه بۆ «له یه ک – له یه کتر». به نمونه: تیکدان – له یه کدان نییه. «تیکچوون» یش که تینه په ری «تیکدان» ه نابیتته وه «له یه کچوون». وشه ی «له یه کچوون» به واتای «تشابه» هه ره له رواله تدا خوی به بنه ره تی «تیکچوون» ده نویتیت، له واتادا ناگه نه وه یه کتر. به باوه ری من قالبه که شی به واتای «تشابه» ده بی «له یه کترچوون» بی چونکه له «تشابه» دا دوو لایه ن هه یه، هه رچی «تیکچوون» ه یه ک لاییه.

له «تیکگیران – تیکگران» دا ره نگه چه ندین شت یه کدیان شار دیتته وه به لام هیچ کامیکیان ئاگای له وه ی دیکه نییه. «تیکهه لقزان» به شتیکی ناوه کی بیلایه ن حساب ده کریت هه رچه ند هه زار که سیشی تیدا به شدار بیته.

خولاسه باریکی که به رانه ره یه کتر وه ستانی ئاشکرای تیدابیت ئه ویان له بنه ره تدا «له یه کتر...» ی بۆ به کار هاتوه و دواتر که رتی «تر» ی لی سواوه.

که ده‌لئی «پیکمان گۆرییه‌وه» ئه‌ویش «به‌یه‌کترمان گۆرییه‌وه» بوه، که ده‌بوو بیهته «پیکترمان گۆرییه‌وه» زۆر که‌سیش وه‌ها ده‌لین.

دوو کۆمه‌لێش به‌رانبه‌ر یه‌کتر بوه‌ستن به‌ دوو لایه‌ن حیساب ده‌کری‌ن. به‌لام هه‌ر کۆمه‌له‌ به‌ ته‌نها لایه‌نی پێوه‌ نامی‌نیت و تاکه‌کانی له‌ شتی ناوخۆیدا نابنه‌ لایه‌ن. که ژووری‌ک دیواره‌کانی به‌ره‌و ناوه‌وه برمێن ده‌گوتری «دیواره‌کانی پیکدا هاتن» نه‌ک «پیکتردا هاتن» چونکه «به‌رانبه‌ری» ی له‌ نێواندا نییه‌. ئه‌مه به‌ باوه‌ری من ده‌ستووری گشتیه‌، به‌لام ده‌شی ریزه‌په‌ری تیدا په‌یدا ییت. [ریزه‌په‌ر = شاذ].

«تیک» له‌ ئاست «لیک» دا نزیک بوونه‌وه‌ی تاکه‌کانی رسته ده‌به‌خشیت، به‌ نمونه سه‌یری ئه‌م دوو رسته‌یه بکه‌:

- لیکمان کردنه‌وه
- تیکمان کردنه‌وه

به‌ پێی ئه‌سلی واتا «له» بۆ دوو بوونه‌وه‌یه که رابگری به‌رانبه‌ر «به».

- ده‌لئی: لیک بوونه‌وه و پیک هاتنه‌وه. لیک دابراین و پیک گه‌شتینه‌وه. ناگوتری پیک دابراین. ده‌گوتری: پیک براین.
- که ده‌لئی: هه‌موومان تیکرا ده‌نگمان دا به‌ دارا، ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که ده‌نگ دانی تیکرای به‌ بریاری گشتی بوه.
- که ده‌لئی: لیکرا هه‌لستانه سه‌ر پێیان بریاری گشتی تیدا نییه‌.

ئه‌م به‌کار هێنانه به‌و جۆره‌ی شه‌رحم دا له‌ مه‌فهوومی وشه‌کانه‌وه هاتوون ئنجا ئه‌گه‌ر من یان تۆ گویمان نه‌دایه داخوایی مه‌فهووم، ورده غه‌دریک له‌ زمانه‌که ده‌که‌ین.

- که بَلّی: ئاویتە که تیک چرژا، مەبەستتە بَلّی ئاویتە که چەندین درزی برد بی ئەوێ بپرژیت
- که بَلّی: ئاویتە که تیک چرژا، دیارە برژاویشە، یان ھەر نەبی پارچە ی لئ بوونەتەو. بینگومان «تی» بەرەو ناوترە تا «لە»
- «پی» پیو نووساوترە تا «لە»
- «لە» بەرەوناوترە لە «پی»

بە پنی واتای ئەو کارە ی لەگەڵیاندا دیت وەھا دەبیت «تیک، تیک، لیک» ھەرسیکیان دراوسێتە ی یە ک کار دەکەن وە ک: تیک گەشتن، لیک گەشتن، پیک گەشتن. وەھا دەبی دوویان لەگەڵ کاریکدا دین بی ئەوێ واتایان لیک دوور بکەوێتەو وە ک: پیک چوون، لیک چوون، ھەرچی تیک چوونە لیان ترازاو. وەھا دەبیت کاریک ھەر لەگەڵ یە کیکیاندا دیت وە ک: پیک وێران، لیک ترازان، تیک بەربوون.

کاری «وێران» حیکایەتی بە دوا دا دیت ئەویش لە دوو ڕووەو: یە کیان ڕووی ڕێزمان و ئەوی دیکەش ڕووی میژوو.

لە لایەن ڕێزمانەو «وێران» بە پنی گەردان کردنی تێپەرە لە دەستە ی: کیشان، پێوان، کیلان، هینان حیساب دەکریت. بەلام گەردانی ڕێژە ی ئایندە «مضارع» ی بی گرفتەرە بو دەرخستنی تێپەر بوونی. سەیری کارەکان بکە:

- کیلام - دەکیلم
- هینام - دەهینم
- وێرام - دەوێرم

ئەگەر تێنەپەر بوایە دەبوو وەکوو «ترسام - دەترسێم» ئەویش «دەوێریم» بیت. لە رابوردوودا زۆر کەس لەجیات ی ئەوێ بَلّین: «وێرامان، وێرایان،

ویرات» دین دهلین «ویراین، ویران، ویرایت» که ئەمانه گەردانی تینەپەرن. ئەم گەردانه راست نییه بەلام خۆرای نییه خەلکە که هەلە ی تیدا دەکات:

«ویران» هەر چونکە بەرکاری یە کسەرە و صەریحی نییه وەک که کاری تیپەری عادی به گشتی هەیانە بۆیە خەلکە که ی بی ئەوێ هەست به خۆی بکات یاخود بیر له تپەر و تینەپەر بکاتەوه گەردانی تینەپەری پی رەوا دەبینیت. دهلین «پیت دەویرم» نەک «دەت ویرم» وەک که دهلێ «دەتبینم، دەتخایوم» بەرکاری «ویران» رستە ی فیعلییه. دهلێ «ویرام بلیم، دەویرم بچم».

لەم بوارەدا «ویران» برادەری هەن له تیپەر و تینەپەریش. نموونە ی تیپەر «ویستم بنووم – هیشتەم بروات» نموونە ی تینەپەر «هات بلیم و بیدەنگی کردم». بەلام دیارە که دهلێ «ویستم بلیم – ویرام بلیم» رستە ی «بلیم» شویتی بەرکاری گرتۆتەوه و بەرکاریشە. ئەمما «هاتم بلیم» به روالەت و له فۆرمدا رستە ی «بلیم» تیدا وەک بەرکار خۆی دەنویتی. «ویرام بلیم» به کردەوهش «بلیم» تیدا بۆتە کرداری «ویرام» چونکە گوتنە که کراوه. له «ویستم بلیم» دا هەر نییه تی گوتن هەبوه بەلام نییه تیکی تیپەرانه ی به هیتر له هی «هاتم بلیم».

رێژە «دەت ویرمی» که کاری «ویران» لێرەدا به سیفە تی «انتقالی» هاتوه که ئەگەر کاری تینەپەریش بی وه کوو تیپەر مامەلەت دەکات وەک «دەتگەمی، که وتمە باغە که، دەبمە کارگیر، چوومه شار... گەشتن، چوون، کهوتن، بوون – تینەپەرن. تیپەری ئینتیقالی دوو بەرکاری دەبیت وەک: دەتکەمه پیاو، گولله دەگرمه نیشانه، پارەم خستە گیرفانمەوه، منداڵە کهم برده قوتابخانە...

باسی «انتقالی و انتقالی پیچه‌وانه» له کتیبی «چهند حه‌شارگه‌یه‌کی ریتزمانی کوردی» دا شی کراوه‌ته‌وه...

له‌لایهن میژوه‌وه ره‌گی «ویران» که «ویر» ه له ده‌قی ناویکی کۆک و ناوی کتیبی «ئارداویراف نامه» دا هاتوه. ناوه‌که ئارداویراف و کتیبه‌که‌ش هه‌ر به‌وه‌وه ناو‌نراوه «ئارداویراف نامه». حیکایه‌تی ئەم کتیبه له لاپه‌ره 266 به‌رگی یه‌که‌می «تاریخ زبان فارسی»، دانانی «د. پرویز ناتل خانلری»-دا به‌کورتی هاتوه.

شه‌رحی ناوه‌که‌ش له به‌راویژ 1، لاپه‌ره 205 کتیبی «مزدیسنا و ادب پارسی»، د. محمد معین هاتوه: که‌رتی یه‌که‌می ناوه‌که له ئه‌رته Areta به واتای: پاک، تقدس، درستی، راستی (بنواړه ل 55 فرهنگ ایران، باستان، پورداود) هه‌رچی د. معینه هه‌ر به «مقدس» شه‌رحی داوه. له که‌رتی دوه‌می ناوه‌که وشه‌ی «ویر» به واتای «مرد شجاع» هاتوه که ده‌کاته‌وه پیاوی ئازا. دیاره ویران بۆ ئازایه‌تیه: ویراو، بویر ناوی کارن، دوور نابینم «ویراف» هه‌مووی «ویراو» بیټ.

وشه‌ی «ئه‌رته» ئافیس‌تاییه، هه‌رچی ویراف، ویر بیټ. به پیتی حیکایه‌ته‌که گۆیا له پاش ره‌وی ئەسکه‌نده‌ر بۆ سه‌ر هه‌خامه‌نشیان ئافیس‌تا په‌راگه‌نده بوو وای لی هات مووبه‌دان (پیاوی گه‌وره‌ی دین) بریار بده‌ن یه‌کیک له پاکه‌کانیان بنیرن بۆ دیوی قیامه‌ت و به‌هه‌شت، له ئاگر‌خانه‌ی «فرنبغ» کۆ بوونه‌ته‌وه و «ئارداویراف» یان هه‌لبژارد... خۆی بی هۆش کرد و، له قیامه‌ت گه‌شتی کرد و راستی دینه‌که‌ی دۆزیه‌وه هاته‌وه دنیای خۆمان... به‌و پییه ده‌بی ناوه‌که‌هی سه‌رده‌می ئەشکانیان بیټ. من کتیبی «ئارداویراف نامه» م لا نییه به‌چاکی میژوو‌ی دانانی بزانه‌م، به‌هه‌مه‌حال «ویر- ده‌ویرم، ویرام» به‌شیک‌ی ئەو ناوه‌یه که له‌ویشدا ئازایی راده‌گه‌یه‌نیت و کوردی په‌تیه و له

فارسیدا وشه ی ئه و تو پهیدا نییه. نووسهران دهبی کاری «ویران» به تیپه ر بزائن و گهردانی تیپه ری بکه ن له ئاینده و رابوردوودا.

- ویرام - دهویرم - ویرامان - دهویرین
- ویرات - دهویریت - ویراتان - دهویرن
- ویرای - دهویریت - ویرایان - دهویرن

له ئه مردا «بویره» نه ک بویرئ. له «ترسان» ده گوترئ «بترسی» و له هه موو کاری تینه په ری روودانی وه ک «ترسا، پسا، رما...» دا گهردان جودا ده بیته وه له هی تیپه ر. له کاری تینه په ردا گهردانی کوی که سی دوه م و کوی که سی سییه م بو هه موو کاته کان یه ک شته. له تیپه ردا له ئه مرؤ و ئاینده یه کدی ده گرنه وه. که سی سییه می تاک له رابوردوودا تیپه ر و تینه په ری جودان.

له به کار هینانه مه شووره کانی «تیک»:

- تیک گه یشتن - تفاهم
- تیک به ربوون - تناحر
- تیک هه لقزان - مشاجرة
- تیک دان - هدم، تخریب
- تیک چوون - عطب
- تیک هه لدایی - اختلال النظام
- تیک هاو یشتن - اهتياج الجماعة

خه لق له هه ندئ باردا ده ماریان کشت ده بی، بیتایه خترین سه به ب وه ها ده کات ده ست له یه کدی بوه شینن. ئه مه یان باری «تیک هاو یژ - تیک

هاوئیزییه». ئاسمان که به هه‌و‌ری ره‌ش و چه‌خماخه له دوا چه‌خماخه توندوتیژ ده‌بیت ده‌لین: ئاسمان تیک ده‌هاوئ. تیک‌رای کۆمه‌له هه‌وره‌کان به ئاسمان حیساب ده‌کرین بۆیه «تیک» ی له‌گه‌لدا به‌کاردیت. هه‌وریش تیک ده‌هاوین. دوو که‌س یاخود دوو کۆمه‌ل له یه‌کدی نارازی ده‌بن، روه‌و شه‌ر ده‌بنه‌وه، ده‌گوترئ: لیک دی ده‌خوین. به‌عه‌ره‌بی «منابزه» ی پی ده‌لین. «لیک بوونه‌وه» به‌ته‌واوی «فک ارتباط» له‌که‌ی دوا‌ی شه‌ری 1973 یه.

تا له بیرم نه‌چوه ده‌لیم «تیکه‌ولیکه» پتوه‌ندی به «تیکولیک» هوه‌ نییه. بریتیه له «تیکه و لیکه». ده‌گوترئ: کابرا خه‌ریکی تیکه‌ولیکه‌ی خۆیه‌تی. ده‌گوترئ: چی هه‌بوو تیکولیکی نا و جیبه‌جیی کرد یاخود شار‌دییه‌وه... «لیک ئاشکرا بوون» وشه‌یه‌کی ئاویتته‌یه بۆ «مکاشفه». «خۆ ئاشکرا کردن» «مجاهرة» یه. له عه‌سکه‌ری وشه‌ی «مناوشه» Skirmish هه‌یه. له‌به‌ر ته‌بیاتی من «لیک ژهنین» به‌و واتایه ده‌ویریت. ده‌لین: هه‌ردوو له‌شکر رۆژانه لیک ده‌ژهنن. «لیک سریواندن» به‌ته‌واوی «مناوشه کلامیه» یه.

«لیک به‌ده‌نگ هاتن» دژوارتره له «لیک سریواندن» به‌دوا «لیک به‌ده‌نگ هاتن» دا «لیک راسان» دیت، پاش ئه‌و «لیک راستبوونه‌وه» یه ئنجا «تیک هه‌لقزان» و «پیک وه‌ربوون». پله له دوا پله‌ی به‌ره‌و شه‌ر بوونه‌وه ئه‌مانه‌ن: لیک مۆربوونه‌وه، لیک سریواندن، لیک به‌ده‌نگ هاتن، لیک راسان، لیک راستبوونه‌وه، تیک هه‌لقزان، پیک وه‌ربوون، تیک به‌ربوون.

به‌لام داخه‌که‌م خه‌لقی سه‌رده‌می روه‌وناکیی کاره‌با، لیک مۆربوونه‌وه و لیک راکیشانیان پیکه‌وه‌یه. ره‌حمه‌ت له‌چرای قوديله‌ بیت.

ره‌نگه‌ بگوترئ «لیک راسان» و «لیک راستبوونه‌وه» یه‌ک شتن. وه‌ها ده‌زانم ده‌شی بگوترئ «لیک راسان». به‌لام دارا نه‌یه‌شت لیک راست بینه‌وه». خۆم له‌نووسیندا «راسان» م خسته‌ لیسته‌ی زاراوه‌کانه‌وه و به

«تصدي» م داناوه. ئەگەر دووبەره کی له حاله تی دانیشن بیت لهوانه یه خهلقه که «له یه کدی رابستین» ئنجا «له یه کدی راست ببنهوه». بهلام له باری نیوان دوو میلله تدا یا دوو عهشیره تدا که لیک راست ببنهوه، دانیشن و به سه رپینانه وه بوون تیناخو پتر پتره وه. لهوانه یه دوو میگهل، دوو کاروان، سی تا قم، چوار دهسته لیک دابیرین. دواتر «تیک بکه نهوه». «لیک دابران» و «تیک کردنه وه» جودایه له «لیک بلاو بوونه وه» و «کو بوونه وه» یاخود «پیک گه یشتنه وه». «تیک کردنه وه» تیکه ل بوونی له گه لدايه.

«لیک ترازان» له نیوان دوو شت یاخود پتر بیت، ده بیت که پتوه ندیان به یه که وه زۆر نییه. وه ک ئەو پتوه ندیه ی «لیک دابران» ی بو به کار دیت. وه هاش ده بیت پتوه ندیه که به هیزه به لام چونکه خیرا و بیته رک ترازانه که پهیدا بوه وها حساب ده کرئ پتوه ندیه که له بنه ره تدا سست بوه.

«لیک ترازان» ئاساتر له «لیک دابران». «لیک بوونه وه» ش زهحه مته تره له «لیک ترازان». هه لبه ت «لیک دابران» له حاله تی بزوو تنه وه دا ده بیت ههروه هاش «لیک ترازان» مه گه ر به مه جاز.

«قسه لی دزینه وه»، «قسه لی ده رهینان» له عه ره بی «استدراج الی کلام» ی بو به کار دههینن. که دوو لای بو ده بته «قسه لیک دزینه وه».

زۆر به سه یری «لیک نۆرین» به واتای «تناظر» دیت. «لیک نۆرین» نابته «پیک چوون» به و پیه «متناظر» ده بته «لیکنۆر»، به نمونه ده لین «نه خشی ئەم مافوره هه مووی لیک ده نۆرن. لیکنۆرن».

و شه ی «پیک» له جوړیک به کار هیناندا وه ک ساده خو ی ده نویتیت. ده لین «دارایان له یاری سباز پیک کرد». «پیک کردن» به زۆری هه ر بو به شار بوون له یاری که لکی لی وه ر گیراوه. به لام چی به ره ه لست نایینم

له وەدا بۆ ھەموو چالاکییەکی ماوێ دیاریکراوی ھەبێت، بە کار دێت. بە
نموونە:

- دارا لە گەشتی مامۆستایان بۆ ولاتی چین پێک کرا
- کەنگین کوردیکیش بۆ چوونە ناو مانگ پێک دەکرێت؟
- داوا دەکەم لە لیژنەی پارەیی ھەزاران بە ئەندام پێک بکێم

ئەگەر «پێک کران» یە کجارەکی و ھەمیشەیی بوو «وەرگیران» ی بۆ بە کار
دێت. وەک «دارا لە پۆلی یە کەمی کۆلیژی پەرورده وەرگیرا».

«پێک ھاتنەو» تیپەرەکی «پێک ھێنانەو» یە. نزیک لە «ئاستبوونەو»
بەلام ھەویش نییە. «ئاستبوونەو» بەدوا ناحەزییەکی سەختتردا دێت لە ھی
«پێک ھاتنەو». لەوانە یە دوو شەریک نەختیک لێک نەرەزا بن و «پێک
بینەو». بەدوا ناحەزییەکی شەراکەت ھەلوەشییەتەو، «ئاستبوونەو» دێت.
«ئاستبوونەو» بەرانبەر شەرە. «پێک ھاتنەو» بەرانبەر خێلافە.

«پێک ھاتنەو» - «تراضی» یە. «ویک ھاتنەو» شتیکی تا بلیی جودایە.
دەلێن «قودووی تۆتیا راگوشیت ویک دیتەو». وەھا دەبی «پێک»،
«ویک» یە ک مانایان دەبێت وەک «پێک کەوتنەو» و «ویک کەوتنەو»،
پتریش ئێلە کان «ویک» لەجیاتی «پێک» بە کار دەھێنن.

«پێک» و «تیک» بە راشکاوی لە گەڵ تەواوکەری «دا»، «را» و «و»
دین. «پێکرا - پێکدا - پێکەو»، «تیکرا - تیکدا - تیکەو». ھەرچی
«لێک» ھە فۆرمی «لێکدا» ی کەمە. «تیکەو» ش لە نیوان ئێلە کان باوترە.

«تیک گیران»، «تیک گران» وشەیی پیویستن بۆ یەکیکی بییەوێت لە
تەعبیردا نوختەیی ناوێند بپیکێت. «تیک گیران» ئەو یە دوو شت لەبەر
نیگای بێنەر دەکەوێت سەر یە ک خەت. ئەو یە نزیک، دوورە کە دەشاریتەو

وێك كه مانگ و رۆژ تيك دهگیرين و رۆژ بزر دهبيت. ئهوهی «تيك گیران» ی به بیردا نهیهت به رستهی دوور و درێژ مه بهستی «تيك گیران» ده دهبریت. ده بی بشلین «مانگ و رۆژ تيك دهگیرين» چونكه مانگه كه نزیكتره.

له جیاتى «تيك گیران»، «تيك گیرسان» یش به کار دیت. شاره زابوون لهم وشه ی لیک دراوه له بوارى خۆیدا قسه کورت ده کاتهوه وهك ئهوهی بلییت: «تيك گیرانى مانگ و رۆژ هوى بهرزبوونهوهی ئاوى ده ریاکانن یان پتر تاو دیتی بۆ سه ر هیزی کیشی زهوی». ئهم «تيك گیران» له به بهریه وه ههیه له هه ندسه به کار بیت وهك كه بلییت «تيك گیرانى سی پنت له سه ر یهك خهت» به واتای «وقوع ثلاثة نقاط على خط واحد».

له لاپه ره 450 ی گوڤاری کۆری زانیاری کورد، بهرگی چواره م، 1976 چوار جار ان «تيكبهسته» هاتوه، هه ر جاره بۆ رۆنانی یه کیک له زاراوه کانی سه ره به فلهسه فه و ژیریژی، ئه ویش به م جۆره:

- طريقة الوقوع المتلازم – بهرنامه ی پروودانی تیکبهسته.
- طريقة التلازم في التخلف – بهرنامه ی جودایی تیکبهسته.
- طريقة التغير المتلازم – بهرنامه ی گۆرانی تیکبهسته.
- طريقة التلازم في الوقوع و التخلف – شارپی گۆران و پروودانی تیکبهسته.

له لاپه ره 453 بۆ «اللزومية» «تيبهسته» هاتوه. هه ر لهم لاپه ره یه دا «المتضاد» به «لیكدژ» داندراوه. دیاره لهم زاراوانه دا «تيكبهسته» به «متلازم» هاتوه. جی خۆشییه تی.

له گفتوگوى كوردی ئاسایى دهبییهیت «هاتنم بهستراوه به رهزامهندیی تۆوه». یان دهلّین «قسه که هیچی تیدا بهسته نهبوو، دارا سوور هه لگه را». وشه ی «مه بهست» تهویش به و واتایه ی «لزووم - تلازم» هاتوه. له گه ل پیشگری «مه» دا که له گه ل «مه ترسی» م «مه گیرانی» شدا هاتوه. پیشتر گوتومه «مه گیرانی» له «مایه گیرانی» یه وه هاتوه که مینه ماده ی نیرینه ده گریت. وه ها پی ده چیت «مه ترسی» و «مه بهست» یش «مایه ترسی» و «مایه بهست» بوون و لیان کورت کرابیتته وه. هه ندیک وه ها ده زانن «مه بهست» له «مقصد» وه هاتبیت به لام بۆچوونیکى بی بنگه یه و به سه ر کوردی ره سه ندا باز ده هاویت. [ته م بۆچوونه م له ئاست «مه ترسی» و «مه بهست» تازه یه].

به عاده ت تیبه ستن بۆ دوو شتی ته و تۆ ده بیت یه کیکیان بچو کتره و له گه ورتره که ده به ستریت یاخود که م بایه خه که له گرینگه که ده به ستریت هه رچی تیکبه ستنه هی دوو شتی هاوبایه خ یاخود هاوناوپینون. (ناوپینو - حجم).

تیکبه ستن له وانه یه به پنی هیزی پیوه ندیه وه دوو جوړی سه ره کی بیت یه کیان تیکبه ستنی سفت، ته و ی دیکه شیان تیکبه ستنی سست. تیک چه سپان به «تلاحم» ده روا ت و ته ویش سفته. تیکه لبوون له چاو تیک چه سپان زیده سسته، له چاو تیکبه سترانیش سسته. له لیسته ی زاراوه کانی به شی یه که می ته م تۆزینه وه یه، ته مانه هاتوون:

- چه سپینه - لحیم
- چه سپه که - ماده اللحم
- چه سپین - لحام

دیاره «تیکچه سپین» یش خزمی ته مانه یه. تیچه سپان بۆ شتیکی بچو که که ده چه سپینه ناو شتیکی گه ورتتر.

تیجەسپان زۆر جودایە لە تیتەرنجان. هەرچی تیتەرنجانە جۆش خواردنی
 تیجەسپان لە گەڵدا نییە. بە نموونە، دەنگە تەزیحیک دەترنجیتە ناو ریزی
 دەنگەکانی دیکە یاخود کابرایەکی خۆ دەترنجیتە نیوان قەڵەبەلغی چر. خەلق
 لە قەڵەبەلغیدا تیک دەترنجین نەکی تیک دەچەسپین. دەشی تیک ترنجان بو
 Jam ی سەیاران برۆات وەک کە دەلین «الشارع جیم». راستییەکی
 سەیارە تیک دەترنجین نەکی شەقام بەلام بەکارهێنانەکی بە هەردوو پروودا
 راستە. چ سەیارە چ شەقام لە عەرەبیدا «جیم» ی بو دەبرۆات.

لە بەشی یەکیەمی نووسینەکەدا «پێوەربوون» بە واتای «Deploy» انتشار
 الجنود» ی پێشنیاز کرا. بۆبۆونەوه نابیتە Deploy چونکە بی پلان و
 تەرتیبە هەرچی Deploy، پێوەربوونە بە نیازیکەوه دەبیت.

پیک وەربوون لە تیکەلبوونی دوو کۆمەڵ پەیدا دەبیت، کە لە نیازیکەوه نەکی
 بە ریکەوت تیکەل ببن، بەزۆریش هەر بو شەر و هەرایە.

پیک وەربوونی خەلق لە باغ و بیستان و بازار بە نیازی میوه چنن و شت
 دزینە بۆبۆونەوه لەو شوێنانە یاخود بەو شوێنانەدا مەرج نییە مەبەستی
 بەدی تیندا بیت، قەتیش بۆبۆونەوه بو پی وەربوون ناچیتەوه.

پیک وەربوون بو «اشتباک» دەست دەدات. ئەگەر مەبەست شەر و هەرا
 نەبیت دەگوتری: خەلقەکی تیکەل بوون.

لە کیمیادا ماددە هەیه حەز لە یەکیکی دیکە دەکات. لە کشتوکالدا روهک
 هەیه حەز لە جۆرە خاکیکی دەکات. لەو تەرزه بارانەدا «پیک شیان» دەست
 دەدات وەک کە بلین: هایدروژین و ئۆکسجین پیک دەشیەن.

وشە «شیان» کە کاری پروودانە گەردانی وەک «پسان، رمان...» دەبیتە
 دەشین نەکی دەشین. تۆ دەلینیت «رام، دەرمیم» نەکی «دەرمم».

ههروه‌هاش ترسام، ده‌ترسیم نه‌ک ده‌ترسم. قرتانی «ی» له‌و فیعلانه‌دا ده‌بیت که تیپه‌رن وه‌ک: کیلام، ده‌کیلم. هینام ده‌هینم. پینوام، ده‌پینوم. من که نووسیم «ده‌شیه‌ن» له‌جیاتی «ده‌شین» به‌پینی ده‌ستووری سووک ده‌برین بوو چونکه هاتنی سییه‌کی بزوین به‌دوا یه‌کیکی کونسناندا قورسه. ئنجا ئه‌گه‌ر بگوتری «ده‌شیم» یش بو سووک ده‌برینه، ناسه‌لمیندریت چونکه ئه‌وسا قسه‌که له‌ئاست «ده‌ترسم» دا کورت ده‌هینیت. ده‌شیه‌م ئه‌و بییه‌ی تینه‌بردوه به‌لکوو له‌بهر قورسی گۆریوه‌تی به‌ده‌نگی کورته بزوینی «ه-فه‌تحه». به‌نموونه که گوت «ئیکیک هات» قورسای پیدایه‌یه به‌لام «ئیکیک هات» قورسه، وه‌ها باشه بگوتریت «یه‌کیک هات». وه‌ها خۆشه‌بلین: پیاویک. به‌لام خۆشه‌بلین: بابایه‌ک نه‌ک باباییک. ئیمه‌دین ده‌لین: ده‌زگره له‌جیاتی ده‌ستگره. ده‌لین: ده‌زنوژ، ده‌زگیران به‌پینی ده‌ستووریک گشتی سووک ده‌برین له‌پیشه‌وه «ت» ه‌که‌ی ده‌ستمان قرتاند، ئنجا که «س» ی ده‌ست که‌وته به‌رای «ن، گ» گۆریمان به‌«ز» چونکه ئاوازه‌داریک ئه‌وتویه به‌لووسی له‌به‌رای «ن. گ» دیت که هه‌ر به‌پینی ده‌ستووریک ئه‌وتویی پشت‌ده‌ر ده‌بیته‌بژده‌ر.

«هات» له‌ئاینده‌دا ده‌بیته «ده‌هیت» و له‌بهر خاتری سووک ده‌برین ده‌کریت «دیت» به‌لام ناشی «یه‌ت» بخریته نووسینی ئه‌ده‌بییه‌وه ده‌نا ده‌بی ری‌بدری «مارومندار» یش له‌جی مال و مندال به‌کار بیت، خو ئه‌میان له‌چاو ئه‌ویان له‌زردایک نه‌بوه. زاراو‌ه‌ش که رۆ ده‌ندریت ده‌بی به‌ر ده‌ستووری گشتی ریزمان و فهره‌نگ بکه‌ویت نه‌ک زاری ناوچه‌یی. به‌کو‌تایی گه‌یشتن له‌م راره‌وه‌ی وشه‌ی لیک‌دراوی «کار و ناو» شتیک نییه به‌رته‌ما بیت (به‌رته‌ما: شتیک ته‌مای لی بکریت) چی له‌م روویه‌رانه‌دا هات له‌گوێره‌ی جغزی ئه‌م نووسینه‌بایی مه‌به‌ست ده‌کات.

وشەى لىكدراوى «ناو و ناو»

جوړه دارشتنيك ههيه له بهرهى ناو، يه ك وشهى تيدا دووپات دهبيتهوه نامى لىكدراو ده دات وه ك: بربره، فيتفته، حولولى، سهرسهرى، جرهرجر، تهقه تهق، خولخوله، گرمه گرم، خشخشوكه، جالجالو كه... له مانه بربره. خولخوله له كاروه هاتوون له ئهسلان «برين و خولانهوه» بوه. ههلبهت هى ديكهش هه ن له كاروه هاتوون، جارئ ئيشمان پتيان نيه.

- حولولى، سهرسهرى ئاوهلناون.
- تهقه تهق، گرمه گرم ناوى دهنگن، جرهرجر ناوى واتان.
- خولخوله، فيتفته ناوى ئاميرن.
- خشخشو ك له كاروه هاتوه ناوى جىگايه.
- جالجالو كه ناوى گهزندهيه، ههيه دهليت له «جولايكه ره» وه هاتوه.

وشهى وهكوو: بهربره، مهرمهر، دمدم سهرچاوهيان ديار نيه له چيهوه هاتوون. پهپهتاني له ريژهى يارييه كلاسيكه كانه. بهربره، كهمه كهمه، جارجاره، ناوناوه هه موويان ئاوهلكارن. جاروبار، كهوتورهوت... يش لهو ريژهيه نزيكن و ئاوهلكارن.

دهستاودهست، شارهوشار، دزاودز... نابنه وشهى فرههنگى: تيك بهستنيكه بو هه موو شتيك دهروات كه پيدا تپهريين ياخود به دواى يه كديدا هاتن ههلبگريت. ئهوانيش دهبنه ئاوهلكار.

دهستودهشت، شاخوشاخ، جوگهوجوگه، گردوگرد، روخوروخ... ئه مانيش خزمى هى پيشوون بهلام پيدا تپهريينى يه ك شتى تيداوه ئاوهلكاريشن.

دمه دم، چه لته چه لته، چه نه چه نه، فشه فش هه مووی ناوی واتان و به جوړیک له جوړه کانی وه سفی زارقه له بالغی بیجیوړی ده که نه.

کزه کز، برژه برژ ناوی واتان، شهرحی پیو یست نییه. گژه گژه، گفه گف، فینگه فینگ، ره په ره په، ته په ته په هه مووی ناوی واتا و جوړی ده نگیکن جگه له گژه گز که وا خه ریکی و پر مه شغه له تی ناومال ده که یه نیت...

ثم جوړه قابله له نیوهی ریگای بهینی وشه ی ساده و ټیکه لاره چونکه دووپات بوونه وهی تدایه له ساده یی ده شوړیت، دوو وشه ی لیکدی جودای واتاداریش نین تا بگه ن به لیکدراو. به لام ثمه گرفتگی گه وره نییه له وشه کاند:

پیوانه کردن له و جوړه قابله نایه ته بیرانه وه چونکه به دووپات بوونه وهی وشه یه کی له بنه رته داتای ئاشکرای نه بی وه یا به ده گمهن واتای هه بی چ روونا کایی بو بهر هه نگوای وشه ساز نایه ته به ره و ئامانجیکیه وه بیات. وه ها ده زانم ئه و وشانه له قابلی خو یاندا ده میننه وه بی ئه وهی ژماره یان زیاد بکات مه گهر زیاد کردنیکی هه ست پی نه کراوی خوړسک که له وتوژی عاده تی به سهر زمانانه وه بزیته وه. ئه گهر خیرومه ندیک خه ریک بیت به دوا هه موو وشه ی ئه وتو ییدا بگه ریت و فره هه نگوکیان بو ساز بدات و بلاوی بکاته وه سوو دیک به زمانی کوردی ده که یه نیت که دیت ماوهی ئه رک له خو یته ر و نوو سهران کورت ده کاته وه وشه کانیش له تیچوون ده پاریزیت.

راستییه که ی هه موو ئه و وشانه ی دووپاتن و هه موو ئه وانه ی وه کوو «شرو شیتال، که لوپهل، بروبز گور...» که زور به یان وشه ی واتاداریان نییه ده بی بخرینه چارجیه ی فره هه نگوکی سهر به خو وه. نه ک هه ر ئه مانه، بگره کو مه لیک وشه ی دیکه ش هه ن وه ک: زه رنه قوته (له بهری سوړان پیی ده لین زور ناسه قه ته)، قه لاندو شکان (له بهری سوړان قیلوقاسی)، تر نینی... پیو یست

ههیه به کۆ کردنهوهیان چونکه ئهوانیش عادهتی نین و زۆریان ناوچهیین و له دوورهوه نابێستری و کهمیش وهها ههیه بکهونه نووسینانهوه... دیاره ئهم تاقدانه ههچیان پێوانهیان لی ناکریت، یاخود من بۆیان ناچم.

دوو وشهێ ناوی عادهتی که له پێ «اضافه» وه تیک بیهستری وشهێ تازه بهدهستهوه نادهن چ فرههنگی چ زاراوهیی، مهگهر چۆنهێ وهکوو: گری گری ئۆدی، بهردی سهنگی سهخری، کلاوی سهخرهجنی... ئهمانهش پێوانهیان لی ناکریت.

وشهێ وهکوو «کهڕهسیسه» که بهو بهفره دهلی بای بههیز له شاخانی ههلهگرت و له شیهوی بهفربارینی بی ههور به گرد و دۆلی خوارهوهیدا بڵاودهکاتهوه، ئا ئهم تهززه وشهیهی ههردوو کهرتی واتاداران و دارشینی وهکوو «ههمیشه بههاره» دهستورییه، به هوی دابری بهسهر دیاردیهکی زهقهوه مهودای پێوانه لیکردنی تهسک کردۆتهوه. خهلق «کهڕهپور» یان بهفری وردی وشک گوتوه که خزمی کهڕهسیسهیه و له قالی بهفر دهرنهچوه ئایا پێ پێوانهیان بهم وشهیه فرهوان کردوه یاخود چونکه له بهفریان بهستهو رینگایان تهسک کردۆتهوه؟ ئیمه چهند جاری دیکه بهفر و وشکایی دهوژیتهوه ئهم «کهڕه» یه بۆ بهکار بهین؟ کهڕهوار و کهڕهههنجیر و کهڕوکوند له دهرهوی بواری بهفری وشکهوه ههلهراون ههر نهزۆکیان پێوه ماوه بهلام لهچاو کهڕهپوودا ههر دوو کهرتیان واتاداران، لهم بهوهوه وشهکان دهچنهوه ریزی زهتهماته، زهتوو (توهزه و زهزه)، زههمیو.

ئنجا ئهگهر به لیک کێشانهوه پهراویزی فرهوانتر بکهین تا باووش به پتر له تاکه چشت دادهگریت دهتوانین بڵین:

کهڕهتیره، زهتیره بۆ تیره گیانلهبهری ئهوتۆ زاوژی ناکات نهک تاکه یهک گیانلهبهری به نمونه: ئیستر کهرهتیرهیه. له حساب ژمارهێ «صماء» ههیه

«کەرەژمارە» ی بۆ دەست دەدات. دەبی له بیر نهکهین که تاکیکی کەرەتیره پتی دهگوتری نهزۆک بهتایبهتی لهوانهی زاوژی دهکهن. ئیمه له ڕپی فرهواندنهوه دهلیین کەرەتیره چونکه لهم سهردهمهدا کارمان پینهتی، جاران بهر له دوو سهده سال له خهم ئهوهدا نهبوون تاکیکی تیره له ههموو تیره جودا بکهنهوه تاکوو «کەرە و نهزۆک» یان به ملدا بیرن، خو ئهگەر ناچاری نهبی «ئیستر» خوی تیره نییه بهلام بوونهوه ره و جودایه له کهر و ماین و شکلی تیره ی وهگرتهوه.

له کونهوه نهزۆکیان بۆ «حیوان» دانابوو کەرە و زهرهش بۆ ڕوهک، بهلام «زردایک و زهرا...» شیان ههلهنا بی ئهوهی بلین: زره وهک ناواناوه دهلین زهتوو، زهتهماته... نهزۆکیش بۆ مینه بوو، پیاویکی نوqsان بایه «نهپیاو» یان پی دهگوت. ئهوهی مندالی لی نهکهوتایهوه دهیانگوت بیزوپهت. ڕیژهی ههره ساده و کورتی «لیکدراوی ناو و ناو» ئهوهیه بریتی بیت له دوو وشه ی ساده ی زیادی و پێوهندی وهکوو: ڕهنگپیاو، بهدبهخت، سوورگول، دهستکورت، سهرسهخت، دۆلپهمو، کهنگربان، سیسهه، پشتگهلی.

لهمانه بهشیکیان ناو و ناو، بهشیکیان ناو و ئاوهلناو. وشهش ههیه ئاوهلناو و ئاوهلناو وهک: ڕهشبوو، بهلام وا دهزانم ئهم جوړه زوړ دهگمه نه. هیندیکیان ئاوهلناو تیاندا پیش ناو دهکهوتیهوه وهکوو: بهدبهخت، سوورگول. ههیشه ناو تیندا زووتر دیت وهکوو: دهستکورت، سهرسهخت.

ئهو بهشهی ئاوهلناوهکه ی پیش دهکهویت وا دهبی ناو دروست دهکات وهکوو: سوورگول، رهشمار. لیکدانی ئهوتویی جودایه له گولی سوور، ماری رهش.

دۆلپهمو، کهنگربان، پشتگهلی و هی دیکهش زوړن لهو قابله بوونهته ناوی کۆک بۆ شوینی تایبهتی. «پشتگهلی» سهرهرای ناوی شوین ههر خوی

لهقه بې تیره کی به گزاده ی خوښاوانه له ههریمی رانیه. له قه ب هه یه بو مرؤ وه کوو: سیسهر، دووسهر، جهړکه شکاو پیوهندی به شوینه وه نیه یه کسهر بو مرؤ که ریشته.

رېژه ی پله ی دوهم له لایه ن ساده ییه وه ئه وه یه زیاده کی کورت خزایته قالبی لیکدراوه که وه چ له نیواناندا بیت و چ به کو تاییه وه بیت، وه کوو: به رده نویژ، دهسکه گول، زهرده زیره، سه رثاسته، بالابسته، رډینگه زه، به رده قاره مان، شاپلیته.

له م لیکدراوانه دا به رده نویژ، دهسکه گول، به رده قاره مان له ئیضافه وه هاتوون له بنه رده تا به ردی نویژ، دهسکی گول... بوون. وشه ی دیکه زورن که له قالبی ئیضافه دا ماونه ته وه و بوونه ته ناوی کوک وه کوو: توونیابا، داریکه لی، سه ریسهر، به ستیقایمقام، دؤلیته سحابان.

لیکدارو هه یه جگه له «ی» ئیضافه «ی» ه کی دیکه ش به کو تایي وشه که وه دهنووسیت که له هه ندی له هجه دا ته واو که ری ئیضافه یه وه کوو: دؤلی شیخ بائومهری، دهشتی کوپی، گردی عاره بی، گردی دهرماناوی... ته واو که ری ئیضافه له وه له هجانه دا ئه گهر بو وشه ی میینه بوو «ی» ه ئه گهر بو نیرینه بوو «ی» ه، مه به سیش له نیر و می «مضاف الیه» یه. که «مضاف الیه» کو بوو نیشانه ی می و نیر نامینیت: ده لیت حه وشي مزگه وتی. به لام ده لیت: حه وشي مزگه وتان.

له نیو زور ئیلی کورده واریدا مه یلیکی ئاشکرا هه یه بو رېژه ی کو تا ئه وه ی «عبدالله بن عمر» که یه ک تاکه ههر چونکه ناوه که ی دوو که رته کوردی سهر به عه شره ت هاتوه کردوویه ته «عه ولای عومبه ران». په لکه زیرینه له دهشت و شاریش پی ده گوتری «عه یشی و فاتمان» مه شووره ده گوتری «برایمی مه لا زیندینان». ده لین: ئه حمده و خه جتیان باسه که یان گپراهه وه. بهر له ده سال پتر ئه م لایه نه م له نووسینی دیکه مدا روون کردو ته وه. لیږده

دهبی «ان» له چهند لایه که وه هاتیت سهری گه یاندوه به ئه وهی که به کۆتایی به شیک له وشه لیکدراوی کوردیه وه بنووسیت و بیکاته ئاویته ئیتر ته گهر له بواری وشه سازی و زاراهه سازیدا لوا ئهم «ان» له له شیوهی کۆ یاخود نیسبهت بیت وشه یی رۆبندریت، که رسته یه کی حازر به دهست و چالاکی کوردیمان به هانا دیت و سوودی لی وهرده گرین.

وشه ی «حازربه دهست» خۆی نمونه ی لیکدراویکی ئاویته یه که ئامرازی پیوهندی چۆته نیوان دوو ناوه وه. دهست له سه ر... دهسته واژه یه کی ئه وه لکار، به لای مجیزی منه وه پیی ناگوتری وشه ی فرههنگی. وه ک ئهمه یان «چاو به ره ژیر» یش فرههنگی نییه: ناگوتری کابرایه کی چاوه ره ژیر، یاخود نۆکه ریکی چنگ له سه رشان. دهشی ئهم جوړه لیکدانه له پیویست و جیی له باردا به زاراهه وه ربگیریت.

وشه ی مه شووره شیرنه که ی «سه ربه خو» بۆته فرههنگی. جاری «سه ربه زمان، سه ربه میژوو، سه ربه ئایین» قالبی وشه ی فرههنگیان نه گرتوه. ئهم دارشته جو دایه له «سه ربه قور، سه ربه فیتنه، سه ربه خه نه...» چونکه مه به ست له «سه ربه زمان» و ئاوه له کانی ئه وه یه که له تا قمی زمان وه یا پیوه نیدار به زمان و شتی دیکه نه ک زمان له و ئالاوه وه کوو قور و فیتنه و خه نه.

«چاوله ده ر» مه علومه چییه: هیچ به ره له ست له وه دا نییه «چاوله ناو» بۆ شویتی وه کوو سو په رمارکیت وه یا دایه ره ی گه و ره بروات که به نه یینی کامیرای بزر له راره و و قوژبن و بنمیچه کانی چه سپ کرابیت و ره فتاری خه لقه که ی بی بدیتیت.

ههر له م بواره وه جیی خۆیه تی به «Central Heating، تدفئة مركزية» بلّین «تینله ناو» وه ک که بلّین خانوه که م تینله ناوه ته گهر غه دری لی نه کری ئهم تینله ناو گه لیک ئیسک سوو کتره له وه ی بگوتری خانوه که م

سەتەرل ھیتىنگى تىدايە ياخود تدفئەى مەرکەزى ھەيە... تىنلەناو
تەرجمەى دەقاودەقى وشەى بىگانه نىيە چونکە بۆتە ئاۋەلناو كە بىكەينە
ناوى واتاى «تدفئە، Heating» دەلّين «تىنلەناوى» ۋەكوو چاۋبەرەژىرى،
سەربەخۆيى...

لە كوردیدا ھەيە «مازوچنى كون لە پاشۆل» چەندىكى مازوو دەچنىت و
دەيخاتە پاشۆلەۋە ھىجى تىدا نامىنىتەۋە. بە پىوانە لەمە دەتوانىن بۆ
پروژەيەكى بىسەرۋبەر و بەرەللا بلىين «كونلەبن». كە ھەر بودجەيەكى بۆى
داينىي سوودى نابىت و كوردى گوتەنى، بە گەرۆمەى ئاشدا دەچىتە خوارەۋە.
جىھانى سىيەم پرە لەو جۆرە پروژانە.

مەكىنە ياخود ھەر ئامىرىكى بەرەو پىش و بەرەو دواۋە بگەرپىت و ئىش
بكات «دووسەرە» ى بۆ بگوترى بە خراپى نازانم. «دووسەرە» جودايە لە
«دووسەر» كە ھەر شتىكى لەجياتى يەك سەر دووى ھەبىت ۋەھاي پى
دەلّين.

بە سەرنجىكى سەرىپى، لە يەكەم نىگاۋە دەرەكەۋىت كە وشەى لىكدراۋى
دوو كەرتى، ئەگەر كەرتىكى ئەندامى زىندەۋەر بوو ۋەسفەكەى دواى
دەكەۋىت ۋەك لەم نمونانەدا ئاشكرايە:

سەرسەخت، دەستىلاۋ، چاۋقايىم، پىشتەستور، پىيان، گويگران، بالقوول،
زارھەراش، لووتبەرز، سىنەفەراخ، چاۋرەش، بىندىرئ... «چارە» لە «چىھرە»
بە واتاى «پرو» ھاتو كە ئەندامى زىندەۋەرە. لەم گۆرپانەدا بە رىكەۋت
لەگەل «چارە، چار» بە واتاى «علاج» يەكيان گرتۆتەۋە. دەگوترى: بىچارە،
ناچار، چارم ناچارە... ھەموۋى ھەر «علاج» ە. وشەى «بىن» بە واتاى
ھەناسە ئەۋىش لەگەل زىندەۋەردا پىتۋەندى ھەيە.

لینکدراوی دوو کهرتی ته گهر «موصوف» ه که ناوی واتا بوو دواي
وه صفه که ی ده که ویت وه ک له م نمونانه دا دیاره: به دبه خت، سوورباو،
خوشباوهر، به دناو، که مفرسه ت، شیرنکه لام، گومرا، خوشخه و...

وشه ی «را» له گومرا دا به ته سل بو ریگایه به لام به واتای «ره فتار» له کار
هاتوه، به هه مه حال ته ندای زینده وهر نییه.

خه وه له وانه یه به ناوی واتا پروات و دوا بکه ویت وه ک له «خوشخه و» دا
له وانه یشه بو زینده وهر بچیته وه و بیتته: خه وخوش، خه وسووک، خه وگران...
دهشی ته وه بزانی که دهستوری زمان کیمیا و فیزیا نییه یه ک قالبی
هه بیت. بو ته وه ی رچه یه ک به دهستور بزاندريت زور بوونی نمونه ی
به سه. ههر چونکه له ههستی سهلیقه ی زگماکی زمانزانیسه وه وشه ی تازه
بابه ت له کونه وه رو دنرا که متر له ئیمه مانان خه لقه که تووشی وشه ی
ریزپهر ده بوون. ئیمه دین هان ده به یه بهر دهستوراتی وشه رو نان و له ویتوه
تارمایی واتای ده دینه وه به دهروون و قالبی دهستور کردی به ده وره وه
هه لده نیین، ههرچی بۆره ییای سهلیقی بیت پابه ندی دهستوری نووسراو
نه بوه. دهستور هه کان وه کوو قسه ی زمان که بی تی فکرین وه دهریان ده نیت، ته و
دهستورانهش له خویتیدا ده خولینه وه به بهر واتاوه ده نیشن و له قالبی
وشه یان ده دن. ته گهر هاتبایه ده قی کونی ته و وشانه ی سه ره ده ری له قالبیان
ناکری، بیاری زرابانایه ده زاندرا له چ ده ربوونه یه کی خه یالگیریه وه قابله که
هه لگیراوه ته وه. تو سه یری:

- زماندریژ
- ده مه هراش
- زارقه له بالغ
- دوو زمان
- ده مه ده م

● چەننەچەن

ھەر يەكەيان پېر بە پېستى ئەو مەبەستە يەكە بۆي داندراروھ گرتىش نىيە لە دەقيان. مامۆستام دەويّت لە ئەزموونى ئەوتۆيى دەرجيّت.

نيمچە دەستووريكي ديكەي ليكداني وشە لە بەراورد كردنى وەصفى ئادەمى لەگەڵ ھى غەيرى ئادەمى ديار دەكەويّت بەوھدا كە وەصفەكە لەميان بۆ ئەويان پيش و پاش دەكەويّت. سەيرى ئەم نمونانە بكە.

● بۆرەپياو

● دەستەكچ

● سەرەژن

● قەيرەكچ

● شۆرەژن، رەندەژن

● دەستەسوار، دەستەبرا

وشەي «دەستە» شەرحى دەويّت كە بە وەصف ديّت «دەستەكچ» و بە تاقميش ديّت «دەستەسوار» بە شيوەي ديكەش ديّت «دەستەبرا». بۆ غەيرى مرۆش ديّت «دەستەچيلە، دەستەبەرە» فۆرمى «دەستك، دەسك» يشى ھەيە «دەسكەگول، دەسكەسلق» ئىستاكە بە بەريەوھە نانیشم.

● گورگەبۆر

● ماينەكويت، ئەسپەشى

● كەرەبۆر، ئىستەربەيداغ، ئىستەرشىتە

● شەكەنير، گيسكەمى، مەرەكەرە

له وشه‌ی «میردمندال» بزویتی وه‌صفه‌که شویتی گۆریوه: وه‌ک بزانی
 تیکرای لیکدانه‌وه‌که وه‌صفی په‌یدا کردوه چونکه مه‌به‌ست «کورپکی
 میردمندال» یه نه‌ک «مندالکی میرده». به‌و پینه «میرد مندال»
 سه‌رله‌به‌ری له شویتی «بۆره، ده‌سته، سه‌ره، قه‌بره...» دیت به‌لام مه‌وصوفی
 له‌گه‌لدا نییه.

له لیکدانی «پیاوچاک» دا مه‌به‌ست ئه‌وه نییه که لیکدانی وه‌کوو «ده‌ست
 کورت، بین درێژ» وه‌صفی لیکدراو په‌یدا ده‌بیت. «پیاوچاک» له وه‌صف
 ده‌رچوه بۆته وشه‌یه‌کی فره‌ه‌نگی وه‌ک: پال‌ه‌وان، نه‌به‌رد، قدیس،
 هه‌میشه‌به‌هار، شه‌کره‌سیو، تاله‌بنیشت (بنیشته‌تال- یشی هاتوه)، زه‌رده‌نجیر،
 سووره‌گول، ره‌شه‌ریحان، سه‌وزه‌گیا... لیکدانیان وه‌ک هی ئاده‌مییه.

به‌بۆنه‌ی وشه‌ی «ره‌ش» که ده‌گوتریت «کورپ ره‌ش» مه‌به‌ست واتای
 رواله‌تی وشه‌که نییه وه‌ک که ده‌گوتریت «کورپ قۆز، کورپ چاک...».
 وه‌ک من بۆی ده‌چم ئه‌م وشه‌یه لیره‌دا ده‌چیته‌وه بۆ میژوووه‌کی یه‌کجار
 کۆن، له ئافیس‌تادا «ره‌شنوو» هاتوه بۆته «ره‌شن، ره‌ش» و ناوی
 فریشته‌که‌یه که نویتنه‌ری داد و چاکه‌یه و دوژمنی دز و رێگرانه. به‌عاده‌ت
 دز له ره‌شایی شه‌ودا ده‌که‌ونه جموجۆل. به‌باوه‌ری من له‌مه‌وه وشه‌ی
 «ره‌ش» بۆ «اسود» رۆیشتوه، به‌لام له «کورپ ره‌ش» دا ویرای ره‌نگ
 خه‌سله‌تی فرشته‌که‌ش ماوه‌ته‌وه.

له لاپه‌ره 52، نامیلکه‌ی «لسان الکرد» دا بۆ ئه‌وه چوووبوم که‌وا ره‌نگه
 «ره‌ش» له «ره‌ژوو» هوه هاتیبیت، به‌لام دواتر بۆ ئه‌وه چوم که خوشکه‌له‌یی
 وشه‌ی «ره‌ش» له ناوی «کورپ ره‌ش» دا ره‌نگه پاشماوه‌ی چاکه‌ی ئه‌و
 فریشته‌یه بیت. له‌مه‌وه ده‌شی بلین ره‌ژوو له «ره‌ش، ره‌شنو» هوه هاتیبیت
 پاش ئه‌وه‌ی له‌بری «سیا- سیافه‌ی ئافیس‌تا» به‌ ناوی به‌شیکی کوردستانی

رۆزاوادا بۆلۈپ بېرىلگەن. (بۇ ساغ كىرىمىنىڭ، رەش بىلەن بۇ لاپىرە
254، 302 لە قىزىق ئىران باستان. نووسىنى پۇرداود).

لەم دىرئەيە و بەراورد كاريىەو رېمان ھەيە بىلەن لىكدرائىكى بۇ گىلانلە بەر
بىت و ھەياشە فۇرمى «ماينە كۆيت، ئەسپەشى...» ى بۇ رۆ بندىرەت. بۇ مۇر
فۇرمى «دەستە كچ، رەندەرن...». غەيرى ئاژەلىش وە كۆ مۇر وە صفە كە ى لى
پىش بىكە وىتەو. لە نموونەدا دەلىم رەشە رىحان، كۆمەلىك ھاورى ھەن لە
وشە كانى: رەشەبا، رەشەتا، رەشەمىرگ (ناوى جىگەيە)، رەشەمە، رەشەتو،
(تو رەشەشى ھاتو)، رەشە شىو...

وشە «رەشەولاخ» كە وە صفە كە ى لە ولاغە كە پىش كە وىتەو لە تاقى
گورگەبۇر، كە رەبۇز... حىساب ناكىت چۈنكە وە صفە كە ى بۇ تاكە گىلانلە بەر
نىيە بۇ جىنسە كەيە. بە تاكە «گا» دەگۈترى «گارەش». وشە
«ولاغەبەرزە» بە رېيازىكى تايىبە تىدا ھاتو. دەبوو ئەگەر ھاورى
«گورگەبۇر» بىت «ولاغەبەرز» ى پى بگۈترابايە. ئەگەر بە رېيازى
«رەشەولاغ» دا ھاتبايە دەبوو «بەرزەولاغ» بىت. ھەر چۈنكى بىت، تەقلە
مامە ھەمە و رېكەوتى كۆرئانە وە ھەي لە ئاخىرە كورد نە كىردە ماملەت
جودايى بىكە لە نىوان ولاغەبەرزە و رەشەولاغدا، بەلام لىرەو رى نابەم بەو
دل و دەروونەي بەر لە سەدان سال خەيالى لە دارىشنى ئەو وشانە گىراو.

لىكدانىكى دەگمەن ھەيە چەند وشە پىكەپناو بە جۆرىك ھەر دوو كەرتى
لىك دەنۆرن «واتە: متناظر». دەگۈترى: سەرئانسەر، دەوران دەور، بەرانبەر.
بە باوهرى من كە دەلىن «رۇخاۋرۇخ» ئەویش «رۇخناۋرۇخ» بو گۇرانى تىدا
پەيدا بو. بە نموونە، ئەگەر ھەموو زەويە كەم گىاي ھىنايىت دەلىم
سەرئانسەرى زەويە كەم گىاي ھىناو. ئەگەر گىا تەنھا لە پەراۋىزى زەويە كە
رۋا بىت دەلىم: رۇخناۋرۇخى زەويە كەم گىاي ھىناو. كاتىك لە رۇخى
زەويە كەو بەرۋم ھەتا لى تىدەپەرۋم، دەلىم: «بە رۇخاۋرۇخى رۇشتم».

زۆر له نووسهران دهنووسن «بهرامبهر» نازانن دهنگى نوونى وهستاو له بهرايى «ب» دا به «م» دهخويندريتهوه وهك كه له ئاخوتندا دهلين: عه مبه، عه مبار، كه مېوسك، سه مبه... ئه مانه هه موويان دهنگى نوونيان كه وتوته بهرايى «ب» هوه دهبي له نووسيندا راست بكرينهوه و بينه: عه نبه، عه نبار (ئه نبار راسته)، كه نبوسك، سه نبه.

ئه گهر له رۆنانى وشهى تازه دا هانامان برده بهر ئه م «ان» ه به ريكهوت وشهى سهرهكى دهنگى ئهلفى تيدا بوو ئه وسا به پي دهستوورى دهنگسازيى كوردى «ان» ه كه دهبيته «هن». له نموونه دا دهليم، ده ميكي شه گوتومه و نووسيومه، ئه گهر له دهشتي كه وه بو دهشتي كيان له گوندي كه وه بو گونديك بروين هه تا ده گهينه شويى مه بهست ده لين: ده ستاوده ست ياخود گونداو گوند رويشتم به لام ئه گهر له جيى دهشت و گوند به شاخ و شاردا تيپه ري بووين ده لين: «شاخه وشاخ، شاره وشار» نهك «شاخاوشاخ، شاراوشار». ئنجا به پي دهستوورى فونه تيك و وشه سازى ئه گهر مالبه مالى گونديك گه راين بو دوزينه وهى گيسكيكى گوم بووى دهبي بلين: «ماله نمال» ي گونده كه مان پشكنى نهك «ماله ومال» چونكه ئه م ريژهيه ههر بو پيدا تيپه رين به كار ديت. خهلق ده لين: مال به مال گه راين، ئه مه يش قسه به كي دروستى عاده تيه په كي له سهر ليكدانى به رانبهر، ماله مال نه كه وتوه.

كه گوت: خوين «دهماروده مار» ده گه ريت، وههات راگه ياندوه كه له دهماري كه وه بو دهماري ك ده گه ريت. كه گوت: خوين «دهماره نده مار» ده گه ري، گوتوته له هه موو دهماراندا ده گه ريت وهك ئه وهى گوتيتت دهمار به دهمار... ئه م سى رسته ي خواره وه جوړى واتا و به كار هيتاني ليكدانى دووپاته ده گه يه نن.

• ده ستوده ست هاتم واته: له ده شتم لا نه دا ههر به ده شتدا هاتم.

- دهشتاودهشت هاتم واته: له دهشتیکهوه بو دهشتیک.
- دهشتاندهشت گه رام واته: هه موو دهشتیک گه رام و پشکنیمهوه.

لیکدانیکی دیکه ی دووپاته هه یه ئاوه لکار پیک دههینیت، سهیری ئەم
نمونانه:

- جار جاره - دیته لام
- ناوناوه - سهیری لی ددهم
- کهمکه مه - هاتهوه له وه ران
- به ره به ره - سارد بووه
- جه مجه مه - ئالیکی بو بات

دهشگوتری: جارله جار، جار به جار، سالبه سال، جه مبه جه م، ناوبه ناو،
رؤژ به رؤژ، رؤژ له رؤژ، دهمله دهمی، دهمبه دهم.

رێژه ی جارله جار، دهمله دهمی دهلاله تی زیاد کردنی هه یه. سال به سالیش
بو زاد کردن له کار دیت به لام وها دهزانم خهلقه که «سال له سال» ی
تهرک کردوه له بهر قورسای هاتنی دهنگی «ل» به دوا ی دهنگی لامی
قهله ودا. مومکینیشه بگوتری ئه و ژماردن و ریزه ستنه ی له «ساله و سال»،
دهشتاودهشت...» دا هه یه جیی خوش کردوه بو زیاد بوون له رسته ی وه کوو:
ساله و سال ئاقلتر ده بیت. به لام ده بی بزانی ریزه که له و واتایه دا بو هه موو
وشه یه ک نابیت: ناگوتری «رؤژا ورؤژ ئاوه که که می کرد» هه ر ده گوتری:
رؤژ به رؤژ، مانگه و مانگ، وه ختاوه خت دهست ده دن بو ئەم واتایه.

دوو پات کردنه وه تا راده یه ک له کوردیدا برهوی پتره تا زمانیکی دیکه، له م
بواره شدا دوو هیما ی دژ به کدی ههستی پی ده کریت. هیما یه کیان هی
کزیوونی لایه نی فرههنگه که وشه ی تاکی که م بیت ئیتر به دووپات

کردنه وه که لین پر بکاته وه. کز بوونه که لایه نی «صرف» یش ده گریته وه که ریزه ی داهینانی وشه ی پیویست له زماندا کهم بیت.

هیمای دوهم ئه وه یه که دهوله مهند بوون زمان له که رسته ی تیکبه ستن و لیک گریدان ری خوش ده کات بو همه مه جوړ کردنی وشه ی دووپاته بی ئه وه ی عیبه هه ناسه سواری و ته نگه تاو بوون به زمانه که وه دیار بیت. که کورد زمان ده لی: که مکمه مه، رۆژبه رۆژ، جارله جار ی، ده شتوده شت، وه ختاوه خت، سه رانسهر - نه هاتوه به هه ژاری یه ک جوړه گریدان له و دووپاتانه به کاربهیتیت بو جوړه ها وانا. من له و نمونه «یه کویه ک، شه په شه پ، حولحولی، قولقولی...» و گه لیک ریزه ی دیکه شم به لاوه نا که هه موویان شایه دی ده دن بو دهوله مهنده ی زمانه که مان له که رسته ی ته عبیر.

له مونساه به دا ده لیم کوردی زیده دهوله مهنده له وشه ی ره خه گر که ره نگه نه زانین ده راوی له کویه وه ک که ده گوتری: بارباقو، گیلوویل، شیتوویت، چروچامشت، فرتوفیل، چه چه چناوه، شه توپه ت.

به بیرم دیته وه، له گه ل به بیر هاتنه وه کرژبوونی سۆزیشم دیتی له خوالیخو شبووی ماموستا صابر ئیسماعیل باسی ده کرد له ده وره یه کی ماموستایان له به غدا ئوستادیک گوینی له وشه ی «شه حتو» بوو به زمانی کوردیکدا هات ئه ویش له واکه ی پرس، یه کیکی قسه خو ش سلیمانی که ناوه که یم فه راموش کردوه گوتبووی: استاذ، شحتو یعنی هم بچم سز هم دماغ سز. به ئوستاد و قوتایه کانه وه که وتبوونه سه رپشت له به ر پیکه نین. شه حتو که ش له ده می ده رسدا کوردیک به کوردیکی ئه و پوله ی گوتبوو. ئه م رووداوه خو شکه له یه په نجا سالیکی به سه ردا رابوردوه.

وشه ی لیکدراوی ناوانا میژوویه کی هه ره کونی هه یه له زمانی کوردیدا. کۆنترین نمونه ی ناوی Kushtaspi که گه وره یه کی ماده له نووسینه کانی

شای ئاشووری تیگلات پلیسر له سالی 854 پیش زاین هاتوه. دیاره ناوه که ئەوهیه که دواتر له ئافیتاسدا Vishtaspa هاتوه پاشتر گۆراوه به گیشتاسپ به واتای «خاوهنی ئەسپی کەنهفت» (بنواره لاپەرە 21 لسان الکرد، مسعود محمد. لاپەرە 227 فرهنگ ایران باستان، پورداد). ئەو شایە ی ماد که به هاریکاری بابلیه کان نهینه‌وای ئاشووریانی له سالی 612 پیش زاین گرت، ناوی «هه‌هه‌خسه‌تره» بوو. «هه‌هه» به واتای چاک دیت، له ئافیتاسدا به هه‌مان واتا هاتوه. ئەم وشەیه‌یه له ئیمه‌ تۆرا و فارسه‌کان بوون به خاوهنی و ئیستا «خوب» به کار دیت. «خسه‌تره» به واتای شار و باش، مقدس. (بۆ هه‌هه‌ بنواره لاپەرە 228، 276 بۆ خسه‌تره بنواره لاپەرە 60، 61 فرهنگ ایران باستان). «زهردهشت» خۆی بریتییه له «زهره توشتره»: زهر = زهره، توشتره = حوشتر. تیکرای ده‌بیته حوشتری زهره، خاوهنی حوشتری زهره.

له پیشینانی زهردهشت ناوی باوکی «پوروشه‌سپ» به پپی لیکدانه‌وه‌ی زاناکانی ئەورووپا «پیر ئەسپ- خاوهنی ئەسپی پیر» ده‌رده‌چیت. ده‌شلیین «پورووش» واتایه‌کی دیکه‌ی هه‌یه «ره‌ش و سپی تیکه‌ل». من بۆ ئەوه ده‌چم که پورووش «بۆر» ده‌گریته‌وه نه‌ک «پیر» چونکه خاوهنی ئەسپی بۆر پتر جیی خۆیه‌تی خه‌لق خۆی پی هه‌لبداته‌وه (لاپەرە 21، 22 لسان الکرد).

باپیری باپیری زهردهشت «هه‌ئیه‌ت ئەسپ» بوه به واتای خاوهنی ئەسپی ئاو لی پڕژاو، شووراو. ئەم «هه‌ئیه‌ت» له کوردیدا ته‌نها «چه‌ت» لیی ماوه‌ته‌وه که ده‌لین ولاغه‌که‌م «شه‌داو» کرد. چه‌ت بۆته شه‌د. چه‌تاو، شه‌داو یه‌ک شتن، باپیرانی زهردهشت زۆریان ناویان لیکدراوه هه‌روه‌ها به‌ره‌ی مالی خیزانیکی که بنه‌ماله‌ی «هو‌فی» یه زۆریان ناوی لیکدراویان هه‌یه ته‌نانه‌ت یه‌کیکیان ناوی «سامه که‌ره‌سه‌سپه» یه، سی که‌رتیه به واتای «سامی خاوهن ئەسپی لاواز». پیشتەر له به‌فری که‌ره‌سیسه تووشی ئەم «که‌ره‌س...»

ه هاتین، بۆ ئەو چووم (ئىستاش رەتى ناکەمەو) کە لە گەل «کەر» یە کشت بن: کەرەپوو، کەرەسیسە هاتو.

ئامۆزایەکی زەردەشت لە ئافىستادا Maidhyoi Mawngha هاتو، ئىستا دەخوینەو مەدیو مانگە ئەویش لەو جۆرە لیکدراوانە: «مانگه» بە واتای مانگ. مادیو: میان، نیتوان، ناوەند. تیکرای وشە کە = کەسیکی لە نیووی مانگ، لە 15 ی مانگ هاتبیتە دنیا (لەم بارانەو سەیری لاپەرەکانی مزدیسنا و ادب پارسی، جلد اول. د. محمد معین بکە هەر لە لاپەرە 88 هەتا لاپەرە 94) وشە «مەدیو» زۆر نزیکە لە mid ی ئینگلیزی کە هاوواتایەتی.

کۆنینهکانی سەردەمی زەردەشت و ئافىستا بەر لەوان تا بلىی حەزبان لە وشەى لیکدراو کردو. بەشى زۆرى ئەو لیکدراوانە بە دەم رۆژگارەو لىيان قرتا و جۆش خواردو بوون تاکوو شىوێ وشەى سادەيان وەرگرت، لەمانە «دوژئەنگه» کە برىتیبە لە «دوژ = دژ، بەد» و لە «ئەنگه» بە واتای هەبوون، تیکرا دەبنە «هەبوونی بەد» ئەم وشەى بۆتە «دۆزەخ».

وشەى لیکدراوى «ئەنگره مەینەفە»: «ئەنگره» بە واتای «بەد، پىس» هاتو. «مەینەفە» لەم سەردەمدا بۆتە «مەینوو» بە واتای «ئەندىشە» یە، تیکرای دەبىتە «ئەندىشەى بەد» (فیکرى پىس)، وشە کە بۆتە «ئەهرىمەن» (بنوارە لاپەرە 237، مزدیسنا و ادب پارسی. د. محمد معین). ئەم «مەینەفە»، «مەینوو» ه لە ئىنگلیزىدا Mean ماوەتەو.

بە لیکدانەوێ سەرىنى بۆ ئەو دەچم کە وشەى «عەنقەرە» لە رىستەى «عەنقەرەم پى دەکا» دا هەمان «ئەنگره» ی ناو «ئەهرىمەن» ی کۆنینه بىت. «ئەهرەمەن» یش «ئەهرىمەن» ه.

له «دوژمن» دا کهرتی دوه می وشه که «من» هه مان «مهینهفه» ی کونینه یه، «دوژ» یش «دژ» ه مه شووره که یه، به هه ردوویان ده بنه «به د ئه ندیشه». «دژ» ی «دوژمن» و «دوژ» ی «دوژه خ» یه ک شتن.

به نیازی تاقی کردنه وه ی شیاوی وشه ی کوردی بۆ لیکدان و تیکبه ستن وشه ی «سه ر» ده هینه وه که له گه ل ناودا بیت نه ک کار. ئه م وشانه به شیکن:

سه راپه رده، سه راسوو، سه رانسهر، سه راو، سه راورد، سه ربه خو، سه ربه رگ، سه ربه رگ، سه رچل، سه رجیی، سه رهه ق، سه رهه رۆ، سه رسه خت، سه رکه ل، سه رکه وا، سه رگران، سه رمه شق، سه رنه رم، سه رمۆر، سه رده سته کی، سه رده ده ری، سه ره مر، سه ره ژن، سه روبه ر... و گه لیکی دیکه ش ئه مانه ژماره یان گه یشته بیست و چوار.

«سه رمه شق» وشه یه که بۆ ئه و نمونه یه ی وینه ی لی هه لده گیریتته وه. له بنه رته دا بۆ مه شق له به ر کردنه که وا به زۆری نووسین و نه خش ده گریتته وه به لام ده شی فره وان بیتته وه بۆ هه ر شتیکی وینه ی لی هه لگیریتته وه. له م بواره وه به ره هایه ی بۆ «المثل الاعلی Ideal» ده چیتته وه. که سیکی بیه ویت له ری نمونه وه بۆ «مثل اعلی» وشه ی «نمونه یی» په سه ند بکات به حال توانیویتی هینه ده ی «سه رمه شق» ریگه به و زاراوه یه ببریته.

«نمونه» له عه ره بی «عینه» و له ئینگلیزی Sample ی پی ده لین ئنجا ئه گه ر یارمه تی بدریت و بخریتته ریژه ی نیسه ته وه «نمونه یی» هه ر ئه وه نه ده ی لی په یدا ده بیت ببیتته «سه رمه شق».

«سه ربه خو» ئاشکرایه چییه: «سه ربه بیگانه» ده بیتته «تابع الغیر». «ژیرده ست» جودایه چونکه له وانه یه «سه ربه بیگانه» ولاته که ی داگیر نه کرابیت. هه یه له دۆست تار ده بیت و «سه ربه دوژمن» ده وه ستیت.

خولگه‌ی به‌کاره‌ینانی «سهر به...» هاراوه وه‌ک: سهر به ئایین، سهر به زانست، سهر به کشتوکال، سهر به نه‌ریت، سهر به کوردایه‌تی...

سهر به‌فیتنه، سهر به‌قور، سهر به‌هه‌ش جودایه له‌تاقمی پېشوو. ئه‌گهر قور «سهر به...» ی له‌گه‌لدا بیت ئه‌وسا «سهر به‌قور» ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که شتیک له‌تاقمی قور، یان پتوه‌ندی به‌قوره‌وه هه‌یه نه‌ک قوری به‌سهردا کراوه.

یه‌کیک له‌ووشانه‌ی سهر به‌تاقمی لیسته‌ی سهره‌وه نه‌که‌وتن «سهر گول» ه. ئه‌م سهر گوله به‌به‌ره‌می هه‌ره پېشه‌وه ده‌لین وه‌ک: ئیستیکانیکم له‌سهر گولی چایه‌که خواردوه. ده‌شی له‌بری «باکوره» به‌کار بیت و بگوتریت: ئه‌م کتیبه‌م سهر گولی نووسینه‌کانمه، فابریقه‌که‌ی جگه‌ره له‌سلیمانی سهر گولی پرۆزه‌ی ئابووری ناوچه‌که بوو.

«نۆبه‌ره» بۆ یه‌که‌م منداڵ، چ له‌ئاده‌می و چ له‌گیانله‌به‌ری، ده‌روات و رۆیشتوه. به‌مه‌جاز ده‌شی بۆ به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و هونه‌ریش نۆبه‌ره به‌کار بیت. سهر په‌رشت، سهر پاله، سهرعه‌مه‌له رۆیشتوون. به‌قیاس له‌مانه‌ ده‌شی بگوتریت: سهرئه‌ندازیار، سهرپشکنه‌ر. هه‌ر له‌م بواره‌وه بوه «سهرراو» یان داناوه بۆ که‌سیک به‌رپرسی ریکوینیکی کاروباری راو بیت.

ده‌گوتری: میراو، میرقه‌لات، میرکچان، میرکوران. له‌هه‌ندیکیاندا ته‌نها لایه‌نی ئه‌وه ره‌چاو کراوه که «میر» به‌رپرسی یه‌ک شتی سهرله‌به‌ره وه‌ک «میراو». له‌هیندیکیان لایه‌نی ده‌سه‌لاتی له‌پله‌ی یه‌که‌مدا ره‌چاو کراوه. ده‌شی به‌و که‌سه‌ی به‌رپرسی ته‌لی ته‌له‌فۆن وه‌یا کاره‌بایه بگوتری: «میرته‌ل» ئه‌وه‌ی لووله‌ی ئاوی له‌به‌ر ده‌ستدایه «میرلوه‌له» بیت. هه‌موو ئه‌و فه‌رمانانه‌ی وه‌کوو میرته‌لی و میرلوه‌لی که‌ لیان ده‌وه‌شیته‌وه به‌رپرسی ئه‌وتۆیان هه‌بیت «میر» یان بۆ ده‌ست ده‌دات تا ئه‌گهر یه‌کیک له‌و

فەرمانانە ناوی کۆنینه‌یان هه‌بوو وه‌کوو «پیش خزمه‌ت» وه‌یا «باش توجار» به‌ده‌قی کۆنی ده‌مییته‌وه‌ به‌لام له‌ ئاست «چاوه‌شی نانوپات» به‌لای منه‌وه «میرسفره» له‌بارتره‌.

«میراو» هه‌روه‌ک بو‌ سه‌رپه‌رشتی کردنی ئاوی ئاش و شینایی و باغ ده‌ست ده‌دات هه‌روه‌هاش بو‌ که‌سیکی سه‌رپه‌رشتی پرۆژه‌ی ئاوی شار و ئاویی بکات به‌جییه‌. له‌وانه‌یه‌ چه‌ند که‌سیک له‌ «میرلوه‌له» به‌رده‌ستی «میراو» بن. میراو خو‌شتره‌ له‌وه‌ی بگوتری سه‌رو‌کی میرلوه‌له‌کان.

له‌ حیکایه‌تی فۆلکلۆردا ناوی سی خوشک هاتوه‌ به‌: لینگ تیترواسک، سینگ مه‌شکه‌ ره‌قه‌، مل ره‌گه‌ بامیه‌. یه‌که‌م ناو که‌رتی «تیترواسک» ی پروون نییه‌ له‌ چییه‌وه‌ هاتوه‌ به‌تایبه‌تی «تیت» چونکه‌ «واسک» ده‌شی له‌ «vaz» ی ئافیس‌تاوه‌ به‌ واتای «فرین» هات‌بیت. که‌ پیشتر گوتم باز و باشووه‌کی لی که‌وتۆته‌وه‌. حیکایه‌ته‌که‌ش وه‌ها راده‌نوینیت که‌ تیترواسک مه‌لیکی قاچ باریک بیت. مه‌به‌س له‌ نموونه‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ لیکدانی سی که‌رتی به‌زیادیشه‌وه‌ هه‌یه‌ وه‌ک: سینگ + مه‌شکه‌ + ره‌ق + هه‌روه‌هاش مل + ره‌گ + هه‌ + بامیه‌. له‌م لیکدراوانه‌دا که‌رتی یه‌که‌م موصوفه‌، وشه‌ی دوهم و سییه‌م پیکه‌وه‌یان ده‌بنه‌ وه‌صف له‌وه‌شدا زیاده‌که‌ی که‌ بزویتی فه‌تیه‌ی عه‌ره‌بییه‌ و له‌ کوردیدا ناومان بو‌ دانه‌ناوه‌ ده‌وری هه‌یه‌: ئه‌گه‌ر گوترا‌بایه‌ مه‌شکه‌ی ره‌ق، ره‌گی بامیه‌ هیزی وه‌صف تییاندا که‌م ده‌بو‌وه‌.

هه‌ر له‌م بابته‌یه‌ که‌ ده‌گوتری «قوته‌ی مل نیر که‌ کاردوو» (له‌ به‌ری سو‌ران به‌ زۆری ده‌گوتری کاردی). سه‌رله‌به‌ری لیکدانه‌که‌ ده‌بیته‌ وه‌صف بو‌ مرو‌یه‌ک ئنجا قوته‌ خو‌ی ئاوه‌ل‌ناوه‌ ده‌بیته‌وه‌ موصوف به‌ «مل نیر که‌ کاردی». دیسانه‌وه‌ «نیر که‌ کاردی» ده‌بیته‌وه‌ وه‌صف بو‌ «مل».

لیره دا دهر فەتم نیه به دوا وشە ی جۆراوجۆری ناو کتیباندا بگه‌ریم له‌وانە ی که‌ره‌سته ی زانست و ئەدەب و هونەرن هەتا کوو به پنی پیویست زاراوه‌یان بۆ هەلبێم له لیکدراوی دووپات یاخود دوو وشە یی و سی وشە یی بیگومان سەربه هەر بابەتیکی زانسته‌کاندا بگرت دەبینیت له زمانه پێشکه‌وتوه‌کاندا گە‌لیک وشە یه‌ک لیسته ی دوور و درێژ له زاراوه ی هەمه‌جۆر به دوا خۆیدا ده‌هێنیت. ته‌نانه‌ت وشە بنه‌ره‌تیه‌که له زمان ی لاتینی وه‌یا یۆنانی ده‌خوازیت‌وه، که ده‌شیکات به لیکدراو، که‌رتی لیکدانه‌که‌ش هەر ده‌خوازیت‌وه. له‌مه‌وه به‌شی زۆری زمانه جودا‌کان یه‌ک جۆر زاراوه ی زانست و ته‌کنیکیان ده‌بیت. له وشە لیکدراو «سەنگه‌وبه‌رد» دا سەنگ به واتای به‌رد نیه به‌لکوو قورسای ی راده‌گه‌یه‌نیت که دین به‌رد ده‌خه‌نه سەر گوشت ماسی تا کوو به‌و قورساییه گوشته‌که بگوو‌ریت، لیکدانه‌که‌ش له‌وانه‌یه به ئەسل «سەنگه‌وبه‌رد» بوو‌یت وه‌ک که ده‌شی ده‌سته‌وخه‌نجه‌ر، ده‌سته‌ویه‌خه، ده‌سته‌وئه‌ژنۆ ئەوانیش له ده‌ست وه‌خه‌نجه‌ر، ده‌ست وه‌یه‌خه، ده‌ست وه‌ئه‌ژنۆوه که‌وتبیت‌نه‌وه.

ئەم رێژه‌یه وشە ی لیکدراوی هەن وه‌کوو: ده‌سته‌وناو، مه‌یله‌وتاریک، سه‌ره‌وه‌ه‌وارز، به‌ره‌وخوار، گو‌ره‌وپان (له هەندی له‌هه‌دا به‌کار دیت) دیوه‌وگو‌ر هیندیکیان به ئاسانی خۆ به ده‌ست بۆچوونه‌که‌ی منه‌وه ناده‌ن، له‌وانه «دیوه‌وگو‌ر» زۆر ئاشکرایه. «شله‌وخانان» له گو‌رانی فۆلکلۆری سەربه هەرا و جه‌نگدا هاتوه، به‌روا‌له‌ت له‌و جۆره لیکدانه‌یه‌ ناشرانین تیکبه‌سته‌که چ راده‌گه‌یه‌نیت، با بلیم من نایزانم، ئەوه‌نده هه‌یه‌یه‌وه مه‌دحه نه‌ک شکانه‌وه.

«ره‌وه‌و» مه‌دح، «به‌ره‌و» مال و گە‌لیکی دیکه‌شمان له‌م جۆره لیکدراوانه هەن. وشە‌کان به‌شیکیان ده‌بنه ئاوه‌لناو. وه‌ک دیاره، کامی بزووتنه‌وه‌ی لی فامرایه‌وه ده‌بیت ئاوه‌لکار، هه‌روه‌هاش ئەوه‌ی که له سروشتی خۆیدا وه‌صفی کار بکات وه‌کوو: ده‌سته‌ویه‌خه، ده‌سته‌وخه‌نجه‌ر، ده‌سته‌وئه‌ژنۆ، به‌ره‌وخوار،

سهره و ژوور، دیوه و گۆر... ئەمانە نابن بە «صفة». دەلێن: دمه و ئیواره چوومه لای جلکه که ی دیوه و گۆر له بهر کردبوو، دهسته و یه خه ی بوو، دهسته و ئه ژنو دانیش، به ره و ژوور تیکشام... به لام ده گوتریت: زه ی یاخود ده شتیکی دهسته و ناو، گۆره و پانی لای مالتان، «شله و خانان داد ئاو ی گولانم گهرمه».

«مه یله و تاریک» دوو جوړ سروشتی به به ره وه هه یه: «صفة» و ئاو له کار. به لای رای منه وه ئە گهر باری «مه یله و تاریک، مه یله و پروناک» هه می شه یی بوو ده بیته «صفة» وه ک: ژوور یکی مه یله و تاریک. هه ر سات باره که کاته کی بوو ده بیته ئاو له کار وه ک: دنیا مه یله و تاریک بوو ئنجا چوومه مزگه وت. مه یله و لیژ چونکه هه می شه ییه «صفة» ه. له م تی بی نییه وه ده رده که ویت سه نگه و به رد ئاو له کاره، ناگوتریت گوشتی سه نگه و به رد.

به پێوانه له «دیوه و گۆر» ده شی بلێن «ناوه و ده ر» به شتیکی وه یا شو ی نیکی ئاسته وار که هه موو کون و قوژ ب نیکی ئاشکرا بوو ییت. به کورتی هه ر باب ته تیکی به ته واوی نه ی تیه کانی زانرا ییت ئەم «ناوه و ده ر» ه ی بو ده روات وه ک که بلێن: رۆژ گیران و مانگ گیران باب ته تیکه ناوه و ده ر بوه. چونکه ناوه و ده ر «صفة» یکی هه می شه ییه نا بیته ئاو له کار به پێچه وانه ی دیوه و گۆر. لیکن دانی دیوه و گۆریش چونکه که رتی دوه می کاره نه ک ناو ئاسانتر ده بیته ئاو له کار.

به پێوانه له «دهسته و ناو» که وشه سه ره کیه که ی له پێشه وه هاتوه چه زم بو «به لگه و به ند» ده روات له کێشه یه کدا که به به لگه ی بی که لێن ده مه ته قه ی له سه ر هه لستایی. ئیمه «ئالقه به ند» مان هه یه که قیاسی لی بکه ی ن و بلێن: به لگه به ند، به لام له بهر چه ژ ی زمانناسی خو مدا وه ها ده زانم که ئە گهر له ئالقه به نددا ئیمکان هه بیته ئالقه کان لیک بترازین له به لگه و به نددا لیک ترازان په یدا نا بیته چونکه «صفة» ه که ی ده بیته هه می شه یی وه کوو دهسته و ناو: شتیکی به لگه و به ند بوو ییت ده بیته «حجة» و هیزی «حجة» الشیء المحکوم فیه» ی تیدا ده بیته. له کور دیدا نه میستوه بو «حجة»

وشه‌یه‌ک رۆیشتی، له وتووێژی ره‌مه‌کیدا «هه‌نجه‌ت» که شیناوی «حجة» یه به‌کار دێت. دیاره له ریی «تحجج» هه‌وه به زمانی مه‌لایندا هاتوه له‌وانیشه‌وه به شیناوی بۆ نه‌خوینده‌واران په‌ریوه‌ته‌وه. ئیمه ریمان نییه له‌و «حجة» و هه‌نجه‌ته‌وه بۆ «به‌هانه» برۆین و بڵیین: ئالقه‌وبه‌ند به‌هانه‌یه یاخود به‌هانه‌ی تێدایه. له لاپه‌ره 448، 449 گوڤاری کۆری زانیاری کورد. به‌رگی چواره‌م سالی 1976، «به‌هانه» بۆ «ذرائع» و «به‌هانه‌گر» بۆ «ذرائعی» پێشنیاز کراوه.

لیسته‌ی زاراوه‌کان له‌و لاپه‌رانه‌ی نێوان 442، 479 وشه‌ی لیکدراوی به‌نرخ و بێعه‌یبیان تێدایه. به‌نموونه له لاپه‌ره 465 بۆ «الاستجابات التوقعية» زاراوه‌ی «راده‌ی به‌رته‌ما» هه‌یه. بۆ «الاستعداد» «ئاماده‌یی» هاتوه. بۆ «الاستعدادات» «ته‌یاری» هاتوه. یه‌که‌میان ئینگلیزیه‌که‌ی Readiness دوه‌میان Dispositions هاتوه که به‌رانه‌ر کوردیه‌که‌ ده‌وه‌ستن.

چه‌ند شیرنه له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا «به‌رته‌کی خوازه‌کی» له‌بری «الاستجابة الارادية» و Voluntary Reaction پێشنیاز کراوه.

- الإستعداد العام «ته‌یاری گشتی» General Aptitude
- الإستعدادات المعاکسة «ته‌یاری ناحه‌ز» Unfavorable Dispositions
- الإستعدادات المواتية «ته‌یارییه له‌باره‌کان» Favorable Dispositions
- أسس الخبرة «پاشخانی شاره‌زایی» Backgrounds of Experiment

بڵیم و نه‌لیم ئه‌و لیسته‌ی زاراونه به‌ره‌مه‌می یه‌که‌م لیکدانه‌وه‌ی پێوانه بوو له کوردیدا، هه‌چ هه‌ولێکیش به‌ دوا‌دا نه‌هات لێ تیپه‌ر بکات. بێبه‌ختیمان بۆ ئه‌و زاراوانه‌ش به‌ میرات مایه‌وه.

به پټوانه کردن له دمهو بهیان، دمهو بههار دهشی «دمهو ژین، دمهو مهرگ، دمهو زانست» (دمهو زانستی - ریتینسانس) «دمهو نازادی...» رږو بنښن. لیره‌دا یارمه‌تیه‌کی رږوانه‌که دراوه به‌ودا له ناوی واتای کاته‌وه بږو ناوی واتای غه‌یری کات به‌کار هاتوه. راستیه‌که‌ی «به‌ره- دهره- دمهو» ههرسیکیان له بواری موشته‌ره‌کیاندا ټیک ده‌که‌نه‌وه ئیتر هه‌روه‌ک خه‌لقه‌که له کونه‌وه گوتوویانه «دهره‌به‌هار، دهره‌ناشتی» بږو کات و غه‌یری کاتیش، چ زهره‌ر نابینم «دمهو» یش لیک بکیشریته‌وه بږو غه‌یری کات. ههرچونیک بیت له‌و به‌کاره‌ینانه‌دا، کات خو به‌دهسته‌وه ده‌دات چونکه وشه سهره‌کیه‌که و لیکدانه‌کش به‌ستراونه‌ته‌وه به‌کات. ئیمه نه‌هاتووین بلین: «دمهو به‌رد و دار» که هیچ کاتیان لی نافریمته‌وه به‌لام ده‌توانین بلین دمهو قوناغی به‌رد، دمهو قوناغی ئاسن، دمهو قوناغی نیانده‌رتال، چونکه قوناغه‌که هی رږوژگاره.

وه‌های بږو ده‌چم «دهره» نه‌ختیک ده‌که‌ویته‌ پاش «دمهو» له‌وه چونکه «دهر» هاراو‌تره، ده‌بی دروشمی شته‌که باشر روون بوو‌یتته‌وه له‌وه‌ی «دمهو» رای ده‌گیه‌نیت. ئه‌گه‌ر سه‌هووم کردیت حه‌زده‌که‌م ریتموونیم بکریت.

ناوی گه‌لیک له‌ ئاوايه‌کانی کورده‌واری لیکدراون، هیندیکیان ده‌لاله‌تی ریزمان و وشه‌رږوان و واتای که‌رسته و ئامیری زمانیان هه‌یه وه‌ک که زانیمان «ان» له‌ کو‌تایی هیندیکیاندا وه‌لای زه‌وی، جیگه‌دا ده‌چیتته‌وه، له‌ فارسیدا به‌ ئه‌داتی نیسبه‌ت له‌ قه‌لم دراوه. وه‌ک بزائم ئاواپی «سناوه» ی سهره‌ قه‌زای کو‌پی که له‌ رواله‌تدا «سن+ ئاوه» بیت، له‌ بنه‌ره‌تدا ده‌چیتته‌وه بږو میژوو‌یه‌کی زیده‌ کون: له‌ ئافیتس‌تادا ناوی کابرایه‌ک هاتوه که به‌ ده‌ستی گر‌شاسب کوژراوه پیان گوتوه «سنافیدکه Snavidhka». «سناوه» هه‌بیت و نه‌بیت له‌و ناوه‌وه که‌وتوته‌وه. مه‌به‌ستم نییه بلیم به‌ ناوی ئه‌و کابرایه‌وه کراوه، ههر ئه‌وه‌یه که ناوه‌کانیان یه‌ک شتن. به‌ زاهیر ریزه‌ی سنافیدکه‌ هی چووک کردنه‌وه بیت «سناف + یدکه». ئنجا ئه‌گه‌ر ئه‌مه وه‌ها بیت ریزه‌ی

«سافیلکه، ماشیلکه، ئاشیلکه، دراویلکه...» خزمی ئهون و ئه داتی «یذکه» به
دهم رۆژگارهوه گۆراوه بۆته «یلکه» گۆرانی ئهوتۆیش جی پرسینهوه و
سهیری پیهاتنهوه نییه.

له لاپهه 28، لسان الکرد هاتوه که «بهحرکه» له «فههرکه Vehrka» ی
ئافیسناوه ماوهتهوه که ئهوسا به «گورگ» گوتراوه. گورگ خۆشی گۆراوی
فههرکهیه. له زازایی و ههوارامیدا ئه و «ف» له ماوهتهوه که دهئین فههرگ
لهجیاتی گورگ.

ئهم پاشگرهی «یلکه» له ههندی وشهی دهگمهندا به «یتکه» ماوهتهوه که
نزیکنه له «یذکه» چونکه دهنگی «ت» خزمتره به «ذ» لهوهی «ل» خزم
بیت. وهها دهزانم یهکیک لهو وشانه «پهلاپیتکه» یه که وینهی سهربهخوی
«پیتکه» شی ههر هیه. «پهلا» کورت کراوهی «پهلار» ه. «پیتکه» ش
کورت کراوهی «پلیتکه» یه. چونکه «پل» به واتای ئهنگوست هاتوه.
«پهلار پلیتکه» ئه و بهرده بچووکیه که دهخریته نیوان چاوی ئهنگوستی
شادهی راسته و تهنیشتی ئهنگوستی شادهی چهپهوه به پالپهستوی
ئهنگوستی گهوهی چهپه لهسهه ئهنگوستی شادهی راسته. که بهرده که بهرئ
دهکریت تهوژمی دهبیت و وهک پهلار تیژ دهروات.

وشهیهکی دیکهی مهحرهمانه هیه له بهری سۆران «میتکه» ی پی
دهگوتریت، له سلیمانی «قیتکه». هی سلیمانی ههر «که» ی ئه داتی چووک
کردنهوهی پیهیه چونکه «قیت» خوی وشهیه که. له میتکه دا دیاره دهنگی
«م» پاشماوهی وشهیه که بۆ مینه وهک که پیشتەر گوتوومه «مهگیرانی» له
«مایهگیرانی» یهوه هاتوه و «مایه» بۆته «مه» دیاره ئه و «م» ه ش
کهرتی وشهیه کی درێژتره.

له كوردی سهردهم «سۆرهوتۆره» ههیه لیکدانه که ی به هۆی ئامرازی پێوهندی پیکهاتوه. به لینگه‌ران وه‌هام بۆ ڕوون بۆوه که ههر یه کیک له‌م دوو وشه‌یه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ سهرچاوه‌یه‌کی کۆن: له ئافیس‌تادا هیزی چاکه‌ی سهر به «ئاهوره مه‌زدا» ڕووبه‌ڕووی هیزی خراپه‌ی سهر به ئه‌هره‌مه‌ن ده‌وه‌ستن. له هیزه به‌ده‌کان دوویان ده‌شی به‌ بنه‌مای سۆره‌وتۆره وه‌رگیرین: یه‌که‌میان Saurva «سه‌ورقه» که به‌ ئه‌سل ناوی خودایه‌کی ئاریایی بوه له‌ دینی زه‌رده‌شتدا به‌ دیمه‌نی «بینظمی، سستی- دیو اشوب» حیساب کراوه. دوه‌میان Taurvi «ته‌ورقی» «موجب اتلاف و فساد و شکست و گرسنگی و تشنگی» (لاپه‌ره 245 مزدیسنا و ادب پارسی). به‌و پێیه «سه‌ورقه و ته‌ورقی» به‌ ده‌م ڕۆژگاروه‌ نه‌ختیک له‌ شکل و واتایان گۆراوه و بوونه‌ته «سۆره و تۆره». وا ده‌زانم Taurvi به‌ ته‌نها خۆیه‌تی بوویته «تووره» ی کوردی. هه‌رچه‌نده‌ ڕیشی تی ده‌جیت که‌رت یه‌که‌می وشه‌ی لیکدراوه‌که‌ی ئافیس‌تا «ته‌رومه‌تی» Taro-mati که به‌ واتای «خیره‌سری، ناسازگاری، سرکشی» (ل 83 فرهنگ ایران باستان) هاتوه، بنیچه‌ی «تووره» و «ترۆ» ش بیت.

لیک دانی «کونه‌لووت» ته‌نها نمونه‌یه‌که‌ گرێدانیکێ وه‌سفی تێدایه. «کونی چاو»، «کونی گۆی»، «کونی زار» هه‌مووی اضافی - یه. به‌ زاهیر هۆیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که «کونه‌لووت» هه‌م به‌ دائیم کراوه‌ته‌وه و هه‌م دوو به‌ده‌ریشه، له‌چاو ئه‌وانی دیکه، وه‌ک که‌ ده‌گوتری: کونه‌که‌متیار، کونه‌گه‌رگ، کونه‌ڕیوی، کونه‌مشک. که‌ ویسترا لیکدانی ئه‌وتۆ بۆ ههر شتیک به‌کار بیت پێویسته‌ پێوانه‌ی له‌گه‌ڵ «لووت» و غه‌یری لووت تێدا بکریته‌.

ئیس‌تا ئه‌گه‌ر بپرسم و بڵیم بۆچی ده‌گوتریت «کونه‌مشک» و ناگوتریت «کونه‌کیل»؟ خۆ مشک و کیل به‌ کونه‌که‌دا ده‌چن؟ پرسیاره‌که‌ وه‌کوو ده‌یان پرسیارێ دیکه‌ بیرێ لێ نه‌کراوه‌ته‌وه. کونه‌کووتر، کونه‌با، کونه‌میروو، کونه‌ماسی، کونه‌سه‌گ، کونه‌مار... ئنجا کونی کیل، کونی ده‌رزی، کونی

هیلەگ، کونی شمشال. لە «کونە کلیل» دا «کون» هەکه غەیری «کلیل» هەکه یه، کهچی له کونی دهرزی و شمشال و هیلەگدا کونە که لێیان جودا نییه، کهچی یه که رێژه یان ههیه.

دهگوتریت بهردهنوێژ، بهردهههلان، بهردهباز، بهردهپان (ناوی ئاواویه) کهچی ناگوتریت «بهردهدیوار، بهردهخانوو». رهنکه لهمانه دا جوداوازی ئهوه بیت که له خانوو، دیواردا «بهرد» دهبیته بهشیکی پیکهینهریان که ئیتر ئیضافه ی له دهوهشیتهوه. لهوانهیه بهردیک کرایته نیشانه له دیواریکدا پی بگوتریت «بهردهدیوار» وه که دهلین «بهردهتهرازوو».

دهلین «بهردهعازهبانه» که بهردیکه جهحیلان هیزی خویانی پی تاقی دهکه نهوه بهلام دهلین «بهردی پستی» نه که «بهردهپشت» یاخود «پشتانه»، که ئهویش بهردیکی مهشوره، وهها بزانه خه لک پستی خویانی پیوه دهنن به نیازیکی قه رارداده. ئنجا ئه گهر بلین «بهردی پستی» بۆته ناوی کوک (علم) خو «بهردهباز» یش له سه ر پێ ئیوان کو به و هه ولیر بهردیکی ناسراوه. دوو قورتي له شکلی شوین پاژنه پیوه دهلین هی ئیمامی عه لین که بازی هاویشتهو بو سه ر بهرده که، پاژنه کانی له بهر زوری هیز لپی رۆ چوون - [ئیمامی عه لی نه گیشۆته کوردستان] ئیستا له وه ته ی سه ربازی باشووری ولات له و ناوه فه رمانی ره سمی ده بینن کردوو یانه به نه زه رگه. ئالا و په رۆپالێکی زوری به ده وریدا گرد کردۆته وه. دوو قۆرتکه ی عاده تی نین ره نگه ئاسارناسه کان تییا ن بگهن.

ئه و فورمانه ی وشه ی لیکدراوی پی ساز ده بیته، به زوری، ئه مانه ن:

- 1) سه ر سه خت، به ر ده ست، شه و کوێر، سه ر کار، بن بیژنگ
- 2) که له مێرد، خور ده مال، سووره گول، هیزه رۆن
- 3) زه ر ده زیره، گۆر گه بۆره، شه ره گه ره کی، ته ندووری سووری...

- 4) سيجرته كي، دووبه ره كي، سهردهسته كي
- 5) سهره وژير، له په وړوو، دمه و ئيواره
- 6) صه به توله، دووبه سي (له ياري دامه)، حازربه قهره، سهر به سهر
- 7) ناوبه ناو، رږږ به رږږ، پينه پي، رووبه روو
- 8) سهر به خو، دهر به دهر، كونه دهر.
- 9) مالبه مال، كونه كون، شاربه شار
- 10) بروبز گور، جروجامشت، كه لوبه ل، شروشيتال
- 11) گردو گرد، ده شتوده شت، شاخوشاخ
- 12) سهرودينار، يه كه وهه ل، به رودوا، سهر به ر
- 13) گرداو گره د، ده شتاوده شت
- 14) تيروته سه ل، زرينگوزيت، گردو كويي... چه وروشيرن،
مه ندومه ستوور، لووتوبزووت
- 15) به ره به ره، كه مه كه، ليكداليكلدا، ورده ورده
- 16) بنه رده قيله، په پول له سليمانكه، مالخويي، چوارچاو
- 17) چاوله دهر، نوكونتي، ملبه دؤن

جگه له مانه پښتر نمونه ي جوړي ليكداني ديكه شم هينايه وه، وهك ليكداني دووپاته و شكاندنه وه و هتد. لزووم نابينم پتر به دوا نمونه ي جوړاو جوړدا بگه ريم و قه تاريان بكه م چونكه من به ته ما نيم هه موو زمانه كه له نوخته و نيگاي زاراوه ي پيوانه وه به سهر بكه مه وه كه ته گهر بشمه ویت پيم ته واو ناكريت.

پيوانه كردن له م رېژانه كه جاري سهره دهر ي له هو ي جوړ جوړبوونيان نه كراوه، زه حمه ته خو ي به ده ست ده ستووري گشتييه وه بدات. به لي ده شي له نيوان سنووري فشوفولدا كه كه س لي ناگه رېته وه ئاموژگاري و رېنموونيي كه م بايه خ و برشت بكریت. به لام ههر ده مينيتيه وه تاك تاكي وشه ي ليكدراوي ته و تاقمانه ي به بنيچه ي پيوانه كردن دابندريت. به نمونه، بابته ي

حەڤدەمینی جوړه کان که به مه بهستی هه لاواردن له بابەتی شەشەمین و
 حەڤتەمین و هەشتەمین هاتۆتەوه تاکوو دەوری راستینە ی «حروف جر» ی
 بێ تەئویل له لیکدانی وشە دەر بکەوێت. ئا ئەم حەڤدەمینە چ دەستووری لێ
 وەرناگیریت و هەر ئەوەندەشت رێ بۆ ڕوون دەکاتەوه که دەشی «حرف
 جر» به واتای ئەسلی خوێ وشە ی لیکدراو پێک بهێنیت. هەرچی
 «مالبەمال» و «شاربەشار» ه «تعاقب» دەگەیه نیت.

«صەبەتوولە» و «حازربەقەرز» پێک گۆڕینهوه ی تێدا یه. «ناوبەناو» و
 «رۆژبەرۆژ» بەدوا یه کدیدا هاتنی بیکەله بەر بەدەستهوه دەدات. «نۆکوتی»
 لهوان جودایه: ئەو «تی» یه هەمان «حرف جر» ی باسکراوه که گۆتم له
 «حرف جر» ی «له» وه گۆراوه، بەلام لێره دا کاری پێوه نه ماوه، کهوا
 بێگومان هه بیوه و سواوه.

که بمانهوی پێوانه له سەر بنه مای جوړی «حەڤدەمین» هه بێستینین ده ی
 وشه یه کی ئەو جوړه هه لێژیرین وه ک: چاوله دەر و بلیین «چاوله ناو» ئاله تیکه
 وه یا کارگه یه که له ژووره وهیدا ئامیڤری دیتنی ناوه کی هه یه یاخود هەر شتیکی
 ناوه وه ی دروست کراویک بێنین «ناوبین» ه و دروست کراوه که ش
 «چاوله ناو» ه. مه ته ل هه یه ده لی «دهشتی کون له پشت» مه بهستی بانه،
 کولانکه ی دوو که لکیشی تێدا یه. ده لاقه له دیوار ده بیته بۆ ڕوونا کایی.

«سه روپی» ده بیته «پاچه». «سه روبه ر» ئەوه یه شتیکی بای مه بهست بکات
 بی زیادو که م. «دهستوی» ده بیته کۆمه له ی یاریده ده ری خیزانیک.

وشه زۆرن شکلی لیکدراویان پێوه دیاره به لام سه رچاوه ی ڕوونی دیار نییه.
 وه کوو: دوو پیشک، میمل، به رژه نگ... ده لین دوو پیشک له «دوم مشک» هاتوه
 به واتای «کلک مشک» هه یشه ده لی «دووم مشک». «په لاسوو» له وشه ی
 ساده ناکات ناشزانم له چیه وه هاتوه.

دەگوتريت: شەستتير، شەستپەر، شەستباران ناشزانين بۆچى شەست پەسەند
کراو. شايىلوغان، پلاولوغان كەرتىكى لە تەمدايە. چەپلەپزان دەچىتەو لە
ئەو دوو وشەيە ھەم لە فۆرمدە ھەم لە لايەن دەلالەتى كەيف و شادىيەو.

خولاسە لە كوردیدا ئەم ليكدراوانە سەريان ھەيە بن نا. بەشىكى گرتيان
لەو ھەو ھاتو كە شيو ھى نووسراويان نىيە دەقە ئەسلىيە كەيانى پاراستىت،
زۆرىشى دەويت ھەتا لە لەھجەيە كدا دەقە كەيان دەدۆزىتەو ياخود لە
ئافىستا و زمانى پەھلەوى ھەيا زمانى دىكەى ئارييدا ویتەيان وەگىر
دەكەويت.

ليكدراو ھەن خەيال تېر ناكات لە چۆنيەتى رۆنانيان. دەلى: چەلومل،
بەزەحمەت واتە كەى خو بەدەستەو دەدات، ھەتا يەككى «چەلومل»
دەرنەكەويت رەنگە ھەر يەكە رەملىكى ليپھاوئىت.

سەرسەرى زەلامان بوو. پياو راواستابوون سەرسەر!! دەزانين «رەكەف سوار»
و «قولتاغ سوار» چين بەلام «شۆرەسوار» چۆناوچۆنى وەصف دەكرى!
«شۆرەبى» مان ھەيە، ناشى لە شۆرەسوار بچىت. فلتەمەلۇ ماناى چى بى؟
زەشەمشە خەشلىكى ئافرەتەنە لە چىيەو ھاتو؟ فەرموو چۆنم تى دەگەيەنيت
«شەپوتەپ» چۆناو چۆنيە. رەك ھەيە «گىزبەلە» لەچىيەو ھاتو؟
«گىز» خۆى لە گەل «مل» دا دىت كە دەگوترى «گىزى مل» دەشگوترى
«رىسى مل». گىزورىس چين؟

وشە ھەيە لە بنەردە بە لىلى ھەلراو ھەك لە مەتەلدا بۆ واتاى مار
گوتراو: «ئاسنى سارد لە كونە ديوار گىتاوگىت گىت خەپتە». دوورناينم
ناوناو ئەو مەيلەى تەماوى كردنى مەبەست وەھى كەردىت ليكدانى پەنام
پەسەند كرايت.

ليٽره به دواوه ليسته‌ي زاراوه‌كان ديت:

- (1) باگير او
- (2) باگير
- (3) تايه كيش
- (4) هه مه كيش
- (5) هه رشته كيش، فتيلكيش
- (6) هه ويړه مه نې - معجناټ
- (7) چاوگير
- (8) چاوگيره Mesmeric
- (9) چاوگيري
- (10) چاوگيره يي
- (11) چاوگر، چاوگري
- (12) چاوگره، چاوگره يي
- (13) چوار كزه، هه ميشه رږو، رهوان
- (14) هوشخواز
- (15) ناوېژ،
- (16) لابر - ليژنه ي لابر
- (17) دوورېژ
- (18) دوورخوين
- (19) دوورخوينته وه
- (20) گيره وه - جبلة
- (21) ناوشيل - خباطة
- (22) نه ستشكين
- (23) نه ستكوژ
- (24) نه ستمر دوو
- (25) هه سټچه پين

- (26) نه ستچه پښن
- (27) گيانچه پښن
- (28) هه زچه پښن
- (29) به هره گر - مکتسب
- (30) به خووه گلاو - منغمس في الذات
- (31) خو په سه نه د - معجب بنفسه
- (32) تاو گير - منفعل
- (33) لايه نگر
- (34) خوويست - محب الذات
- (35) دهروونبين
- (36) پاشبين
- (37) ونبين
- (38) ناوپيو - المساحة الحجمية
- (39) کاربين
- (40) دنه کوټ، دنه کوژ
- (41) گومانکيشه کي، ثاواتکيشه کي، هيواکيشه کي، ترسکيشه کي
- (42) گوته کوتکه
- (43) چه رخکيش، چه رخگير
- (44) ثاو کيش، ثاومژ، ثاوهه لکيش
- (45) ته يار، خو ته يار کردو - مکتفي ذاتيا
- (46) دلوپريژ
- (47) تنوکريژ
- (48) برينکار، برينکاری
- (49) ده غلچين، ده غلچين
- (50) دانه چين، دانه پښن
- (51) لوکه چن، بيستانچن، ميوه چن

- (52) لاپېټر
- (53) کهله لاپېټر
- (54) ناوبین - رواله تبین
- (55) شنه کوت Combine
- (56) کهله چنکاری
- (57) سه رشورک
- (58) جلشورک، جلشور
- (59) قاپشورک، قاپشور
- (60) سپيرک، سپيرکه
- (61) ژميرک، ژميرکه
- (62) بژيرک، بژيرکه
- (63) هه سترگر، هه ستر اگړه
- (64) هه سترسورکي،
- (65) دلّسورکي
- (66) هه زه سورکي
- (67) سوّسه سورکي
- (68) هه مووتوان
- (69) هه مووکار
- (70) هه مووخور، گشتخور
- (71) فره وينه، فره شيوه
- (72) ناوه نديگر
- (73) ره شبيگر - استنفار
- (74) جار دان، جار رايشتن
- (75) لاگير - مماس
- (76) خوڼه ويستی، خوڼايان دن
- (77) خوښکاندن

- (78) خۇداشكاندن
- (79) خۇدانە گومان
- (80) خۇكار، خۇكارى
- (81) خۇرىكخەر
- (82) بەخۇۋەگلان - انغماس فى الذات
- (83) خۇچەسپاندن
- (84) خۇسەپاندن - فرض الذات
- (85) دەرۋونزا - ۋەك دەرکزا
- (86) باغلبوون
- (87) بەخۇزان
- (88) بەخۇگونجاۋ
- (89) خۇگرى
- (90) خۇھەلۋەشىن
- (91) خۇفريواندن
- (92) خۇسازاندن، خۇدرۋستاندن
- (93) خۇبەديھيتان - تحقيق الذات
- (94) خۇداخەر
- (95) خۇگۈۈر - ۋەك خۇرسك

ئەم وشانە كاربان تيدا نييه

- (96) ھاۋرەسین Homogamy
- (97) ھاۋناو Homonym
- (98) فرەمىرد Polyandrous
- (99) فرەرەنگ Polychrome
- (100) فرەقامك، فرەپەنجه Polycotyledon
- (101) فرەژنە Polygamy
- (102) تاك مىردە Monandrous

- 103) تاکمه زن (عاهل، ملک) Monarch
- 104) مایه گیر، مایه گیرى، خۇمایه گیر کردن
- 105) خو گیراندن
- 106) ته ژاندن
- 107) تاکمه زنه Monarchy
- 108) تاکمه زنى Monarchist
- 109) تاکمه زنایه تی
- 110) تاکمه زنهی
- 111) تاکمه زنه تی
- 112) تاکمه زنانه، تاکمه زنانه
- 113) تاکمه زنه کی، تاکمه زنه کی
- 114) ئاوه به ره
- 115) ئاوبه ر، ئاوه به ر
- 116) باب به ره، بالۆن - منطاد
- 117) گویدزه
- 118) چاودزه
- 119) کیشه بر
- 120) جۆکه ند - Canal
- 121) بریه: قرار قطعی
- 122) ریشه بر، ره گبر
- 123) ریشه کیش - إستئصال
- 124) نمبر، زه نه بر
- 125) وشکان، وشکاندن
- 126) مندالکیش
- 127) تیکهاویژ، تیکهاویژی
- 128) لیکبونه وه

- (129) لیکزه نین Skirmish
- (130) لیکسریواندن - مناوشة کلامیة
- (131) لیکنوړین - تناظر
- (132) لیکنوړ - متناظر
- (133) ټیکگیران
- (134) ټیکچه سپان - تلاحم
- (135) ټیکترنجان Jam
- (136) پیکوه ربوون - اشتباک
- (137) پیکشیان
- (138) کهړه تیره، زړه تیره، کهړه ژماره
- (139) چاوله ناو
- (140) تینله ناو Central Heating
- (141) کونله بن
- (142) دووسه ره
- (143) سه رمه شق - مثل اُعلی
- (144) سه ربه بیگانه، سه ربه دوژمن
- (145) سه رگول - باکوره
- (146) سه رته ندازبار، سه رپشکنه ر
- (147) میرته ل، میرلووله، میرسفره
- (148) میراو
- (149) ناوه وده ر
- (150) به لگه و به ند
- (151) دمه وژین، دمه و مه رگ، دمه و نازادی...
- (152) چاوله ناو (ناوبین)

پاشکۆی 1

بابی پهینکه له باراشی زمانی کۆنینه مان⁸

وهک که خوینته دهواری نهو باو دهزانی ئیله هیندی - ئه ورووپاییه کان بهر له سهرده می زهردهشت و ئافیس تا به چهند صه دهیه ک، که نه مدیت له هیچ سهراوهیه کی بهرده ستدا ژماره یان دیاری کرابی، بوون به دوو کهرت: یه کیان بهرهو رۆژه لات و ئهوی دیکهش بهرهو رۆژاوا. کهرتی دوهم بوو به ئه ورووپای. کهرتی یه کهم جاریکی دیکهش بووه به دوو کهرتی: 1- هیندی. 2- ئیرانی.

له خووه دیاره، هه موو سهراوه میژووییه کانیش ده لێن، زمانی ئه و ئیلا نه به دایه لیکتی جۆراوجۆره وه، بهر له جودا بوونه وه یان، یه ک شت بوه. یه ک بوونی زمانیان بوته هوی هه بوونی چهن دین وشه ی موشته ره ک له نیوان هه موو ئه و زمانانه ی سهر ده کیشیته وه بو ئیله هیندی - ئه ورووپاییه کان تا ئه وه ی هه ندی جار له نمونه دا ده بینین وشه ی ئافیس تای ئه وتو هیه قالبه که ی له زمانیکی ئه ورووپای سهرده مدا باشتر پارێزراوه تا کوردی و فارسی وه ک وشه ی «Ad» ئه د» به واتای خواردن که له لاتینی به Edo و له ئینگلیزی Eat ماوه ته وه. وشه ی «Thri ثری» له ئینگلیزی Three له فره نسهی Tre ماوه ته وه (ل، 3، 4، 223 فره نگ ایران باستان، بخش نخست، پورداود).

له لایه ن دینه وه، جوداوازی نیوان ئه و ئیله له یه کدی دوور که وتوانه دا بوو به ئاکامیکی ئاسایتر له هی دایه لیکت و زمان چونکه له وانه یه ههروه ک

---

⁸ - تییینی: ئه م نووسینه بهر له ده رچوونی نامیلکه ی «لسان الکرد» ئاماده بوو بو له چاپ دان به لام ریک نه که وت له چاپ بدریت تا کوو ئه م رۆژانه به گه ل «زاراوه ی پیوانه» که وت.

چاوه پروان ده کړی و ړووشی داوه، سه رله بهری گهلیک دینیکي تازه بگریته بهر. که قسه له بهشی هیندی - ئیرانی بکهین، دینی زه ردهشت له هه موو ړوویه که وه باوه ړی کونینه ی ئیرانیه کانی گوړی تا ئه وهی هیزه چاکه کانی ناوی دیو Daeva یا پټوه بوو به خوا و نیمچه خوا ده ناسران، زه ردهشت هات و پیروزیه که ی لی دارنین و دیوی له خواوه گوړی بو شهیتان. Dualism دوو هیزی سه ربه خوی چاکه و خراپه ی کرده یه کتاپه رستی که «ئاوهره مه زده» ی به خوی هه موو دنیا ناساند.

کتیپی زه ردهشت، ئافیسټا، سه قافه تی هه موو گه له ئیرانیه کانی له سه قافه تی گهلانی دیکه، گرده ږ، جودا کرده وه. پیړه وانی زه ردهشت به «مه زده یه سنا-خواپه رست» ناسران. غه یری ئه وان به «دیویه سنا-دیویه رست» ناو بران (ل، 235، مزدیسنا و ادب پارسی، جلد اول، د. محمد معین).

له نمونه ی ړوویه ړووبوونی مه زده یه سنا و دیویه سنا که وا به دريژبی میژووی کورد له زه مانی زه ردهشته وه تا ئیمرو شیوه ی زیندووی هه بو، برا ئیزدیه کانی که له لایه نه غه یره وه پیان گوتراوه «داسنی-دیویه سنا-دیویه رست». هه ر چونکه پیړه وانی زه ردهشت به «بیه دینان-خواه نانی دینی چاک» ده ناسران تا کوو ئیستا که ش به جیرانه تی «دیویه سنا» له باکوری زبی گه ورده دا ناوی بادینان بو ئه وه هریمه ماوه ته وه. به شه کانی دیکه ی کوردستان، چونکه نه شیا له خوړایی و بی پیداویست له ته ک ئیسلامدا دینی زه ردهشت به «بیه دین» هه لبد ریته وه تیاندا، ئه و ناوه یان لی شوړایه وه. هه روه ک که گوت «سارد» گورج «گهرم» ت به بیردا دیت هه روه هاش که دیویه سنا بیه ییت خیرا «بیه دین» لیت به خه بهر دیت. (ټهم باسه له کوتاری «چهند ریشه یه ک له ریشالی زمانه که مان» که له ژماره 4، نووسه ری کورد، بوم بلاو کرایه وه به دريژتری قسه ی لئوه کراوه).

ئافیسټا به هه ر پینج به شیه وه:

- 1) یسنا (گاتاگان کۆنترین بهشی یه سنایه)
- 2) ویسپرد
- 3) وندیداد (فهندیداد = Vi Deva Data = دژ دیو قانون، قانونی دژی دیو)
- 4) یشتها
- 5) خرده اوستا

(به ریتووسی فارسیم نووسین، بنواره لاپه ره کانی 195-203 مزدیسناى باس کراو) لئی دهووشیته وه به کۆنترین فرههنگی زمانه ئیرانیه کان حساب بکریت، چونکه هه رچی نووسینی دیکه ی ئیرانی هه بی به دوا ئافیتادا هاتوه. له رووی تین هیتان بۆ ویزدانی پیره وه کانی رهنگه له به رایى هه موو کتیبیکه وه بیت چونکه:

- 1) نووسینی له خۆی به پیتشه وه نه بووه بیته هاوبهشی له تاو و تهئسیر.
- 2) باوه ری پیش خۆی رهش کرده وه و یه کیکی تازه ی هه لنا.
- 3) هه موو پروویه کی ژیا نی گرت وه به فکر و ئایین و رهوشت و گوزه رانه وه.

هه ر کتیبیکی دیکه بکه یته جیی به راورد کردنی به لای که مه وه یه کییک له و سێ لایه نانه ی تیدا بزهره. ئافیتا هه رچه ند له رهوی تهسکه ندهری مه کدونی بۆ سه ر رۆژه لات (له به ره و کۆتایی سه ده ی چواره می پیش عیسا) دوو چاری نسکویه کی کوشنده هات، دیسانه وه له ئاکامدا بۆوه به تاکه سه رچاوه ی باوه ر و ویزدان (تا راده به کی هه لکشاویش هی گوزه ران) له ئیمپراتۆریه تی ئیران (ئهشکانی و ساسانی هه تا فه تحی ئیسلام. یه زدگورد له 652 ز کوزرا). به و پیتیه ته گه ر ماوه ی حوکی سلوکیه کان له حیساباندا ده ربکه یین، هه ر له پیغه مبه رایه تی زه رده شته وه (سالی 618 پیش ز: ل، 85 مزدیسنا و ادب پارسی) هه تا 50-100 سالیکیش دوای یه زدگورد که دینی زه رده شت باوی مابوو (پتریشی ده وام کرد) بۆ ماوه ی پتر له 1100 سال ئافیتا سه رچاوه ی

ئىلھاماتى گەلە ئىرانىيەكان بوو چ لە پرووى باوەرەوہ بیت و چ لە پرووى کارى
دنیايیەوہ بیت.

سامانى وەھا فرەوان کە لە ئافىستا کەوتۆتەوہ. بىگومان، ھۆى سامانداربوونى
ھەر زمانیکە بوويىتە وارسى دىنى زەردەشت و ئافىستا. بە داخەوہ زمانى
کوردى ئەو وارسە نەبوو چونکە نەک ھەر دەولەتى نەبوو، بەلکۆ نووسىنىشى
نەبوو. وارس خاوەنى دەولەتى ئىران و دىنى رەسمى دەولەت بوو کە
فارسەكان بوون.

ئەگەر دەولەتى ماد بو کورد مابايە بە يە کەم ھىزى گەورەى ئىرانى،
نسکۆشى ھاتبايە بەر ھەر دەبوو بە وارسى سەرلەبەرى کەلەپوور و
سەقافەتى ئىران، بەلام کۆرشى ھەخامەنشى، بە بەزاندنى ماد، ناوچەى پارسى
کرد بە مەرکەزى حوکمى و فارسىشى گىرا بە وارسى ئەبەدى ھەموو
رابوردووى ئىران، کە دواڕۆژىشى چوہ سەر.

ئىستا ئىمە لە لاوہ بە دەورى خەرمانى زەردەشتايەتى و ئافىستادا سوالى
گولەگەنم دەکەين بەلکۆو بايى پەينکەى⁹ تەشتە ھەويرىکى لى کو بکەينەوہ.

لە ناو خۆماندا ناوناوہ بە راشکاوى دەليين مادەم پىغەمبەرى ئافىستا خەلکى
مادە و کورد بوہ دەيى زمانى تەبليغاتىشى کوردى بوويى، بەلام زانا زلەکانى
زمانە ئىرانىەكان و ئافىستاناسەكان لە سەر باوەرپىک کو نەبوونەتەوہ. ئەو
بيرورايانەى لەبارەى زمانى ئافىستاوہ ھاتوون لە لاپەرە 83 و لاپەرەکانى
172، 173، 174 «مزدىسنا و ادب پارسى» باس کراون و دەشى پوختەى
رايەكان بخريتە چەند خالىکەوہ:

---

9 - پەينکە ئەو ئاردەيە کە نانکەر ناوناوہ دەستى تپوہردەدات ھەتا ھەويرى پىوہ
نەنووسىت.

- 1) زاناكان له‌وه‌دا يه‌ك ده‌گرنه‌وه كه زمانى ئافىستا و زمانى فارسى هه‌خامنه‌شى له‌يه‌كدى جودان، زاناكان دلنبيان له‌وه‌وه‌هاتوه كه ده‌ورى 400 وشه‌ى هه‌خامنه‌شى پاريزراوه، به‌سه‌رنج ليگرتنيان ده‌زاندري نووسراوى كوڤيان نيه‌ به‌ ئافىستاي بگيرين مه‌گه‌ر تاكوته‌راى «ناو» له‌ نووسيني ئافىستا ياخود هه‌خايى پاريزرايى. زاناكان ئه‌مه‌ ده‌لين هه‌رچه‌ند وشه‌ى هه‌خامنه‌شى گه‌ليك له‌ وشه‌ى ئافىستا نزىكه، به‌لام چونكه وشه‌كان هاوته‌مه‌نى زوربه‌ى ئافىستان، ئه‌و جوداوازييه كه‌مه‌ بايى ئه‌وه ده‌كا بريار له‌سه‌ر يه‌ك نه‌بوونيان بدرى وه‌ك كه جودايى كوردى له‌ فارسى ئه‌و برياره‌ى لى وه‌رده‌گيرى.
- 2) به‌شيك له‌ زاناكان ده‌لين چونكه زه‌ردهشت لاى فيشتاسپ (گيشتاسپ) پاشاي «باخته‌ر» (به‌لخ) پيغه‌مبه‌رايه‌تى كرد ده‌بى به‌ زباني ئه‌و هه‌ريمه ته‌بليغاتى كردبى بو ئه‌وه‌ى تيبى بگه‌ن. ئه‌م رايه‌ش ر‌هت ده‌كرتته‌وه به‌وه‌دا كه هه‌رگيز ناوچه‌ى به‌لخ به‌ بيشكه‌ى زه‌ردهشت و ئاينى زه‌ردهشتى نه‌ناسراوه، قه‌تيش له‌ ميژووى دلگه‌رمى دىنى زه‌ردهشتى گرنگايه‌تى لى نه‌بيستراوه. (باخته‌ر «به‌لخ» له‌ ئافىستادا Bakhddhi باخذى پى گوتراوه، ل. 285 فرهنگ ايران باستان).
- 3) به‌شيكى زور له‌ زاناكان ده‌لين زمانى ئافىستا كه به‌ زمانى Airyana Vaejah «ئه‌يريه‌نه‌ قه‌ئيجه‌» ناوى هاتوه ده‌بى زمانى خواره‌زم بيت (ل 213 تاريخ زبان فارسى، جلد اول، پرويز ناتل خانلى). ئه‌م رايه‌م له‌ كتيبى ديكه‌شدا خويندوتته‌وه.
- 4) هه‌نديك ده‌لين ده‌بى ئافىستا به‌ زمانى ماد نووسرايسته‌وه (پورداد خوى له‌ «فرهنگ ايران باستان» ده‌لى زمانى ئافىستا هى «شمال غرب» ئيرانه كه ده‌كاتته‌وه ماد).

راستىيه‌كه‌ى تا ئىستا نه‌م ديتوه يه‌ك راي متمانه‌دار له‌م باره‌وه پىك هاتبى ئه‌گه‌ر نووسيني نوئ هه‌بى رايه‌كى گشتى و سه‌لميندراو بلى، جارى من نه‌م

دیتوه. بههه مه حال بو ئه وهی توژه ره وهی کورد و تیکرای خویته ران وردتر
سهیری خزمایه تی نیوان زمانی ثاڤیستا و زمانی کوردی بکات رستهی
خواره وه له لاپه ره 236، مزدیسناى ناوبراو بو ئیره راده گویم:

Ahura Mazda, mainyu spenishta, datar gaethnam astvaitinam
ashaum

واتاکه شی: سهروه ری دانا، مینووی پاکترین، ئافه ریدکاری جیهانی مادی
پیروژ.

بو ئه وانیه که ده شلین کوردی یاخود له هجه ی هه وره مان و په هله وی یه ک
شتن چهند دیریک له لاپه ره 22 کتیی «کارنامه اردشیر بابکان» له
نووسینی د. بهرام فره وشی به نمونه دهینم. دهقه په هله ویه که ی به رینووسی
کوردی دهنووسمه وه ته رجه مه فارسیه کهش وه کوو خوی دهیلمه وه:

- ئه رده فان راغ کنیچه ک - ی ئه پایشنیک بووت کی هه چ ئه پاریک
که نیچه کان ئازه رمیکته ر و گه رامیکته ر داشت و پهت هه ر
ئه غفینه ک په ره ستیشنی ئه رده فان بووت، هان که نیچه ک که رت
ئیستات.

ئه مه ش فارسیه که: «اردوان را کنیزکی بایسته بود که از دیگر کنیزکان
ازرمیتر و گرامیتر داشت و به هر ایینه پرستش اردوان بود، ان کنبرک
میکرد».

وه ک دیاره فارسی خزمی په هله ویه. په هله ویش له ری پتوهندی دینی به
ئاڤیستاوه، سه ره رای نزیک بوونی زهمانی ئه شکانیان (خاوه نانی زمانی
په هله وی) له زهمانی ئاڤیستا خزمایه تی ئاڤیستای پتوه دیاره. ئنجا چونکه
فارسی بوو به واری په هله وی هیچ سهیر نیه ئه و پتر له کوردی له و زمانانه
نزیک بێ به تایبه تی که له کونه وه به هو ی نووسینی ره سمی و ئه ده بی و

دینییه وه شکلی وشه ی ئه وه سهردهمه کۆنه ی تیدا پارێزراوه. ئه گهر بێن له جیاتی فارسی ئه ده بی له هجه کانی ئاخوتنی عاده تی فارسه کان له شیراز و ئه سفه هان و تاران به فارسی ناوه راست و هه خامه نشی و ئافیس تا بگرین ده بین چندیان لی دوورن. ئه وه له هجان له فارسی ئه ده بی سهردهم دوورن چ جایی زمانی بهر له هه زار و دوو هه زار سال.

کوردی که خاوه ن نووسین نه بوو پتوه ندی نه پچراوی به رابردوی سی هه زار ساله ی خۆی هه ر ئه وه مایه وه که له له هجه کاند کهم و زۆر به سه ر زارانه وه بوو، له وه هه ر بگه رێ که زمانی کوردی له پاش تیچوونی ماده وه نه خاوه ن ده ولت بوو نه خاوه ن ده زگای دینی که زمانی ئافیس تا ی به کار ده هینا. له گه ل ئه مه شدا ده توانین له رێ به راورد کردنی فارسی خۆی له گه ل زمانی فوری هه خامه نشی که کۆنه فارسیه که یه ب بین چه ند مه ودا که ووتۆته نیوان هه خامه نشی و فارسی ئه ده بی سهردهم نه ک له هجه کانی.

له لاپه ره 101، جلد اول له کتیی تأریخ زبان فارسی دانانی دکتر نائل پرویز خانلری ئه م رسته یه ده خوینیه وه که به ریتووسی کوردی ده بنووسم و ته رجه مه که شی به فارسی له ژیره وه یه:

- به گه وه زره که ئه و ره مه زدا... هییه شییاتیم ئه دا مه رتیه هیا
- أهو رمزدا خدای بزگی است... که شادی را برای مردم افرید

له په راویزی ده قه که به پیتی لاتینی وه ها نووسراوه

Baga vazraka Auramazda... Hiya syatim ada mar tiyahya

له لاپه ره 125 ده خوینیه وه Ahmiy له هه خامه نشی بۆته «هستم - ههستم»، له فارسی ئه ده بیدا Aham بۆته «بودم - بوو ده م».

له لاپهړه 126 دهخونیتتهوه که وشه ی «مرد» له فارسی ټهدهبی ټهنها دوو شکلی «مفرد، جمع» ی ههیه، له فارسی باستان (کون) دا سی شکلی «مفرد، مثنی، جمع» ی ههپوه. له نموندها ټهنها شکلی جوړاوچوری «مفرد» ی له چند حالتهی صرفی-دا دههینیتتهوه، ټهویش بهم شکلهی خوارهوه:

- در حالت فاعلی: martiya – مه‌رتیه
- در حالت ندا: martiya – مه‌رتیا
- در حالت اضافه: martiyahya – مه‌رتیه‌ها
- در حالت مفعولی: martiyam – مه‌رتیه‌م
- در حالت مفعول فیه: martiyai – مه‌رتیه‌یی

ټنجا که فارسی له‌گه‌ل خویدا ټهوه‌نده دوور که‌وتیتتهوه هیچ سه‌یر نیه کوردی، نه نووسین نه ده‌ولت نه ده‌زگای دینی هه‌پوه، له ټافیتستا دوور که‌وتیتتهوه با له بنه‌ره‌تیشدا ټافیتستا کوردی بووپیټ.

به‌هه‌مه‌حال هه‌ر وه‌ک بو زاناکان نه‌لواوه بریار بدن له‌سه‌ر یه‌کبوونی زمانی کوردی و ټافیتستا، نه‌شلواوه بریار بدن له‌سه‌ر یه‌کبوونی ټافیتستا و هیچ یه‌کیک له کومه‌له زمانی ټیرانی تا ټه‌گه‌ر یه‌کیکیش له‌و زمانانه درټزه‌ی یه‌کسه‌ریی ټافیتستا پیټ، نازاندري کامیان خویه‌تی. هه‌ر ده‌لپی ټافیتستا وه‌جاخ کوپړیکه له‌جياتی وه‌چه‌ی خوی ټاموزا و خالوزا و پوورزای ماون.

من له لای خومه‌وه وپرای عاتیفه که لیم خوش دیني کوردی شریته‌ی نه‌پچراوی ټافیتستا بی، مافیکیش له‌وه‌دا ده‌بینم که پیغه‌مبه‌ری ټافیتستا کورده [هه‌رچه‌ند هی وها هه‌یه کوردبوونی ناسه‌لمیني به‌لام زوربه‌یان به‌میدایي داده‌نین]. به‌لی ټهو قسه‌یه زور بایه‌خداره که ده‌لی ده‌بی ټافیتستا به‌زمانی ټهو میلله‌ته داندراپی که له ناویاندا پیغه‌مبه‌ر بوه هه‌تا بتوانن تی بگن. دیسان

رې دهمینې بلین: جزوو ئەو زەردەشته که ئافیتسای دانا وەها بەلەدی زمانی
 هەریمە که بوو که هەر بەو کرا کتیبی هینده گرینگی پی دابنی. چۆنیش وەها
 رېک کهوت یە کسەر و یە کەندەردوو ئەو پیغەمبەرە زمانی دایکرای خوی
 پشتگوئی خست.

جگە لەمە، گەلێک پرسیاری جودا لەمانە هەن بیۆهلامن وەک ئەوێی که
 «گائاکان» هینده کۆنن نه ناوی ماد و نه پارس دەهینن، دانیشتوانی ئێران
 هەر به ئاریایی ناو دەبات و تیکرای ولات به سەرزەمینێ ئاریا دەناسین.
 جارێ پاره پەیدا نەبوه، ئالۆگۆر و کریی «ئاتەربان» (پیشەوای دینی) به ماله
 نهک پاره. ناوی «ئاسن» نایه نیت دهبی له سەردەمی «برۆنز» بووبیت.
 خوی ناوی له «گائاکان» دا نییه، وەک که هیندییه کان له گەلیدا ئاشنا
 نەبوون (لەپەرە 175، 176 مزدهیه سنای ناوبراو).

من له خۆمهوه ئەم پرسیاره دهکەم: که «گائاکان» هینده کۆنن کێ
 نووسینییهوه؟ نووسین لهو سەردەمه دوورەدا چی دهکرد له نێوان قەومه
 کۆنهکانی که جارێ ئاسنیان نەبوه؟ مەرداریی بی خوی چۆن دهکری؟ یان
 مەپیش به دواتر فیربوویی خوی بدری؟ خولاسه لهو کتیبانهی به ردهستدا
 پرسیار هەلدهستی پیوهندی به بربرە ی مەسلە ی نيسبه تی گائاکان بۆ
 زەردەشت، زەردەشت و گائاکان بۆ ئەو گەله ئێرانیانهی دهیانناسین ههیه
 چونکه زەردەشت به پێی ریوایه تی میژووویی هینده کۆن نییه بجیتهوه
 زەمانیک جارێ حکوومهت پەیدا نەبوویی (ل 176 دیر 8 مزدهیه سنا...).

به ناچاری ئەم لایه نانه واز لی دههینن. ئەوێی دهمینیتهوه خۆمی پیوه
 خەریک بکەم وەک که کردوومه، ئەوێه که وشە ی ئافیتسای له زمانی
 کوردیدا بدۆزمهوه به لکۆو نیگای تۆزەرەوهیه کی کورد به لای رېبازی دروستدا
 با بداتهوه. به نموونه یه کیک لهو تۆزەرەوانه که نووسینیم دیت بۆ ئەوه
 چوو بوو که وشە ی Aputhratana به واتای «منداڵدان» دیت. من له

وشه که «پزدان» هم دۆزییه وه. که هاتین به «مندالدان» مان لیک دایه وه به تهواوی له ئافیتسا دهیچرین، چونکه «مندال» خوی نوییه و له وشه که دا سیمای دهرناکه ویت. چ بلیین «مندالدان» و چ بلیین «رحم» له کولانهی پیوهندیی زمانه که مان به ئافیتساوه، فهرقیان نییه.

رهنگه من له چاو ههندی نووسه ری سه ره به زمان ئازا دهرنه چم له لایه ن بریار دانی یه کجاره کی له باره ی کوردییوون و نه بوونی ئه و وشانه ی له گوماندان. ئه وانه ی چه ز ده که ن زمانی کوردی بهر تۆمه تی خزمه تکاریی زمانی فارسی بکه ویت دین هه موو ئه و وشانه ی له هه ندی ناوچه ی کورده واریدا به کار دیت و له دهقی وشه ی فارسییه وه نزیکه، له کوردی دهستینه وه و پیشکهش به فارسی ده که ن. ئه م جوړه بریاره گه لیک کالو کرچه چونکه چه ند خالیکی سه ره کی پیشیل ده کات:

- یه که م ئه وه یه که وا له بیر خوی ده باته وه زمانه هیندی –
ئه و رووپاییه کان تیکرایان به ئه سل یه ک زمانن و سه یر نییه وشه ی موشته ره ک له نیوانیادا هه بیت، چ جایی ئه وه ی خیزانی زمانه ئاریاییه کان که به ره و ره ژه ه لات کوچیان کرد و که رتی خیزانی ئیرانیان لی جودا بووه خزمایه تی سه قافی و زمانیان به رده وامتر و به هیز تریش مایه وه، جگه له وه ی که دینی زه رده شت له لای خویه وه بوو به پیوه ندییه کی تایبه تی له نیوان زمانه ئیرانییه کان که زۆربه ی هه ره زۆریان ئه و دینه یان په سه ند کرد.
- دوهم ئه وه یه، وشه ی کوئینه له کوردیدا له وانه یه له له هجه یه ک بداته وه و له یه کیکی دیکه بزر بوو بیت، چونکه نووسیمان نه بوه وشه بو هه موو کورد بیاریزیت. ئه م دیارده یه له و زمانانه شدا خو دهنوتی که نووسینیان هه بوه چ جایی زمانی بن نووسین.
- سییه وم ئه ویه که وا رهنگه وشه هه بیت کوردی بیت پتر له وه ی فارسی بیت چونکه دوور نییه له رپی زه رده شته وه که کورده وشه ی

ئەوتۆیى بە بوارى ئايندا پەرىبىتەوہ بۆ فارسى. ئەم تىبىنىيە مافى
 ھەيە داوا لە زمانزانى كورد بکات كە ھەرنەبى پەلە نەكات لە
 ڕووتاندنەوہى بۆ فارسى ياخود ھەر زمانىكى دىكە بىت.

ئەوانەى ھەزىش دەكەن سامان بەسەر كوردىيەوہ بنىن كەمتر خۆ دەگرن لە
 بىر يار دان لەسەر كوردىوونى وشەى موشتەرەك، ئىتر ھەرچى بىتە
 بەرچاويان لە وشەى ئەوتۆىى گورج لەسەر كوردى تاپۆ دەكەن. لە نمونەدا
 دەلىم وشە لىكدراوہ كەى Airyana Vaejah - «ئەيرىنە فەئىجە»
 چەندىكى دىتەبىتەم لەلايەن ئەو كەسانەى كىتەبىانم خويندەبىتەوہ باسى ھاتەبىت
 ھەر بە «خوارەزم» لىك دراوہتەوہ. وشە كە ئافىستايە، لە لاين نووسەرانى
 شارەزاي مۆرووى كۆنەوہ بى ئەوہى لىيان تىبگەم بەلگەيان چىيە بە
 «خوارەزم» ى دادەنن. كەچى نووسەرى خۆولەتەم دىتوہ بە راشكاوى و
 پاتەوپات پىمان دەلى: «ئەيرىنە فەئىجە» كوردستانە. ئىمە دەزانن و
 نووسەرانى كۆنىيەناسيش دەزانن كەرت يە كەمى وشە كە دەقى كۆنى وشەى
 «ئىران» ە كە نووسەرى خۆولەتى رملى كوردستانە كەى خۆمانى لى داوہ.
 ئەگەر وشەى «Vac - فەج» ى ئافىستايى لى وەرگرين. سەيرىكى لاپەرە
 390 «مزدیسنا و ادب پارسی» بکەین ئەمانە دەبینن:

لە شى كەردنەوہى «بازۆزمزم» ى مەراسىمى زەردەشتى دەلى: واژەى «باز»
 كە «باج - باز - واچ - واچ» و «واژ» یشى ھاتوہ لە ریشەى ئافىستايى
 Vac - فەج كە لە سانسكرىتى «فاج Vac» و لە پەهلەوى «فاج Vaj» و
 «فاجەك Vajak» ى ھاتوہ، وەرگىراوہ. ئەم ریشەيە لە لاتىنى Vox، لە
 فرەنسەيى Voix، لە ئىنگلىزى Voice ى لى ھاتوہ. «باز» بە واتاى «سخن -
 گفتار» (قسە و گوته) يە. ھەر لەم ریشەيەوہ «اواز، اوازە، اوا، گواژ، گواژە
 (گواژە)» ھاتوون.

هه‌موو ئەو دۆعیانەی زەردەشتی بە ئەسپایی دەیانخوینن پێی گوتراوه «باژ». قسەکانی د. معین هەتا لاپەرە 399 بەردەوام دەبێ. لە کوردیدا هەرچی وەکوو «گوتە، وشە، بیژە، واتە، وتە، واچۆ...» هەیه، ئەوانیش دەچنەووە بۆ ئەم ڕێشەیه. دیارە کوردیش لە «ئاواز، ئاوازه..» دا هەمان پیشکی هەیه که فارسی هەیه‌تی.

لە تەک وشە «باژ، باج» دا وشە «باج» (رسم، ضريبة) مەبەستە لێی دەچیتەووە بۆ Bhaj ی سانسکریتی که Bhaga ی لێ داریژراوه. (ل. 391 پەراویژ مژدیسنا...).

- (1) Aurvant «ئه‌ورفنه‌ت» به واتای توند، چالاک، په‌هله‌وان (ل).
226 فرهنگ ایران... له‌م واتایه‌دا تووشی وشه‌یه‌ک نایه‌ین له کوردیی ئیستا‌که‌دا لیوه‌ی نزیک بیت به‌لام وه‌ها ده‌زانم خزمایه‌تی له‌گه‌ل Haurva هه‌بیت به واتای «دروست، ته‌واو، کامل» (ل). 57
فرهنگ ایران) ئه‌م وشه‌یه له کوردیدا بۆته «ئیروو» به واتای «دروست، ته‌مام» وه‌ک که ده‌گوتری «ماله‌که‌ی ئیروو».
- (2) Apanti «ئه‌په‌نتی». A ئه‌مرازی نه‌فیه. Panti «پینگه» یه‌ که «په‌ند-په‌ندی‌شینان» ی لی وه‌رگیراوه. به‌و پییه «ئه‌په‌نتی» ده‌بیته «بی‌ری» - یه‌کیکی ری لی کویر بووبیته‌وه- (ل). 59 فرهنگ ایران (باستان). که بچینه‌وه بۆ «په‌ند» وشه‌که ده‌بیته «پینه‌ند - په‌ندنه‌گر».
- (3) Ar «ئه‌ر». چاوگی «ئه‌ر» له ئافیتا و فارسی هه‌خامه‌نشی به واته‌ی «رۆیشتن - بزووتن» هاتوه (ل). 286 فرهنگ ایران
نزیکتین وشه‌ی سه‌رده‌م له کوردیدا بۆ ئه‌م چاوگه «هه‌ره» ی کرمانجی سه‌رووه. «رۆ» ی «رۆیشتن» خزمایه‌تی ar ی پیوه دیاره.
- (4) Rati - راتی، رادی = به‌خشین، جوانمه‌ردی (ل). 59-96 فرهنگ ایران) له کوردیدا «رادی» بۆته «ره‌دا» وه‌ک ده‌گوتری «دیته ره‌دایی». وشه‌ی «راده» وه‌ک که ده‌گوتری «له راده‌به‌ده‌ر» چ خزمایه‌تی له‌گه‌ل «ره‌دا، رادی» نییه.
- (5) Az - «ئاز». لیخو‌رین. Gav Aza «گه‌ف ئازا» ده‌بیته «گالیخو‌ر» که داریکه گاجووت و ئازله‌ی دیکه‌ی پی لی ده‌خو‌رن. (ل). 186
په‌راویز 9، فرهنگ ایران...). ئه‌م «ئاز» ه بۆته «ئاز» له وشه‌ی

«ئاژووتن» دا. وشەى «گا، گاڭ» لە كوردیدا «گا» ماوەتەو. بەو
 پێیە Gav Aza دەبێتە «گاناژو» ی كوردی. دەگوترى «ولاغە»
 گەرمائۆ بوو» واتە لە گەرمادا سواریی پى كراو.

(6) A-zarema – «ئە – زەریمە» واتا «بى پىرى»، پىربوونى بۆ نىیە.
 «زەئورونە، زەئیرینە Zauruna, Zairina» «فەرتووت، شكستە»
 (ل. 311-312 فرهنگ ایران...). لە كوردیدا دەگوترى فلانە كەس
 زۆر زەرورور. لەمەدا ئەو واتایە مەبەستە كە لە زەئورونە، زەئیرینە
 مەبەستە. كە بلیین زەرورن – زەرور باش دەرەكەوئ وشەكان
 چەند خزمن.

(7) Aspa – «ئەسپە = ئەسپ». لە «فرهنگ ایران باستان» لاپەرە
 220 هەتا 295 لەسەر ئەسپ دەروات. Aspi, Aspa «ئەسپا،
 ئەسپى» بە مێینەى «ئەسپ» گوتراو. لە سانسكریت Asva
 «ئەسڤە» بو. لە كوردی مێینەى لە ئەسپ وەرناگیرى. واتە ئەو
 بەكار هێنانە نەماو. بەلام تا ئیستاش لە كرمانجی سەرودا «ا =
 ئەلف» نیشانەى مێینەى.

- كۆمەڵێك ناو لە وشەى «ئەسپ» كەوتۆتەو. لە زمانى
 هەخامەنشى كە فارسى كۆنە Aspabari «ئەسپەبارى» بە
 «سوار» گوتراو. بە پى نووسىنى ئاشوورى كە لە سەر بەرد
 هەلكەندراو لە سەردەمى سەرگۆن (722-705 پيش زاین)
 پاشایەكى ماد ناوى Ispabara بو كە ئیستا دەلین «سوارە».
 بەو پێیە وشەكە بەر لە هەخامەنشیان لە ناو كورددا باو بو.
- Aspesta – Aspest گىایە كە ئەسپ دەبخوارد. ئیستە
 «یونجە» ی پى دەلین. كەرت دوهم وشەكە لە ریشەى ad بە
 واتای خواردن هاتو. لەمەو «ئەسپەستا» دەبێتە «ئەسپخۆر».

خواردنی ئەسپ. لە سووریانی بۆتە «پەسپەستا Pespesta». عەرەب کردویەتە «فصفصة». ئەو گیایە لە لاتینی پێی گوتراوە Medicago Sativa = «گیای ماد».

- لە سانسکریت Asva Tara «ئەسفەتەرە» بە ئیستر گوتراوە. کەرتی یە کەمی ئەسپە. Keresaspa بۆتە «گرشاسپ» بە واتای «خاوەنی ئەسپی لەر». ئەم وشەیە Keres «کەرەسیسە» م بەبیردا دەهێتتەووە کە بەو بەفرە دەلێن با لە شاخانی هەڵدەگرێ بەرەو دۆڵ و بناری ژێرەووە لە وینەی بەفریارین. دیارە ئەم تەرەزە بەفرە ناگاتە بەفری عادەتی چونکە وشک و وردە هەر دەلی تۆز وەیا ئاردە. Arejetaspa بۆتە «ئەرجاسپ» بە واتای «خاوەنی ئەسپی بە ئەرچ – بە نرخ».
- Aurvataspa بۆتە لەراسپ بە واتای خاوەنی ئەسپی توند.
- Vishtaspa ئەو شایەییە زەردەشتی حەواندەووە. بۆتە «گشتاسپ» بە واتای خاوەنی ئەسپی لەکار کەوتە. تییبنم ئەویە کە Visht لەوانەیە دەنگی V تییدا بگۆری بە «ک» وەک گۆرا بە «گ». دەنگی «ش»یش مومکینە بوویتە «س، ز». ئنجا ئەگەر وشەی «کز» لە «فیشت» هەو هاتبێ سەیر نییە.
- Yamaspa بۆتە «جاماسپ»: واتای ئەمە نالی. تەنانەت «پرسەک» (؟) ی یان «سەیرەک» (!) ی بەدوادا هێناوە. بەلام بۆچی نەگوتری «یام» کە بۆتە «جام» ئەو دەبەخشی، ئەسپە کە وەکوو جام، شووشە روون و بریسکەدارە؟ خاوەنی ئەسپی وەکوو جام.
- Tumaspa بۆتە «تەھماسپ»: خاوەنی ئەسپی قەلەو، بەهێز.
- Hvaspa خاوەنی ئەسپی چاک (Hv هف لە فارسی خوب ماوەتەووە).

- Aspa-canah – «ئەسپە چەنە»: ئارەزوومەندی ئەسپ. دوور نابینم «چەنە» بووبیتە «گرنە» کە بەندە بە ئارەزوو. لە لایەکی دیکەووە دەگوتری «چەنە ی گرت»، چەنە گرتن و حەز کردن لە شت یی داگرتنیان تێدا یە. «ئەسپە چەنە»: «چەنە گری ئەسپ».
- Goshnaspa – خاوەنی ئەسپی نیر. لە فارسیدا «گوشن» ماوەتەو بە هەمان واتا. لە کوردیدا وشە کە بۆتە «گون».
- Shidaspa: خاوەنی ئەسپی پرشنگدار. لە وشە ی خرشید، جەمشید، ئەم «شید» ه بە واتای تیشکە.
- Baêvaraspa: خاوەنی دە هەزار ئەسپ. ئەم ژمارە یە گەورەترین ژمارە یە کە لە ئافیس تادا هاتیی. (ل. 31 فەرەهنگ ایران...)
- Khrutaspa: خاوەنی ئەسپی بە سام. دیارە Khrut – لە کوردی سەر دەمدا بۆتە «خورت – غورت».
- Pourushaspa: ناوی باوکی زەر دەشتە. دەلین «پوروش» هەم بە واتای «پیر» هەم بە واتای دوو رەنگی رەش و سپیی تیکەل دیت. بە زۆری دەلین واتای دەبیتە: «خاوەنی ئەسپی پیر». وا دەزانم رەنگی رەش و سپی تیکەل بە یە ک لە کوردیدا «بۆر» ی یی دەلین. بۆ ئەو دەچم «خاوەنی ئەسپی بۆر» راست یی. چ «بۆر» چ «پیر» هەردوو یان ئەو Ush ه یان لی کە ووتەووە.
- Paitiraspa: مەعنای لی نە دراووەتەووە. بەلام Paiti بە واتای «ضد، خلاف» (ل. 286 فەرەنگ ایران باستان) هاتووە. دوور نابینم وشە کە پێوهندی بە سەرکێشی و چەنە گرتەووە هەبیت. هەمووی «خاوەنی ئەسپی سەرکێش، چەنە گر، نافەرمان» بیت.
- Auradasp: خاوەنی ئەسپی تیژرۆ.

- Haejat-aspa: خاوهنی ئەسپی ئاوپرژینکراو. Haejat
«هه‌نچه‌ت» له ئافێستادا له چاوگی Haej به واتای
«ئاوپرژاندن، رژاندن» هاتوه. له کوردیی سهردهم ده‌گوتری
«شه‌داو». «شه‌د» به‌رانبه‌ر «چه‌ت» ده‌وه‌ستیت.
● «پوروشه‌سپ» باوکی زهرده‌شته. «په‌تیره‌سپ، ته‌وره‌ده‌سپ،
هه‌ئیه‌چه‌ت – ئەسپ» له باپیرانی زهرده‌شتن.

(8) Acha-Asha: «دروستی، راستی، پاکی» (ل. 55 فرهنگ ایران..)
وشه‌ی «ئه‌شه، ئه‌چه» له‌گه‌ڵ «به‌هه‌شت» دیت که هه‌ر ئیستا
باسی ده‌که‌م.

(9) Asha-Vahishta «ئه‌شه‌ فه‌هیشه» – چاکترین راست.
Vahishta «فه‌هیشه» له فارسی و کوردی به‌ ته‌نها ماوه‌ته‌وه‌ بو
واتای «جَنَة، فردوس». به «به‌هه‌شت، به‌هیشته». «فه‌هیشه»
خۆی رێژه‌ی سیفه‌تی بالایه. Superlative بریتیه له «فه‌ه +
ئیشه». که‌رتی Vah – «فه‌ه» له Vanghu دیت به‌ واتای چاک.
له کوردیی ئەم Vah له که‌ له فارسیدا بوته «بیه» ته‌نها له وشه‌ی
«بیشه‌ما» دا ماوه‌ته‌وه‌ به‌ واتای «بو‌نخۆش، بو‌نچاک».
وشه‌ی «باش، باستر، باسترین» سه‌رنج هه‌لده‌گرێ: ئەم «با» یه‌ی
سه‌رته‌ Vah ی ئافێستایه به‌ واتای «چاک». که‌رتی «شتر،
شترین» ئەو ishta یه‌ که‌ گوتمان بو سیفه‌تی بالایه. که‌واته‌ وشه‌ی
«باشترین» یه‌ که‌سه‌ر گۆراوه له Vahishta. ئاخپوه‌ری کورد – به
پێی ده‌ستووری سیفه‌تی بالا که «ترین» ه – وه‌های زانی که له
وشه‌ی «باشترین» دا نیشانه‌ی سیفه‌تی بالا «ترین» ب‌روات
ده‌مییته‌وه «باش» به‌ واتای چاک.

ئهم جو‌ره به‌سه‌هووچوونه زۆره، وه‌ک دیتوومه نووسه‌ر وه‌های زانیوه

«مخابن» بریتیه له «مخا + بن» به خه یالّی خۆی «مخا» ی داناوه به وشه یه کی شکاندنه وهی تیدا بی. «بن» یش فیعلی بوونه بۆ که سی سییه می کۆ. وه ک بلیی «لال بن، ماندوو بن» ئیتر دیتوومه نووسیوه تی «مخا بین» بۆ که سی یه که می کۆ. له وانه یه رۆژیک بیت نووسه ر بنووسی: «مخایم».

نمونه یه کی دیکه له و ته رزه سه هوه ئه وه یه زۆر به ی نه خوینده واری کورد «رمی» به «رم» ده زانی. وه ها تیده گات ئه «ی» یه هی که سی سییه می تاکه وه ک که بلیی «کویری ده کا، ماندووی ده کا، بزه ی ده کا»... ئیتر گوتی «رمی ده کا». وشه یه کی زۆر میژووی له وانه ی سه هوی تیدا کراوه «ئافهنت» ه که کورد کردی به «ئافتاوه». (بنواره ل. 55-56 فرهنگ ایران باستان).

10 Afant «ئافهنت» به واتای ده فری ئا وه کوو گۆزه و کاسه. وشه که له به راییدا Af ی به واتای «ئاو» ه. له ئافیتادا Ap به «ئاو» ده گوتری به لام له «ئافهنت» و له Avej-dana دا دهنگی «پ» گۆراوه (ل. 65 فرهنگ ایران باستان). کورد وه های زانی سه رله به ری «ئافهنت» ده فره که یه، چونکه بۆ ئه وه نه چوو «ئاف» له به رای ی وشه وه «ئاو» بیت که خۆی به عادهت له دوا ی وشه وه ی ده هیتیت وه ک: چلپاو، به فراو... ئیتر هات «ئافتاوه» ی هه لئا.

11 Andara-vayu «ئهنده ره فه یوو»: فرشته ی پاسه وانی با. (ل. 246 فرهنگ...). Vayu له ئافیتادا، Vayu «قایو» له سانسکریت به واتای «با، باد، هه وا» هاتوه. دیاره Wind ی ئینگلیزی و Vent ی فره نسه ییش له و ریشه وه هاتوون.

(12) A-mesha, A-masha: «بیمه‌رگ». A-mesha Spenta «موقعه‌ده‌سی بیمه‌رگ» (ل. 79 فرهنگ ایران...) له کوردی به‌رانبه‌ر Masha به واتای مهرگ ته‌نھا له وه‌سفی مہرم بیستوه، گوتراپی «مہرہ‌میشہ، مہرہ‌مردوو».

(13) Anumaya «ئه‌نوومه‌یه»: ئازهلّی بچوو کی مالی وه‌کوو مہر، بز. ئازهلّی بچووک Pasu «په‌سوو» شی پی گوتراوه که له قالّی Pashu, Fshu شی هاتوه. (ل. 214, 226, 245 فرهنگ ایران...). له کوردی که‌رتی Maya «مه‌یه» له قالّی «می» به واتای «مہر» ماوه‌ته‌وه که ده‌گوتری «میگهل» مه‌به‌س «مہرگهل» ه.

Pasu «په‌سوو» له کوردیدا «په‌ز» ماوه‌ته‌وه. وشه‌ی «شوان» له Fshu, Pashu هوه هاتوه، دیاره له بنه‌رتدا «فشوان، په‌شوان» بوو. ده‌نگی سه‌ره‌تایی قرتاوه. له فارسی «په‌ز» نییه، بۆ «شوان» یش «چوپان» ده‌لّین که ده‌نگی «ش» ی تیدا گوراوه به «ج». له ته‌ک Pasu و Anumaya دا که ئازهلّی بچووکن. Staora «سه‌ته‌ئوره» هه‌یه به واتای ئازهلّی گه‌وره‌ی وه‌کوو ئه‌سپ، گا، که‌ر. وشه‌ی «ستور» ی فارسی به واتای «ئه‌سپ» ه له‌م «سه‌ته‌ئوره» وه هاتوه.

«ئیستر» ی کوردی له Asva tara «ئه‌سقه‌ ته‌ره» ی سانسکریتی هاتوه. دیاره که‌رتی یه‌که‌می «ئه‌سقه» هه‌مان «ئه‌سپ» ه که ده‌یناسین. (بنواره ل. 226 فرهنگ...).

من وه‌های بۆ ده‌چم «سه‌ته‌ئوره» له کوردیدا خۆی له وشه‌ی «ئه‌ستیوور» به‌ده‌ر ده‌داته‌وه. «ئه‌ستیوور» به مہر و بزنی‌ک ده‌لّین به‌ران و ته‌گه‌ی نه‌خواردی و ئاوس نه‌بووی. «ئه‌ستیوور» به

باوه‌ری من بریتییه له A ی نه‌فی و staora ی به واتای «ئه‌سپ»
که ده‌کاتهوه «بی ئه‌سپ، بی که‌ل، بی به‌ران و ته‌گه».

زۆر جار وه‌ها ده‌بی سیفه‌تی به‌رچاو له شتی‌کدا بۆ شتی‌کی دیکه
ده‌روات. له ئه‌سپدا نیرایه‌تی زۆر به‌رچاوه، چونکه هه‌م حيله‌حیلی
مایینخوازی و هه‌م ئاماده‌یی هه‌میشه‌یی بۆ په‌رین و هه‌م شکه‌له
فه‌حله‌که‌ی نیرایه‌تی به‌ به‌ر خۆی هه‌ل‌ده‌ب‌ری. هه‌رچی به‌ران و نیریه‌یه
له ک‌ژدا نیرایه‌تی به‌خه‌به‌ر دیت. نه‌ حيله‌ی هه‌یه نه‌ شکه‌لی ئه‌سپ.

له ته‌ک «ئه‌ستپور» دا بزنی ته‌گه‌خواردوو هه‌یه. «ته‌گه» له
په‌هله‌وی «ته‌گ» هاته‌وه به‌ واتای «نیر». ئه‌م وشه‌یه‌ش له‌وانه‌یه
زیده له هه‌موو گیاندارێکی می، خۆی له قه‌به‌ل بزن کردوه.

وشه‌ی په‌هله‌وی که له کوردیدا به‌ده‌ر ده‌داته‌وه که‌م نییه. به‌ نموونه
ئه‌م وشانه له «فره‌نگ فارسی به‌ په‌هله‌ی» نووسینی د. به‌رام
فره‌وشی وه‌رگیراون:

- nikun-ap «نیکون-ئاپ» «آپ زمینی» له کوردیدا «نۆیین»
له جێی «نیکون» ماوه. «ئاپ» ی «ئاو» وه. «نۆیین» به‌ واتای
ئاوه‌رۆی ئاوی پیس که ژیر ئه‌رز ده‌ک‌ری.
- Apus «ئه‌پوس»: «ئاووس».
- Hukaritan «ئۆگراندن»، «هێتور کردنه‌وه».
- Besh «بیش»، «ئیش»
- Zanishn «ژان».
- Vitarg «وه‌ته‌نگ هاتن»
- Pulitan «پالاوتن»

- Sahet «سه‌هیت»: به سه‌ح کردنه‌وه، وه‌ک که ده‌لین:
مه‌ره‌که‌م به‌سه‌ح کرده‌وه. ئەم «سه‌ح» له پیوه‌ندی به «صح»
ی عه‌ره‌بییه‌وه نییه. ئەم وشه‌یه له لاپه‌ره 335 «کارنامه اردشیر
بابکان»، بهرام فره‌وشی هاتوه، به واتای «بنظر میرسد، میماد»،
رابوردووی ده‌بیته Sahist.

ئەم چه‌ند وشه‌یه‌ش له کتییی «واژه‌نامه – ارتای ویراف نامک»،
نووسینی فریدون وهمن، وه‌رگیراون:

- Gyan «گیان»
- Gar «جار»
- Gia «گیا»
- Xwamn «خه‌ون»

(14) Akhshti «ئاخشتی» له فارسیشدا «ئاشتی» ماوه‌ته‌وه. ده‌نگی
«خ» له زۆر وشه‌ی ئافیشتا سواوه وه‌ک ئەوه‌ی Khshatspa بۆته
شار. Khshapa بۆته شه‌و. Khshna بۆته «شناسایی» له فارسی
«شناختن». له کوردی ده‌نگی «ش» له فیعلدا ده‌سویت، ده‌بیته
«ناسین» (ل. 60 فرهنگ ایران...).

(15) Aditia, Aditya به‌حه‌فت خوای هیندی – ئیرانی گوتراوه، له‌مانه
سێ تایان له Veda ی هیندی ناویان هاتوه Varuna, Indra,
Mitra (مزدیسنا ل. 40 په‌راویژ 2). «ئیندره – رب النوع برق –
برووسکه» (ل. 45 مزدیسنا). Mitra له ئافیشتا Mithra هاتوه (ل.
243 فرهنگ ایران) «ئیندره» له لاپه‌ره 246 فرهنگ ایران
«ئه‌نته‌ره» هاتوه. هه‌ر له‌ویدا ده‌لی «ئه‌ندره‌ ڤه‌ی» له Antara
Vayu «ئه‌نته‌ره‌ ڤایو» ی سانسکریتی هاتوه. «ڤایو» هه‌وایه، واته

«با».

وښه Varuna له سانسکريتي به «تاسمان» گوتراوه. «تاسمان» له بهر چاوی بینه و هک سهرقاپيکي بهره واژ بوويه وه خو دهنويي. وهها دهزانم وښه «خوار» ی کوردی له وه وه هاتبي، شکلي تاسماني له فارسيدا «واروونه» ی پي ده گوتري.

16) Visem له ثاقيستادا چوار کوکهره وهی کومهل ناوی هاتوه

- Demanem خيزانيک
- Visem بنه مال
- Schoithrem عه شيرت
- Dahyum شار (دي) (ل). 176 مزيديسنا... به په راويژ.

له مانه بيگومان Vizem هه مان «خزم» ی کوردييه که پلهی دواي خيزانه. دهنگي «v» ی به راوي وښه ثاقيستايي به زوري گوراوه به دهنگي ديکه.

17) Asu «تاسو» مامز، تاسک، له فارسي «اهو» له په هله وي Ahuk

«تاهوک». له ته سلدا Asu ی ثاقيستايي صيفه ته به واتاي «تيزړو». له مه وه ناوي Asuaspas دهيتته «خواهني ته سپي خيرا» (ل). 222 په راويژ 4، فرهنگ ايران). دياره «تاسک» پتر له سهر دهقي کوني ماوه ته وه به وهدا که دهنگي «س» ی نه گوراوه.

18) Ahura Mazda «ته هوره» ی ثاقيستا له «ته هو». «تاسووره» ی

هيندي له «ته سو» هاتوه به واتاي «مولي، سرور» (ل). 233 مزيديسنا). «مه زده» ی ثاقيستا و «ميذهس - Midhas» ی

سانسکرىتى به واتاى زانين، هۇش هاتوون. له مه وه «ئه هوره مزده»
دهبىته «سهره ورى دانا» (ل. 234 مزديسنا...).

له كورديدا چونكه زور له ميژه دينى زهردهشتى تيدا نه ماهه، چي
نووسيني ئه دهبياتى كونيشى نه بوه وه كوو فارسى به كه له پوره وه
خهريك بووييت و پاراستييتى، «ئه هوره مزده» يان وينه
وشه يه كي لي كه وتبيته وه به ده گه مهن نه بي له كوردى دهرناكه وي.
ديبانه كان «هورمز» يان هه يه. ئيلي بلباس تيره يه كي هه يه
«هورمزيار». له په ناوپه سيوان ده شي وشه بدوزريته وه سهر به
«ئه هوره» وه بنيت.

Asura ي هيندى له Veda به له قه بي Varuna «خوای ئاسمان»
هاتوه. له يوناني Varuna بوته Ouranos ئه ويش به واتاى ئاسمان
(ل. 232 مزديسنا...). باسى «ئه هوره مزدا» زورى به به ره وه يه،
ليزه دا ئيشمان پتي نيه.

(19) «ئازهر بوورزين ميه ر»: يه كيكه له ئاته شگه مه شووره كانى
سهرده مى ره واجى دينى زهردهشت. له موناسه به ي «ئه هوره مزده»
وه زوو سهره ي گه يشتى نه ك له بهر خاترى خو ي كه پتوه ندي
پيمانه وه نيه به لكوو له بهر خاترى وشه ي ئه وتو له ناوتويژى
باسه كه دا هاتوه. ئيمه كارمان به لاپه ره 332 له مزديسنا... هه يه.

وشه ي «ووز-وهرز» كه له كورديدا كزي چاندنه، وه ك ده لي: ئه م
وهرزه، وهرزي پار، وهرزناوهرز... به پتي ئه و لاپه ره يه وشه كه له
وشه ي ئاڤيستايى Vard Vared وه هاتوه به واتاى «روان». پيشتر
وشه ي «ئورقه را» مان ديت به و واتايه دياره له حاله تي ئيعراييدا
ده گوري. ليزه دا ئه وه ي سهرنجراكيشه يه كبووني «وهرز» و «وهرد»

ه. له بنه‌رەتدا «وەرد» بەو ئەرزه دەگوترئ شو کرابیت و «وەرد» درایتتەوه. «وەرز» یشمان باس کرد. هەردوو وشە خیزانی کشتوکیلن، هەر یەک له رینگایەکه‌وه بەره و اتایەکی نەختیک سەر‌بە‌خۆ رۆشتوه که ئە‌گەر لێی ورد بیتە‌وه دەر‌حال دە‌گە‌نە‌وه یە‌کتر، چونکە هەر وەرز بە‌نده بە وەردێک. نەختیک له وشە‌کان بە پشوو بیت دە‌توانی لە‌جیاتى «ئە‌م وەرزە نا وەرزى دیکە» بلیی «ئە‌م وەردە نا وەردى دیکە».

«فەرد» ی ئافیتستا له ماوه‌ی دوور و درێژى رۆژ‌گاردا جاریکیان بوو به «وەرد» (ئە‌رزى دوو جار کێ‌لراو بۆ چاندن) جاریکیشیان بوو به «وەرز» (کۆزى چاندن) هەردووشیان به یە‌که‌وه بە‌ستراونە‌تە‌وه.

20) Angra Mainyava «ئە‌نگرە مە‌ینیە‌فە» = «ئە‌هریمە‌ن ئە‌نگرە»
 واتا پیس و بە‌د. «مە‌ینیو» له فارسی بۆ‌تە «مینو، منش» به واتای هۆش، وێژدان. تیکرا دە‌بیتە «هۆشی پیس» (ل. 236 مژ‌دیسنا). وا بزائە‌م دە‌بی بلیین دە‌بیتە «خاوه‌نى هۆش - یان وێژدان - ی پیس» وه‌ک که له‌و وشانه‌ی به «ئە‌سپ» ه‌وه خە‌ریکن دە‌لێین «خاوه‌نى ئە‌سپى وه‌ها و وه‌ها».

وه‌ک پێ‌شتریش گوتە‌م ئە‌و وشە ئافیتستایانە‌ی پێ‌وه‌ندیان به‌ دینه‌وه‌ یی له‌ کوردیدا له‌‌بەر بێ‌تووسینی نە‌مان چونکە دواى ب‌لا‌بوونه‌وه‌ی دینی ئیسلام له‌ نێ‌وان کورددا که‌س ئیشی به‌و وشانه‌وه‌ نە‌ما. له‌‌گە‌ڵ ئە‌مه‌شدا که‌رتى Angra له‌ «عە‌نقەرە» ه‌وه نزیکە وه‌ک که دە‌لی «عە‌نقەرەم پى ده‌کات». له‌ واتادا «عە‌نقەرە» و «ئە‌نگەرە» لێ‌ک نزیکن به‌‌لام د‌ل‌نیانیم که یە‌ک ریشه‌ بن، ئنجا ئە‌گەر نە‌زانری «عە‌نقەرە» له‌ هیچ سەر‌چاوه‌ی غە‌یری «ئە‌نگەرە» وه‌ هات‌بێ دە‌توانین به‌ وشە‌یه‌کی ئافیتستایى و که‌رتى «ئە‌هریمە‌ن» ی داب‌نین، وه‌ک که دە‌توانین له‌ ر‌یی «گە‌رم پى ده‌کا» که «شە‌رم پى ده‌فرۆشێ» ده‌گە‌یه‌نێ دە‌توانین بریار بە‌هین که «شە‌ر» و «گە‌ر»

یه ک وشه ن. «گهړ» له گهړ Guerre ی فرهنسهي و War ی
 ټينگليزي يه ک ريشه يه و به تايبه تي هاوواتا و هاوقالبي «گير» ی
 فرهنسهي يه.

وشه يه ک هه يه له کوردیدا پټوه ندي ديني به زه رده شتيه وه
 دؤراندوه چونکه زه رده شتي خوۍ له ناو کورددا نه ماوه: ټم وشه يه
 له فارسيدا دهرناکه وئ ټه ویش وشه ی «شه پک» ه.

Shapik له لاپه رهي 380، په راويز 2، مزديسنا... دا له ناو تويزی (21)
 باسی «کوستي، کوشي» که پشټينیکه به فره مانى ټافيسټا ده بی
 هه موو زه رده شتيه ک له ته مه نی 15 سالیډا به مه راسيمي دياریکراو
 له پشټي خوۍ بيه ستي، ناوی «شه پک» دیت. که ده لیت «و نیز
 پوشیدن صدره (که در پهلوی Shapik امده) که جامه مخصوص
 به دينانست واجب شمرده» واکه شي «ههروه ها پوشيني کورته ک
 (صدره) یک (که له په هله وى Shapik هاتوه) که پوشاکيکي
 تايه تي زه رده شتيانه به واجب داندراره».

«کوستي، کوشي» (کستي، کشتي دهنووسري له فارسيدا) گؤراوی
 Kostik ی په هله وييه، پشټينیکه له مووی مهړ و بز ن يان تووکی
 حوشر هؤنراوه ته وه.

دياره «شه پک» يش ههروه ها بوه چونکه پاته وپات ده لي «ناپی
 کوستي له په شم يان ټاوريشم دروست بکري» به لام «سو شانس»
 که موفه سيريکی ټافيسټايي سه رده می ساسانی بوه فه توای داوه
 «کوستي» له لوکه دروست بکريت.

ټاشکرايه «شه پک» ی زه رده شتي ټه و شه پکيه که له «شال و
 شه پک» ی به ري باديناندا ده ديتريت و تا ئيستاش به زؤري

دروست ده کړیت. له شویڼی دیکه ی کورده واری له جياتی «شال» و
 شه پک «ده لڼ «رانک و چوغه ل» دیاره «رانک» «شال» ه و
 «چوغه ل» یش «شه پک» ه. دوور ناینم «شال» و «شه لوار»
 یش یه ک وشه ی گوران به سهردا هاتووبن.

وه ک پیستر گوتم بادینان «بیبه دینان – چاک دینان» ه، که به
 پیړه وانی زهرده شت گوتراوه. له فارسیدا «بیبه» («به» دهنووسری)
 ماوه ته وه. «بهتر» واته «چاکتر، له ټینگلیزی Better خویه تی، پله ی
 بالای «بیبه». له ټافیسټادا Vahista «فه هیسته» بوو که به
 ته وای ده کاته وه Best ی ټینگلیزی، تومز له ټینگلیزیدا وشه ی
 «بیبه» هر له Best, Better دا به دهر ده داته وه.

باسی «کوستی، کوشتی» هر له لاپه ره 376، 389 ی مزدیسنا...
 دریژهی هه یه زور زانیاری سهر به زمان و ټایین و میژووی تیدایه.

(22) Maêgha «مه یغه» وشه یه ی ټافیسټایه به واتای «ههور» (ل. 3،
 فرهنگ...) له فارسیدا بوته «میخ» له کوردیدا بوته «مز» که ټه و
 ته مه یه وه کوو ههور له شاخان ده ئالی که لینی ترازا ده بیته ههور.
 «ته م» به سهر زه وییه وه ده بی. گورانی ده نگي «غ» به «ژ»
 نمونه ی هه یه وه کوو که «تیغ» بوته «تیز».

(23) Vareghan مه لیکه له ټافیسټا ناوی هاتوه. خاوه نی «فرهنگ ایران
 باستان» له لاپه ره 305 ده لی: وشه ی «بالوان» – (باله وان له
 کوردی راده گه یه نی) که «فاره غه نی» ټافیسټا یه کی بی له مه له
 راو که ره کان، چونکه «باله وان» مه لیکي په ر تیژی به هیزی له
 «عیقاب» گچکه تره. گومان نییه «فاره غه ن» و «باله وان» له رووی

له فزه وه یه ک شتن. تۆ بلیی ههر بالهوان خوی مه به ست بئ له
قاره غهن؟

له شهر حدا ده لی: Var فار به واتای بال هاتوه ghan له سهرچاوه ی
gan یاخود «جهن»، له فارسی «زدن - زه ده ن» ده گه یه نئ قسه ی
فرهنگ ته و او بوو. «گهن، جهن» له کوردیدا «ژهن» ماوه ته وه.

(24) Gutho-Vareta «گوگیر»، قالوچه (ل 241,200، فرهنگ ایران)
وشه یه کی ئافیس تاییه. که رت یه که می Gutho ئاشکرایه چییه،
که رتی دوه می Vareta شی کردنه وه ی ده وی.
Varet واته «گیران، سووران دن». دهنگی V به پپی چه ندین
نموونه ی ئافیس تا گۆراوه به «گ» وه کوو «قه هر که» بۆته
«گورگ»، «فیس تاسپ» بو به «گیشاسپ»... Vareta خوی له
ئافیس تادا Vasha «فاشه» ی لی که تۆته وه به واتای گه ردوون. له
فارسی «وردنه - وه رده نه» شی لی پهیدا بو به «محور» گه ردوونه
له گه ل گه راندن، گیران خزمایه تی پیوه دیاره.

به پپی سهرنجی خۆم Vareta که سوورانی تیدایه بۆته سهرچاوه ی
پیشگری «وهر» وه ک له «وهر گرتن، وهر گه ران، وهر که وتن،
وهر چه رخان...» هینمای سووران وه هیه. مانه وه ی دهنگی V به «و»
له و «وهر» هدا سهیر نییه چونکه V له ئافیس تادا وه ها ده بی ناگۆری
به «گ» ده بیته «و» به نموونه: Vac «قهج» ههر وه ک بۆته
«گوتن»، بۆته «وتن» یش. دیتمان «قاره گان» بۆته «بالهوان».

نه ک ههر ئهمه، کاری «وهرین» یش ههر «قه رتیه ن» له
په هله وی به ده ری داوه ته وه. «وهرین» چونکه له بهر زاییه وه سهر ژیر
ده بیته وه به ناچاری «سووران» ده به خشی. په لکه دار بوهری چه ندی

له ههوادا بئ سوور و نيوهسوور دهخوا. ميوه بوهرئ كه دهشگاته زهوى ههر دهشسوورئ. «وهرين» وهك «كهوتن» نيهه كه دهشئ بئ سووران تهپه له زهوى ههستينئ. گومان نيهه لهوهدا كه Varet و «وهرين» يهك وشه و يهك ريشهن، ههرچهند له واتادا كه ميگ جودايي له نيوانياندا پهيدا بوه. به نموونه: «بطيخ» له ههندئ جيگه به «شووتئ» دهلين له ههندئ جيگهش به «كالهك» دهلين. به باوهري من وشهئ: «گندوره» و «بهنه دوره» ش يهك شته به لام يه كيان به كالهك گوتراوه ئهوهئ ديكه به ته ماته.

ديسان كارى فهرماني «وهره» ههر لهم Varet و «وهر» هوه هاتوه. «وهره» پيوهندي به «هاتن» هوه نيهه كه دهزانين ته ميان له فهرماندا دهگورئ به «بهئ، بئ». نالي دهلي:

گيل اگر توركي، تعال ئهر عهرهبي
بئ ئه گهر كوردئ، وه گهر فارسي بيا

نيسبه تي «وهره» به «هات» دا وه كوو نيسبه تي «بلي» يه به «گوتئ». وا پئ دهچئ «بلي» له سه رچاوه يه كي هيندييه وه هاتبي. ماموستا شه كوور موسته فا گوتئ له كتبيكي ديراسه ي هيندي ديتوه تي رسته ي «جووت بولتا هه ي» به واتاي درؤ ده كه يت، ده ليت و «بولؤ» به واتاي «دهلي» هاتوه (له 1986/9/25 ئه مه مه زاني).

رهنگه له كوئنه وه هه وهل جار بو «برؤ» و «وهره وه» به واتاي «بگه ريؤه» ئهم «وهره» به كار هاتبي. ئيتر ورده ورده جيئ به «بيؤه، بيروه» له ق كر دبي هه تا له زور ديا له يكتدا به ته واوي خوئ چه سپاندي. له ئافستادا Var بو واتايه كي ديكهش به فيعل، گهردان

کراوه. وهها چاکه ژماره‌ی تازه بهو وشه‌یه بده‌ین.

(25) «شه‌هریور» مانگیکی ئیرانی له کۆنه له Khshathra-Vairya هی
ثاڤیستاوه گۆراوه (بنواره لاپه‌ره‌کانی 60-61-62 فرهنگ ایران...).
«خشه‌ثره» به واتای «شار» له ثاڤیستا و سانسکریتی و فورسی و
هه‌خامه‌نشیدا به ئەسل به ولات گوتراوه. «کشور» ی فارسی دواتر
کورت کراوه‌ته‌وه بو «شهر- ی فارسی و شار- ی کوردی». له
واتاکانی دیکه‌ی «خشه‌ثره» ئه‌وه‌یه که به واتای «پاشایی» هاتوه.
له‌مه‌وه ثاڤیستا و هه‌خامه‌نشی Khshaya یان بو «شاه - شا» به‌کار
هیناوه - تفصیلات زۆره لێی هه‌ل‌دیم.

Variya سیفه‌ته به واتای «برگزیده، هه‌لبژاردراو، بژارده» له چاوگی
Var هاتوه به واتای بژاردن، هه‌لاواردن. بهو پێیه «شه‌هریوره»
یاخود «خشه‌ثره‌قه‌یرییه» ده‌بیته ولات یاخود شای بژارده. وهها
ده‌زانم له کوردی «هه‌لاواردن» ئەم Var «قه‌ره» ی له شیوه‌ی
«ئاوار، وار» تێدایه. «هه‌لاواردن» له یه‌کدی جودا کردنه‌وه‌یه که
بژارده کردنیکی لێ ده‌فامریته‌وه. وشه‌که «هه‌ل» ی پیشگر و
«دن» ی چاوگی لێ فری بده، «ئاوار» ده‌مینیته‌وه. «ئا» ی به‌رای
هه‌مان «ئا» ی ئه‌ریتی (ئایه‌تی) یه که له زۆر وشه‌دا ده‌دیتری
[وه‌ک: ئاخوند (خویندن)، ئارام، ئاسایی (سای به واتای سانه‌وه،
حه‌سانه‌وه)] - که ئەمیشی لێ فری بدری ده‌مینیته‌وه «وار» که به
ته‌واوی ئەو Var ه ده‌به‌خشی. ده‌لێن «ئه‌و مه‌رانه هه‌لاوێره،
هه‌لاواره». ئەگه‌ر نووسه‌ران به‌کاری نه‌هێنن ورده ورده له عه‌مه‌ل
ده‌که‌وی چونکه گه‌نجی تازه نایزانی و نه‌ییبستوه.

Var «قه‌ر» ینکی سییه‌م هه‌یه به واتای پۆشاندن و پاراستن و په‌نا

دان هاتوه له ناوی مانگی «فروردین» به‌دهر ده‌داته‌وه که له فورسی هه‌خامه‌نشی Fravarti له پیشگری Fra و ئەم Var پیک هاتوه. له ئافیس‌تادا «فره‌فشی» بووه. پاشایه‌کی ماد ناوی «فره‌فهرتی» بووه (ل. 53، 54، فرهنگ ایران باستان).

«فره‌فهرتی» ئیستا که له کوردیدا «فره‌هنتی» لی ماوه‌ته‌وه به‌لام بو. ئافره‌ت ده‌بیته‌ ناو. ئەم ناوه‌ش خه‌ریکه‌ تی ده‌چیت. دواین جار له کۆیی بیسترا بیت ئەوه‌ بوه‌ پیاویک ناوی «ئه‌حمه‌دی فره‌هنتی» بوو. ئەولادی خوینده‌واری هه‌ن حه‌قیانه‌ ناوه‌که‌ بژیننه‌وه‌ چونکه‌ ژيانده‌وه‌ی ناویکی کوردیه‌ که له 713ی پ. ز. هه‌ی پاشایه‌کی کوردی بوه‌، بو نیر له‌بارتیه‌.

26) Armaiti, Armati «ئارمه‌تی، ئارمه‌یتی» (ل. 78، 82-83 فرهنگ ایران باستان) له‌ کۆنه‌وه‌ بریتی بوه‌ له‌ دوو که‌رت:

- Arem دروست و به‌جی
- Mati «مه‌تی» له‌ چاوگی 200 به‌ واتای ئەندیشه‌، له‌ تیک دانی وشه‌کانی یه‌ک «م» قرتاوه‌، Armaiti, Armati به‌ واتای «ئه‌ندیشه‌ی دروست، به‌جی».

له‌ به‌رانه‌به‌ر ئەمدا Taro-Mati «ته‌رومه‌تی» هه‌یه‌ به‌ واتای «خیره‌سری، ناسازی، سه‌رکیش». که‌رتی دوهم Mati زانرا. ده‌می‌په‌ته‌وه‌ Taro وا بزانه‌م ته‌رو Taro به‌ ته‌واوی «ته‌رو» ده‌گه‌یه‌نی که‌ ده‌گوتری «کابرایه‌کی ته‌رویه‌». له‌ فارسی «ترمنشت» هه‌یه‌ «به‌دکرداری» ده‌گه‌یه‌نی. له‌و «ته‌رومه‌تی» یه‌وه‌ ماوه‌ته‌وه‌، کورد «ته‌رو» به‌ ته‌نها له‌کار ده‌هینی.

(27) Azata «ئهزاته» (ل. 59 فرهنگ ایران باستان ته‌ماشا بکه). ته‌مراز

یان نیشانه‌ی «ئه»، «ئا» له ئافیس‌تادا بۆ «ئایه‌تی» و «نایه‌تی»
(ن‌فی وائبات) به‌کار هاتوه. لی‌ره‌دا بۆ نایه‌تییه. «ئه‌زاته» ده‌بیته
«نازاده» وه‌ک که Arati ده‌بیته «نارادی» (رادی = ره‌دا). له
«ئه‌مرات» Ameretat ئه‌م A یه بۆ نه‌فییه به‌لام ده‌بیته «بی»
وه‌ک «بی پاره» (ل. 57، 59 فرهنگ ایران باستان). هه‌رچه‌ند له‌و
سه‌رچاوانه‌ی لای من باس نه‌کراوه، به‌لام وه‌ها پێ ده‌چی له
«نازاد» ئه‌م «ئا» یه هی ئایه‌تی بی، ره‌نگه «زاد» ه‌که‌ش ئه‌و
«زات» ی «ئه‌زاته» بی.

(28) Urvara ئورقه‌را: روه‌ک. لاپه‌ره 400 و دواتر، مزدیسنا...

له وشه‌که‌وه خزمایه‌تی روان، روه‌ک پییه‌وه دیاره. Rav، روا له
هه‌ردوو یان یه‌ک شتن. ئه‌م وشه‌یه له ناسینه‌وه‌ی «به‌رسه‌م»
یارمه‌تییه‌کی باشمان ده‌دات.

(29) Baresman له ئافیس‌تا Barsum له په‌له‌وی.

له مزدیسنا... هه‌ر له لاپه‌ره 400 هه‌تا 412 له‌سه‌ر «به‌رسه‌م»
ده‌نووسی که بریتییه له روه‌کیک چه‌ند چلکی لێ ده‌که‌ن به‌ ده‌سته
له مه‌راسیمی دینی زه‌رده‌شت به‌ ده‌ست پیاویکی دینییه‌وه ده‌بیته و
به‌ دوعا خویندن ده‌ستاوده‌ست ده‌کات تا کوو ده‌چیته‌وه جیگه‌ی
تابیه‌تی خو‌ی که «به‌رسه‌مدان» ی پێ ده‌لێن. زاناکان بۆیان ساغ
نه‌بۆته‌وه چ روه‌کیکه. به‌لام چونکه له ئافیس‌تادا «Urvaram
Barismanim ئورقه‌رام به‌رسه‌نیم» هاتوه له وشه‌ی ئورقه‌را که
به‌ واتای روه‌ک دیت دیاره به‌رسه‌م گیا، یاخود دره‌خته نه‌ک
مه‌عه‌دن.

Baresman له Barez «به‌رز» دارپژراوه به واتای هه‌لکشان و نموو کردن. لهم «به‌رز» هوه دیاره که به‌رسهم «باریزه» یه، روه‌کیکه به دهوری ئاوی سارد له سیبه‌ران شین ده‌بیت یه کجار ئاشقه ئاوه ته‌نانه‌ت له مه‌راسیمی زه‌رده‌شتیشدا ده‌بی به‌رسهم له ناو ئاوی زۆر- (خواردنی شل، مایع) دابندرئ. د. معین ده‌لی دانانی به‌رسهم له ناو ئه‌و ته‌راییه به نیازی ئه‌وه‌ی هیزی لی وه‌رگری یادی باران و به‌رز بوونه‌وه‌ی روه‌کان ده‌کاته‌وه، به‌لام من ده‌لیم ئه‌و نیازه هه‌بی یان نه‌بی باریزه‌هه‌ز له ته‌راییه ده‌کات ده‌نا سیس و وشک ده‌بی.

هه‌ر چلیکی ئه‌و به‌رسهمه ده‌بی به پانایی یه‌ک Yava یه‌قه و به درپژایی یه‌ک Aesha ته‌ئیشه بی، یه‌قه Yava به رواله‌ت «جو» یه به‌لام له ئافیس‌تادا به گه‌نم و هه‌موو دانه‌ویلله‌یه‌ک گو‌تراوه. من ده‌بینم له «دانه‌ویلله» که‌رتی «وی» خوی پاش ماوه‌ی «یه‌قه» یه هه‌ر خۆیشی بنه‌مای «دانه‌ویلله» یه چونکه دانه له لاوه هاتوو «له» ش ته‌داتی چوو‌ک کردنه‌وه‌یه. «دانه‌ویلله» راسته‌وراست «دانه‌یه‌وه‌له» یه. هه‌رچه‌ند «یه‌قه» له ته‌سلدا «جو» نه‌بوه به‌لام دواتر ئاشکرایه جوی لی که‌وتۆته‌وه.

Aesha واته گاسن. من به‌بیرمدا نایه‌ت له کوردی وشه هه‌بیت بو ئه‌و واتایه له فۆرمیکی نزیک به «ته‌ئیشه» ماییت. له فارسیدا «خیش» بو گاسن ماوه توومه‌ز وشه‌ی ته‌ئیشه که که‌وته مه‌راسیمی دینییه‌وه هه‌لی مانه‌وه‌ی له فارسیدا، که بوو به خاوه‌نی ئاینه‌که، په‌یدا بوو. خه‌لق له ده‌شت و ده‌ری فارس هه‌ر «گاواهن، گائاسن، گاسن» به‌کار ده‌هینن. له سه‌ره‌تای لاپه‌ره 405 د. معین ده‌لی شاعیره‌کانمان «خیش» یان به‌کار هیناوه، دیاره به هوی خۆینده‌واری ئاگاداری ته‌م وشه‌یه بوون.

Ushtra ئوشتره، وشتر، له هه‌ندى جىگه ده‌لین خوشتر. دواتر ده‌زانين «سانه‌وه» ش بۆته «حه‌سانه‌وه». ئوشتر كه‌رتى دوهمى ناوى زهرده‌شته. تۆژه‌ره‌وه‌كانى ئافىستا و زمانه‌ كۆنه‌كانى ئيران له باره‌ى چۆنيه‌تى پىك هاتنى ناوى زهرده‌شت و واتاى راستينه‌ى زۆر لىك دوورن. (له لاپه‌ره 76، 78، 77 مزديسنا و ادب پارسى) هاتوه:

گه‌لىك جوړ ناوى هاتوه: زارتشت، زارهشت، زاردهشت، زاردشت، زارتهشت، زارهوش، زرادشت، زراهشت، زهره‌دشت، زرههشت. له هه‌موان مه‌شووترى زردشت و زرتشت.

له گاته‌كانى ئافىستا كه‌ خۆى خۆى ده‌ناسىنى Zarathushtra زهره توشتره هاتوه. له ته‌فسىرى واتاى، پتر له دوو هه‌زار سالى رابورردوو تا ئىستا نووسه‌ران بىرى لى ده‌كه‌نه‌وه. دىنون Deionon ي يونانى لىكى داوه‌ته‌وه به: ئه‌ستىره په‌رست «ستاينده ستاره». ناوه‌كه له دوو كه‌رت پىك هاتوه: زهره‌ته، ئوشتره.

له باره‌ى «زهره‌ته» وه خىلاف زۆره. ويندشمه‌ن و مولله‌رى ئه‌لمان «به جورئه‌ت- ئازا» يان لىك داوه‌ته‌وه. مه‌فه‌وومى ناوه‌كه ده‌بىته: خاوه‌نى وشترى ئازا. كاسل به «كوپى ئه‌ستىره» ي تىگه‌يشتوه. دوه‌ار له De Harlez به‌لچىكه‌يى به «دره‌خشان وه‌كوو زىر» ي زانيوه. دارمستىته‌ر كه‌رتى يه‌كه‌مى به «زراتو» زانيوه به واتاى زه‌رد. Bartolomae ده‌لى: زهره ئوشتره له «زه‌ره‌نت» كه سىفه‌ته به مه‌عنای بىر و له ئوشتره Ushtra وه هاتوه كه تىكرا ده‌بىته خاوه‌نى وشترى بىر.

ده‌بى بزانيه كه وشه‌ى Zairita له ئافىستادا به زىر گوتراوه و پىوه‌ندىيه‌كى به لىكدانه‌وه‌ى هه‌ندىك له خاوه‌رناسانه‌وه نيه. له

به‌شی دوه‌می وشه‌که، یان ناوه‌که، گرفت نییه چونکه تا ئیستا وشه‌ی «شتر، اشتر» له فارسی به‌کاردیت، (له کوردیش و شتر هر زیندوو). له تیکرای ناوه‌که‌یه‌وه واتای «خاوه‌نی و شتری زهرده‌چیت.

لیره‌دا مه‌به‌ست ته‌ن‌ها لایه‌نی سه‌ربه زمانی وشه‌که‌یه نه‌ک میژووی زهرده‌شت بۆیه به‌ دووی ناکه‌وین. له لاپه‌ره 280 فرهنگ ایران.. به‌ دم راقه کردنی ناوی «نسا» وه پورداود ده‌لی: له ئافیتسا جاریک ناوی هاتوه. هه‌روه‌ها له به‌رده تاشراوه‌کانی «به‌غستان» (بیستوون) ی هه‌خامه‌نشیش جاریک ناوی بردراوه. یۆنانی و عه‌ربه‌کانیش ناوی زۆر ئاوه‌دانیا‌ن هیتاوه به‌ «نسا».

ئهم ناوه بریتیه له پیشگری «ni» - که به‌ ته‌واوی ده‌وری پیشگری «دا» ی کوردی ده‌بینی وه‌ک له «داهاتن، داقوپان، داچۆران». فارسییه‌که‌ی به‌ «فرو، زیر، پایین شهرحی ده‌دات» له‌گه‌ل چاوگی Say سای به‌ واتای سانه‌وه، حه‌سانه‌وه «فارسییه‌که‌ی: اسودن». به‌و پییه‌ واتا‌که‌ی ده‌بیته: جیی دابه‌زین و ژین و ئاوه‌دانی. «داسان، داحه‌سان». هه‌ردوو وشه‌ی «ئاسایش، اسودن» له‌م بنیاته‌وه‌یه. هه‌ر بۆیه‌یه «نسا» مه‌شووره به‌ ئه‌سپی چاک تومه‌ز ئیله ئیرانیه‌کان که خاوه‌نی ئه‌سپی چاک بوون و لا‌غه‌کانیا‌ن له مه‌زراکانی «نسا» له‌وه‌راندوه. هه‌ر ته‌وانیش کاشیه‌کان و بابلیه‌کانیا‌ن فیری ئه‌سپ به‌خپو کردن کرد. (له لاپه‌ره 220 هه‌تا لاپه‌ره 295 له‌سه‌ر ئه‌سپ ده‌روات).

له کوردیدا که ده‌لیین «حسانه‌وه» ده‌ست درێژیه‌کمان کردوه له زمانه‌که‌مان، ده‌بوو تیکرا وه‌کوو ئیله‌کامان بلیین «سانه‌وه» چونکه له ئافیتسادا وشه‌ی Say ده‌نگی «ح» تیدا نییه که هه‌ر بیری

ببرای ئه وه دهنگه نه بوو وهك له وشتریش نه بوو. گهردانی فیعله كه به لابر دنی «ح» لی دهیته: سامه وه، سایته وه، ساینه وه، دهسینه وه.

ئاشکرایه وشه ی «نسی- به واتای سیهر» ئه ویش ئه وه «نسا» یه به دهسته وه ده دات تومه ز پیشگری «نی» به دهقی کونیه وه تیدا ماوه ته وه نسی دهیته «داسان، داسانه وه» كه خه لق له هاویندا خوی بو سیهر هه لده کوتی كه تیدا بسیته وه. «نسا» خوی بریتیه له «نسی+ار» به واتای «شوینی نسی» به لام دهنگی «ی» بو سووک ده برین قرتاوه لی. «سایه» ش خوی بی زیادو كه م ئه وه Say له ی ئافستایه بی پیشگری ni. دهنگی «ه» فه تحه ی عه ره بی له دوایه وه خه ست کردنه وه ی واتای وشه كه ده به خشی وهك كه ده لی «مرده، په ككه وته، خشه». دیاره له سایه شدا هاوینان حه سانه وه هه یه. دهشی نیسه تیشی تیدا بی وه كوو: هاوینه، به هاره.

سیهر له «سای» ه وه هاتوه به لی زیاد کردنی «به». ئنجا ئه گهر بگوتری چۆن «به» لیره دا گونجاوه؟ ده لیم: هه ره نه بی «سای + به» واتایه کی سانه وه ی تیدا یه و ره گی، بگره هه موو «سا» شی پیوه دیاره ئنجا ئه گهر «سای + به» نه بی چ واتایه کی لی هه لدهستی له گه ل «سایه، نسی، ظل» دا دانووی بکولی؟ راستیه كه ی من به ئانقه ست کاره كه م له خۆم وه زه حمه ت ده یه خم بو ئه وه ی به هه موو گه ز و گرینه ك لیکدانه وه كه راست ده رجیت ده نا «سیهر» بی پیچ و په نا ئه وه شته یه كه «سای- سانه وه» به لای خویه وه ده بات.

سینایی، به واتای ئاسانی، ئه ویش له «سای» ه وه هاتوه به پاشگری «نایی» یه وه وهك كه له «فه ره حنایی، سه رینایی» دا ده رده كه وی.

ئاسان خۆیشی بریتییه له «ئا + سان، سانهوه». ئاسان و ئاسووده و ئاسایش هه مووی یه ک ریشهیه. گوتمان پیشگری «ئا» بۆ ئایهتییه.

زاورایی زمان ته گهر شریته ی هه لئه برایتته وه و شوینه واری کویر نه بوو بیتته وه خزمایه تی سه یروسه مه ره له نیوان وشه ی یه کجار بیگانه له یه کدی هه لده نی. دوور نابینم به ئیسیات بگات که ته مرازی «سا» ی هاندان وه ک له «سا وه، سا ده ی» یاخود ته ئکید وه ک که له «سا ناچم، سا ههر ده رۆم» له و «سای» هوه هاتی به نیازی شیرن کردن یاخود ئاسان کردنی ته و بریاره ی به دوایدا دیت.

هه رچه ند لی ره دا جیی میژوو نابیتته وه به لام سوودبه ده ر نییه چه ند دیریک له و لاپه رانه ی سه ره به Say له «فرهنگ ایران باستان» بۆ ئیره کانه راگویزم که ته وانیش ئالوگویری وشه یان تیدایه:

(ل، 282 له فرهنگ ایران...) ده لی: له میژووی پارته کان (ئه شکانیه کان) زۆر تووشی ناوی شاری «نسا» دیین که نزیکي «ابیورد- ئه بی وه رد» به و ده بی له سه ر زه مینی ئه شکنا باد «عشق اباد» له سنووری تورکستانی رووس و ئیران به دوایدا بگه ریین. Pherekles ی حاکمی سه رزه مینی Parthava په رته فه = «په هله و، پارث» ئاره زۆی ده کرد له تیردادی برای ئه رشاک (سه ری زنجیره ی خانه دانی ئه شکانی) به نیاز بگات به لام به ده ستی ئه رشاک کوژرا و ئه رشاک له سالی 350 پ. ز به ته ختنشین. دوا ی کوژرانی ئه رشاک، تیردادی برای له 237 پ، ز Seleukos ی دوه می شکاند و خۆی دانا به شاهنشا و له سه رزه مینی په رته فه ئاوا ییه کی له باکووری نسا به ناوی ئاپه فه رتیکا Apavartika که جیگه یه کی به کشتو کیل و جه نگه ل بوو کردی به نشینگه ی خۆی «ئاپه فه رتیکا» ئه بی وه رد» به لام پایته خته که ی شوینیک بوو که به

یونانی Hekatompylos «سهد دهروازه» ی پی گوتراوه. له م دیرانه
دهرکهوت که:

- «په‌رتفه» سه‌رچاوه‌ی په‌هله‌وی «پارته»
- «ته‌شک ئاباد» بۆته «عیشق ئاباد»
- «تاپه‌فهرتیکا» «ته‌بی وهرد» ه.
- «ته‌شک» سه‌رچاوه‌ی «ته‌شکانی» یه. «ته‌شک» و
«ته‌رشاک» یه‌ک شته.
- «نسا» ی ئافیتستا که ده‌که‌وخته نیوان به‌لخ و مهر و له‌گه‌ل
«نسا» ی نزیک «ته‌بی وهرد» جودان.
- دپاره له په‌هله‌وی که ده‌بینین «ته‌په‌فهرتیکا» به واتای
«ئاودار» ه، پاشگری «وهر» که له کوردی به دوا ناوی واتا
دیت، لهو زمانه‌دا به دوا ناوی ماده‌شدا دیت، ته‌نانه‌ت Afant
که «تافتاوه» یه، له په‌هله‌وی پی گوتراوه Apomand
«تاپومه‌ند» (ل. 65 فرهنگ ایران).

(31) Upairi «ئوپه‌یری» له لاپه‌ره 304، «فرهنگ ایران...» ناوی
شاخیک هه‌یه که له به‌شی ئافیتستادا «زامیاد یشته» (یه‌شت) پی
گوتراوه Upairi Saena «ئوپه‌یری سه‌ئینه». واتای ئه‌م ناوه به پی
ئه‌وه‌ی که Saena «سه‌ئینه» بریتیه له «شه‌هین» و Upairi
«ئوپه‌یری» ش «به‌ولای فرین» راده‌گه‌یه‌نی، ده‌بیته «به‌ولای
فرینی شه‌هین». «ئوپه‌یری» به رواله‌ت «ئه‌وپه‌ر» به‌ده‌سته‌وه
ده‌دات به‌لام له «فرهنگ ایران...» دا به «برتر از پرش عقاب»
لیک دراوه‌ته‌وه، «پرش» یش «فرین» ه، واتا‌که‌ی به لای
«فرین» هوه ده‌چیت نه‌ک «ئه‌وپه‌ر». (عقاب = شه‌هین).

بیتجی نییه بلییم «سیمرخ» ی ئه فسانهیی له ئافستادا بهم شکله هاتوه: Meregho Saena «مه‌رغو سه‌ئینه»، واتا «مه‌لی شه‌هین». «مه‌رغو» له کوردی بوته «مر - مه‌ل». که ده‌لین «مریشک» مه‌به‌ستمانه بلیین «مه‌لی ئیشک». «مراوی» ش «مه‌لی ئاوی» یه. «سه‌ره‌مر» مریشکیکه چهند جاران کورک بوو بیت. له په‌هله‌وی «مه‌رغو سه‌ئینه» بوته Semurv «سیمرف» له‌وه‌وه «سیمرخ» به ناوماندا بلاو بوته‌وه.

(32) Baodhi له لاپه‌ره 264 «مزدیسنا...» په‌راویز - هاتوه ده‌لی له ئافستا «بئودی» له ریشه‌ی «بوی» به بینی خوشی ئیزدی هاتوه. Gainity له ریشه‌ی «گه‌ند» به بونی گه‌ند و به‌د هاتوه که ته‌هریمه‌نییه. قسه‌ش له پورداود ده‌گیریتته‌وه. که‌واته Baodhi له کوردی سه‌رده‌م «بین، بون» ماوه‌ته‌وه.

(33) Pazdu «په‌زدوو - قالۆچه» (ل. 200 فرهنگ ایران...) ده‌لی «جمنی» جانه‌وه‌ریکه عه‌ره‌ب پی ده‌لی «جعل - خنفساء». له فارسی «خبزدو، خبزدوک» ی پی ده‌لین، له ئارامیه‌وه هاتوه. «په‌زدوو» له ئافستادا له‌گه‌ل سیفه‌تی Gutho-Vareta «گووگیر» هاتوه، وه‌ک که پیشتی باسما‌ن کرد.

که‌رتی یه‌که‌می وشه‌که Paz له «هۆله، هۆره‌په‌زه» دا ده‌رده‌داته‌وه که گه‌زنه‌ده‌یه‌کی چوست و شه‌ر که‌ره. ئه‌گه‌ر دوو‌پشک چه‌زه‌که‌ی لی بکریته‌وه و له‌گه‌ل دوو‌په‌زه‌ی به‌شه‌ر به‌هین، دوو‌په‌زه‌که پارچه پارچه‌ی ده‌کات. «دوو‌پشک» له‌گه‌ل که‌رتی دوه‌می «په‌زدوو» واتا له «دوو» به‌شداره. بیستوومه له نیوان تیره‌ی به‌رته‌سکی هیندی ئیله‌کاندا به دوو‌پشکیان گوته «دوم مشک» واته «کلک مشک» گویا کلکی هینده‌ی کلکی مشک درێژه.

«دوو» به واتای کلک له کوردیدا بهرچاوه وهک که له «دوڼگ» ی مهردا دهرده کهوی. «ئاوه دوڼگ – ئاوه دوو» هه مان وشه ی تیداوه.

من نازانم «دوو» له ئافیسادا واتای چیه یان بیواتایه، به لام دهزانم «هوله په زه» و «قالوچه» هیچیان کلکیان نییه به لام «هوله په زه» له شیوه ی دوو باسکی قرژال دوو «کماشه» ی هه یه، نیچیری پی دهگیریت و شه ری پی ده کات و پی را ده کات. «په زه» هیچ سهره ده ری لی ناکریت. له شاخه کانی پژدهر، به پستی هیرووه، جیگه یه ک هه یه «دوو په زه» ی پی ده لین که دوو لووتی به رزن به سهری شاخه وه، گویا «دوو رزه» یه گوراوه به «دوو په زه».

(34) Pareto-Zemeo «په ره توو زه موو» (له و وشانه دا e ده نگیك ده به خشی وه کوو «کسرة مختلصة» که من پی ده لین «قورس کردن»). ئەم وشه یه ئافیساییه له لاپه ره 94 فرهنگ ایران... به ناوی جیگایه ک هاتوه که زه رده شت له سه فه ری دهر به ده ری خوی و خیزانی، له سه رمای سه ختا ده یگاتی و خاوه نه که ی، له قه بی Kavi «که ی» هه یه، دایناکات. له په راویژدا ده لینت «پرتوزمو لفظا یعنی گذر زمستان». له لاپه ره 96 مز دیسنا... نه قل له «یشت 51 گاته کان» ده کات که «که فی – که ی» له «گزر زمستان» زه رده شتی له دابه زین مه نع کرد... به په راویژ ده لی له پورداود قسه که وه رگیراوه (ترجمه گاتها ص 142).

وشه ی «زه موو» که «زستان» ده گه یه نی له هیندی دیاله کتی کوردیدا «زمنسان» دیاره «زمستان» ه. ئەم «ستان» ه به ته نها به «زه – زه موو» وه نوو ساوه. سی فه سلّه که ی دیکه پینانه وه نییه. ده شی هویه که ئه وه بی که وا ره نگه به هار، هاوین، پاییز وشه ی

لینکدراو بن «زهموو» ش ساده بیت.
 له کوردیدا «تیهپه» ته «پههتوو» وه راده گهیه نی. له
 ههردوو یاندا «پهه» ههیه که لیم خوش دیتی بلیم یه ک ریشه ن.
 «تیهپه» به تهواوی «گزر» ی فارسی ده گهیه نی، که گوتراوه به
 واتای «پههتوو» ه.

له لایه کی دیکه وه «پهتبون» و «پهتبردن» یش جوهره
 خزمایه تیه کی له گهل «پههتوو» دا ههیه. «پهتبون» تهو «پهت»
 له تییدا نییه که له «پهت کردنه وه» ههیه، پهنگه ته مه یان له
 «رد» ی عه ره بییه وه هاتبی، ده گوتری «بیره دا تیه پری، بیره دا پهت
 بوو». «پهت بردن» ههه هه مان «پهت» ی «پهتبون» ی تییدا
 به لام فره که له «پهتون» و «پهت بردن» دایه.

Daesa-Paiti «دهیسه-پهیتی» به واتای پاییز. Paiti له فرههنگ
 (35) ایران ... ل، 286 به «ضد، خلاف» لی دراوه ته وه.
 Daiza-Daesa له لایه ره 261 به «نما - نهما = وینه» و
 نیشانه ی لی دراوه ته وه. له مه وه ده رده که ویت تیکرایان «وینه گوری»
 ده گهیه نن که له پاییزدا هه رچی شینایی درهخت ههیه زهرد و سوور
 هه لده گه ری. هاوین گیا زهرد ده کات به لام درهخت به سهو زی
 ده میتیه وه. Paiti له ناوتویژی وشه ی Paitiara رافه کراوه ته وه.

Paitiara «په تیاره - په تیاره». Paiti زاندر. Ara له چاوگی ar که
 (36) له فورسی هه خامه نشی و ئافستادا به بزوتن و رویشتن هاتوه بهو
 پینه وشه که ده بیت «خیلاف رو، به درو». Paiti به ته نها له کوردیدا
 له فورمی «پنج، پنجه» ماوه ته وه که رووی رویشتن وهرده گیری.
 «په تی ئه ره، په تی رو، پیچرو» یه ک شتن و یه ک ریشه ن.
 «پنجه وانه» یه یه عنی «پنجوینه».

«په‌یتی» جاریکی دیکه‌ش به «پیچه» دهرده‌که‌ویتته‌وه. له لاپه‌ره 300 مزدیسنا و ادب پارسی ده‌لی Paitidana «په‌یتیدانا» دمامکیکه کابرایه‌کی روحانی به‌کاری ده‌هینی تاکوو له کاتی مه‌راسیمی به‌رده‌وام کردنی ئاگر هه‌ناسه‌که‌ی ئاگره‌که ئالووده نه‌کا. ده‌مامک و پیچه لی‌رده‌ا یه‌ک شتن. «پیچه، په‌چه» له‌و «په‌یتی» یه‌ی «په‌یتی دانه‌وه» ماوه‌ته‌وه. «په‌یتی دانه» له ئاف‌یستادا ناوی هاتوه.

(37) Pacs «په‌ئیس» له ئاف‌یستادا «نه‌خشاندن» ه. له په‌هله‌وی Pistak وانه «نه‌خشاو». له فارسی «پیس» به واتای «به‌له‌ک، دوو‌ره‌نگ»، هه‌ر بۆیه «پسی» (له کوردی «پیسک») به‌و که‌سانه ده‌لین که پیستیان ره‌ش و سپی «به‌له‌ک» ده‌بن. له عه‌ره‌بی «ابرص» ده‌لین.

ئهم Paes له پیشگری ni که به واتای «دا» دیت، دیته پیشه‌وه و ده‌یکاته Nipaes یه‌عنی «دانه‌خشاندن» که له فارسی بۆته «نبشتن» به واتای «نووسین». له کوردیدا «نووسین» ره‌سه‌نتره له «نووسین» چونکه پیشگری ni و وشه‌ی Paes ی باستر تیدا دهرده‌که‌ویتته‌وه. ئیمه‌ ئه‌و پیشگره‌مان له «نسی، نسا» دا دۆزیبۆوه. «نیپابس» بۆته «نیویس، نویس، نووس» به واتای «دانه‌خشاندن» ره‌ش و سپی. «پیسک» ی کوردیش هه‌ر له‌و ر‌ی‌بازه‌ی «پسی، پیسته‌ک» ه‌وه هاتوه.

(38) Cithra «چی‌هره» به واتای «چی‌هره» (ل. 84 فرهنگ ایران...) له کوردیدا مه‌یلی نه‌ه‌یشتنی ده‌نگی «ه» له ناوه‌راستی وشه ئاشکرایه. له کۆتایی وشه‌ی کوردی ده‌نگی «ه» به ته‌واوی بزر بوه. «چه‌ره» له کوردی بۆته «چاره» وه‌ک که ده‌گوتری «چاره‌نووس» و

«چاره‌پەش». ئەم «چاره» يە جودايە لە «چاره» بە واتای «علاج» کە لە فارسیشدا هەر «چاره» دەگوتری. «ناچار، بێچاره، چارم ناچاره» بە واتای «علاج» هاتوون. «چاره‌سەر کردن» ییش هەر هه‌وه.

39) Xvafina «خه‌فه‌نه» - له نووسینیکدا دیتم بە «خه‌ون» لیک درابوو. من سەرچاوه‌که‌ی نازانم چیه، ده‌بی وشه‌که به ئاف‌یستایی دانراي. واده‌زانم «خه‌فه‌نه» خه‌ون یی نه‌ک خه‌و. له په‌هله‌وی Xvamn هاتوه (ل. 303 کارنامه اردشیر بابکان). فارسی بۆ «خه‌و، خه‌ون» هەر «خواب» ی هه‌یه. بۆ «خه‌و» له په‌هله‌وی Xvap هه‌یه (ل. 145 فرهنگ پارسی به پهلوی).

40) Hvare Xshaeta «هه‌هر خشه‌ئیه» (ل. 33 فرهنگ ایران...) له فارسیدا هه‌میشه به‌م شیوه‌یه ناوی «رۆژ» هاتوه. Xshaeta به واتای «دره‌وشایه‌وه». Hvare به‌رانبه‌ر «خۆر، هۆر» کە هه‌مووی له کوردیدا «رۆژ» ه. «خاوه‌ر» له کوردیدا به‌فۆل‌کۆر ناوی هاتوه: کاروانه‌که هاتییه گه‌وه‌هر باریه‌تی خورشیدی خاوه‌ر سەر قه‌تاریه‌تی «خورشید» خۆی گۆراوی «هه‌هرخشه‌ئیه» یه. ئەم «شید» ه له «جه‌مشید» ییش به‌ده‌ر ده‌داته‌وه.

41) Dujanghu «دووژنه‌نگه‌و» به واتای «دۆزه‌خ، جه‌ه‌ننهم». وشه‌که بریتیه له «دوژ = دژ، به‌د» و «ئه‌نگه‌و» به واتای «بوون، وجود» تیکرا ده‌بیته «بوونی دژ، به‌د». وشه‌ی «دوژ، دژ» له وشه‌ی دیکه‌شدا ده‌دیترئ وه‌ک «دوژمن» به واتای «ئه‌ندیشه‌ی به‌د». «من» له man «من» ی ئاف‌یستاهه‌ هاتوه، به واتای «ئه‌ندیشه» بێستریش لێ دواين. (ل. 56 فرهنگ ایران باستان).

«دشنام» له فارسیدا بریتییه له «دش - دژ» و له «نام». کوردی واماڼ هه‌یه تا ئیستا ده‌لی «دژنیو». ئەمه گۆراوه به «جنیو» ئەمیش به «جوین» ئەمیش له هه‌ندی ناوچه‌دا به «جوون».

(42) Daena «ده‌ئینا» به واتای «دین» (ل. 3 فرهنگ ایران...). ده‌میکه «ده‌ئینا» ی ئافیس‌تا گۆراوه به «دین» وه‌ک که دیتماڼ له زۆر کۆنه‌وه «بیه‌دینان - چاک‌دینان» به زه‌رده‌شتیان گوتراوه.

(43) Daregho «ده‌رغوو»: «دریژ» (ل. 78 فرهنگ ایران...) وشه‌که ئافیس‌تاییه، ئەمیش نموونه‌ی گۆراڼی ده‌نگی «غ» به «ژ» نیشان ده‌دات، وه‌کوو: «تیغ-تیژ»، «میخ-مژ»... له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا ده‌لی Daragho-Angushta, Daragho-Bazu «داراغوو بازوو - دریژ‌بازوو، ده‌ره‌غوو ئەنگوشه - ده‌ریژ ئەنگوست». له ئافیس‌تادا به مه‌دحه‌وه هاتوه که‌چی Daregho- Gava ده‌ره‌غوو گه‌فه به واتای دریژ‌ده‌ست له زه‌ممی دیوی خه‌وگران به ناوی بوشیاس‌تا هاتوه. دواتر دیت له ئافیس‌تادا «زه‌سنه» به ده‌ست گوتراوه دیاره «گه‌فه» زه‌ه‌ناوه له بۆ ده‌ست.

(44) Zamatar زاماته‌ر. زاوا «داماد» به فارسی (له لاپه‌ره 72 فرهنگ ایران...) له نموونه‌ی گۆراڼی ده‌نگی «ز» له ئافیس‌تا به «د» له فارسی چوار وشه‌ی هیناوه‌ته‌وه:

- Zayan «زه‌یه‌ن» که زستان له فارسیدا بۆته «دی- ده‌ی».
- Zamatar «زاماته‌ر» به واتای داماد.
- Zraya «زه‌یه» به واتای ده‌ریا.

• Zasta «زسته» به واتای دهست.

له کوردیدا «زهین» م نه بیستوه مه گهر له تیکه لکیش خوی
به دهر بخت که جارئ تهویشم به بیردا نایهت وهک که له
«ریشه مه» دا وشه ی «مه-مه» به واتای مانگ دهرده کهوئ.

له «زاماته، زهریه» دا دهنگی «ز» له وشه ی «زاوا، زهریه»
زریبار» دا ماوه تهوه بی گوران. زریبار وه کوو «پرووبار، جوبار»
پاشگری «بار» به دواوه یه تی، وشه که خوی «زری، زریه» یه.

(45) زبانی، زیانی.

له موناقه شه ی گوته یه کی که قابوسنامه وه پال زهرده شتی داوه، گویا
لیی پرسراوه گاینله بهر چند جوره؟ تهویش گوته یی: زبانی گویا و
زیانی گویا و میرا و زبانی میرا، به واتای «ناطق حی، ناطق میت،
حی میت» که ده کاته وه:

- فرشته کان
- تاده میراد
- جانده وهر

ئا له م موناقه شه دا ده لی: به راورد کردنی ئەم گوته له گه ل قسه ی
زهرده شت که له گاتا کاندای به زمانی ئافیتستای کون هاتوون
ده رده خات که زهرده شت شتی وه های نه گوته. وشه ی «زبانی» که
بریتیه له نیسبهت وه لای «زبان- زه بان- زمان» له نوسخه ی
دیکه دا «زیانی» هاتوه و «حی» ده گریته وه دنا «زبانی گویا»
ده بیتیه وه «گویای گویا». «زیان» بریتیه له «زی» به واتای ژین
له گه ل پاشگری «ان» بو فاعیلیهت وه کوو «لرزان، جوشان...»

«زی» له ریشه‌ی ئافستایی: Jvya, Jvaya, Jivya «زیندوو»
 په‌یدا بوو و Gay «گه‌ی» به واتای زیندوه‌تی کردن. ئافستای نویتەر
 وشه‌ی Jivati جفه‌ئیتی تیدایه به هه‌مان واتای که له سانسکریت
 Jiva جیفا و Jivati جیفه‌تی و له فارسی کۆن Jiva جیفا و له
 په‌له‌وی Zhivet ژیت و Zhivastan زیفه‌سته‌ن «زیستن، ژین»
 و Zhivandak «زنده - زیندوو» ده‌دیتری.

له کولانه‌ی رهنگدانه‌وه‌ی کوردی لهو وشه کۆنانه‌دا ئه‌وه‌ی زۆرمان
 به‌که‌لک دیت دوو شته: یه‌کیان Gay ی ئافستا که ده‌نگی «گ»
 ی «گیان» ی کوردی تیدا ده‌دیتری. دوه‌میان Zhivet ی په‌له‌وه‌ی
 که ده‌نگی «ژین، ژیان» ی کوردی تیدایه. ئاشکرایه هه‌موو
 زمانه‌کان به کۆن و نوێ، چ ئافستا چ هه‌خامه‌نشی چ په‌له‌وه‌ی چ
 کوردی چ فارسی نوێ چ سانسکریت له ر‌ه‌گ و ریشه‌ی وشه‌که
 شه‌ریکن بۆیه‌یه هه‌بوونی «گ» له کوردی و له ئافستادا زیده
 نزیکیه‌ک ده‌به‌خشی.

پاشگری «ان» ی فاعیل له کوردیدا مه‌ودای به‌کاره‌ینانی
 به‌رته‌سکه. یه‌ک له نمونه‌ زیندوه‌کانی وشه‌ی «باران» ه که ده‌بی
 «بارین» چاوگ بیت و ئه‌و ئاوه‌ی که ده‌شبارئ، وه‌کوو اسم فاعل
 «باران» بی. له فارسیدا «گریان» به واتای «باکی» دیت
 «گرستن» ده‌بیته‌ گریانی کوردی که به پێی ده‌ستوور ده‌بوو گرین
 (وه‌ک بارین) فیعل یان چاوگ بیت.

(46) Ratu ره‌تو. له (ل، 95 فرهنگ ایران...) ده‌لی Ratu وشه‌یه‌کی
 ئافستایه به واتای سه‌روه‌ر، گه‌وره. له فارسی بوته «رد = ره‌د».
 ویستم له کوردیدا شتیک بدۆزمه‌وه خزمایه‌تی له‌گه‌ل «ره‌تو» هه‌بی
 هه‌ر «ردین» م به‌بیردا هات که نیشانه‌ی هه‌لکشانه له ته‌مه‌ن.

خوښ به ختانه د. نافع ټاكره يې له و دهمانه دا سهر دانيكي كړدم. له وه لاما د گوتي: له ديني «به رين» نيوان عشائر السبعه و زيار به مه زنه پياوان ده لين «رد». به مه دا مهراقيكم دامر دوه سهره راي ته وه كه پتر مهيلم يو ته وه چوو «ردين» به نيشانه ي گه وره يي ته و ناوه ي وهرگر تبي چونكه به ته واوي «رد» ي تيدايه كه دهنگي سهره تاي بزويني ټاكراي پيوه نيه.

47 Raithya ره يثيه به واتاي ري، ريگه، راه فارسي. له وشه فارسيه كه دا دهنگي th «ث» بوته «ه» به پي دهستووريكي ياخود راره ويكي گوراني دهنگ له زمانه ئيرانيه كاندا. كوردي نه شيا ته و «ه» ه ي بميني چونكه هه رگيز له كوتاي وشه دا دهنگي «ه» له كوردي ناميني ئنجا بويه هه كورد هه يه به «ري» ده لي «را». له وشه ي ليكدراودا ده گوتري «راره و».

«فرهنگ ايران باستان» له لاپه ره 240-241 قسه ي ليوه ده كات، له هه وه لوه به Rathaeshtar «ره ته ئيشته ر» ده ست پي ده كات، كه رت يه كه مي «ره ته» به واتاي «گه ردوون» ه، عه ره بانه يه كه له سانسيكريتش هه ر «ره» ده لين، له لاتيني Roat له فره نسي ي Roue له ټلما ني Rad «چه رخ».

كه رت دوه مي له ره گي Sat به واتاي ته و «ستان» ه ي كه له «هه لستان» دا هه يه و دوه ستيته به رانه ر «ستادن - استادن» ي فارسي. له مه وه وشه كه ده يته «به سهر عه ره بانه وه وه ستاو» ياخود «گه ردوونه سوار»، «چه رخ سوار». له فارسي دا وشه كه يان يو ماوه ته به «ارتشتار» چونكه ته وان بوونه واري سي دين و دنيا ي زه رده شت. «ته رتشتاز» چيني «گه ردوونه سوار» ه كه ده كه نه «سواره ي له شكر»، دوه م چيني كومه لايه تي ده ژمير دران كه بريتي بوون له

چوار چینی پيشه‌وهران. «پيشه‌وهر» له ئاڤيستا Pishtra ی پي گوتراوه. Ratitya ی ئاڤيستا و Rathya ی سانسکريت به واتای «رینگا» ی کوردی. «راس» له په‌هله‌وی و «راه» له فارسی له ریشه‌ی Rathu به واتای «گه‌ردوونه» هاتوه. به پيی ئەم لیکدان‌ه‌وه‌یه‌ی پورداود، که‌و بی‌گومان هه‌مووی له زاناکانی رۆژئاواوه هاتوه، ده‌بی «رینگه، راه، راس» ئەوه بی که بو «عه‌ره‌بانه» خوش کرابی که چه‌رخه‌کانی بتوانن به‌سه‌ریه‌وه بسوورین.

له‌و لاپه‌رانه و به دواتردا باسی خوش خوش له باره‌ی ئەسپ و چه‌ند و چۆنی به‌کار هیتانی له شهر و به «گه‌ردوونه» به‌ستنه‌وه‌ی و ورده‌هه‌والی می‌زووی دیکه ده‌خوینیته‌وه. له باره‌ی «سکه» کان که له ری یۆنانیانه‌وه به Skyth ناسران ده‌نووسی که داریوش له نووسراوه‌کانی بیستوون ناویان ده‌با به «سکه». «کۆرش‌ی گه‌وره» له 529 پ.ز له ده‌ست ئەوان کۆژرا و توانیان هه‌ریمی Drangiana داگیر بکه‌ن و به ناوی خۆیانه‌وه ناوی بنین «سه‌کستان» = سیستان.

«ماساگیت» له‌کان قه‌بیله‌یه‌کن له‌مان، یۆنانیه‌کان پیمان گوتن Massagetar واته «ماسیخۆر». له ئاڤيستا Massayaka هاتوه که له وشه‌ی Masya «مه‌سیه» به واتای «ماسی» هاتوه. له فارسی بووه «ماهی» و له په‌هله‌وی «ماسی» مایه‌وه. له‌مه‌وه ده‌رده‌که‌وئ «ماسی» ی کوردی به ده‌قی کۆنی ئاڤيستا ماوه‌ته‌وه.

Span «سپه‌ن» به واتای «سه‌گ». له «فره‌نگ ایران باستان» (48 هه‌ر له لاپه‌ره 202 هه‌تا 219 له‌سه‌ر «سه‌گ» نووسراوه که له ئاڤيستا زۆر بایه‌خی پي دراوه. «سپه‌ن» ی ئاڤيستا «شقن» بوه

له سانسکریت. له چهند خالیکدا گرنگترین زانیاری ټولو لاپه‌رانه له باره‌ی سه‌گه‌وه دهنووسم:

- له زور له هجه‌ی وه‌کوو دهری، کاشانی، خوانساری، ئاشتیاڼی، ماسوله‌یی (له گیلان)، سه‌منانی. Span ی ئافیسټا له قالبی «سبه، اسبه، اسپه» تا ئیسټاش ماوه‌ته‌وه.
- «ئه‌سپه‌هان» (اصفهان) له وشه‌ی «ئه‌سپاه» به واتای «سپاه» و «سه‌گ» هاتوه. «به‌تله‌میوس» ی جوغرافیانووسی سه‌ده‌ی دوه‌می زاینی Aspadana «ئه‌سپه‌دانه» ی پی‌گوتوه. «سپا» له ئافیسټادا Spada به «سپاه» گوتراوه.
- Sun «سوون» یش له ئافیسټادا به «سه‌گ» گوتراوه.
- «سپه» که سیفه‌ته به واتای «سه‌گ چوون»، «سه‌گمانه‌ند» (وه‌کوو سه‌گ). له هه‌خامه‌نشی Spaka, Saka گوتراوه.
- «هیرودوت» ده‌لی ماده‌کان به سه‌گیان گوتوه Spako.
- به‌شیکی کتیبی «دینکرد» ناو‌نرا به Pashush-Haurvastan به واتای «قانونه‌کانی سه‌گی شوانی».
- سه‌گی مالی پی‌گوتراوه Vis. «Vish-Haurva» خانه‌یه.
- سه‌گی راو به سیفه‌تی Vohunazga «فوهونه‌زگه» هه‌ل‌دراوه‌ته‌وه. Vohuna واته «خوین». که‌رتی دوه‌م له ga «گه» به واتای «رؤیشتن، به‌دوا که‌وتن» هاتوه. تیکرا ده‌بیته «به‌دوا خویندا رؤیشتوه».
- Spatauruna «سپاتاورونا» به «توله‌سه‌گ» گوتراوه. Spa «سه‌گه». Tauruna به واتای «به‌چکه‌ی جانه‌وهر یاخود مروّف». «ته‌ورونه» له فارسیدا بۆته «توره» به واتای «چه‌قه‌ل». وا ده‌زانم له کوردیدا «تورونه» هم بۆته «توله» و هم بۆته «زارو» - له کرمانجی سه‌روودا به منداڵ ده‌گوتری. «توورگ» له کوردیدا «تووره» ی فارسیه.

«دروست، تمام، کامل» وشهیه کی ئافیتسایه.

ئهم وشهیه له کوردیدا بۆته «ئىروو» وهک که دهگوترى «مالىکى ئىروو» واته بى کهمکهسهرى. سوانى دهنگى «ه» له بهرايى وشهیه کوردی نمونهه هه: ههژاندن بۆته ژاندن، هه ناردن — ناردن. کچه هه تيو — چه تيو. «ئورقه» ده مینیتته وه: ئه گهر «ف» له که ی بکهین به «و» و بلین «ئورو» زور له «ئىروو» نزیك ده بیتته وه. دهنگى «ف» له ئافیتسادا به زورى گوراوه تا ئه وهی به شیکى گوراوه به «گ».

Haurva پاشگری tat ی پيوه دهلکى ده بیتته Haurvatat. ئهم

پاشگره وشه ده کاته ناوی و اتا و دهیگورئ به مینه ی ریزمانی،

«هه ئورقه تات» ده بیتته «ئىروه تی». وا دیاره «تات» هه مان

«ایه تی» یه که به وشانه وه ده لکیت که به «ی» نابنه ناوی و اتا،

وهک که ده لین ژنایه تی، میردایه تی، کوردایه تی. له و سهرده مه

کونانه دا tat بۆ وه سفیش به کار هاتوه.

دیتمان Haurva له گه ل Vish به واتای «سه گی مالى» بوو. دیاره

له م ته رکيبه دا به مه جاز هاتوه. پورداود له م لایه نه بیده نگه.

سیفه تی زهرده شت.

له لاپهړه 158 «مزدیسنا و اداب پارسی» هاتوه Vaxsh, Vaxsho

له ریشه ی Uxt «ئوخت» و «ئاخاوت» ی کوردی یه ک ریشه ن.

به سهرنج دهرده که وئ Vaxsho که خوی Ouxt ه وه هاتوه زور

نزیکه له و وشه یه. ئه گهر «فه خشوو» بکهینه فیعلی که سی سییه می

تاک و بلّین «فەخشی»، «وەخشی» هەر دەلّی گوتومانە «وشی» -
گوتی».

من لەمە پتر تییینی ناکەم چونکە گەردانی فیعل لە ئافیسیتادا پروون
نییه لام، دەنا دەمگوت: «فەخشییم - وەشییم»، «دەفەخشییم -
دەووشیم». بەلام دەتوانم بلّیم دەنگی «خ» لە زۆر وشە ی ئافیسیتا
سواوە وەک «خشیپ، ئاخشی، خشیتر» بوونەتە «شەو، ئاشتی،
شار» (ل. 60 فرهنگ ایران باستان). لەمەو «فەخشیو» بۆتە
«فەشیو».

دەنگی «ف» ش بە زۆری دەگۆڕی بە «گ» وەک «
«فیشتاسپ» دەگۆڕی بە «گیشتاسپ»، «فەهرکە» بۆتە
«گورگ»، «فەرت» بۆتە «گەران»، دیارە «گوتە» لە «فەخشیو،
وشە» وە کەوتۆتەو. رێتم هەیه بلّیم Uxt سەرچاوەی «ئاخاوتن» و
Vaxsho ش سەرچاوەی «وشە و گوتە» بیت.

51) ئافیسیتا - ئەفیسیتا

بۆ یەکالاکردنی ئەم وشەیه باشتترین سەرچاوە دیبیتم ئەو کتییە
«مزدیسنا و ادب پارسی» ی د. محمد معین، بەشی یەکەمە. هەر
لە لاپەرەکانی 196 هەتا 229 لە ئافیسیتا و زەند دەدویت. لیڕەدا
تەنها لایەنی زمانی ئەو وشەیه مان مەبەستە نەک ئایینی وەیا
میژوووی.

لە ژێر بەندی «وجه اشتقاق» دەلّی: «تۆپەرت هەولّی دا لە بەردە
نووسراوەکانی بەغستان (بیستوون) وشەکە بە Abashtam
«ئەبەشتام» بخوینیتەو بەلام کەس نەبوو بە تەرەفداری».

Matayanti «مەت ئایەنتی» سیفەتە واتە «بازند — بەزەند»
 (وەک بەهۆش، بەپارە. م.م.) «پازەند» لە تفسیری پەهلەوی
 Shnasa Kih ھاتووە. بەلام پێش برەوی زمانی پەهلەوی لە زۆر
 کۆنەوێتە تەفسیریکی ھەر بە زمانی ئافیسیتا نووسرابوو لەگەڵ ئافیسیتادا
 تیکەڵ بوو تا ئەوێ ئافیسیتاخوونان شەرحە کەیان بە دەقی ئافیسیتا
 زانی، ئا ئەم شەرحە زۆر لە دەقە ھۆنراوەکانی ئافیسیتای شیواندبوو.

بە لای Dhalla وە وشەى Azainiti «ئازەینیتی» کە لە مەنتی
 «یسنا» 57: 8، 20 ھاتووە و ھی زەمانیکە زۆر دوور نەبوە لە زەمانی
 «گاناکان»، بێ دوودلی کردن بە تەفسیری ئافیسیتای دادەنیت کە
 بە زمانی ئافیسیتا کراوە.

تەفسیلەتی دیکە گەلیک بین درێژە لەو لاپەراندەدا، من تەنھا ئیشم
 بە zan «زەن» ھەیە کە سەرچاوەی «زەند» ە و پیکەلپیکە لەگەڵ
 «زانین» ی کوردی، تەنانت دەنگی «ز» شی نەگۆراوە وەک کە
 لە فارسی بۆتە «دانستن».

(52) Ayangha «ئەیانگھا» (بەراویزی لاپەرە 176 مزدیسنا...)
 ھەندیک لە زاناکان وشە کە دەبەنەوێ بۆ ریشەى asan «ئەسەن»
 کە لە سانسکریت بە «ئاسن» ی تیگەیشتون. د. ئونوالا، بە تییینی
 ئەم لایەنەو، لە پێی شوون و دروشمی کۆنینهو، دۆزینەو و
 بەکارھێنانی ئاسنەو سەردەمی زەردەشت دەباتەوێ بۆ 1400-1000
 پ.ز. بەلام ئەگەر وشە کە بۆ برونز بچیتەو (وەک کە ھەندیک
 وەھای بۆچوون) سەردەمی زەردەشت بەرەو گەلیک کۆنتر دەچیتەو.
 بەھەمەحال Asan ی سانسکریت و «ئاسن» ی کوردی بێ گۆران
 تیک دەکەنەو. دیاردەیهکی بەرچاوە کە فارسی پتر لە کوردی

دهنگى «س» دهگورئ به «ه». په هلهوى به پيچه وانه وه «ه»
دهگورئ به «س».

(53) Yaesh «په ئيش»: جوش، جوشان (ل. 206 مزدیسنا). زور له
وشه ی ئافستایى دهنگى «ی» که له سهره تاوه بیت دواتر له فارسى
و کوردی به «ج» گوراوون وهک: یه سته - جهژن، یاماسپ -
جاماسپ، یه و - جو.
له و لاپه رپه دا به دم شی کردنه وه وه هاتوه که له «مانه وى» وشه ی
Yrd که هر له «په ئيش» ه وه هاتوه به واتای «ئيش» دیت.
له مه وه بوم درده که وئ که Yaesh به دوو ريگه دا بومان سهره ژير
بوه، جاريکیان «ئيش» و جاريکیان «جوش» ی بو هیناوين.

(54) Afrivara, Afriti, Afrina (ل. 207 مزدیسنا...) له ریشه ی Fri به
واتای «خوشويستن و که یف خوشی کردن و ستایش» و «خهلق
کردن» و «خويتدن» - هاتوون و هر سيان «نافه رين»
را ده گه یه نن. له سانسکريت Primati, Pri له م ریشه یه نن. که Fri به
واتای «خوشويستن» بیت، وه ها ده زانم به پي ده ستور، ده بی
«فرشته» به واتای «ههره خوشه ويست» چونکه له «فه هیسته»
ديتمان ishta سيفه تی بالایه: Vahishta ههره باش، Frishta ههره
خوشه ويست. ته وه نده هه یه ده بی Dri-Ishta یه ک له «i» یه کانی
دوراندي. رهنگه «په ری» خزمایه تی له گه ل Pri, Fri هه بیت.

(55) Vareshna «فه رشنه». له ئافستادا بو «نير» گوتراوه. له فارسى
به پي گورانى دهنگى «ف» به «گ» بوته «گوشن» (ل. 309
مزدیسنا و ادب پارسی).

«گوشن» له کوردی به «گون» ماوه ته وه به به لگه ی نیرایه تی. هر

لهو لاپهړه‌یه‌دا ده‌لی Varshnay «قوچ» (کبش - ی عهره‌بی) ده‌گه‌یه‌نی. «قه‌رشنه‌ی» ده‌کاته‌وه «به‌ران» له کوردی. په‌ړینی «ش» له وشه‌ی ثا‌ف‌ی‌ستایی بو کوردی زوره، هه‌ر تازه دیتما‌ن «گوشن» بوته «گون». له‌م وشه‌یه‌دا «ف» گو‌ړاوه به «ب» که هه‌ردوویان ده‌نگی لیون و له یه‌کدی ن‌ز‌ی‌کن. له فارسی «بره - به‌ره» به «به‌رخ» ده‌لین. ئه‌میشیان به ناو و به خیزان و به نه‌سه‌ب له‌گه‌ل «قه‌رشنه‌ی» ی «به‌ران» ن‌ز‌ی‌که چونکه کو‌ړی خو‌یه‌تی.

«ئاته‌ر، ئاته‌رش» ئا‌گ‌ر (56)

له «مزدیسنا و ادب پارسی» هه‌ر له لاپه‌ړه 273 له سه‌ر باسی «ئا‌گ‌ر» ده‌روات. له لاپه‌ړه 274 ده‌لی له ثا‌ف‌ی‌ستادا Atarsh و هاتوه. هه‌رچی پورداوده له لاپه‌ړه 69 «فره‌نگ ایران باستان» ده‌لی: ثا‌ف‌ی‌ستا Atr, Athr, Atere, Atar هاتوون Atar له حاله‌تی فاعلیه‌تی تاک ده‌بیته Atarsh. ده‌شلی «ر» له ئاته‌رش که‌وته‌وه Agni خوی ئا‌گ‌ر بوه لای هیندییه‌کان (سانسکریت). دپاره «ئا‌گ‌ر» ی کوردی بو ئه‌م ریشه‌یه ده‌چیته‌وه.

له‌و لاپه‌ړانه‌دا خو‌ینه‌ر سه‌ر به جیهانیکی پر سه‌روسه‌دا و هاتوباتدا ده‌گرئ له باسی ئا‌گ‌ر و خزمه‌تچی ئا‌گ‌ر و هه‌موو سه‌روبه‌ریکی ئا‌گ‌ر که چه‌ندین می‌ژوونووسی کو‌ن و نوئ له عه‌ره‌ب و فارس و غه‌یر و چه‌ندین نووسه‌ر و شاعیر و به‌هره‌وه‌ری به خو‌یه‌وه خه‌ریک کردوه هه‌مووشی له ئه‌لفی هه‌تا‌یی، به مالی فارس و فارسی دان‌دراوه. له لاپه‌ړه 279 مزدیسنا ده‌خو‌یتیه‌وه که‌وا له سه‌رده‌می ساسانیان «اتشدان، ئا‌گ‌ردان، شو‌ینی ئا‌گ‌ر» بوو به دروشمی میلی و له سککه‌ی پاشایانی ئه‌و خانه‌دانه‌دا نه‌قشی به‌ست... تا ده‌گاته سه‌ر باسی «توجیه ستایش اتش در حکمت اشراق» و له چه‌ندین

که سانه وه حورمه تی ئاگر به فەلسەفه دادەنیت. به نموونه قسه دههیتی له سوهره وه ردیه وه که له گوتاری چواره می «حکمة الاشراق فی بیان حکمة الکیف» گوتوتهی: «ومن شرف النار کونها علی حركة واتم حرارة واقرب الی طبیعة الحیاة»... هتد ل، 281 «مزدیسنا و ادب پارسی».

ئەمە دلۆپیکە لەو هی له باره ی ئاگره وه نووسراوه. له وهه موو بیته و بهر هیه ناوی غهیری فارس له نیواندا نییه مه گهر ئه وهنده که له لاپه ره 278 له ژیر عینوانی «اتش در زمان مادها» به چه ند دپړیک ئه وهنده مان تی ده گه یه نی که له «اسحق اوند» ی باشووری بیستوون نه خشیکی سه رده می ماد ماوه ده چیه وه بو سه رده می هه شته می پ. ز. ئیرانیه ک نشان ده دات به رانه ر ئاگر راوه ستاوه و ئیتر کورد گوته نی: ئاوی بیته و دهستان بشو.

هه لبه ت مه به ست په رووش خواردن نییه بو ئاگر. په رووشی من بو له ده ست دانی سه قافه تی قه ومیمانه که وا هه رچی به ر له هاتنی ئیسلام بوو هه تا زه مان ی زه رده شت و ئافیس تا و پیش ئه وانیش که پتر له هه زار سال در یژه ی هه بوو تۆسکالیک، پنوکیکی، تاکه یه ک پنتی بو کورد نه مایه وه. ئیمه ره عیه یه کی هه زار ساله ی که ره واری نه خوینده واری که م ئیعتیباری تی نه خویند رایه وه بووین، قه تیش ریک نه که وت پاش تیشکانی فارس به رانه ر عه رب ئیمه بیینه وه خاوه نی هیه شتیک. فارس سه ر له نو ی باوه شی به سه قافه تی هه موو ئیرانی باستاندا گرت.

له ناو تووژی نووسینه کانی ئه و 102 لاپه ره یه دا رووبه رووی گه لیک وشه ده بین جی لیکۆلینه وه ن بو گه یانده وه ی زمانی ئیستا که مان به ده ورانی کونی، له مانه دوو وشه ی گرنگی سه ربه دینی زه رده شته. له

په راویزی لاپهړه 356 مزدیسنا... باسی دابهش بوونی شه و رږژ له زه رده شتیدا به پینج بهش ده کات. بهشی یه که می Havani هافه نی، له ناوی «هاون» هوه هاتوه بو دیار خستنی ته و دهمه ی که گیای «هوم» له مه راسیمدا به «هاون» ده گوتی.

بهشی دوه می Rapithvina راپیثینه سیفه تی داریژراوه له Rapithwa راپیثوه به واتای نیوه رږ و باشوور. دیاره Rapithvina که سیفه ته ده بیته نیوه رږژه، نیوه رږژه یی. ته م وشه یه جه مه خواردنکی نیوه رږژه م به بیر ده هیته وه له زاری کرمانجی سه روو پیی ده لین «فراقین». به پیی ته وه ی که ده لی ina پاشگره بو وه سف. ده بی وشه که ی کرمانجی سه روو بی پیشگر «فراو یاخود فراوه» بیت. چونکه «راپتوه» به پاشگری ina ببوه «راپیتقه»، واته دهنگی «ف» به جیرانه تی پاشگره که له «و» هوه په یدا بوو:

- راپیثینه کاتی نیوه رږ
- فراقینه نانی نیوه رږ

به لام نازانم «راپتوه» و «فراوه» بو چ ریشه یه ک ده چنه وه. بهشی سییه می رږژ پیی گوتراوه Uzayeirina ئوزایاییرینه. ته مه له سی که رت پیک هاتوه:

- Uz به واتای هه لگرتن
- ayar به واتای رږژ، خور
- ina پاشگره که ی وه سف

تیکرا ته و دهمه ده گریته وه که رږژ ئاوا ده بی.

که رتی هه ره پيشه وه «uz ئوز» که هه لگرتن و هيزی تيدايه
ئيسټاکه له سلیمانی به «وزه» ماوه ته وه وک که ده لین: له وزه مدا
نییه.

به شی چوارهم Aiwisruthrima- Aibigaya. که رتی به که می له
sur وه رگراوه که بیستن و بیستاندن و گۆرانی گوتن راده گه یه نی.

«ئه ییگیه» ده بی ئامرازی ئیضافه ی «ئه یی» و «ga-i»
سانسکریت و «ga- y» ئاواز خویندن بی که گاته کان له وه وه
دارپژراوه. یاخود Aipsruthim Aibga به واتای نیوه ی به که می
شه و.

به شی پینجه م Ushahina. سیفه ته (به هوی ina) له Ushah
واتای شه به قی به یانی که کو تایی به و به شه ده هینی یاخود Ushahin
ی نیوه ی دوه می شه و له ده رکه وتنی ئه ستیرانه وه هه تا بزربوونیان له
رووناکی به یانی.

واده زانم Sru به واتای بیستن «سروش» ی لی که وتوته وه. به
واتای خویندن «سرود، ستران» ی لی وه رگراوه. له گه ل ئه مه شدا
که بیستن له به شی به که مدا و «ga- y» گا ئاش له به شی دوه مدا
هه بی ده بی ده خلیکی به سه ر بیستنی گاته وه هه بی. ئه مه ده لیم له
رواله تی راگه یاندنی وشه کانه وه نه ک له زانیی ده ستووره کانی
ئاڤیستاوه.

Gatha گا ئا له لاپه ره 195 هه تا 198 مزدیسنا کۆنترین به شه کانی (57)
ئاڤیستایه له ناوتویژی یه سنادا هاتوه له سانسکریتیش Gatha هاتوه.
وشه که «سرود، نظم، شعر» راده گه یه نی.

من ته‌نھا له گۆشه‌ی زمانه‌وه سه‌یری «گانا، گات» ده‌که‌م که ئیستا له دزه‌ییاتی «گاس» هه‌یه به واتای بانگ کردن. له هه‌فتاکاندا هه‌زار و زه‌ب‌یحی و من له‌و باوه‌رده‌ا بووین که گاس، گات، گاتا یه‌ک شتن. له گاتادا که سروود «چ‌رین» هه‌بی هه‌ر خۆیه‌تی له ده‌نگ هه‌ل‌برینی گاس کردندا ده‌رده‌که‌وته‌وه. گۆرانی ده‌نگی «ث» به «س» له کوردیدا ده‌ستووریکی گشتی بنجییه. مه‌گه‌ر له هه‌وره‌مان ده‌نگی «ث» ماییت. هه‌ندیک که ده‌لین «گازی بکه» هه‌له ده‌که‌ن.

58) Vispe- Ratavo فیسپ ره‌ته‌فوو به واتای هه‌موو سه‌روه‌ران. به‌شیک‌ی پاشکۆی «یسنا» ی ئاف‌یستایه، بۆته فیسپه‌رد. (ل، 198- 200 مز‌دیسنا و ادب پارسی).

Ratavo ئه‌و Ratu له‌یه قسه‌ی لی کرا به واتای سه‌روه‌ر و گه‌وره و له کوردی «رد» ماوه‌ته‌وه. که‌رتی یه‌که‌م Vispe سه‌رنج راکێشه.

وه‌ک ده‌زانین ده‌نگی «ف» ی ئاف‌یستا زۆر جار ده‌بیته «گ» له کوردی و فارسیشدا. هه‌روه‌ها ده‌زانین ده‌نگی «س و ش» ئالوگۆر ده‌کرین به‌و پێیه که ب‌ل‌یین «گیشپ» زۆر نزیک بووینه‌وه له «گشت» به واتای هه‌موو.

له چه‌ژێ کورددا ده‌نگی «ش» زۆر هه‌ز به جیرانه‌تی «ت» ده‌کات. هه‌ر له‌م کیشه‌ی گشت ده‌گوتری: پشت، تش، چشت، خشت، پ‌شت، ق‌شت، ک‌شت، م‌شت، و‌شت.

59) Berezi- Savngha به واتای سوودی به‌رز. ل، 277 مز‌دیسنا.

وشه‌ی Berezī هه‌ردوو «e» به به‌ره‌واژی دهنوسرین به‌لام وینه‌ی
ئه‌وتۆیی له چاپخانه که‌ماندا نییه بۆیه به‌م شیوه‌یه‌ی دهنوسم. که‌رتی
یه‌که‌م «به‌رز» به‌ده‌قی کۆنیه‌وه ماوه‌ته‌وه.

Savangh به سه‌یری له ئه‌سلّی دوور که‌تۆته‌وه تا بۆته «سوود». سه‌فه‌نگه له سویند نزیکه تا سوود. ئه‌م نمونه‌یه که جیی سه‌ریچیی
نییه له چیه‌وه هاتوه. یارمه‌تیده‌ریکه بۆ سه‌لماندن یه‌که‌بونی
«فیسپ» و «گشت» و وشه‌ی ئه‌وتۆیی که ده‌ستووری ده‌نگ
گۆرانی زمانه ئێرانیه‌کان تێیاندا کاریگه‌ر بووبیت.

(60) Airyama له فیدای هیندی Aryama واته ره‌فیق. ئه‌م وشه‌یه له
ئافیس‌تادا به چینی «روحانی» گوتراوه. به‌پیی فیدا دیاره Airyama
ئه‌یری‌ما هه‌مان «یار» ی فارس و کوردیه که «ره‌فیق»
ده‌گه‌یه‌نی. (ل، 179 و دواتر له مز‌دیسنا...).

هه‌ر له ئافیس‌تادا Xvaetush خفه‌ئیتوش به چینی شه‌رکه‌ران
ده‌گوتری. واتای وشه‌که به «ئه‌ندامی یه‌که کومه‌ل» لیک
دراوه‌ته‌وه. به‌لامه‌وه زۆر روونه که له کوردیدا «خۆیی، خۆییاتی»
جووتی ئه‌م وشه‌یه‌یه. (دره‌نگتر قه‌وم و خویشم به‌بیردا هات). چینی
سی‌یه‌م Verezenyo, Verezeno (هه‌موو «e» له وشه‌که‌دا
وه‌رگه‌راوه) به واتای فه‌لاح. دیاره وه‌رزیری کوردی پاش ماوه‌ی ئه‌م
«فرزنه» هیه. ئه‌م ناوانه له گاتا‌کاندا هاتوون.

د. معین ده‌لی: هه‌رچه‌ند خزمایه‌تی نیوان گاتا‌کان و ئافیس‌تای دواتر
به‌رچاوه به‌لام ئافیس‌تای دواتر درێژه‌ی زمانی گاتا‌کان نییه. له
نمونه‌دا ئه‌م سی‌یه‌ی ده‌هینیتیه‌وه که له گاتا‌کاندا به‌م شیوه‌یه‌ی
باس کرا، هاتوون. له ئافیس‌تای دواتر به چینی روحانی Athaurva

گوتراوه که له فیدای هیند Atharva هاتوه. بۆ چینی شه پرکه ر
Rathashta هاتوه که بیرخه ره وه ی Ratheshta ی فیدایه.

بۆ چینی Verezeno وشه ی Vastryo Fshuyas «کشاورزی»
فارسی هاتوه که له هیندی پهیدا نییه. ئه وهنده ههیه وشه ی
لینکدراوی Fshu-ya «چوار پی، پا» که له سانسکریت Pachu و له
ثاڤیستا Pasu وه له کولانه ی زمانه وه خۆ به قه دیم ده نوینن. له م
بهیه کدی گرتانه سه رنجم بۆ دوو وشه یان، به تیژی ده پروات:

یه کیان Athaurva که روحانیی ثاڤیستای نو ی بوو: له مه یاندا
Haurva ده رده که و ی که له (لا په ره 57 فرهنگ ایران باستان) به
«تمام، کامل» لیک دراوه ته وه و من «تیروو» ی کوردی پاشماوه ی
ئه و داده نییم. هه ره وه ها «فرهنگ ایران باستان» له لا په ره 211-
Havravastan- Patush به قانونی سه گی شوان لی ده داته وه. له
لا په ره 214 Pasush- Haurva به سه گی بهر مه ر لی ده داته وه که
گو یا Haurva له ره گی har ه وه هاتوه که به واتای پاس کردنه.
ئه م سه رنجه م دژی لیکدانه وه کانی پورداود و زاناکانی ئه و روپا نییه.
ده ست کورتی خۆمانم لی مه به ست گرتوه که ئه وهنده مان سه رچاوه
له لا نییه وه لامی هه موو پر سیاریک بداته وه. زانیشمان Fshu چواره
و Ya ش پی، پایه.

(61) «چه ثرو بوخته» به واتای «جوار ئه سپه» (ل. 250 فرهنگ ایران،
په راویژ 61) دیاره «چه ثرو» ژماره «چوار» ه، «بوخته» ش له
کوردیدا «یه خته» یه به واتای ئه سپی خه ساو. مه به ست له
عه ره بانه یه که چوار یه خته رایبکیشن.

(62) Cakhra «چه‌خره، چه‌رخ» (ل. 245 فرهنگ ایران، په‌راویز 55)
 «چه‌خره» نموده‌ی ئه‌و وشانه‌ن ده‌نگ تیناندا پاش و پیش ده‌بن.
 له‌م په‌راویزه‌دا نموده‌ی Sukhra ش هه‌یه که له‌ فارسیدا بۆته
 «سرخ» له‌ کوردی «سوور، سوور» نموده‌ی Vafra له‌ فارسی بۆته
 «برف» له‌ کوردی جیگۆرکی له‌و وشه‌یه‌دا نه‌بوه، ته‌نھا «ف»
 گۆراوه به «ب».

وه‌ها ده‌زانم «چه‌خره» ی ئافیس‌تا له‌ کوردیدا به‌ ریبازیکی گه‌شتی
 زماندا هاتوه، له‌ پیشه‌وه‌ بۆته «چه‌خه‌ک» که ناوی ئاله‌ته، وه‌کوو
 «کوته‌ک، ده‌سته‌ک» دواتر ده‌نگی پیشه‌وه‌ی سواوه و بۆته
 «خه‌ره‌ک». له‌ ده‌یان وشه‌دا ده‌نگی سه‌ره‌تا په‌ریوه وه‌ک
 «په‌شوان» بۆته «شوان»، «شناسایی» بۆته «ناسین»، «هه‌ناردن
 - ناردن»، «یه‌خستن - خستن». واده‌زانم له‌ پیشه‌سازی کوردی
 کۆن - که نویمان هه‌ر نییه - ته‌نھا «خه‌ره‌ک» مان هه‌بوه چه‌رخ
 سوورایی.

(63) Khraos «خه‌ره‌ئوس» به‌ واتای «خروش» (ل. 316 فرهنگ
 ایران...)

بولبول به‌ نه‌غمه‌ی دل‌کیش و خو‌شی
 گۆلزاری پر کرد ده‌نگ و خرو‌شی

ئه‌م وشه‌یه له‌ فارسیدا بوه به «خروس = که‌له‌شیر». وشه‌که
 ئافیس‌تاییه. Kahrkatat «که‌هره‌که‌تات» که له‌ ناوی ده‌نگه‌که‌وه
 هاتوه، له‌ ئافیس‌تادا به «که‌له‌شیر» گوتراوه. له‌ شه‌رحی ئافیس‌تا به
 په‌هله‌وی بۆته «که‌رک». ئه‌م «که‌هره‌که‌تات» له‌ به‌ ناحه‌زی
 کراوه‌ته ناوی «که‌له‌شیر». ناوی دروست له‌ ئافیس‌تادا بۆ که‌له‌شیر

Pro-darsh به واتای «زوو - بین». له نووسینمدا گوتومه وشه ی «که ره باب» ی بهری سۆران کورتکراوه ی «که ره باب» ه. دیتمان له شهرحی ئافیسیتادا «که رک» ئه و «ه» ه ی په رپوه. به وهدا «که ره باب» ده مینته وه. دهنگی «ک» ی دوه میش له بهر قورسی رۆیشتوه بۆته «که ره باب» به واتای «مه لی نیر». که بلین «که له باب» وه ک ئه وه یه بلین «که له کەل» یان «بابه باب» چونکه «که ل»، «باب» هه ردوویان نیرن که چی «که ره باب» ده بیته «مه لی باب، بابانه».

راستییه که ی له بهری بابانیشدا «که ره شیر» دروسته به واتای «مه لی شیر - وه کوو شیر» هم له بهر دهنگی بانگی به رزی، هم له بهر پۆنه و به لغه بابیه ی وه کوو شیر. دهنگی «ل - ل» هیچیان له ئافیسیتا و لای هه خامه نشیانیش نه بوو، دواتر له سه رده می ئه شکانیان که وته زمانی په هله وی و هه موو زمانه ئیرانییه کان. ئنجا هیچ سه یر نییه زوربه ی ئه و «ل» ه ی ئیسیتا له کار دان به ئه سل «ر» بووبن.

(64) Pro-Darsh «پرو ده رش» (ل. 316، 317 فرهنگ ایران باستان) ئه م وشه یه له ئافیسیتا ناوی دینییه بۆ «که ره باب، که ره باب». له دوو که رت پیک هاتوه: که رتی یه که م Pro به واتای «پیش، بهری» و له چاوگی Dares به واتای «دیتن» که ده بیته «بهری بین - زووبین» مه به ست ئه وه یه بهر له هه موو زیندوو یه ک رپوونا کایی به یان ده بین. ئه گه به وشه ی لیکدی نزیک ناوه که وه ریگێرپینه سه ر کوردی ده بی بلین «بهری دیتوو». Darsh «ده رش» وه کوو من بۆی ده چم خۆیه تی له گوته ی کوردی به ده ر ده که ویتته وه که ده لین «چاوم ده رکی ناکات». ئه م «ده رک» ه «ده رش» ه نه ک «ادراک» ی عه ره بی چونکه هه ر

له گه‌ل چاودا به کار دیت هه‌رچه‌ند ده‌شی پهره به وشه بدریت بۆ پتر له مه‌عنای خو‌ی.

(65)

«قه‌هره‌مان، قاره‌مان» (ل. 73 فرهنگ ایران..).

ئهم وشه‌یه Kuhruman ی راسته نه‌ک «قه‌هره‌مان» به واتای «کار ئه‌ندیش» دیت. به‌شی یه‌که‌می له چاوگی Kar به واتای «کردن، کار». به‌شی دوه‌می له Man به واتای «ئه‌ندیشه» ده‌چیت‌هوه بۆ Manah ی ئاف‌یستا که له سانسکریت Manas ده‌گوتری. له په‌هله‌وی بۆته Menishn و له فارسی «منش» (مه‌نش) له ئینگلیزی Mean و له ئه‌لمانی Meinen هه‌مان ریشه‌ن. له کوردی به ته‌نها نایه‌ته بیرم له کار هات‌بی. به‌لام له «دوژمن» دا ماوه به مه‌عنای «دژئه‌ندیش، به‌دئه‌ندیش».

له‌و لاپه‌ره‌یه‌دا «شادمان، په‌شیمان، نه‌ریمان» به نمونه‌ی Manah ده‌هیت‌ته‌وه. «په‌شیمان» له په‌هله‌وی «په‌شامان» بوه. گۆیا ئه‌و «ش» له «س» ه‌وه گۆراوه. له فارسی «پس» به مه‌عنای «باش» دیت. وه‌ک دیاره «په‌شیمان» ی کوردی، که فارسیش ئیستا هه‌ر ده‌لی «په‌شیمان»، ئه‌و Manah ی تیدا‌یه. «نه‌ریمان» له ئاف‌یستا Naire-Manah به واتای «نیرمه‌نه» بوه. «مان» ی ئه‌م وشانه که «مه‌ن» له ناشی تیکه‌ل به «مان» ی «نیشتمان». «گورزمان» (Garo-Demana) سرای ستایش ده‌گه‌یه‌نی) «خانمان» بیته‌وه، چونکه له‌مانه‌دا ئه‌و «مان» له بۆ جیگه و خانه‌یه.

وابزانم «نه‌رمان» که به جیگه‌ی نه‌رم و بیبه‌رد ده‌گوتری بریتی بی له «نه‌رم - مان» به‌لام میمیکی په‌ری بی له‌به‌ر قورسی. له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌شی له «نه‌رمان» ته‌نها «ان» پاشگر بی وه‌ک که به دوا

چەندىن ناۋى جىگە و ئاۋايدا دىت: خدران، حاجىئۆمەرەن،
ئاۋدەلۇكان، پلىنگان... ھەموۋى ئەو «ان» ە تىياند ئەداتى نىسبەتى
جىگاكانە بۇ ئەسلە ناۋەكان. لە ھەر ناۋىكى ئەوتۆيدا «ان» دەستى
نەدا بۇ كۆ كىرەنەۋە بىت، دەبىتە نىسبەت. لە: شىۋاشان، دووگۇمان،
سىگىرتكان... دا ھى كۆ كىرەنەۋە. دواتر بۇ ئەۋە چووم كە مادەم
ھەمىشە ناۋى جىگە بەدەستەۋە دەدات دەبى دەلالەتى جىگەى ھەبى
بەو مانايەى كە نىشانە يان ئەداتى جىگە بى. نىسبەتەكەش ھەر بۇ
جىگەى دەباتەۋە نەك بۇ نىسبەتى عادەتى.

ۋشەى «پاۋان» نازاندرى چ «ان» ەكى پىۋەيە چۈنكە واتاى
«پاۋ» نازانىن. «بانەمان، دارەمان، دىلمان» ەك ديارە «مان» ى
«نىشتىمان» ى پىۋە بى.

(66) «ھەناسە»: ئەم ۋشەيەم لە خۆۋە خستۆتە بە تىشكى ئەو
دەستوورانەى لە نووسىنى ئەۋروپىيەكانەۋە فېريان دەبىن.
ۋەك بۆم دەرکەۋت «ھەناسە» بىرتىيە لە «ئەن + اسە»: لە
لەپەرە 198، 223 ى «فرھنگ ايران باستان» بە دوو جاران ئەم
ۋشەيەى لىكدراۋى «ئەن + اسە» دەچىتەۋە سەر يەك. «ئەن
an» لە ئافىستادا بە نەفەسكىشان گوتراۋە. «اسە، ئاسە asa» لە
ad ۋەرگىراۋە كە مەعنەى خوارد دەگەيەنى. «ئاسە» كەرت فاعىلى
لىكدراۋە ۋەك كە دەلى نەخۆر.
«ئەن + ئاسە» دەبىتە «ھەۋاخۆر، نەفەسخۆر». لە ۋشەى
«كرگس» ى فارسى كە لە ئافىستادا Kahrkasa «كەھرکاسە»
بۋە بە واتاى «تەرخۆر» ئەم «ئاسە» يە كەرتى ناۋى فاعىلى
لىكدراۋە. «ئاش» بە واتاى «چىشت» لەۋ رىشەۋە ھاتۋە. كە
دەگوترى «لە ناشتا لە خوزىتى» دەكاتەۋە «ئاس».

(67) Amaretat «ئەمەرەتات» مانگی «امرداد» لە سألنامە ی فارسی. بەشی کۆتایی tat دەکاتەو «داد - عدل». بەشی بەرایی، ئەویش لە دوو کەرت پیکهاتو: «A ئە» کە ئەفیه و maretat بە واتای «مردەنی - شیاوی مردن» لە چاوگی mar «مەر» ی ئافئستا و فورسی هەخامەنشی هاتو بە واتای «مردن». بە هەر سی کەر واتاکە ی دەبیتە «دادی نەمر». «مەردم» یش لەو چاوگەو هاتو لەو ڕووەو کە هەموو کەس دەمریت. لە هەخامەنشی Martiya «مەرتییە» و لە ئافئستا Masha «مەشە» و Mashya «مەشیە» و Mashyaka «مەشیاکە» ش بە واتای «مەردم» هاتوون (لەپەرە 59 فرهنگ ایران باستان).

(68) Paitidana «پەیتی دانە» دمامکێکە بابای ڕوحنایی زەرەدەشتی لە کاتی خۆش کردنی ئاگر دەیگریتەووە نەکا بە هەناسە ی پیسی بکات (ل 300 مزدیسنا و ادب پارسی). وشە کە ئافئستاییە Paiti پێشتر باس کرا کە «ضد و خلاف» دەگەینێ و «پەیت» و «پێچە» یە کبوونیان بە تەواوی ئاشکرایە چونکە «دمامک» و «پێچە» یان «پەچە» شتێکن. «پەچە کەت لادە - دمامکە کەت لادە».

(69) «اتشکدە - اذر کدە» (ل. 291 مزدیسنا و ادب پارسی). لە ئافئستادا وشە یە ک پەیدا نییە یە کسەر «اتشکدە - خانە ی ئاگر» بە دەستەو بەدات. تەریکیی «ئاتەش کەدە»: «ئاتەش» دیارە چییە. «کەدە» خۆی لە «کەد» وەرگیراوە بە ڕێژە ی نێسبەت. «کەد» لە ڕیشە ی Kata ی ئافئستا هاتو کە ئەویش لە ڕەگی Kan وەرگیراوە، کە «هەلکەندن» دەگەینێ. «کەندە» «خندق» ی عەرەبی و «کەلکەتا» (شاری ناوداری هیند) لە سانسکریت لەو ڕیشەو هاتوون. «کەلکەتا» لێک دراوە لە Kalik کە ناوی «رب النوع» یەکە و لە Kata بە واتای «سەرای - خانە»: «سەرای کەلیک».

Kata له ئافېستادا بهم مه‌عنايانه هاتوه: «اطاق، مخزن، سرداب، محل حفظ لاشه» (ل. 292 مزديسنا). «اتشگاه» بریتیه له جینگه‌یه کی ئاگری لی ده‌کرېته‌وه. له ئافېستادا له بری «گاه» Gatu «گاتوو» هاتوه. له کوردیدا «ئاگرگه - ئاتشگاه» ه.

لهم چهند دېرانه‌دا زانيمان که ئافېستا کتیبی ئایینی زه‌رده‌شت، «ئاته‌شکه‌ده - خانه‌ی ئاگر» ئاگره‌که‌ی تیدا نه‌هاتوه.

Apa-Navaya «ئه‌په‌ ناڤه‌یه» (ل. 248 فرهنگ ایران باستان، به په‌راویز رافه‌ کراوه).

Apa «ئاو». Navaya به فارسی «ناو» به واتای شتی وه‌کوو به‌له‌م، که‌شتی که له ئاودا ده‌روات. تیکرای «ئاوی که‌شتی»، «ناو» تیدا رږ ده‌گه‌یه‌نی. له فرهنسه‌یی Eau Navigable هه‌مان وشه‌یه. له ئینگلیزی هی‌زی ده‌ریایی Navy پی ده‌لین و سه‌فه‌ری به‌حر Navigation.

له فارسیدا «که‌شتیه‌وان» پنی ده‌گوتری «ناخدا - ناخودا» تومه‌ز «ناوخودا» (خاوه‌ن ناو)، لی‌ی قرتاوه، نه‌ک ئه‌وه‌ی «که‌شتیه‌وان» - «بی‌خودا» یاخود «پشت له‌خودا» یه.

«ناو» له کوردیدا به‌و واتایه‌ ده‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه چونکه کوردستان ده‌ریاشی نییه و ئاوه‌کانیش خوړن هی که‌شتی تیدا گه‌ران نین بویه وشه‌که وه‌جاغی کویر بۆته‌وه. له کوردستان که‌له‌ک هه‌ر بۆ په‌رینه‌وه نه‌ک سه‌فه‌ر پی کردن، به‌کار دیت. له ته‌قته‌ق به‌ره‌ژیر ئنجا بۆ بار کردن و راگو‌یستن هه‌ل‌ده‌به‌ستری.

- (71) Maoiri «مهئوئیری». «میروو» له فارسی «مور» (موور) (ل).
198 فرهنگ ایران باستان). له ئافیتسادا ناوی دوو جوړ میروو
هاتوه. یه کیان Dujaini به وهسف بوی به کار هاتوه به واتای
«به دنه فهس». ټهوی دیکه یان «دانوو که رشه، دانوو کیش» وشه کان
که میکیان گوران به سهردا هاتوه جگه له «دژ، دانوو» که هر به
دهقی خوین ماونه ته وه.
- (72) Makhshi «مه خشی، میش». له فارسی «مگس» (مه گهس)
نه ختیک گوران وشه که ی کردوته Moskito به واتای «می شووله -
پیشکه». سوانی «خ» له هه ندی وشه ی ئافیتسا بو کوردی و فارسی
به رچاوه، وهک: «خشپ - شهو»، «خشه تره - شارشاه». له
«دانوو که ره شه» ش قرتانی «ر» له «که رشه» نمونه ی هیه
وهک که دیتمان «دهرس» ټه و «ر» هی دوران دوه تا بوته «دیتن»
(ل). 198 فرهنگ ایران باستان).
- (73) Madhakha «مه ذهخه»: «کلو» له فارسی «ملخ - مه لهخ».
ټه م وشه یه به «کلو» نه گوتراوه چونکه له هیج وشه یه کدا هاوبه ش
نین به لام له جوړیک «کلو» که پی ده لین «مسکه» هاوچوون و
نزیکیان له یه کدی ئاشکرایه. ټه وهی شایه نی باسه «کلومسکه» له
ولاتی کورد و ئیرانیان خوولاتییه و له دووره وه بوی نایه ت له بهر
ټه مه سه یر نییه له سه ره تاوه ناوه که بو ټه و جوړه داندرا بیت.
«مه دهخه - مسکه» (ل). 199 فرهنگ ایران باستان).
- (74) Kasyapa «که سیه په»: لاکپشت، کاسه پشت، سوراخپا، سولاخپا،
کیسه ل. وشه ی «که سیه په» له «سولاخپا» و «کیسه ل» نزیکه.
«سولاخپا» بوته «سلحفاة».
- له سانسکریت «کشیپ» له فارسیدا بوته «که شف». «کشیپ»

«کەشیپە» دەخوێندریتهوه. «کیسه‌ل» «باخه» شی پێ گوتراوه، له شیعری نالی ههیه: «نهک بهو خمی نیله که دهکا باخه تیمساح».

«باخه» له «قوربهقه» دا بوته «بهقه» له کوردیش «بوق» لهو وشهیهوه هاتوه، هه‌رچه‌ند دهفته‌رنفوسی گۆراوه (ل. 199 فرهنگ ایران باستان).

ئهم چه‌ند جانه‌وه‌روه و هی دیکه‌ش وه‌کوو مار، مشک... که زه‌ره‌به‌خشن له ئافیس‌تادا پێیان گوتراوه: «خه‌ه‌فستره» کوشتیان به‌ فه‌رمانی ئاسمانی ژمێردراوه، تا ئه‌وه‌ی پیاوی دینی ده‌بی «خه‌ه‌فستره‌غه‌ن» ی هه‌بی بو کوشتیان (بنواړه‌ لاپه‌ره‌کانی 183، 186، 198-201 فرهنگ ایران باستان).

(75) Karito-Dasu «که‌رتو داس» (ل. 320 فه‌هنگ ایران باستان).
 ئه‌میش ناوی «که‌له‌باب» ه. Kareto واته «کێرد - کارد».
 Dasu شهرح نه‌دراو به‌لام به‌ پێی ئه‌وه‌ی ده‌لی مه‌به‌ست له «چنگال - چه‌نگال» ی که‌له‌شیره‌ ده‌بی نینۆکی بیت. «داسوو» له‌ کوردیدا به‌ «نینۆک» نه‌زان‌دراوه‌ یان من نه‌م بیستوو، به‌لام «داسوو» به‌ سیفه‌تی تیزییه‌وه به‌ برژۆله‌ی گۆله‌ گه‌نم و جو ده‌گوتری. دوور نییه‌ له‌ بنه‌ره‌تدا هه‌ر ئهم «داسوو» ه‌ بیت. «داس» یش له «داسوو» نزیکه‌.

(76) Tighri «تیگری» له‌ هه‌خامه‌نشی Tigri واته «تیر»، چ له‌ کوردی و چ له‌ فارسی (ل. 58 فرهنگ ایران باستان).

(77) Madha «مه‌ی - شه‌راب» (ل. 432، 458 مزدیسنا)
 وشه‌که‌ ئافیس‌تایه به‌لام ناوی شه‌رابی تری تیدا نه‌هاتوه، ته‌نها

مه‌دحی ئەو شەرابەیی تێدایە کە لە ڕووی «هۆم» وەرەگیرێ و بە
 دەرمانی دادەنێ. لە «قەندیداد» کە بەشیکێ ئافەستایە
 «مەدۆمەنت» بە سیفەت هاتووە بۆ هەندێ خواردن. «مەدۆمەنت –
 مەیی مەنت» وەکۆو «هۆشمەند». «مەدە» هەر خۆیەتی بۆتە
 «مەزە» چ لە کوردی و لە غەیری کوردیش یی. «مەدۆمەن» یش
 دەکاتەو «مەزەدار».

لە پەرەوێزی لاپەرە 432 هاتوو «مێمند»، «مێمند» شاریکی
 ناسراوە لە هەریکی غەزە کە خواجەیی گەورە «ئەحمەد حەسەن
 مێمەندی» وەزیری «سولتان مەحموودی غەزەوی» یی
 هەڵدەدرێتەو.

لە حیکایەتەکانی نێوان کوردەواری دەگوترێ «حەسەن مەمەندی –
 حەسەن مەمەند» تۆمەز «مێمەندی» نێسبەتە بۆ «مێمەند».
 حەسەن کۆری ئەحمەد خەلقی «مەمەند».

78 Rta «رته» لە شەرحی ناوی مانگی «اردیبهشت» چ «فرهنگ
 ایران» چ «مزدیسنا» بە «نظم نیکو – حقیقت» ی لی داوێتەو.
 «فرهنگ ایران...» بە «درستی، راستی، پاکی» لی دراوێتەو.
 «فرهنگ ایران...» لە لاپەرە 59 دەلی مانگی «اردیبهشت» بریتییه
 لە دوو کەرت، یە کەمیان لە Ereta=Areta=Erta لە سانسکریت
 rta... بەو پێیە دەبی Arta و خزمەکانی لە ئافەستا و سانسکریتدا بە
 واتای «راستی – راست» بن و «راست» لەوانەو کەوتیێتەو.

79 Azan-Asnya سیفەتە لە «ئەزەن» وەرگیراوە. (ل 356
 مزدیسنا...) پێشتر گۆتم شەو و ڕۆژ لە ئافەستادا بە پێنج بەش

دابەش بو، هەر بەشە پێی گوتراوه Asnya که پێ دەچێ نېسبەت
 بێ بو Azan وەک که بێنی «ئەزەنی» (Azan بە واتای «رۆژ»
 هاتووە م. م.) Asnya دواتر بوته «گاہ» (لە پارسی «گاہ» لە
 پەهلەوی «گاس»)، (وابزانم لە کوردیی سەرەمدا «کات» ئەو
 «گاہ» ە یە م. م.).

Azan «ئەزەن» بە واتای «رۆژ» بو وشە یەکی کوردیم دەباتەو، لە
 وێنەدا بە خزم دەچیت، واتاکەشی هەر «رۆژ» ە یان بە رۆژەوێه.
 دەلێن «گزنکی رۆژ، خۆر» هەر دەلی «ئەزەن - گزنک» یە ک
 رێشە بن. وەک دەزانین «گزنک» هەر بو «رۆژ» بە کار دیت.

(80) Agyari «ئەگیار» (ل. 355، 356 مزدیسنا).

قسە لە زانای زمان دارمستیتەر دەهینی که گوتووەتی دوو جوړ
 «ئاتەشکەدە» هەیه، پەرستگە ی گەورە «اتش بهرام» ی پێ دەلێن،
 پەرستگە ی بچوو «ادران» یاخود «اگیاری Agyari» ی پێ
 دەلێن. لە شاری بۆمبای سێ «اتش بهرام» و سەد «اگیاری» ی
 هەیه.

ئەوێ مەبەستە لێرەدا لایەنی زمانە: Ag که لە Agni دا هەیه
 خۆی سەرچاوەی Agyari یە که سیفەتە. Ag بە واتای «ئاگر» ە
 (پەرەوێز 9، لاپەرە 355 مزدیسنا) دیارە Agyara, Agna لای
 زەرەدەشتییە پارسەکانی هیندستان بە کار دیت که پێوەندیان بە
 سانسکریتییهو پترە لەچاو فارسەکانی ئێران.

بو ئێمە گرنگ ئەوێه که «ئاگر» ی کوردی لە رێشە هەرە
 کۆنەکانی زمانی هیندی - ئێرانی بەدەر دەداتەو، بگرە دەچیتەو بو
 سەرەمێ هیندی ئەورووپایی که جاری لە یە کدی دانەبرابوون. لە
 ئینگلیزی Ignition, Ignite چاوگ و فیعل بە واتای «سووتان»

لهو Agni و تاقمه که ی به سه رچاوه یک هاتوون. له فره نسه ییشدا هه مان وشه هه یه، رهنگه له زمانه کانی دیکه ی ئه ورووپاش هه ره هه بی.

(81) Suna «سونه». ئه م جانه وه ره یه کینکه له «خره فستره» ی باسکراو. لیره دا به نیازیکه وه له سه ری ده نووسم: «فرهنگ ایران باستان» له لاپه ره 200 ده نووسی «سن» له ئافیتادا Sûn یه. زانایانی ئه ورووپا چونکه «سن» له ولاتیاندا نییه سه ره ده ریان نه کردوه چییه. بارتۆلۆمی به جالجالۆکه ی داناوه. گومان نییه له وه دا که ئه م جانه وه ره خۆیه تی که له ئیران پیتی ده لێن «سن». له مه هاباد (ساوجبلاق) «سین» و له کوردستانی ئیران «سون»... لیره دا پورداود ناویکی سابلآخ، مه هاباد، ده هینیت و کوردستانی ئیرانیش دان پیدا ده هینتی هه رچه ند به پیتی سنووری ئیستانه کان مه هابادی له کوردستان ده رهاویشته. پورداود باسی نه شاره زایی ئه ورووپاییه کان ده کات له «سن» که چی خۆیشی خه به ری نه به Pasu له کوردیدا «په ز» ماوه ته وه، «به رسم» یش «بارپزه» یه...

(82) Caretô-Drâjô «چه ره توو دراجوو» (ل. 225 فرهنگ ایران...) وشه یه کی ئافیتاییه. «دارجوو» به واتای «دریژ» ه. مه به س شی کردنه وه ی «چه ره توو» ه. «چه ره توو» به مهیدانی غاردانی ئه سپ ده گوترئ. له ته فسیری «زند افیستا» دا کراوه ته «اسپراس - ئه سپراس». هه ندئ زمانه وانی کوردی وه هایان دانا که له وشه ی «اسپراس» دا که رتی «راس» بۆ Race به واتای ده مار و ره چه له ک ده چیته وه. له وه وه وه هایان زانی که «ره سه ن» ی کوردی بۆ ولاغی «أصیل» له و «راس - Race» ه وه هاتوه.

«فرهنگ ایران...» له شهرحی وشه که دهلی «اسپراس» بریتیه له «اسپ + راس». ثم «راس» له په هله ویه به واتای «رېگه» دیت، که له فارسیدا بوته «راه». «اسپراس» له فارسیدا بوته «اسپریس» بی ته وهی بچیته وه بو «اسپ راه». له مه وه درده که وی «ره سەن» چ پیوه ندی به Race و «ره گەز» و «دهمار» هوه نییه.

من دهمگوت و ئیستاش ده لیمه وه «ره سەن» که بو ولاغ، له وه وه هاتوه که ولاغی په سەند به ره للاً ناکریت و به پەت ده به ستریت هوه. په ته که پنی ده گوتری «ره سەن». ولاغی ره سەن به ته سل له «ولاغی سه ره پەت، سه ره سەن» هاتوه. ولاغیکی له ره وه به ره للاً بکریت «ره وه کی – ره مه کی» بی ده لین.

وه هام ده زانی «ره مه کی» هر خوی له «ره وه» و «ره مه» ی ئاژەل هاتبی، به لام له کتیبی «تاریخ زبان فارسی». د. ناتلی خانلری، دیم «رم» به عمومی خەلق ده گوتری واته «ئاپوری خەلک» که واته شیوازی ره مه کی له نووسین و له هونه ره ده بیته شیوازی عاده تی نیوان خەلق.

(83) Dahyu. له هه خامه نشی به «ولات» گوتراوه به لام له ئافستادا Dakhyu هاتوه (ل. 60، 131 فرهنگ ایران). ثم وشه له فارسی بوته «ده» له کوردی «دی» زور جارانش «لادی» ده گوتری. ناوی «دهوک» ده چیته وه بو پتر له 2600 سال پینش ته مرؤ. «دهوک» بریتیه له «ده خوک».

(84) «دهیری» = خەتی نووسین (ل. 102-177 فرهنگ ایران باستان)، له لایه ن زمانه وه لی ده دوین:

وشه که له بنه‌ره‌تدا سوّمه‌ری بوه Dub گوتراوه به واتای «تخت»
 و «خه‌ت». ئه‌که‌دیه‌کان کردیان به Duppu, Tuppu له ئارامی
 بوه به «دووپ» هه‌ر به واتای «لوحة، صفحة» دواتر له عه‌ره‌بی
 بوو به «دف» له رِیی بابلیانه‌وه وشه‌که که‌وته ناو ئیرانیانه‌وه.
 هه‌خامنه‌شیه‌کانیش به «دیپی» یان وه‌رگرت. ئه‌م وشه‌یه له
 نووسراوه زه‌قه‌کانی بیستون، هی سه‌رده‌می داریوش هه‌یه (522-
 486 پ.ز.) هه‌روه‌ها کوره‌که‌ی داریوش که ناوی خشایارشا بوو
 (486-465 پ.ز.) له به‌ردیکی لای وان نووسیوه‌تی «دیپی». له
 په‌له‌وی گۆرانی به‌سه‌ردا هات بووه «دیپیره Dipirih». بیگومان
 «دیپیر» سوکراوه‌ی Dipivar ی په‌له‌ویه‌ی چونکه له‌سه‌ر
 ئه‌نگوستیله‌یه‌کی ده‌ورانی ساسانیان Dipivar نووسراوه. (ئهم رِژه‌یه
 لیک دراوه وه‌ک «به‌هه‌ره‌ر، به‌خته‌وه‌ر...» م.م.)

ئه‌و خه‌ته‌ی ئافیس‌تای پی نووسراوه پی گوتراوه «دین ده‌بیری»
 هه‌ندیک وه‌هایان زانیوه «دیپیری» و «ده‌فته‌ر» یه‌ک شت بن،
 به‌لام «ده‌فته‌ر» له یۆنانییه‌وه هاتوه. Diphthera له یۆنانی به
 «پیست» ده‌گوتری. چونکه له کۆنه‌وه به‌سه‌ر پیسته‌وه‌یان ده‌نوو‌سی
 ناوه‌که‌ی بۆ کتیب رۆیی به «ده‌فته‌ر». هیرۆدۆت ده‌لی: یۆنانه‌کان
 به‌پیی دابی کۆن به‌کتیب ده‌لین Diphthera چونکه کاخه‌ز که‌مه
 له‌سه‌ر پیستی بز و مه‌ر ده‌نوو‌سن. له‌مه‌وه دیاره وشه‌کانی «ده‌بیر،
 ده‌بیرستان، ده‌بستان، دیبا، دیباچه، دیوان» هه‌مووی له‌و
 ریشه‌یه‌ن. «دیوان» له ئیرانه‌وه بۆ فره‌نسه‌یی چوو بوه Douane به
 واتای گومرگ. کۆتایی قسه‌کانی «فره‌نگ...».

له ر‌ووی زمانه‌وه ئیمه‌ی کورد هه‌ر هه‌نده‌مان پت‌وه‌ندی به وشه‌که‌وه

ههیه که له سه‌ره‌تاوه به نووسینی ئافیس‌تا گوتراوه «دین ده‌بیری». وشه‌که‌ش نه هی فارسه نه هی کورد. «ده‌بیری» سۆمه‌رییه و «ده‌فته‌ر» یش یۆنانییه. هه‌ردوو وه‌ک رادیۆ و ته‌له‌فۆن هی هه‌موان. (به دره‌نگه‌وه زانیم له به‌ری بادینان وشه‌که شیوه‌ی زیندووی هه‌یه).

(85) Mâra «ماره» (ل. 198 فرهنگ ایران...). سانسکریتییه به واتای «مار» و «مریتەر». له ئافیس‌تادا Mairya به «مار» گوتراوه به واتای زیانکار و نه‌هیل. له چاوگی mar وه‌رگیراوه که ده‌کاته «مردن».

(86) Zaena «زهینه - زه‌ئینه» (ل. 266 په‌راویز 93. فرهنگ ایران...) له ئافیس‌تادا به «چه‌ک، سیلاح» گوتراوه. «چه‌کدار» = Zaenavant.

له وشه‌ی «ته‌به‌رزین» ئەم واتایه‌ی پتوه ماوه. به دهم رۆژگاره‌وه واتای گۆراوه بۆ «زین - سرج». دیاره‌ گرنگی ئه‌سپ که چه‌کداری سوار بوه وه‌های کردوه Zaena بۆ ئەو مال بی به «زین» له‌چاو جلوجۆر و کورتان.

(87) Xvarenô, Xvarenah «خفه‌رنوو، خفه‌رنه» (ل. 424-412 مز‌دیسنا و ادب پارسی).

ئەم وشه‌یه ئافیس‌تایه‌ بیرخه‌ره‌وه‌ی Hvarnah ی ئیرانی کۆنه. له په‌له‌وی Xvarreh له «پازه‌ند» Xvareh. له فارسی «فر، فره» ی لی‌هاتوه. وشه‌کانی «فرخ، فرخنده، فرخان، فره‌ی» له‌م ریشه‌یه‌ن. واتای Hvarenah وه‌ها پێ ده‌چی «شتی ده‌ستکه‌وتوو، خواسته» بووبی دواتر بووبیته «شتی چاک، ویستراو» که بۆته «فرایزده‌ی»

گهلک واتای بهخشیوه: هۆش، زانست، داد، پرووناکی گیان و پاکیی لهش، گهورهیی نژاد... (کتیبی «مناهج الطالبین»، علي بن الحسين له 778، 779 ی ک. داندراوه - ل 416 مزدیسنا...).

له کوردیدا «فهڕ» له پهراویزیکی بهرتهسکدا به کار دیت، دهگوتری: بیفهڕ، فهڕی بزر بی، فهڕت خواتهوه، بهدغهڕ... ههمووشی شکاندهوی تیدایه. وشه ی «نافرهجا» له «نافرجان» هاتوه. «فهڕ» به واتای «شکو» ش دیت، وهک: فریرانی، فرکیانی.

له ئافیسنادا Kavaenem Xvarenô به واتای «فهڕی کهیانی» یه. «کهی» له کوندا Kavi «کهفی» بوه (ل. 94 فرهنگ ایران باستان). له کوردیدا «کهی» دوور له لهقهب به واتای «خانه، مال» دیت. لهمهوه وشه ی «کهوی، کهیی» به واتای دهستهمو و رام کهوتوتهوه. «کهی» یش راستتره. وا دهزانم «کهیل» که به خانوو یان چاوهخانویی سهرنهگیراو دهگوتری بریتییه له «کهی + ل» وهک که له گهلک وشه دا ئه م لامه کهمایه تی یاخود ناتهواوی دهگهیهنی، «کاک - کاکل»، «گچکه - گچکهل».

«فه» له کوردی واته «زۆر»، رهنگه لهو «فهڕ» هوه هاتی. له روالهتدا «فه» لهگهڵ «فرا - پرا» ی فارسی هاوڕیشه بن بهلام «فه - پرا» به واتای «پیش و بهرای» دین (ل. 54، 85، 317 فرهنگ ایران باستان). «فه» ئه و «فهروانی» یه ی تیدایه که له «فهڕ» دا دهیه. وشه ی «فهروان» شایه دی بو ئه م لایه نه دهات. «فه» ی کوردی و Very ئینگلیزی یه ک شتن. «فهرخاس very good».

«فهرهنگ» خۆی له ری ئافیسناوه دهزاندری سهراچاوه که ی چیه: «فه» له «فرا» به واتای «پیش» هاتوه. «ههنگ» لهو وشه

هه خامه نشيانه ی ماونه ته وه په یدا نییه به لām Thang له ئافیتسدا به واتای «کیشان، راکیشان» - نه ک «وه زن» کردن - هاتوه، به و پییه «فه رهنگ» ده بیته «به ره و پیش کیشان - بردن». وشه ی «تهنگ» به پیی گورانی دهنگی «ث» به «ه» بوته «ههنگ» وه ک که «میثر» و «چیثره» بوونه ته «میهر» و «چیهر». بهر له چه ندیک وشه ی «هه ناو» هات. به لامه وه له گه ل زمانی هه ره کونمان پیوه ندی هه یه.

(88) «هه ناو». وه ک بو ی ده چم «هه ناو» له «هه ن + او» پیک هاتوه. «هه ن» ته وه یه که له «هه ناسه» دا شهرح دراوه. «هه ن» له «ته ن» ی ئافیتسای هاتوه به واتای «نه فه س».

که رتی دوهمی «هه ن + او» - واته «و» ته وه یه که هه یه. «هه ن» هه رچی بیت «او» هه ر ده مینیتته وه بو پرسیار و لیتوژینه وه. ته و «او» ه پیوه ندی به «او» ی وه ک «ماستاو، نيسكاو..» هوه نییه که ئاوی خواردنه وه یه، به نمونه له «زاراو، هاراو...» دا هه مان «او» ی «هه ناو» هه یه. پاشگریکه به دوا وشه ی کوردیدا دیت، ده شی دهنگی تیدا گورایی وه یا لپی سوابی. پاشگره که ده بی لپی بتوژینه وه به لām فه راحی و له بهر یه ک کشانه وه یه کی تیدایه سه لیه هه سته ده کات. «هه ناو» شویتیکه هه ناسه ی تی ده چیت. به بیرمدا نایه ت خزمایه تی له گه ل هیچ وشه یه کدا هه بیت وه ک که له گه ل «هه ن - ته ن» دا هه یه تی.

(89) Varecah «فه رچه» ئافیتسایه له سانسکریت Varcas «فه رچه س»، له په هله وی Varc «فه رچ». (ل. 424 مزدیسنا و ادب پارسی). Varecavant «فه رچه قه نت» سیفه ته به واتای

فهرجه مەند. له کوردیدا بەرژەوهند هەمان «فهرجه قەنت» ی
 ئافستایە بەلام له ئاوەلناووە بوته ناوی واتا. ئیستا له کوردیدا
 «بەرچ» که بنەمای بەرژەوهندە خۆی بوته ئاوەلناو. دەگوتری «بە
 نیوێ نرخی کەشی رازی بێ هەر بەرجه».

Varecah بە واتای «هیز» هاتو. «فهرجه قەنت» خاوەن هیزە.
 دواتر له تەفسیری دینی وشە کە بوته Gurz, Gurj, Guraza,
 Guraja بە گۆرانی دەنگی «ف» بو «گ» هەمووشی بە واتای
 «ورج، ارچ، برز، بزرگی...» (ل. 425 مز دیسنا...).

(90) Hakhâ-Manish «هاخەمەنش». سەری زنجیرە ی بنەمالە ی
 هەخامەنش ی که شاهنشاهییان له «ماد» ستاند.
 له لاپەرە 74 «فرهنگ ایران باستان» ناو کەشی کراوەتەو Hakhâ
 له ئافستای و فارسی کوندا «دۆست» ی بەخشیو. وەنیە چ
 پیوەندی وشە کە بە کوردیی خۆمانەو هەبێ بەلام لەبەر دوو تیبینی
 لەسەری دەنوسم. تیبینی یە کەم ئەوێ Hakhâ بە واتای دۆست
 لەگەڵ «اخ» ی عەرەبی چ له رووی فۆرمەو بیت و چ له رووی
 راگەیانندەو زۆر له یە کدی نزیکن. تۆ بلی له بنەرەتدا یە ک شت
 بێ؟ کامیان له کامی وەرگرتو؟ یاخود ریکەوت وەهای کردو؟
 نازانین.

من له نووسینی دیکەمدا گوتومە A ی ئەداتی نەفی له زمانی ئافستای
 لەگەڵ «همزة الاسقاط» ی عەرەبی که ئەویش هی نەفیە چ
 خزمایەتیان هەیه؟ دێتمان Pantî بوە Apanti کردی بە «بی
 ری». له عەرەبیشدا «أعذر» بوو «عوزری نەهیشت». «أفلس -
 فلسی بێ نەما». پرسیارە کەمان بێ وەلام دەمیتێتەو.

تیبینی دوهم ئه‌وه‌یه Aka به ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی Hakha یه.
 «هه‌خامه‌نش» = «ئه‌ندیشه‌ی چاک». «ئه‌که‌مه‌نش» =
 «ئه‌ندیشه‌ی به‌د». وه‌ک دیاره له رواله‌تدا «ئه‌که، ئه‌خا» بران
 که‌چی له واتادا پیچه‌وانه‌ن. ئه‌م له یه‌کدی چوونه‌ی دوو وشه‌ی
 دژواتا ده‌مباته‌وه بۆ باسیکی سه‌ربه زمان پتر له عه‌ره‌بیدا تووشی
 دین. له عه‌ره‌بیدا ئه‌و وشانه‌ی که دوو واتای دژ به یه‌کدی‌یان هه‌یه
 «أضداد» یان پی ده‌لین، وه‌ک که «جون» به ره‌ش و به سپیش
 ده‌گوتری. ته‌نانه‌ت «باع» فروشتن و کرینیش ده‌گه‌یه‌نی. ئنجا له
 گوشه‌ی نادیار ی پرسیاره‌که‌وه خه‌یال بۆ ئه‌وه ده‌چی که ده‌شی
 «هه‌خا» و «ئه‌که» له «أضداد» بن. به نمونه‌یه‌کی قرچوک
 وشه‌ی «هیچ» له کوردیدا چ بلی «هیچه» و چ بلی «هیچ نیه»
 یه‌ک واتا ده‌به‌خشی.

(91) Vehrka «قه‌هرکه» «گورگ» (ل. 62 فرهنگ ایران باستان) له
 فارس‌یشدا هه‌ر گورگ ماوه‌ته‌وه به‌لام له کوردیی زازاییدا Verg ی
 پی ده‌لین که ده‌نگ «ف» تییدا پارێزراوه بنواړه:
 Barbang, H. 7 R. 16, ch Pashin 1983, Stockholm

هه‌ر له‌و په‌خشدا له ئاست گول نووسراوه Vil هه‌رچه‌ند نازانم گول
 به‌ر له سی هه‌زار سال چی بو به‌لام له‌مه‌شدا ده‌نگی V له جیی
 گافدا هاتوه [دواتر زانیم له هه‌ورامیش قه‌رگ Verg گورگه].

له په‌خشی 17 ی هه‌مان ب‌لاوکرایه‌وه‌دا هاتوه «دریژ» له زازاییدا
 Derg ده‌گوتری. له ئاف‌یستادا «دریژ» Dareghô بو (ل 78
 فرهنگ). ئه‌میشیان له زازاییدا باشت پرستراوه. له‌م بو‌ارانه‌وه بۆ
 ئه‌وه ده‌چم که ده‌شی گوندی «به‌حرکه» ی هه‌ریمی هه‌ولیر له

«قههرکه» ی ئافیتساوه مابیتهوه به واتای «گورگ» چونکه نه مبیستوه چی ئه وتوی لی بی بیر بو «به حر» بباتهوه. گورانی دهنگی ۷ بو «ب» له کوردیدا نمونهی ههن، وهک که «قهرشنای» بوته «به ران»، Vafra بوته بهفر. (ل 55، 245 فرهنگ ایران باستان).

92) Mâwngha «ماونگه» به واتای «مانگ» ی کوردی و «ماه» ی فارسی. ئهم وشهیه وهک دیاره له کوردیدا پتر شیوهی کۆنینهی پیوه ماوه، تا فارسی.

له پرووی میژوهوه: کوره مامیکی زهردهشت به پنی راگه یاندنی ئافیتسا به زوویی باوهری به پیغه مبه رایه تی زهردهشت هینا، به Maidhyoi Mâwngha «مایدوئی ماونگه» ناوی دیت. کهرتی یه کهمی له ئینگلیزیدا به «Mid = ناوه راست = میانه» ماوه تهوه ناوه که خۆشی به واتای «ناوهندی مانگ» دیت، گۆیا ئه و مرویه له 15 ی مانگدا بوه. (ل. 93، 94 مزدیسنا و ادب پارسی).

«...»

پاشکۆی 2

زاراوه زانسییه کان

دانان و لیکۆلینه وهی لیژنه ی زاراوه زانسییه کان
گۆفاری «کۆری زانیاری کورد» - بهرگی چواره م - سالی 1974

له سه ره تاي سالی 1975 دا لیژنه یه کی تایبه تی کاتی بۆ لیکۆلینه وه و دانانی
زاراوه زانسییه کان، به پیتی بریاری ئه نجومه نی کۆر ساز کرا و له بهرگی
سینییه می ئه م گۆفاره، له باسی پوخته ی کاره کانی کۆردا، مامۆستا مه سه وود
محهمه د، ده مرستی لیژنه، چه ند لاپه ره یه کی بۆ روون کردنه وه ی ئامانجی
ئه م کاره و چۆنییه تی زاراوه دانان و رێبازی په سه ند و زانستیانه، به نمونه وه
نووسی بوو، جا به بۆنه ی بلاو کردنه وه ی لیسته ی یه که می زاراوه کانه وه و
په سه ند کرا که جاریکی دیکه ش ئه و روون کردنه وانه وه کوو بیسه کییه ک
بلاو بکریته وه.

لیژنه ی گۆفار

«...»

نووسین به پیتی قوولبونه وه و وردیوانی پیوستی پتری به که رهسته ی
ده برینی بیرو را ده بی. بابته ی ساکار و ته نک به و هینده وشه و دارشتن و
تیکبه ستانه ی که به سه ر زارانه وه یه، ده شی بخریته قلبی ئه ده بییه وه و بجیته
میشکانه وه. نووسه ر له هه ر زمانیک بی، له دهستی دیت خۆی به شیوه و

شیوازی نووسینی ئاسان رابیننی له رپی گرتنه بهری باسی ئاسان و ئاسایی که قوولبوونه وه و لیک دانه وه و بهیه کدی گرتن و تیک بهستن و لیک ترازاندن و فەندی هونه رکارانهی ناوی. ئەمە راستییه که نه سهلماندن هه لئاگرئ، به لام ژیان و ژیار (حضاره) له چ میلله تیک ناگه رپی بهرده وام بی له کوتانه وهی بابەتی سهره تایی و سهر کیل، چونکه دهستووره بنجییه کانیا بهندن به هیزی بهره و پیش چوون و قوول داگرتن و ئالۆزکان و تیک ئالقان. زمانیش که ته رجومانی ژیان و ژیاره لپی داوا ده کرئ ههنگاو به داهیتانی که رهستهی تهعبیری نوئ هه لیتنی تاکوو بتوانی جووت برۆ له گه لیاندا و ئه رکه کانیا راپه ریتنی.

ره چاو کردنی ئەم راستییه سهره تاییه و تییینی بهره و پیش چوونی نووسینی کوردیی نوئ بوو به هۆی بریاریک له لایه ن ئه نجومه نی کۆره وه به دانانی لیژنه یه کی کاتی بو وه رگیرانی زاراوه کانی مه نتیق و فه لسه فه و «فقه»... و هه موو ئەو زانستانه ی تر که له نووسینی به هیز و پیزدا دینه بهر خامه ی نووسه رانه وه، بو سهر زمانی کوردی.

لیژنه که له م مامۆستایانه پیک هینراوه:

- مه سهوود محهمه د - ده مر است (مقرر)
- شوکور مسته فا - سکر تیر
- هیمن موکریانی - ئەندام
- د. ئەوره مانی حاجی مارف - ئەندام

له و کاته وه لیژنه پیک هاتوه، له سهره تایی هاوینه وه، تاکوو ئیستا مانگی هه شت جار کۆبوته وه بو دۆزینه وه و دانانی زاراوه ی کوردی له و زانستانه دا. له م کۆبوونه وانه دا نیمچه فره ههنگۆکیکی له زاراوان بژارده کردوه. ئومید

ده كړئ له دواړوژيكي نزيكدا بخريته بهرچاوى خوښه رانه وه بۀ هۀسه نگاندن و ړهځنه لى گرتن و راست كړدنه وه يان وه يا دهستكارى كړدنيان به پيى داخوازى و پتويست.

ليژنه به پيى بۀچوونى خوى ريبازيكي زانستپانه ي گرتۀ بهر بۀ دانانى زاراوه، له مه شدا ړهچاوى ۀه دهستورانه ي كړد كه له زمانه پيشكه وتوه كاندا ليړه به پيشه وه له دانانى زاراوه پيره وه ي كراون. له م كارهدا ليژنه يه كه م بريارى ۀه وه بوو كومه نه كا له سهلماندنى ۀه و ۀه نجامانه كه پيره وه ي كړدنى دهستورۀه كان به دهسته وه ي دهدهن، هۀر وهك زمانه پيشكه وتوه كان دوودليان تيدا نه كړدوه. پيره وه ي كړدنى دهستور گه ليك ۀهركي به زياده وه له كيسه دا ده پليته وه، زور رپگه ي دريژيش كورت ده كاته وه، چونكه به كار هپنانى دهستور له هۀموو ۀه و شويتانه ي بوى دهست دهدهن به يه كجارى له هۀمويان ده پته وه و پتويست به وه ناهيلى بۀ هۀر شويته ۀهركيكي تايبه تى هۀلبگيرئ.

ليړه دا نمونۀه ي پيره وه ي كړدنى دهستورى زاراوه داتاشين له چۀند ريبازيكي زمانى كوردپيه وه دهځه ينه بهرچاو.

به شيكي زور له زاراوه كان له وانۀه له عه رهيدا به هوى رپژه ي «مصدر صناعي» يه وه پيك هاتوون كه له زمانه كانى رۀواوا دا دهبن به وشه ي ۀه وتو كوتايان به ism ديت. ده زانين هۀردوو رپژه ي عه ره ي و رۀواوا ي رپژه ي دروست كړدنى ناوى ۀه بستر اكن. ليژنه له نيوان ۀه و پاشگرانه ي كه له زمانى كوردپدا و اتاى Abstract دروست ده كه ن پاشگرى «ايه تى» هۀلبژارد. به نمونۀه: وشه ي Marx له زمانه كانى رۀواوا دا ده پته Marxism له عه ره پيشدا ده پته «الماركسيۀه». به پيى ۀه و ريبازۀه ي كه ليژنه په سۀندى كړدوه وشه كه له كوردپدا راسته وخو ده پته «ماركسيۀه تى». دياره هۀموو وشه يه كي ترى وهك Marx چ ناوى مروف چ ناوى شت بن، ۀه وانيش «ايه تى» يان ده چپته دواوه و دهبن به زاراوه ييكي تازه ي كوردى.

ئەم رېئازە كە پەسەند كرا دەبى ھەموو ئەنجامەكانى پەسەند بىكرىت، ھەر وەك لە زمانە پىشكەوتوۋەكاندا پەسەند كراو. بە نموونە لە عەرەبىدا وشە ھەيە لە بنەرەتدا Abstract لە سەرلەنوئى لە پى «مصدر صناعي» يەو ھەيكەنەو بە Abstract. زمانە پىشكەوتوۋەكانى رۇزاۋاش ھەر وایان كوردە كە ھاتوون پاشگرى ism يان بە دوا Abstract دا ھىناوہ بۇ دانانى زاراو. كە ئەمە وا بى ديارە لە كوردیشدا ھەمان كار جاھەزە و ناشى لە خۆمانى حەرام كەين.

وشەى «رەوشت» لە ئىنگلىزىدا Behavior ە، لە عەرەبىشدا «سلوك». لە ھەردوو زماندا كە ھاتوون زاراوہيان لەم وشەيە دارشتوہ بە راشكاوى دەستوورە گشتىيەكەيان لى بەكار ھىناوہ و گوتوپانە: Behaviorism. «السلوكية».

بەمەشدا ئەبستراكتيان كوردە بە ئەبستراكت، كە ئەمە وا بى پى ناوئ كورد كەنارەگىر بى لەو دەستوورەى زمانى دەولەمەند لى لا نەداو. كەواتە زاراوہى «السلوكية Behaviorism» لە كوردیدا دەبىتە «رەوشتايەتى». «فلسفة السلوكية» - فەلسەفەى رەوشتايەتى.

بەراستى زاراوہ كە چونكە لە رېئازىكى رىزمانى كوردىيەوہ ھاتوہ بە كەمىك لەكار ھىنان پەرەسەندوو و ئاشنا دەبىت پتر لەوہى زاراوہى «السلوكية» ئاشنايە.

پاشگرى «ايەتى» كە بۇ زاراوہ لەكار بىت ھەموو دەستوورەكانى فۆنەتىك و وشە و وشەسازى و ...ھندى كوردى بەسەردا دىت وەك كە لە ئاخاوتنى عادەتیدا بەسەرىدا ھاتوہ، واتا لە ھەندى جىگەدا دەبىتە «يەتى» وەيا «ئەتى» - نەك «ايەتى». كە ئەمە شتىكە دەگەریتەوہ بۇ وشەسازى نەك

تایه‌تییکی زاراهه دروست کردنه. له نمووناندا هه‌ر جاره ئه‌م دیاردیه به‌پینی داخوایی جیگه دیته پینش.

لیژنه ره‌چاوی ئه‌وه‌ی کرد که ئه‌گه‌ر له زمانه پیشکه‌وتوه‌کاندا وشه‌ی ئه‌بستراکت کرا به «وصف» Adjective و ئه‌وه‌جا پاشگری ism ی به دوا‌دا هاتبیت وه‌یا «مصدر صناعی» لی دروست کرابی، ده‌بی له کوردیشدا ئه‌م لایه‌نه به ده‌ستوور بگیرئی. به نموونه له زمانی ئینگلیزیدا Form به واتای شیوه دیت، که له عه‌ره‌بیدا «صورة»-یه. وشه‌ی Formal که بوه به وه‌صف له کوردی «شیوه‌په‌روه‌ر» مان بۆ دانا که به عه‌ره‌بی ده‌بیته «صوری». به دوا‌ی ئه‌مه‌دا له ئینگلیزی Formalism دارپژراوه به‌پیی ده‌ستووری به‌کاره‌ینانی پاشگری «ایه‌تی» له کوردیدا وشه‌که ده‌بیته «شیوه‌په‌روه‌رایه‌تی» که له عه‌ره‌بیدا به‌رانبه‌ر «الصورية» ده‌وه‌ستی.

له وشه‌یه‌کی وه‌ک Socialism دا لیژنه دوو ریگه‌ی له‌پینش بوو: یه‌کیکیان ئه‌وه‌ بوو که وشه‌که له بنه‌ره‌تا Society بوه به واتای «گه‌ل»، «کۆمه‌ل» و دواتر کراوه به وه‌صف و بۆته Social له‌وه‌وه Socialism پیک هاتوه. لیژنه لیکی دایه‌وه که دروست کردنی ریژه‌ی وه‌صف له «گه‌ل»، «کۆمه‌ل» بۆ ئه‌وه به‌رانبه‌ر Social بوه‌ستی کاریکی ئاسان نییه. واتای وشه‌که‌ی Socialism یش که له عه‌ره‌بیدا به وه‌رگیرانی پیت به پیت ده‌بیته «الاجتماعية» ئه‌و راگه‌یاندنه نادات که کورد مه‌به‌ستیه‌تی له‌به‌ر ئه‌مه‌ لیژنه گه‌رایه‌وه سه‌ر «الاشتراكية» ی عه‌ره‌بی که له «إشتراک - إشتراکی - إشتراكية» هوه هاتوه. له ئاکامی لیکدانه‌وه ده‌رکه‌وت:

- شریک - هاوبه‌ش
- شراکه - هاوبه‌شی

مه‌علوومه لایه‌نی ئابووری له وشه‌ی Socialism دا ئه‌وه‌یه که وشه‌ی «هاوبه‌شی» ده‌یه‌خشی. که‌واته به‌پیتی ده‌ستووری له‌کار هیتانی «ایه‌تی» وشه‌ی «الاشتراکیه» Socialism ده‌بی «هاوبه‌شایه‌تی» بیت.

یه‌کی‌کی تر له‌و ده‌ستووران‌ه‌ی وشه‌سازی که لیژنه بو دانانی زاراوه‌کان به‌کاری هیناوه:

له‌نیوان فه‌یله‌سووفاندا «مه‌زه‌هب» – (راره‌و – به‌کوردی) یک هه‌یه‌پیتی ده‌لین «مذهب، فلسفه‌الشک» Sceptism دپاره‌دوو وشه‌ی «شک» – Scept هه‌ردوو یان ئه‌بستراکت. له‌کوردیدا «گومان» به‌و واتایه‌دیت. که‌واته فه‌لسه‌فه‌ی «شک» Sceptism له‌کوردیدا ده‌بیته «گومانایه‌تی». به‌دوا ئه‌مه‌دا چه‌ند وشه‌یه‌کی تر که ئه‌وانیش له «گومان» وه‌رده‌گیرین خرا‌نه به‌ر هه‌ندئ ده‌ستووری تری وشه‌سازی کوردییه‌وه:

- گومان‌اوی – که‌سیک وه‌یا شتیک گومانی تیکه‌ل بوو‌یت – مشکوک.
- گومان‌دار – که‌سیک که گومانی په‌یدا کردوه له‌شتیک، ده‌شی پاش سه‌عاتیک گومان‌ه‌که‌ی بره‌ویته‌وه – شاک.
- گومان‌گر – که‌سیکه په‌یره‌وی فه‌لسه‌فه‌ی Sceptism ده‌کات، واته گومانی له‌خۆی کردوه به‌نیاز وه‌ک: رازگر، مه‌رجگر. گومان‌گر به‌واتای Sceptist دئ که ئه‌ویش گومانی کردوه به‌فه‌لسه‌فه‌ی خۆی که له‌عه‌ره‌بیدا ده‌بیته «متشکک».

له‌م کاره‌ی داهیتانی زاراوه‌که‌وا گه‌لیک جار ریژه‌ی نیسبه‌تی تیدا به‌کار دیت لیژنه‌خۆی له «ی» ته‌قلیدی دزییه‌وه بو پاشگریکی تر که ئه‌ویش هه‌ر بو نیسبه‌ته و زۆریش له‌تاکه‌ده‌نگی «ی» له‌بارتره‌بو هانن له‌دوای زوربه‌ی وشانه‌وه. له‌کوردیدا ده‌گوترئ: لاوه‌کی، ده‌ره‌کی، ناوه‌کی،

سەرزارەکی، شەووەکی، بەیانەکی، پۆژەکی، ئاوەکی، پێشەکی، پاشەکی،
رەمەکی... کە ھەمویان رێژە ی نەیسبەتەن و گونجاوترین لەوێ بە ھۆی
«ی» پیک ھاتبان.

ئەوێ راستی بی پاشگری «ی» ی نەیسبەت لە بنەرەدا بو دەربەرنی
نەیسبەت لە گەڵ شار و ولات و عەشرەت و گەل و شتی ئەوتۆیدا بە کار
ھاتو، ئیستا نووسەرەن خەریکن لە گەڵ وشە و ھەلە بە کار بینن کە ھەرگیز
کورد لە گەڵیاندا بە کاری نەھێناوە و ھەکوو وشە ئاوەلناوی عەدەتی: جوان، ئازا،
سۆر، زەرد، تیر... ھتد ئەم وشانە کە پاشگری «ی» یان چوێ دواوە دەبنە
ئەبستراکت ھەرچەند پاشگرە کە لە ھەمان کاتدا بو نەیسبەتیش بە کار دێت.
لێژنە وای پەسەند کرد لە جیاتی پاشگری «ی» لەم شوێنانە و شوێنی ھەک
ئەواندا پاشگری «ەکی» بە کار بێنیت.

«جوانەکی، ئازایەکی، سۆرەکی، زەردەکی...» بە واتای «جمالی، اقدامی،
احمری، اصفری...» ناوە ئەبستراکت-ە کەشیان دەبێتە «جوانەکیەتی -
الجمالية»، «ئازایەکیەتی - الاقدامية»، «سۆرەکیەتی - الاحمرية»،
«زەردەکیەتی - الاصفرية»...

زمانە جیھانییەکان لەم تەرەزە دارشتانە بای موویک لایان نەداوە و لێ
نەترساو. سەیری ئەم وشە بکە:

- syn بە واتای «بە یە کەو»
- chron بە واتای «کات»
- ize ئەمرازی تیپەر کردنی فعەلە

لەمانە وشە Synchronize بە واتای «مەاصرە» دروست بو کە ئەگەر
بە وردی بیکەیتە بەر دەستووری وشەسازی کوردییە و دەبی بکریتە
«ھەمان کاتاندن» وەیا «ھەمان کاتان». تەصریفە کەشی: «ھەمان کاتا،

دهه مان کاتی، هه مان کاتاندنی، دهه مان کاتینی». فەرهنگیکی سەرله بهری زاراوهی زمانه زیندوه کان لهم جۆره دارشتهوه ههلقولیوه. کهسیش نالی ئەم ڕی بهخۆ دانه زۆر بهرفرهوانه بۆ وشهسازی چۆن بوو به دهستوور و ڕهخنهشی لی نهگیر! زمانی کوردیش وهک ئەو زمانه زیندوانه مافی ههیه وشهسازی بکات به پێی دهستووره زمانیه کانی که زادهی ههناوی خۆیه تی. زمانی ئینگلیزی به زۆری واز له فەرهنگی خۆی دیتی که وشهیه کی عیلمی وهیا ئەدهبی دادهریژێ. ئەوهندهی دیبیتم، زاراوهی سهر به «ئاو» ی له وشه Aquo وهیا Hydro وهر گرتوه. وشه ی Water که ئینگلیزییه هه دهلی خواش خهلقی نه کردوه.

جا ئیمه که بمانهوی له ڕیازی کوردی ڕهسه نهوه زمانه که مان به رهو پیشه وه بیهین و په ره به زاراوه کانی بیهین نابی چ ڕهخنهیه کمان بیه سهری چونکه ئەگه ڕیازان له خۆمان کوێر کهینه وه چارمان ناچار دهبی بۆ خواسته وهی زاراوهی بیگانه... به لی خواسته وه عیپی تیدا نییه، به لام که زمانی تیدا خنکا ده بیه عیب. واش ههیه وشهیه کی زاراوهی بیگانه له گه کیشه کانی زمانی کوردی ناگونجی و بهخۆیه وه ناگری، لهم حاله ته دا ناشی وشه ی بیگانه بکری به ئیسکه ماسی له ئەو کی زمانه که مان. کابرایه ک چهز له چایه ناکا ئیتر دهبی لی ببرینه وه و به زۆر چایه ی پی نهخۆینه وه.

تۆ سهیری وشه ی Automatic بکه دهینی له خۆوه به لای خهلقی دهشتوده رهوه بۆته «ته ماتیک» چونکه وشه که وهک ههیه له هیچ وشهیه کی کوردی ناکات به لام «ته ماتیک» هاوکیشی هه ن وهک «مه تالیک، عه زازیل، په راویز، په لامیز، گه لاویز».

لیژنه گه لیک لایه نی ئەوتوی له زمانی کوردیدا به سه ر کرده وه و بۆ مه به ستی وشه سازی خستیه بهر بریاری چه ژی سه لیه ی کوردیه وه، هه می شه ش ڕه چاوی ئەوه ی کرده که ئیشه که به دۆستایه تی و دلسۆزیی زمانه که

ده کړئ نه ک دژى زمانه که. داهینانى زاراو دهې هه ناسه به زمان هه لښې نه ک هه ناسه ی بېړئ. هه ر له م رېبازه وه گه یشته هم نه نجامه له ئاست وشه ی «خو» به واتای «ذات».

«خو» که نیسبه ت در ا به هو ی «ی» وه ده بیته «خو یی» به واتای خزم و ئاشنا دیت. زار او ه ییک له «خو» وه ربگیریت به واتای «ذاتی» Subjective ده بی به هو ی پاشگری «ه کی» یه وه بیت. به و پیته وشه ی «خو یه کی» په یدا ده بیت که زار او ه ییکی زانستی وه یا فه لسه فییه، دیا ره به رانبر «الذاتیه» Subjectivity یش «خو یه کیه تی» داده ریژریت به پیی ده ستووریکی کونی وشه سازى.

له وشه ی «بابه ت» به واتای «موضوع» به رانبر «موضوعی» Objective زار او ه ی «بابه ته کی» - نه ک «بابه تی» که وشه ییکی فره ه نگیه - دروست ده بی. بو زار او ه ی «الموضوعیه» Objectivity یش راسته وخو وشه ی «بابه ته کیه تی» داده ریژرئ چونکه لیږه به پیسه وه ده ستووره که ی بریاری بو دراوه.

پوخته ی گوته همیه: لیژنه ویستویه تی به ریبارى پیوانه کی (قیاسی) دا به ره و دارشتنی زار او ه ی کوردی هه نگاو باو یت. له مه شدا قیاس و پیوانه که بو کوینی برد به دوا ی بکه ویت و به نه نجامه کانی رازی بیت. زور به راشکاو ی و پیپه روا، لیژنه داوا له خو یت ه ره وه ی کورد ده کات، ته ویش به نیازی ری هه موار کردن و ده ولهمه ند کردن سه یری وشه سازى و زار او ه دانان بکات نه ک له گوشه ی به زه حمه ت خستن و ئالوز کاندنه وه.

بیگومان، دوا ی ماوه یه ک له به کار هینانى زار او ه کان، تیکریان له سه ر زار و له به ر تامی کورد زماندا شیرن دین چونکه له سه ر بنجی ده ستووره کانی

پێژمانی کوردی هه‌ڵستان. دیاره هه‌ر کاتیکیش پێشنیازی چاکتر و له‌بارتر
له‌لایه‌ن خۆینه‌رانه‌وه په‌یدا بوو ده‌رحال ئه‌ویان وه‌رده‌گیریت.

«...»

لیستەى زاراوه‌کانى فەلسەفە و ژیریژی
گۆفاری کۆری زانیاری کورد
ژمارە 4 سالی 1974

ژمارە	عەرەبی	کوردی	ئینگلیزی
1	الابد	ئەبەد	Eternity
2	الابستمولوجیا أو نظرية المعرفة	دیمانەى زانیار	Epistemology = Theory of Knowledge
3	الاتجاه	ڕووکەر	
4	الاتساق	سازشت	Consistency
5	الاتفاقية (قضية)	ڕێکەوتە	
6	الاجمالي	سەرلەبەر	
7	الاحتمال	شیمانه	Probability
8	الاحتمالية	هه‌لگیره	
9	الاحوال (عند الصوفية)	حال	States
10	الاختلاف الكمي	جوداوازیی چەندەکی	Quantitive difference, opp. Qualitative difference
11	الاخلاقية	ئاکارەتی	Morality
12	الاخروي	هۆریزیایی	

Pornography	ئەدەبى بېپەردە	الادب المكشوف	13
	پېزانين	الادراك	14
Perception	هەست کردن	الادراك الحسي	15
	ئەزەل	الازل	16
	بنكەى دابەشەين	أساس التقسيم	17
	شیوازەکانى دابەشەين	أساليب التقسيم	18
	دەراوێتە	الاستثنائي	19
Reasoning	بەلگە ھەتھانەوہ	الاستدلال	20
Absorption	رەمان	الاستغراق	21
	لەنگەرەن	الاستقراء	22
	لەنگەرەنى تەواو	/ الاستقراء التام	23
	لەنگەرەنى بە بنۆس	/ الاستقراء المعلن	24
	لەنگەرەنى بى بنۆس	/ الاستقراء غير المعلن	25
	لەنگەرەنى كەت	/ الاستقراء الناقص	26
Deduction	ھەلەنجان	الاستنباط	27
	ئەنجامگرى	الاستنتاج	28
	شیواز	الاسلوب	29

	ناڤه کی	الاسمي	30
Nominalism	ناڤه کیه تی	الاسمانیة (المذهب الاسمي)	31
Theosophy	ورشه یی	الاشراقی	32
Originality	رہسہ نی	الأصالة	33
	بنج	الأصل	34
Belief	بروا	الاعتقاد	35
	کویرہ وار	اعمی البصيرة	36
	نہ ناس	الأغیار	37
	بہر کہوت	الافراد (المصادیق)	38
	جوت هاتن	الاقتران	39
	خواز	الاقتضاء	40
	خواستہ	/ المقتضى	41
	خواستوو	/ المقتضي	42
	جورہ کانی وشہ لہ پرووی گہ یاندنی واتاوه	اقسام اللفظ باعتبار دلالتہ علی معناه	43
Academy	ئہ کادیمی	الاکادیمیة	44
Atheism	بینخواہیہ تی	الالحاد (مذهب)	45

Inspiration	سروش	الالهام	46
	تیش و خوشی	الالم و اللذة	47
Divinity = Godhead	خوایه تی	الالوهية	48
Mechanism	ثامیره کیه تی (ثامیرایه تی)	الآلية (مذهب)	49
Imperative	فه رمان	الأمر	50
/ Catagorical	فه رمانی ره ها	الامر المطلق (في فلسفة كانط)	51
Hypothetical or Conditional	فه رمانی گریمانیه کی، مه رجدار، به ند	الامر الفرضی أو المشروط أو المقيد	52
	شیان	الامكان	53
	شیاو	/ الممكن	54
Cognoscibility	به رزانیاری	أمكان المعرفة	55
Abnegation	خونه ویستی	انكار الذات	56
	جوره کانی وشه له پرووی ئه و واتایانه ی بویان دندراوه، یان له پرووی راسته واتاوه	أنواع اللفظ باعتبار المعنى الموضوع له	57

58	أنواع المعنى باعتبار وجوده	جوړه کانی واتا له ږووی بوونیه وه	
59	الأناية	منايه تی	Conscious self
60	الاولي / الاوليات	سه ره تایی	A - Priori
61	الايحاء	تی فرؤسماندن	
62	الايقانية	متمانہ کاری	
63	الايمان بوجود الله	خواناسه تی	Theism
64	الباطني	دهروونی	Connate
65	البالغ	ږه سیو	
66	البحث في دلالة الألفاظ في الوضعية المنطقية	سيمانتیک	Semantics
67	البحث الميداني	تویرینه وهی مهیدانی	
68	بطريق الاولى	ږاگه یاندنی هیژا تر	Afortiori
69	بقاء الاصلح	به رده وام بوونی خوژی	Survival of the fittest
70	البلوغ	ږه سین	
71	البوذية	بودایه تی	Buddhism

Introspection= subjective observation	تیرامان	التأمل الذاتي (منهج الاستبطان)	72
	دهسبه رداری	التجرد	73
	رِسکان	التجسد	74
Tautology	قسه کاویژ کردنه وه	تحصيل الحاصل	75
Analysis	شی کردنه وه	التحليل	76
Logical analysis	شی کردنه وه ی ژیربیژه کی	/ التحليل المنطقي	77
Psychoanalysis	شی کردنه وه ی نه فسی	/ التحليل النفسي	78
Associationism	واتا کیشه کیه تی	تداعي المعاني	79
Correspondence	هاوده نگي	الترابط	80
	لِیکدان	التركيب	81
Sublimation	هه لکشان، هه لکشاندن	التسامي	82
	یه کسان ی	التساوي	83
	ره شبینایه تی	التشاؤم	84
	سه لماندن: باوه ر کردن به چشت	التصديق	85
	سه لماوی	/ التصديقي	86

	دابرین	التصنيف	87
	بۇچوون	التصور	88
	بۆچوبى	التصوري	89
Mysticism= Sufism (Sophism)	دەرویشايەتى	التصوف	90
Mysticism	راره‌وى دەرویشايەتى	/ مذهب الصوفية	91
Theosophy	دەرویشايەتیی ورشە	التصوف الاشرافي	92
	دژايەتى	التضاد	93
	پىنكەلېوون	التطابق	94
	هاوتای	التعادل	95
	ناساندن، روون کردنه‌وه راستی شت یا روون کردنه‌وه‌ی واتاکه‌ی	التعريف	96
Generalization	هه‌مه‌کی کردن (هه‌مواندن)	التعميم	97
Optimism	گه‌شبینایەتى	التفاؤل (مذهب)	98
	سه‌رله‌به‌ر	التفصيلية	99
	نرخاندنی جوانکاری	التقدير الجمالي	100

	دابه‌شین	التقسيم	101
Integration	رِه‌خسکان، رِه‌خسین، رِه‌سین	التکامل	102
Adaptation	سازان	التکيف	103
	وئ چواندن	التمثيل	104
Struggle for existence	په‌له‌ی ژيان	تنازع البقاء	105
Transmigration	کلّيشه‌گۆری	تناسخ الارواح (مذهب)	106
Contradiction	نه‌سازی	التناقض	107
Tradition	رچه، ده‌ماو‌دهم	التواتر	108
Adjustment	گونجان	التوافق	109
	گونجان‌دن	/ التوفيق	110
	یه‌ک کردن	التوحيد	111
Hypnotism	خه‌واندنی موگناتيسی	التنويم الغناطيسي	112
	کۆکه‌ره‌وه	الجامع	113
	زۆر	الجبر	114
Ecstasy	حه‌په‌سان (له ده‌رویشیدا)	الجدب (في التصوف)	115

	هه‌نده کى	الجزئي	116
	هه‌نده کى پينه‌ند	الجزئي الاضافي	117
	هه‌نده کيه‌تى	الجزئية	118
	هه‌نده کى راسته‌کى	الجزئي الحقيقي	119
	جوانى	الجمال	120
	رِه‌سه‌ن	الجنس	121
	رِه‌سه‌نى دوور	الجنس البعيد	122
	رِه‌سه‌نى نيزيک	الجنس القريب	123
Doubting mania or madness	مانياى گومان	جنون الشک	124
Substance	گه‌وه‌هر	الجوهر	125
Atom	ئاتۆم	الجوهر الفرد	126
	نه‌زانين	الجهل	127
	نه‌زانينى ئاویتته	/ الجهل المركب	128
	سنوورى ته‌واو	الحد التام	129
Intuition	به‌هره	الحدس	130
Intuitional	به‌هره‌کى	الحدسي	131
	سنوورى که‌ت	الحد الناقص	132
Facts	راستییه‌ رووداو‌ه‌کان	حقائق الواقع (وقائع)	133

Truth	راستی	الحق أو الصدق أو الحقيقة	134
	راستی سه‌ره‌ر	الحقيقة القصوى	135
	سه‌پاندن = سه‌لماندن	الحكم	136
	په‌ندیاری	الحكمة	137
Prejudice	برپاری پی‌شه‌کی	الحکم المبتسر	138
	په‌ندیار	الحکیم	139
	تی‌خزان	الحلول	140
	هه‌ل‌گرته	الحملی	141
	ده‌ره‌کی	الخارجية	142
Supernaturalism	سروش‌تبه‌ده‌ر	خارق العادة	143
	تایبه‌تی	الخاصة	144
	تایبه‌تی	الخصوصي	145
Good / supreme, highest, absolute, ultimate = summum bonum	چالاکی بالا	الخير الاسمی أو الاعلی أو المطلق أو الاقصى	146
	چاکه	الخيریه	147
	گه‌پاندن	الدلالة	148

149	/ الدلالة الالتزامية	گه ياندنی ویرایی	
150	/الدلالة التضمنية	گه ياندنی ناوتویرئی	
151	/ الدلالة الطبيعية غير اللفظية	گه ياندنی سروشتی نه بیژ	
152	الدلالة العقلية اللفظية	گه ياندنی هوّشه کی بیژ هی	
153	الدلالة العقلية غير اللفظية	گه ياندنی هوّشه کی نه بیژ	
154	الدلالة المطابقة	گه ياندنی پیکه ل	
155	/ الدلالة الوضعية اللفظية	گه ياندنی کرده کی بیژ هی	
156	/ الدلالة الوضعية غير اللفظية	گه ياندنی کرده کی نه بیژ	
157	الدقة	وردی	
158	الدينوي	دنیایی	
159	الدليل النقلي	به لگه ی گوته نی	Testimony
160	الدوغما	وشکه برّوا	Dogmas
161	الدوغمائي	وشکبرّوا	Dogmatist
162	الدوغماتية	وشکه برّوايه تی	Dogmatism

	بیژار	الديالکت	163
	ثایین	الدين	164
Subjectivity	خویه کیه تی	الذاتية	165
Identity= sameness, opp difference or otherness	هه وه تی	الذاتية (كون الشيء عين ذاتة) أو الهوية	166
Instrumentalism (cf. Pragmatism)	به هانه	الذرائع	167
	به هانه گر	الذرائعي	168
	زهینی	الذهني	169
	پیبه ست	الرابطه	170
	پهروه ردگار	الرب	171
	خوایه کی	/ الرباني	172
	پهروه ردگار ناس	/ الربوبي	173
	پهروه ردگار ه تی	/ الربوبية	174
	چه په لی	الردیلة	175
	ویتنه ی ته واو	الرسم التام	176
	ویتنه ی که ت	الرسم الناقص	177
	ره فز	الرفض	178
	پینوار	الرمز	179

Symbolism	پيواره تي	الرمزية (مذهب)	180
Stoics	ثاشيانه كي، نوايه كي	الرواقي	181
	نوايه كيه كان	/ الرواقيون	182
Stoicism	فهلسته فه ي ثاشيانه كيه تي، نوايه كيه تي	/الفلسفة الرواقية	183
	گيانه كي	الروحاني	184
	نه ويست	الزاهد	185
	نه ويستي	الزهد	186
	نه ري	السالبة	187
Behaviorism	ره وشتايه تي	السلوكية	188
Somnambulism= sleep walking or noctambulism	خه ورؤي	السير في النوم	189
	مه رجدار	الشرطية (قضية)	190
	فره خوايي	الشرك	191
Consciousness	ئاگا	الشعور	192
Doubt	دوودلي	الشك	193
	دوودل	/ الشاك	194
	دوودلان	/ الشكاك، المشككة	195

	دوودلکاری	/الشكوكية	196
	ونینى	الشهود	197
Communism	کۆمونیستى، کۆمونیزم	الشيوعية	198
	گچکه	الصغرى	199
	شیوه	الصورة	200
	گومرا	الضال	201
	رېکھیتنان	الضبط	202
	دژ	الضد	203
	ناچارى	الضرورة	204
Necessary= Self - evident	ناچاره کى	الضروري	205
	گومرايى	الضلال	206
Conscience	نیهاد	الضمير	207
Method	رېياز، بهرنامه	الطريقة (منهج)	208
	ئاسوودهيى	طمأنينة النفس	209
Method of agreement	بهرنامهى پروودانى تيكبهسته	طريقة الاتفاق أو التلازم في الوقوع (الوقوع المتلازم)	210

Method of difference	به‌نامه‌ی جودایی تیکبه‌سته	طريقة الاتفاق أو التلازم في التخلف	211
Method of concomitant variation	به‌نامه‌ی گۆرانی تیکبه‌سته	طريقة التغير المتلازم	212
Indirect or joint method of agreement and difference	شارپی گۆران و روودانی تیکبه‌سته	طريقة الجمع بين الاتفاق والاختلاف أو التلازم في الوقوع وفي التخلف	213
	ئاشرکرایین	الضاهري	214
	گومان	الضن (الشك)	215
Monotheist	یه‌کخواناس	عابد الاله الواحد الموحد	216
Ontologist	بوونه‌وه‌رزان	عالم الوجود	217
	روو‌که‌ش	العارض	218
	روو‌که‌شه	العرض	219
Accident	روو‌که‌شه‌یی	العرضي	220
	گشتی	العام	221
	کۆله‌واری	العجز	222
	کۆله‌وار	/ العاجز	223
	زانایی	العرفان	224

	هۆش	العقل	225
	هۆشپهسەند، هۆشهکی	/ العقلی	226
Rationalism (cf. irrationalism, empiricism)	هۆش پهسەندایهتی	/ العقلانية أو المذهب العقلی	227
Group or collective mind	هۆشی گهلهکی	العقل الجمعی	228
	هۆشی تاکهکی	العقل الفردي	229
	بروا	العقيدة	230
	پینچهوانه	العکس	231
Causal relation or connection	پهیههندی بنۆسیار	العلاقة العلیة	232
Cause / material	بنۆسی مایهکی	العلة المادیة	233
	زانست، زانین	العلم	234
Anthropology	مرۆناسی	علم الانسان	235
Sociology (cf. anthropology)	زانستی کۆمهلایهتی	علم الاجتماع (قارن علم الانسان)	236
Ethology	زانستی ئاکاری کۆمهلایهتی	علم الاخلاق الاجتماعية	237
Aesthetics	زانستی جوانی	علم الجمال	238

	زانستی نرخه بهرزه کان	علم القيم	239
Theology	خواناسی	علم اللاهوت (اللاهوت)	240
	بهنده ناسی	علم الناسوت	241
Ontology	زانستی بوونه وهر	علم الوجود	242
Sciences / social	زانسته کوومه لایه تیه کان	العلوم الاجتماعية	243
Sciences / normative	زانستی کیشه کی	العلوم المعيارية	244
Sciences /positive	زانستی دانانه کی	العلوم الوضعية	245
Cause / final	بنوسی دوایه کی	العللة الغائية	246
Cause / efficient	بنوسی کارایی	العللة الفاعلية	247
Causality	بنوسیاری	العلية	248
	کاره کی	العملي	249
	گشت	العموم	250
	گشت و تاییه تی	العموم و الخصوص	251
	به ره های	مطلقا	252
	گشت و تاییه تی له روویه که وه	العموم و الخصوص من وجه	253

Achromatopsia	رہنگویری	عمی الالوان	254
	نہ یار	العنادية	255
	ٹامانج	الغاية	256
	پہ نام	الغياب	257
	تیاں	غير مباشر	258
Hypothesis	گریمانہ	الفرض / الفرضية	259
	لک	الفرع	260
	تیرہ	الفصل	261
	تیرہ ی دوور	/ الفصل البعيد	262
	تیرہ ی نزیک	/ الفصل القريب	263
	پاکڑی	الفضيلة	264
	زگما کہ تی	الفطرة	265
	زگما ک	/ الفطري	266
Idea	نموونه	الفكرة (المثال)	267
Analytic Philosophy	فہلسہ فہ ی شیکار	الفلسفة التحليلية	268
Critical Philosophy	فہلسہ فہ ی رہ خنہ گرہ کی	الفلسفة النقدية	269

Annihilation	بۆ خوا سووتان (نیروانا)	الفناء في الله	270
Supernaturalism	سروشته ده رايه تي	فوق الطبيعة	271
Emanation	هه لړژان	الفيض أو الصدور	272
	دهستووری	القاعدي	273
Identity (Law of)	دهستووری هه وه تی	قانون الذاتية أو الهوية	274
Holiness	پیروزی	القدسية	275
	دابه شینی ژیریته کی	القسمه المنطقية	276
	کیشه	القضية	277
	یه کجاره کی	القطعي	278
Cyrenaics	سیره نایه تی	القورینائية	279
Cyrenaic	سیره نایی	القوريني	280
Syllogism (cf. Deduction and Induction)	پیوانه	القياس	281
	ئیروو	الكامل	282
	گه وره	الكبرى	283
Classicism	کلاسیکایه تی	الکلاسیکية	284
General	هه مه کی	الکلي	285
	پینج هه مه کییه کان	/ الکليات الخمس	286

287	الكلية (كمصدر صناعي)	هه مه كايه تی	
288	كون الشيء مدركا بالحس	به رهه ستايه تی	
289	الا أدريه	نازا نمكاری	
290	الاشعور	نه ئاگایی	
291	الاعقلاني	هؤشنه یار	
292	/ اللاعقلانية (مذهب اللاعقلانيين)	هؤشنه یاره تی	Irrationalism= Supernaturalism
293	اللاهوت	خواناسی	Theology
294	اللزومية	تیبهسته	
295	المادي	مايه کی	Material
296	المادية	مايه کیه تی	Materialism
297	المادية الديالكتية	مايه کیه تی بیژیاری	Dialectical Materialism
298	الماركسية	مارکسایه تی	Marxism
299	مانعة الجمع	ناکوک	
300	ماوراء الطبيعة	ئه وديو سروشت	Metaphysics
301	الماهية	چیه تی	Substance
302	الماهية	چیه تی (بنيچه)	Essence

	یه کسه ر	المباشر	303
Axiology	فهلسه فه ی نرخه کان	مبحث (فلسفة) القيم	304
Ontology	سه ره باسی هه بوون	مبحث الوجود	305
	بنه ما	المبدأ	306
Principle of Causation	بنه ما ی بنؤسیاری	/ مبدأ العلیة	307
	ده سه ردار	المتجرد	308
	ساز	المتسق	309
Sceptical	گوماندار	المتشکک	310
Sceptist	گومانگر	/ المتشکک علمیا	311
	لینکدژ	المتضاد	312
	هاوسۆز	المتعاطف	313
Hedonic	خۆشیی په رست	المتعی	314
	نه سازاو	المتناقض	315
	هه مه کی یه کچون	المتواطیء	316
	متمانهدار	المتیقن	317
Ideas	نموونه	الافکار (مثل)	318
/ Adventitious	نموونه ی رووکه شی	/ المثل العرضیة	319

320	/ المثل الفطرية أو الموروثة	نموونه ی زگماک	/ Innate, = inborn
321	/ المثل المصطنعة	نموونه ی ساخته	/ Factitious
322	/ المثل الاعلى	نموونه ی بالا	/ Ideal= ultimate value
323	/ المثل الافلاطونية	نموونه کانى ئەفلاتونى	/ Platonic
324	المثالية	نموونه گهرى (ثايدىاليزم)، (نموونايه تى)	Idealism
325	/ المثالية الاخلاقية	نموونايه تىى ئاكارى	/ Ethical
326	/ المثالية الذاتية	نموونايه تىى خۆيه كى	/ Subjective, Psychological, Solipism
327	/ المثالية المطلقة	نموونايه تىى رهها	/ Absolute
328	/ المثالية الموضوعية	نموونايه تىى بابته كى	/ Objective
329	/ المثالية النقدية	نموونايه تىى رهخه كار	/ Critical
330	المجاز	پيچ	
331	المجازي	پيچه ك	
332	مجال التصديق	مهوداى سهلماندن	

	مه‌ودای بۆچوون	مجال التصور	333
	زۆرکار	المجبر	334
	له‌شگهر	المجسدة	335
	خۆویستی	محبة الذات	336
	ده‌وره‌دراو	المحصورة	337
	برپه	المحكوم به	338
	به‌ربرپار	المحكوم عليه	339
	بار	المحمول	340
	تییینی	الملاحظة	341
	خوایشته‌کار	المختار	342
	یه‌ک واتا	المختص	343
Perception	به‌ره‌ه‌ست	المدرک الحسی	344
	به‌ره‌ه‌وش	المدرک العقلي	345
System= Doctrine (cf. Theory)	پاره‌و	المذهب	346
Epicureanism	پاره‌وی ئه‌پیکورایه‌تی	المذهب الابيقوري (الابيقورية)	347
Egoism	پاره‌وی خۆویستیه‌تی	مذهب الأثرة (الانانية)	348

Libertarianism	راره‌وی خوايشتکاره‌تی	مذهب الاختيار	349
Aristotelianism	راره‌وی ئه‌رستویاتی	المذهب الارستطاليسي	350
Mechanism, cf. Materialism	راره‌وی ئامیڤه‌تی	المذهب الآلي	351
Humanism	راره‌وی مروفايه‌تی	المذهب الانساني	352
Altruism	راره‌وی غیرویستی	مذهب الايثار	353
	راره‌وی ده‌روونی	المذهب الباطني	354
Pyrrhonism	راره‌وی پیرونايه‌تی	المذهب البيروني (مذهب الشك المطلق)	355
Conceptualism	راره‌وی بۆچوونیه‌تی	المذهب التصوري	356
	راره‌وی فره‌یه‌تی	مذهب التعدد	357
Self elimination	راره‌وی خو ده‌رهاويشتن	مذهب تنحية الذات	358
Syncretism	راره‌وی ساخته‌کاره‌تی	مذهب التلفيق	359
Monotheism	راره‌وی یه‌کخواناسه‌تی	مذهب التوحيد	360
Eclecticism	راره‌وی په‌سه‌ندکاره‌تی	مذهب التوفيق أو الاختيار	361

Dogmatism	پاره‌وی متمانه‌داره‌تی	مذهب التیقن	362
Dualism	پاره‌وی دوول‌اگرایه‌تی	مذهب الثنویة	363
	دوول‌اگر	/ الثنوي	364
Determinism	پاره‌وی زورکاره‌تی	مذهب الجبرية	365
Atomism	پاره‌وی ئاتومایه‌تی	مذهب الجواهر الفردة	366
Moral Sense	پاره‌وی هه‌ستی ئاکاره‌کی	مذهب الحاسة الخلقية	367
Intuitionism or Intuitionism	پاره‌وی به‌ه‌رایه‌تی	مذهب الحدس أو (الحدسين)	368
Sensationalism	پاره‌وی هه‌ستیاره‌تی	مذهب الحسین	369
Instrumentalism	پاره‌وی به‌ه‌انه‌گری	مذهب الذرائع	370
Monadology	پاره‌وی تۆزکالی گیانه‌کی	مذهب الذرات الروحية	371
Spiritualism	پاره‌وی گیانه‌کیه‌تی	المذهب الروحي	372
Spiritualism	گیانه‌کیه‌تی	/ الروحية	373
Pluralistic	پاره‌وی گیانه‌کیه‌تی فره‌وان	مذهب الروحية المتکثرة	374

Monistic	راره‌وی گیانه‌کیه‌تی تاقانه	مذهب الروحية الواحدی	375
Romanticism= Sentimentalism	راره‌وی رۆمانتیکایه‌تی	مذهب الرومانسي	376
Asceticism	راره‌وی نه‌ویستایه‌تی	مذهب الزهد	377
Eudaemonism	راره‌وی به‌ختیاره‌تی	مذهب السعادة	378
Methodical doubt	راره‌وی دوو‌دلی زانستی	مذهب الشک العلمي	379
Academic scepticism	راره‌وی گومان‌گراییه‌تی ئه‌کادیمی	مذهب الشک عند اتباع الاكاديمية	380
Polytheism	راره‌وی فره‌خواناسه‌تی	مذهب الشرك	381
Necessitarianism	راره‌وی ناچاره‌کیه‌تی	مذهب الضرورة أو الحتمية	382
Naturalism	راره‌وی سروشته‌کی (سروشته‌کیه‌تی)	مذهب الطبيعيين	383
Sentimentalism	راره‌وی سۆزیاره‌تی	المذهب العاطفي	384
Gnosticism	ده‌زانمکاری	مذهب العرفان أو الأدرية ضد اللاأدرية	385

Fatalism	راره‌وی چاره‌نووسایه‌تی	مذهب القضاء والقدر	386
Hedonism	راره‌وی خو‌شایه‌تی	مذهب اللذة	387
Hedonism / Universalistic, Utilitarianism	راره‌وی خو‌شایه‌تی گشتی	مذهب اللذة العامة	388
Egoistic hedonism	راره‌وی خو‌شایه‌تی خو‌ویست	مذهب اللذة الفردية	389
Scholasticism	راره‌وی فیرگه‌یه‌تی	مذهب المدرسين	390
Empiricism	راره‌وی لی چو‌تایه‌تی	مذهب المشبهة	391
Occasionalism	راره‌وی ریکه‌وته‌کیه‌تی	مذهب المصادفة أو الاتفاق	392
Objectivism	راره‌وی بابه‌ته‌کیه‌تی	المذهب الموضوعي (الموضوعية)	393
Relativism	راره‌وی بیوه‌ندایه‌تی	المذهب النسبي أو (النظرية النسبية)	394
Criticism	راره‌وی ره‌خنه‌گرایه‌تی (ره‌خنایه‌تی)	المذهب النقدي	395
Monism	راره‌وی تاکه‌تی	المذهب الواحدي	396

Realism / naive	راره‌وی ریا‌لیزمی ساده	مذهب الواقعية الساذجة	397
/ critical	راره‌وی ریا‌لیزمی ره‌خنه‌گر	مذهب الواقعية النقدية	398
Pantheism	راره‌وی جیهان په‌رستی، جیهان په‌رستایه‌تی	مذهب وحدة الوجود	399
Positivism	راره‌وی دانانه‌کیه‌تی	مذهب الوضعي	400
	سه‌رزاره‌کی	المرجل	401
	لیک‌دراو	المركب	402
Responsibility	به‌رپرسی	المسؤولية	403
Futurism	دوار‌وژایه‌تی	المستقبلية	404
	ئه‌نجام‌گر	المستنتج	405
Postulates	سه‌لمینه	المسلمات	406
Peripateticism	راره‌وی گه‌رؤ‌کایه‌تی	المشائية	407
Sympathy	هاوسوزایه‌تی	المشاركة الوجدانية (تعاطف)	408
	لی چوینه‌کان	المشبهة	409
	چه‌ند وانا	المشترك	410

	فره چوون	المشکک	411
	گوماناوی	المشکوک فیه	412
Axioms	سهلمینه کاری	المصادرة	413
	راستیینه	المصداق	414
Absolute	ره ها	المطلق	415
	به ره های	مطلقا	416
	ره هایه تی	المطلقیة	417
	مه به ست	المطلوب	418
	بنوسیار	المعلول	419
Norm	کیش	المعیار	420
Normative	کیشه کی	المعیاری	421
	تاکی	المفرد	422
Station	پایه	المقام	423
	خواستیه	المقتضى	424
	خوازه	المقتضي	425
	پیشه کی	المقدم	426
	گوته	المقولة	427
Criterion= Standard	رینکار	المقیاس / المستوی	428

	به‌ند	المقيد	429
Contingent	هه‌بووی شياوه‌کی	ممکن الوجود	430
Method	به‌نامه (رېياز)	المنهج (الطريقة)	431
Deductive	به‌نامه‌ی هوش هه‌لینج	منهج الاستنباط العقلي	432
Inductive	به‌نامه‌ی لیگه‌ران	منهج الاستقراء (المنهج العلمي أو التجريبي)	433
Methodology	به‌نامه‌دۆزی، رېياز دۆزی	مناهج البحث العلمي (فلسفة العلوم، المنطق التطبيقي)	434
Logic	ژیربیژی	المنطق	435
Logistic algebraic	ژیربیژی جه‌بری	المنطق الجبري	436
Logistic symbolic	ژیربیژی پینواری	المنطق الرمزي	437
Logistic mathematical	ژیربیژی ریازی	المنطق الرياضي	438
Logistic lgorithmic	ژیربیژی لوغاریتی	المنطق اللوغاريتمي	439
	راگوڤسته	المنقول	440
Naturalist	سروشته‌کیناس	المؤمن بالمذهب الطبيعي	441

	ئهري	الموجبة	442
Being	بوونهوهر	الموجود	443
	بابهت	الموضوع	444
Objective	بابهته كي	الموضوعي	445
Eclectic	په سه نديكار	الموفق (فلسفياً)	446
Situation	هه لوه ست	الموقف	447
	بوهر	المهملة	448
	ئاكام، ئه نجام	النتيجة	449
Disinterestedness	بينيازى	النزاهة	450
Formalism	شيوه پهر وه رايه تى	النزعة الصورية	451
Scientism	زانستايه تى	النزعة العلمية المتطرفة	452
Logicism cf. Formalism	ثيريبيزيايه تى / شيوه پهر وه رايه تى	النزعة المنطقية أو الصورية	453
	بينياز	النزيه	454
	پيوهندي	النسبة	455
Relative	پيوهند	النسبي	456
	ديمانه كي	النظري	457

Theory (cf. System)	ديمانه	النظرية	458
Consistency= non contradiction	ديمانه‌ی سازشت	نظرية الاتساق	459
Coherence theory	ديمانه‌ی هاوبه‌ندی	نظرية الترابط	460
Evolutionism	ديمانه‌ی گۆران	نظرية التطور	461
Intuitional theory	ديمانه‌ی به‌هره‌کی	نظرية الحدسيين	462
Teleological theory	ديمانه‌ی دوايه‌کيه‌تی	نظرية الغائيين (النظرية الغائية)	463
Theory of ideas	ديمانه‌ی نموونان	نظرية المثل	464
Obviousness	ديمانه‌ی ئاشکرايی	نظرية الوضوح	465
	نه‌ساز	النقيض	466
	نوورانی	النوراني	467
	دوايه‌کی	النهائي	468
	پینویست	الواجب	469
Necessary	هه‌بوونی ناچاره‌کی	واجب الوجود	470
	له‌خۆوه ئاشکرا	الواضح بذاته	471
	هه‌لکه‌وت	الواقع	472
Realism	ریالیزم	الواقعية	473
Judgments	بریاره‌کان	الاحكام	474

Factual	برپاره کانی هه لکه وت	احکام الواقع (الاحکام الواقعية)	475
Feeling = affection	ویزدان	الوجدان	476
	هه بوونی شیاوه کی	الوجود الممكن	477
	پیویستی	الوجوب	478
Being	هه بوون	الوجود	479
Actuality	هه بوونی کرده کی	الوجود بالفعل	480
Potentiality	هه بوونی هیزه کی	الوجود بالقوة	481
	هه بوونی ناچاره کی	الوجود الواجب	482
Existentialism	هه بوونایه تی	الوجودية	483
Existentialist	هه بوونخواز	الوجودي	484
	ئاگا	الوعي	485
	ویژینگ، وړینه	الوهم	486
	هه یولا	الهيو لا	487
Certainty	متمانە	اليقين	488
لیسته ی زاراهه کانی زانستی نهفس			
Substitution	بریتی دانان	الابدا ل	489
Substitute	بریتی	البديل	490

Vision, Photopic	روونا که بین	الابصار النهاري	491
Dimensions	دووړایه کان	الأبعاد	492
Imbecile	گیل	الأبله	493
Attitude	به ریان	الاتجاه	494
Developmental direction	به ریانې فراژوو بوون	إتجاه النمو	495
Steadiness	به رقه راری	الانزان	496
Emotional Balance	گیان ئارامی	الانزان الانفعالي /الوجداني	497
Communication	ړاگه یشتن	الاتصال	498
Atmosphere effect	تاوی هه وا	أثر الجو	499
Neural Trace	شوونی ده مارگرژی	الاثار العصبي	500
Apanthropy	دووره پاریزی	اجتناب الناس	501
Races	ړه گه زه کان	الاجناس	502
Reacting Mechanisms	ړشته ی به رته ک	أجهزة الرد، أجهزة الاستجابة	503
Vocal Cords	ده نکه ژئ	الاحبال الصوتية	504
Parental Sense	باوانسوژی	الاحساس الابوي	505
Sensations	هه سته کان	الاحساسات	506

Sense of Autonomy	ههستی سه ره به خویی	الاحساس بالاستقلال	507
Sense of Accomplishment	ههستی به جی هینان	الاحساس بالانجاز	508
Sense of Integrity	ههستی خوگری	الاحساس بالتماسک	509
Sense of Trust	ههستی بروا	الاحساس بالثقة	510
Kinesthesia	ههستی فرکه	الاحساس بالحركة	511
Whirl sensation	ههستی سه ره سووړکی	الاحساس بالدوران	512
Feel of the act	ههستی کار	الاحساس بالعمل	513
Sense of initiative	ههستی دهسته و بهری	الاحساس بالمبادرة	514
Sense of intimacy	ههستی ناشناتی	الاحساس بالود والتآلف	515
Sense of identity	ههستی هه وهتی	الاحساس بالهوية	516
Telepathy	دووره سوؤسه	الاحساس عن بعد / التخاطر	517
Joint sensation	جومگه ههست	الاحساس المفصلي	518
Dreams	خهون	الأحلام	519
Day dreams	زړه خهون	أحلام اليقظة	520

Tests of attitudes and interests	ٲه زموونه كانی به ریان و وازان	أختبارات الاتجاهات و الميول	521
Tests of obtaining facts	ٲه زموونه كانی وده ستهینانی راسییان	اختبارات استخلاص الحقائق	522
Tests of drawing conclusions	ٲه زموونه كانی ئاكامگری	اختبارات استخلاص النتائج	523
Readiness tests	ٲه زموونه كانی ئامادهی	اختبارات الاستعداد	524
Differential Aptitude	ٲه زموونه كانی به هره	اختبارات الاستعدادات	525
Tests	جودا كه ره وه	الفارقة	526
Practice tests	ٲه زموونه كانی راهییان، مه شق	الاختبارات التدريبية	527
Tests of interpreting data	ٲه زموونه كانی لیكدانه وهی راسییان	اختبارات تفسير الحقائق	528
Interpretation of ambiguous pictures tests	ٲه زموونه كانی لیكدانه وهی ویتنه ته ماوییه كان	اختبارات تفسير الصور الغامضة	529
Completion item	ٲه زموونه كانی ته واو كردن	اختبارات التكمیل	530

Group tests	کۆمهڵ ئەزموونی	الاختبارات الجمعية	531
Omnibus tests	ئەزموونی هەمەجۆره	الاختبار الحافل	532
Tests of Personality traits	ئەزموونه کانی سیماکانی که سایه تی	اختبارات سمات الشخصية	533
Performance tests	ئەزموونه کانی به جی هیتان	الاختبارات العملية	534
Individual tests	تاک ئەزموونی	الاختبارات الفردية	535
Multi - dimensional tests	ئەزموونه کانی فره لا	الاختبارات المتعددة الابعاد	536
Survey tests	ئەزموونه کانی رۆوپیوی	اختبارات المسح	537
Minnesota mechanical assembly test	ئەزموونی تیک خستنه وهی مینیسۆتا	اختبارات منسوتا للتجمع الميكانيكي	538
Minnesota clerical test	ئەزموونی نووسیاری مینیسۆتا	اختبار منسوتا للقدرة الكتابية	539
Objective tests	ئەزموونی بابەته کی	الاختبارات الموضوعية	540
Test / alternative response	ئەزموونی هەڵبژاردنی یه ک له دوو وه لآمان	اختبار اختيار احدي اجابتين	541

Alexander passalong test	ٲه زموونی جیگور کھی ٲهله کسه ندهر	اختبار الازاحة لالکسندر	542
Test / simple recall	ٲه زموونی بیر هاتنه وهی ساده	اختبار الاسترجاع البسیط	543
Test / quality	ٲه زموونی شیواز	اختبار الاسلوب	544
General classification test	ٲه زموونی هه لاواردانی گشتی	اختبار التصنيف العام	545
Test of applying principles	ٲه زموونه کانی به کاره یتانی بنه ماکان	اختبار تطبیق المبادئ	546
Tests of critical thinking	ٲه زموونه کانی بیر کردنه وهی ره خنه گر (ره خنه گری)	اختبارات التفكير النقدی	547
Vocational preference tests	ٲه زموونی پیشه بژی ری	اختبار التفضیل المهني	548
Thematic apperception test (T.A.T.)	ٲه زموونی بابه تفامی	اختبار تفهیم الموضوع	549
Test / achievement	ٲه زموونی ده رده ست کردن	الاختبار التحصیلی	550
Test / mixed	ٲه زموونی تی که ل	اختبار الخلیط	551

Subjective test	ئەزموونی خۆیەکی	الاختبار الذاتي	552
Test / matching	ئەزموونی پینک گرتن	اختبار الربط أو التوفيق	553
Test / speed	ئەزموونی خێرای	اختبار السرعة	554
Test / difficulty, altitude, power, level	ئەزموونی سەختی، بەرزى، ھێز، ریکار	اختبار الصعوبة أو القوة أو المستوى	555
Test / informal	ئەزموونی ڕەمەکی	الاختبار غير الشكلي	556
Verbal test	ئەزموونی بیژەیی	الاختبار اللفظي	557
Test / range	ئەزموونی مەودا	اختبار المدى	558
Progressive Matrices Test	ئەزموونی رېچکەى رېزان	اختبار المصفوفات المتتابعة	559
Test / essay	ئەزموونی گوتار	اختبار المقال	560
Standardized test	ئەزموونی بەپێوەدان	الاختبار المقنن	561
Test / teacher made	ئەزموونی مامۆستا کرد	اختبار من وضع المعلم	562
Test / home / made	ئەزموونی خۆولاتی	الاختبار الموضوع محليا	563
Psychometrist	پسپۆری پێوانەى نەفس	اخصائي القياس النفسي	564
Choice	بژاردن	الاختيار	565

Multiple choice item	تاک وه لامگری	اختیار اجابة من عدة اختيارات	566
Multiple response item	تاک ره داگری	اختیار استجابة من عدة استجابات	567
Fantasy choice	خه یال بزارده	الاختیار التخيلي	568
Tentative choice	بژاردنی گه لاله	الاختیار المبدئي	569
Choosing a vocation	پیشه گری	اختیار المهنة	570
Selection of means	هه لې بژاردنی هوکان	اختیار الوسائل	571
Habitual performance	به جی هیئانی خوکار	الاداء المعتاد	572
Autocratic administration	کارگیری خودبه سهر	الادارة الاستبدادية	573
Laissez faire administration	کارگیری به ره لالا	الادارة الفوضوية	574
Self / concept	به خو زانین	ادراک الذات	575
Pseudo / concept	پی زانینی دروژنانه	الادراک الکاذب	576
Cognition	زاناندن	الادراک المعرفي	577
Minimum mental age	تهم پهری ته مهنی هو ش پزان	أدنى عمر عقلي	578
Achieved roles	دهوره کانی دهرده ست	الادوار المكتسبة	579

Humiliation	زهليل كردن	الاذلال	580
Volition	خواز	الارادة	581
Voluntary	خوازه كى	الارادي	582
Correlation	هاوپنوهندى	الارتباط (الترباط)	583
Impotence	نه پياوى	الارتقاء أو العنة	584
Tremors	گه شكه	الانتعاشات الهيستيرية	585
Tropism	مله چه رخی	الانتحاء	586
Counseling	رابه رى	التوجيه	587
Dual personality	جووت كه سايه تى	ازدواج الشخصية	588
Background	پاشخان	الأساس، الارضية (الخلفية)	589
Projective technique	شيوازه كانى وه بهردان	الاساليب الاسقاطية	590
Educational procedures	به رنامه كانى په روه رده يى	الاساليب التعليمية	591
Stereotypes	وشكه شيوازه كان	الاساليب الجامدة	592
Insight	دهروونبينى	الاستبصار	593
Hindsight	پاشبينى	الاستبصار الاسترجاعي أو الخلفي	594

Hysteresis	مانه وه	الاستبقاء	595
Anticipatory responses	ره دای به رته ما	الاستجابات التوقعية	596
Voluntary reaction	به رته کی خوازه کی	الاستجابات الارادية	597
Approval	په سه ند کردن	الاستحسان	598
Evocation	وروژان دن	الاستدعاء	599
Recollection	بیر که و تنه وه	الاسترجاع	600
Readiness	ثاماده یی	الاستعداد	601
Dispositions	ته یاری	الاستعدادات	602
/ Equipment - Physical	ته یاری له ش	الاستعداد الجسمي	603
General aptitude	ته یاری گشتی	الاستعداد العام	604
Unfavourable dispositions	ته یاری ناحه ز	الاستعدادات المعاكسة	605
Favourable dispositions	ته یاری به له باره کان	الاستعدادات المؤاتية	606
Open-end questionnaire	پرسیاری بیسنوور	الاستفتاء غیر المحدد	607
Functional autonomy	سه ربه سته کاری	الاستقلال الذاتي أو الوظيفي	608
Exploration	په یدوژی	الاستكشاف، الاستطلاع	609

Personal data sheets	سه‌رگوزشتنامه‌ی که‌سه‌کی	استمارات البيانات الشخصية	610
Continuum	به‌رده‌وامی	الاستمرار	611
Infantile masturbation	ده‌سپه‌ری ساوایانه	استمناء الطفولة	612
Foundations	بنه‌ماکان	الأسس	613
Background of experience	پاشخانی شاره‌زایی	أسس الخبرة	614
Myth	ئه‌فسانه	الأسطورة	615
Recitation	گوته‌وه	الاستظهار	616
Test Communalilty	یه‌کسانیی ئه‌زموون	اشتراکية الاختبار	617
Craving	واز	الاشتهاء ، التوق	618
Originality	ره‌سه‌نی	الاصالة	619
Reformation	سازاندن	الاصلاح	620
Behavior disorders	نارپیکي ره‌وشت	اضطرابات السلوك	621
Self - esteem	رپیز له‌خو‌نان	الاعتزاز بالنفس	622
Delusion	باوه‌ری چه‌وت	الاعتقاد الخاطيء	623
Neurotic symptoms	نیشانه‌کانی ده‌مارگرژی	الاعراض العصابية	624

Psychosomatic symptoms	نیشانه‌کانی نه‌فسی له‌ش	الاعراض النفسية الجسمية	625
Sublimation	هه‌ل‌کێشاندن	الاعلاء	626
Assumptions	گريمانه	الافتراضات	627
Compulsive acts	خوو‌کرده	الافعال القهرية	628
Compulsions	خوتخوته	الافكار القهرية (الوساوس)	629
Maximum performance	ئه‌وپه‌ری به‌جی هێنان	أقصى الأداء	630
Point of maximum economy	ئه‌وپه‌ری پاشه‌كه‌وت	أقصى حدود الاقتصاد	631
Efficiency / maximum	ئه‌وپه‌ری ده‌روه‌ست هاتن	أقصى حدود الكفاية	632
Acute depression	خه‌مۆکی	الاكتئاب الحاد	633
Acquisition	به‌هره‌گیری	الاكتساب	634
Adulthood	ر‌ه‌سین	اكتمال النمو	635
Skewness	خواری	الالتواء	636
Intimacy	ئاشناپی	الألفة	637
Yellow fibres	زه‌رده‌ ریشال	الالياف الصفراء	638
Gratification	تیر کردن	الامتع، الاشباع	639

Introjection	مشتن	الامتصاص	640
Neuroses	نهخوشیه کانی ده‌ماره‌کی	الأمراض العصبية	641
Psychoses	نهخوشیه کانی نه‌فسی	الامراض العقلية	642
Super ego	منی به‌رز	الانا الاعلى	643
Egoism	خوویستی	الانانية	644
Extroversion	گه‌شانه‌وه	الانبساط	645
Attention	وریایی	الانتباه	646
Ketabolism	راچه‌نین	الانتفاض	647
Transfer / negative	زړه دیاردانه‌وه	الانتقال السلبي	648
Belongingness	هوگری	الانتماء	649
Group membership	کومه‌له هوگری	الانتماء الى الجامعة / العضوية في الجماعة	650
Impulses	هه‌لپه	الاندفاعات	651
Deviation	گه‌ویتری، لادان	الانحراف	652
Mean deviation	لادانی ناوه‌نجی	الانحراف المتوسط	653
Disintegration	هه‌لوه‌شانه‌وه	الانحلال / التفكك	654
Bias	لایه‌نگیری	الانحياز / الميل	655

Extinction	کوژانه وه، ره وینه وه	الانطفاء	656
Experimental extinction	ئه زموونی ره وینه وه	الانطفاء التجريبي	657
Introversion	داخراوی	الانطواء	658
Withdrawal	کشانه وه	الانسحاب	659
Anandria	نه پیاوی	انعدام الرجولة (ضعف الرجولة)	660
Asocial	گۆشه گیری	الانعزال الاجتماعي	661
Reflex	ته کدانه وه	الانعكاس	662
Ego involvement	به خووه گلان	انغماس الذات	663
Emotion	تاوگیری / تیڤگیری	الانفعال	664
Orgastic	هۆک	الانفعالات الشبقية (عند البنات)	665
General emotionality	تاوگیری گشتی	الانفعالية العامة	666
Recessive	نشوسته کی	الانقباضي، الانحساري	667
Genotypes	ره سه نه چه شن	الانماط الاصلية	668
Phenotypes	دیارده چه شن	الانماط الظاهرية	669
Temperamental types	مهزه چه شن	الانماط المزاجية	670
Exhaustion	فلبوون / کولبوون	الأنهاك	671

Psychasthenia	نه فسكولى	الأنهاك النفسي	672
Breakdown	وره بهردان	الانهيار	673
Primacy	سهره تاييه تي	الاولية	674
Educational objectives	ئامانجه پهروه رده ييه كان	الأهداف التربوية	675
Auto / suggestion	سروشى دهروونى	الايحاء الذاتي	676
Communication	راگه ياندن، گه ياندن	الايصال	677
Intuition	هاكوو [مردوخ]	البداهة	678
Oblativity	بدهيى	البذل	679
Optic	بينه وهر	البصري	680
Record cards	پسوولہى تؤمار کردن	بطاقات التسجيل	681
Placidity	تهنبه لى	البلاد / الخمول	682
Puberty praecox	زوو ره سين	البلوغ المبكر	683
Metabolic	رؤنانه وهيى	البنائي	684
Recognition	ناسينه وه	التعرف	685
Inhibition / retroactive	پاشينه ره ویتى	التعطيل الرجعي	686
Delinquent	لا سار	الجانح	687

Molecular	تۆز كاله كى	الجزئية	688
Ethnic groups	ره گه زه گهل	الجماعات العنصرية أو النوعية	689
Sexual	زايه ندى	الجنسي	690
Sexuality	زايه ندييه تى	الجنسية	691
Delinquency	لاسارى	الجنوح، الجناح	692
Insanity	شيتى	الجنون	693
Ablutomania	ئاشقه ئاوى	جنون الاغتسال	694
Kleptomania	ئاشقه دزى	جنون السرقة	695
Megalomania	ئاشقه مه زنايه تى	جنون العظمة	696
Mythomania	ئاشقه درؤيى	جنون الكذب	697
Needs	پیداویست	الحاجات	698
Needs for a feeling of personal worth	پیداویستی ههست به نرخى خو کرد	الحاجة الى الشعور بقيمة الذات	699
Need for security	پیداویستی ئاسایش	الحاجة للأمان	700
Border line cases	حاله تى نيوه ندى، نيوانى	الحالات البينية	701
Need for recognition	پیداویستی ریز گیران	الحاجة للتقدير	702
Need for freedom	پیداویستی ئازادى	الحاجة للحرية	703

Need for control	پیداویستی ریک هینان	الحاجة للضبط	704
Need for affection	پیداویستی خوښه ویستی	الحاجة للمحبة	705
Need for success	پیداویستی سه رکه وتن، دهرچوون	الحاجة للنجاح	706
Disability cases / prospective	حاله تی ټیډیته کانی زه بوونی	حالات العجز المرتقبة	707
Anxiety states	حاله تی بیثارامی	حالات قلق	708
Love	خوښه ویستی	الحب	709
Magnitude of population	چه ندایه تی کومه ل	حجم الجماعة	710
Coordinated movements	بزفته ریک و پیکه کان	الحركات المتناسقة	711
Awkward movements	په له کوتکه	الحركات المرتبكة	712
Measurement movement	بزفتی پیتوانه	حركة القياس	713
Movement	جوله، بزفت	الحركة أو الاحساس	714
Locomotive and manipulative	بزفته کی و دهسته کی	الحركي واليدوي	715
Liberty	تازادی	الحرية	716

Grief	که سه ر	الحزن	717
Calculation	لیکدانه وه	الحساب	718
Exteroceptive sensitivity	ههستیاری به ره وده ر	الحساسية الخارجية	719
Memorization	له به ر کردن	الحفظ، الاستظهار	720
Judgment	سه پاندن	الحکم	721
Barriers	له مپه ر	الحواجز / العوائق	722
Experience	شاره زایی	الخبرة	723
Experience Literary	شاره زایی ئه ده بی	الخبرة الأدبية	724
Educative experience	شاره زایی فی رکاری	الخبرة التعليمية	725
Reflective experience	شاره زایی بیره کی	الخبرة التفكيرية	726
Mechanical experience	شاره زایی ئامیره کی	الخبرة الميكانيكية	727
Malignant	مه کرو	الخبیث	728
Bashfulness	له شه رما سوور هه لگه ران	الخجل المصحوب باحمرار الوجه	729
Illusion	فریو	الخداع	730
Illusion of sense	فریوی هه ست	خداع الحس	731
Personal work	خزمه تی که سه کی	الخدمات الشخصية	732

Standard error	ههله ی پیوانه یی	الخطأ المعياري	733
Scheme	پلان	الخطة	734
Character	ئاكار	الخلق	735
Yolk cells	شانه میشک	الخلايا المخية	736
Mob	قهوغا	الغوغاء	737
Encyclopedia	زانبارستان، ئینسیکلۆپیدیا	دائرة المعارف	738
Motive	مه به ست	الدافع	739
Phrenology	کهراکه ناسی	دراسة الجماجم	740
Pedology	زارو ناسی	دراسة الطفولة	741
Graphology	دهستخه تناسی	دراسة المخطوطات	742
Physiognomy	شیوه ناسی	دراسة الملامح	743
Score	پایه	الدرجة	744
Degree of probability	پله ی شیان	درجة الاحتمال	745
Score / age	پایه ی ته مه ن	درجة العمر	746
Thrust of activity	گوری چالاکی	دفعة نشاط	747
Cue	سه ره دهر	الدلیل	748
Clues	به لگه	الدلیل	749

Vertigo	سەرسورکى	الدوار	750
Drives	دندەەر	الدوافع، الحوافز	751
Wonder	حەپەسان	الدهشة	752
Vestibule of the ear	دالانى گوى	دهليز الاذن	753
Group dynamics	بزوۆى كۆمەل	ديناميكية الجماعة	754
Dynamic	بزوۆ	الديناميكي، المتحرك	755
Subjective	خۆيەكى	الذاتي	756
Intrinsic	ناوەكى	الذاتي، الداخلي	757
Identity	هەوەتى	الذاتية	758
Memory	بىر	الذاكرة	759
Tonal memory	بىرى ئاواز، ئاوازه بىر	ذاكرة الانغام	760
Verbal memory	بىرى بىژەكى، بىژەبىر	ذاكرة لفظية	761
Logical memory	بىرى ژىربىژەكى	الذاكرة المنطقية	762
Social atoms	تۆز كاله كانى كۆمەلايەتى	الذرات الاجتماعية	763
Intelligence / social	زىرەكى كۆمەلايەتى	الذكاء الاجتماعي	764

Gustation	واز	الذوق	765
Senile psychosis	خه له فان	ذهان الشيخوخة	766
Mind	هوش	الذهن / العقل	767
Intellect	ژیرایه تی	الذهن / العقل / الفكر	768
Hypostatic	مهند	الركد	769
Opinion	را	الرأي	770
Stroking	یه ک ئه نوایی	الرتابة	771
Uterus	تیزانگ	الرحم	772
Reaction formation	به رته ک	رد فعل	773
Job satisfaction	پیشه په سه ندی	الرضا المهني	774
Wishes	ئاوات	الرغبات، التمنيات	775
Desire	ئاره زوو	الرغبة	776
Yoke / mate	هاوسه ر	الرفيق	777
Sensor	چاودیر	الرقیب	778
Religious spirit	گیانی دینداری	روح التدين	779
Vision	دیتن	الرؤية / الابصار	780
Athletic	وه رز شکار	الرياضي	781
Zendic	زندیق	الزنديق	782

Sensorial	زیده ههستیاری	زيادة الحساسية	783
Records	تۆمار	السجلات	784
Records / anecdotal	تۆمارى رۆوداو	سجلات الحوادث	785
Scholastic records	تۆمارى فێرگه‌یى	السجلات المدرسية	786
Speed of judgment	خێرایى سه‌پاندن	سرعة الحكم	787
Joy	شادى	السرور، الفرح	788
Welfare	به‌ختیاری	السعادة	789
Capacity	به‌رىنى	السعة	790
Extensive reading	فره‌ئاگایى	سعة الاطلاع	791
Handwriting scale	په‌یژه‌ى ده‌سنووسى	سلم الخط	792
Nursery years	سالانى دايه‌نى	سنوات الحضانه	793
Diffuse behavior	ره‌وشتى په‌رت	سلوك المشتت أو الموزع	794
Trait	نیشانه	السمة	795
Surface traits	نیشانه‌ى رۆاله‌تى	السمات السطحية	796
Common traits	نیشانه گشتیه‌كان	السمات العامة أو المشتركة	797

Idiosyncratic	نیشانە تایبەتیەکانی تاکی	السمات الفردية الخاصة	798
Usability	خۆشکاری	سهولة الاستعمال (للاختبارات)	799
Course of development	رەهەندی فراژوتن	سير النمو	800
Dominance	زالی	السيطرة أو التسلط	801
Psychasthenia	سامگر	السيكاستينا (مرض نفسي)	802
Psychology of careers	سایکۆلۆجی پیشە	سيكولوجية المهن	803
Youthful	نۆلاو	الشباب	804
Social network	رایەلە کۆمەلایەتی	الشبكة الاجتماعية	805
Relations of stimuli	رایەلە دندەران	شبكة من المثيرات	806
Near sociometric	سۆسیۆمەتراسا	شبة سوسيومتري	807
Group personality	کەسایەتی کۆمەل	شخصية الجماعة	808
Over - constricted personality	کەسایەتی تەنگەتاو	الشخصية المحصورة	809
Intensity	توندى	شدة الاتجاهة	810
Hyperpyrexia	شلەژان	شدة الاضطراب	811
Distraction	بیربلاوی	الشروود	812

Consciousness	ئاگا	الشعور، الوعي	813
Distress	دلتهنگی	الشعور بالضيق	814
Superiority feeling	خۆ به زل زانی	الشعور بالتفوق	815
Labial	لیپوه کی	الشفوي	816
Olfaction	بین	الشم	817
Spinal	برپر اگهی	الشوكي	818
Social welfare	به رژه وهندی کومه ل	صالح الجماعة	819
Individual welfare	به رژه وهندی تاک	صالح الفرد	820
Hedonic tone	شیوهی هیدوونی	الصبغة الوجدانية	821
Infantilism	هه رزایه تی	الصبيانية، الطفالة	822
Frustration	به رگرتن	الصد، الكف	823
Trauma	زه بر	الصدمة	824
Birth trauma	زه بری زایین	صدمة الولادة	825
Hypocatalepsis	فی	الصرع	826
Conflicts	کیشه	الصراع	827
Avoidance - avoidance conflicts	کیشهی نه خواز و نه خواز	صراع الاحجام الاحجام	828
Approach - Approach conflicts	کیشهی خواز و خواز	صراع الاقتراب الاقتراب	829

Character traits	نیشانه‌ی ئاکاره‌کی	الصفات الخلقية (السمات الخلقية)	830
Rigidity	سه‌ختی	الصلابة	831
Hardening of personality	سه‌ختی که سایه‌تی	صلابة الشخصية (جمود الشخصية)	832
Adequacy	ده‌ستدان	الصلاحية، الكفاية	833
Predictive validity	دروستی پیشبینی	صلاحية التنبؤ أو صدق التنبؤ	834
Word / deafness	وشه نه‌بیستن	الصمم اللفظي	835
Mental imagery	وینه‌ی زه‌ینی	الصور الذهنية	836
After image	پاشوینه	الصورة اللاحقة	837
Waif	گومرا	الضال / المتشرد	838
Self - control	خوگری	ضبط النفس	839
Disabilities	زه‌بوونییه‌کان	ضروب العجز	840
Activities / Pupil centered	چالاکیه‌کانی سه‌ر به قوتابی	ضروب النشاط المتمرکز حول الطفل	841
Necessity	پێویستی	الضرورة	842
Hyposthenia	بی‌هیزی	الضعف	843
Moral defectives	سووک ئاکاری	ضعف الخلق	844

Hyposmia	بینکزی	ضعف الشم	845
Deficiency / mental	هۆشکولی	الضعف العقلي	846
Oligophrenia	که مهۆش	الضعف العقلي	847
Weak / minded	گیل	ضعيف العقل	848
Implicit	ناوتویژ	الضمني	849
Atrophy	چروسان	الضمور	850
Surplus energy	زیدهوزه	الطاقة الزائدة	851
Mental energy	وزهی هۆشهکی	الطاقة العقلية	852
Psychiatrist	پزیشکی نهفسی	طبيب الامراض العقلية (نفساني)	853
Passional nature	سروشتی تاوگیر	الطبيعة الانفعالية	854
Type	تهرز	الطراز / النموذج	855
Questionary method	رېبازی لیپرسین	طريقة الاستخبار	856
Test retest method	رېبازی دووپات کردنه وهی ئەزموون	طريقة اعادة تطبيق الاختبار	857
Natural scientific method	رېبازی سروشتی لیکۆلنه وهی زانستی	طريقة البحث العلمي الطبيعية	858
Ranking method	رېبازی جوون کردن	طريقة الترتيب (في قياس الاتجاهات)	859

Voting method	رَبِّيَاذِي هَلْبَزَارْدَن	طريقة التصويت أو الانتخاب (لقياس الاتجاهات النفسية)	860
Rating method	رَبِّيَاذِي قَهْرَسَانْدَن	طريقة التقدير	861
Trial and error method	رَبِّيَاذِي تَهْزَمُوون و هَهْلَه	طريقة المحاولة والخطأ	862
Paired comparison method	رَبِّيَاذِي بَهْرَاوَرْدِي دوولانه	طريقة المفاضلة الثنائية (أو المقارنة الازدواجية)	863
Menstruation	حەيز	الطمث	864
Action overt	خَوْش هِيوَايِي	الطموح	865
Refractory period	سَهْرَدَهْمِي سَهْرَكِيش	طور العصيان	866
Overt	ئاشكرا	الظاهر	867
Sentiment	سَوَز	العاطفة	868
Oedipus complex	گَرِيي تُوْدِيپ	عقدة أوديب	869
Instinct	غەريزه	الغريزة	870
Action overt	کَرْدَهوَهِي ئاشکرا	الفعل الظاهري	871
Suppression	خەفە کردن، سەرکوت کردن، سەرپۆش کردن	القمع	872

Repression	چه پاندن	الکبت	873
Acquired	به هره گیر	المکتسب	874
Leptosome	کز ه لۆ که	الواهن	875
Affection	به زه یی	الوجدان (الحنو)	876
Uniform	یه کنه وا	وحید النسق / علی وتیره واحدة	877
Tools / ideational	ئامرازی بیره کی	الوسائل الفكرية	878
Stigma	داغ	الوصمة (العلامة)	879
Heart failure	دلّ که وتن	هبوط القلب	880
Goal	ئامانج	الهدف	881
Hysteria	هیسیتیریا	الهستيريا	882
Lapsus Linguae	هه لّهی زمان	هفوة اللسان	883
Hallucination	ورپنه	الهلوسة	884
Worthlessness	سوو کی	الهوان	885
Timorous	ترسنۆک	الهاب، المستکین	886
Tantrum	تووړه یی	الهیاج والغضب الشديد	887

«...»